Materialet er digitaliseret af

ARBEJDER MUSEET
The Workers Museum

Titel: Landarbejderbladet Sjælland
Udgiver: Landarbejderforbundet i Danmark
Udgivelsesår: 1935-1935

BRUG OG OPHAVSRET

Hele eller dele af materialet kan være beskyttet af ophavsretsloven og må kun benyttes til personlig brug. Har alle ophavere været døde i mere end 70 år, er materialet i public domain og kan anvendes frit. Husk at kreditere ophaverne.

USAGE AND COPYRIGHT

This document, or parts of this document may be copyrighted with usage limited to personal use. If all authors have been dead for at least 70 years, the document is in the public domain and may be used freely. Remember to credit the authors.

VIL DU VIDE MERE OM ARBEJDERHISTORIEN?

Besøg os på Arbejdermuseet

Søg i vores biblioteks- og arkivsamling

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 1. Fredag den 4. Januar 1935. 21. Aargang.

Vor Organisation ved Aarsskiftet.

1934 vil komme til at staa som et Mærkeaar i vor Organisations Historie.

Det vil det alene ved den Sammenslutning, der omkring Midten af Aaret blev besluttet og som i Aarets Slutning blev fuldbyrdet.

Med denne Sammenslutning er et nyt Afsnit, eller om man vil, en ny Epoke i Organiseringen af Arbejderne paa Landet indledet.

Om Sammenslutningens Betydning er der i Landarbejderbladet skrevet saa ofte og saa udførligt, at det faktisk er umuligt at fremføre noget nyt. Vi skal da ogsaa her indskrænke os til at slaa fast, at denne for vor Organisation alt overskyggende Begivenhed betød Genetablering af den Tilstand, der for Arbejderbevægelsen er baade naturlig og nødvendig, og som for den danske Arbejderbevægelse ogsaa altid har været den normale, nemlig Enighed og Sammenhold. — Naturligvis, det er ingen Verdensbegivenhed, at en mindre Organisation sluttes sammen med en større. — Danmark er jo kun et lille Land og de ca. 30,000 Landarbejdere, som der her er Tale om, udgjorde kun en Brøkdel af den samlede organiserede Arbejderklasse her i Landet.

Men alligevel er det, der skete ved denne Lejlighed en Foreteelse, som fortjener Paaagtning, fordi det er Udslag af den Solidaritetsfølelse, der er Arbejderbevægelsens nødvendige Forudsætning. Det er et af de Lyspunkter Arbejderne med Glæde fæstner sig ved, naar man ser tilbage paa det svundne Aar.

Der er ved dette Aarskifte anstillet mange Betragtninger i Forbindelse med 1934, ikke alle af udpræget optimistisk Art, og sandt er det, at lutter Solskin og blaa Himmel var Aaret ikke, heller ikke for Arbejderklassen, tværtimod har vi i mange Henseender haft baade Vind og Strøm imod os. Paa den internationale Front har der ikke alene været svære Kampe at bestaa, men desværre ogsaa Nederlag at opvise. Begivenhederne i Østrig og Spanien er endnu i frisk Minde.

Den reaktionære Flodbølge, der med Fascisme og Nazisme og hvad de nu hedder alle disse Volds- og Diktaturbevægelser, der er dukket op i de senere Aar, blev ikke standset i det forløbne.

Overklassen Verden over har ogsaa i 1934 fortsat sine Bestræbelser for at samle alle reaktionære Kræfter til et afgørende Slag imod Arbejderklassen, for at sikre de kapitalistiske Udbytningsinteresser og fortsat opretholde det økonomiske Overherredømme. Vi har ogsaa mærket det herhjemme, Reaktionen har ogsaa her været paa Stikkerne, baade paa det faglige og og politiske Omraade, det kan Landarbejderne tale med om saa godt som nogen. Man kan heldigvis nu ved Aarets Slutning konstatere, at disse Tendenser ikke har haft synderlig Sukces, de forskellige Nazipartier har ikke kunnet glæde sig ved nogen større Tilslutning, L. S. Bevægelsen f. Eks. har ført en ret hensygnende Tilværelse. Det vilde dog være forkert deraf at slutte, at der er Fred og ingen Fare, de nazistiske Tendenser lever stadig og de rækker ind i Kredse og Partier, som ellers til Hverdag ikke vil vedkende sig at være Hitlertilhængere.

Nedenstaaende Citat turde være et Vidnesbyrd herom:

Ved en konservativ Ungdomsfest i København holdt Folketingsmand, Generalauditør Pürschel, en Tale, der ifølge »Dagens Nyheder« konkluderede i følgende Passus:

»I Unge har ingen Stemme, men I har en Stemning, der klinger i Harmoni med den Grundtone, der runger Verden over, som en Dommedagsbasun over Demokratiet, over Fredsvenligheden, der er forfalsket til Selvopgivelse, over Folkeforbundet, over Liberalismen, der har spillet Fallit, over Kapitalismen, der ikke forstaar sin Opgave.«

At Kapitalismen »ikke forstaar sin Opgave«, er en tvivlsom Sandhed. Os bekendt har Kapitalismen ingen anden Opgave end at aflevere sin uretmæssige Magt over Samfundet og dets Medlemmer. Under hvilke Former dette skal foregaa, er det ikke let at foreskrive nærmere, men at Afleveringen er i fuld Gang og inden altfor længe vil være en Kendsgerning, kan næppe betvivles.

At »den Grundtone, der runger over Verden«, er en »Dommedagsbasun over Demokratiet« og over »Fredsvenligheden«, er en Paastand, der intet andet har med Sandheden at gøre, end at Terror og raa Magt er sat i Højsædet i to, tre eller flere af Europas Lande, og at det konservative »Folkeparti« i en temmelig uhyggelig Grad er inficeret af de »Ideer«, der har ført til Socialisthenrettelser og Jødemishandlinger i visse, tidligere civiliserede Dele af Europa.

Hvor langt Infektionen har bredt sig i Partiet, er indtil videre tvivlsomt, men at en Bevægelse som »K. U.« allerede er vrimlende fuld af Baciller af utvivlsom Nazioprindelse, er ikke nogen Hemmelighed.

Der er for Arbejderklassen al Grund til at være paa Vagt i det kommende Aar, heldigvis er Stillingen nu ved Aarskiftet den, at vi staar stærkere rustet til at imødegaa eventuelle Anslag mod vore grundlovsmæssige Rettigheder end nogensinde.

Nu da vi staar ved Begyndelsen til et nyt Aar, ønsker vi for alle vore Medlemmer, at dette maa forme sig paa en for vor Organisation ligesaa gunstig og heldbringende Maade, som Aaret, der svandt.

Udtalelser ved Aarskiftet af nogle af Arbejderbevægelsens Ledere.

De samv. Fagforbunds Formand Vilh. Nygaard skriver om Fagbevægelsen i 1934.

Aaret, der gik, viste De samvirkende Fagforbunds store Betydning for dansk Arbejderbevægelse. Vi gik ind i Aaret med et truende Krav om store Lønreduktioner over hele Linjen.

De samvirkende Fagforbund erklæ-

Vilh. Nygaard,
De samv. Fagforbunds Formand.

rede, at dette Krav vilde vi ikke gaa med til og viste Styrke nok til at afvise det, endda uden en for de mange Hjem ødelæggende Kamp.

Bygningsarbejderne var hele Tiden i nær Føling med os, og da vi sluttede, reddede vi ogsaa dem fra Nedskæring; kun eet Fag var vi ikke i Føling med, og vi erfarede først efter Forligsforhandlingernes Slutning, at der var en Reduktion til en Del Konservesarbejdere.

Aarets Lære er: Vil vi gøre os selv og hele dansk Arbejderbevægelse en Tjeneste, skal alle Fag snarest finde ind i de samvirkende Fagforbund. Jeg siger ikke blot dette som Formand for denne Organisation, jeg siger det, ikke mindst, fordi mine Samtaler med en lang Række Fagforeningsfolk i Genéve i Sommer belærte mig om, at i alle Lande, hvor Reaktionen har rejst Hovedet, har den væsentligste Aarsag været manglende Slagkraft i Arbejderorganisationerne eller indre Strid og splittede Grupper, der vogtede paa hinanden som skinsyge Rivaler, og alt imens slog Arbejdernes Fjender saa det hele itu.

Det er uklogt at tro, at vi ikke i Danmark har Fjender, der vil ødelægge vore Organisationer, hvis de har Evne og Kræfter, men ingen Magt kan knuse Organisationerne, hvis den indre Samhørighed bevares og den politiske Magt bibeholdes.

Med Ønsket om et glædeligt Nytaar for hver Kammerat i Rækkerne og med Ønsket om, at ingen dansk Mand eller Kvinde i Aaret, der kommer, maa tabe Troen paa det danske Samfunds Evne til at finde frem til menneskeværdige Tilstande for os alle, ønsker jeg dog først og fremmest, at Aaret skal finde os parate til at gøre vore Organisationer endnu stærkere i Erkendelse af deres fundamentale Betydning i vor Kamp for ændrede Samfundsforhold.

Organisationerne har i Aar ved Overenskomstforlængelser vist Vilje til Arbejdsfred for derved at øge Beskæftigelsesmulighederne, men sikre paa Freden kan vi ikke være.

Kun ved ubrydeligt Sammenhold kan vi sejre.

Alle danske Arbejdere i een stærk Centralorganisation er det bedste Værge, vi ejer i de brydsomme Tider, vi skal igennem.

Vilh. Nygaard.

✦

Socialdemokratisk Forbunds Forretningsfører Frederik Andersen skriver om Socialdemokratiet i 1934.

Aaret 1934 blev et roligt Aar for vort Partis Organisationer, for saa vidt som ingen Valgkamp havde Bud efter dem. Men jeg kender vore Organisationsledelser og vore Agitatorer godt nok til at vide, at det alligevel ikke har været et Aar uden Arbejde. Vore ledende Partifæller ved meget vel, at det ikke

Frederik Andersen,
Socialdemokratisk Forbunds Forretningsfører.

er deres Opgave at sidde og vente paa Begivenhederne. De har benyttet Pusterummet til at konsolidere og styrke Organisationerne, og alle Meddelelser tyder paa, at dette Arbejde har givet gode Resultater.

Den Magtstilling, som Socialdemokratiet har naaet i vort Land, maa ikke blive en Sovepude. Tværtimod maa netop vort Partis Indflydelse og vor Regerings Arbejde — ikke mindst set paa Baggrund af de sørgelige Begivenheder, som har ramt Arbejderklassen i andre Lande — være en gjaldende Opfordring til Arbejdere og Smaakaarsfolk om at *udrydde Splittelse og Ligegyldighed* og gøre det socialdemokratiske Parti endnu stærkere.

Vi vil gaa ind i det nye Aar med en stærk og levende Vilje til nye Fremstød. Vore Partifæller i Sognekommunerne (og paa Bornholm ogsaa i Byerne) vil faa Lejlighed til at vise dette ved de vigtige *Valg til Amtsraadene* i Marts Maaned. Og den 9. Juni samles vort Partis Kongres i Aalborg. Denne Kongres skal blive et Vidnsbyrd om, at det socialdemokratiske Parti er stærkere end nogensinde før, og at dets Styrke er i stadig og hurtig Vækst.

I Forvisningen om, at alle Kræfter i By og i Sogn vil blive sat ind herpaa, siger jeg paa Partiets Forretningsudvalgs Vegne Tak til alle Partifæller for Arbejdet i det svundne Aar, idet jeg samtidig udtaler Ønsket om et *godt socialdemokratisk Nytaar.*

Frederik Andersen.

*

H. C. Hansen skriver om den socialdemokratiske Ungdomsbevægelse i 1934.

Aaret 1934 var Kongresaar for D. s. U. For første Gang i D. s. U.'s Historie holdtes der Kongres i København, og det blev den hidtil største danske socialdemokratiske Ungdomskongres. Medens Aarene fra 1920 til 1930 har betydet stadig jævn Stigning af D. s. U.s Medlemsantal, blev Fremgangen i Aarene 1930—34 meget betydelig. I 1930 havde D. s. U. 12,928 Medlemmer. Ved Kongressen var Tallet 20,000, og ved Udgangen af 1934 er Tallet ca. 23,000.

Men det gælder for D. s. U., at Medlemsantallets Øgning aldrig var Udtryk for en pludselig heftig opblussende Stemning. Selv i den stærkeste Fremganstid er Stigningen ikke over ca. 4,000 Medlemmer paa et Aar, og naar man tager i Betragtning, at enhver Ungdomsorganisation har en naturlig og ikke uvæsentlig *Afgang* af Medlemmer, saa er D. s. U.s Fremgang Udtryk for *Stabilitet.* Dette viser ogsaa *det indre Arbejde.* Man kan nu engang ikke opbygge et fornuftigt og varigt effek-

tivt Ungdomsarbejde paa en ydre Form som visse andre Ungdomsbevægelser ønsker det. Der maa skabes et stærkt indre Liv, som igen har sin Rod i omfattende Oplysningsarbejde, og her har D. s. U. Lov til at fremhæve sin Indsats, idet vor Organisations Oplysningsvirksomhed endnu ikke er overfløjet af nogen anden politisk Ungdomsbevægelse, hvor høje Medlemstal man end reklamerer med.

Vi har navnlig hentet vor Fremgang paa Landet. Det er tungt Arbejde derude, men nødvendigt Arbejde. Og det er glædeligt at se de store nye Masser af Landets Ungdom, der i de seneste

H. C. Hansen,
Socialdemokratisk Ungdomsbevægelse.

Aar er organiseret fagligt og politisk.

Grundlaget? Det samme som i 1920! Folkestyrets, Demokratiets, Socialismens. Vi har stadig betragtet det som en vigtig Opgave at holde romantisk revolutionær Barrikade- eller Diktaturromantik fjernt fra Arbejderungdommen. Vi har endvidere aldrig bestræbt os for at gøre vore Unge til socialistiske teoretiske *Professorer,* men indstillet vort Arbejde paa at give Ungdommen *en grundlæggende Samfundsindstilling,* der gav Muligheder for nøgtern Bedømmelse og aktiv Kamp. Enkelte Arbejdsformer er ændrede, men Grundlaget og Maalet er det samme.

D. s. U. gaar ind i det nye Aar med de bedste Muligheder. For at styrke Arbejdet i Jylland ansættes der en jysk Sekretær med Kontor i Aarhus. Dette Fremstød er et tydeligt Bevis baade for Ungdomsbevægelsens Styrke i Dag og for den Tillid, D. s. U. mødes med hos den øvrige Arbejderbevægelse.

1935 er vort Jubilæumsaar. Det er 50 Aar siden, den første Fremskridtsklub oprettedes i Aarhus, og det er 15 Aar siden, D. s. U. startedes. 1935 vil blive mere end et Jubilæumsaar. *Det vil blive det store Fremstødets Aar for D. s. U.*

H. C. Hansen.

Opsigelser for omtrent 70.000 Arbejdere.

Ved Indgangen til det nye Aar foreligger der jo Overenskomstopsigelser for en Række forskellige Forbund, Opsigelser for faglærte og ufaglærte Arbejdere, og Opsigelserne omfatter ialt rundt regnet 70,000 Arbejdere.

Blandt de sidst fremkomne Opsigelser er Drejerforbundets og Snerkerforbundets. For begge Forbund gælder det saa godt som alle deres Medlemmer, saaledes omtrent 9000 Snedkere.

Vigtigere Overenskomster er som bekendt blevet forlænget, saaledes en stor Del af Jernindustriens, og for Beklædningsindustriens 10,000 Arbejdere er Overenskomsterne forlænget uden Forhandling.

Men for en Række Forbund har Forhandlingerne været forgæves, og det er givet, at der i de mange Opsigelser er betydelige Faremomenter for Foraaret.

Hvad Bygningshaandværket angaar, er der sket saa store Ændringer i Bygningsmetoderne, at Ændringer af mange Punkter i Overenskomsterne ikke i Længden kan afvises. Det samme maa siges om forskellige andre Fag.

Der skal imidlertid ikke megen Spaamandskunst til at regne ud, at nogle af de stærkeste Brændpunkter ogsaa til Foraaret gælder Slagteriarbejderne og Søens Folk. Inden for begge Parter drives der nu paany en stærk Spekulation fra kommunistisk Side, og »Arbejderbladet« himler hver Dag op »om de Løfter, som De samvirkende Fagforbund har givet Søfolkene.«

De samvirkende Fagforbund og den socialdemokratiske Presse erkendte det sidste Foraar, at Forholdene for Søens Arbejdere ingenlunde var tilfredsstillende, og den Opfattelse er selvfølgelig fremdeles raadende, men i Stedet for at opfylde Forudsætningen for, at De samvirkende Fagforbund kan tage sig af Sømændenes og Søfyrbødernes Sager, ved at de to Forbund træder ind under Landsorganisationen, gøres der navnlig fra Søfyrbødernes Forbund alle mulige Anstrengelser for at lægge Arbejdernes Landsorganisation for Had. Det er naturligvis ad andre Veje, den fornødne Støtte fra De Samvirkende skal opnaas. Og visse Kredse gør ogsaa, hvad de kan, for at modarbejde De samvirkende Fagforbund. Den stadig stærkere Tilknytning mellem den altoverskyggende Del af Fagbevægelsen og Socialdemokratiet betyder, at Kommunisterne naturnødvendigt mere og mere maa tabe Terræn. Det eneste Sted, Kommunisterne har Overtaget, er inden for Søfyrbødernes Forbund.

Forhaabentlig vil Søfolkene lære at forstaa, at skal deres Interesser varetages paa behørig Maade, kan det kun ske ved at vise Kommunisterne Vintervejen og ved at indtræde i De samvirkende Fagforbund.

Men ogsaa de andre Organisationer, der staar uden for, saaledes f. Eks. Murerne og Slagteriarbejderne, maa ind i Landsorganisationen.

1934 blev i mange Henseender et Konsolideringens Aar for Organisationerne. Nu maa de kraftigste Anstrengelser gøres for at faa alle Forbund ind i Landsorganisationen.

Løbende Konflikter og Blokader.

Lensgreve Danneskjold-Samsø, Brattingsborg Gods.

Gisselfeld Klosters og Holmegaards Skovdistrikter (Lensgreve Danneskiold-Samsø).

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Merløsegaraden, St. Merløse pr. St. Merløse.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Vekselerer P. O. Suhr, Skarnæs og Egevang, Kolind.

Cementstøber Petersen, Storvorde.

Murer *Morten Jordansen,* Vreilev.

Aalborg Amt.

Skanderborg Amt.

Legind Kalkværk, Thisted.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Starup-Grarup* Kommune, *Hvirring-Hornborg* Kommune, *Ravnkilde* Kommune, *Helsinge-Valby* Kommune, *Vammen-Lindum-Bigum* Kommune, *Tølløse-Soderup* Kommune, *Esbønderup-Nøddebo* Kommune, *Hjørring, Hirtshalsvejen, Tornby, Hirtshalsvejen, Blidstrup* Kommune, *Grædsted-Maarum* Kommune, *Søborg-Gilleleje* Kommune og *Øsby* Kommune.

Entreprenør *Hansen,* Grusgraven, Dronninglund.

»*Julianebjerg*«, Skibet.

Entreprenør *Mikkelsen,* Aarhus.

Entreprenørfirmaet *Skyt, Bech* og *Katballe,* Sommersted.

Bygmester *Anton Nielsen,* Brønderslev.

Cementstøber *Chr. Engelund,* Vraa.

Grusgraver *Byskov,* Vejlby-Strib.

Brobygningsarb. for Entreprenør *Vestenbek,* Skalbrug og V. Hjermitslev Afd.

Statsminister Th. Stauning om Aaret, som svandt.

I Aaret 1933 er den nye økonomisk-politiske Tilstand i Verden befæstet, saaledes som det kunde forudses ved Aarets Begyndelse. De, der fantaserede om en forbigaaende Krise, for det danske Landbrug, har faaet Belæring om noget andet. Ikke saaledes at forstaa, at dansk Landbrug skal være permanent kriseramt, men saaledes at der kræves forskellig Omlægning, Tilpasning og nyt Initiativ for at kunne fastholde den Stilling og Betydning, som Landbruget var naaet til.

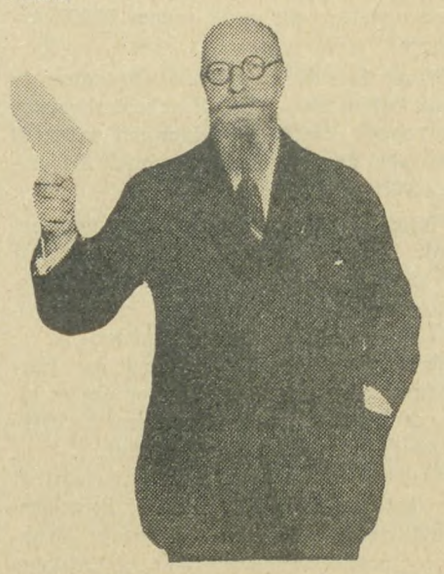
Der driver stadig Skyer hen over Verdenskortet. Aaret har været blodigt. De vundne Fremskridt er ikke blevet fastholdt, den reaktionære Bølge er skyllet ind over flere Befolkninger, og Kampene vil komme til at vedvare ind i Fremtiden. Spanien, Frankrig, Ungarn, Jugoslavien, Østrig, Tyskland og Rusland har været ude for alvorlige Rystelser, og endnu er de vulkanske Udbrud ikke til Ende. Tusinder af Menneskeliv er tilintetgjort, store Værdier er forødt og Kulturen er trængt tilbage til Fordel for Vold og raa Lidenskab.

Den sidste Krigs Indflydelse har sat dybe Spor og vil længe endnu vise sine slette Virkninger.

Krigstrusler har svirret fra Land til Land. Mange Hænder og Hjerner er beskæftiget med de afskyelige Forberedelser, og særlig føler hele Verden Truslen fra Luftvaabnet. Den store Opfindelse, den højt udviklede Teknik er i Færd med at blive den alvorligste Trusel og den største Forbandelse.

Det nytter ikke med Klager, der appelleres forgæves til menneskelige Følelser og Retsind. De, der har den politiske Magt, søger at underbygge Magten med Vaaben og synes ikke at skænke Retsafgørelserne mange Tanker. Der er dog Lyspunkter paa Verdenskortet. Norden holder sig fjernt fra Tidens farlige Spil, og det maa være vort Haab ved Indgangen til det nye Aar, at de nordiske Folk og de, der befinder sig paa samme kulturelle Linje, vil holde sig klar af den Opløsningstilstand, som har forvoldt saa megen Uro og Forstyrrelse.

Vi kan se med Undren paa mange Begivenheder og paa hele den Udvikling, som er foregaaet. Vi kan ikke ændre den og har ingen Ret til at blande os i andres Anliggender. Hvert Folk maa ordne sine Sager, og vi vil netop ud fra denne Tankegang ogsaa søge at ordne vore Forhold, uden andres Indblanding, paa den Maade, som stemmer med Folkets Karakter og aandelige Tilstand.

Men *ogsaa i Danmark* er der Grund til at se paa den stedfundne politiske Udvikling. Det er til at forstaa, at Krisen har fremkaldt Fortvivlelse og Bitterhed, men Opløsning kan ikke ændre Vilkaarene. Det Billede af *politisk Opløsning,* som *Bondestandens politiske Parti* frembyder, er slet ikke opmuntrende. De fantastiske Eksperimenter, som tilraades, de nye Partidannelser, der ikke har nogen naturlig Basis, er kun egnet til at forsinke og forstyrre en sund og rolig Udvikling i Samfundet.

Splittelse og Opløsning har aabenbart drevet *Venstre* ud i en ganske ansvarsløs Politik, som meget godt kan føre til fuldstændig Lammelse af det politiske Liv, men ikke til Opnaaelse af de Resultater, som den arbejdende Landbostand maa ønske. Venstres Holdning til det af Landbruget fremførte Krav om Rentesænkning, Gældssanering, Konvertering o. s. v. har nu i ¾ Aar hindret et opnaaeligt Resultat.

Venstres Adfærd overfor Loven om Valutacentral og Handelspolitik er en Skændighed, som savner Sidestykke. Den nævnte Lov og den Virksomhed, som Loven forudsætter, er i sin Oprindelse en *absolut Nødvendighed for Landbrugets Afsætning,* altsaa for Landbrugets Eksistens. Man har dernæst fulgt den Linje, som den økonomiske Udvikling anviser. Man har formindsket Importen i Forhold til Afsætningen, altsaa i Forhold til vore Betalingsmidler og har søgt Erstatning for Importen i danske Produktioner. Mange Tusinde danske Arbejdere har fundet Beskæftigelse i Stedet for Arbejdsløshed. Dette, som er indlysende naturligt og rigtigt, og som fik Vælgernes Godkendelse ved Valget i 1932, mødte imidlertid Venstres Mishag og en lang Tid ogsaa Højres Uvilje — særlig fremkaldt af Handelsstanden, hvis Importører selvfølgelig har faaet formindsket Virksomhed.

Det konservative Parti fandt sluttelig Vej til et forsvarligt Standpunkt, medens Venstre — af Grunde, som vanskeligt opfattes af normale Mennesker — stemte imod den Lov, der først og fremmest er en Beskyttelseslov for Landbruget.

Endnu et Træk maa nævnes, nemlig *Stillingen til de Arbejdsløse.* Ethvert Forsøg paa ad Lovgivningens Vej at fordele Arbejde og formindske Arbejdsløsheden saboteres af de saakaldte »borgerlige Partier«, ja endog Bevillinger til Igangsættelse af offentlige Arbejder har mødt Venstres Modstand. Og i Aar har man kategorisk modsat sig enhver økonomisk Hjælp til den endnu ekstraordinære store Hær af Arbejdsløse.

Under Venstres og Højres Modstand blev Loven om ekstraordinær Vinterhjælp til Arbejdsløse ført igennem Folketinget, og derefter blev den begravet i Landstingets Fællesgrav. Det er groft, at Partier, der ustandselig kræver ind til Landbruget, Prisfordyrelser, Tilskud, Rentelettelse, Skattelettelse o. s. v., har Mod til at nægte en beskeden Sum til Fordel for de Arbejdsløse og til Formindskelse af Byrderne paa de Arbejderkommuner, der ikke vil lade Elendigheden vokse.

Det er ikke noget smukt Billede, den danske Rigsdag frembyder ved Aarets Udgang. I Forbitrelse over, at *Magten er gledet ud af Venstres Haand* søger man at hindre enhver god Reform og opnaar samtidig at undergrave den Parlamentarisme, som er den eneste Mulighed for, at Venstre kan komme til at øve Indflydelse.

Der var ellers Opgaver nok at tage fat paa, særlig for Landbopartiet Venstre. Dette Parti burde *anvise Vejene,* som *Landbruget* maa ind paa. Vejene til nye Landbrugsproduktioner, til rationel Forbedring af de gamle Produktioner og ud til nye Markeder, hvor Initiativ tiltrænges mere end klamme Hænder.

Men det forsømmes, medens Striden raser. Striden mod nye Bevægelser, hvis Demagogi man søger at overtrumfe, og Striden med det konservative Broderparti, som antager de besynderligste Former.

Jeg skal ikke blande mig i Venstres indre Forhold, men jeg vil gentage, at det er unaturligt, at en jævn Bonde og Husmand kan staa i Kampstilling overfor danske Arbejdere. De to Parter har mange fælles Interesser, og de burde varetages i fælles Arbejde, ikke i bitter Strid.

Men dette er altsaa endnu ikke trængt ind i Landbrugets Kreds og slet ikke i Erhvervets politiske Parti. Det faar saa være, og vi skuer ind i et nyt Aar, *uden Haab om Medvirkning fra Venstre.*

Hvad Aaret vil bringe af Enkeltheder ved ingen, men enhver kan læse sig til, af Verdenskortet og af den Historie, der dannes i disse Tider, hvilken Udvikling vi skal igennem.

Jeg stoler paa den danske *Arbejderklasses Troskab og Sammenhold. Den ærlige demokratiske Følelse* lever i Landets Befolkning, og denne Befolkning vil ikke Opløsning, men ordnede og retslig sikrede Forhold.

Hvilke Kampe der end maatte komme i Aaret, vil jeg tro, at det *brede jævne Folk* er beredt til at fortsætte en hæderlig og god Politik.

Th. Stauning.

Uddeling af Oksekød.

Ved Lov af December 1934 er der aabnet Kommunerne Adgang til at foretage Fordeling af Oksekød til trængende Personer.

Ved Fordelingen til de arbejdsløse Medlemmer af vor Arbejdsløshedskasse bør vore Afdelingers Tillidsmænd tilbyde Kommunerne deres Medvirken.

Uddelingen af Oksekød vil eksempelvis kunnne ske paa den Maade, at Kommunerne udsteder saadanne Kort, lydende paa et bestemt Beløb, f. Eks. 30 Øre pr. Kort, der uddeles til de Arbejdsløse med et Kort pr. Uge til hver Person i den Arbejdsløses Husstand, saaledes at der uddeles Kødkort saavel til Manden som til Hustruen og hjemmeværende Børn under 18 Aar.

Kortene kan uddeles i Serier, saaledes at der f. Eks. uddeles for et Tidsrum af 4 eller 6 Uger ad Gangen.

Kødkortene gælder som Betaling ved Indkøb af Oksekød hos Handlende i Kommunen.

Kommunerne har Bemyndigelse til at foretage Uddeling til alle Trængende i Kommunen.

Hvor en Kommune endnu ikke har gjort Skridt til at foretage Uddeling af Oksekød til vore arbejdsløse Medlemmer, henstiller vi til vore Tillidsmænd at foretage Henvendelse til Kommunen med Henstilling om at iværksætte denne Uddeling.

København, den 28. December 1934.

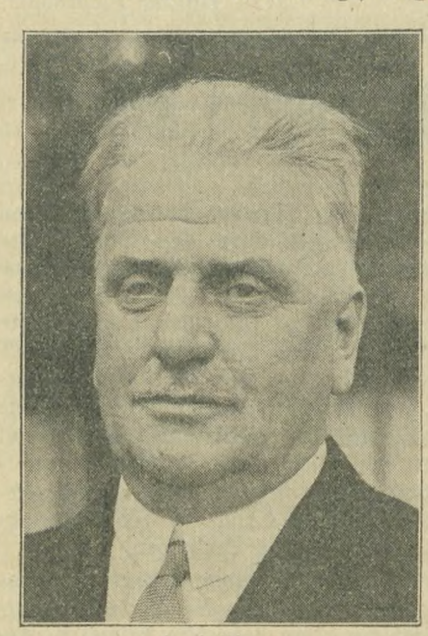
Johannes Nielsen.

Strejke.

I det Skovrider Leschly, Nymarkslund pr. Nr. Søby tilhørende Skovdistrikt er pr. 29. December erklæret Strejke.

Nytaarsbetragtning af vort Forbunds Formand.

Som den betydelige Faktor, Fagforeningerne er her i Danmark, er det en Selvfølge, at Fagforeningernes Politik ikke kan være uafhængig af de almindelige Samfundsinteresser, den økonomiske og politiske Udvikling indenfor og udenfor vort Lands Grænser har afført. Det er derfor nødvendigt, meget

Axel Olsen,
Formand for D. A. F.

mere end nogensinde før, at vor Fagforeningspolitik samarbejdes med Arbejderklassens almindelige Partipolitik, saa at disse to betydelige Faktorer i Arbejderbevægelsen ikke stiller sig i Vejen for hinanden, og denne Nødvendighed er ikke blevet mindre bydende nu, da det gennem Aar er Arbejderpartiet, der ligger inde med en væsentlig Del af Regeringsmagten.

De vanskelige, økonomiske Forhold i vort Land har ogsaa affødt ændrede Tilstande indenfor Fagforeningernes eget Arbejde. Det vil i Fremtiden være meget vanskeligt at føre fagvis Fagforeningspolitik med lokalt begrænsede Strejker sigtende til Fremme af et enkelt Fags specielle Interesser. Den Udvikling, der er foregaaet i Arbejdernes og Arbejdsgivernes økonomiske Politik, har ført os ud i det store Opgørs Tidsperiode, hvor de foreliggende faglige Uoverensstemmelser samles under eet til fælles Opgør, og faldende i Linje hermed har vi nu faaet lovmæssigt fastsatte Afstemningsregler ved Arbejdskonflikter, som mere end tidligere gør det nødvendigt for Arbejdernes faglige Organisationer at samarbejde for, at de hver for sig kan skaffe sig behørig Indflydelse paa den lønmæssige Udvikling i deres Fag.

Samarbejde, det er det, der skal til. Samarbejde mellem Landets faglige Organisationer indbyrdes, Samarbejde mellem de faglige og politiske Organisationer, Samarbejde i det hele taget mellem alle de Institutioner, som hører Arbejderklassen til, Samarbejde om Arbejderklassens fælles Interesser og Bekæmpelse af enhver Splittelse, hvad enten den kommer fra højre eller venstre.

Ad andre Veje end de parlamentariske naar man ikke frem til politisk eller økonomisk Magt i Danmark. Dertil er vi for mange, der staar Vagt om Folkefriheden ....

Axel Olsen.

Gode Kammerater!

Et nyt Aar er begyndt. Hvad det vil bringe, er der ingen, der ved. Hvad vort Samfund skal gennemgaa i det kommende Aar, hvilke store politiske Omvæltninger, der vil finde Sted til Gavn eller Skade for den arbejdende Befolkning, kan ikke forudsiges. Hvilke nye Bevægelser, Arbejderklassen faar at kæmpe imod, staar hen i det uvisse.

Men eet ved vi dog. Jo mere Arbejderklassen holder sammen, jo større Enighed de danner, des bedre kan vi tage Kampen op mod vore Modstandere. Det Maal, vi har sat os, naas ikke i Aar eller næste, men vi maa nærme os det Skridt for Skridt, og dér maa alle være med fra de yngste til de ældste — alle maa deltage i denne Kamp for at naa vort store Maal.

Derfor maa der gøres et Arbejde for, at faa de tøvende og uvidende Sjæle ind i vore Rækker, ind i det Parti — der ene varetager Samundets Interesser — ind i de faglige og politiske Organisationer, der har til Formaal at skaffe den fattige den Ret til at leve som Menneske, — den Ret, der tilkommer enhver.

Der er endnu mange — altfor mange, som endnu ikke har faaet Øjnene op for, hvad vor Bevægelse gaar ud paa, dér ligger en stor udyrket Mark, der i høj Grad trænger til Kultur, og maa da blive én af vore Opgaver i det kommende Aar at skaffe vor Bevægelse en stærk Forøgelse — øget Hær er øget Magt. Vi er allerede en stærk Hær, der gaar frem ad de Veje, som vore Pionerer har lagt for os — den Hær maa gøres saa stærk, at ingen Overklasseskranker skal spærre Vejen for os.

Men der kræves her en Oplysnings-

virksomhed, alle maa kende vore Idéer og vort Maal, de uvidende og tøvende maa gøres opmærksom paa de Farer, der lurer paa Arbejderklassen, saafremt den ikke kender sin Besøgelsestid.

Mange Farer truer os, skønt de synes ikke alle lige nær, men vi maa ikke lade os overrumple, vi har set, hvad det fører til. Vi har mange Partier, og alle søger at hindre Arbejderklassens Fremmarch, enten det er Kommunister, Konservative og ikke mindst Nazisterne, saa bruger de alle Midler, de være sig nok saa fejge og usle for at holde os nede. Det maa ikke ske, vi maa derfor gaa ud i Agitationen for at samle endnu flere Medlemmer i vore faglige og politiske Organisationer og ikke mindst for vor Presse.

Saa lad da det nye Aar staa i Samlingens Tegn, lad det blive velsignet for den arbejdende Befolkning, lad det blive til Gunst for det eneste af alle Partier, der varetager Smaafolks Interesser. Lad det blive et godt Aar for Socialdemokratiet!

Leve Socialismen!

Dynt Mark, i Januar 1935.

Harald Petersen.

Stændersystemet og Landbruget i Østrig.

Forbundsregeringens Kundgørelse af 24. April 1934, B. G. Bl. No. 239, vedrørende Forbundsstaten Østrigs Forfatning begynder med Ordene:

»I den almægtige Guds Navn, fra hvem al Ret udgaar, erholder det østrigske Folk til sin kristelige, tyske Forbundsstat paa Stændersystemets Grundlag denne Forfatning.« Ifølge denne Forfatning skal Statens Opgaver paa det økonomiske Omraade underkastes en første Behandling ved Erhvervsstændernes Korporationer. Ingen af de bestaaende Korporationer har Ret til at foreslaa eller vedtage Love. Denne Ret er udelukkende forbeholdt Forbundsregeringen.

Af de syv Erhvervsstænder blev Landbruget anbragt paa Førstepladsen. Men det er ogsaa alt, hvad der hidtil er blevet lavet. Bøndernes Organisationer og Land- og Skovbrugsselskabet, som de østrigske Godsejeres Organisation kaldes, har hidtil fortsat deres Virksomhed i samme Omfang som hidtil. Den 17. December 1934 valgtes Landbrugsminister Josef Reither til Fører for de østrigske Bønder. Næstformanden for Storgodsejernes Organisation Grev Hoyos-Sprinzenstein blev udnævnt til Formand for Statsraadet. Bønderne og Godsejerne deler altsaa ligeligt Magten i denne Stat mellem sig. Bondeføreren Reither er kristeligsocial, og Herr Greven er en Hjemmeværnsfører.

Men Bjergegnenes fattige Bønder og ti Tusinder af smaa og mellemstore Jordbrugere vil ikke vide noget af denne Regering og ønsker hellere i Dag end i Morgen at blive af med den Regering, som har paatvunget Befolkningen den nye Forfatning mod Folkets Villie. Det er Bønderne ligegyldigt, om Socialisterne eller Kommunisterne kommer til Magten. Blot skal denne Regering, der stadig har lovet Folket en Forbedring af de fuldkommen elendige Forhold, men ikke holder disse Løfter, forsvinde.

Land- og Skovarbejderne er siden Opløsningen af deres frie, faglige Organisationer fuldstændig berøvet enhver Repræsentation i denne Stat. Man har ganske vist tilforordnet de enkelte Forbundslandes Landbrugsraad (Landbrugskamre) en Sektion for Arbejderne, men Udnævnelsen af Medlemmerne hertil blev foretaget »autoritært«. Det blev henstillet til Arbejdsgiverorganisationerne at udpege nogle egnede Arbejdere blandt Land- og Skovbrugsarbejderne i deres Bedrifter.

Man har ikke engang spurgt de bestaaende kristelige Landarbejderorganisationer. Den bekendte kristelige Arbejderfører Statsraad Leopold Kunschak nedlægger i sit Blad »Oesterreichische Arbeiterzeitung« Protest mod denne Fremgangsmaade. Men hverken Arbejdsgiverorganisationerne eller Regeringen lod sig anfægte heraf.

I Østrig findes for Tiden tre Landarbejderorganisationer, nemlig: 1. Et »Forbund af Arbejdere paa Landet« (Verband der ländliche Arbeitnehmer), som ledes af den kristeligsociale Statssekretær Grossauer, 2. »De kristelige Landarbejderes Centralforbund« (Zentralverband der christlichen Landarbeiter), der akkurat lige saa lidt som førstnævnte Organisation hidtil har spillet nogen særlig Rolle, idet den ikke har haft et Medlemstal, der er værd at nævne, 3. Herregaardsarbejderforbundet« (Gutsarbeiterverband), der for nogen Tid siden med Bistand fra Herregaardsfunktionærernes Forbund blev stiftet af Godsejernes Organisation og tilhører Hjemmeværnsretningen. Disse tre Organisationer bestræber sig nu uafbrudt for at organisere Land- og Skovbrugsarbejderne.

Paa de Møder, som arrangeres af de tre Organisationer, søger hver af dem at vælte Skylden for Land- og Skovarbejdernes daarlige sociale og økonomiske Vilkaar over paa en af de andre Organisationer. Hver især af Organisationerne lover Landarbejderne en Bedring af Forholdene, men Arbejdsgiverne forringer stadig Løn- og Arbejdsvilkaarene. Det er derfor ikke saa mærkeligt, at Land- og Skovarbejderne ikke er tilsluttet nogen af de tre Organisationer som frivillige Medlemmer, men kun indmelder sig, naar de under Arbejdsgiverens eller dennes Stedfortræders Trusel om Afsked tvinges dertil.

Et Udkast til Oprettelse af en faglig Organisation for Land- og Skovbrug har i flere Maaneder ligget hos Regeringen. Men hidtil er dette Udkasts Ophøjelse til Lov stadig blevet forhindret. Bøndernes Organisationer staar paa det Standpunkt, at det er tilstrækkeligt, naar der i de enkelte Provinsers (el. Landes) Landbrugskamre findes to eller tre Landarbejderrepræsentanter, samtidig med at der sidder hundrede Repræsentanter for Bønderne. Godsejerne ønsker for deres Arbejdere en særlig Organisation for Bønderne. Godsejerne ønsker for deres Arbejdere en særlig Organisation under deres Ledelse, da ikke en eneste af Landarbejderrepræsentanterne i Landbrugskamrene er tilsluttet Hemmeværnet, og Hjemmeværnet er derfor, siger man, i høj Grad forfordelt.

Medens de ledende Partier i vor »Partiløse Stat« strides om Mandaterne og Indflydelsen, vokser Land- og Skovarbejdernes Elendighed, bliver Land- og Skovarbejdernes Rettigheder Genstand for en stadig større Beskæring, og bliver Land- og Skovarbejderne gjort til Lønslaver i Ordets sandeste Betydning.

Hvad en Landmand byder en Arbejdsmand i 1934.

Gaardejer Peter Christensen, Holmager, har været saa uheldig, at hans Karl er gaaet af Pladsen; men det har Peter Christensen sikkert ikke tabt noget ved, det plejer de Herrer Landmænd jo ikke. Da Karlen var gaaet, sendte Peter Christensen Bud efter en Mand, der bor i Bislev, og som er Medlem af Dansk Arbejdsmands Forbund, Vægger Afdeling, og vilde fæste ham foreløbig for en Uge, men han skulde møde Kl. 6 om Morgenen og hjælpe til med Kreaturerne, og saa arbejde hele Dagen ved andet Arbejde, om Aftenen skulde han blive til Kl. 8 og være behjælpelig med Malkningen. Altsaa en Arbejdsdag paa 14—15 Timer. For alt dette Slid vilde han give ham 10 Kroner om Ugen. Man forstaar ikke, at en Gaardejer, der ved hvad det koster at leve, vil være bekendt at byde en gift Mand saa lille en Dagløn som 10 Kr. om Ugen bliver til, og saa forlange, at han skal være paa hans Gaard saa mange Timer i Døgnet, og saa raaber d'Hrr. Landmænd op om, at der er Mangel paa Arbejdskraft. Mon ikke det er Viljen til at betale en no-

genlunde anstændig Løn, der mangler, for den Smule Arbejde, der er? Det er jo snart en Sjældenhed, at en Landmand har Brug for en Arbejdsmand, eftersom de Herrer Landmænd anskaffer den ene dyre Maskine efter den anden. Saa snart en ung Mand bliver gift, kan han stille sig i Rækken med de andre arbejdsløse, mens Landmændene snakker om Mangel paa Arbejdskraft; det er kun et Tilfælde her bliver fremdraget, mens der er Masser af den Slags Landet over og ikke mindst her i Vesthimmerland. Derfor alle I, der er Medlem af Jert Forbund, og som kender nogen, der staar udenfor, forklar dem, hvor nødvendigt det er, at vi faar dem med, og I ældre, der har voksne Sønner, der er Tjenestekarle, forklar dem, at det er nødvendigt, vi faar dem med i Organisationen og med til at højne Lønnen for Landets fattigste Stand, Landarbejderstanden.

Jens Chr. Sørensen.
Vægger.

Kampen for Arbejdstidens Forkortelse i England.

Arbejdstidens Forkortelse er et vægtigt Argument for Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden. I alle Lande er der Arbejdsløshed, ogsaa indenfor Landbruget. Derfor benytter alle Landarbejderorganisationer sig ogsaa af ethvert Middel, der kan tjene til Formindskelse af Arbejdsløsheden. Derfor kæmper alle Landarbejderforbund ogsaa for en Forkortelse af Arbejdstiden. Det engelske Landarbejderforbund (National Union of Agricultural Workers) beskæftiger sig i sit Fagblads Novembernummer specielt med dette Spørgsmaal. Bladet bringer en Oversigt over Landarbejdernes Arbejdstid, som den fordeler sig over de sidste 12 Maaneder. Det samlede Antal af de i England og Wales beskæftigede Landarbejdere andrager 715,546 Personer. Dette Tal fordeler sig paa 142,394 Specialarbejdere og 573,152 andre Landarbejdere. Det drejer sig her om Landarbejdere af begge Køn.

De 142,394 Specialarbejdere indbefatter 10,298 Faarevogtere, 62,342 Kvægpassere og 69,754 Staldkarle. Tallene stammer fra Tællingen i Aaret 1931. I den nedenstaaende Tabel gengiver vi Arbejdstidens Længde for de forskellige Kategorier i Vinterperioden (November 1933 — Februar 1934) og Sommerperioden (Marts—Oktober 1934).

Vinterperioden.

Arbejdstimer pr. Uge	Arbejdere	Specialarbejdere
48	337,691	88,785
50	126,752	32,255
51	13,674	1,481
52	10,090	1,545
54	69,197	15,608
60	15,748	2,720
	573,152	142,394

Sommerperioden.

Arbejdstimer pr. Uge	Arbejdere	Specialarbejdere
48	9,139.	2,273
50	201,700	51,144
51	44,707	9,981
52	96,979	22,457
52½	59,082	17,742
53½	31,514	11,134
54	114,283	24,943
60	15,748	2,720
	573,152	142,394

Det engelske Landarbejderforbund siger til disse Tal, at en Forkortelse af Arbejdstiden er nødvendig og ogsaa gennemførlig. De engelske Landarbejderes Lønforhold og tillige deres Arbejdstid fastsættes som bekendt af Lønningsnævn, der er nedsat af Staten. Det engelske Landarbejderforbund venter af sine Repræsentanter indenfor disse Lønningsnævn, at de sætter al deres Energi ind paa at hidføre en Forkortelse af Arbejdstiden.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Til Kontorbestyrere, der samarbejder med Kontoret, Vestre Boulevard 43, er der i disse Dage udsendt Cirkulærer om forskellige Spørgsmaal, ledsaget af Karenslister og Fortegnelse over Arbejdsløshedskassens Kontroluger i 1935.

Sofus Westergaard.

Nazist for at faa Arbejde.

En skrap Forordning af den tyske Arbejdsminister.

De engelske Blade meddeler fra Berlin, at den tyske Arbejdsminister har udstedt en Forordning, som forbyder de tyske Arbejdsgivere at antage Folk under 25 Aar uden forudgaaende Tilladelse fra Ministeriet. Det vil med andre Ord sige, at den tyske Ungdom ikke maa arbejde. Men Forklaringen paa, hvad der ligger bag ved denne Forordning, faar man ved Meddelelsen om, at Tilladelse til Antagelse af Personer under 25 Aar kun gives, naar disse Personer »er traadt tilbage med Ære fra Tjeneste i Hæren eller Marinen«. Arbejdstilladelse kan dog ogsaa gives, hvis disse Personer under 25 Aar har tjent i den saakaldte »Aktions-Cirkel«, hvilket formentlig gælder politisk eller andet Arbejde for Nazistpartiet. Endelig kan der ogsaa tages særlige Hensyn til Folk, som har tjent mindst et Aar i det frivillige Landarbejderkorps.

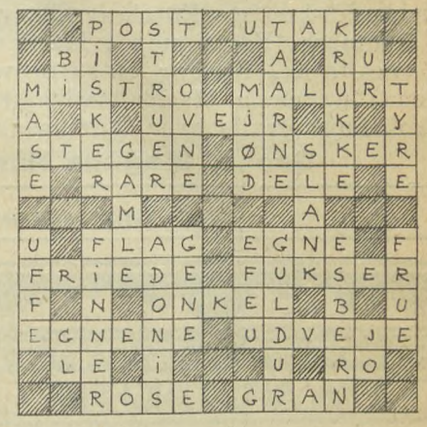
Forordningen gælder dog ikke Antagelse af Lærlinge.

Sølvbryllup.

Den 4. Januar kunde Formanden for Vokslev Afdeling Karl Jensen og Hustru fejre deres Sølvbryllup. Afdelingen sender herigennem Sølvbrudeparret de bedste Ønsker for Højtidsdagen.

363201.

Krydsords-Opgaven.

VINDERE.

1. Præmie:
Aase Andersen, Bøstrup pr. Lejbølle.

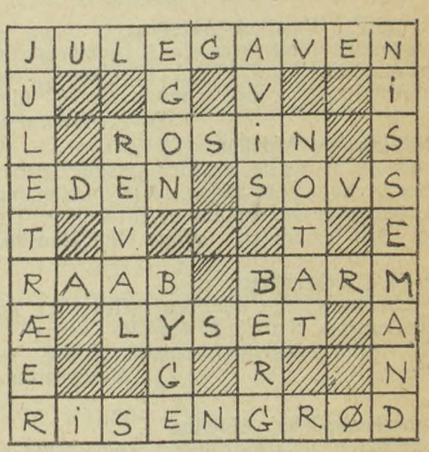
2. Præmie:
Vilhelm Feldhans, Solbjerg, Mors.

3. Præmie:
Kresten Nielsen, Aakjær Fly pr. Skive.

4. Præmie:
Henry Krøll Rasmussen, Tingsted, Falster.

5. Præmie:
Kr. Kibsgaard, Storvarde St.

Børnenes Krydsord.

VINDERE.

1. Præmie:
Asger Ingvardsen, Langegade 27, Odense.

2. Præmie:
Aksel Sørensen, Adr.: Paul Sørensen, Slesvig pr. Mariager.

3. Præmie:
Villy Pedersen, Adr.: A. Rasmussens Enke, Nyby pr. Aakirkeby.

4. Præmie:
Knud Dalby, Lejet pr. Horsens.

5. Præmie:
Else Marie Andersen, Adr.: Anders Kr. Andersen, Søndersted pr. Tølløse.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(Medlemsantal ca. 130.000. Forsikringssum ca. 1 Milliard Kr. Reserver ca. 1,3 Mill. Kr.)
I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30.000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40.000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50.000 Kr.
I Løsøreafdelingen optages: Løsøre, saavel i Købstæderne som paa Landet.
I Tyende- og Ungdomsafdelingen optages: Ejendele indtil 2500 Kr.s Forsikringssum, uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Nørrevoldgade 16, København K. Tlf 383.

Gummivarer
sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker. **Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.** Forlang **Grati-prøver** og Bogkatalog. — I denne og næste Maaned vedlægges **„Den grønne Ægteskabsbog" gratis** hver Ordre paa mindst 5 Kr.
Gross. Magnus Hansen, Kbhvn. Brh.

HJEMMET
Danmarks populæreste Ugeblad.

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN"
Statsanerkendt.
Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**
Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

STØT VORE ANNONCØRER

Tornemark Afdeling.
Medlemmerne af Tornemark Afdeling ønskes et godt Nytaar samt hjertelig Tak for den gode Julegave.
Hans Jacobsen og Hustru.

Aversi-Tybjerg Afdeling.
Medlemmerne meddeles herved, at de nye Afdelingslove er nu kommet og udleveres gratis ved Henvendelse til Formand eller Kasserer. Samtidig gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger. Restancer ud over den Tid har Slettelse til Følge. Kontroltiden er de 5 Dage fra 10 til 11, Lørdag fra 16 til 17.
Hans Christiansen.

D. A. F., Hjembæk Afdeling,
afholder Medlemsmøde i Hjembæk Forsamlingshus Lørdag den 12. Januar, hvor alle Medlemmer bedes møde Kl. 7½ Aften.
N. P. Andersen.

Øde-Førslev Afdeling
afholder Medlemsmøde Onsdag den 9. Januar hos Formanden. Alle Medlemmerne bedes møde, da der er forskellige Ting, der skal behandles. **Hans Oluf Hansen.**

D. s. U., Gevninge.
Agitationsmøde afholdes i Gevninge Forsamlingshus Torsdag den 10. Januar Kl. 7½. Alle indbydes, saavel Ældre som Yngre. **Bestyrelsen.**

Thorslunde-Ishøj Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling hos Kassereren Søndag den 13. ds. Kl. 3. Alle Medlemmer bør møde.
Peter Petersen.

Snesere Afdeling
afholder Møde paa Tappernøje Kro sammen med Socialdemokratisk Forening for Snesere Sogn Mandag den 7. Januar Kl. 19,30. Dagsorden: 1. Om de ovennævnte Foreninger i Fællesskab skal opføre Dilettantforestilling. 2. Forsøg paa at faa en Overenskomst i Stand ang. Jord-, Vej- og Kloakarbejdet. **Hans Johansen.**

Allerslev Afdeling.
Efter Juleferien begynder Studiekredsen atter sit Arbejde Torsdag den 10. Januar Kl. 19,30. Nye Deltagere kan begynde.
Rikard Fredell.

Viskinge Afdeling.
Det meddeles Medlemmerne, at Til- og Fraflytning kun kan ske hos undertegnede Kasserer, der træffes Hverdage, undtagen Onsdag og Lørdag, fra 4½ Eftm. og Søndag Formiddag. Samtidig henledes Opmærkomheden paa, at 4 Uger er højeste Restancefrist. **Viggo H. Rasmussen.**

Strø og Omegns Afdeling.
Ved Generalforsamlingen valgtes Aksel Sørensen, Strølille, til Kontrolbestyrer. Kontroltiden er mellem 10 og 11 Formd. Hans Andersen, Sigerslevøster, er valgt til Kasserer. **Bestyrelsen.**

Rakløv Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Ellede Forsamlingshus Torsdag den 10. Januar 1935 Kl. 7½ med følgende Dagsorden: Skal Afdelingen tilsluttes Julefonden. Alle Medlemmer anmodes om at give Møde. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Martin Jørgensen.

Skibby Afdeling.
Medlemmerne i Skibby Afdeling gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger. De Medlemmer, der staar til Restance, maa sørge for at faa deres Forhold til Afdelingen i Orden snarest mulig, da det ellers har Slettelse til Følge.
Bestyrelsen.

Skamstrup Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at D. A. F.s Restancefrist kun er 4 Uger, som nøje maa overholdes, hvis Slettelse skal undgaas. Indbetaling hver Lørdag mellem 7—8 Aften. **Aksel Jensen.**

Hammer Afdeling.
Medlemmerne gøres herved opmærksom paa, at Kontingentet for Fremtiden maa indbetales til Kontingentmodtagerne, der er de samme, der var Opkrævere; men disse opkræver ikke mere. Ligeledes maa Medlemmerne erindre, at Restancefristen kun er 4 Uger, og at længere Restance kan medføre Slettelse uden yderligere Varsel.
For de understøttelsesberettigedes Vedkommende er der stadig en Kontingentmodtager til Stede hver Udbetalingsdag paa Kontrolstedet. **J. J. Jørgensen.**

Voksne Mænd og Kvinder
tilsendes gratis og portofrit den nye Bog om Børnebegrænsningens Problemer. Den er rigt illustreret og giver fuld Besked om alle Sexuallivets Mysterier, Fødselskontrol, Fosterdrab og forebyggende Metoder. Priskurant over Hygiejnevarer medsendes gratis paa Forlangende. Ønskes lukket Kuvert maa 25 Øre medsendes i Frimærker.
Bogforlaget „Minerva", København V.

Søllerød-Lyngby Afdeling.
Paa Grund af Forbud mod Kontrol paa Hotellet, er Kontrolstedet fra og med Onsdag den 2. Januar flyttet til eget Lokale paa Højbjergvej. Tiden som hidtil fra 10½—11. Kassereren træffes hver Fredag Aften fra 7 til 8 paa Højbjergvej 8. Husk, Restancefristen er kun 4 Uger, og Overskridelse heraf medfører Slettelse.
Chr. Christensen.

Døllefjelde-Musse Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Kontingent kan indbetales til Kassereren hver Søndag Formiddag fra Kl. 9—10. Efter den Tid modtages intet Kontingent. Samtidig erindres Medlemmerne om, at den Understøttelse, der ikke er udbetalt om Lørdagen, bliver udbetalt om Søndagen fra Kl. 9—10. Uden for den Tid ingen Udbetaling.
Th. Jørgensen. Hans Jørgensen.

Ondløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden er om Lørdagen fra 1—2, og for de Medlemmer, som ikke er arbejdsløse og har været i Kontroltiden, finder Udbetaling Sted fra 6½—7½ Lørdag Aften. Pas paa Medlemsretten. Ingen Restance over 4 Uger, da man saa risikerer at blive slettet uden videre Varsel. Husk Juletræet 2. Juledag Kl. 6½ i Danevang.
Medlemmer, som er interesseret i at deltage i en Studiekreds, bedes henvende sig til Aksel Larsen, Søndersted, eller Albert Olsen, Ulkestrup, for at vi kan se, om der er Tilslutning nok. **Albert Olsen.**

Vigersted Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden er hver Dag fra Kl. 10—11 undtagen Lørdag fra Kl. 11—12. Efter den Tid bliver ingen afkontrolleret.
Laurits Nielsen.

CLICHEERNE FRA H. Mathiesen HURTIGT - SMUKT - BILLIGT TELEFON 11900 — 7057

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 2. Fredag den 11. Januar 1935. 21. Aargang.

De første 3 Maaneders Resultater.

Det kan nu, tre Maaneder efter at Sammenslutningen traadte i Kraft, have sin Interesse at se tilbage paa dette første Kvartals Arbejde under de nye Arbejdsformer.

Naturligvis har Arbejdet paa mange Maader været præget af Overgangs-Forholdene, navnlig for Afdelingerne med at sætte sig ind i de nye Kontingenter og Arbejdsformer. Vanskelighederne tiltrods har Afdelingerne dog haft Tid til ogsaa at ofre Agitationen en ikke helt ringe Interesse. Det viser den støtte Fremgang ud over Landet. Og da Overgangsvanskelighederne nu vel i det store og hele er overvundne, vil de kommende Maaneder nok bære Vidnesbyrd om et livligt Agitationsarbejde.

Paa det lønmæssige Omraade har disse tre første Maaneder været særdeles frugtbare. Den Styrkelse Sammenslutningen og Samarbejdet betød for Arbejderne ud over Landet, har givet smukke Resultater i Afslutning af nye kommunale Overenskomster med betydelige Forhøjelser af de hidtil gældende Lønninger, og Lønforbedringer i hidtidige Overenskomster.

Men ogsaa paa andre Omraader ude paa Landet meldes der om stærke Fremstød, i Mergellejer, Grusgrave o. s. v. og med Timelønsforhøjelser paa baade 20 og 25 Øre, ligesom Sogneraad og private Arbejdsgivere begynder at forstaa, at de ikke i det lange Løb kommer uden om at give Arbejderne ude paa Landet overenskomstlige Arbejdsvilkaar paa samme Plan, som gælder for tilsvarende Arbejde i Byerne. Efteraaret har i saa Henseende baaret rige Vidnesbyrd om Fremstød og Muligheder for baade faglige og økonomiske Erobringer for Arbejderne ude paa Landet. De skal blot i Forstaaelse af den umaadelige Styrke, som Sammenslutningen har skaffet dem, med 150,000 Kammerater samlet om samme Opgave — fortsætte Arbejdet med at samle alle Arbejdsmænd og Landarbejdere ude paa Landet om deres fælles Organisation og deres fælles Sag.

For Landarbejdergruppens Vedkommende

gælder det, at det faglige Arbejde ogsaa har baaret overmaade smukke Resultater.

I de forløbne tre Maaneder er for Landbrugs-, Drænings- og Skovarbejde afsluttet 19 store og betydelige Overenskomster, som alle indebærer betydelige Forhøjelser af hidtil gældende Arbejdspriser, nogle Steder endog Forhøjelser paa 25—33 %.

Af Skovbrugsoverenskomster

er afsluttede 6, nemlig for Næsbyholm, Humleore, Ulstrup og Gl. Ry Skovdistrikter og en Tillægsoverenskomst for Frijsenborg Skovdistrikt om Udkløvning af Gran. Endelig er nu i de sidste Dage afsluttet Overenskomst med Gisselfeld og Holmegaard Skovdistrikter, hvor den store Skovarbejderstrejke endte med en smuk Sejr for Arbejderne. Med disse Overenskomster er 250—300 Skovarbejdere mere bragt under overenskomstmæssige Arbejdsvilkaar. Samtidig er afsluttet ny Overenskomst for Statsskovarbejderne med Forhøjelser baade af Timeløn og Akkordsatser.

Efteraaret plejer ikke at være Tiden for Afslutning af Landbrugsoverenskomster. Alligevel er der i denne Tid afsluttet to nye nemlig med Forpagter Tesdorf, om Arbejdsforholdene paa »Gjorslev« og »Søholm« og en Overenskomst med Kartoffelentreprenørerne om Optagning af Kartofler i Frederiksborg og Gl. Roskilde Amter.

Det vil erindres, at vi ved Sammenslutningen laa i Krig med Forpagter Tesdorf, denne Kamp endte altsaa ligesom Kampen i Gisselfeld og Holmegaard Skovdistrikt med Sejr for Organisationen.

Kartoffeloptagningsoverenskomsten er en Nydannelse, som sikkert kan faa stor Betydning i den kommende Tid. Der er ved denne fundet et alle Steder brugbart Basis for overenskomstlige Arbejdspriser for Optagning af Kartofler.

Paa Dræningsarbejdets Omraade

har man dog de største Resultater at opvise. Her er Landet i de forløbne tre Maaneder faktisk blevet dækket med Dræningsoverenskomster, saaledes at Arbejdspriserne her alle Steder er fastlagt ved Overenskomster.

Der er her afsluttet følgende Overenskomster.

For Hjørring Amt: Overenskomst af 11. November 1934 med samtlige Amtets Dræningsmestre.

Timelønnen forhøjet fra 80 Øre til 105 Øre. Akkordpriserne med 25 %.

For Randers, Viborg, Aarhus, Skanderborg, Vejle, Ribe ogg Ringkøbing Amter: Overenskomst afsluttet d. 11. November 1934 med Jydsk Dræningsmesterforening. Timelønnen forhøjet fra 95 Øre til 105 Øre, Akkordpriserne bragt i Plan med de sjællandske Akkordpriser for Dræningsarbejde. I de fire af disse Amter var der ingen Dræningsoverenskomster. Forbedringerne i Akkordpriserne er derfor højst forskellige, men de er alle Steder betydelige.

For Sønderjyllands Vedkommende er de hidtidige Overenskomster blevne forenklede og de bedste af Overenskomsterne er derefter blevne under-

skrevne af samtlige Dræningsmestre i Sønderjylland. Timelønnen er 105 Ø. og Akkordpriserne de bedste i Jylland.

I de to jydske Amter: Thisted og Aalborg Amter fortsætter de tidligere afsluttede Overenskomster, Forhandlinger om nye Overenskomster er indledede.

Paa Øerne fortsætter i Maribo Amt den med Arbejdsgiverforeningen her afsluttede Overenskomst og paa samme Maade foreløbig de i Københavns Amt med Dræningsmestrene her afsluttede Overenskomster.

I de øvrige Amter paa Øerne er der afsluttet nye Dræningsoverenskomster.

For Fyens Vedkommende: Overenskomst af 2. Okt. 1934 med de fynske Dræningsmestre. Timelønnen er forhøjet fra 95 til 105 Øre.

Paa Bornholm er afsluttet Overenskomst med Dræningsmestrene den 18. Nov. 1934. Timelønnen 105 Øre.

I Præstø og Sorø Amter er afsluttet ny Overenskomst med Dræningsmesterforeningen den 25. Nov., og i Holbæk Amt med Amtets Dræningsmestre den 26. Nov. Ogsaa i disse tre Amter er Timelønnen 105 Øre og Overenskomsterne er blevne forbedrede fra i Fjord.

I Gl. Roskilde Amt er afsluttet Overenskomst med Dræningsmestrene den 29. Dec. Timelønnen 105 Øre og endelig er i Frederiksborg Amt afsluttet Overenskomst med Dræningsmestrene den 10. Dec. Timelønnen er her 111 Øre.

Der er saaledes afsluttet 10 store Dræningsoverenskomster omfattende Arbejdsvilkaarene i 21 Amtraadskredse med Fastlæggelse af 8 Timers Arbejdsdag og 105 Øre i Timen (i Frederiksborg dog 111 Øre), og med Akkordpriser paa Dræningsgravning og aabne Grøfter og Kanaler i Dybde af 2 til 2½ m.

Disse Overenskomster er underskrevne af over 350 Dræningsmestre, eller rettere sagt af de Dræningsmestre i disse Amter, som betyder noget.

Saaledes har de første tre Maaneder under Sammenslutningen baaret Vidnesbyrd om en livlig Aktivitet, en betydelig Aktionsevne og en Række smukke Resultater i Form af bedre Arbejdsvilkaar og overenskomstmæssig Underbygning af Arbejdernes Rettigheder. Og det skal understreges, at dette var ikke naaet uden den Sammenslutning, som har gjort det muligt at samle alle Interesser om den i hvert Tilfælde foreliggende Opgave og at samle alle Kræfter og Muligheder paa samme Linie, med de 150,000 moralske og økonomiske Magt i Ryggen.

Saaledes taler de forløbne 3 Maaneder deres Sprog om Sammenhold og Enighed som Løftestang.

Oscar Levinsen.

Et Par Ord til Afsked.

Som det er en Del af Kammeraterne bekendt, blev jeg under Kongressen i Sommer syg og maatte lade mig indlægge paa Hospitalet, det var en gammel Lidelse, som saa brat tog Overhaand. Denne Lidelse har medført, at jeg har set mig nødsaget til at tage min Afsked fra Organisationsarbejdet fra 1. Januar at regne.

Efter min mangeaarige Virksomhed

Frederik Hansen.

iblandt jer, føler jeg Trang til, nu ved Afskeden, at sige mine mange Kammerater rundt i Landets Afdelinger, i Kredsbestyrelser og paa Hovedkontor og i Hovedbestyrelse en hjertelig Tak for disse mange Aars Samvirke.

Der har under vort Samarbejde været Fremgang for vor Organisation, en Periode Sløvhed og Tilbagegang, og derefter igen Fremgang og Stabilitet.

Denne Stabilitet har holdt sig og naar vor Organisation nu føres videre under ændrede ydre Former, saa er det mit Haab og Ønske, at Ændringen kun er i det ydre. Jeg haaber, at Stabiliteten indadtil vil være til Stede indenfor vore Rækker ogsaa i Fremtiden, saaledes at selv om den enkelte Person tager Afsked, at det da sker med Tak og med et Haandslag, hvori lægges Ønsket om at der ogsaa i Fremtiden maa være Lyst og Vilje til:

Fælles Kamp for Hyttens Børn!

Med kammeratlig Hilsen og Tak for Samarbejdet.

Sekretær Frederik Hansen,
Hedehusene.

— — —

Til ovenstaaende Artikel fra vor gamle Kammerat vil vi føje en Tak fra Kammeraterne paa Kontoret, og alle de mange andre Kammerater, som igennem Aarene har arbejdet sammen med Frederik Hansen.

Venstres Smørpolitik.

Hovedvanskelighederne for Regeringen i dens Bestræbelser for at hidføre en positiv Lovgivning paa Erhvervslivets Omraade voldes af Oppositionspartiernes Vaklen, Usikkerhed og Splidagtighed, der som al Svaghed let kan gaa over i forbenet Stædighed.

Et pudsigt Eksempel herpaa, oplevede man i Slutningen af November, da Regeringen havde foreslaaet, at den allerede en Maaned forlængede Smør- og Margarineordning, der udløb 1. December, skulde ændres saaledes, at den i sig selv udemokratiske Margarineafgift, der i sin Tid gennemførtes for at skaffe den nødvendige Arbejdsløshedshjælp, nu skulde bortfalde, medens Smørafgiften, der ikke i og for sig var ønskelig, set fra et Forbrugerstandpunkt, fortsat skulde gælde, for at man derigennem kunde yde det kriseramte Landbrug en Haandsrækning paa en halv Snes Millioner.

Over for dette Forslag mødte Oppositionspartierne, navnlig Højre, først med Krav om en fuldkommen fantastisk Margarinefordyrelse, og da denne ikke kunde gennemføres, undlod baade Venstre og Konservative at yde Regeringsforslaget om en forlænget Smørafgift deres Støtte. Følgen af denne Holdning, der var saa meget mere uforstaaelig, som de ca. 10 Mill. Kr. under de givne Smørafsætningsforhold vilde være ren Nettoindtægt for Landbruget, blev, at Smørafgiften bortfaldt 1. December, en Forandring, som Byernes Befolkning og andre Ikke-Landbrugere i og for sig ingen Grund har til at beklage, men som Venstre og de Konservative vil have meget svært ved at forsvare over for deres Landbrugs-Vælgere.

Venstres og Højres Stilling til Smørordningen havde ikke det mindste med Saglighed at gøre, men var et Led i den »Politik«, der gaar ud paa, at alt, hvad Regeringen foreslaar, skal modvirkes, dersom ikke fuldkommen tvingende Grunde taler for det modsatte. Det betydningsfulde, endnu ikke gennemførte Lovforslag om »Danmarks Bank« er et betegnende Eksempel her, og det er ogsaa paa Grund af samme stædige Svaghedspolitik, Resultaterne af de forskellige Beskæftigelsesbestræbelser — som Venstre og Højre i deres utrolige Kortsynethed ignorerer — er bleven forholdsvis smaa.

Afsluttet Strejke.

Strejken paa Gisselfeldt Klosters og Holmegaards Skovdistrikter er sluttet, da der er sluttet Overenskomst med Godset.

Sølvbryllup.

Mandag den 21. Januar kan vor Kammerat Alf Eising og Hustru Anine i Ramsing fejre deres Sølvbryllup.

Alf Eising er en af Pionererne indenfor Landarbejderforbundet. Han har gjort hele Felttoget med og var saaledes med til at stifte de allerførste Tyendeforeninger.

Alf er en ualmindelig og ihærdig Agita-

tor for vor Sag, en djærv Mand, der ikke paa nogen Maade gaar af Vejen for selv det sværeste Arbejde, naar det kan tjene Forbundet og derigennem Kammeraternes Interesse. Haasum-Ramsing er derfor ogsaa den Afdeling indenfor Skive Kredsen, der har de fleste Tjenestefolk organiseret.

Alf Eising har været Formand for Haasum-Ramsing Afdeling i en Række af Aar, ligesom han har været Medlem af Kredsbestyrelsen, og er det fremdeles.

Han indvalgtes i Sogneraadet i 1933, hvorl han ligeledes udfører et godt Arbejde for Smaakaarsfolk i Kommunen.

Anine har været ham en god Støtte, interesseret som hun er i hans Gerning, — en dygtig og forstaaende Hustru og Moder.

Ægteparret har 6 Børn, deraf er 2 af Sønnerne organiseret i vort Forbund.

Vi ønsker hjertelig til Lykke paa Højtidsdagen med Tak for vel udført Arbejde i Dagene, der gik og Ønsket om godt og fortsat Samarbejde i Tiden, der kommer.

32 Kreds.
C. L.

Arbejdernes Lommebog og Arbejdernes Almanak.

Der er endnu et lille Restoplag af Arbejdernes Almanak, og Medlemmer, som ønsker sig et Eksemplar, kan faa den ved at indsende Bestilling til Hr. Harry Girotti, Ny Carlsbergvej 27, København V.

Derimod er Arbejdernes Lommebog totalt udsolgt, og de Medlemmer, som i de sidste Dage har indsendt Bestilling, bedes herigennem modtage Meddelelse om, at Levering er umulig.

Efter Kampen.

Kammerater! Konflikten paa G. K. og Holmegaards Skovdistrikter har fundet sin foreløbige Afslutning. Vi har nu faaet en kollektiv Overenskomst og indført Tillidsmandssystemet. Tillidsmand — det betyder et stort Tillidsvotum til **dig**, til din faglige Solidaritet, at vort Forbund ydede sin store Indsats netop angaaende dette Punkt. Faa Steder i Skovene kunde dette med Tillidsmænd være stærkere paakrævet. Lad os nu alle uden Undtagelse vise vore 150,000 Kammerater i D. A. F., at vi var deres Offer af Penge, moralsk og faglig Bistand værdig. Du siger Tak til dit Forbund for det opnaaede gode Resultat paa den værdigste Maade ved, saa helt og fuldt du kan det, at slutte op om Tillidsmanden. Vær ham den Støtte du kan, ved ikke at være urimelig i de Krav du stiller til ham, ved ikke i Tide og Utide at kalde paa hans Bistand; hans Opgave er ikke at holde Utilfredshedens Gryde i Kog; men at skaffe Grundlaget for en Tryghedsfølelse tilveje derigennem, at man saa vidt mulig taler sig tilrette uden hans Mellemkomst. At Tillidsmanden nu er i Baghaand, maa være en Spore til, at den enkelte gør og er mere korrekt end nogensinde før, gør sit til at overholde og gøre det vi har Pligt til.

Vi har nu været gennem den faglige »Ilddaab«, som for den enkelte burde betyde, at alle de Ting og Foreteelser, der nu og i Fremtiden maatte true Enighed og Sammenhold, hvis Værdi vi har set, i dig havde en Dødsfjende.

Ingen maa lægge sig til Ro, hverken ud fra den Betragtning at vi nu er styrkede fagligt for al Fremtid, saa vi nu kan sløje af og blive ligegyldige overfor vore Afdelingers Arbejde i mindre betydningsfulde Opgaver end en større Strejke har været. Heller ikke Utilfredshedens Surhed, fordi vi naaede for lidt, bør faa Indpas i vore Rækker. Vi maa finde nye Opgaver at samles om — en er der jo altid: Oplysningsarbejdet, men ogsaa rent faglige — er vore Egne saa gennemorganiserede som de kunde være? Vi var enige i Kampen og skal nu ogsaa være det i Fredens Tid. Lad os pleje og fremelske det sociale Sindelag, der engang kan bære de Ansvar vore politiske Maals Opnaaelse fører med sig. Vi kan igen faa Brug for »Sindelaget under Strejken«: andre Grupper af Arbejdere, andre »Kompagnier« Klassefæller i vore Egne har altid Brug for det sociale Sindelags gode Eksempel — ogsaa Enighed og Sammenhold kan Smitte. Vi maa altsaa ikke »slappes af«, nu vi gaar ind i roligere Forhold.

Vi var en af de første Arbejdspladser, der fik Del i Sammenslutningens Frugter. Lad os værne om det, der giver et stort Forbund Styrke, og lad det ogsaa igennem disse Linjer være sagt til alle tidligere Medlemmer af Landarbejderforbundet: hav lidt Taalmodighed og hold ud. Fremtiden bringer bedre Kaar til jer alle. Rom blev ikke bygget paa en Dag: en langsom, sikker, maalbevidst Fremtrængen paa den faglige Front er den Vej vi skal. Hasarderede faglige Eventyr efter Syndikalismens eller Kommunismens Opskrift passer ikke for danske Forhold 1935. Vilddyrene glammer i Landene rundt om os. Det har større Værdi om vi for en lang Fremtid gaar fremad, end vi med Hast for frem i en kort Aarrække og saa havnede i — Koncentrationslejr.

D. A. F. er en saa stor Del af det faglige og politiske »røde« Legeme i vort Folk, saa vort Ansvar for den samlede »Takt« er uhyre stort. Lad Landarbejderforbundets tidligere Medlemmer være blandt dem, der alle Vegne, hvor Berøring med vor Klasse faglig og politisk finder Sted, viser det sociale Sindelag, der ikke indeholder det, der har Gnidningsmodstand, det er Vejen til bedre og lykkeligere Kaar for »det mørke Bondeland«s Arbejdere.

»Socialt Sindelags Sejr!«

Fra Arbejdsløshedskassen.

Arbejdsløsheden den 28. Decbr. 1934.

Ovennævnte Dato fandtes der ialt her i Landet 133.631 Arbejdsløse tilmeldt de offentlige Arbejdsanvisningskontorer.

Heraf var 18.300 uorganiserede.

Der har altsaa i Juleugen været en kolossal Stigning i Arbejdsløsheden.

Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse havde fornævnte Dato ialt 56.403 arbejdsløse Medlemmer tilmeldt som ledige, heraf var 10.611 Landarbejdere. De arbejdsløse Landarbejderes Tal er altsaa steget med ca. 2.000 fra 7. Decbr. til 28. Decbr. 1934.

Traktorførerkursus i Februar.

Det tidligere omskrevne Traktorførerkursus for arbejdsløse Medlemmer af Landarbejdergruppen afholdes paa Teknologisk Institut, København, i Dagene mellem 10. og 24. Februar.

Alle Henvendelser fra Medlemmerne angaaende Deltagelse i paagældende Kursus skal rettes til Bestyrelsen for den Afdeling, paagældende er Medlem af, hvor Ansøgningsskemaer udleveres og alle Oplysninger om Kursus'et gives.

Sofus Westergaard.

Statsminister Th. Stauning

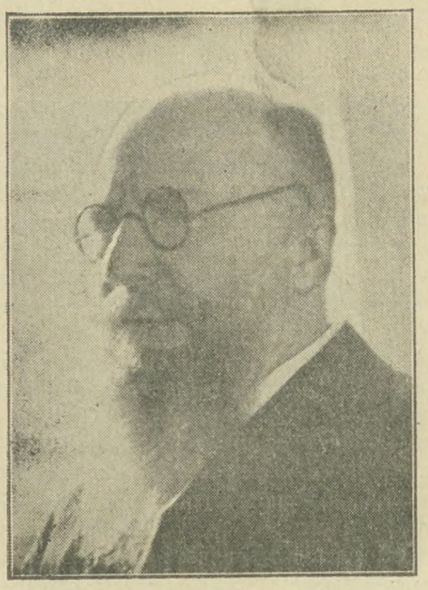
fejrer 25 Aars Jubilæum som Socialdemokratiets Førstemand.

Den 9. Januar 1910 traadte Socialdemokratiets Hovedbestyrelse sammen for at vælge en ny Formand, eller som det officielt hedder Forretningsfører, for Partiet i Stedet for P. Knudsen, der kort Tid i Forvejen var valgt til Borgmester i København.

Valget faldt paa den den Gang unge, 36-aarige Folketingsmand Th. Stauning, og det er altsaa nu 25 Aar siden, at Socialdemokratiet fik den Formand, der siden har været vort Parti saa god en Leder. Nu er Stauning vel Landets mest kendte Mand, endnu mere kendt end Sportens mest berømte Helte. Men i 1910 var han det ikke. Social-Demokraten giver Dagen efter Valget en udførlig Karakteristik af den nye Formand, næppe klar over den straalende Bane, der skulde blive hans. Det fremhæves heri, at Stauning, der i 1906 var valgt til Folketingsmand for Faksekredsen, »er blevet en flittig, samvittighedsfuld Rigsdagsmand med stærkt voksende Evne til at behandle Stoffet, fremlægge en Sag og gøre et grundigt Udvalgsarbejde.«

Saa lidet udtømmende denne Karakteristik er i Dag, nævner den dog netop de Egenskaber, der har gjort Stauning til den Mand, han nu er: Hans fuldkommen ufattelige Flid og Arbejdsevne, hans eventyrlige Samvittighedsfuldhed, der gør, at han aldrig kommer for sent og altid svarer paa Breve, og hans sjældne Grundighed, der giver ham nøje Kendskab til alt, hvad han beskæftiger sig med. Og saa nævner den ogsaa det væsentlige: hans stærkt voksende Evner.

Staunings Vækst er vel det fremherskende Moment i disse 25 Aars socialdemokratiske Arbejde. Han er vokset som ingen anden i dansk Politik. Fra den lille Talerstol i Rømersgade, hvor han stod saa mangen Gang i Cigarsorterernes Fagfor-

Statsminister Th. Stauning.

ening, i Arbejdernes Fællesorganisation eller ved Socialdemokratiets Partimøder, er han vokset op til større Talerstol, helt til Verdenstalerstolen i Genève, og er blevet en Politiker i Verdensformat, en Førerbegavelse, som vore Modstandere misunder os.

For de danske Landarbejdere har Stauning gjort en mægtig Indsats, hvad enhver, der har deltaget i vor Organisation, er vel vidende om. Vi bringer har herigennem en Tak for, hvad han har været for vor Klasse.

Strejken paa Gisselfeldt sluttet.

Som det vil fremgaa af Meddelelse andet Sted i Bladet, er Konflikten paa Gisselfelt-Holmgaards Skovdistrikt, efter ca. 2 Maaneders Forløb, nu afsluttet, idet der er opnaaet Overenskomst. Det var som bekendt i første Række om dette Spørgsmaal Striden stod. Godset ønskede ikke Overenskomst; man vilde tilbage til de gamle saakaldte frie Forhold med Enkeltmandskontrakter og uindskrænket Arbejdsgiverdiktatur.

Man afslog endog til at begynde med Forhandling, og frabad sig først og fremmest enhver Indblanding fra Organisationens Side. Godset har maattet forlade dette oldnordiske Standunkt og gaa ind paa at anerkende Arbejdernes Medbestemmelsesret. Dette Resultat er opnaaet ved et udmærket Sammenhold blandt de paagældende Arbejdere, og som Følge af den solidariske Støtte de har haft fra de organiserede Arbejdsmænd og den stærke Organisation, de er Medlem af. Paa anden Plads bringer vi en Artikel af en Kammerat, som har haft denne Konflikt paa nært Hold.

De nærmere Enkeltheder i den afsluttede Overenskomst skal vi vende tilbage til i næste Nummer af Bladet.

Arbejdsløshedskassernes Formue pr. 30. Septb. 1934.

I Forbindelse med Regeringens Forslag om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Vinter foreligger der i Rigsdagen en interessant Oversigt over Arbejdsløshedskassernes Formue den 30. Septbr. 1934, altsaa umiddelbart før Sammenslutningen af Arbejdsmændenes og Landarbejdernes Arbejdsløshedskasser.

Af denne Oversigt, som er udarbejdet af Arbejdsdirektoratet, fremgaar det, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses Formue paa dette Tidspunkt udgjorde 15 Mill. og 413,000 Kr. i den vedtægtsmæssige Kasse, og 3 Mill. 663,000 Kr. i Fortsættelseskassen, eller i begge Kasser tilsammen 19 Millioner 76,000 Kr. eller gennemsnitlig 167 Kr. pr. Medlem.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasses Formue efter samme Beregning var i den vedtægsmæssige Kasse 1 Mill. 314,000 Kr. og i Fortsættelseskassen 518,000 Kr. eller i begge Kasser tilsammen 1 Mill. 833,000 Kr. eller gennemsnitlig 66 Kr. pr. Medlem.

Efter Sammenslutningen den 1. Oktober udgjorde den fælles Formue for Arbejdsmændenes og Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse saaledes 20 Mill. 909,000 Kr. eller i Gennemsnit 148 Kr. pr. Medlem.

I denne Formueopgørelse er ogsaa medregnet det i November 1934 til Udbetaling forfaldne Statstilskud.

Som heraf fremgaar var Arbejdsmændenes Formue omsat pr. Medlem over dobbelt saa stor som Landarbejdernes Kasses var, da Sammenslutningen fandt Sted.

Selv om en Del af denne Forskel er begrundet i den højere Understøttelse Arbejdsmændenes Kasse betalte sine Medlemmer, viser Oversigten særdeles klart, at Landarbejderne efter Sammenslutningen er blevne Medejere af en væsentlig større Fællesformue end den, de selv medførte, og at de altsaa heller ikke paa dette Omraade stod sig selv i Lyset.

O. L.

Bemærk.

Tillidsmændene bedes erindre, at Landarbejderbladet ikke skal anmeldes til Medlemmer, som tilflytter fra en anden af Landarbejderforbundets Afdelinger. Saadanne Medlemmer faar nemlig Bladet leveret ved paa deres gamle Bopæl at meddele den nye Adresse til enten Landpostbudet eller paa Postkontoret.

Løbende Konflikter og Blokader.

Lensgreve Danneskjold-Samsø, Brattingsborg Gods.
Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.
Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.
Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.
Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.
Merløsegaarden, St. Merløse pr. St. Merløse.
Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.
Vekselerer P. O. Suhr, Skarnæs og Egevang, Kolind.
Cementstøber Petersen, Storvorde.
Murer *Morten Jordansen*, Vreilev.
Aalborg Amt.
Skanderborg Amt.
Legind Kalkværk, Thisted.
Endvidere overfor følgende Kommuner: *Starup-Grarup* Kommune, *Hvirring-Hornborg* Kommune, *Ravnkilde* Kommune, *Helsinge-Valby* Kommune, *Vammen-Lindum-Bigum* Kommune, *Tølløse-Soderup* Kommune, *Esbønderup-Nøddebo* Kommune, *Hjørring, Hirtshalsvejen, Tornby, Hirtshalsvejen, Blidstrup* Kommune, *Grædsted-Maarum* Kommune, *Søborg-Gilleleje* Kommune og *Øsby* Kommune.
Entreprenør *Hansen*, Grusgraven, Dronninglund.
»*Julianebjerg*«, Skibet.
Entreprenør *Mikkelsen*, Aarhus.
Entreprenørfirmaet *Skyt, Bech* og *Katballe*, Sommersted.
Bygmester *Anton Nielsen*, Brønderslev.
Cementstøber *Chr. Engelund*, Vraa.
Grusgravejer *Byskov*, Vejlby-Strib.
Brobygningsarb. for Entreprenør *Vestenbæk*, Skallerup og V. Hjermitslev Afd.
Skovrider *Leschly*, Nymarkslund, Nr. Søby.

Kassererne

maa erindre, at der skal tilgaa Bladets Kontor Meddelelse med Oplysning om Navn og Adresse paa slettede eller udmeldte Medlemmer, da saadanne efter Udmeldelsen ikke skal have Bladet mere.

Ligeledes maa Kassereren gøre Medlemmer, der flytter fra Afdeling til Afdeling indenfor Forbundet, opmærksom paa at disse, for at faa Bladet leveret paa den nye Bopæl, blot skal opgive denne Adresse til Postbudet, saa besørges Bladets Overflytning gratis af Postvæsenet.

Staten og Lønkampen.

Af TH. STAUNING

Statsminister Stauning har i Social-Demokraten skrevet en Kronik om Statens Forhold under Lønkampe, som nedenfor gengives:

Arbejdslønnen er en særdeles vigtig Bestanddel af den økonomiske Fordeling, som foregaar i Nutidens Samfund. Naar Landmanden klager over manglende Rentabilitet i Bedriften, er det en Klage over Fordelingen; naar Arbejderen klager over lav Løn, er det en Klage over Fordelingen, og naar Arbejdsgiveren søger at trykke Arbejdslønnen ned, er det i Hovedsagen et Forsøg paa at paavirke Udviklingen, saaledes at Fordelingen bliver gunstigere for Arbejdsgiveren.

Men det maa iøvrigt erkendes, at Arbejdslønnens Fastsættelse er et Problem, som har Forbindelse med en Række Faktorer. For Nutidens Storproduktion er meget andet bestemmende end den gode eller onde Vilje.

Raastofpriser, Skatter, Maskinanlæg, Konkurrenceforhold, Handelspolitik og meget andet maa naturligvis tages i Betragtning, naar Vederlaget for Arbejdet fastsættes, men ogsaa naar dette sker, er Forholdene dog meget forskellige for Erhvervene. Landbrug og Industri har ikke samme Stilling, og Industrien for Hjemmemarkedet har en anden Stilling end den Industri, der skal skaffe Afsætning paa internationale Markeder, i international Konkurrence.

Trods alle Forskelligheder maa der dog af flere Grunde tilstræbes en Normalløn, og Fordelingen bliver som Følge deraf endnu mere angribelig, end Tilfældet maaske vilde blive, hvis man, som Tilfældet var under Smaadrift, kunde foretage Fordelingen af Udbyttet i Forhold til hvert præsteret Arbejde. Dog vilde denne Ordning være uanvendelig i vore Dage, og den vilde ogsaa frembyde særdeles ubehagelige Sider for Arbejderne.

Disse er ligesom Staten interesseret i et ensartet Tempo, i stadig Beskæftigelse og i en vis Ligestilling mellem dem, der modtager Fordelingspart i Form af Arbejdsløn.

Staten, d. v. s. Samfundet, har en ubetinget Interesse i en økonomisk Fordeling, der giver en god Part til alle, der paa en eller anden Maade deltager i Produktionen. Arbejdsløn i vid Betydning er den største Gruppe af Indtægter for Samfundets Borgere, og for et Flertal af Befolkningen er Arbejdslønnen den eneste eller dog den vigtigste Indtægt.

Det er klart, at Samfundet som Helhed har den Interesse, at alle Samfundsborgere kan klare sig selv, har deres egen økonomiske Basis. Hvis der paa Grund af Bedriftsstandsninger, Kriser, nye Moder, skarp Konkurrence o. a. bliver Arbejdsløshed, saa indtræder der ogsaa for Samfundet alvorlige Forstyrrelser, som medfører, at de, der fremdeles faar deres Part ved den økonomiske Fordeling, altsaa som Regel blot en almindelig Arbejdsløn, maa afgive en Del deraf til Fordel for de uheldige Medborgere, der ved Arbejdsløsheden er berøvet Adgangen til Part i Fordelingen.

Det sker herhjemme ved Bidragene til den almindelige Arbejdsløshedsforsikring, der stiger stærkt under Krisetilstande og medfører en betydelig Bidragspligt for de arbejdende Medlemmer.

I Tiden før Efterkrigstidens Kriser var samtlige organiserede Arbejderes Bidrag til Arbejdsløshedsforsikringen meget beskedent. Det var f. Eks. i Aarene 1908—10 ca. 10 Kr. pr. Medlem i Gennemsnit. I 1919 udgjorde Kontingentet godt 5 Mill. Kr. eller ca. 17 Kr. i Gennemsnit pr. Medlem. I 1931—32 var Beløbet vokset til 19 Mill. Kr. eller gennemsnitlig 53 Kr. pr. Medlem, og nu er Beløbet oppe paa 30 Mill. Kr., bl. a. foranlediget ved Forsikringens Udbygning med særlige Krisekasser. De nævnte Gennemsnitsbeløb er imidlertid ikke Normalkontingent. Der er Fag, hvor Aarsudgiften pr. Medlem gaar op mellem 100 og 200 Kr.

Men det er ikke disse Bidrag alene, der paakalder Interessen. Statens og Kommunernes Bidrag til ekstraordinær Hjælpevirksomhed, naar Kassernes Forsikringspligt ophørte, har krævet meget store Summer i de sidste Kriseaar, særlig paa Grund af Arbejdsløshedens Varighed; man kommer antagelig op til Beløb paa over 150 Mill. Kr., hvilket under den ene eller anden Form udredes af Skatteyderne ved Siden af de almindelige Udgifter til Forsikring og Beskatning.

Det hele Samfunds Interesse er derfor saa absolut, at alle har Arbejde og faar en Løn, der sikrer Arbejderne i alle Kategorier Evnen til at klare alle fornødne Udgifter ved Livet: Husleje, Klæder, Fødemidler, Forsikringsudgifter o. s. fr.

Arbejdslønnens Højde er saaledes ikke blot et Problem for hver Arbejder, men for Staten, for hele Samfundet.

Af foreliggende statistiske Oplysninger ses det, at Lønspørgsmaalet har været behandlet som noget ret underordnet i Fortiden. Den første officielle Lønstatistik for Danmark udarbejdedes i 1872 paa Grundlag af Oplysninger, som Indenrigsministeriet indhentede. Det ses af foreliggende Oplysninger, at Lønnen var meget lav. For mandlige Landarbejdere opgives saaledes i Aarene 1870—71 en Dagløn paa 88—91 Øre. I 1872 er man visse Steder naaet op til 95 Øre og 1 Kr. Skovarbejdere laa mellem 1 Kr. og 1 Kr. 33 Øre. For Arbejdsmænd opgives i 1872 paa Gl. Carlsberg 1 Kr. 50 Øre, under Københavns Kommune 1 Kr. 67 Øre, paa Statens Krudtværk 1 Kr. 33 Øre, Jac. Holm & Sønners Rebslageri 1 Kr. 67 Øre. Haandværkere havde noget højere Løn, f. Eks. Bødkere 2 Kr. 50 Øre, Rebslagere 2 Kr. 33 Øre, Tømrersvende 2 Kr. 33 Øre til 2 Kr. 60 Øre.

Der findes ligeledes nogle Oplysninger om den faktiske Fortjeneste i 1872 fra en Række Arbejdspladser. Jeg nævner saaledes: gennemsnitlig Aarsfortjeneste for nogle Tømrersvende i Roskilde 862 Kr., for Maskinarbejdere i Slagelse 614 Kr., for Kvinder paa Jac. Holm & Sønners Reberbane 414 Kr.

Der er selvfølgelig mange flere Oplysninger, men disse Eksempler er tilstrækkelig til Illustration.

Det er vist rigtigt, at Prisniveauet i visse Fortids-Perioder har været forholdsvis lavt, og at Arbejdernes Budget ikke tyngedes af Udgifter, som nu forefindes, men dog var den nævnte Tids Løn — ogsaa i Forhold til Statens Interesser — saa lav, at den var en Fare for hele Samfundet.

Baade moralsk og økonomisk var den lave Løn uforsvarlig, og det er da ogsaa et saare trist Billede af Samfundets Arbejderbefolkning, der træder frem af Historien og Statistiken fra forrige Aarhundrede. Løn-Indtægten var ganske utilstrækkelig, og Tusinder af Arbejdere maatte under en eller anden Form have offentlig Hjælp som Tilskud for at opretholde Familiernes Eksistens. Og dertil kom yderligere, at ethvert Vindstød — Ulykkestilfælde, Sygdom, Arbejdsløshed o. s. v. — straks førte den ramte til det offentlige Forsørgelsesvæsen.

Lønkampen, der begyndte efter Fagforeningernes Opstaaen fra 1871 og frem gennem de følgende Aar, var saaledes ikke blot en Kamp for Individernes større Andel i Arbejdets Udbytte og deraf følgende økonomiske Højnelse. Det var en Kamp for moralsk og social Højnelse af Individerne og en Kamp for Statens — Samfundets — almene Interesse i en Befolkning, der kan klare sig selv og desuden yde Bidrag til Samfundets mange nødvendige Husholdningsudgifter.

Det er en Selvfølge, at Fortidens Arbejdere ikke havde Evne til at betale Skat. Næsten alle Arbejderes Løn laa under 800 Kr. til henimod Slutningen af Aarhundredet, medens det nu er et ubetydeligt Mindretal, der har skattefri Indtægt.

Det ses af alle foreliggende Oplysninger, baade Fagforeningernes egne og de officielle Undersøgelsers Resultater, at det har været meget svært at komme op med Lønnen. Aarene efter Fagforeningernes Opstaaen præges af Strejkekampe, hvis Maal er den almindelige Højnelse, men ofte mislykkedes Forsøgene under den Modstand, som ydedes fra den Part, der havde bestemt, hvorledes Fordelingen skulde være. Kapitalejeren var eneraadende, og i mange Aar benyttede han den økonomiske Magt til Sikring af denne Stilling og til Sikring af d e n økonomiske Fordeling, som han alene havde bestemt.

Udviklingen har vist, at det gamle Arbejdsgiver-Standpunkt var forfejlet; det viste, hvor kortsynede Mennesker var, og det kan vel siges, at de kortsynede endnu ikke er uddøde.

Det er en Selvfølge, at det for Produktionen og Omsætningen er vigtigere at have en betalingsdygtig Kundekreds og stor Omsætning end at have en lille Omsætning, fordi Arbejderne er saa slet lønnet, at de ikke i nævneværdig Omfang kan optræde som Købere og Forbrugere.

De mange Strejker — ogsaa de tabte Strejker — i Halvfjerdserne og Firserne i forrige Aarhundrede viser de økonomiske Interessers Modstandskraft, viser, hvor vanskeligt det er at trænge igennem med Krav om Ændringer i den økonomiske Fordeling. Endnu viser Modstandskraften sig ofte nok, men der er alligevel betydelig Forskel paa de økonomiske Kræfters Anvendelse den Gang og nu.

I den af J. Jensen og C. M. Olsen ved dette Aarhundredes Begyndelse udgivne Oversigt over Fagforeningsbevægelsen i Danmark gives en Række interessante Oplysninger om Strejkerne og Bevægelsen for at hæve Lønnen. I dette Værk opgives det, at i 1872 havde nær ved Halvdelen af ca. 60,000 Arbejdere kun indtil 2 Kr. som Dagløn. I 1884 er dette ændret saaledes, at kun 13—14,000 af ca. 63,000 Arbejdere havde en Dagløn af indtil 2 Kr., og i 1899 var der kun ca. 1,000 Arbejdere af ca. 81,000, der havde denne urimelige lave Dagløn.

Disse Fremskridt, der ogsaa var Fremskridt for Statssamfundet, naaedes imidlertid kun ved alvorlige Kampe og økonomiske Ofre.

Hvad Strejkerne kostede Arbejderne i de første Aar, er ikke opgjort, men Modstanden var endnu kostbarere for Arbejdsgiverne. For Aarene 1891 til 1899 inkl. opgøres udbetalt Strejkeunderstøttelse til et Beløb af 3¾ Mill. Kr., hvortil ogsaa maa lægges et Beløb, som de Strejkende tabte i Arbejdsløn.

Men Strejkernes Berettigelse og deres Værdi for Samfundet træder klart frem af den Opgørelse, som J. Jensen og C. M. Olsen offentliggjorde. Det ses af denne, at Timelønnens Gennemsnit i 1872 var 19,9 Øre, og Arbejdstiden var 11,3 Timer daglig.

I 1899 var Gennemsnits-Timelønnen 35,5 Øre og den daglige Arbejdstid 10,1 Timer.

Paa Grundlag af Antallet af voksne Arbejdere i Industri og Haandværk — 100,000 i 1899 — opgør Forfatterne, at disse Arbejdere i 1899 havde 40 Mill. Kr. mere i Aarsløn, end de vilde have haft efter Lønsatserne i 1872.

Udviklingen har saaledes ikke blot betalt sig for de paagældende Arbejdere, men for Erhvervslivet og for Samfundet i sin Helhed. Der blev 40 Mill. Kr. mere Indsats i Omsætningen, der blev større Skatteindtægt baade for Arbejdsgivere og for Arbejdere, og der blev mindre Trang til at kræve offentlig Understøttelse, end der var i Fortiden.

En lignende Opgørelse for de næste 30 Aar forefindes ikke, men ingen er i Tvivl om, at der i disse er en endnu betydeligere Stigning i Lønnen, vundet ved forholdsvis mindre Strejkeofre end dem, der var fornødne i de første ca. 30 Aar.

Helt tilbage over Fagforeningernes Tid findes ikke officiel Statistik over tabte Arbejdsdage ved Strejker. Det forholdsvis største Tab fremkom ved Lockouten i 1899, hvor Arbejdsgiverforeningen forsøgte et Opgør med Fagforeningerne, hvilket dog endte uden det ventede Resultat. Ved det afsluttende Forlig lagdes Grunden til en Retsordning for de faglige Organisationer og Kampe, og selv om der er Misfornøjelse med det saakaldte Septemberforlig, har Parterne dog kunnet arbejde ogsaa under dette. Lockouten i 1899 viser et Tab gennemsnitlig — for hele Aaret pr. Arbejder — af 31.5 Arbejdsdage. Efter dette Aar følger saa hvert andet eller tredie Aar Kampe, der giver betragtelige Tab. Det Aar, der staar højest i de følgende 22 Aar, er 1905, hvor Tabet ved Strejker dog ikke bliver mere end 5,7 Arbejdsdage pr. Arbejder. Saa kommer 1922 med 9,6 tabte Arbejdsdage pr. Arbejder og 1925 med 16,9 tabte Arbejdsdage pr. Arbejder, men derefter er saa fulgt — for første Gang i Historien — 8—9 Aar, i hvilke der er ganske forsvindende Tal paa tabte Arbejdsdage — alle mellem 0 og 0,9 pr. Arbejder.

Aaret 1933 maa dog ikke regnes med paa sædvanlig Maade, da der i dette Aar blev vedtaget en Lov, hvorved den varslede Lockout blev forbudt og

Løn-Overenskomsterne forlænget for Aaret.

I den nyere Tid er Arbejdsløsheden ganske anderledes tabbringende end Strejkerne. Den sidste Snes Aar viser Tab pr. Arbejder af mellem 13 og 95 Dage, og særlig ondartede er Aarene efter 1920, og af disse igen særlig Kriseaarene fra 1929, hvor Landbrugets svigtende Betalingsevne medførte en stærk Forøgelse af Arbejdsløsheden.

Som Tiden har ført til Forandring i den økonomiske Fordeling og dermed til væsentlig forbedrede Lønvilkaar for Arbejderne, er Strejken blevet et mindre anvendt Vaaben. Medens det ikke var noget stort Offer for Arbejderen med en Dagløn af 1 Kr. at tage nogle Dages Strejke, er det naturligvis anderledes med de Indtægter og deraf følgende Forpligtelser, som nu kendes. Der er nu et langt større Ansvar forbundet med at tilraade en Strejke, end der var for 30—40 Aar siden, og der er ogsaa langt større Mulighed nu end i Fortiden for at opnaa passende Resultater ad Forhandlingens Vej med Organisationen som Rygstød.

Staten, som efterhaanden i stigende Grad har faaet Del i Virksomhed og handelspolitisk og valutapolitisk Interesse i Produktionens og Omsætningens uforstyrede Gang, maa stærkere end før følge Udviklingen i Arbejdsforholdene og, naar det er fornødent, søge vigtige Samfundsinteresser beskyttet.

Ved Organisationernes Medvirkning er der igennem Aarene skabt en faglig Retsordning, hvis Maal ikke alene er at øve Ret og Skel imellem Partierne, men ogsaa at beskytte Samfundet.

Loven om den faglige Voldgiftsret, ved hvilken Sager om Forstaaelse af bestaaende Overenskomster paadømmes og dermed ogsaa Brud paa indgaaede Aftaler, er ét Organ, der tilsigter Fredens Bevarelse.

Forligs-Institutionen med Forligsmændenes Adgang til at gribe ind og deltage i Forhandlingen, naar Konflikter truer, er et andet vigtigt Organ, der allerede har hindret Krigen i adskillige Tilfælde.

Men til den almindelige Interesse i ordnede Lønforhold, udviklet gennem Forhandlinger, hvori Arbejdernes Ret til Medbestemmelse er anerkendt, er i den nyere Tid kommet den handelspolitiske Interesse, som er afgørende for hele Landets Produktion.

Verden har skiftet Karakter og Udseende. Købeevnen er formindsket, Verdensomsætningen er formindsket, lave Priser paa vort Lands vigtigste Eksportvare og Nationernes Afspærrings- og Selvforsyningspolitik har nødvendiggjort et intimere Samarbejde indenfor Nationen, intimere, end det før har været fornødent.

Under den frie Vareudveksling og frie Konkurrence, under hel eller delvis Frihandel og med Frihed til at søge Afsætning overalt, hvor der kunde ventes Købere, kunde man overlade Produktion og Handel Frihed til at sælge og købe efter eget Skøn og egen Interesse. Det har ganske vist stadig været hævdet af det socialdemokratiske Parti, at denne Handelens Frihed og dermed følgende Planløshed for Produktion og Import var en Fare for Samfundet og i særlig Grad skadelig for Arbejderklassen, der selv maatte bringe betydelige Ofre for at sikre sig noget imod Kriser og Arbejdsløshed.

(Fortsættes).

Landbrugets bedrede Forrentningsevne.

Nettoudbyttet i 1934 skønsmæssigt beregnet til 99 Kr. pr. ha mod 73 Kr. i forrige Aar.

I den Oversigt, Statistisk Departement gav for det svundne Aar, var der som tidligere omtalt en detaljeret Gennemgang af Landbrugets Forhold. Denne Gennemgang resulterede i en skønsmæssig Beregning over Udbytte pr. ha for Landbruget i det svundne Aar.

Paa Grundlag af Prisnoteringerne for Landbrugets Varer kommer Departementet til et Bruttoudbytte for 1934 af 619 Kr. pr. ha. Det er 61 Kr. mere end for det foregaaende Aar, saaledes som det er beregnet af Landøkonomisk Driftsbureau. Samtidig er Driftsudgifterne efter Departementets Beregninger steget 35 Kr. til 520 Kr. pr. ha.

Statistisk Departement anslaar herefter Nettoudbyttet til 99 Kr. pr. ha mod 73 Kr. i 1933—34.

Herslev-Gevninge Afdeling.
Medlemmer af Herslev-Gevninge Afdeling gøres hermed opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger. De Medlemmer, der er ude over denne Frist, maa sørge for at faa deres Forhold bragt i Orden, da det ellers har Slettelse til Følge.
Peter Petersen.

D. A. F., Benløse-Bringstrup Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes herved paa, at 4 Ugers Restance vil medføre Slettelse. Sørg derfor for at faa betalt Kontingent i rette Tid og se at faa de store Restancer bragt væk. Vi nærmer os jo igen den 31. Marts, da al Gæld skal være betalt!
Bestyrelsen.

Ballerup-Maaløv Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Hotel Ballerup Kro Onsdag den 16. ds. Kl. 20 præcis ang. Sammenslutning med D. A. F.s Afdeling i Ballerup. Nærmere Oplysninger og Dagsorden bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Alle Medlemmer bør møde. — Husk, at Restancefristen er kun 4 Uger.
Bestyrelsen.

Lidemark Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at over 4 Ugers Restance medfører Slettelse.
Alfred Kristensen.

Ringsted og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde den 16. ds. hos Herman Mikkelsen, Sigersted, ang. Afdelingens Navneforandring.
Bestyrelsen.

Egerslevmagle Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at Restancefristen kun er 4 Uger. Alle Restancer bedes indbetalt snarest til Kassereren, der træffes hver Aften i sit Hjem.
Peter Chr. Hansen.

D. A. F.s Hillerød Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Gæstgivergaarden »Sjælland« Lørdag den 12. ds. Kl. 19. Dagsorden: Eventuel Sammenslutning med D. A. F.s Hillerød Afdeling.
Generalforsamlingen er beslutningsdygtig Kl. 19,20 uanset de mødtes Antal.
Bestyrelsen.

Holmstrup og Omegns Afdeling
afholder Møde paa Bromølle Kro Lørdag den 19. Januar Kl. 8. Kredsformanden Alfred Kristiansen kommer tilstede og giver Oplysning om Julefonden m. m. Alle Omegnens Arbejdere og Tjenestekarle er velkomne.
Bestyrelsen.

Hvidovre-Valby Afdeling.
Studiekredsene i henholdsvis Socialreformen og Overenskomsterne afholdes for førstnævntes Vedkommende hver Tirsdag Kl. 14. og for Overenskomsternes Vedkommende hver Onsdag Kl. 20. Onsdag d. 16. Januar Kl. 20 er der Adgang for samtlige Medlemmer til at deltage i Studiekredsens Møde, idet Sekretær i D. A. F.s Landarbejdergruppe, Vilh. Rasmussen den Aften har lovet at komme tilstede og indlede om Forbundets Landbrugsoverenskomster. Alle Møder afholdes i Lokalerne Toftegaards Allé 10.
Afdelingens Kontor er aabent for Indbetaling af Kontingent alle Hverdage fra Kl. 10—13 samt Fredag Aften fra Kl. 19—21.
Husk, at Restancefristen kun er fire Uger og at vi desuden nærmer os den 31. Marts.
Bestyrelsen.

Hviovre-Valby Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling med vigtig Dagsorden Lørdag den 26. Januar Kl. 20 i Lokalerne Toftegaards Allé 10, 2. o. G. Forsalg maa være Formanden i Hænde senest den 22. ds. Kl. 20 paa Kontoret.
Laurits Rasmussen.

D. A. F., Sdr. Dalby Afdeling.
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Dalby Forsamlingshus Lørdag den 19. ds. Kl. 7½. Dagsorden: 1) Overenskomsten paa Høsten Teglværk. 2) Overenskomsten med Sogneraadet. 3) Eventuelt. Alle Arbejderne paa Høsten Teglværk indbydes.
Johannes Høst Olsen.

D. A. F., Fanefjord Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 12. ds. Kl. 7½ hos J. Rasmussen, Dame. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Mød nu alle.
N. P. Christoffersen.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som ske paa Arbejdspladsen.
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer udenfor Arbejdspladsen.
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gummivarer
sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker. **Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdrs Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.** Forlang **Gratisprøver** og Bogkatalog. — I denne og næste Maaned vedlægges **„Den grønne Ægteskabsbog" gratis** hver Ordre paa mindst 5 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, København Brh.

Spjellerup-Smerup Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 12. ds. Kl. 7½ i Thorsborg med følgende Dagsorden: 1) Skal Afdelingen tilsluttes Julefonden? 2) Skal vi have Akkord med Thorsborg? 3) Skal vi have Film og Bal? 4) Uddeling af de nye Afdelingslove. 5) Eventuelt. — Mød nu alle.
Henrik Petersen.

Ferslev-Vellerup Afdeling
afholder Møde Lørdag den 19. Januar Kl. 7½ paa »Haabet« i Venslev, hvor Kredsformand O. Olsen vil holde Foredrag om Socialloven. Medlemmerne bedes møde og tage Konerne med, og Medlemmer fra Naboafdelinger er velkomne. Samme Aften Kl. 7 prc. afholder Socicaldemokratisk Forening Generalforsamling. **Emil Dall.**

Thestrup Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Skuderløse Forsamlingshus Lørdag d. 19. Januar Kl. 7½. Dagsorden: Juleunderstøttelsen. **Bestyrelsen.**

Thorslunde-Ishøj Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling hos Kassereren Søndag den 13. ds. Kl. 3. Alle Medlemmer bør møde.
Peter Petersen.

Herfølge Afdeling L.
afholder Medlemsmøde paa Hotel Paaskebjerg den 20. ds. Kl. 2 Eftm. Medlemmerne bedes møde talrigt, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen.
Medlemmerne erindres om, at alt Kontingent maa være betalt til Kassereren snarest, og at højeste Restancefrist er 4 Uger for at undgaa Slettelse. Husk, det er Medlemmernes Pligt selv at betale, hvis Opkræverne ikke kommer.
Fr. Nielsen.

Hammer Afdeling.
Medlemsmøde afholdes den 12. Januar Kl. 7½ i Hammer Forsamlingshus. Husk Sangbøgerne og kom alle.
Medlemmerne bedes erindre, at Kontroltiden er mellem 10 og 11 de 5 Dage om Ugen, og om Lørdagen fra 1 til 3. Understøttelse, der ikke er afhentet inden ovennævnte Tid om Lørdagen, bliver først udbetalt næstkommende Mandag i Kontroltiden, forsaavidt ikke paagældende har haft Arbejde. **J. J. Jørgensen.**

Roskilde Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Torsdag den 24. Januar Kl. 7½ prc. paa »Fjordvilla«. Alle Medlemmer bedes møde, da Kredsformanden, Axel Petersen, kommer til Stede og giver en Del Oplysninger. Mød nu alle. Medlemsbog skal forevises.
Husk Restancefristen er kun 4 Uger.
Emil Hansen.

D. A. F., Hjembæk Afdeling.
afholder Medlemsmøde i Hjembæk Forsamlingshus Lørdag den 12. Januar, hvor alle Medlemmer bedes møde Kl. 7½ Aften.
N. P. Andersen.

Bregninge-Bjergsted Afdeling
afholder Møde i Eskebjerg Forsamlingshus Mandag den 14. Januar Kl. 7. De, som slaar Sten 3 Dage, og gaar til Kontrol de andre 3 Dage, har Mødepligt, ellers vil de blive idømt en Bøde paa 1 Kr., da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. Alle Medlemmer bør tegne sig til Studiekredsen, som er blevet os bevilget. Emnet: »Kommunens daglige Liv«. Man bedes tegne sig hos Opkræveren. **Bestyrelsen.**

Borup Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Borup Kro Lørdag den 19. Januar Kl. 7½. Dagsorden: Beretning om Resultatet af Sammenslutningsbestræbelserne samt Resultatet fra Forhandlingerne med Sogneraadet.
Carl Olsen.

Aversi-Tybjerg Afdeling.
Medlemmerne meddeles herved, at de nye Afdelingslove er nu kommet og udleveres gratis ved Henvendelse til Formand eller Kasserer. Samtidig gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger. Restancer ud over den Tid har Slettelse til Følge. Kontroltiden er de 5 Dage fra 10 til 11, Lørdag fra 16 til 17.
Hans Christiansen.

Vigersted Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden er hver Dag fra Kl. 10—11 undtagen Lørdag fra Kl. 11—12. Efter den Tid bliver ingen afkontrolleret.
Laurits Nielsen.

Strø og Omegns Afdeling.
Ved Generalforsamlingen valgtes Aksel Sørensen, Strølille, til Kontrolbestyrer. Kontroltiden er mellem 10 og 11 Formd. Hans Andersen, Sigerslevøster, er valgt til Kasserer. **Bestyrelsen.**

Skibby Afdeling.
Medlemmerne i Skibby Afdeling gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger. De Medlemmer, der staar til Restance, maa sørge for at faa deres Forhold til Afdelingen i Orden snarest mulig, da det ellers har Slettelse til Følge.
Bestyrelsen.

Skamstrup Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at D. A. F.s Restancefrist kun er 4 Uger, som nøje maa overholdes, hvis Slettelse skal undgaas. Indbetaling hver Lørdag mellem 7—8 Aften. **Aksel Jensen.**

Hammer Afdeling.
Medlemmerne gøres herved opmærksom paa, at Kontingentet for Fremtiden maa indbetales til Kontingentmodtagerne, der er de samme, der var Opkrævere; men disse opkræver ikke mere. Ligeledes maa Medlemmerne erindre, at Restancefristen kun er 4 Uger, og at længere Restance kan medføre Slettelse uden yderligere Varsel.
For de understøttelsesberettigedes Vedkommende er der stadig en Kontingentmodtager til Stede hver Udbetalingsdag paa Kontrolstedet. **J. J. Jørgensen.**

Voksne Mænd og Kvinder
tilsendes gratis og portofrit den nye Bog om Børnebegrænsningens Problemer. Den er rigt illustreret og giver fuld Besked om alle Sexuallivets Mysterier, Fødselskontrol, Fosterdrab og forebyggende Metoder. Priskurant over Hygiejnevarer medsendes gratis paa Forlangende. Ønskes lukket Kuvert maa 25 Øre medsendes i Frimærker.
Bogforlaget „Minerva", København V.

Viskinge Afdeling.
Det meddeles Medlemmerne, at Til- og Fraflytning kun kan ske hos undertegnede Kasserer, der træffes Hverdage, undtagen Onsdag og Lørdag, fra 4½ Eftm. og Søndag Formiddag. Samtidig henledes Opmærkomheden paa, at 4 Uger er højeste Restancefrist. **Viggo H. Rasmussen.**

Søllerød-Lyngby Afdeling.
Paa Grund af Forbud mod Kontrol paa Hotellet, er Kontrolstedet fra og med Onsdag den 2. Januar flyttet til eget Lokale paa Højbjergvej. Tiden som hidtil fra 10½—11. Kassereren træffes hver Fredag Aften fra 7 til 8 paa Højbjergvej 8. Husk, Restancefristen er kun 4 Uger, og Overskridelse heraf medfører Slettelse.
Chr. Christensen.

Døllefjelde-Musse Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Kontingent kan indbetales til Kassereren hver Søndag Formiddag fra Kl. 9—10. Efter den Tid modtages intet Kontingent. Samtidig erindres Medlemmerne om, at den Understøttelse, der ikke er udbetalt om Lørdagen, bliver udbetalt om Søndagen fra Kl. 9—10. Uden for den Tid ingen Udbetaling.
Th. Jørgensen. Hans Jørgensen.

HUSK
ved Flytning at meddele ny Adresse til Landpostbudet eller paa Postkontoret, derved undgaar du uregelmæssig Levering af Landarbejderbladet.

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 3. Fredag den 18. Januar 1935. 21. Aargang.

Herregaardsliv i Nordjylland og Organisationens Indgriben.

Nordøst for Aalborg ligger en Del Herregaarde, hvor Arbejderne hidtil har været mangelfuldt organiserede, og Arbejdsforholdene har da ogsaa været derefter. Særlig daarlige var Forholdene paa »Engholm« og »Hvorupgaard«, som ejes af den stenrige Enkefru Jensen. Arbejdslønningerne var skandaløs lave, 20—22 Kr. om Ugen for gifte Mænd og 30 Kr. om Maaneden for Malkekonerne.

Boligerne var under al Beskrivelse, og Vejene ud til Arbejderboligerne faktisk ufremkommelige. I November Maaned faldt en af Malkekonerne paa »Engholm« og brækkede Benet i Vejens alendybe Hjulspor og maatte sendes paa Sygehuset.

Den stenrige Enkefru Jensen viste sin Forstaaelse af den Ulykke, som her havde ramt en af hendes fattige Arbejderfamilier ved at sætte Konens Mand til at malke. Til Gengæld trak hun 6 Kr. fra hans Ugeløn, saaledes at han herefter fik udbetalt den svimlende Sum af *16 Kroner om Ugen.*

Arbejderen, som havde en Børneflok, maatte da gaa samme Vej som saa mange andre af den rige Enkes Arbejdere, nemlig til Kommunen, og bede om et strengt nødvendigt Supplement til Ugelønnen.

Skønt denne Episode ingenlunde er enestaaende, vakte den alligevel mere end almindelig Opsigt paa Egnen.

Formanden for Vodskov Afdeling, Otto Jensen — som siden Sammenslutningen har drevet en kraftig og vellykket Agitation paa Egnens Herregaarde — tog sig straks af Sagen og skaffede Arbejderen den haardt tiltrængte Socialhjælp, men paapegede ogsaa samtidig det fuldkommen urimelige i den rige Enkes Opførsel, hvorved hun lod Kommunen udrede en væsentlig Del af sine Arbejderes Underhold.

Det gav Sogneraadet noget at tænke over, saa meget mere som der i den følgende Tid meldte sig 2 andre af den rige Enkes Arbejderfamilier og maatte have Socialhjælp.

Lidt Eftertanke afslørede for Sogneraadet, hvorledes den rige Enke havde trukket Folk til Sognet og derefter generøst overladt Kommunen at sørge for, at de ikke døde af Sult. Sandt at sige, Enken havde ikke været noget helt billigt Bekendtskab. Maaske fandt Sogneraadet det ogsaa forargeligt, at den rige Enke lod sine Mønsterbesætninger, med tuberkulin-kontrollerede Besætninger i moderne Stalde, passe af saa elendigt stillede Arbejdere, hvis Boliger ikke taalte nogen Sammenligning med Dyrenes Stalde; i alt Fald kom man til det Resultat, at hverken Velanstændigheden eller Kommunen kunde være tjent med disse Tilstande længere.

Ja, man kom endog til det Resultat, at man tværtimod, ligesom Fagforeningen, maatte være interesseret i ordnede Arbejdsforhold paa den rige Enkes Gaarde, saa Kommunen ikke længere skulde underholde disse Arbejdere.

Enken har herefter begyndt at forstaa, at hun kommer til at imødekomme Vodskov Afdelings Krav om en Overenskomst om Løn og Arbejdeforhold paa hendes Gaarde.

— — —

Denne Affære vilde, ligesom saa mange af samme Slags, ubemærket have passeret baade Tid og Sogneraad, dersom andre Tildragelser ikke havde trukket den frem og sat den i det rette Lys, og disse Tildragelser var netop det Agitationsarbejde, som i de sidste Maaneder er udfoldet for at organisere disse Gaardes Arbejdere.

Umiddelbart efter Sammenslutningen iværksatte Vodskov Afdeling nemlig en systematisk Agitation paa de mange Herregaarde indenfor Afdelingens Omraade, og alle Vanskeligheder tiltrods lykkedes det efterhaanden at organisere de fleste af Herregaardsarbejderne som halvbetalende, saaledes at Afdelingen nu har over 75 Herregaardsarbejdere organiseret. Under Begivenhedernes Udvikling stod den rige Enke derfor, i Modsætning til tidligere, overfor organiserede Arbejdere, som havde deres Organisation i Ryggen.

Derfor var det ikke en fattig og forhutlet Herregaardsarbejder, der maatte bede Sogneraadet om Hjælp til at leve, nej, det Krav blev ført frem af Afdelingens Formand, som i retfærdig Harme baade bad om Hjælp til den mishandlede Arbejder og paakaldte Sogneraadets Samvittighed overfor den rige Enke, for derefter overfor Enken paa Arbejdernes Vegne at kræve overenskomstmæssig ordnede Arbejdsforhold paa Gaardene.

Derfor fik Sogneraadet noget at tænke paa; derfor vakte Sagen Opsigt paa Egnen, og derfor slutter Egnens endnu uorganiserede Herregaardsarbejdere nu op om Afdelingen, som er i rivende Udvikling.

Det er blot et enkelt Eksempel paa, hvilke Muligheder der er for at faa Herregaardsarbejderne organiseret ogsaa i Jylland, og hvad det betyder for Herregaardsarbejderne selv.

Samtidig med Arbejderne paa »Engholm« og »Hvorupgaard« organiserede Vodskov Afdeling ogsaa Folkene paa Gaardene »Langholdt« og »Striben«, som ejes af Godsejer Ahlmann Lorent-

zen. Til ham rettede Afdelingen da Henvendelse om Forhandling. Godsejeren svarede med straks at forhøje Daglønnen med 50 Øre og erklære sig rede til at deltage i en Forhandling om en Overenskomst, da han, efter at hans Arbejdere var bleven organiserede, ogsaa mente at maatte forbedre deres Kaar.

Inden lang Tid vil Arbejdsforholdene paa disse 4 store Gaarde, og antagelig flere endnu, være ordnede ved Overenskomst som Følge af Herregaardsdaglejernes Tilslutning til Organisationen, og Vodskov Afdeling kan allerede nu notere en flot Sejr som første Resultat af det gennemførte Agitationsarbejde.

Det er et Eksempel til Efterfølgelse.

Oscar Levinsen.

Venstre og Amtsraadene.

»Bornholms Social-Demokrat« skriver:

En af den senere Tids Reformer, der nager Ventstre stærkt, er som bekendt den nye Valgordning ved Amtsraadsvalg, fra indirekte til direkte Valg. Denne Reform blev gennemført ved de Konservatives Hjælp, og Højre maa derfor høre mange bitre Bebrejdelser fra Venstre over, at det har stillet sig mere frisindet i dette Spørgsmaal end det saakaldte Venstre.

Venstres Fører, Dr. Krag, har i en Nytaarsudtalelse til Venstrepressen givet Udtryk for denne Bitterhed, idet han siger:

> Hermed glider utvivlsomt Amtsraadene ind som et Led i den politiske Kamp. Den gamle Valgmaade sikrede kommunalpolitisk Indsigt Repræsentation i Amtsraadene. I saa Henseende vil der ved Nyordning til stor Skade for den sogne- og amtskommunale Forvaltning skabes trange Kaar. Socialdemokraterne faar øget Styrke i Amtsraadene, og de borgerlige Partier vil lide Tab.
>
> Mange fremragende Mænd inden for den kommunale Administration vil sikkert komme til at give Plads for socialistiske Partiagitatorer ....
>
> Ansvaret for det, der her er sket, vil blive tungt at bære for de Konservative.

Det vil være vanskeligt for nogen at opdage, at det centrale i hele denne Argumentation er, at Venstre nærer en berettiget Frygt for at miste sin dominerende Indflydelse i de fleste Amtsraad. Hr. Krag siger rent ud, at den direkte Valgmaade betyder forøget Repræsentation for Socialdemokratiet og Tab for de borgerlige Partier. Det vil dog i dette Tilfælde sige Venstre, det netop alene i Kraft af den gamle indirekte Valgmaade sidder inde med en Repræsentation i Amtsraadene, som de fleste Steder slet ikke svarer til Partiets virkelige Styrke i Vælgerbefolkningen.

Den samme Klagesang som nu ved Amtsraadsvalgloven lød — og lyder stadig jævnlig — ogsaa fra Venstres Side, da Forholdstalsvalgmaaden ved de politiske Valg blev gennemført, og hvorved Venstre — som nu — mistede en uretmæssig Repræsentation i Folketinget.

Den lige og almindelige Valgret interesserer ikke Venstre, naar Partiet derved kun opnaar, hvad det tilkommer efter sin Styrke blandt Vælgerne!

Og saadan forholder det sig altsaa ogsaa nu ved Reformen af Valgmaaden til Amtsraadene, selv om Dr. Krag og Venstrepressen søger at dække deres egoistiske og udemokratiske Standpunkt med nogle Paastande, som imidlertid er af en meget løs Beskaffenhed.

Hvad f. Eks. angaar Talen om, at Amtsraadene skal være et Led i den politiske Kamp, maa man nok spørge, om ikke Amtsraadene hele Tiden har været sammensat efter partipolitiske Linjer. Det kan overhovedet ikke bestrides, og Snakken om, at de nu skal være politiske, er derfor det rene Hykleri.

Og anderledes forholder det sig ikke med Paastanden om, at den nye Valgmaade — i Modsætning til den gamle — ikke skulde sikre kommunalpolitisk Indseende, men at »mange fremragende Mænd indenfor den kommunale Administration« vil komme til at give Plads »for socialistiske Partiagitatorer«. De »fremragende Mænd« er altsaa Venstremænd — begribeligvis!

Men vi vil hævde, at Socialdemokratiet dog vist i det store og hele kan staa Maal med Venstre, hvad angaar Amtsraads-Repræsentanternes kommunalpolitiske Indsigt og Dygtighed. Vort Parti har altid valgt Repræsentanter til Amtsraadene, som enten var Kommunalmænd eller tidligere havde været det, og der er vist ingen Sandsynlighed for, at der i Fremtiden sker nogen Afvigelse fra denne Regel.

At vore Rpræsentanter tillige er Partiagitatorer kan dog formodentlig ikke diskvalificere dem som Amtsraadsmedlemmer. Vælger Venstre maaske ikke fortrinsvis fremtrædende Partifæller, der paa en eller anden Maade virker som Agitatorer for Venstre?

Jo vist gør Venstre det — og det er saamænd ikke altid den saglige Dygtighed, der gør sig gældende i første Linje.

Der er ingen Hold i Venstres Indvendinger og Paastande. Hele Misfornøjelsen bunder som sagt i, at Venstre efter den direkte Valgmaade, som for første Gang bliver gældende ved Amtsraadsvalgene i Marts Maaned, kun vil faa den Repræsentation, som Partiet er berettiget til.

Og sligt kan harme et demokratisk(!) Parti som Venstre.

Staten og Lønkampen.

Af TH. STAUNING.

(Sluttet.)

Nu er det imidlertid ogsaa andre Interesser, der har meldt sig og krævet Friheden begrænset. Landenes Forsøg paa ved Selvforsyning at overflødiggøre andre Landes Produkter har særlig ramt det store, danske Eksport-Landbrug. Landene, som af forskellige Grunde er gaaet til Selvforsyning, kan endnu ikke klare sig selv, men de stiller nu Betingelser overfor dem, der vil være Leverandører. De vil sælge i tilsvarende Grad, som de køber, og de vil have Aftaler om bestemt planmæssig Levering af det, de tillader at indføre.

Under disse Forhold kan ingen Gruppe af Nationen bevare den fulde Frihed til at handle alene efter eget Skøn, og derfor maa Lønkampe ogsaa faa vanskeligere Kaar end tidligere.

Men da alle, Arbejdere som Arbejdsgivere, har den største Interesse i Bevarelse af Afsætningsmuligheder for danske Produkter, saa maa alle tilpasse sig efter Tidens ændrede Forhold, og man maa haabe, at de Parter, der plejer at raade for Krig og Fred paa Arbejdsomraadet, vil forstaa, hvilket Ansvar de nu har. Afsætningen af Landbrugsprodukter er Betingelsen for Beskæftigelse i Landbrug og Landbrugs-Industri, men denne Afsætnings Betydning rækker endnu videre.

Den er Betingelsen for at tilvejebringe Raastoffer og Brændsel til Industrien. Uden andre Varer kan vi ikke skaffe Materiel for Skibsbygning, for Husbygning, for Tekstilindustri, Tobaksindustri, Maskinarbejde og meget andet, og uden Raastofferne maa Industrierne lukke Fabrikkerne og forøge Arbejdsløsheden. Paa den anden Side maa Landbrugets Folk ogsaa huske, at de ikke faar Afsætning, uden at andre Erhverv køber de Varer, der kræves solgt til Gengæld for Landbrugets sikrede Afsætning. Og disse Varer maa købes i de bestemte Lande, hvor Aftaler eller Skyldighed nødvendiggør det uden Hensyn til Priser og andre Vilkaar.

Statens Interesse er da, i alles Interesse, at holde Omsætningsmaskineriet gaaende, og derfor maa Produktionen ogsaa i videst Udstrækning holdes i planmæssig Drift.

Lønkampen har været nødvendig for Arbejderne, og den kan ikke ophøre, før et retfærdigt System for den økonomiske Fordeling indføres, men den kan afpasses efter de Interesser, som alle i Staten har i den nuværende Situation.

Organisationerne af Arbejdsgivere og af Arbejdere bør forhandle sig igen-

nem de Problemer, som Fordelingen af Udbyttet rejser, de bør tilstræbe en saadan Aktionsmulighed og Bevægelighed, som enkelte Fag har, og de bør tilrettelægge Overenskomster med en rimelig Varighed og fornøden Adgang til at ordne Sagerne i Forhold til Konjunkturerne. Arbejdernes faglige Organisationer maa tilpasse sig til den nye Tid, og de bør tilstræbe at øve Indflydelse paa Beskæftigelsesforholdene ved at medvirke til Udvikling af Erhvervene, saa langt som det kan forenes med Samfundets Interesse, og dette — ved Siden af de gamle Opgaver — vil skabe nyt Liv, ny Interesse og nye Resultater.

Staten, d. v. s. Samfundet, omfattende alle, der direkte ved Arbejde og indirekte Kapital deltager i Produktionen, bør fortsætte Udviklingen opad til Højnelse for dem, der udfører nyttigt Arbejde, men alle bør ogsaa føle sig interesserede i Samfundets Funktioner og Udvikling.

Et Samarbejde imellem alle fornødne Faktorer er, hvad Staten i Øjeblikket maa ønske og tilstræbe.

Folketingets Formand fortæller om sine Iagttagelser og Ønsker.

Hans Rasmussen fortæller om sine Iagttagelser og Ønsker.

Folketingets Formand, Hr. Hans Rasmussen, har haft et anstrengende Efteraar. Der har været baade mange og lange og bevægede Møder i Tinget, og selv om den parlamentariske Kultur i Danmark staar højt, er der dog i den forløbne Del af Rigsdagssamlingen nu og da indtruffet smaa, ekstraordinære Situationer, som har foranlediget Formanden til at rejse sig i Stolen og udtale et »borgerligt Ord«. En ikke ringe Opmærksomhed vakte det, da Hans Rasmussen en af de sidste Mødedage før Jul — da Folketinget var træt og »Snakken i Krogene« derfor maaske lidt for stor — tilkendegav, at hvis der ikke blev mere Opmærksomhed, vilde han i nogle Minutter afbryde Mødet, for at de Medlemmer, der ikke ønskede at følge Talerne, kunde faa Lejlighed til at tage Ophold udenfor Tingsalen. — Sligt sker ikke hver Dag i det danske Folketing!

Talerstolen skal respekteres.

I den Anledning har »Soc. Dem.« spurgt Folketingets Formand:

— Er De i Almindelighed utilfreds med Opmærksomheden i Salen?

— Fra jeg var Dreng, har min Respekt for Folketinget været stor! Christen Berg var Folketingets Formand den Gang, jeg begyndte at lytte efter, hvad der foregik paa Danmarks Rigsdag, og en Følelse af Tingets Værdighed sidder mig endnu i Kroppen fra de unge Dage. Naar der nu er hændt mig uværdige dette, at jeg er kommet til at indtage en forholdsvis fremskudt Stilling, saa føler jeg mig forpligtet til at stræbe efter at bevare, hvad der i Folketinget maatte være af god Tradition fra tidligere Dage. Jeg tænker her ikke mindst paa den nuværende Finansministers Formandstid; H. P. Hansen var en myndig Leder af Tingets Forhandlinger, undertiden maaske lidt streng, men dygtig.

— Hvorved værner Folketinget sin Værdighed?

— Jeg sætter Pris paa, at Tinget under sit Arbejde udviser Korrekthed i alle Forhold, men jeg ønsker først og fremmest, at Talerstolen respekteres, baade af den Folkerepræsentant, der staar paa den og fremfører sine Synspunkter, som ogsaa af de Medlemmer, hvis Opgave det bl. a. er at høre paa Taleren for derved at skaffe sig Bidrag til at danne sig en velunderbygget Mening.

— Kan det ikke være Talerens Skyld, at Tilhørerne bliver uopmærksomme?

— Sømmelighedshensyn maa under alle Omstændigheder iagttages! Men jeg indrømmer, at dette at føre Ordet i Folketinget i høj Grad forpligter Taleren, nemlig til at udtrykke sig klart og tydeligt, til at vælge sine Udtryk med Omhu og til ikke direkte at henvende sig til bestemte Medlemmer, men til Tinget som saadant .. hvilket altsammen ikke udelukker, at der kan fremføres Kritik i Parlamentet, f. Eks. mod Administrationen. Værst af alt forekommer dog Gentagelserne mig, dem hader jeg! Ogsaa fordi de naturligvis medvirker til at svække Opmærksomheden i Tinget.

Den nye Forretningsorden bør ændres paa et Par Punkter.

— Ønsker Formanden den nye Forretningsorden ændret?

— Jeg finder, den er en Kende for stram m. H. t. de menige Medlemmers Taletid under Finanslovdebatten. Der bør ved denne Lejlighed — som jeg opfatter som en aarlig Generalforsamling for hele Folket — være en nogenlunde vid Adgang for ogsaa andre Medlemmer end Ordførerne til at tale. Finanslovens 1. Behandling skal afspejle alle de vigtigste Rørelser i Befolkningen i de forskellige Landsdele, hvilket dog er svært at opnaa i en Krisetid med mange Hastelove. Netop fordi den offentlige Kritik er af stor Værdi — det vil dog ingen nægte? — kunde jeg ønske Finanslovdebatten noget udvidet og altsaa ogsaa mere Samling om den.

Ja, og saa endnu en Ting! fortsætter Hans Rasmussen. Jeg ønsker meget den Bestemmelse i Forretningsordenen ændret, som tillader et Medlem naar som helst at stille Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen, altsaa ganske uden Hensyn til, om Paastanden (»Dagsordenen«) har nogen rimelig Forbindelse med den Sag, der staar til Behandling. Det er en Bestemmelse, som ganske aabenbart misbruges .. til Skade for Folketingets Arbejde. Jeg synes virkelig, man burde betro Tingets Formand at afgøre, om en saadan »Paastand« skal komme i Betragtning eller bør afvises!

En Revision af Begrebet »Tillægsmandat«.

— Hvis nu Partidelingen i Folketinget yderligere udvikles?

— Det vil gøre det endnu besværligere at lede Tingets Forhandlinger. Det forekommer mig, at vi her i Landet har en næsten for vidtdreven Liberalitet m. H. t. at give ganske smaa Partier Repræsentation. Paa mig vilde det ikke virke afskrækkende, at man tog Valgloven op til Revision og herunder overvejede, om Tillægsmandater burde kunne tilfalde andre Partier end dem, der var i Stand til at skaffe sig et Kredsmandat. Vi kalder jo dog disse Mandater Tillægsmandater, men i visse Tilfælde er de jo ikke Tillæg til noget. En fortsat Gruppedeling vil i hvert Fald forlænge Forhandlingerne og derved gøre det parlamentariske Maskineri endnu tungere .... ganske bortset fra, at den Ulykke kan indtræffe, at Folketinget intet regeringsdygtigt Flertal faar. Vi maa se at faa en Valgordning, der ikke ligefrem begunstiger Kværulanter.

— Kræver Formandsgerningen en særlig Teknik?

— Den kræver en udviklet Opmærksomhed! Det er ofte mærkelige Maader, hvorpaa Medlemmerne tilkendegiver, at de ønsker Ordet. En blinker lidt med Øjet, en anden rækker Fingeren en Tomme i Vejret .. og jeg skal se det altsammen! Navnlig naar der kommer en Styrtregn af »korte Bemærkninger«, kan det være vanskeligt fra Formandssædet at blive opmærksom paa alle disse Tegn og underlige Gerninger. Men mod Slutningen hænder det ogsaa, at jeg ikke gør mig ret megen Anstrengelse i saa Henseende, siger Hans Rasmussen med et fint Smil.

Og Formanden slutter vor Samtale:

— Det er min Pligt at skønne over Grænsernes Fastsættelse, og ved Udmaalingen af disse Grænser kan der — navnlig under bevægede Debatter — nemt ske, at Skønnet ved en Revision viser sig at være en Smule angribeligt. Dette at være Folketingets Formand er det samme som at have udleveret sig til Kritiken; det maa man gøre sig klart, naar man skal tage Stilling til, om man vil derop eller ej.

Sv. Th.

Strejken paa Gisselfeldt og Holmegaard Godsers Skove.

Fra og med Mandag Morgen den 14. ds. afsluttedes Strejken i Gisselfeldt og Holmegaards Skove.

Hermed er en 8 Uger lang Konflikt bragt til en for Arbejderne hæderlig og rimelig Afslutning, og naar de næsten 100 Mand nu igen mødes paa deres Arbejdsplads, kan de se hinanden frit i Øjnene som gode Kammerater. Samlede og enige gik de ind i Kampen, og samlede og enige gaar de ud af den og tilbage til Arbejdet, ingen har svigtet, alle har de været gode Kammerater og Kampfæller og trofast har de kæmpet, baade for Hjemmet og for Sammenholdets Idé.

Sammenholdet og Fællesskabet var nemlig det centrale i denne Konflikt.

Aar igennem havde Godserne stillet sig paa det Standpunkt, at de ikke vilde forhandle med Organisationen, hverken med Forbundet eller lokalt med Afdelingerne, man vilde kun forhandle med Arbejderne enkeltvis, og hver enkelt Arbejder maatte som Betingelse for at faa Arbejde, underskrive et af Godset alene affattet Dokument, der fastsatte Priser m. v.

I flere Aar opretholdtes denne Tilstand, og Forbundet formaaede ikke at ændre noget heri, saalænge Arbejderne saaledes bandt sig enkeltvis med Kontrakter.

I Aar havde Arbejderne derfor besluttet, at paa disse Vilkaar vilde man ikke arbejde mere, man enedes aldeles enstemmigt om, ikke i Aar at underskrive nogen Enkeltmandskontrakt, og tiltrods for, at de Kontrakter, som Godserne i Aar havde udarbejdet, var betydeligt bedre end de fra de foregaaende Aar, og med Hensyn til Lønningerne stort set fulgte den med det organiserede sjællandske Skovbrug afsluttede Overenskomst, holdt Arbejderne fast ved deres Vægring om ikke at underskrive hver for sig, ja, man gik videre og bad Organisationen om Støtte til at iværksætte Strejke overfor Godserne.

I Aar kunde Organisationen yde Støtte, fordi den enkelte ikke var bundet af sin Underskrift, og nu foreligger Resultatet.

Resultatet er en Overenskomst, afsluttet kollektivt af Arbejderne, og saaledes, at for Fremtiden er det selvfølgelige Forhold etableret, at Arbejdsvilkaar og Arbejdspriser ikke fremstaar som et Diktat fra en af Siderne, men som et Resultat af Forhandling mellem Arbejdernes Repræsentanter og Godserne om Vilkaar og Priser.

Men der er naaet mere end dette.

Der er nu i Godsernes Skove, gennem Overenskomsten og i Lighed med, hvad der gælder for Statens Skove, oprettet en Tillidsmandsinstitution, idet der i de forskellige Skovposter vælges Tillidsmænd, hvis Opgave det er at forhandle med Skovfogederne og Skovriderne om de Uoverensstemmelser, der maatte opstaa om det daglige Arbejde i Skoven.

Denne Institution vil, brugt paa rette Maade, kunde bringe de Gnidninger, der kan opstaa mellem Arbejderne og Administrationen, ud af Verden og derigennem tjene til, baade at Irritationsstof fjernes, og at Overenskomsten føres ud i Livet paa rette Maade, men det gælder selvfølgelig her om, at Sagen gribes rigtigt an, saaledes at man ikke opnaar det modsatte Resultat.

Ogsaa paa det lønmæssige naaedes Resultater.

Ikke et vældigt lønmæssigt Fremstød, for som allerede før sagt, havde Godserne i det store og hele bragt deres Tilbud til Arbejderne op paa Højde med Skovbrugoverenskomsten, men nu sikrede man sig, at det var disse Priser, der betales, og man fik for nye Effekter fastlagt Priser, som man mente var rimelige i Øjeblikket.

Forskellige Skævheder rettedes, og paa visse Punkter, bl. a. Skærver, opnaaedes betydelige Forbedringer.

Arbejderne kæmper ikke for Kampens Skyld, men for at værne deres dyreste Interesser, Retten til Medbestemmelsesret om Arbejdsforholdet, og Retten til at udøve denne Ret kollektivt.

Det Maal er naaet helt og fuldt og derfor blev Kampen en Sejr for Arbejderne, en Sejr, som man har Lov til at være stolte af og glade for, men Kampen har ogsaa vist, at naar blot Sammenholdet og Enigheden er tilstede, saa kan Organisationen skaffe Arbejdernes Ret respekteret, og ogsaa dette er værd at erindre i Fremtiden, thi kun gennem fortsat Sammenhold og Samarbejde med de øvrige Kammerater i Organisationen, kan Fremskridtet og Muligheden for fortsat Fremgang bevares og udvikles i den kommmende Tid.

L. P.

Strejken er hævet

overfor Skovrider *Leschhly*, Nymarkslund, Nr. Søby, idet der er opnaaet Overenskomst om Arbejdsforholdet.

Ugens Tekst.

Ligesom Farverne meget hurtigt kan skifte i Naturens Verden, saaledes kan de ogsaa hurtigt »vende Blad« indenfor Samfundslivet.

For nogle faa Uger siden stod alt i den grønne Farves Tegn. Der var Julestemning over Landet. Og alt, hvad der fandtes af borgerlig Trang til at »gøre godt«, gjorde sig næsten overmenneskelige Anstrengelser for at vise, at der netop i *Aar* skulde hjælpes som ingensinde før, *fordi Arbejdsløshed, Nød og Fattigdom var større og mere byrdefuld end tidligere Aar.*

Saaledes var Tonen ved Juletid.

*

Selvfølgelig skal de Arbejdsløse være store Idealister for at afvise en Hjælp, der tilbydes dem. Men er det ikke før slaaet fast, at den borgerlige Velgørenhed ved Juletid ikke er helt ægte, saa har vi i hvert Fald i Aar faaet leveret et uomstødeligt Bevis. Det kom lige netop 8 Dage efter **Julen.**

I Henhold til Sociallovens Bestemmelser blev der til hver Kommmune den 31. December udsendt en Beregning over, hvor meget hver Kommune skulde betale i saakaldt Refusion (en Art Udligning og Tilbagebetaling) for de sociale Udgifter over hele Landet.

For visse Kommuner androg denne Refusion et lidt større Beløb, end der muligvis var regnet med. Og det kan nok være, der blev Gang i Foretagendet. Konservative og moderate Sogneraadsformænd skreg op som Grise, der skulde slagtes, givende Udtryk for, at Loven var ganske forfejlet, og at der hurtigst muligt maatte foretages en Revision af den. Deres Partipresse fulgte efter med endnu kraftigere Synspunkter, og skulde man tage Vendingerne højtideligt, maatte man tro, at Kommunerne stod paa Fallittens Rand.

Det var en Farveforandring fra grønt til *sort.*

*

Hvorledes ligger Forholdet nemlig med Socialloven og de sociale Udgifter? Socialloven har først og fremmest faaet indført mere Retfærdighed m. H. t. Fordelingen af Byrderne, men dernæst skyldes Stigningen i Udgifterne ikke mindst forøgede Bidrag til Arbejdsløsheden.

Ved Jultid var det — —efter de borgerlige Velgøreres Ytringer — en frygtelig Situation, ikke mindst for de Arbejdsløse.

Otte Dage efter var den Lov, hvorefter de var bleven hjulpet, en Skandalelov, og der krævedes fra Skagen til Gedser en snarlig Revision.

Denne Farveskiftning er god at faa

Forstand af. Saalænge de borgerlige Mennesker kan slippe med ved Juletid at vise sociale Hensyn paa en Art *Ratebetalings-Metode*, er de fulde af Rørelse og skønne Ord. Men saa snart Hælpen skal ydes efter lovlige og mere retmæssige Principper, gør de gerne Vold paa sig selv for at demonstrere deres Uvilje.

Vi har ganske vist været klar over dette Forhold før, men i Aar har de skudt Ham hurtigere og mere aabenlyst end tidligere. *Sirius.*

*

Løbende Konflikter og Blokader.

Lensgreve Danneskjold-Samsø, Brattingsborg Gods.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Merløsegaraden, St. Merløse pr. St. Merløse.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Vekselerer P. O. Suhr, Skarnæs og Egevang, Kolind.

Cementstøber Petersen, Storvorde.

Murer *Morten Jordansen*, Vreilev.

Aalborg Amt.

Skanderborg Amt.

Legind Kalkværk, Thisted.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Starup-Grarup* Kommune, *Hvirring-Hornborg* Kommune, *Ravnkilde* Kommune, *Helsinge-Valby* Kommune, *Vammen-Lindum-Bigum* Kommune, *Tølløse-Soderup* Kommune, *Esbønderup-Nøddebo* Kommune, *Hjørring, Hirtshalsvejen, Tornby, Hirtshalsvejen, Blidstrup* Kommune, *Grædsted-Maarum* Kommune, *Søborg-Gilleleje* Kommune og *Øsby* Kommune.

Entreprenør *Hansen*, Grusgraven, Dronninglund.

»*Julianebjerg*«, Skibet.

Entreprenør *Mikkelsen*, Aarhus.

Entreprenørfirmaet *Skyt, Bech* og *Katballe*, Sommersted.

Bygmester *Anton Nielsen*, Brønderslev.

Cementstøber *Chr. Engelund*, Vraa.

Grusgravejer *Byskov*, Vejlby-Strib.

Brobygningsarb. for Entreprenør *Vestenbæk*, Skallerup, V. Hjermitslev og Tolne Afdeling.

Danmark skal ikke ud i Kaos.

Enhver, der har sat sig ind i Forholdene, véd, at Regeringen har gjort alt, hvad den formaar for at mindske Arbejdsløsheden gennem Landbrugslovgivning, Valutalov, Støtte til Boligbyggeriet, store offentlige Arbejder, særlig Vejarbejder og Brobygning, Grundforbedringsarbejder og — for

Socialminister K. K. Steincke.

mit eget Omraade — gennem Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter og Ungdomsarbejdsløshedsloven, medens Oppositionen hidtil ikke har villet forhandle om mine Forslag om Nedsættelse af Arbejdstiden, Tilskud til Merbeskæftigelse og Forbud mod Overarbejde.

Og enhver kyndig ved ligeledes, at Højre og Venstre — uenige om snart sagt alt — stadig mødes i Enighed om f o r d e t f ø r s t e at benægte den væsentlige Bedring i Arbejdsløshedssituationen, der trods alt dog er, d e r n æ s t i at korse sig over det store Tal paa Arbejdsløse, et Tal, man betragter som kunstigt, skønt Befolkningen vokser med ca. 30,000 om Aaret. Udvandringen er standset, og Landbrugserhvervet har skudt ca. 50,000 fra sig, samt e n d e l i g i at jamre over de store Millionbeløb, samtidig med at man, som ovenfor nævnt, nægter at fremme de Love, som netop kunde mindske Understøttelsesudgifterne til Fordel for Arbejde.

Alle disse indbyrdes modsigende Indvendinger samler sig dernæst i et hyklerisk Angreb paa Socialreformen, der faar Skyld for alle Ulykkerne, skønt Forholdet d e l s er det, at den Del af Socialreformen, som man altsaa i første Række angriber, nemlig Loven om Arbejdsløshedsforsikring, er vedtaget ogsaa af Venstre og Højre, hvis Blade nu snart alle som een — af Skræk for L. S., »Skatteborgeren« m. v. — lader, som om Ordningen skyldes et Diktatur fra min Side, d e l s at Udgifterne aldeles ikke vilde blive mindre, hvis vi havde den gamle Lovgivning, og Arbejdsløsheden var lige saa stor som nu. Forskellen vilde kun være den, a t Hjælp til de Arbejdsløse i højere Grad end nu vilde være afhængig af, om Hjælpekasserne »tilfældigvis« havde Penge i Kassen eller ej, og a t langt langt flere end nu vilde modtage den forhadte Fattighjælp!

Naturligvis ved jeg nok, at alt nyt af Værdi skal lægges for Had, og jeg ved ogsaa, at hele Kampagnen mod Socialreformen, specielt mod Arbejdsløshedsudgifterne, er et Led i Oppositionens almindelige Politik for at komme Regeringen til Livs under en forestaaende spændt Overenskomstsituation paa Arbejdsmarkedet. Men alligevel! Der lyves f o r meget — lige fra »Arbejderbladet« til »Skatteborgeren«, og der skal for vor Presse et mægtigt Oplysningsarbejde til, hvis det ikke skal lykkes for de forenede Spekulanter fra Kommunister til Nazister at opnaa det eftertragtede — p o l i t i s k e K a o s, som andre Steder har undergravet Demokratiet.

Lad os dog give hinanden det Nytaarsløfte, at dette s k a l i k k e l y k k e s! D a n m a r k s k a l i k k e u d i K a o s! Glædeligt Nytaar!

K. K. S t e i n c k e.

Vor Fagforeningsbog.

De Medlemmer, der paa en eller anden Maade faar deres Fagbog ødelagt eller bortkastet, bør straks meddele det til Afdelingen, baade i egen Interesse og ikke mindst for Ledelsens Skyld, da det er til Ulejlighed saavel for Forbundet som Afdelingen. Det er ikke nok, at der købes Mærker, de skal ogsaa indklæbes i Bogen, da der kan opstaa Tilfælde, hvor Fagbogen skal forevises, ligesom Medlemmer, der i en Arbejdsløshedsperiode møder til Kontrol, skal medbringe Bogen til Kvittering for modtagen Understøttelse.

Det er lettest, naar Medlemmet selv anmelder en bortkommen Bog, i Stedet for at Ledelsen kun ved en Tilfældighed faar det at vide, og saa skal til at foretage Undersøgelse og saa kun har halv Besked at gaa efter.

Der har været Tilfælde, hvor en Opkræver har maattet aflevere et Medlem Mærke, men ingen Kvittering paa Grund af manglende Bog. Glemmer Opkræveren at give Kassereren Meddelelse herom, ser alt ud til at være i bedste Orden, medens det i Virkeligheden er det største Sløseri — foraarsaget af Medlemmet og til stor Ulejlighed for Ledelsen. Værn derfor om din Fagforeningsbog; den er for god til at omgaas letsindigt med.

Maatte det forøvrigt være saadan, at

enhver Lønarbejder snart vilde anskaffe sig en Fagforeningsbog — der er desværre endnu altfor mange udenfor vor Forening.

Hans Peter Jensen,
Flemløse Afdeling.

Nu er det vor Tur.

Der er gaaet mange Aar, siden den danske Bonde red paa Træhesten. Glemselens Aar.

Prøv en Samtale med vor Tids unge Bonde, netop om dette Spørgsmaal. Ja, han vil maaske nok vedkende, at det er rigtigt, men betragter det alligevel næsten som et Sagn. Og dog behøver vi vel kun at rykke en tre-fire Slægtled tilbage, før det er den nøgne, graa Virkelighed.

Prøv Sammenligningen mellem disse to Mennesketyper: Hovbonden fra forrige Aarhundrede — og vor Tids Andels- og L. S. Bonde. Det er næsten et uoverskueligt Svælg, trods det, at mangen Hovbondes Blod maaske endnu strømmer gennem Aarerne paa en L. S. Bonde, der i Bil drager til Staden for at vedtage Resolutioner mod den Klasse, han er udrunden af og har Interesser med — Arbejderklassen.

Da den danske Bonde frigjorde sig for Aarhundreders Trædom og fik sin Fæstejord til Selveje, da oprandt en ny Tid. I de første Aar derefter levede Bonden og hans Tyende som én stor Familie. De betragtede gensidigt hinanden som begge hørende til den Plet Jord, hvor de daglig gik og »smaapuslede«.

De plejede alt paa den mest nænsomme Maade, ikke for at faa Profit ud af det, men fordi de ligesom følte, at hver Ting, baade levende og dødt, var en Del af dem selv. Det var det vi i vor Tid kalder Skaberglæden.

Men saa kom Vendepunktet. Da det danske Landbrug i 70erne blev tvungen fra Kornproduktionen til Fedevareproduktionen, kom en Tid, der slog det gamle til Side. Teknikken satte op gennem Aarene ind og forbedrede alle Redskaber i Bondens Tjeneste — og han forstod at udnytte dem.

Ganske langsomt svingede det over til, at hans Gaard, hans Jord, hans Kreaturer og hans Tyende ikke længere bliver betragtet som en Del af ham selv. Men som Maskiner, det gælder om at faa det mest muligе ud af.

Hans Dyrebestand bliver ogsaa i Dag plejet med Omhu; men nu er det ikke fordi, »at det dog ogsaa er et levende Kræ«, men fordi det er en Maskine, der skal plejes med nænsom Haand for at den kan give det mest mulige Udbytte. Og Tyendet. Ja det maa passe sig selv. Bliver det for hurtigt ældet, kan man nemt skaffe nyt og billigt. Der er nok, der baade vil — og kan.

Saa oprandt da den gyldne Tid: Andelsbevægelsens Tid. Mejerier, Slagterier, Ægpakkerier og mange Organisationer, f. Eks. Husmandsforeningerne, Landboforeningerne o. s. v., der blev skabt for at give den besiddende Landbostand rige Resultater. Og det lykkedes at skabe Resultater, der vil staa som et lysende Mærke, naar vor Historie skal skrives.

Det lyder paradoksalt — men de danske Bønder skabte gennem økonomisk Sammenhold og Enhed »Andelsbevægelsen«, alle disse rige Resultater. Netop gennem de Metoder som de, »i Aanden« hader. Masse, Disciplin, Solidaritet, Sammenslutning — eller sammentrængt i ét Ord: Socialisme!

Og Kronen paa Værket er den danske Bondehøjskole, der blev skabt for at den unge Generation kan komme sammen og udveksle »liberalistiske Frihedstanker«, saa de kan staa som værdige Arvtagere af det, deres Fædre har skabt.

Men der blev en Klasse ladt i Stikken — Tyendet, Landarbejderen! Det er en mørk Plet i den danske Bondes Historie. — Skal den væk, maa det blive de undertryktes eget Værk.

Vi blev underkuet og modløse, da vi blev direkte Lønarbejdere. Vi lærte alt for sent, hvad Sammenhold betyder for en undertrykt Klasse.

Men nu ved vi det. Lad os saa i 1935 vise de danske Bønder, hvis Bedsteforældre red Træhesten, og som selv har glemt det, men næsten skænket os den i Form af en umenneskelig Tilværelse i Demokratiets Opblomstringsaar, lad os vise dem, at vi værdsætter den lille Frihed, vi har, og udnytter den.

Verdenskrigens økonomiske Følger slog den danske Bonde ud. Han er bleven rodløs og kan i Dag glide hen, hvor det skal være. Lad os udnytte det. Ikke for at hævne os, men hjælpende række ham Haanden i Alvorens Stund og faa ham hen, hvor han hører hjemme.

Nu er det vor Tur, ikke til at træde et andet Samfundslag ned i Skidtet, men i Fællesskab virke for at alle paa Landet faar Arbejdets Løn ligeligt fordelt.

D. s. U. og vor faglige Organisation skal hjælpe os dertil.

1935 bliver det Aar, hvor vi i Fællesskab skaber de Resultater, der vil føre os til Sejr.

J. P. Pedersen,
Landarbejder.

Kammerater.

Naar vi nu er gaaet ind i det nye Aar, tænk saa alvorligt over, at vi inden Udgangen af den 3. Maaned skal til Stemmebordene og afgive vor Stemme for et andet Amtsraad.

Har du saa din Stemmeret i Orden? Det var det jeg gerne, igennem disse Linier, vilde erindre dig om; se efter paa din Skatteseddel, at du ikke staar til Restance, du skal jo have betalt for hele Skatteaaret 1933—34 og 2 Kvartaler af 1934—35; men du kan søge Sogneraadet om Eftergivelse af en Trediedel, det er ikke sikkert de gør det, for du ved jo sikkert godt, hvordan vore Sognerødder ser paa de Henvendelser vi Arbejdere kommer med, og har de Anelse om, at det er for at faa Stemmeret til Amtsraadet du søger Eftergivelse, saa kan de sikkert ikke bevilge det; men saa maa du, trods alt, prøve at klare den selv.

Jeg har fra en ren Organisationsmand, at hvis vi er vaagne og alle gør vor Pligt, saa kan vi sætte 5 Socialdemokrater ind i det nye Raad. Jeg ved det ikke, men jeg ved, at hvis vi forglemmer os selv og ikke sørger for et rent Flertal eller i det mindste en saadan Sammensætning af det nye Raad, at vi derigennem kan faa nogen Støtte overfor vore Sogneraad, saa vil det vare 6 Aar inden vi igen bliver medbestemmende om, hvordan vort Amtsraad skal se ud.

Derfor, Kammerater, gaa ind i det nye Aar med den bestemte Vilje, at du vil have din Skat betalt, din Stemmeret i Orden, saa at du i Marts Maaned kan faa Lov at gøre din Pligt, stemme til Amtsraadsvalg og stemme Socialdemokratisk!

Aage Ejstrup, Vægger Afdeling.

Sølvbryllup.

Mangeaarigt Medlem af Glud Landarbejderforening, Jens Chr. Hansen og Hustru, fejrer deres Sølvbryllup den 23. Januar 1935. Glud Landarbejderforening ønsker herved Sølvbrudeparret hjertelig til Lykke paa Højtidsdagen.

Glud Afdeling.

— — —

Mandag den 21. Januar kan vor Kammerat Marius Nielsen og Hustru, Lymose, fejre deres Sølvbryllup. Afdelingen ønsker dem hjertelig til Lykke paa Højtidsdagen.

Vaabensted Afdeling.

— — —

Torsdag d. 10. Januar fejrede Arbejdsmand Marinus Nielsen og Hustru, Rolighedslund, deres Sølvbryllup.

Om Morgenen vækkedes Sølvbrudeparret med Musik og Salut. Der var i Nattens Løb rejst en smuk Æresport med Flag og Guirlander, og mange var mødte for at lykønske dem, ligesom der i Dagens

Løb strømmede ind med mange smukke Gaver og Telegrammer. Om Aftenen samledes Naboer og Venner med dem i det smukt pyntede Hjem, hvor det gik lystigt til lige til den lyse Morgen. Marinus Christensen er Medstifter af Dorf-Ørsø Afdeling, og er saaledes meget interesseret i Organisationsforholdene paa Egnen.

Jack.

Afgørelsen.

Om Afstemningsresultatet fra Saar, skriver »Social-Demokraten«:

Resultatet af Afstemningen i Saar kommer vistnok som en Overraskelse for de fleste. Selv de mest optimistiske Tyskere har ikke turdet haabe paa et Tal over 90 pCt., og for dem, der havde haabet, at Afstemningen vilde give et præsentabelt Stemmetal imod Nazi-Tyskland, maa Resultatet betegnes som en Skuffelse. Det sidste Haab har Verdenspressen i den forløbne Uges Tid før Afstemningen givet rig Næring. Saa ilde har Verdenspressens Korrespondenter følt sig tiltalt af den tyske Fronts uomtvistelige Terror, at de alle har overvurderet Modstanden. Selv vor egen hjemlige Redaktør Blædel har ikke kunnet skjule en ikke ringe Sympati for Anti-Nazisterne og har høstet »Völkischer Beobachter«s skarpe Misbilligelse deraf.

Naar Resultatet trods alle Bedømmelser og Forhaabninger er blevet, som det er, maa noget og maaske ikke saa lidt tilskrives den Terror, der er udøvet, og den Frygt, som Tusinder har næret for, at Afstemningen kunde kontroleres af Nazisterne. Vi tror, at Afstemningskommissionen har gjort sit bedste for at sikre Friheden. Men naar Vælgerne har faaet Frygten i sig, naar Angsten for Nazis Hævn er kommet over dem, naar Fængsel, Koncentrationslejr, Afskedigelse og økonomisk Forfølgelse staar som et truende Skræmmebillede, saa er det forstaaeligt, at en Vælger med Stemmesedlen i sin Haand taber Modet.

Anderledes kan man daarligt forklare sig den Kendsgerning, at medens Kommunister og Socialdemokrater i Saar ved sidste Valg tilsammen mønstrede 120,000 Stemmer, saa fik den saakaldte Folkefront af de to nævnte Partier og med Tillæg af Katolikerne kun 46,000 Stemmer.

Og dog er det alligevel næppe Terroren, der har været afgørende Moment. Nationalfølelsen, Følelsen af at komme hjem til Tyskland, at blive Tyskere paany, er det, som har givet det høje Stemmetal. Da Saar-Distriktet ved Versailles-Freden løsreves fra Tyskland, var det Udslag af det sejrende Frankrigs Hævn over det slagne Tyskland. Det var naturligvis ogsaa økonomisk en mægtig Gevinst for dette Land at erhverve Retten til Udnyttelse af Saars værdifulde Gruber. Denne Skygge har hvilet over Saar siden Verdenskrigens Afslutning. Aarene lægede ikke Saaret, generet er Befolkningen vel ogsaa blevet, og nu, da Saarlænderne skulde stemme, sejrede Nationalfølelsen — Saar vilde hjem, selv til Hitlers Koncentrationslejre.

Denne Kendsgerning understreger paany, hvilken Rolle Fædrelandet og Nationen i afgørende Situationer spiller i Folkenes Liv, langt større end sociale Følelser.

Saaledes maa da Saar-Afstemningen opfattes som Landsdelens uomtvistelige Tilkendegivelse for Tyskland. Folkeforbundets Afgørelse vil saa sikkert som noget blive Landets Tilbagegivelse til Tyskland. Men politisk kan Afstemningen tillige, selv med alle de Begrænsninger, som Nationalstemmerne giver, kun opfattes som en Sejr for Hitler og den tyske Nazisme. Kampen i Saar-Distriktet stod ikke mellem Tyske og Ikke-Tyske, men for eller imod Hitler og Nazismen. Resultatet tyder desværre paa, at den nazistiske Sol endnu ikke — som man ellers skulde mene — er i Dalen.

Set med verdenspolitiske Øjne maa Resultatet betragtes som en betydningsfuld Lettelse i den spændte Situation. Naar Saar om nogen Tid gaar over til Tyskland, er en af de alvorligste Krigsfarer fjernet fra Europas Politik. Den Tale, Hitler holdt i Gaar Formiddags, hvori han taler om et afsluttet Mellemværende mellem Frankrig og Tyskland, er meget betegnende for den almindelige, stærke Statsmands-Bestræbelse for at bevare Freden i Europa.

Kan saaledes Vedenspolitiken se paa Resultatet med Tilfredshed, maa Europas Arbejdere med alvorlig Frygt imødese den Skæbne, der nu venter Saars Arbejdere og Anti-Nazister. Max Braun har erklæret, at han vil blive i Saar, og man kan efter den ophidsende Kampagne, Nazi har ført mod ham, let ane hans Skæbne.

Nu ringer Tysklands Kirkeklokker til Velkomst for Saars Befolkning, samtidig med at Tusinder Socialdemokrater, Kommunister og Jøder mister deres Borgerret, mister deres Ytringsfrihed og faar deres Presse inddraget. Med Frygt, men med ikke mindre Beundring vil Arbejderklassen tænke paa de 46,000 Saarlændere, som, skønt Tyskere, havde Mod til at stemme efter deres Overbevisning imod det Styre, der har vanæret deres og Goethes, Schillers, Marx' og Einsteins store Fædreland.

D. A. F., Sdr. Dalby Afdeling.
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Dalby Forsamlingshus Lørdag den 19. ds. Kl. 7½. Dagsorden: 1) Overenskomsten paa Høsten Teglværk. 2) Overenskomsten med Sogneraadet. 3) Eventuelt. Alle Arbejderne paa Høsten Teglværk indbydes.
Johannes Høst Olsen.

Holmstrup og Omegns Afdeling
afholder Møde paa Bromølle Kro Lørdag den 19. Januar Kl. 8. Kredsformanden Alfred Kristiansen kommer tilstede og giver Oplysning om Julefonden m. m. Alle Omegnens Arbejdere og Tjenestekarle er velkomne.
Bestyrelsen.

Thestrup Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Skuderløse Forsamlingshus Lørdag d. 19. Januar Kl. 7½. Dagsorden: Juleunderstøttelsen.
Bestyrelsen.

Herfølge Afdeling L.
afholder Medlemsmøde paa Hotel Paaskebjerg den 20. ds. Kl. 2 Eftm. Medlemmerne bedes møde talrigt, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen.
Medlemmerne erindres om, at alt Kontingent maa være betalt til Kassereren snarest, og at højeste Restancefrist er 4 Uger for at undgaa Slettelse. Husk, det er Medlemmernes Pligt selv at betale, hvis Opkræverne ikke kommer.
Fr. Nielsen.

D. A. F., Benløse-Bringstrup Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes herved paa, at 4 Ugers Restance vil medføre Slettelse. Sørg derfor for at faa betalt Kontingent i rette Tid og se at faa de store Restancer bragt væk. Vi nærmer os jo igen den 31. Marts, da al Gæld skal være betalt.
Bestyrelsen.

D. A. F. Kastrup Afdeling.
Landarbejdernes Klub paa Amager afholder Generalforsamling Mandag den 28. Januar Kl. 8 paa Store Magleby Kro. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Ingen Adgang til Mødet uden gyldig Klubkort. Klubkontingent indbetales samme Aften og nye Klubkort udstedes til nye Medlemmer.
Bestyrelsen.

Sludstrup Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at Restancefristen kun er 4 Uger. Alle Restancer bedes indbetalt snarest til Kassereren, der træffes den 1. og 3. Søndag Formiddag i hver Maaned.
Karl V. Mortensen.

Ulsø Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling Lørdag den 19. Januar Kl. 7 hos Klokker Carl Hansen, Olstrup.
Lars Jensen.

Gundsølille Afdeling.
Arbejdernes selskabelige Forening for Gunlsølille og Omegn afholder stiftende Generalforsamling Onsdag den 23. Januar Kl. 7½ i Gundsølille Forsamlingshus. Alle indbydes.
Bestyrelsen.

Boeslunde Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Hotel Boeslunde Fredag den 25. Januar Kl. 7 prc. Medlemmerne bedes møde talrigt. Husk, at 4 Ugers Restance og derover medfører Slettelse. Derfor, betal altid Kontingent til Tiden.
Formanden.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(Medlemsantal ca. 130.000. Forsikringssum ca. 1 Milliard Kr. Reserver ca. 1,3 Mill. Kr.)
I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30.000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40.000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50.000 Kr.
I Løsøreafdelingen optages: Løsøre, saavel i Købstæderne som paa Landet.
I Tyende- og Ungdomsafdelingen optages: Ejendele indtil 2500 Kr.s Forsikringssum, uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Nørrevoldgade 16, København K. Tlf. 383.

Gummivarer
sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker. **Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.** Forlang **Gra isprøver** og Bogkatalog. — I denne og næste Maaned vedlægges **„Den grønne Ægteskabsbog" gratis** hver Ordre paa mindst 5 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Tornemark Afdeling
afholder Medlemsmøde i »Enigheden« Lørdag den 19. Januar Kl. 7½. Medlemmerne bedes give Møde, da der er vigtige Ting til Forhandling. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Hillerød Afd. L.
afholder Fælleskaffe og Bal paa Gæstgivergaarden »Sjælland« Søndag den 20. Januar Kl. 19,30 for Foreningens Medlemmer. Pris for Kaffen og Ballet 1 Kr. 50 Øre pr. Par. Humoristen G. Larsen vil underholde ved Kaffebordet.
Bestyrelsen.

Frøslev Afdeling
afholder Medlemsmøde i Gevnø Forsamlingshus Onsdag den 23. Januar med følgende Dagsorden: 1) Opsigelse af Overenskomsten for Højstrup og Lyderslev Kommune. 2) Indmeldelse i Julefonden. 3) Fastelavnsgilde. 4) Eventuelt.
Jens P. Olsen.

Tranebjerg Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 26. Januar Kl. 19,30 paa Hotel Lindegaarden i Brundby. Dagsordenen er følgende: Julefonden. **Johs. Jensen.**

Fuglebjerg Afdeling.
Landarbejdernes Oplysningsudvalg paabegynder Foredragsrækken paa Hindholm Højskole (Barnets) Mandag den 21. Januar Kl. 7½ og de følgende tre Mandage. Foredragsholder: Førstelærer Hansen, Frederiksberg, Sorø. Emne: Kommunens daglige Liv. Foredragene er offentlige og gratis. **Udvalget.**

Nyraad Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at de nye Afdelingslove er kommen og kan faas hos Formanden og Kassereren. Samtidig gøres Medlemmerne opmærkom paa at faa deres Bøger i Orden, da de ellers vil blive slettet. Kassereren træffes Lørdag fra 6—8 og Søndag fra 9—10.
Medlemmerne erindres om, at Kontroltiden maa overholdes. Det er fra Kl. 10—11 og om Lørdagen fra Kl. 5—6. Ud over den Tid bliver ingen kontrolleret.
Marius Hansen.

Kundby Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Tirsdag den 22. Januar Kl. 7 i Samlingshuset. Dagsorden: Juleunderstøttelse. Valg af Formand, Kasserer og Bestyrelse. Alle Medlemmer bedes møde. **Bestyrelsen.**

Kirkerup Afdeling.
Medlemmerne erindres om at indbetale deres skyldige Kontingent, da over 4 Ugers Restance kan medføre Slettelse.
Bestyrelsen.

D. A. F., Fodby og Omegn.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger; hvis de ikke betaler naar Opkræveren kommer, maa de selv betale til Kassereren, for at undgaa Slettelse. **Bestyrelsen.**

Vetterslev-Hømb Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 19. Januar Kl. 7½ hos Poul Jensen, Ødemark. Mød nu talrigt op, Kammerater, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. Medlemmerne gøres samtidig bekendt med, at Restancefristen kun er 4 Uger efter Sammenslutningen med D. A. F.
Ejner Simonsen.

Ondløse Afdeling.
Medlemmer, som ikke faar Landarbejderbladet eller som maaske faar 2 Ekspl., bedes meddele dette til Kassereren.
Alf. Hansen.

St. Taastrup Sogns socialdemokratiske Forening
afholder Generalforsamling paa Merløse Kro Tirsdag den 22. Januar Kl. 7½ Aften. Dagsorden i Følge Loven.
Anton Wintcentsen.

Haslev (L.) Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 26. Januar Kl. 8 paa Axelhus. Dagsorden: Julefonden. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer. **Johannes Nielsen.**

Lidemark Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at over 4 Ugers Restance medfører Slettelse.
Alfred Kristensen.

Egerslevmagle Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at Restancefristen kun er 4 Uger. Alle Restancer bedes indbetalt snarest til Kassereren, der træffes hver Aften i sit Hjem.
Peter Chr. Hansen.

Hviovre-Valby Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling med vigtig Dagsorden Lørdag den 26. Januar Kl. 20 i Lokalerne Toftegaards Allé 10, 2. o. G. Forsalg maa være Formanden i Hænde senest den 22. ds. Kl. 20 paa Kontoret. **Laurits Rasmussen.**

Herslev-Gevninge Afdeling.
Medlemmer af Herslev-Gevninge Afdeling gøres hermed opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger. De Medlemmer, der er ude over denne Frist, maa sørge for at faa deres Forhold bragt i Orden, da det ellers har Slettelse til Følge.
Peter Petersen.

Hammer Afdeling.
Medlemmerne gøres herved opmærksom paa, at Kontingentet for Fremtiden maa indbetales til Kontingentmodtagerne, der er de samme, der var Opkrævere; men disse opkræver ikke mere. Ligeledes maa Medlemmerne erindre, at Restancefristen kun er 4 Uger, og at længere Restance kan medføre Slettelse uden yderligere Varsel.
For de understøttelsesberettigedes Vedkommende er der stadig en Kontingentmodtager til Stede hver Udbetalingsdag paa Kontrolstedet. **J. J. Jørgensen.**

Voksne Mænd og Kvinder
tilsendes gratis og portofrit den nye Bog om Børnebegrænsningens Problemer. Den er rigt illustreret og giver fuld Besked om alle Sexuallivets Mysterier, Fødselskontrol, Fosterdrab og forebyggende Metoder. Priskurant over Hygiejnevarer medsendes gratis paa Forlangende. Ønskes lukket Kuvert maa 25 Øre medsendes i Frimærker.
Bogforlaget „Minerva", København V.

Roskilde Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Torsdag den 24. Januar Kl. 7½ prc. paa »Fjordvilla«. Alle Medlemmer bedes møde, da Kredsformanden, Axel Petersen, kommer til Stede og giver en Del Oplysninger. Mød nu alle. Medlemsbog skal forevises.
Husk Restancefristen er kun 4 Uger.
Emil Hansen.

Ferslev-Vellerup Afdeling
afholder Møde Lørdag den 19. Januar Kl. 7½ paa »Haabet« i Venslev, hvor Kredsformand O. Olsen vil holde Foredrag om Socialloven. Medlemmerne bedes møde og tage Konerne med, og Medlemmer fra Naboafdelinger er velkomne. Samme Aften Kl. 7 prc. afholder Socicaldemokratisk Forening Generalforsamling. **Emil Dall.**

Borup Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Borup Kro Lørdag den 19. Januar Kl. 7½. Dagsorden: Beretning om Resultatet af Sammenslutningsbestræbelserne samt Resultatet fra Forhandlingerne med Sogneraadet.
Carl Olsen.

Aversi-Tybjerg Afdeling.
Medlemmerne meddeles herved, at de nye Afdelingslove er nu kommet og udleveres gratis ved Henvendelse til Formand eller Kasserer. Samtidig gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger. Restancer ud over den Tid har Slettelse til Følge. Kontroltiden er de 5 Dage fra 10 til 11, Lørdag fra 16 til 17.
Hans Christiansen.

Skamstrup Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at D. A. F.s Restancefrist kun er 4 Uger, som nøje maa overholdes, hvis Slettelse skal undgaas. Indbetaling hver Lørdag mellem 7—8 Aften. **Aksel Jensen.**

Vigersted Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden er hver Dag fra Kl. 10—11 undtagen Lørdag fra Kl. 11—12. Efter den Tid bliver ingen afkontrolleret.
Laurits Nielsen.

Viskinge Afdeling.
Det meddeles Medlemmerne, at Til- og Fraflytning kun kan ske hos undertegnede Kasserer, der træffes Hverdage, undtagen Onsdag og Lørdag, fra 4½ Eftm. og Søndag Formiddag. Samtidig henledes Opmærksomheden paa, at 4 Uger er højeste Restancefrist. **Viggo H. Rasmussen.**

CLICHEERNE FRA H. Mathiesen HURTIGT - SMUKT - BILLIGT TELEFON 11900 — 7057

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 4. Fredag den 25. Januar 1935. 21. Aargang.

Familie med 9 Børn i en grufuld Bolig.

Toksværd Sundhedskommission og Amtslægen kasserer Lejligheden, der hører under „Raadegaard".

Derefter jages Arbejderen væk og sættes ud af Kongens Foged.

Næstved.

Sundhedskommissionen i Toksværd Kommune har i November Maaned været stillet overfor en Opgave, der sikkert har efterladt et varigt Indtryk hos dens Medlemmer.

Fra Sogneraadsmedlem Henrik, Chrestensen, Dysted, var der — i hans Egenskab som Næstformand i Børneværnet og Det sociale Udvalg — til Kommissionen indsendt en skriftlig Klage over et Arbejderhus under Herregaarden »Raadegaard«, der tilhører Godsejer Johnsen, men er forpagtet ud til en Hr. Brask. Huset kaldes i daglig Tale »Møllebrohuset«, og det er beliggende frit paa Marken op til Vejen, der fører fra Vesteregede til Everdrup.

Enhver forbipasserende vil ved Synet af dette Hus faa den Opfattelse, at der er Tale om et faldefærdigt Materialhus e. l., men ikke desto mindre er »Møllebrohuset« et Beboelseshus, der i de sidste knapt 4 Aar har afgivet Husly for en fattig Arbejderfamilie, som nu har 9 Børn i Alderen fra 1—14 Aar.

Udvendigt ser dette Hus frygteligt ud, men indvendigt — —!! Her konkurrerer Uhumskhed og Forfald med Fattigdom og Elendighed. Synet af dets Indre er saa sindsoprivende, at man knapt kan gengive det. Af Bohave findes der kun et Bord, en Bænk, et Madskab og tre Træsenge. Den ene Seng findes i Opholdsstuen, de andre to i et smalt Hummer, der skal kaldes »Soveværelse«. Men læs nu

Sundhedskommissionens Erklæring.

Det hedder bl. a. i denne Erklæring:

»Beboerne, Arbejdsmanden og dennes Hustru samt en Del mindre og større Børn var til Stede i Lejligheden. Baade Forældrene og Børnene havde Saar paa Hænderne eller i Ansigtet. Paa Forespørgsel oplyste Ægteparret, at de var meget misfornøjede med at bo i Huset, og at Forpagter Brask, Raadegaard, hos hvem de arbejdede, havde Pligt til at skaffe dem Bolig til Maj 1935.

Døren ind til Huset kunde ikke lukkes til, og Vinduernes Ruder var ituslaaet for de flestes Vedkommende. Der var store Revner i Muren, Gavlene faldefærdige, aabne Revner under Tagskæget, Straataget defekt og utæt. Døren i den vestlige Gavl ind til Loftsrummet næsten faldet ned. Intet Klosetrum. Ingen Brønd.

Inde i Huset var Vægge, Døre, Komfur, Spisekammer meget miserable og forfaldne, ligesom Sovekammeret fandtes at være meget for lille til 9 Mennesker. Der klagedes desuden over stærk Invasion af Rotter.

Alt i alt var Boligen saa slet holdt og saa usselt indrettet, at Sundhedskommissionen fandt sig foranlediget til at afgive den Kendelse, at Huset maa anses for farligt for Sundheden og under Henvisning til Sundhedsvedtægtens Paragraf 33, 1. og 2. Stk. tilstille Hr. Kredslægen Rapport og udbede sig nærmere Ordre i Sagen.«

Hvad vi hørte og saa.

Hver en Tøddel i denne Erklæring kan vi til Punkt og Prikke tiltræde. Vi aflagde nemlig en Aften et Besøg i »Møllebrohuset«, og her fik vi Syn for Sagen. Manden var allerede gaaet i Seng. Ved hans Side laa to smaa Børn og sov; omkring Bordet stod Moderen og 4 af de større Børn. I Stuen ved Siden af — det saakaldte »Soveværelse« — laa de tre andre Børn. Vi bad om Tilladelse til at se derind. Moderen gik foran med en Flagermuslygte, hvis svage Skær knapt kunde lyse op; men vi bemærkede dog, at der i hver af Sengene laa ligesom en sammenrullet Byldt. Underlaget var Halm. Lagener og Dyner fandtes ikke. De smaa Skabninger var dækket til med nogle mørke Pjalter af Lærred eller Sække. Og mens vi en kort Stund stod dér og i Flagermuslygtens Skær betragtede denne uhyggevirkende Elendighed, hostede og rallede det ene af de i Sengen liggende Børn — en 7-aarig Dreng — saa stærkt, at vi spurgte, om han ikke var alvorligt syg ..... Hosten er saa slem ved ham .....

— Næh, sagde Moderen, han er kun lidt forkølet ....

Gennem Aarene var hun bleven forhærdet overfor saadanne Sygdomsudslag.

Vi gjorde dog stadig Bemærkninger om hans Hoste, men Moderen slog det blot hen.

Mens vi opholdt os derinde, stod de større Børn i Tavshed og stirrede paa

Forbundet har i December 1934 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Decbr.	For Novbr. & Restance	Afdelings-Materiale
Aarby			
Allerslev	366,14		
Alsted-Fjenneslev	154,52	253,65	
Amager			
Asminderup	114,55	72.60	
Aversi-Thybjerg	238.90	222,62	
Baarse	198,65		9,00
Ballerup-Maaløv		225.11	
Beldringe		83.12	2,50
Benløse	299 81	340,00	
Besser	412,32		7 00
Birkerød	55,92		2,50
Bjergby-Mørkøv		123,90	
Bjergsted-Bregninge	419 58		
Bogø	265 92	241,16	2,00
Borre (Møen)	390,55		7,60
Borup		326,30	0,75
Boslunde	601,52		15 00
Brorup-Valby		734,50	16,50
Dalmose	125,80		
Damsholte (Møen)	8 8,65		
Egebjerg	219 12		0.20
Egerslevmagle	168,97	157.29	0,60
Ejby-Dalby		263 63	6,00
Enderslev-Vraaby	151,15		
Everdrup		205,71	
Fanefjord (Møen)	1220.48		3,80
Farringløse-Gisegaard	220,75	296 40	10,95
Faxe		28 ,50	
Fensmark	191 35	154,32	
Ferslev-Vellerup	215.90		
Fodby	133,19		2,30
Fredensborg		128 20	
Frøslev		327,56	
Fuglebjerg	466,71		7,75
Fuglede		231,40	
Gadstrup-Syv	122.79		
Gandløse	49,30	60,75	0,59
Gevninge-Herslev	285 40		
Gimlinge	207,18	168 24	0 60
Glumsø	513.30	693,42	3,30
Gunderslev	293 56		
Gundsølille	487 62	376,50	2.23
Gundsømagle	175,35		4,00
Gyrstinge			
Haarlev		410,60	
Hagested	201,70		3,00
Halsnæs		101.80	
Hammer	354.13	251,11	19,50
Haraldsted	431,86	377,32	4,85
Haslev		177,40	
Hastrup-Særløse	255 43		
Hellested	136,80	139 45	1,20
Helsinge-Drøsselbjerg		121,88	
Herfølge		6 50	
Herlufmagle		389,75	
Herløv	367,82		
Herstederne		158 44	8,85
Hillerød	349 34	6 50	
Hjembæk	226.39	197,70	
Hjertebjerg (Møen)	384,84		
Holmstrup		142 91	
Holtug-Gjorslev		168,81	
Horslev-Tingjellinge	152,00		
Hvidovre-Valby	884,11	1284,22	
Hyllinge	362,71	385,78	50,00
Højby-Ellinge		846 54	
Jersie-Ølsemagle	151 95	103,61	10,00
Jordløse	89 13		
Jungshoved	285,06	85 15	
Jydstrup		19,50	
Jægerspris		558,64	9,80
Karise	231.21		
Karlslunde	275 88	227,69	9 00
Kr. Flinterup	59,55	54.35	0,05
Kr. Hyllinge		161,00	1,50
Kirkerup	208.36	244 20	
Kr. Saaby	219,90	173 20	5,20
Kjøng		260 08	
Klippinge-Magleby		206,92	
Kolby	343,52		
Kongsted	594,04		
Kongstrup-Tølløse		208,84	2,00
Krogstrup-Dalby			
Kundby	773,91	32,50	

SJÆLLAND	For Decbr.	For Novbr. & Restance	Afdelings-Materiale
Kværkeby	442 50		
Lejre		344,73	0,22
Lellinge		84,04	
Lidemark	119,80	128 66	0,60
Lundby	106,60	201,76	5,00
Lyngby	384.39		0,95
Lynge-Broby	207,05		
Løve		82,92	
Magleby (Møen)	408,15		4,00
Melby		87.00	
Mern	276,35	318 00	3,85
Munke-Bjergby		268,92	
Nidløse	276.62		7,85
Nivaa	332,04	166,60	5 00
Nordby (Samsø)	303 20		3 00
Nordrup	48,89	62,93	3,00
Nyraad	251 80		3,20
Næstelsø-Brandelev	144,16		0,15
Næstvedegnen	1072,62	1106,83	
Ondløse		362,66	3,30
Onsbjerg	338,06		0,03
Ottestrup-Sorterup		379,39	6,90
Ourø			
Præstø		193 95	
Raklev		462,20	
Regstrup		195,52	
Ringsted	167,85		2.15
Roholte	132,42	6,50	1 80
Roskilde	696.75	371,25	7,00
Rude	164,50		
Ruds-Vedby	246,50	465,15	
Rye-Sonnerup		90,97	
Rørby	109,72		
Sejerø	62,50		
Sengeløse	354 87	258 56	1,95
Skamstrup	391 90	228 87	
Skibby		215,86	
Skørpinge-Faardrup	97,21	88,72	2,70
Slangerup		113,02	
Sludstrup	152,00		
Smørum	211.57	205,38	
Sneslev	344 33		
Sorø	199,45	128,60	1.30
Spjellerup-Smerup	168.70		3,00
Stege (Møen)	513,63		
Stenmagle	590,02	510,66	8,35
Stensved		324,40	
Stigsnæs	222,85		
Stillinge		485,14	
Storehedinge		147,60	0,25
St. Merløse		334,42	
Strø		44 88	
Svallerup	306,35	134,00	
Sværdborg			
Sæby-Buerup	146,25	214 72	7,00
Sæby-Gershøj		67,00	
Sdr. Dalby	339,49	163 27	
Terslev		407 68	
Thestrup		274,92	
Thorslunde-Ishøj		175,52	
Thureby	215,50		
Tjæreby	233 72	313 89	0 10
Toksværd	255,46	396,09	15,00
Tornemark		270,04	
Tranebjerg	691.87	544,12	9,15
Tune	295,06		
Tømmerup	433,19	431.04	1,35
Uggerløse	144 96	127,12	
Ulsø	209 52	162,42	
Vejlø	345,07		
V. Egede	585 55		2,50
Vetterslev-Hømb		128,30	3,60
Viemose	496,88	54.25	2,50
Vig		368 50	
Vigersted		200,82	
Viskinge	350,87	299,32	1,00
Volderslev-Gørslev			
Vrangstrup-Sandby	75,11		
Øde-Førslev	163,20		0,06
Ølstykke	145,00	110.45	0,05
Ørslev v. Ringsted	183,00	113 55	0.35
Ørslev v. Vordingborg	175 19	142,17	2,04
Ørsted			
Ø. Egesborg	144,07	88,40	

hvorfor herved kvitteres. 7. Januar 1935.

Lorents Petersen.

os. Deres blege Hud og matte Ansigtstræk vidnede om, at de var mærket af Fattigdom, uhumsk Luft og Sygdom. Og vi tænkte: at Børnene skal leve under saadanne Forhold ....

Køkkenet var slemt. Her havde der en Gang været et Vindue, men det var forlængst væk. Kun Rammen var tilbage, og Vinden blæste ind. Spisekamret var dog næsten værre. Paa Gulvet stod en Brødmaskine, hvori der laa et halvt Rugbrød og et halvt Sigtebrød. Ved Siden af bemærkedes en Pakke Margarine. Det var alt.

Ikke Bolig for Mennesker!

Amtslægen har da heller ikke været i Tvivl om sit Standpunkt. Den 30. November afgav han følgende Erklæring:

»Ved Tilbagesendelsen af Sundhedskommissionens Skrivelse af 21. November skal jeg, efter at have besigtiget »Møllebrohuset«, udtale, at Huset, der nu skal yde Husrum til Mand, Kone og 9 Børn, er i en saa elendig Stand, at Lejligheden ikke uden Fare for Sundheden kan benyttes til Bolig for Mennesker. En tilfredsstillende Rensning og Istandsættelse af Boligen vil være ensbetydende med Udgifter, som nærmer sig, hvad der maa udredes for at opføre et nyt Hus, og jeg skal derfor anbefale, at Sundhedskommissionen indhenter Politimesterens Samtykke til, at den paabyder, at Boligen skal rømmes inden en Maaned.«

Denne Anbefaling fulgte Sundhedskommissionen, og Politimesteren i Køge gav sit Samtykke. Men nu kommer Sagens Efterspil.

Forpagteren mener ikke at have Ansvar.

Med Myndighedernes Afgørelse blev Forpagter Brask tvunget til at tage Stilling til Sagen. Men han gjorde det paa en Maade, der antagelig ikke forbavser adskillige. Han erklærede overfor Sundhedskommission og Politi, at han intet Ansvar havde hverken overfor Familien eller Huset. Det var frivilligt, at Familien boede der, og den skulde selv holde Huset i Stand.

Heroverfor staar den Kendsgerning, at baade Manden og Konen i de sidste tre Fjerdingaar har arbejdet fast paa Gaarden, Manden som almindelig Herregaardsarbejder paa Ugeløn og Konen som Malkekone til 10 Kr. pr. Uge. Og Arbejderen gør gældende, at han har Overenskomst med Forpagter Brask til 1. Maj.

Forpagteren bliver dog ved sit, og Torsdag Aften lod han en af sine Karle meddele Arbejderen, at han ikke skulde komme paa Gaarden mere, ligesom han lod meddele, at Familien om Lørdagen vilde blive sat ud af Lejligheden ved Kongens Foged!

Kongens Foged mødte da ogsaa Lørdag Formiddag Kl. 10 for at foretage Udsættelsen. Toksværd Sogneraad vil imidlertid gerne tale med vedrørende de Forhold, der følger efter en saadan Udsættelsesforretning, og Raadet lod sig derfor repræsentere ved Henrik Chrestensen, der overfor Forpagteren gjorde gældende, at han maatte have Pligt til at skaffe Familien Husly, idet Arbejds- og Boligforholdet maatte betragtes som værende af fast Karakter. Samtidig hævdede Arbejderen, at Forpagteren havde Papir paa, at der var indgaaet et Arbejdsforhold med 3 Maaneders Opsigelse, men Forpagteren anførte, at dette Papir desværre var bortkommet!

Sogneraadet lader sig dog næppe spise af med denne Forklaring. Arbejderen skal nu være ude af det skumle Hus inden Onsdag, og Sogneraadet maa efter denne Dag skaffe Familien Husly; men saavidt vi har forstaaet, forbeholder Raadet sig at gøre Krav gældende overfor Forpagteren.

Og saa flyttes den børnerige Familie hen i et Arbejderhus under Sparresholm. Her kan den dog kun blive boende i ca. 8 Dage, da en anden Familie er lovet Lejligheden. Og hvor skal den saa hen?

Med 9 uskyldige Børn staar nu denne Far og Mor og skuer ud i det uvisse. Den Aften, vi besøgte »Møllebrohuset«, spurgte et af Børnene:

— Hvor skal vi flytte hen?

— Op til Sparresholm, min Dreng — svarede Moderen.

Drengen saa' kun undrende paa sin Mor, der strøg ham over Haaret.

Men vi glemmer ikke hans Blik.

Og da vi tog derfra, var der kun eet, der optog vor Tanke: Her kan vi ikke knibe Øjnene i for vor menneskelige Pligt til at hjælpe — ikke alene i Dag, men længere ud i Tiden.

V. N.

Kartoffeleksporten til England skaaret ned.

Kun 1 pCt. af, hvad Danmark udførte i foregaaende Aar.

Et herværende Blad bragte for nogle Dage siden en Artikel om, at Englands Kartoffelhøst er slaaet fejl, og at de Kartofler, man har avlet, er daarlige og hurtigt raadner. Man maatte af Artiklen faa det Indtryk, at det kunde blive en god Forretning at eksportere Kartofler herfra til England.

Artiklen er ganske urigtig. Udenrigsministeriets Tidsskrift meddeler saaledes, at den engelske Kartoffelhøst har været saa god og rigelig og Kartoflerne saa gode, at man mener, at England vil kunne kartoffelføde sig selv, saa at Import af udenlandske Kartofler er ganske unødvendig. Man har derfor i England fastsat Kvota for Indførslen fra de Lande, der tidligere har sendt Kartofler til England, og denne Kvota er endda saa lav som 1 pCt. Det vil altsaa sige, at der omtrent er lukket for Indførsel af Kartofler til England. Her fra Landet bliver der derfor nærmest kun Tale om at udføre Kvalitetskartofler til England, det vil sige: fine, præserverede Kartofler, for hvilke der kan opnaas en god Pris.

Løbende Konflikter og Blokader.

Lensgreve Danneskjold-Samsø, Brattingsborg Gods.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Merløsegaraden, St. Merløse pr. St. Merløse.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Cementstøber Petersen, Storvorde.

Murer *Morten Jordansen*, Vreilev.

Aalborg Amt.

Skanderborg Amt.

Legind Kalkværk, Thisted.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Starup-Grarup* Kommune, *Hvirring-Hornborg* Kommune, *Ravnkilde* Kommune, *Helsinge-Valby* Kommune, *Vammen-Lindum-Bigum* Kommune, *Tølløse-Soderup* Kommune, *Esbønderup-Nøddebo* Kommune, *Hjørring, Hirtshalsvejen, Tornby, Hirtshalsvejen, Blidstrup* Kommune, *Grædsted-Maarum* Kommune, *Søborg-Gilleleje* Kommune og *Øsby* Kommune.

Entreprenør *Hansen*, Grusgraven, Dronninglund.

»*Julianebjerg*«, Skibet.

Entreprenør *Mikkelsen*, Aarhus.

Entreprenørfirmaet *Skyt, Bech* og *Katballe*, Sommersted.

Bygmester *Anton Nielsen*, Brønderslev.

Cementstøber *Chr. Engelund*, Vraa.

Grusgravejer *Byskov*, Vejlby-Strib.

Brobygningsarb. for Entreprenør *Vestenbæk*, Skallerup, V. Hjermitslev og Tolne Afdeling.

Landbrugsminister Bording om Landbruget i det nye Aar.

For Landbruget har 1934 — navnlig de sidste Maaneder — prismæssigt set staaet i Opgangens Tegn.

For næsten alle Landbrugsvarer ligger Priserne noget højere ved Udgangen end ved Begyndelsen af 1934. Æggene, som hidtil har klaret sig bedst mod Prisfaldet, danner desværre dog nu en Undtagelse fra Prisstigningen.

Trods Modstand fra visse Kredse i Landbruget og fra Storimportørernes Side er det lykkedes 1934 at fortsætte med den Lovgivning — Valutacentralen — som danner Basis baade for Landbrugets Eksport og for Beskyttelse mod Indførsel af Landbrugsvarer til Dumpingpriser. Ligeledes er den nødvendigste Lovgivning — Svineregulering og Kødlov — om Omsætnings- og Produktionsregulering gennemført.

Selv nogen Prisstigning hjælper jo ikke Landbruget, hvis den modvirkes af en tilsvarende Indskrænkning af Produktionen. Det er derfor en Livsbetingelse for Landbruget ved Handelsaftaler med Udlandet at opretholde den størst mulige Eksport, ved Værneforanstaltninger at fremme Hjemmemarkedets Selvforsyning med Landbrugsprodukter det mest mulige og ved Reguleringslove at fordele den begrænsede Produktion saa retfærdigt som muligt.

Desværre har 1934 ikke bragt den nødvendige Løsning af Rentesænknings- og Gældssaneringsspørgsmaalet. Det store omfattende Regeringsforslag herom, som første Gang fremsattes for over ½ Aar siden, har endnu ikke fundet den fornødne Tilslutning i Rigsdagen til at kunne gennemføres.

For de mange dygtige og sparsommelige Landmænd, som har en Gældsbyrde, der er fremkaldt af Højkonjunkturerne og som næppe kan ventes forrentet i de kommende Aar, betyder den indtraadte Bedring kun Galgenfrist. Det maa haabes, at de kommende Maaneders Rigsdagsforhandlinger maa bringe tilfredsstillende Resultater angaaende disse Spørgsmaal. Dette vil være en af de vigtigste Opgaver at løse i Aaret 1935.

Dersom den indtrufne Opgang holder sig, vil et hidtil uløst Spørgsmaal ret hurtigt kræve sin Løsning, nemlig Mulighederne for at værne sig mod kommende Krisevanskeligheder opstaaet ved Prissvingninger. Det er næppe troligt, at man i Fremtiden kan undgaa disse voldsomme Svingninger i op og nedadgaaende Retning, hvis sørgelige Følger vi nu tilfulde kender. Klogt vil det derfor være, om man i Tide søger at værne Fremtidens Landmænd mod lignende Katastrofer som de, der har hjemsøgt Landmændene i de sidste Aar. Spørgsmaalet synes ikke uløseligt, naar man ser hen til, at Landmænd saavel som andre forsikrer sig mod saa godt som alle andre Ulykker.

De sidste 20 Aars Erfaring har vist os, at jo højere vi kommer op med Priserne under Højkonjunkturerne, desto haardere rammer Prisfaldet, naar det kommer, først og fremmest paa Grund af den nøje Sammenhæng, der

Landbrugsminister Bording.

er mellem Produktpriser, Ejendomspriser og Gældsbyrde.

Vil man søge i nogen Grad at værne danske Landmænd mod Prisfaldskriser i Fremtiden, bør man derfor begrænse Prisstigningen og dermed Gældsstigningen samt oprette en Renteudligningsfond. Forslag herom indeholdes i Regeringens Forslag om »Konvertering og særlige Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld«, fremsat i Folketinget den 6. November 1934. Bestemmelserne findes i Afsnit II § 18 og Afsnit III § 51.

Krisekassen eller Renteudligningsfonden indeholder for alle Landmænd undtagen de Statshusmænd, som har faaet indført konjunkturbestemt Rentebetaling i Henhold til Lovene af 25. Marts 1933 og Maj 1934 — samme Pligt — til i de gode Tider til Fonden at indbetale et Beløb i Forhold til Ejendommens Værdi og Ret til at nyde af Fonden i samme Forhold i de daarlige Tider, altsammen efter nærmere fastsatte Regler.

En saadan tvungen Indbetaling til en Krisekasse under Højkonjunkturer vil naturligvis begrænse Ejendomspriserne og Gældens Stigning ret betydeligt, og Udbetalingen i onde Tider vil betyde en stor Støtte til at modstaa Prisfaldsvanskelighederne, naar disse atter kommer.

Endvidere bør der ske en Begrænsning i den fuldkommen frie Pantsætningsret over Landejendomme. Udnyttelse til Adgangen til Gældsstiftelse til Pantesikkerheden, men foruddiskonterende fremtidige eventuelle Prisstigninger har hidtil været med til at drive Ejendomspriserne langt op over Forrentningsværdien.

Hvis den Slægt, der nu har oplevet den voldsomme Krise, som begyndte omkring 1930, unddrager sig Løsningen af disse vigtige Spørgsmaal, vil det næste Slægtled med god Grund kunne rette Bebrejdelser mod os, fordi vi ikke har draget den nødvendige Lære af de sidste 20 Aars bitre Erfaringer.

Lad os derfor haabe, at 1935 baade vil indfri de Haab, som Priserne ved Udgangen til Aaret berettiger til at nære, og bringe Gennemførelsen af den nødvendige Gældssanering for de dygtige, men overprioriterede Landmænd samt Paabegyndelsen af det paakrævede Værn mod fremtidige Prisfaldskriser. I Haab om, at dette vil ske, vil der være god Grund for danske Landmænd til ved Overgangen til 1935 at ønske hinanden »et godt Nytaar«.

Kr. Bording.

Lygtemanden.

Under denne Overskrift fremsætter »Demokraten« i Aarhus følgende Betragtninger om »J. A. K.«-Bevægelsen:

Med Likvidationen af J. A. K.s Afregnings-Central er der formodentlig sat et definitivt Punktum for vor i økonomisk Henseende oprevne Tids mærkværdigste Bevægelse. Om der er noget Underskud lader sig naturligvis ikke paa nærværende Tidspunkt fastslaa, men 35,000 Kroners Underskud paa en af Selskabet selv lavet, men ganske vist fremtvungen Raabalance, lover ikke godt. Det skulde ikke undre, om Politiets er langt større. Men i selve den Omstændighed ligger den allerbedste Begrundelse baade for Loven af 2. Maj 1934 og for, at Handelsminister Hauge resolverede, at denne Virksomhed naturligvis ogsaa hørte under Tilsynet.

Det skal nu engang ikke i vort Land være tilladt at tage Folk i Næsen, hvad enten det sker bevidst eller kun som Følge af Naivitet.

Vi skal slet ikke forsøge at analysere J. A. K.-Bevægelsens Mænd eller deres Motiver, ikke opstille nogen Beregning over hvor mange Procent Idealisme, Naivitet, Sensationstrang og Havesyge de har bestaaet af, thi det er i og for sig i denne

Forbindelse ligegyldigt. Vi er mest tilbøjelige til at tro, at de to første Kategorier har udgjort den overvældende Del, ja, vi gaar endog ud fra, at Landinspektør Kristiansen virkelig vilde Kapitalismen til Livs, men hvis man vil det, da er kun een Vej farbar, og det er den, der fører gennem Socialismen.

Vi lever i de kloge Koners Tid, Overtroen breder sig og Kvaksalveriet staar højt i Kurs, ogsaa paa det økonomiske Omraade.

Men det viser sig altid, at de, der løber efter Kvaksalverne, tilsidst sidder tilbage med Smerten. Til Udbytningens Afskaffelse kan der ikke skydes Genvej, og forsøger man at gaa efter en hoppende Lygtemand, ender man uvægerlig i den bundløse Sump.

Det er det, vi bebrejder J. A. K. som L. S.: Begge ser de i Kapitalismen Fjenden; men i Stedet for med Arbejderne at gaa ind i en effektiv Bekæmpelse af denne, vil de smyge udenom under Anvendelse af et eller andet Husraad, for J. A. K.s Vedkommende ved at manipulere ved selve Pengesystemet.

Vi skal være de første til at indrømme, at dette Pengesystem langt fra er godt. Guldets variable Værdi og selve Papirpengenes og de med dem rangerende Værdipapirers skiftende og ganske ukontrolable Mængde volder hver Dag de største Uretfærdigheder og afstedkommer økonomiske Forstyrrelser, men det er langt hinsides sund Fornuft, at man alene gennem en Ændring i Pengesystemet kan komme Udbytningen til Livs og skabe Retfærdighed i Samfundet.

Det er i de sludfulde Nætter, at Lygtemændene viser sig paa sur udrænet Jord.

Økonomisk set har vi længe nok haft Slud og Mørke, og Surhed har ikke manglet.

Lad os haabe, at Tiderne maa ændre sig, saaledes at der ikke maa være Betingelser for, at der efter den Lygtemand, der nu er slukket, maa komme en anden, som drager godtroende Folk efter sig.

Tysklands Bønder er utilfredse.

Forsøgt at danne en illegal Organisation. Mange Arrestationer foretaget.

Politiet i Kiel meddeler, at man i de sidste Dage har arresteret mange Landmænd. De Arresterede beskyldes for at tilhøre en illegal Organisation eller for at have forsøgt at danne en saadan. Det drejer sig her om Forsøg paa at kalde den gamle Landmandsbevægelse til Live. Ogsaa den oppositionelle Del af Staalhjelm skal have deltaget heri. Særlig mange Tilhængere har Bevægelsen i Marsken og i Egnen omkring Angeln. Her har man ogsaa foretaget de fleste Arrestationer.

Nogle Nytaarsbetragtninger

af Formanden for De samvirkende danske Husmandsforeninger, Jens Holdgaard.

Naar man skal give en Oversigt over Husmandsbevægelsen i det Aar, der nu er gaaet, maa der naturnødvendigt i denne Oversigt blive baade en lys og en mørk Side.

Med Hensyn til selve Bevægelsen — dens Fremmarch og Sammenhold — har det formet sig ret tilfredsstillende. Der er en Fremgang i Foreningstal paa 21 og i Medlemstal paa 1000—1100, saa Bevægelsen nu tæller 1252 Foreninger med 81,000—82,000 Medlemmer. Dette kan vel nok i disse Tider kaldes tilfredsstillende. Men af særlig Betydning for mig har været den Enighed, hvormed vi altid trods forskellig politisk Anskuelse har kunnet optræde i de afgørende Spørgsmaal. Ligeledes maa det Arbejde, som paa forskellig Vis er taget op i de mange Foreninger, kaldes ikke alene tilfredsstillende, men nærmest beundringsværdigt, idet man derude støt og sikkert har fortsat Virksomheden med de Opgaver, der tager Sigte paa at dygtiggøre Husmanden i hans daglige Bedrift, ud fra den rigtige Opfattelse, at der netop i Krisetider er særlig Grund til at spytte i Næverne og — om muligt — tage haardere og dygtigere fat.

Derfor kunde Husmændene og Husmandsbevægelsen se hen til Regering og Rigsdag med nogen Fortrøstning til, at man i hvert Fald i større Udstrækning vilde have lyttet til de Raad, vi — som allerede nævnt — enstemmigt Gang paa Gang har vovet at give. Men her kommer jeg til den mørke Side, thi det er kun i meget ringe Grad, man har taget Hensyn til vore berettigede Krav, ja, Rigsdagen drev det endog saa vidt, at den ved Kriselovgivningen i December Maaned i Fjor gennem indirekte Beskatning væltede Byrderne over paa de fattigste for at skaane Kapitalen, saaledes at vi, bl. a. i Jylland ved alle vore store Februarmøder maatte udtale vor dybeste Beklagelse af en saadan Fremfærd.

Lige siden Regering og Rigsdag imod vore Ønsker gennemførte Kronens Pariføring, har vi jo med stor Styrke krævet Gælds- og Rentespørgsmaalet løst paa en saadan Maade, at den middeldygtige Mand kunde faa Lov til at fortsætte i det Hjem, som han sammen med sin Kone og sine Børn — ofte under Møje og Besvær — havde bygget op, og derfor var der mange, der med Haab og Fortrøstning saa hen til det Forslag om Sanering af Landbrugets Gældsforhold, som Statsministeriets sagkyndige Udvalg havde udarbejdet, og som Ministeriet i det væsentligste fulgte, et Forslag, hvorefter de uformuende Landmænd kunde faa Renten nedsat til 2,7 Procent. Men vi véd jo alle, hvilket Hus der laa i Rigsdagen under dette Forslags Behandling — om »Socialisering« af Landbruget og om »Almisse«. Ja, de Husmænd, der synes, at den Slags Talemaader er bedre end at faa Realitetsforslag gennemført, de fortjener jo heller ikke bedre. Men det sørgelige er, at der er Tusinder af Husmænd, der ikke vedblivende lader sig stikke Blaar i Øjnene men alligevel maa lide derunder.

Husmandsbevægelsens Standpunkt har hele Tiden været dette, at kunstig prishævende Foranstaltninger, som mange synes at være saa henrykte for, en en Blindgade og en Vej, hvorigennem man søger længst muligt at skaffe Forhold og Tilstande, saa Kapitalen fremdeles kan faa Lov til at udplyndre Erhvervslivet og derigennem lamme sund Foretagsomhed og — hvad der næsten er det værste af alt — i høj Grad medvirkende til Arbejdsløshedens Opretholdelse.

Det er derfor mit Haab, at den Fremmarch og det Sammenhold, der har været inden for Husmandsbevægelsen i Aaret 1934, maa udvikles og styrkes, saaledes at dette maa bidrage til, at de Partier, der ikke forstaar — eller rettere sagt blæser Husmandsbevægelsens Standpunkter en lang March — maa komme til Fornuft og Sandheds Erkendelse, saa vidt dette er muligt. I hvert Fald er dette en af Betingelserne for, at Aaret 1935 kan blive lysere for Husmændene, end Aaret 1934 var det.

Jens Holdgaard.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Arbejdsløsheden den 18. Januar 1935.

Ovennævnte Dato fandtes der ialt her i Landet 135,981 arbejdsløse tilmeldt de offentlige Arbejdsanviningskontorer.

Heraf var 19,441 uorganiserede.

Der har altsaa siden 28. Decbr. 1934 været en Stigning i Arbejdsløsheden paa ca. 2300.

Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse havde førnævnte Dato ialt 59,430 arbejdsløse Medlemmer tilmeldt som ledige, heraf var 10,963 Landarbejdere. De arbejdsløse Landarbejderes Tal er altsaa steget med ca. 350 siden 28. December 1934.

Traktorførerkursuset i Februar.

Ansøgningsskemaerne til det før omskrevne Traktorførerkursus for arbejdsløse Medlemmer af Landarbejdergruppen, der afholdes paa Teknologisk Institut i København i Dagene mellem 10. og 24. Februar, maa indsendes til Kontoret, Vestre Boulevard, i udfyldt

og underskrevet Stand og med Afdelingens Paategning senest Lørdag den 2. Februar.

Afdelingsbestyrelsen giver alle Oplysninger om Kursuset.

Til Kontorbestyrerne.

Man erindrer om, at Optællingsskemaerne, der i disse Dage udsendes til Kontorbestyrerne, i udfyldt Stand maa være indsendt til Kontoret, Vestre Boulevard 43, senest den 1. Februar.

Sofus Westergaard.

Flugten fra Saar.

Hæslige er Nazisternes Metoder i al deres middelalderlige Barbari. Men ind imellem kan Nazipropagandisterne tillige være saa klodsede i deres Forsøg paa at dække Barbariet, at det kommer til at virke ufrivilligt komisk.

Saaledes med det Telegram, der fra Nazisternes Telegrambureau i Berlin meddelte, at i Saar-Byen Neunkirchen havde »Marxisterne« besluttet »frivilligt« at likvidere den socialistiske Organisation og at overgive Folkets Hus til Dr. Leys Arbejdsfront.

Til Belysning af de ledende Nazisters Intelligens og hele aandelige Mentalitet kunde det være interessant at faa at vide, om de virkelig tror, at nogetsomhelst Menneske tager Meddelelsen om denne »frivillige« Likvidering af Arbejderorganisationer og -Foretagender alvorligt. Men udover dette psykologiske Moment har Meddelelsen om den »frivillige« Likvidation ingen Interesse.

Enhver ved, at Saars Arbejdere nu er tvunget til at gaa »frivilligt« med til alt, hvad Nazi dikterer. Den frie Vilje afgik ved Døden for Saars Vedkommende, da 90 pCt. af Saars Befolkning den 13. Januar stemte for øjeblikkelig Indtræden i den tyske Stat. Og hvor den frie Vilje ikke lever, er »Frivillighed« blot en tom Lyd. Alle de, der fortsat ønsker at blive boende i Saar-Distriktet, er klar derover. Skulde en og anden ikke have forstaaet det helt, vil Vedkommende muligvis annamme den rigtige Opfattelse under sit Ophold i en Koncentrationslejr.

Hvor alvorligt Stillingen opfattes af Status quo-Tilhængerne, vidner den allerede nu stærke Flugt fra Saar om.

Atter oplever Europa en af disse store Tragedier, som Menneskeheden før Verdenskrigen troede var et i Historien overstaaet Stadium.

Bølge efter Bølge af Emigranter er den sidste Snes Aar skyllet ud over Verden. De seneste Aar har i 1933 set den store Flugt fra Tyskland, i 1934 Vandringen fra Østrig og nu i 1935 Flugten fra Saar.

Tog efter Tog forlader overfyldt det lille Saar-Omraade og passerer Grænsen til Frankrig. Dette børnefattige Land faar en Tilvækst af dygtige Arbejdere og Intellektuelle, som i det lange Løb vil være af Værdi for Landet. I første Omgang vil det dog paa Grund af Krisen volde Vanskeligheder nok for Frankrig at tage mod den store Strøm af Mennesker, der for at redde Liv eller Frihed drager over Grænsen til Republiken.

Naar Frankrig trods disse Vanskeligheder alligevel ikke har spærret Grænserne, saa indlægger Republiken sig her Fortjenester, der vil blive husket.

Imidlertid kan det ikke være Frankrigs Opgave alene at skulle bære de Byrder, som Flugten fra Saar i hvert Fald et langt Stykke Tid vil være. Disse Mennesker, der nu forlader Hus og Hjem, maa emigrere, fordi de har stemt for en bestemt Ordning af et internationalt Spørgsmaal, hvorved de i Virkeligheden har givet Folkeforbundet et Tillidsvotum. Folkenes Forbund paa sin Side paatog sig den Dag, da det gav Mulighed for at stemme for Status quo, et Ansvar overfor de Mennesker, der stemte for denne Løsning.

I Genève er krævet Garanti for Beskyttelse af Mindretallet, som forbliver i Saar. Kravet er rimeligt og naturligt. Men selv om Folkeforbundets Ledelse af ærligt Hjerte fremskaffer tilsyneladende gode Garantier, og dette bliver vel endda svært nok, vil det dog være bedst ikke at fæste for meget Lid til den praktiske Betydning deraf.

Indenfor Saars Grænser vil i den nærmeste Tid efter Hitlers Indtog ikke blive megen Plads for Indflydelse udefra.

Dette Resonnement har ført til den store Emigration. Og disse Emigranter kan Folkeforbundet hjælpe. Baade økonomisk og paa anden Maade vil det være muligt fra Genève at yde disse Mennesker Bistand. Folkeforbundet er her stillet overfor en Opgave, som det har Pligt til og Mulighed for at løse.

Naar det rammer dem selv.

Den sidste Proklamation fra Knud Bachs Hovedkontor gaar ud paa, at L. S. kræver — de kræver altid! —, at Landmænd ikke maa fratages deres Valgret til Amtsraadsvalget, hvis ikke de har betalt deres Skatter.

Vi skal ikke her opholde os ved dette Kravs Rimelighed eller ikke Rimelighed, men blot hævde, at skulde Landmændene paa den Maade stilles udenfor Loven, saa maatte andre, ligeledes kriseramte Samfundsborgere — f. Eks. de mange Arbejdsløse — nyde samme Ret. Vi véd nok, at Skattebestemmelsen i sin Tid blev indført af Ventre — altsaa bl. a. af de Folk, som nu vender sig imod den — og at Hensigten var at ramme Arbejderklassen eller for at sige det med andre Ord: for at skaffe Gaardmændene og Venstremændene Særfordele i Forhold til Smaafolk og Socialdemokratiet. Nu har denne Bestemmelse givet Bagslag og ramt sine egne Ophavsmænd. De gæve L. S.-Mænd ligger nu, som de selv har redet. Hvad de ansaa for Retfærdighed, da det gik ud over Arbejderne, regner de nu for den blodigste Uret, fordi de selv er bleven ramt. Men saadan kan man naturligvis ikke spille Puslespil med Retfærdighedsbegrebet ved at indrette det efter, hvad der under skitende Forhold maatte passe bedst i ens eget Kram!

Mod Valg.

Da det nu atter stunder til Valg, nemlig Amtsraadsvalgene nu i Marts, vil jeg gerne rette en Henstilling eller to til alle Kammerater og Partifæller.

Amtsraadenes Sammensætning har en langt større Betydning end man i Almindelighed gør sig klart indenfor Arbejderklassen paa Landet, dels ved de store Arbejder, Vejarbejder og lignende, som Amterne, med store offentlige Tilskud, lader udføre ud over Landet, dels ved den ret store administrative Myndighed som Amtsraadene iøvrigt har.

Her er et Felt, hvor Landarbejderne nu endelig vil kunne gøre sig gældende fuldtud, og endda, hvis man bærer sig fornuftigt ad ved Opstillingen af Kandidatlister, har et Plus, som sjældent eller aldrig er givet os, nemlig ved den talmæssige Styrke som Forstadskommunerne i de forskellige Amter vil faa ved det direkte Valg mod før den indirekte Valgmaade, hvor man ikke fuldt kunde udnytte denne talmæssige Styrke. Men det er ikke betingelsesløst at man har denne Valgret, det er nemlig en absolut Betingelse, at den direkte Skat til Kommunen for Tiden fra 1. April 1933 til 1. Oktober 1934 er betalt. Dette Forhold maa og skal først bringes i Orden, og dernæst ud i Agitationen for at faa alle Kammerater med, og alle maa forstaa, at her maa ingen svigte, saa svigter man sig selv og sine egne. Vi Arbejdere og Socialdemokrater vil ikke en blodig Revolution, men en Revolution med Stemmesedlen, og her har vi Betingelsen for at vinde og vinde stort, naar det nødvendige Sammenhold er til Stede.

En Støtte for dette Sammenhold vil det ogsaa være at gaa ud i Agitationen for den socialdemokratiske Presse. Lad det være Slut med at fylde vore fattige Ører i vore Modstanderes Lommer, det er en Utilbørlighed uden Lige, at man stadig selv betaler den Pisk, som vore Modstandere daglig pisker os med. Den socialdemokratiske Presse har et retfærdig Krav paa al den Støtte, som vi kan yde den. Det er den, der sammen med Fagorganisationerne nu en Menneskealder og derover har kæmpet en bitter Kamp for at skabe en nogenlunde menneskelig Tilværelse for de daarligst stillede i vort Samfund, hvad enten det er Arbejdere, Syge eller Gamle. Det burde være let Arbejde at faa alle Kammerater

og Partifæller til at forstaa, at det er ganske ved Siden af, at man stadig holder vore Modstanderes Presse. Nu kunde jeg meget godt tænke mig, at du Kammarat sagde: Ja, men den Slags Utilbørlighed gør jeg mig da heller ikke skyldig i; maaske ikke du, men saa en anden Kammerat; men husk, at for hver 5 Øre du giver ud til Modstandernes Presse, skader du vor egen Presse for 10 Øre og dig selv for mange Kroner og megen Fortrydelse, for man er slet ikke tilfreds, naar man saaledes lusker uden om det jeg vil kalde vor moralske Pligt til at støtte sig selv og sine egne. Naar vi, i alt Fald i Landdistrikterne, kun modtager faa socialdemokratiske Dagblade, saa er det ikke fordi vi ikke er flere Socialdemokrater; nej, det er en knusende Dom over vor egen mentale Tilstand, og saa giver vi selv vore Modstandere Lov til en Udtalelse som denne: Arbejderne er saa dumme, at man kan bilde dem alting ind, bare man er i Besiddelse af den fornødne Frimodighed dertil; men det er netop denne Frimodighed det skorter os paa, og som vore Modstandere ejer i saa stort Maal, denne naturlige Frimodighed, at vi, som er Socialdemokrater, selvfølgelig ogsaa holder vore egne Blade, og lad os belære Reaktionen om, hvad den end kalder sig, at vi ogsaa kan gøre et Arbejde for vor egen Sag, og lad os saa alle gaa ud i Agitationen for at faa alle, der kan være i Fagorganisationerne derind, hvad enten det er gifte Arbejdere eller Tjenestekarle, og samtidig gøre Kammeraterne opmærksom paa, hvad den socialdemokratiske Presse allerede har udrettet, og hvor meget mere den vilde kunde udrette, hvis ogsaa de holdt den.

Nu i Vinterens Hjerte, hvor der desværre næsten intet Arbejde er at faa, vilde det være fin Tidsfordriv, i de ca. 2 Maaneder der er til Amtsraadsvalgene, at skabe Mulighed for et socialdemokratisk Flertal i alle Landets Amtskommuner. Da har Tiden aldrig været udnyttet bedre, og Sejren er sikret, naar den fornødne Enighed og Sammenhold er til Stede.

Marius Jensen,
Lindbjerg, Randers.

Arbejdslønnen ikke afgørende for Konkurrencen.

Industrimands interessante Betragtninger.

Direktør Fisker fra det verdenskendte Firma Fisker & Nielsen (»Nilfisk« Støvsuger), har i et Interview med »Kristeligt Dagblad« fremsat nogle interessante Betragtninger om den danske Industri. — Bladet stiller bl. a. følgende Spørgsmaal:

— Tror De, at Danmark med sin høje Arbejdsløn vilde være konkurrencedygtig med Udlandet, hvis Toldmurene i Morgen blev fjernet?

— Det er ikke Arbejdslønnen, der spiller den største Rolle i Konkurrencen paa Verdensmarkedet, svarer Direktøren. Tag blot Amerika — ingen betaler højere Arbejdsløn end Amerikanerne — og alligevel er Størsteparten af de Biler, der kører paa vore Gader amerikanske! Nej, det er Industriens Rationalisering, der her re den afgørende Faktor. Ved at koncentrere os om bestemte Poduktionsgrene og udnytte dem i deres fulde Udstrækning, bør vi kunne hævde os overfor Udlandet, saafremt der altsaa er Adgang til Markederne. Der kan da heldigvis ogsaa nævnes adskillige danske Virksomheder, som er deres udenlandske Konkurrenter fuldt ud jævnbyrdige og i nogle Tilfælde endda er dem overlegne, for Eksempel Hellesens Tørelement!

„Det billige Flæsk".

Med det milde Udtryk, Harme, læser Landets Arbejderbefolkning i disse Dage Slagteriernes Meddelelse til Bønderne om Aftagelse af en halv Gris til en billig Pris — 60 Øre pr. ½ kg.

Harmen er saa meget større, da det ikke er mere end 3-4 Uger siden, Slagteriernes ledende Folk sagde, at der ikke var for meget Flæsk, ikke mere, end der nemt kunde afsættes til Eksport og Hjemmeforbrug, og Følgen blev, at Arbejderne og mindrestillede, hvis de vilde smage Flæsk i Julen, maatte betale Priser, der i Højde nærmede sig dem, vi kendte i Krigstiden.

Naar derfor nu Meddelelsen om Overfyldningen af Svin paa Slagterierne og Uddelingen af billige Grise til Bønderne kommer, maa den virke som en Knytnæve i Ansigtet paa de Arbejdere, der for kort Tid siden maatte betale Priser, som kun var fremkaldt af Spekulation i Folks naturlige Tilbøjelighed til at leve lidt bedre i Julen end ellers.

Det skal dog bemærkes, at ikke alle indenfor Slagterierne og Landbruget har været stemt for denne Fremgangsmaade, men da Humanitet og Næstekærlighed aldrig har været stærkt udviklet i de Kredse, siger det sig selv, at de faa Røster, er bleven overdøvede.

Naar derfor nu Arbejderne i Foraaret, rundt omkring i Kommunerne, gaar til Forhandling med de forkellige Sogneraad, for at fastsætte Løn og Arbejdsvilkaar i den kommende Tid, vil jeg haabe, det maa blive med Flæskeprisen Julen 1934 in mente, saa der ikke vises altfor megen Blødsødenhed og Eftergivenhed overfor de Herrer, der tydelig har vist, at de ikke er tilbageholdne, naar det gælder om at skaffe sig en Fordel og ej heller i Valget af Midler dertil.

V. Heegaard.

D. A. F., Fodby og Omegn.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger; hvis de ikke betaler naar Opkræveren kommer, maa de selv betale til Kassereren, for at undgaa Slettelse. **Bestyrelsen.**

Roskilde Afdeling.
Medlemsmødet den 24. Januar er udsat til Lørdag den 26. Januar Kl. 7½ paa »Fjordvilla«, da Kredsformanden er forhindret i at komme til Stede Torsdag.
Mød nu alle, saa vi kan faa en lærerig Aften. Medlemsbog forevises.
Husk, Restancen er kun 4 Uger.
Emil Hansen.

Præstø Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 27. Januar Kl. 2 Eftm. i Sogneraadslokalet i Abildhøj Skole.
Dagsorden: Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for de 2 bortflyttede, og eventuelt Valg af Kasserer.
Bestyrelsen.

Fuglede Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Mandag den 28. ds. Kl. 7½ paa Fuglede Hotel. Alle bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen, bl. a. Tilslutning til Fællesorganisationen for Gørlev og Omegn. — Kammeraterne fra Jerslev, som staar tilsluttet Ubby Afdeling, indbydes.
Samtidig erindres om, at Restancefristen kun er 4 Uger. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal. **Henry Jensen.**

7. Kredsorganisation og D. s. U.
afholder Møde med Lysbilleder paa Fuglede Hotel Tirsdag den 5. Februar Kl. 8. Alle velkommen. Fri Entré.
Henry Jensen.

Kirke Hyllinge Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Onsdag den 30. Januar hos Kontrolbestyrer Hans Sørensen, Nr. Hyllinge, i Kontroltiden. **Hans P. Sørensen.**

Hvidovre-Valby Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Afdelingens Lokaler, Toftegaards Allé 10, 2. Sal o. G. Lørdag den 26. Jan. Kl. 20 pr. Vigtig Dagsorden. Fagbogen medbringes.
Bestyrelsen.

Hvidovre-Valby Afdeling
Medlemmerne erindres om de 4 Ugers Restancefrist. Overtrædelse af denne vil kunne medføre Slettelse. Endvidere erindres om, at vi nu nærmer os den 31. Marts, hvor alt Kontingent skal være indbetalt. Kontingentet kan indbetales i Kontroltiden samt paa Kontoret, Toftegaards Allé 10, 2. Sal o. G., Tlf. Valby 4156, hver Fredag Aften fra Kl. 19—21. Endelig kan Beløbet indbetales paa Postkonto Nr. 31267. Og lad saa Parolen være: Ingen ulovlige Restancer og alle Bøger i Orden den 31. Marts. **Bestyrelsen.**

D. A. F. Ørsted (Sjæll.) Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 2. Febr. Kl. 7½ paa Haudrup Hotel (lille Sal). Alle Medlemmer bedes møde, da vi skal tage Stilling til Søndagskursus'ene. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Medlemmerne bedes erindre, at Restancefristen kun er 4 Uger, og Restance over 4 Uger har Slettelse til Følge uden videre Varsel. **Olaf Andersen.**

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) **Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som ske paa Arbejdspladsen.**
2) **Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gummivarer

sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker. **Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.** Forlang **Gra isprøver** og Bogkatalog. — I denne og næste Maaned vedlægges **„Den grønne Ægteskabsbog" gratis** hver Ordre paa mindst 5 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Herfølge Afdeling
afholder selskabelig Sammenkomst paa Hotel Paaskebjerg, Herfølge, den 23. Februar Kl. 7½ for Medlemmer med Hustruer. 50 Øre pr. Deltager, som erlægges ved Paategningen, der kan ske hos Formanden, Fr. Nielsen, Vedskølle, samt paa Hotel Paaskebjerg. — Paategning bedes foretaget snarest. **Fr. Nielsen.**

Jægerspris Afdeling
afholder Kurvefest paa Jægerspris Hotel Lørdag den 2. Febr. Kl. 7. Der indledes med et Foredrag af Forretningsfører Oscar Levinsen om Organisationen og dens Betydning for Medlemmerne. Derefter Kaffebord. Damerne møder med Kagerne til Kaffen. Kurve med Kager kan faas hos Konditor Poulsen fra 60 Øre pr. Stk. Damens Kort maa vedlægges Kurven. Omegnens Fag- og Partiforeninger indbydes. Mød talrigt op.
Bestyrelsen.

Everdrup Afdeling
erindrer Medlemmerne om, at Kontingent, som ikke betales til Bestyrelsesmedlemmerne, naar disse opkræves, hurtigst gørligt maa indbetales til Kassereren Vært H. Hansen i Forsamlingshuset, idet Restancefristen jo kun er 4 Uger, og at Skyld for længere Tid kan medføre Slettelse uden videre Varsel.
Bestyrelsen.

Toksværd Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Kontroltiden er fra Kl. 10—11 hver Dag. De Medlemmer, som er paa Arbejde om Lørdagen og ikke kan komme i Kontroltiden, kan faa deres Understøttelse udbetalt om Mandagen i Kontroltiden. Uden for nævnte Tider vil der ikke blive afkontrolleret nogen.
Otto Pedersen.

Aarby Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Chr. V. Hansen, Melby, efter Ansøgning fra Afdelingen er bleven ansat som Underkontrol fra Torsdag den 24. Januar, hvorefter de arbejdsløse Medlemmer Øst for Vildthegnet kan møde til Kontrol fra Kl. 9—10 hver Dag undtagen Tirsdag, hvor de bør møde paa Hovedkontrolstedet fra Kl. 1—2. Ligeledes bør de møde den første Dag i en Arbejdsløshedsperiode hos Hovedkontrollen til sædvanlig Tid fra 9—10.
Medlemmerne bedes erindre, at al Restance over 4 Uger vil have Slettele til Følge, og al Restance maa være betalt til Opkræverne senest d. 24. hver Maaned for at undgaa Slettelse. Hæng nu i, Kammerater, og faa alt i Orden. Vi ved jo, det kniber 31. Marts.
Niels P. Petersen.

Everdrup Afdeling
afholder Møde i Forsamlingshuset Tirsdag d. 29. Januar Kl. 19,30. Samtlige Medlemmer maa møde, da vigtige Sager, deriblandt Juleunderstøttelsen, kommer til Afgørelse. Kredsformand Chr. Holgersen, Hyllede, kommer tilstede og giver Oplysninger om Overenskomstforhold med Kommuner m. v. Mød nu alle.
Bestyrelsen.

Øde Førslev Afdeling.
De af vore Medlemmer, som søger Brændselshjælp, maa have Opmærksomheden henledt paa, hvilken Slags Hjælp det bliver henregnet under, da der er stor Sandsynlighed for, at Sogneraadet skriver det ud som Kommunehjælp.
Jakob Jensen.

Højby Ellinge Afdeling
afholder Generalforsamling i Højby Forsamlingshus Søndag den 3. Febr. Kl. 1½. Efter Generalforsamlingen afholder soc.-dem. Forening Medlemsmøde i Anledning af Amtsraadsvalget. Nye Medlemmer optages i begge Foreninger.
Bestyrelsen.

Gundersley Afdeling og Skelby soc.-dem. Forening
afslutter Foredragsrækken Onsdag d. 30. Januar. Der bliver Fremvisning af Lysbilleder og Journalist Viggo Nielsen, Næstved, har lovet at komme til Stede. — Efter Foredraget fælles Kaffebord.
Bestyrelsen.

Jægerspris Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at Restancefristen kun er fire Uger. Ældre Restancer maa bringes ned, da det ellers kan faa ubehagelige Følger. Ved Generalforsamlingen blev Magnus Jørgensen, Skoven, valgt til Kasserer.
Villy Hansen.

Munke-Bjergby Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Munke-Bjergby Forsamlingshus Mandag den 28. Januar. Dagsorden: 1) De kommunale Arbejdspriser. 2) Restancefristen. 3) Fastelavnsgilde. 4) Juleunderstøttelse. 5) Eventuelt.

D. A. F., Ejby-Dalby Afd.
afholder Pakkefest og Bal i Ejby Forsamlingshus Lørdag d. 2. Februar Kl. 7. Kredsformand Chr. Christiansen har lovet at komme til Stede som Taler. Socialdemokratisk Forenings Medlemmer har Adgang til Festen ved Forevisning af Medlemskort. Pakker modtages af Bestyrelsen.
Hans Nielsen.

Kvislemark-Fuirendal soc.-dem. Forening
afholder sin aarlige Generalforsamling i »Enigheden«, Tornemark, Søndag den 27. ds. Kl. 2½. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Alle Medlemmer bedes møde.
Bestyrelsen.

Herfølge Afdeling
har afholdt Medlemsmøde og vedtaget, at Opkrævning af Kontingent ikke mere vil ske, men at Medl. for Fremtiden selv maa betale Kontingent til Kassereren, Ole Jensen, Vedskølle. Indbetaling kan ske hver Lørdag Aften fra Kl. 6—8.
Fr. Nielsen.

Socialdemokratisk Kredsorganisation i Holbæk-Kredsen
afholder ordinær Generalforsamling paa Hotel Mellerupgaard i Holbæk Søndag d. 3. Februar Kl. 3 Eftm. Der er vigtige Ting paa Dagsordenen, bl. a. Amtsraadsvalget og Valg af ny Formand.

D. A. F. Kastrup Afdeling.
Landarbejdernes Klub paa Amager afholder Generalforsamling Mandag den 28. Januar Kl. 8 paa Store Magleby Kro. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Ingen Adgang til Mødet uden gyldig Klubkort. Klubkontingent indbetales samme Aften og nye Klubkort udstedes til nye Medlemmer. **Bestyrelsen.**

Haslev (L.) Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 26. Januar Kl. 8 paa Axelhus. Dagsorden: Julefonden. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer. **Johannes Nielsen.**

Tranebjerg Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 26. Januar Kl. 19,30 paa Hotel Lindegaarden i Brundby. Dagsordenen er følgende: Julefonden. **Johs. Jensen.**

D. A. F., Benløse-Bringstrup Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes herved paa, at 4 Ugers Restance vil medføre Slettelse. Sørg derfor for at faa betalt Kontingent i rette Tid og se at faa de store Restancer bragt væk. Vi nærmer os jo igen den 31. Marts, da al Gæld skal være betalt. **Bestyrelsen.**

Sludstrup Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at Restancefristen kun er 4 Uger. Alle Restancer bedes indbetalt snarest til Kassereren, der træffes den 1. og 3. Søndag Formiddag i hver Maaned. **Karl V. Mortensen.**

Skamstrup Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at D. A. F.s Restancefrist kun er 4 Uger, som nøje maa overholdes, hvis Slettelse skal undgaas. Indbetaling hver Lørdag mellem 7—8 Aften. **Aksel Jensen.**

Aversi-Tybjerg Afdeling.
Medlemmerne meddeles herved, at de nye Afdelingslove er nu kommet og udleveres gratis ved Henvendelse til Formand eller Kasserer. Samtidig gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger. Restancer ud over den Tid har Slettelse til Følge. Kontroltiden er de 5 Dage fra 10 til 11, Lørdag fra 16 til 17.
Hans Christiansen.

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 5. Fredag den 1. Februar 1935. 21. Aargang.

Land- og Skovbrugets Overenskomstsituation.

En Række Landbrugs- og Skovbrugsoverenskomster opsagt til 1. Maj.

I Løbet af Januar Maaned har Forbundets Forretningsudvalg ogsaa drøftet de gældende Overenskomster for Landbrugs-, Skovbrugs- og Dræningsarbejde, og efter Indstilling af Landarbejdergruppen sanktioneret, at Opsigelse gives paa en Række af de af disse Overenskomster, som kan opsiges til 1. Maj.

Det drejer sig først og fremmest om Overenskomsterne med Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt, hvor Sanktionen omfatter Landbrugs-, Skovbrugs- og Dræningsoverenskomsten i Amtet samt Overenskomsterne i De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger. Endvidere er det vedtaget at opsige Skovbrugsoverenskomsterne med Skovbrugets Arbejdsgiverforening paa Sjælland, Frijsenborg Skovdistrikt, Lindenborg, Dronninglund Storskov, Rosenvold, Fanefjord, Stampenborg, Wilhelmsborg, Benzon, Gram og Ry Sønderskov Skovdistrikter.

De fleste Overenskomster med de øvrige Skovdistrikter reguleres gennemgaaende efter de organisationsmæssig afsluttede Overenskomster.

Af Dræningsoverenskomster udenfor Maribo Amt opsiges til første Maj de fyenske Dræningsoverenskomster af henholdsvis 2. Dec. 1933 og 2. Okt. 1934, idet der med de fyenske Dræningsmestre er afsluttet en ny fra 1. Maj gældende Dræningsoverenskomst for Fyens Stift. Den i Nov. 1933 for Thisted Amt afsluttede Dræningsoverenskomst er bragt til Ophør fra 1. Maj, idet den alm. jydske Dræningsoverenskomst da træder i Kraft i Thisted Amt.

De med de enkelte Landejendomme gældende Landbrugsoverenskomster er ligeledes underkastede en nærmere Gennemgang, og en Række af dem er derefter opsagt, hvorom Afdelingerne vil faa nærmere Underretning. Ogsaa her gælder det, at Hovedparten af Landbrugsoverenskomsterne er alm. Tiltrædelsesoverenskomster, som automatisk følger Maribo Amts Overenskomsten, og disse Tiltrædelsesoverenskomster har vi ikke fundet nogen Anledning til at opsige.

Overenskomsterne i Maribo Amt og Sukkerroeoverenskomsterne

er dog ikke endnu blevne opsagte, idet vi er blevne enige med Arbejdsgiverforeningen og Sukkerroedyrkerforeningerne om at udskyde Opsigelsesfristen til sidst paa Maaneden, for inden da at forsøge om vi kan forhandle os tilrette om Vilkaarene efter 1. Maj.

I Overensstemmelse med den sædvanlige Kotume har vi nemlig den 26. Jan. haft en orienterende Forhandling med Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt og De samvirk. danske Sukkerroedyrkerforeninger, hvorfra der foreligger følgende Referat:

> Ved et i Maribo den 26. Jan. 1935 afholdt Møde mellem Repræsentanter for Dansk Arbejdsmands Forbund (og tidligere Landarbejderforbundet i Danmark) samt De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger og for Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt, enedes man om at udskyde Opsigelsesfristen fra 1. til 24. Februar d. A., idet der er aftalt et Forhandlingsmøde om Overenskomsterne den 15. og 16. Februar d. A.
>
> Saafremt der ikke inden den 24. Februar er opnaaet Enighed om Fornyelse af Overenskomsterne, vil disse være at betragte som rettidig opsagte til Ophør 1. Maj d. A., uden at formel Opsigelse fremsendes.

I Overensstemmelse med denne Aftale vil Forhandlingerne nu blive optagne den 15. og 16. Februar under Medvirkning af en alsidig Repræsentation fra de tre Kredse i Maribo Amt, hvori ogsaa Tjenestekarlene, Fodermestrene og Herregaardsdaglejerne vil være repræsenterede.

Oscar Levinsen.

Landarbejdernes Lønninger i Aarene 1927—1934.

Den engelske Udgave af det Internationale Arbejdsbureaus Maanedsblad (International Labour Review) bringer i Maanederne November og December 1934 en værdifuld Oversigt. En saadan Oversigt opfordrer til at anstille Sammenligninger. Men saa snart man giver sig i Lag hermed og vil forsøge at drage Sammenligninger mellem de enkelte Lande, opstaar der straks store Vanskeligheder. Det er allerede vanskeligt at drage Sammenligninger mellem Industriarbejdernes Lønninger i de forskellige Lande. Men langt vanskeligere er det for Landbrugsarbejdernes Vedkommende. For det første har vi ikke den samme Fremgangsmaade for Opstillingen af en Statistik. Landbruget har i hvert enkelt Land en anden Karakter, og det samme gælder ogsaa Arbejdsforholdene. Dertil kommer Forskellen med Hensyn til nominelle Lønninger og Reallønninger. Det vigtigste, nemlig at maale Lønnens Købekraft, bereder selv i det enkelte Land Vanskeligheder, naar man vil anstille Sammenlgining mellem Lønningerne for en Aarrække. Hvis vi kun kender Timelønningerne eller Dagløningerne, saa ved vi jo dermed ingen Besked med Aarsindtægten. En Landarbejderfamilie udgør ofte en afsluttet Husholdning for sig, hvis Eksistens bygger paa et helt Aars samlede Resultat. Derfor er Aarets samlede Indkomst det afgørende. Af Betydning er ogsaa, om alle Familiens Medlemmer eller kun en Del deltager i Fremskaffelsen af Aarets Indtægt ved Lønarbejde. De Indtægter, der hidrører fra Arbejdsgiverens saakaldte Naturalieydelser, maa vurderes forskelligt. Der er Forskel paa, om en Landarbejder selv gør Brug af de ham ydede Naturalier, eller om han ved det, de indbringer ham ved Salg i det almindelige Marked, skaffer sig en Ekstraindtægt. Det er kun nogle faa Eksempler for a. vise, hvor vanskeligt det er at drage Sammenligninger. Alligevel maa det hilses med Glæde, naar det Internationale Arbejdsbureau søger at fremskaffe Sammenligningsmateriale. Vi har forsøgt at bearbejde Statistikken. Vi har maattet begrænse os noget i vor Gengivelse deraf. Derfor har vi i Almindelighed kun opgivet Tal vedr. den højst betalte Arbejdergruppe i et Land. Landenes Rækkefølge svarer til det franske Alfabet.

Tyskland: Det tyske Landarbejderforbunds videnskabelige Tidsskrift bragte regelmæssigt gode Statistikker over Landbrugsarbejdernes Lønninger. Det tyske Landarbejderforbund ophørte i 1933 med at eksistere. Det nationalsocialistiske »Deutsche Arbeitsfront« har hidtil ingen statistiske Oplysninger bragt angaaende Lønningerne. Det maa antages, at Landarbejdernes Reallønninger siden 1933 er blevet sænket. Vi gengiver nedenstaaende den foreliggende Statistik over »Naturaliearbejdernes Gruppe« i Mellemtyskland (Provinsen Sachsen).

Løn pr. Time i tyske Pfenning:

	Penge-løn	Naturalie-værdi	Samlet Løn
1927 Juli	26,50	14,61	41,11
1928 »	28,50	14,91	43,41
1929 »	30,50	13,45	43,95
1930 »	30,50	11,84	42,34
1931 »	29,50	12,73	42,23
1932 April ...	26,50	12,93	39,43
1932 Decbr. ..	26,50	11,19	37,96

Danmark: Følgende Tal opgiver vi efter den paa det danske Landarbejderforbunds Kongres i 1934 aflagte Beretning. Oversigterne svarer til de i Overenskomst mellem Arbejdsgiverforeninger og Landarbejderforbundet fastsatte Lønninger.

	Regelmæssigt beskæft. Arb.med fri Bolig pr. Dag i Kr.	Uregelmæssigt beskæft. Arb.med fri Bolig pr. Dag i Kr.	Karle over 20 Aar med Kost og Logis pr. Halvaar i Kr.
1927 Sommer ..	5,00	6,00	390,00
Vinter ..	4,50	5,50	210,00
1928 Sommer ..	4,70	5,70	390,00
Vinter ..	4,20	5,20	210,00
1929 Sommer ..	4,85	5,85	390,00
Vinter ..	4,35	5,35	210,00
1930 Sommer ..	5,00	6,00	390,00
Vinter ..	4,50	5,50	210,00
1931 Sommer ..	4,65	5,65	390,00
Vinter ..	4,15	5,15	210,00
1932 Sommer ..	4,65	5,65	390,00
Vinter ..	4,15	5,15	210,00
1933 Sommer ..	4,65	5,65	390,00
Vinter ..	4,15	5,15	210,00
1934 Sommer ..	4,65	5,65	390,00

For regelmæssigt og uregelmæssigt beskæftigede Arbejdere tæller Sommerhalvaaret 9 Maaneder, for Karle 6 Maaneder.

Spanien (Provinsen Huesca): Kun Pengelønninger pr. Dag i Pesetas.

	Regelmæssigt besk. Arb.	Uregelmæssigt besk. Arb.
1927	4,50	7,50
1928	4,00	7,50
1929	4,50	6,00
1930	4,50	6,00
1931	5,50	6,00
1932	6,00	7,00
1933	6,50	8,00

Estland: Aarslønninger i Penge (estniske Kroner), desuden ydes Kost og Logis. Lønningerne for uregelmæssigt beskæftigede Arbejdere gælder pr. Sæson. Sæsonens Længde er ikke angivet.

	Regelmæssigt besk. Arb.	Uregelmæssigt besk. Arb.
1927	301,6	216,4
1928	312,0	229,1
1929	326,4	235,0
1930	306,0	218,9
1931	248,4	175,3
1932	192,0	137,6
1933	172,8	121,5
1934	200,4	142,8

Finland: Faste Naturaliearbejdere. Aarlønninger i finske Mark.

	Pengeløn	Naturalie-værdi	Samlet Løn
1927 ...	410,3	553,2	963,7
1928 ...	438,1	546,6	984,7
1929 ...	446,6	553,3	999,9
1930 ...	551,9	510,9	962,8
1931 ...	449,5	445,8	895,3
1932 ...	372,4	428,6	801,0
1933 ...	349,9	420,9	770,8
1934 ...	370,6	416,5	787,1

Frankrig: Gennemsnitslønningerne for 87 Departementer (Amter). Aarlønnninger i Frcs., dertil ydes Kost og Logis.

1926: 5421; 1928: 5993; 1930: 6690; 1932: 6549.

Storbritanien: Gennemsnitslønningerne for 47 Omraader. Samlet Minimal-Løn pr. Uge.

1927 September ..	31	Shilling	8	Pence
1928 — ..	31	—	8	—
1929 — ..	31	—	8	—
1930 — ..	31	—	8	—
1931 — ..	31	—	6½	—
1932 — ..	31	—	1	—
1933 — ..	31	—	7½	—
1934 — ..	31	—	11	—

Skotland: Gennemsnit for hele Lande. Faarespassere. Ugelønninger.

	Pengeløn Sc.	d	Samlet Løn Sh.	d
1927 Sommer	29	8	40	4
1928 —	28	9	40	5
1929 —	28	5	38	8
1930 —	28	10	38	4
1931 —	28	3	38	6
1932 —	28	0	39	0
1933 —	26	5	36	5
1933-34 Vinter	25	9	36	0

Ungarn: Gennemsnit for hele Landet for regelmæssigt og uregelmæssigt beskæftigede Arbejdere, pr. Dag i Penge.

	Pengeløn med Kost	Pengeløn uden Kost
1927 Sommer	3,28	4,23
1928 —	3,48	4,37
1929 —	3,50	4,53
1930 —	3,24	3,93
1931 —	2,51	3,17
1932 —	2,10	2,70
1933 —	1,45	1,96
1933 Vinter	0,92	1,19

Den irske Fristat: Gennemsnit for hele Landet. Lønninger til voksne Arbejdere for et Halvaar, i Pund og Shilling. Dertil ydes Kost og Logis.

1927	14 £ 10 s
1928	14 - 10 -
1929	14 - 11 -
1930	14 - 7 -
1931	14 - 1 -
1932	13 - 15 -
1933	12 - 13 -
1934	12 - 6 -

Italien: Gennemsnittet for 18 Landsdele. Samlet Timeløn i Lire.

1927 Juni	1,73
1928 —	1,59
1929 —	1,58
1930 —	1,52
1931 —	1,33
1932 —	1,18
1933 —	1,15
1934 —	1,14

Letland: Gennemsnit for hele Landet. Pengeløn pr. Aar (1. Maj—30. April) i Lat. Dertil kommer Kost og Logis. Pengelønningerne for Sæsonarbejdere gælder pr. Sæson. Hvilket Tidsrum Sæsonen omfatter, er ikke angivet i Statistikken. Sæsonarbejderne erholder ligeledes Kost og Logis.

	Regelmæssigt besk. Arbejdere		Sæsonarbejdere
1927—28	563	1927	379
1928—29	542	1928	364
1929—30	498	1929	325
1930—31	487	1930	328
1931—32	471	1931	319
1932—33	313	1332	202
1933—34	305	1933	193
1934—35	320	1934	209

Litauen: Regelmæssigt beskæftigede Arbejdere. Aarslønninger i Lit.

	Pengeløn	Samlet Løn
1927	350	460
1928	380	460
1929	355	410
1930	370	420
1931	390	430
1932	335	375
1933	250	280
1934	230	250

Norge: Aarslønninger i Kr. Dertil kommer Kost og Logis.

	Landarbejdere	Kreaturpassere
1927—28	579	780
1928—29	531	715
1929—30	519	692
1930—31	491	650
1931—32	455	608
1932—33	428	565
1933—34	442	542

Polen: Gennemsnit for hele Landet. Aarslønninger (1. April—31. Marts) i Zloty. Dertil ydes Bolig og visse Naturalier. Mellem Lønningerne i den vestlige Del (de højeste Lønninger) og i den sydlige og den østlige Del af Landet (laveste Lønninger) er der store Forskelle.

	Regelmæssig beskæftigede Arbejdere		
	Pengeløn	Naturalieværdi	Samlet Løn
1927—28	144	1703	1847
1928—29	146	1707	1853
1929—30	137	1128	1265
1930—31	130	858	988
1931—32	137	981	1118
1932—33	132	758	890

Rumænien: Landsgennemsnit for 11 Distrikter. Løn pr. Dag i Lei til regelmæssigt beskæftigede Arbejdere.

1930 Sommer	63
1931 »	47
1932 »	38
1933 »	37

Sverige: Landsgennemsnit for 5 Distrikter. Aarslønninger i Kr.

	Landarbejdere			Kreaturpassere		
	Pengeløn	Naturalieværdi	Samlet Løn	Pengeløn	Naturalieværdi	Samlet Løn
1927 ..	560	561	1121	720	716	1436
1928 ..	560	559	1119	722	705	1427
1929 ..	566	557	1123	727	681	1408
1930 ..	567	526	1093	731	629	1360
1931 ..	566	494	1060	727	620	1347
1932 ..	525	478	1003	711	598	1309
1933 ..	512	—	—	706	—	—

Tjekoslovakiet: Statistiken skelner mellem 3 Landsdele: Bøhmen, Mähren og Slovakiet. De højeste Lønninger betales i Bøhmen. Hver Landsdel er inddelt i 3 Zoner: Roezone, Kornzone, Kartoffelzone. Fra Bøhmen er Angivelser over Kreaturpassernes og Staldpersonalets Lønninger (Naturaliearbejderne). Pengelønningerne androg:

	Roezonen	Kornzonen	Kartoffelzonen
1927 ..	145—151	114—133	97
1928 ..	150—155	120—135	105
1929 ..	150—155	120—135	105
1930 ..	150—155	120—135	105
1931 ..	150—155	120—135	105
1932 ..	150	120—135	105
1933 ..	140	110—125	100
1934 ..	140	110—125	100

De opgivne Lønninger er i Kroner.

Svejts: Lønningerne for de vigtigste Grupper af Arbejdere, nemlig Kreaturpasserne, er meget forskellig i de forskellige Kantoner. De laveste Lønninger finder vi i Kantonerne Fribourg og Luzern; de højeste Lønninger i Kantonen Tessin. Taget i Gennemsnit for 25 Distrikter (Kantoner og Halvkantoner) androg en Kreaturpassers Ugeløn i Aaret 1930: 28,40 sv. Fr., hertil kommer Kost og Logi.

En almindelig Betragtning af de foreliggende Statistikker viser os, at Landarbejderlønningerne siden Landbrugskrisens Begyndelse har været stadig faldende. Aaret 1934 har, trods delvis ringere Høstudbytte, bragt en Forbedring i den økonomiske Situation. Vi haaber ogsaa med det første at kunne bringe udførlig Beretning vedrørende dette Spørgsmaal. Det maa være Landarbejderorganisationernes Opgave at skaffe Landarbejderne en passende Andel i Landbrugets forbedrede Produktionsresultat gennem en Forhøjelse af Lønningerne.

Internationale Meddelelser.

Østrig: Stændersystemet og Landbruget.

Forbundsregeringens Kundgørelse af 24. April 1934, B. G. Nr. 239, vedrørende Forbundsstaten Østrigs Forfatning begynder med Ordene: »I den almægtige Guds Navn,« fra hvem al Ret udgaar, erholder det østrigske Folk til sin kristelige, tyske Forbundsstat paa Stændersystemets Grundlag denne Forfatning«. Ifølge denne Forfatning skal Statens Opgavre paa det økonomiske Omraade underkastes en første Behandling ved Erhvervsstændernes Korporationer. Ingen af de bestaaende Korporationer har Ret til at foreslaa eller vedtage Love. Denne Ret er udelukkende forbeholdt Forbundsregeringen.

Af de syv Erhvervsstænder blev Landbruget anbragt paa Førstepladsen. Men det er ogsaa alt, hvad der hidtil er blevet lavet. Bøndernes Organisation og Land- og Skovbrugsselskabet, som de østrigske Godsejeres Organisation kaldes, har hidtil fortsat deres Virksomhed i samme Omfang som hidtil. Den 17. December 1934 valgtes Landbrugsminister Josef Reither til Fører for de østrigske Bønder. Næstformanden for Storgodsejernes Organisation Grév Hoyos-Sprinzenstein blev udnævnt til Formand for Statsraadet. Bøndernes og Godsejerne deler altsaa ligeligt Magten i denne Stat mellem sig. Bondeføreren Reither er kristeligsocial, og Herr Greven er en Hjemmeværnsfører.

Men Bjergegnenes fattige Bønder og ti Tusinder af smaa og mellemstore Jordbrugere vil ikke vide noget af denne Regering og ønsker hellere i Dag end i Morgen at blive af med den Regering, som har paatvunget Befolkningen den nye Forfatning mod Folkets Villie. Det er Bønderne lige-

(Fortsættes Side 6.)

Frederik Hansen og Landarbejdernes Sag.

Som Frederik Hansen skrev i sin Afskedsartiken i Landarbejderbladet, har han, grundet paa Sygdom, set sig nødsaget til at trække sig tilbage fra sin mangeaarige Virksomhed i Organisationens anstrengende Tjeneste.

Sygdom er hver Mands Herre, men alligevel er det trist, at en Mand i Frederik Hansens Alder og med hans Arbejdsevne, af Sygdom (Rosen og Bronchitis) rives fra en Gerning, som han har ofret en saa stor Del af sit Liv og ydet saa stor en Indsats.

I vort Arbejde var der fortsat haardt Brug for Frederik Hansens særegne Begavelse og sikre Maade at ordne de vanskeligste Sager paa og for hans sikre Kendskab til saavel Landarbejdernes som Skovarbejdernes Arbejdsforhold, ogsaa bag Kulisserne.

Før Frederik Hansen kom i Organisationens Tjeneste, havde han som Tjenestedreng og -Karl, som Herregaardsdaglejer og Skovarbejder gjort hele Felttoget igennem og lært Landarbejderens bitre Kaar at kende til Bunds, før Krigens og Organisationens Tid. Den Gang var der ikke blandt Herregaardsdaglejerne megen Vilje til Selvhævdelse og Samling. Med Frederik Hansen var det dog anderledes; han har fra ganske ung levet i Kontakt med Arbejderbevægelsen. Han var før Krigen en af de faa Herregaardsdaglejere, der holdt »Socialdemokraten« og som var Medlem af Socialdemokratiet. Hos ham ulmede Oprørsaanden, han fulgte med og meldte sig til Tjeneste, da Betingelserne for Landarbejdernes Rejsning i Aarene 1914—15 begyndte at tone frem. Gennem tyve Aar har han viet Landarbejderbevægelsen sin Kærlighed og sin Arbejdsevne, gennem tyve Aars Kamp har han været med i Spidsen for den danske Landarbejderklasses Rejsning. Vi forstaar, at er det trist for os at skulle savne Frederik Hansens Arbejde og Kammeratskab i den kommende Tid, saa er det endnu tungere for Frederik Hansen at maatte bryde med den Gerning, som er bleven en Del af hans Liv og Ideal.

Frederik Hansen har ydet en banebrydende Indsats for Landarbejdernes Rejsning.

Som Herregaardsarbejder i Vest- og Midtsjælland har han i Aarene 1916—18 lagt Grundlaget for Landarbejderbevægelsen i Vest- og Midtsjælland. I 1916 stiftede han sammen med nogle Kammerater St. Merløse Landarbejderforening, som han med umaadelig Energi og Udholdenhed arbejdede op til at blive en meget stor Landarbejderforening, der siden blev Grundstammen for mange andre Landarbejderforeninger i Vestsjælland. Han var selvskreven Formand for Holbæk Amts Kredsorganisation fra den blev stiftet og til han i 1919 valgtes som Forbundssekretær. I Vinteren 1917—18 gennemagiterede han det meste af Vestsjælland og staar som Stifter af de

Frederik Hansen.

fleste Afdelinger her. I Sommeren 1918 toges han i stor Udstrækning i Brug i Forbundets Tjeneste baade som Agitator og Forhandler og var i denne Tid med at afslutte nogle af de første sjællandske Herregaardsoverenskomster. I samme Sommer rejste han den bornholmske Landarbejderbevægelse. Gennem to-tre Agitationsturner til Bornholm organiserede han 1500 Landarbejdere paa Bornholm, saaledes at Bornholm vel hørte til den bedst organiserede Del af Danmark.

Frederik burde skrive en Artikel om Arbejdet i disse banebrydende og interessante Aar. Hans Gerning her er en væsentlig Del af Landarbejderbevægelsens Historie.

Ogsaa Partiet var opmærksom paa hans fremragende Egenskaber og gjorde Brug af hans Evner under Valgkampen i 1918.

I 1919 valgtes Frederik Hansen som Sekretær i Landarbejderforbundet. Her har han siden ydet sin betydelige Indsats i Bevægelsens Tjeneste.

Han er velsignet med en knagende god Forstand, og han bruger den godt. En fortrinlig Kammerat ved Raadslagning i Forbundsledelsen, med udpræget Realitetssans og Evne til at se igennem Tingene, og en dreven eller rettere sagt durkdreven Forhandler med Arbejdsgiverne. Hans Anlæg og Interesser gjorde ham til selvskreven Rejsesekretær, og som saadan har han gennem 17 Aar fartet Landet rundt fra Skagen til Gedser, altid paa Farten efter Arbejdsgivere, som handlede ilde med deres Folk. I Regelen maatte de makke Ret, naar Frederik Hansen kom; for brugte Godsejerne og Sogneraadene vel Munden, saa brugte han til Gengæld sin Forstand, og den kunde Arbejdsgiverne sjældent hamle op med.

Men gennem Aarene har han maattet kæmpe med Sygdom, Influenca, som allerede i 1919 gennem Maaneder lænkede ham til Sengen, senere Bronchitis og til Slut Rosen, som Gang paa Gang har slaaet ham i Knæ. Og den evige Rejsen var ikke egnet til at faa Sygdommen kureret.

Til Slut har Sygdommen saa tvunget ham til at afvikle sit Forhold til Organisationen for at søge en Beskæftigelse, hvor han kan nyde daglig Pleje i sit Hjem.

Vi ved, at Frederik Hansen vil følge Landarbejdernes Kamp med den Kærlighed og Hengivenhed, han fra Ungdommen har viet denne Sag, med Længsel efter at være med i Arbejdet for Standens Rejsning, og vi haaber, at han efterhaanden vil faa saadan Bugt med sin Sygdom, at vi atter kan mødes paa Arbejdspladsen, i Kampen for Landarbejderklassens og Arbejderklassens Sag.

Frederik Hansens Arbejde vil Landarbejderne kun mindes med Taknemlighed og Glæde, og hans Arbejdskammerater og Venner i Forbundsledelsen, som maaske bedst kan vurdere hans fremragende Arbejde, siger ham hjertelig Tak for de mange Aars trofaste Samarbejde og ærligt Kammeratskab. Og alle vil vi ønske ham og hans Hustru Held og Lykke for den nye Gerning, han nu gaar ind til.

Oscar Levinsen.

Ugens Tekst.

Landets politiske Meteorologer maa i denne Tid melde om Frostvejr. Kulden har faaet Overhaand i Danmark, og der synes ikke at være Udsigt til, at mildere Luftlag skal kunne bryde Kuldebølgen.

To betydningsfulde Lovforslag er i Løbet af sidste Uge bleven kvalt i Frostvejrets Favntag. Det ene er Forslaget om Konvertering, hvilket er ensbetydende med billigere Obligationsrente. Det andet er Forslaget om Bevilling af 6 Mill. Kr. i ekstra Hjælp til Arbejdsløse. Konverteringsforslaget blev ganske vist i sidste Instans kvalt af

Pengeinstituterne, men stærke Kræfter — baade af økonomisk og politisk Art — har staaet bag, og der følges i saa Henseende kun en Praksis, som to Gange i Forvejen er demonstreret, nemlig sidste Sommer og i December Maaned.

*

Et af Landbrugets store Hovedkrav har været Nedsættelse af Renten. Nu kom Regeringen med et Forslag om en Nedsættelse af Renten for Obligationer samtidig med, at der stilledes Forslag om, at Pengemagten og de Kredse i Befolkningen, der havde Evne dertil, skulde bære Byrderne. Men saadanne Forslag gaar Højre og Venstre ikke med til. Frostens klamme Haand faar Lov at kvæle det hele.

*

Ikke mindre skandaløst har de to Partier stillet sig i Spørgsmaalet om Hjælp til de Arbejdsløse. Julestemningen er allerede forduftet fra Borgerskabet. Der blev ellers fra Steinckes Side gjort alt for at redde denne Understøttelse, idet Ministeren i sidste Instans ændrede Forslaget saaledes, at Staten kom til at bære ogsaa Kommunernes Byrder. Men Nej!

Ethvert Menneske véd paa Forhaand, at Samfundet ikke kommer uden om at udrede denne Understøttelse. Sker det ikke gennem Staten, maa det foregaa gennem Udbetaling af Kommunehjælp.

Men hvorledes var det? Var det ikke frygteligt med den saakaldte »Nytaarsregning« og det Beløb, som Kommunerne skulde være med at betale til Arbejdsløshedsfonden? Nu vil Regeringen *fritage* Kommunerne, men der siges blot Nej. Frostvejret slippes løs.

*

Man maa derfor spørge, om ikke hele Historien er Humbug. Og de to Partier maa da ogsaa have en *Bagtanke* med deres Holdning. De ønsker herved at ramme *Bykommunerne* og at faa de flest mulige Mennesker over paa en vedvarende Understøttelse gennem *Kommunehjælpen*. Saa kan Valgretten mulig fratages dem.

Vi er stadig kun en Maaned fra Julehøjtiden!

Sirius.

Bemærk!

Meddelelser om Afholdelse af Generalforsamlinger og Møder, der ønskes optaget i Landarbejderbladet, og Bestillinger paa Landarbejderbladet eller Klager over Bladets Omdeling, sendes i *Landarbejderbladets Konvolutter* til Landarbejderbladets Kontor, Azaleavej 22, København, Valby.

Meddelelse fra Arbejdsløshedskassen.

Ved nærværende undlader vi ikke at gøre Afdelingerne bekendt med, at vi fra Arbejdsdirektoratet har modtaget følgende:

»I Anledning af, at der gentagne Gange overfor Direktoratet har været rejst Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person, der er beskæftiget ved et i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 31 anerkendt Nødhjælpsarbejde, paa Grundlag heraf er berttiget til at kræve sig optagen i en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse i Medfør af Bestemmelsen i Lovens § 10, Stk. 2, har dette og andre lignende Spørgsmaal været forelagt for Arbejdsnævnet, der har udtalt, at Personer, der beskæftiges ved anerkendte *Nødhjælpsarbejder* saavel som ved *Arbejder*, iværksatte *enten* i Henhold til Lov af 27. Marts 1934 om Tilskud i Anledning af *Ungdomsarbejdsløsheden eller* i Henhold til Lov af 15. December 1934 om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter, *ikke* derved i Medfør af ovennævnte Lovbestemmelse har Krav paa Optagelse i en Arbejdsløshedskasse. Derimod har Arbejdsnævnet ment, at Personer, der beskæftiges ved Arbejder i Henhold til Lov af 22. December 1934 om Laan og Tilskud til *Grundforbedring* maa ligestilles med Personer, beskæftiget ved almindeligt Arbejde, og at saadanne Personer derfor vil kunne optages i en Arbejdsløshedskasse.

Nævnet har derhos udtalt, at *Arbejde, der skal kunne begrunde Optagelse i en Arbejdsløshedskasse, ikke maa være af blot flygtig eller midlertidig Art.*

Idet Direktoratet henleder Opmærksomheden paa disse af Nævnet trufne Afgørelser, skal man anmode Kasserne om nøje at følge disse. Det maa saaledes paases, at der ikke som nydende Medlemmer optages Personer, der beskæftiges ved et af de forannævnte 3 Arter af Arbejde: anerkendt Nødhjælpsarbejde, eller Arbejder iværksat i Henhold til Lovene, henholdsvis om Tilskud i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden eller om mellemkommunal Refusion. Det maa ligeledes paases, at det ved Optagelse af nye Medlemmer iagttages, at Arbejdet, hvormed disse er beskæftiget ved Optagelsen, ikke er af blot flygtig eller ganske midlertidig Art.

Man skal samtidig under Henvisning til Direktoratets Cirkulære af 12. November 1934 paany henlede Opmærksomheden paa, at Arbejde i Henhold til Loven om Tilskud i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden *ikke* kan medregnes til Fyldestgørelse af de i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4 og 5 eller i de enkelte Vedtægter opstillede Bestemmelser om Arbejde af en vis Varighed som Betingelse for Adgang til Understøttelse (f. Eks. 10-Maaneders Bestemmelsen 26 (39) Ugers Arbejde indenfor 3 (4) Aar o. s. v.), idet det saaledes beskæftigede Tidsrum regnes som »død« Periode.

Derimod vil de øvrige af de ovenfor nævnte Arter af Beskæftigelse kunne medregnes i omhandlede Henseende.«

København, i Januar 1935.

Johannes Nielsen.

✦

Til Kassererne.

Vi gør opmærksom paa, at Frikontingent kun kan ydes til Medlemmer med over 12 Maaneders Medlemsret, der er uden Understøttelsesret fra Hovedkontoret og ydes højst for 13 Uger indenfor et Regnskabsaar og kun til de Medlemmer, der er afkontrolleret hos Afdelingens Kontorbestyrer som arbejdsløse af lovlig Aarsag mindst 5 Dage i en Uge.

De rigtige Frikontingentlister skal bruges og vi gør opmærsom paa, at der forefindes 3 forskellige Lister for Frikontingent, nemlig henholdsvis for Gruppe A, Gruppe B og Gruppe C. Ved hver Maaneds Slutning skal der indsendes Frikontingentlister for de Medlemmer, der er berettiget til Frikontingent indenfor den paagældende Maaned. Paa hver Frikontingentliste er der Plads til 56 Medlemmer, idet Listen er delt i 2 Halvdele med Plads til 28 Medlemmer paa hver Halvdel. De paa Listen opførte Medlemmer skal afkrydses under den paagældende Uge, for hvilken de er berettiget til Frikontingent og skal altsaa kun opføres paa den ene Halvdel af Listen.

De udfyldte Frikontingentlister skal indsendes gennem Forbundskontoret til Lorentz Petersen samtidig med, at Afregning for paagældende Maaned indsendes.

Sofus Westergaard.

Landarbejderne i Radioen den 5. Februar.

I Serien »Landbrugsproblemet« taler Forretningsfører Oscar Levinsen Tirsdag den 5. Februar om Landarbejderne.

Foredraget, der udsendes gennem Radioen holdes om Aftenen i Tiden Kl. 19,30 til Kl. 20.

Foredraget vil hovedsagelig dreje sig om de gennem Aarene udfoldede Bestræbelser for Landarbejdernes faglige Samling og kulturelle Rejsning.

(Fortsat fra Side 3.)

gyldigt, om Socialisterne eller Kommunisterne kommer til Magten. Blot skal denne Regering, der stadig har lovet Folket en Forbedring af de fuldkommen elendige Forhold, men ikke holder disse Løfter, forsvinde.

Land- og Skovarbejderne er siden Opløsningen af deres frie, faglige Organisationer fuldstændig berøvet enhver Repræsentation i denne Stat. Man har ganske vist tilforordnet de enkelte Forbundslandes Landbrugsraad (Landbrugskamre) en Sektion for Arbejderne, men Udnævnelsen af Medlemmerne hertil blev foretaget »autoritært«. Det blev henstillet til Arbejdsgiverorganisationerne at udpege nogle egnede Arbejdere blandt Land- og Skovbrugsarbejderne i deres Bedrifter.

Man har ikke engang spurgt de bestaaende kristelige Landarbejderorganisationer. Den bekendte kristelige Arbejderfører, Statsraad Leopold Kunschak nedlægger i sit Blad »Oesterreichische Arbeiter-Zeitung« Protest mod denne Fremgangsmaade. Men hverken Arbejdsgiverorganisationerne eller Regeringen lod sig anfægte heraf.

I Østrig findes for Tiden tre Landarbejderorganisationer, nemlig: 1. Et »Forbund af Arbejdere paa Landet« (Verband der ländlichen Arbeitnehmer), som ledes af den kristeligsociale Statssekretær Grossauer, 2. »De kristelige Landarbejderes Centralforbund« (Zentralverband der christlichen Landarbeiter), der akkurat lige saa lidt som førstnævnte Organisation hidtil har spillet nogen særlig Rolle, idet den ikke har haft et Medlemstal, der er værd at nævne, 3. »Herregaardsarbejderforbundet« (Gutsarbeiterverband), der for nogen Tid siden med Bistand fra Herregaardsfunktionærernes Forbund blev stiftet af Godsejernes Organisation og tilhører Hjemmeværnsretningen. Disse tre Organisationer bestræber sig nu uafbrudt for at organisere Land- og Skovbrugsarbejderne.

Paa de Møder, som arrangeres af de tre Organisationer, søger hver af dem at vælte Skylden for Land- og Skovarbedernes daarlige sociale og økonomiske Vilkaar over paa en af de andre Organisationer. Hver især af Organisationerne lover Landarbejderne en Bedring af Forholdene, men Arbejdsgiverne forringer stadig Løn- og Arbejdsvilkaarene. Det er derfor ikke saa mærkeligt, at Land- og Skovarbejderne ikke er tilsluttet nogen af de tre Organisationer som frivillige Medlemmer, men kun indmelder sig, naar de under Arbejdsgiverens eller dennes Stedfortræders Trusel om Afsked tvinges dertil.

Et Udkast til Oprettelse af en faglig Organisation for Land- og Skovbrug har i flere Maaneder ligget hos Regeringen. Men hidtil er dette Udkasts Ophøjelse til Lov stadig blevet forhindret. Bøndernes Organisationer staar paa det Standpunkt, at det er tilstrækkeligt, naar der i de enkelte Provinsers (el. Landes) Landbrugskamre findes to eller tre Landarbejderrepræsentanter, samtidig med at der sidder hundrede Repræsentanter for Bønderne. Godsejerne ønsker for deres Arbejdere en særlig Organisation under deres Ledelse, da ikke en eneste af Landarbejderrepræsentanterne i Landbrugskamrene er tilsluttet Hjemmeværnet, og Hjemmeværnet er derfor, siger man, i høj Grad forfordelt.

Medens de ledende Partier i den »Partiløse Stat« strides om Mandaterne og Indflydelsen, vokser Land- og Skovarbejdernes Elendighed, bliver Land- og Skovarbejdernes Rettigheder Genstand for en stadig større Beskæring, og bliver Land- og Skovarbejderne gjort til Lønslaver i Ordets sandeste Betydning.

Norge: Gartneriets Betydningen.

I »Norsk Gartnerforenings Tidsskrift« er offentliggjort Resultatet af Folketællingen i 1930, for Gartneriets Vedkommende. Det fremgaar heraf, at der i Norge ernæres 10,780 Mennesker ved gartnerisk Erhverv. 5.200 af disse var »Hovedpersoner«, hvoraf 1,291 selvstændige. 198 af de selvstændige var Havedyrkere, saaledes at Handelsgartnere og Anlægsgartnere tilsammen udgør 1,093, hvoraf de 77 var Kvinder. Dertil kommer 130 Funktionærer, hvoraf kun 13 er i privat Tjeneste.

Antallet af egentlige Lønarbejdere ved selve Faget er altsaa 3,779, hvoraf 686 i offentlig Tjeneste, 268 er Havearbejdere og Kirkegaardsarbejdere.

Løbende Konflikter og Blokader.

Lensgreve Danneskjold-Samsø, Brattingsborg Gods.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Merløsegaraden, St. Merløse pr. St. Merløse.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Cementstøber Petersen, Storvorde.

Murer *Morten Jordansen*, Vreilev.

Aalborg Amt.

Skanderborg Amt.

Legind Kalkværk, Thisted.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Starup-Grarup* Kommune, *Hvirring-Hornborg* Kommune, *Ravnkilde* Kommune, *Helsinge-Valby* Kommune, *Vammen-Lindum-Bigum* Kommune, *Tølløse-Soderup* Kommune, *Esbønderup-Nøddebo* Kommune, *Hjørring, Hirtshalsvejen, Tornby, Hirtshalsvejen, Blidstrup* Kommune, *Grædsted-Maarum* Kommune, *Søborg-Gilleleje* Kommune og *Øsby* Kommune.

Entreprenør *Hansen*, Grusgraven, Dronninglund.

»*Julianebjerg*«, Skibet.

Entreprenør *Mikkelsen*, Aarhus.

Bygmester *Anton Nielsen*, Brønderslev.

Cementstøber *Chr. Engelund*, Vraa.

Grusgravejer *Byskov*, Vejlby-Strib.

Brobygningsarb. for Entreprenør *Vestenbæk*, Skallerup, V. Hjermitslev og Tolne Afdeling.

Blokader.

Da Forhandlingerne mellem Vejstrup Afd. og Grusgravforpagter Falb Otto, Vejstrup, ikke har ført til ordnede Forhold, er Arbejdet i Grusgravene blokeret. Medlemmer af Forbundet maa derfor ikke søge Arbejde der, inden Forholdet er bragt i Orden.

Aage Petersen,
47. Kreds.

*

Da det har været umuligt at faa Godsejer *A. Reimann*, Stensbygaard, til at indgaa paa overenskomstmæssige Forhold, er det forbudt Medlemmer af Dansk Arbejdsmandsforbund at søge Arbejde paa Stensbygaards Avlsgaard og Skovdistrikt, før nærmere Meddelelse foreligger.

Dansk Arbejdsmands Forbund.
For Stensved Afdeling:
Otto Nielsen, Formand.
For Langebæk Afdeling:
Th. W. Sillemann, Formand.

Strejke i Oudrup Andelsplantage.

Fra og med Torsdag den 31. Jan. er der etableret Strejke overfor Oudrup Andelsplantage (Vesthimmerland). Før anden Meddelelse fremkommer kan Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund ikke tage Arbejde i Plantagen.

Søndergaard Jensen,
Kredsformand.

Sølvbryllup

kan fejres af vor Kammerat Erik Hansen og Hustru, Kjeldstrup. Erik Hansen har i flere Aar været i Forretningsudvalget inden for Sorø Kredsorganisation, ligeledes i mange Aar været Formand for Stillinge Afdeling, lige til 1933, da der fandt en Adskillelse af Afdelingen Sted, men Striden er endt, og Afdelingen er samlet igen og har genvalgt dens gamle Formand.

Vi ønsker Sølvbrudeparret hjertelig til Lykke paa Højtidsdagen den 5. Februar.

Kammeraterne.

Spekulation i Arbejdsløse.

Under denne Overskrift skriver »Hobro Soc.-Dem.«:

Højre og Venstre nedsablede ogsaa Socialdemokraternes sidste Forsøg paa at faa Vinterhjælpen igennem, og dog betød Socialministerens Forslag en yderligere Lettelse bl. a. i Landkommunernes Arbejdsløshedsudgifter. Staten skulde overtage Kommunernes Andel. Men heller ikke paa denne Maade vilde Oppositionen være med.

Man kunde altsaa forstaa, at Højre og Venstre agtede at modsætte sig ethvert Forslag, der gjaldt ekstraordinær Hjælp til de arbejdsløse, uden ringste Hensyn til, at Trangen hos mange Tusinde er mindst lige saa stor nu som sidste Aar.

Det er dog ikke alene Højre og Venstre, der udnytter de arbejdsløses triste Stilling til politiske Manøvrer. Ogsaa Kommunisterne driver Spekulation i de arbejdsløse, og det forlyder, at man nu fra kommunistisk Side agter at sætte ind her og der i Organisationerne for dermed om muligt at angribe Arbejdsløshedskasserne.

Enhver Arbejdsløshedskasse, der er i Stand dertil, vil naturligvis søge Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelsen; men det er de Kasser, der er haardest spændt for, som Kommunisterne nu skal have udset til deres Ødelæggelsesforsorg.

Arbejdsløshedskassemedlemmerne véd nu, hvad der er i Gære de Steder, hvor Kommunisterne har formaaet at trænge sig lidt frem.

Det gælder derfor om at være paa Vagt og slaa ethvert Ødelæggelsesforsøg tilbage, ligegyldigt under hvilken Form det arrangeres.

568.000 Lyttere i Danmark.

35,000 fik Radio i 1934.

I Lørdags kunde Radioraadet meddele Resultatet af det aarlige Mandtal over Lytterne. Ved Udgangen af 1934 havde 533,476 Personer løst Licens, og til 29,150 var bevilget Fritagelse. Naar hertil lægges 5,549, som har faaet Udsættelse med Betalingen, bliver det samlede Lyttertal 568,175, hvilket er 35,182 flere end ved Udgangen af 1933.

Sjælland har 255,182 flere Lyttere, hvoraf 242,882 er Lampelyttere, og Jylland har 197,594, hvoraf 1,328 klarer sig med Krystalapparater. For Fyn er Tallene 52,464 paa Lampe og 3,199 paa Krystal; Lolland-Falster har 19,599, der lytter med Lampeapparater og 225 paa Krystal. Bornholm har kun 6 af 19,824, som kan klare sig med Krystalapparater.

I de sønderjydske Politikredse var Lyttertallene saaledes:

Haderslev m. v. 5,170 og 30, Toftlund m. v. 2,046 og 17, Aabenraa m. v. 3,157 og 12, Sønderborg m. v. 5,067 og 33, Graasten m. v. 2,036 og 41 og Tønder m. v. 3,587 og 5.

Borup Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at Restancefristen kun er 4 Uger. Restancer ud over denne Frist maa snarest bringes i Orden, da man ellers risikerer at blive slettet uden nærmere Varsel. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden er fra Kl. 10 til 11, hvilken Tid maa overholdes. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Farringløse-Giesegaard.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at over 4 Ugers Restance har Slettelse til Følge. Sørg for at faa betalt, da vi nærmer os 31. Marts. Betaler I ikke, naar Opkræveren kommer, saa mød og betal enten hos Kassereren, Kontorbestyreren eller Formanden, som tager imod Kontingent til enhver Tid. Kontroltiden er Lørdag fra 2—3, de andre Dage fra 10—11. Sørg nu for at faa jeres Fagbog i Orden. **Hans Andr. Nielsen.**

Klippinge-Magleby Afdeling
afholder Medlemsmøde i Magleby Forsamlingshus Lørdag den 9. Februar Kl. 7½. Mød saa alle, da der er forskellige Ting at drøfte. **Ejner Hansen.**

Kundby Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Kontroltiden de 5 første Dage i Ugen er fra Kl. 10 til 11 Formd. Om Lørdagen er Kontroltiden og Udbetalingen fra 2—3. Den anførte Tid maa overholdes. **Johannes Hansen.**

D. A. F., Hillerød Afdeling (L.).
afholder ordinær Generalforsamling den 5. Februar Kl. 19 paa Gæstgivergaarden »Sjælland«. Da Afdelingen fra 1. Februar gaar ind under D. A. F.s Afd., vil Kontingentet ikke mere blive opkrævet, men skal indbetales paa Arbejdsmændenes Kontor, Østergade 5, hvor der er aabent hver Fredag fra Kl. 18—19. Kontrolstedet er samme Sted fra Kl. 9—10 Formiddag. **Bestyrelsen.**

Næstelsø-Mogenstrup Afdeling.
Alle Fag- og Partifæller indbydes til et politisk Møde i Brandelev Samlingshus Onsdag den 6. Februar Kl. 7½ Aften. Journalist Viggo Nielsen, Næstved, kommer til Stede og taler om Amtsraadsvalgets Betydning. Henrik Christensen, Dysted, har ligeledes lovet at komme til Stede. Kammerater og Partifæller, mød nu talrigt op og tag jeres Hustruer med. **Valdemar Jacobsen.**

Haslev Afdeling.
Ved Generalforsamlingen den 26. Januar vedtoges det at tilslutte sig Julefonden med et Bidrag af 4 Øre pr. Uge samt en Kontingentforhøjelse af 5 Øre pr. Uge, som dog først træder i Kraft fra 1. Februar. **Johannes Nielsen.**

Brorup-Valby Afdeling
afholder Præmiekarneval Lørdag den 16. Februar Kl. 8 i Folkets Hus, Slagelse. De Maskerede bedes møde Kl. 8. Maskebod forefindes. I Præmier tildeles 10 Kr. til den smukkeste Dame og 10 Kr. til den mest komiske Herre. Det bemærkes, at alle skal tegnes paa Liste. God Musik. Salen bliver smukt pyntet. Maskerne falder Kl. 10. Entré: 1 Kr. for Herrer, 75 Øre for Damer. **Bestyrelsen.**

Holsteinsborg-Venslev socialdemokratiske Forening
afholder Generalforsamling i Bisserup Brugsforenings Sal Lørdag den 2. Februar Kl. 7. Efter Generalforsamlingen er der offentlig Møde, hvortil alle indbydes. Som Taler kommer Ælkær, Herlufholm. Mødet er Kl. 7½. Nye Medlemmer kan optages. **Bestyrelsen.**

Kongsted Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Forsamlingshuset Lørdag den 9. Februar Kl. 8 Aften. Bestyrelsesmøde samme Aften Kl. 7½. **Chr. Holgersen.**

Terslev Afdeling.
Medlemsmøde afholdes paa Terslev Kro Lørdag den 9. Februar Kl. 7½. Bestyrelsesmøde Kl. 7. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at over 4 Ugers Restance er ulovlig og kan medføre Slettelse. Hvis Opkræveren udebliver, skal I selv sørge for at faa Mærker i Bogen. **Hans Rasmussen.**

Gundsølille Afdeling
afholder Medlemsmøde Mandag den 4. Februar Kl. 7 i Gundsølille Forsamlingshus. Kredsformanden, Kr. Kristiansen, kommer til Stede. Alle Medlemmer bedes møde. **Bestyrelsen.**

Nivaa Afdeling (L.).
Generalforsamling afholdes Lørdag den 2. Februar paa Nivrød Kro Kl. 7½. Dagsordenen bliver nærmere bekendtgjort paa Generalfosamlingen. Mød nu alle, da vi har vigtige Ting at forhandle om. **L. P. Larsen.**

D. s. U., Herslev-Gevninge Afdeling.
afholder Agitationsmøde med Lysbilleder i Gevninge Forsamlingshus Onsdag d. 6. Februar. Som Taler kommer A. Kruuse, Roskilde. Alle indbydes til Mødet og mød saa op, Kammerater. **Bestyrelsen.**

Ballerup-Maaløv Afdeling.
Da Afd. fra Dato er sammensluttet med D. A. F., henledes Medlemmernes Opmærksomhed paa, at Kontrollen finder Sted hver Dag fra Kl. 10—11 paa D. A. F.s Kontor, Frederikssundsvej, Ballerup. Indbetaling af Kontingent samme Sted hver Fredag Aften fra Kl. 18—20 (6—8). Husk, 4 Uger er højeste Restancefrist. Husk vedblivende at agitere iblandt vore uorganiserede Kammerater. Husk, at hvert nyt Medlem betyder Højnelse af vore egne Eksistensmuligheder. **Christian Larsen.**

D. A. F., Hylling Afdeling.
meddeler herved Medlemmerne, at Alfred Andersen er antaget som Kontorbestyrer fra Mandag den 4. Febuar. Kontortid alle Hverdage fra Kl. 10—11 Formd. **Bestyrelsen.**

Lejre Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Hejmdal Lørdag den 2. Februar Kl. 7½ med Dagsorden: Juleunderstøttelsen samt Kontingentforhøjelse. **P. Petersen.**

Hammer Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Tirsdag den 5. Februar Kl. 7 i Hammer Forsamlingshus. Det angaar Vejsager. Husk Sangbøgerne, og mød alle, saa vi kan faa Afdelingens Syn paa Sagen klarlagt. **J. J. Jørgensen.**

Toksværd Afdeling.
Medlemsmøde afholdes i Toksværd Samlingshus Tirsdag den 5. Februar Kl. 7 angaaende Oprettelse af en Fællesorganisation mellem de Afdelinger, som arbejder i Gisselfeldt Skove. Det bemærkes, at Medlemmer, som er paa Arbejde om Lørdagen, kan faa Penge fra 7—8 Aften. **Bestyrelsen.**

HJEMMET

Danmarks populæreste

Ugeblad.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(Medlemsantal ca. 130.000. Forsikringssum ca. 1 Milliard Kr. Reserver ca. 1,3 Mill. Kr.)

I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30.000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40.000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50.000 Kr.

I Løsøreafdelingen optages: Løsøre, saavel i Købstæderne som paa Landet.

I Tyende- og Ungdomsafdelingen optages: Ejendele indtil 2500 Kr.s Forsikringssum, uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Nørrevoldgade 16, København K. Tlf 383.

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN"

Statsanerkendt.

Hovedkontor: Nørrevold 15, København.

Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

Gummivarer

sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker. **Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.** Forlang **Gratisprøver** og Bogkatalog. — I denne og næste Maaned vedlægges **„Den grønne Ægteskabsbog" gratis** hver Ordre paa mindst 5 Kr.

Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

STØT VORE ANNONCØRER

Kvislemark-Fuirendal soc-dem. Forening
afholder Søndag den 3. Februar Kl. 7 Dilettantforestilling og Bal i »Enigheden«. Der opføres »Under Hammeren«, Skuespil i 3 Akter af Peter R. Møller, og »Kvindelist«, lille Komedie i 1 Akt af Ole Jensen.
Entré til Forestillingen 1,25 for Voksne, 50 Øre for Børn. Nye Medlemmer optages ved Tlf. Sandved 162 indtil 2 Dage før. — Omegnens Fag- og Partiforeninger indbydes. 4 Mands Orkester.
Bestyrelsen.

Haraldsted Afdeling
afholder Medlemsmøde i Haraldsted Forsamlingshus Søndag den 10. Febr. Kl. 2.
Erik Jensen.

D. A. F., Fodby og Omegn.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger; hvis de ikke betaler naar Opkræveren kommer, maa de selv betale til Kassereren, for at undgaa Slettelse. **Bestyrelsen.**

Øde Førslev Afdeling.
De af vore Medlemmer, som søger Brændselshjælp, maa have Opmærksomheden henledt paa, hvilken Slags Hjælp det bliver henregnet under, da der er stor Sandsynlighed for, at Sogneraadet skriver det ud som Kommunehjælp.
Jakob Jensen.

Hvidovre-Valby Afdeling
Medlemmerne erindres om de 4 Ugers Restancefrist. Overtrædelse af denne vil kunne medføre Slettelse. Endvidere erindres om, at vi nu nærmer os den 31. Marts, hvor alt Kontingent skal være indbetalt. Kontingentet kan indbetales i Kontroltiden samt paa Kontoret, Toftegaards Allé 10, 2. Sal o. G., Tlf. Valby 4156, hver Fredag Aften fra Kl. 19—21. Endelig kan Beløbet indbetales paa Postkonto Nr. 31267. Og lad saa Parolen være: Ingen ulovlige Restancer og alle Bøger i Orden den 31. Marts. **Bestyrelsen.**

D. A. F. Ørsted (Sjæll.) Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 2. Febr. Kl. 7½ paa Haudrup Hotel (lille Sal). Alle Medlemmer bedes møde, da vi skal tage Stilling til Søndagskursus'ene. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Medlemmerne bedes erindre, at Restancefristen kun er 4 Uger, og Restance over 4 Uger har Slettelse til Følge uden videre Varsel. **Olaf Andersen.**

Herfølge Afdeling
afholder selskabelig Sammenkomst paa Hotel Paaskebjerg, Herfølge, den 23. Februar Kl. 7½ for Medlemmer med Hustruer. 50 Øre pr. Deltager, som erlægges ved Paategningen, der kan ske hos Formanden, Fr. Nielsen, Vedskølle, samt paa Hotel Paaskebjerg. — Paategning bedes foretaget snarest. **Fr. Nielsen.**

Hvidovre-Valby Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag d. 9. Februar Kl. 8 i Toftegaards Allé 10, 2. o. Gaarden. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. **Lauritz Rasmussen.**

Jægerspris Afdeling
afholder Kurvefest paa Jægerspris Hotel Lørdag den 2. Febr. Kl. 7. Der indledes med et Foredrag af Forretningsfører Oscar Levinsen om Organisationen og dens Betydning for Medlemmerne. Derefter Kaffebord. Damerne møder med Kagerne til Kaffen. Kurve med Kager kan faas hos Konditor Poulsen fra 60 Øre pr. Stk. Damens Kort maa vedlægges Kurven. Omegnens Fag- og Partiforeninger indbydes. Mød talrigt op.
Bestyrelsen.

Toksværd Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Kontroltiden er fra Kl. 10—11 hver Dag. De Medlemmer, som er paa Arbejde om Lørdagen og ikke kan komme i Kontroltiden, kan faa deres Understøttelse udbetalt om Mandagen i Kontroltiden. Uden for nævnte Tider vil der ikke blive afkontrolleret nogen.
Otto Pedersen.

Everdrup Afdeling
erindrer Medlemmerne om, at Kontingent, som ikke betales til Bestyrelsesmedlemmerne, naar disse opkræves, hurtigst gørligt maa indbetales til Kassereren Vært H. Hansen i Forsamlingshuset, idet Restancefristen jo kun er 4 Uger, og at Skyld for længere Tid kan medføre Slettelse uden videre Varsel.
Bestyrelsen.

D. A. F., Ejby-Dalby Afd.,
afholder Pakkefest og Bal i Ejby Forsamlingshus Lørdag d. 2. Februar Kl. 7. Kredsformand Chr. Christiansen har lovet at komme til Stede som Taler. Socialdemokratisk Forenings Medlemmer har Adgang til Festen ved Forevisning af Medlemskort. Pakker modtages af Bestyrelsen. **Hans Nielsen.**

Socialdemokratisk Kredsorganisation i Holbæk-Kredsen
afholder ordinær Generalforsamling paa Hotel Mellerupgaard i Holbæk Søndag d. 3. Februar Kl. 3 Eftm. Der er vigtige Ting paa Dagsordenen, bl. a. Amtsraadsvalget og Valg af ny Formand.

Højby Ellinge Afdeling
afholder Generalforsamling i Højby Forsamlingshus Søndag den 3. Febr. Kl. 1½. Efter Generalforsamlingen afholder soc.-dem. Forening Medlemsmøde i Anledning af Amtsraadsvalget. Nye Medlemmer optages i begge Foreninger.
Bestyrelsen.

Jægerspris Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at Restancefristen kun er fire Uger. Ældre Restancer maa bringes ned, da det ellers kan faa ubehagelige Følger. Ved Generalforsamlingen blev Magnus Jørgensen, Skoven, valgt til Kasserer.
Villy Hansen.

Herfølge Afdeling
har afholdt Medlemsmøde og vedtaget, at Opkrævning af Kontingent ikke mere vil ske, men at Medl. for Fremtiden selv maa betale Kontingent til Kassereren, Ole Jensen, Vedskølle. Indbetaling kan ske hver Lørdag Aften fra Kl. 6—8.
Fr. Nielsen.

Sludstrup Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at Restancefristen kun er 4 Uger. Alle Restancer bedes indbetalt snarest til Kassereren, der træffes den 1. og 3. Søndag Formiddag i hver Maaned. **Karl V. Mortensen.**

CLICHEERNE FRA H. Mathesen HURTIGT - SMUKT - BILLIGT TELEFON 11900 - 7037

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 6. Fredag den 8. Februar 1935. 21. Aargang.

Moderne Trældom

Arbejdet for at organisere de faste Landbrugsarbejdere og skaffe dem menneskelige Levevilkaar har altid været og er fremdeles baade vanskeligt og besværligt. En af de værste Hindringer, vi i dette Arbejde er stødt paa, er Enkeltmandskontrakterne; disse Kontrakter er noget specielt for de egentlige Landbrugsarbejdere, deres Indhold er i Almindelighed af en saadan Beskaffenhed, at Arbejderne ved at skrive under paa en slig Kontrakt er bundet paa Hænder og Fødder i Forholdet overfor Arbejdsgiveren, bogstaveligt talt solgt til ham med Hud og Haar.

Der er vist i Grunden ikke mange af de paagældende Landbrugsarbejdere, som ikke selv godt kan indse dette, og som ikke er parat til at erkende, at det Arbejdsforhold, som disse Kontrakter repræsenterer, er uværdige og utaalelige, men dette til Trods florerer Kontraktuvæsenet jo alligevel i stor Udstrækning den Dag i Dag. Arbejdsgiverne holder krampagtigt fast paa det, og Arbejderne finder sig i det og hengiver sig som oftest i sløv Resignation i den Skæbne, som dette System fordømmer dem til; det har jo mange Aars Hævd bag sig, det er en Levning fra den Tid, da det var stavnsbundne Hovbønder, som leverede Arbejdskraften til de store Gaarde, da Hoveriet faldt, opstod det kontraktbundne Arbejdsforhold, snedige Hjerner regnede ud, at Hoveriet godt kunde fortsættes blot man tillempede det efter de forandrede Forhold, og siden har faste Landarbejdere været disse forbandede Slavekontrakter underkastet, at de er det endnu i stor Udstrækning, har vi her i Landarbejderbladet jo ofte haft Lejlighed til at konstatere, ved at offentliggøre Genparten af saadanne Kontrakter.

Vi fik forleden paany tilsendt en af disse Kontrakter, som man med fuld Ret kan betegne som

En Skandale for det danske Landbrug.

Gaarden, hvis Ejer er udsteder af Dokumentet, er beliggende i Nordjylland mellem Randers og Aalborg, vi har af Hensyn til den paagældende Arbejder udeladt hans Navn.

Kontrakten lyder ordret saaledes:

ARBEJDSKONTRAKT.

Underskrevne K. Svanholm, Ravnborg, antager herved (Navnet) som Land- og Skovarbejder paa følgende Vilkaar og Betingelser:

1.

Arbejderen anvises Bolig i det nordre Hus i Trommeholt med tilliggende Have. Træer og Buske, som findes i Haven, maa ikke hugges eller opryddes.

2.

Taget paa Huset vedligeholder Ejeren, men den øvrige udvendige og al indvendig Vedligeholdelse af Huset skal Arbejderen for egen Regning og forsvarligt lade foretage, og skal Huset være spakket og kalket inden d. 1. Juni, og ved Fraflytning skal han aflevere alt i samme gode Stand i hvilken det befandtes ved Modtagelsen. De nødvendige Materialer til Husets Vedligeholdelse saasom Kalk og Cement faas ved Ejeren.

3.

Opsigelse til Fraflytning kan, saavel fra Ejeren som fra Arbejderens Side, ske med et halvt Aars Varsel, til en 1. April. Efter forudgaaet Opsigelse er Arbejderen pligtig at forevise Huset for eventuelle nye Lysthavende.

4.

Arbejderen erholder Anvisning paa ca. 3 Td. Land, dels Mark og dels Eng, hvorpaa han maa holde en Ko. Endvidere erholder Arbejderen aarlig Anvisning paa Tørvejord til 20,000 Stk. Tørv, hvilke han dog selv maa lade skære og skrue. Og skal han sørge for rettidig at behandle disse Tørv, saa de afgiver ordentligt Brændsel. Den nødvendige Træildning tillades det Arbejderen efter nærmere Anvisning at samle i Skoven. Befordring til Hjemkørsel af Tørv og Brænde samt Drift af Jorden leveres af Ejeren; men dette kan kun ske om Formiddagen paa Helligdage. Jorden skal drives forsvarligt, og Fourage, Korn, Rodfrugt og Gødning maa ikke sælges eller paa anden Maade afhændes. Arbejderen maa ikke holde Hund.

5.

Arbejderen er pligtig hele Aaret rundt at arbejde for Ejeren dels ved Landbruget og dels ved Skovbruget. Arbejderen tilkommer som Betaling for sit Arbejde:

a. **Paa Dagløn: fra 1. April—1. November 2,70 Kr. pr. Dag; fra 1. November—1. April 2,20 Kr. pr. Dag.**

b. **Hakning og Lugning af Roer (alle Slags) betales saaledes:**

1. Gang 25 Øre pr. løbende 100 Favn.
2. Gang 20 Øre pr. løbende 100 Favn.

c. Gravning, Rejsning og Skruening af Tørv betales med 125 Øre pr. 1000 Stk.

d. Skovningsarbejde: 1 rm Bøgeklov 140 Øre, Bøgefagot og Bøgeknippel 130 Øre, Brænde alle andre Sorter 120 Øre, Fagot og Knippel 100 Øre — Kævler og Tømmer 120 Øre pr. kbm., Egepæle 4 Øre, Granpæle 2½ Øre, Lægter I 8 Øre, Lægter II 6 Øre. Granbrænde og Kassetræ 120 Øre, Bøgesnitgavn 180 Øre, Snitgavn af El og Ask samt deslige 150 Øre, Hullegravning 1¼ Øre pr. Stk.

e. Arbejderen holder sig selv med Kost, hvad enten han arbejder paa Akkord eller Dagløn. For Søndagsarbejde gives 50 % Tillæg.

6.

Kontrakten forbrydes, naar Arbejderen udlejer nogen Del af Boligen eller uden Vederlag tager andre tilhuse, fraflytter Boligen uden lovligt Varsel, arbejder for andre end Ejeren og Forpagteren af Ravnborg, holder Hund, udøver nogen Slags Jagt eller sætter Net eller Hegn for nogen Slags Vildt eller Fugle, undlader den ham paahvilende Vedligeholdelse af Boligen eller iøvrigt i noget Punkt misligholder Kontrakten, f. Eks. ved at undlade at møde paa Arbejde uden lovlig Grund, viser Forsømmelse eller Skødesløshed ved Arbejdets Udførelse o. s. v., idet nemlig Medhjælperlovens Bestemmelser skulle i et og alt finde Anvendelse paa Forholdet, og Arbejderen er altsaa undergiven Medhjælperlovens Bestemmelser med Hensyn til Bortvisning eller Bortgang.

Arbejderen tiltræder Pladsen den 1. November 1934.

p. t. Solbjerg St., den 1. Nov. 1934.

for Svanholm:

sign./ C. Aage Nielsen.

— — —

Vi anbefaler vore Læsere at studere den grundigt, den er virkelig et indgaaende Studium værd, den viser med blændende Klarhed, hvor langt Storagrarerne endnu er ude med Hensyn til de Vilkaar, de byder deres faste Arbejdere, og den viser samtidig, hvor nødvendigt det er, at Landbrugsarbejderne hurtigst muligt slutter sig til vor Organisation og er med til at gøre en Ende paa disse skandaløse Tilstande og deres egen Elendighed.

Man vil lægge Mærke til, at Kontrakten intet indeholder om Arbejdstiden, hvad det betyder ved enhver Landarbejder, det betyder, at det er Arbejdsgiveren, der selv bestemmer, hvorlænge der skal arbejdes. Og Lønningerne, de raaber jo til Himlen om den Fattigdom, der maa raade i disse Arbejderes Hjem. Eller se Punkt 6 i Kontrakten, er det ikke som et Pust fra Hoveriets Dage, hvor Herremanden havde Haands- og Halsret over sine Hovbønder. Man kan næsten se Træhesten tone frem bag Linierne.

En Kontrakt som ovenstaaende burde kunde ruske enhver Landarbejder op, og faa ham til at gaa med ind i Organisationen, og sammen med Kammeraterne tilintetgøre Slavekontrakterne med deres Sultelønninger og Retsløshed for Landbrugets Arbejdere.

Det er Fascisme.

Statsbudgettet i demokratiske og fascistiske Lande.

(I. F. C.) Den Regeringerne i demokratiske Lande paahvilende Forpligtelse til at forelægge Parlamentet en Finanslov, samt den Omstændighed, at Regeringen uden Parlamentets Billigelse hverken kan fastsætte Skatterne eller andre Indtægtskilder og ejheller Udgifterne, sikrer Parlamentet og dermed Folket Medbestemmelsesret med Hensyn til de offentlige Finanser. — Utallige Regeringer er allerede styrtede under Budgetdebatter, er strandede paa Folkerepræsentanternes Vægring ved at tiltræde enten Maaden for de finansielle Midlers Fremskaffelse eller Anvendelsen af samme Midler. Ikke med Urette danner Finanslovsdebatten i alle demokratiske Lande Højdepunktet i det politiske Liv og frembyder et Spejlbillede af Demokratiet som Helhed. Hvert Aar udfægtes paa begge Sider under Debatten om Finansloven ved Indtægter og Udgifter Kampen mellem Kapital og Arbejde, mellem Industri og Landbrug, mellem Oprustning og Fredspolitik. Hvert Lands økonomiske Politik genspejler sig i Budgettet paa samme Maade som Handelspolitiken, Udenrigs-, Social- og Kulturpolitiken. Dette maa ganske eftertrykkeligt pointeres overfor alle dem, som af Demokratiets Sammenbrud i vigtige Lande drager den falske Slutning, at Demokratiet som saadan er ubrugeligt, som ønsker at betragte den overfladiske, utilstrækkelige og forkerte Anvendelse af Demokratiet som Bevis for, at Demokratiet som Princip for Udformningen af Folkenes Liv ikke har bestaaet sin Prøve. Men et Instrument er ikke daarlig af den Grund, at man ikke har forstaaet at anvende det rigtigt.

Sammenligner man Statsbudgetterne i demokratiske Lande, der maa holde Stand overfor den offentlige Kritik og kræver Folkerepræsentationens Tilslutning forinden de kan træde i Kraft, med Statsbudgetterne i fascistiske Lande, erkender man øjeblikkeligt tydeligt og overbevisende, hvilken Værdi selv et ikke altid lige fuldkomment Demokrati har i Forhold til et diktatorisk Magtbud. Thi i de fascistiske Lande bestemmer Diktatoren Oprindelse og Anvendelse af de offentlige Finansmidler, uden at behøve at staa andre end sig selv (og maaske højst en lille Klike) til Regnskab herfor. Skatteyderne og Statsborgerne bliver hverken spurgt eller har selv en nok saa beskeden Ret til at være medbestemmende om Anvendelsen af deres Penge. I den fascistiske Stat er de udelukkende Objekt for en diktatorisk Magtvilje.

Man behøver endog ikke at sammenligne med hinanden det samlede Budget i demokratiske og fascistiske Lande for at slaa fast, hvad en demokratisk Etatkontrol formaar at opnaa eller rigtigere sagt er i Stand til at forhindre. Det er tilstrækkeligt at anføre enkelte særlig typiske Poster paa Budgettet. Ved vor Undersøgelse, der er en Bevisførelse, stiller vi op mod hinanden: hvormeget anvendes der i henholdsvis demokratiske og fascistiske Lande A. for Politi, Retspleje og Militær paa den ene Side og B. for Kulturformaal, Skolevæsen og social Forsorg paa den anden Side. Vi benyter herved Tallene fra de sidst tilgængelige Budgetforslag, hvis Tidstermin for hvert Land er angivet i Parantes. Herved kommer man til følgende Resultater. Demokratiske Lande: I Frankrig (1934) staar der overfor Udgifter i Gruppe A. til et Beløb af 12,7 Milliarder Frcs. et Beløb af 10,3 Milliarder Frcs. i Gruppe B. Storbritannien (1934—35) angiver for Gruppe A. 156 Millioner Lstr. og for Gruppe B. 377 Millioner Lstr. I De forenede Stater (1932—33) angives for Gruppe A. 1,5 Milliarder Dollars, for Gruppe B. 2,9 Milliarder Dollars. Sverige (1933—34) ansætter for Gruppe A, 145 Millioner Kr. og for Gruppe B. 686 Millioner Kr. I Danmark (1933—34) staar der overfor et Beløb af 84 Millioner Kr. i Gruppe A. et Beløb af 375 Millioner Kr. i Gruppe B. Belgien (1933) har for Gruppe A. ansat 1,7 Milliarder Frcs. og for Gruppe B 3,9 Milliarder Frcs. I Holland var Forholdet saaledes: Gruppe A. 161 Millioner Gylden, Gruppe B. 486 Millioner Gylden.

Fælles for Budgetforslagene i de demokratiske Lande, omend med beagtelsesværdig Forskel, er altsaa dette: Udgiften til kulturelle Formaal, Skolevæsen og Socialpolitik, altsaa Udgifter, der kommer hele Folket og fortrinsvis den fattige Befolkningsklasse tilgode, overstiger langt Udgifterne til Politi og Militær. Lad os

hermed sammenligne Forholdene i de fascistiske Lande: Italien (1932—33) anvendte for Formaal under Gruppe A. 7,6 Milliarder Lire, for Gruppe B. derimod kun 3,8 Milliarder Lire. Østrig (1934) ansatte for A, 240 Millioner og for B. 126 Millioner Schilling. Bulgarien (1932—33) for Gruppe A. 1,7 Milliarder og for Gruppe B. 1,1 Milliarder Lewa. Litauen (1932) ansatte for Gruppe A. 74 og for Gruppe B. 47 Millioner Lats. Polen (1933) har for Gruppe A. anslaaet 1,1 Milliarder og for B. 426 Zloty. I Portugal (1931—32) var de tilsvarende Tal 633 og 288 Millioner Escudos, i Spanien (1934) henholdsvis 963 og 745 Millioner Pesetas. Ungarn (1933—34) anslog for Gruppe A. 218 og for Gruppe B. 146 Millioner Pengö. Rumænien (1933—34) ansætter for Gruppe A 7,9 Milliarder, for B. kun 4,6 Milliarder Lei. Tilbage er nu sluttelig det fascistiske Hitler-Tyskland, hvor man af det raffineret tilstudsede og kun tildels offentliggjorte Statsbudget for 1934—35 kan udlede, at der overfor et Beløb af mindst 1,6—2 Milliarder Mark, som maa henregnes til Gruppe A., staar ca. 0,9 Milliarder for Gruppe B.

Denne Sammenligning beviser saaledes med al ønskelig Tydelighed en Kendsgerning: de fascistiske og halvfascistiske Stater, hvis Magthavere ikke behøver at staa Offentligheden til Regnskab, forsømmer Kultur- og Oplysningsspørgsmaalene i lige saa høj Grad som den sociale Forsorg for Arbejderklassen til Gunst for en chauvinistisk Magtpolitik, for hvilken der paa Bekostning af det arbejdende Folk bortødsles Millioner og Millioner til Miltær, Oprustning og Krigsforberedelser. Vi bemærker endnu udtrykkeligt, at de angivne Tal kun omfatter de Beløb, der lader sig sammenstille paa Grundlag af Staternes officielle Regnskaber. Ingen vil dog nære den naive Opfattelse, at disse giver Udtryk for den virkelige Tilstand. Tallene er absolutte Mindstebeløb, og herfra er heller ikke de demokratiske Stater undtagne. Ganske vist: desto totaler de herskende Magthavere er i fascistisk Forstand, des større er ogsaa de skjulte Summer. Man kan uden Fare for Sandheden udtale, at de hemmelige Oprustningsfond i de fascistiske Lande langt overstiger de tilsvarende Fond i demokratiske Stater.

I denne Forbindelse maa endnu henvises til en vigtig Kendsgerning. Den demokratiske Ret til Budgetbevilling og Budgetkontrol tvinger til Opstilling af et Budget, der balancerer. I de demokratiske Lande er stadig stærke Kræfter i Bevægelse, der vanskeliggør om ikke helt forhindrer en letsindig Gældsstiftelse. Kommer Statens Husholdning i Aarets Løb alligevel ud af Ligevægt, hvad der som Følge af Krisen var Tilfældet i næsten alle Lande, maa Underskudet dækkes i det følgende Aar, eller ogsaa maa Statsgælden konsolideres gennem Optagelse af langfristede Laan. Manglen af en demokratisk Kontrol i de fascistiske Lande er en af Aarsagerne til de fascistiske Staters rapide Gældsbehæftelse indtil fuldstændig Opløsning af Statsfinanserne, hvis Følger rammer Arbejderklassen langt haardere end Fascisternes øjeblikkelige Foranstaltninger.

L. S. i Hoby.

Socialister og Fagforeningsfolk frabedes.

Den stormægtige Herre over »Johannesminde« i Hoby, Proprietær F. Lassesen, kan i disse Dage gaa og fryde sig over en Bedrift, han har udført, idet en af hans Karle er rejst, efterladende sin Vinterløn.

Men for at begynde med Begyndelsen. En Morgen, da Gaardens 3 Karle stod ved deres sædvanlige Vinterarbejdsplads, nemlig Brændepladsen, kom Lassesen og skældte ud over en i og for sig ringe Ting — det drejede sig om en Rift i et Dynebetræk. Naa, Slaget udviklede sig efterhaanden mere og mere og gik over til alvorligere Emner, nemlig om Organisation og Politik samt Tjenestekarlenes Rettigheder.

For at drille den ivrige L, S. Mand, forlangte den ene af Karlene Penge til sit Forbundskontingent. Dette blev taget meget unaadigt op. L. S Manden himlede op om, at naar man holdt saa stærkt paa sine Rettigheder (det drejede sig om en halv Times Staldtjeneste om Morgenen), saa maatte man ogsaa kende sine Pligter, og der kunde ikke blive Tale om noget Forskud paa Lønnen, før der var gaaet 3 Maaneder.

Saa udtalte den ene af Karlene, den eneste organiserede, sig noget om, at det smagte af Organisationsforfølgelse, hvilket var ulovligt. Var Manden ikke vred før, saa blev han det nu. Karlen fik øjeblikkelig sin Afsked paa graat Papir, idet Manden sagde, at saadan en Socialist som han, havde han altid Pengene til. Karlen gik saa med Bonden paa Vej ind, men kom i Tanker om, at det havde han ikke noget med at gøre, det skulde gaa gennem Forbundet, hvorefter han forlod Gaarden og den maabende Bonde.

Afdelingsformanden ringede saa ud til ham, for at høre, hvorledes han stillede sig til Sagen, efter Karlens Klage.

Stakkels L. S. Mand, der var saa kry om Morgenen, hvad skulde han nu gøre?

Det eneste, han kunde gøre for at frelse sig, var, som han sagde, at han var villig til at tage Karlen igen, og han havde aldrig jaget ham væk, ikke en Gang været utilfreds med ham.

Naturligvis tog Karlen ikke tilbage, da en organiseret Tjenestekarl heldigvis ikke behøver at finde sig i alle de Luner, en L. S. Mand paatager sig.

Han lod Sagen gaa til Forbundet, og efter faa Dages Forløb kom der Svar. Forbundet kunde ikke tage sig af Sagen, naar Bonden var villig til at tage Karlen igen. Naturligvis.

L. S. Manden havde ved denne Snedighed reddet sig. Gik Karlen til Skifteretten med Sagen, vilde den blot blive vist tilbage til Mægling, idet Bonden er i Arbejdsgiverforeningen, og de vil ikke have med den at gøre.

Lønnen til Dato fik Karlen dog, men er det ikke en Lærestreg for Tjenestekarlene alligevel. Viser det ikke klart, at selv de drabelige L. S. Mænd har Respekt for vor Organisation, naar en Mand som Lassesen, en førende L. S.er, maa bide i det sure Æble og krybe til Korset, bede om godt Vejr.

Ja, man ser her tydeligt Nødvendigheden af en Organisations Sammenhold, for stod ikke de to andre, uorganiserede Tjenestekarle og rystede og bævede og ikke turde vedgaa Sandheden af det, de havde hørt, af Angst for at Bonden skulde jage dem væk....

Parolen maa da være, at de Karle, Lassesen for Eftertiden skal have, maa være organiserede, saa han ikke taber Respekten for vort Forbund.

For at man ikke skal tro, dette er paafundet, vil jeg oplyse, at det er mig selv, der er Tale om ....

Hermann Jensen,
Gloslunde.

Blokader.

Da Entreprenør *Carl Sørensen*, Skibby, stadig nægter at underskrive Overenskomsten mellem Dræningsmestre i Roskilde Amt og Dansk Arbejdsmands Forbund, og tillige nægter at betale de i denne Overenskomst fastsatte Priser, ser vi os nødsaget til at blokere Carl Sørensen.

Der er derfor ingen af Dansk Arbejdsmands Forbunds Medlemmer, der kan paatage sig Dræningsarbejde for Carl Sørensen indenfor Roskilde Amt, forinden der mellem Carl Sørensen og Dansk Arbejdsmands Forbund er truffet en for os tilfredsstillende Ordning.

3. Agitationskreds.
Chr. Christiansen.

— — —

Da det har vist sig umuligt at opnaa Overenskomst med Murermestrene *E. Fjerdside*, Bonnet, og *M. Pedersen*, Ramme, er ovennævnte Mestres Arbejdspladser blokeret, og det er forbudt Dansk Arbejdsmands Forbunds Medlemmer at søge Arbejde paa nævnte Pladser.

Kr. Johansen.
Dansk Arbejdsmands Forbund,
Dybe-Ramme.

Chr. Bech.
Dansk Arbejdsmands Forbund,
42. Kreds.

Venstre har drevet Dobbeltspil i Konverteringen.

I sin maanedlige politiske Oversigt skriver Peder Tabor om Januar Maaneds Politik.

I Politik gør man sjældent Undskyldninger for at have gjort det forkerte. Til Gengæld maa man undertiden bede om Forladelse, naar man har gjort det rigtige. Siden Valutalovens Vedtagelse har Hr. Christmas Møller i hvert Fald været i den Situation, at han vidt og bredt har maattet forklare, hvorfor han ved at stemme for Loven for en Gangs Skyld gjorde det eneste rigtige og forsvarlige.

Saaledes er virkelig den danske Oppositions Mentalitet: At Hr. Christmas Møller aabenbart føler sig som en Anklaget, fordi han ikke turde gøre det forkerte, medens Venstre, der handlede komplet samvittighedsløst, breder sig frækt i Dommersædet.

Man har som bekendt ved tidligere Lejligheder set Rollerne anderledes fordelt.

Men saaledes er Rivaliseringen mellem de to store Oppositionspartier altsaa efterhaanden skærpet, at de begge maa befrygte, at Rivalen i Agitationen vil fortolke enhver Deltagelse i positivt politisk Arbejde som en sand Forbrydelse mod det borgerlige Danmark.

Medens det borgerlige Samarbejde tidligere truede det demokratiske Lovgivningsarbejde, er det nu det borgerlige Fjendskab, der er den værste Fare for Arbejdet i en tvedelt Rigsdag, hvor et Par Mindretalspartier kan standse alt Arbejde, baade naar de er enige derom, og naar den gensidige Frygt lammer dem begge.

Inden længe vil det vise sig, om Oppositionspartiernes Holdning til Sagerne og deres indbyrdes Stilling vil faa Karakter af en faktisk Arbejdsnedlæggelse. I bekræftende Fald vil Vælgerne med Begærlighed gribe en kommende Lejlighed til at drive dem af Loen, som ikke vil tærske.

✦

Imidlertid har Demokratiet Grund til at vise Aarvaagenhed overfor det Spil, der — paa Tribune saavel som i Pressen — drives af Oppositionen og de demagogiske Yderfløje. Det er et Spil, der opererer med stikmodsatte Særinteresser og alle mulige asociale Instinkter: Man hidser den Gældbundne op paa samme Tid, som man i Mørket bedst muligt modarbejder en virkelig Lettelse af hans Rentebyrde. Man raaber om Arbejde, naar Understøttelses-Regningen skal betales, og naar der foreligger Arbejds-Forslag — Forslag om mere Arbejde og bedre fordelt Arbejde — syltes de i Udvalgs-Snak. Kronekursen kræves fastholdt, og Beskæftigelsen kræves udvidet — men samtidig opløftes Jammerskrig, naar ikke enhver Luksus-Import kan opretholdes. Fra én Yderfløj søges de Arbejdsløse hidset op med uigennemførlige Krav, fra modsat Side nægets selv en beskeden Vinterhjælp.

Bag den hele Forvirring ligger naturligvis en Spekulation i politisk Kaos. Hvad der tilstræbes, er et Panikkens Mørke, hvor alle Katte er graa, og alle mulige stikmodsatte Interesser mødes.

Men reelt er der nu ingen Muligheder for en saadan Udvikling. Den forudsætter en Hjernerystelse eller en Besættelse. Og for ingen af Delene er Dispositionerne at finde i den foreliggende almindelige Situation. Et Valg kunde, hvornaar det nu end maatte komme, kun blive Valget mellem Videreførelse af Regeringens Politik og politisk Kaos. En tredje Mulighed findes overhovedet ikke.

Efter snart seks Aars Stauning-Styre er Oppositionen faktisk reduceret til udelukkende at repræsentere en Fare, der truer den rolige Udvikling i Landet — en broget Flok, hvis to store Partier systematisk stræber hinanden efter Livet, og som iøvrigt spænder lige fra de kommunistiske Opviglere over L. S.-Demagogerne og Retsforbundets kværulantiske Diskussionsklub til den enlige Nazi-Greve.

I det rolige, opbyggende politiske Arbejde repræsenterer denne Oppositions-Flok Sabotagen og Rudeknusningen. Fik den Flertal, vilde den i dansk Politik kun komme til at spille Brandstifteren Herostratos' Rolle.

✦

Et af Rigsdagspolitikens mørke Kapitler, Konverteringen, blev i Maanedens Løb bragt til en foreløbig og negativ Afslutning. En Gennemgang af denne sejgpinte Sags Faser tegner tydeligt Billedet af et Venstreparti, der har opereret som en uærlig, lurpassende Kortenspiller.

Det Spil, Venstre har drevet med Konverteringen, har i Virkeligheden været et Dobbeltspil, hvor Partiet i Sammenspil med visse Kapitalinteresser bestandig har opnaaet at ødelægge, hvad det fromt foregav at ville fremme.

Sidste Sommer var der paa Forhaand opnaaet Enighed med Bankerne om det Konverteringsforslag, Regeringen stillede; men da umuliggjorde Venstre den samlede Konverterings- og Saneringsplan i Landstinget. I Efteraaret gik Regeringen den modsatte Vej: først at komme til Enighed med Partierne og derefter søge et Konverterings-Konsortium dannet. Nu tiltraadte Venstre Forslaget, men berøvede det samtidig de Rentebestemmelser, som i høj Grad vilde have lettet Konverteringens Gennemførelse. Og saadan forringet gik Forslaget til Behandling hos Pengeinstituterne. Venstre havde slebet Øksen, og Sparekasserne besørgede Henrettelsen.

At den politisk ansvarlige Misdæder er Venstre, kan ikke bortforklares. Det nytter ikke Partiet, at det tilsyneladende har sit Alibi i Orden — det plejer forhærdede Ildgerningsmænd ogsaa at sørge for.

Det hele Dobbeltspil skyldes maaske ikke saa meget naturlig Tilbøjelighed som en sygelig indre Spaltning. Omstændighederne har tvunget Partiet ud i en Dobbelttilværelse, der i det lange Løb maa true det med Sprængning: paa den ene Side kapitalistisk Tradition, paa den anden Side antikapitalistiske Vælgerkrav, i Praksis et Liv i Planøkonomi, i Teorien en Skintilværelse i en Verden af afsjælede liberalistiske Ideer. En Dobbelt-Eksistens, en sygelig Tilstand, som vel til syvende og sidst kun Vælgerne kan helbrede med den rette Hestekur.

Peder Tabor.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Merløsegaraden, St. Merløse pr. St. Merløse.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind, Skarnæs.

Grusgravforpagter *Falle Otto,* Vejstrup.

Godsejer *A. Rejmann,* Stensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Cementstøber Petersen, Storvorde.

Murer *Morten Jordansen,* Vreilev.

Aalborg Amt.

Skanderborg Amt.

Legind Kalkværk, Thisted.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Starup-Grarup* Kommune, *Hvirring-Hornborg* Kommune, *Ravnkilde* Kommune, *Helsinge-Valby* Kommune, *Vammen-Lindum-Bigum* Kommune, *Tølløse-Soderup* Kommune, *Esbønderup-Nøddebo* Kommune, *Hjørring, Hirtshalsvejen, Tornby, Hirtshalsvejen, Blidstrup* Kommune, *Grædsted-Maarum* Kommune, *Søborg-Gilleleje* Kommune og *Øsby* Kommune.

Entreprenør *Mikkelsen,* Aarhus.

Bygmester *Anton Nielsen,* Brønderslev.

Cementstøber *Chr. Engelund,* Vraa.

Grusgravejer *Byskov,* Vejlby-Strib.

Brobygningsarb. for Entreprenør *Vestenbæk,* Skallerup, V. Hjermitslev og Tolne Afdeling.

Dræningsmester *Hilmer Christensen,* Bjerringbro.

Kammerat!

Er du Holder af »Social-Demokraten«?

Det er noget af et nærgaaende Spørgsmaal at stille, men det forholder sig saaledes: Naar jeg daglig færdes ude omkring, saavel paa Landet som i Byen, opdager jeg en Del Arbejdere og andre Smaakaarsfolk, som ikke holder »Social-Demokraten«, deres eget Blad, men derimod abonnerer paa Modstanderpressen — i Reglen et Venstreblad. Spørger man om Grunden dertil, faar man faktisk altid kun tomme Undskyldninger.

Ret ofte støder man paa gamle Traditioner: Modstanderpressen har været Budbringer i saa og saa mange Aar. Min Far holdt den, og min Bedstefar holdt den osv.

Men det skal ikke tjene dig til Ære, at du vedblivende vil holde paa de gamle forældede Traditioner, thi Arbejderen er ikke i 1935 bundet af gamle Traditioner. Bryd med disse gamle Traditioner, smid hellere Modstanderpressen ud i Dag end i Morgen og hold dit eget Blad i Stedet. Der er jo næsten ikke en Dag, uden at Modstanderpressen rammer dig en Knytnæve i Ansigtet, hver Dag indeholder den Sjofelheder mod Arbejderne, og tage Parti for dig i en Konfliktsituation gør Modstanderpressen heller ikke, tværtimod! Arbejdsgiverne derimod er altid sikre paa at finde Beskyttelse, naar bare det gælder om at trykke Arbejderen saa langt ned i Fattigdom og Elendighed som overhovedet muligt.

Den daglige Budbringer for Arbejderen er »Social-Demokraten«. Naar vi Arbejdere i Danmark staar saa velorganiseret, som Tilfældet er, saa skyldes det i høj Grad den socialdemokratiske Presse. Mod Kommunisme, Nazisme og Diktatur er »Social-Demokraten« Arbejderens stærkeste Vaaben. I en Tid som denne, der hærges af Krise, fremkaldt af det privatkapitalistiske System, af Planløshed og Svindel, gælder det om at gøre dit Vaaben endnu stærkere.

Endnu en Gang retter jeg Spørgsmaalet: Holder du »Social-Demokraten«?

Støtter du det Blad, som altid kæmper for dig og for den fælles Arbejderklasse? Er Svaret nej, saa sørg for at faa Fejlen rettet. Bryd alle Skranker og gamle Traditioner og sæt en Ære i at holde dit Blad, mit Blad, »Social-Demokraten«.

Hvis en af dine Kammerater en Dag retter en Opfordring til dig om at holde »Social-Demokraten«, saa gaa med Glæde med dertil, du vil føle, at du er med i noget stort, for Socialismen, for Arbejderklassen, for dig selv!

Bliv Holder af »Social-Demokraten«!

F. f.

Man skal ikke have Medlidenhed med sine Medhjælpere, fordi de er syge.

Det mener Bestyreren paa Høvelte Avlsgaard, der har jaget sin Karl paa Porten efter 3 Ugers Sygdom uden at betale ham hans Løn.

Saa mærkeligt det end lyder, findes der endnu Arbejdsivere paa Landet, som er af den Formening, at deres ophøjede Stilling i Samfundet gør dem berettiget til, med en flot Gestus, at sætte sig ud over gældende Lov og Ret, skriver »Roskilde Soc.-Dem.«. Utallige er de Eksempler, den socialdemokratiske Presse gennem Aarene har fremdraget, og utallige er de Sager, der af samme Aarsag er bragt frem for Rettens Skranke. Trods dette, og trods det, at vedkommende Gaardejer — eller hvem det nu har været — næsten altid trækker det korteste Straa, saa har de seneste Dage dog givet Beviser for, at der endnu findes Arbejdsgivere i Landbostanden, der jager en Medhjælper paa Porten uden lovlig Grund, og uden at ville betale ham den Løn, han tilkommer.

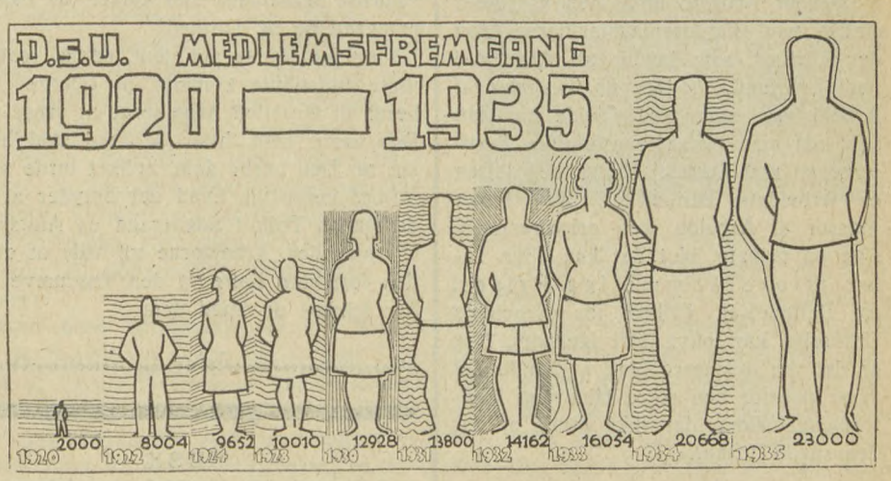
Det drejer sig i dette Tilfælde om Bestyrer Grue, Høvelte Avlsgaard, der den 1. November i Fjor fæstede en Medhjælper for et halvt Aar for en Løn af 300 Kr.

Den 2. Januar blev Medhjælperen syg og maatte indlægges paa Sygehuset, og da han den 26. Januar vendte tilbage til Gaarden for at genoptage sit Arbejde, blev han modtaget af Bestyrer Grue med de Ord, at han godt kunde gaa igen, der var ikke mere Arbejde til ham. Naturligvis forlangte Medhjælperen sin Løn udbetalt til 1. Maj, under Henvisning til, at Bestyreren ingen Ret havde til at bortvise ham af Tjenesten. Men det brød Bestyreren sig ikke om, Medhjælperen kunde faa Løn for Tiden fra November til Januar og ikke en Skilling mere. Under disse Omstændigheder var der naturligvis ikke andet at gøre end forlade Gaarden, som han havde faaet Ordre til, men da han er Medlem af Landarbejderforbundet, henvendte han sig til Dansk Arbejdsmands Forbund, Bloustrød Afdeling, med hvis Formand vi har haft en Samtale.

— Jeg synes det er oprørende, siger Vilh. Larsen, at Bestyreren, der selv i Vinterens Løb har været kastet paa Sygelejet, uden at bekymre sig om Medhjælperlovens Bestemmelser, jager sin Medhjælper paa Porten, saa han midt i Vinterens strengeste Tid staar uden Tag over Hovedet og uden Chance for at kunne skaffe sig nyt Arbejde. Det har jeg forelholdt Bestyrer Grue, men fik kun det Svar, at det kom ikke ham ved, og at han forøvrigt ikke havde Medlidenhed med den Slags Folk.

— Hvad begrunder Bestyreren Bortvisningen med?

— At Medhjælperen var syg, da han indgik Fæstemaalet, men den Paastand kommer han ikke ret langt med. Medhjælperen har aldrig tidligere været under Lægebehandling, Læge Fogh Andersen i Birkerød, der har behandlet ham, har sagt til mig, at man selvfølgelig ikke var i Stand til at forudsige en Sygdom et halvt Aar frem i Tiden. Kunde man det, var det ingen Sag. Og forøvrigt har Vedkommende ingen Men af Sygdommen mere, og er i Stand til at passe sit Arbejde som enhver anden, saa nogen særlig Syg-

D. s. U. fejrer i disse Dage en Slags Jubilæum, idet det den 8. Februar var 15 Aar siden det stiftedes. I den Anledning bringer Organisationens Medlemsblad »Rød Ungdom« Artikler fra en Række af Organisationens Foregangsmænd over Arbejdet, baade i den Tid, der er gaaet, og om den fremtidige Virksomhed. Ovenfor gengiver vi en grafisk Fremstilling af Medlemsfremgangen i de forløbne 15 Aar.

dom ud over det almindelige, kan der næppe være Tale om, saa meget mere som Medhjælperen i Maj Maaned blev udskrevet til Soldat. Og det pudsige er, at Bestyreren intet har at klage paa Mandens Arbejde, det eneste er, at han selv vil have Lov at bestemme Farten. Og saa forresten udtalte han, saa han hellere end gerne Sagen komme for Retten. Og det Ønske skal han faa opfyldt, sluttede Vilh. Larsen, jeg har indklaget ham for Forligskommissionen, og opnaas der intet Resultat der, gaar Sagen til Retten. — Og jeg nærer ingen som helst Bekymring for dens Udfald!

Arbejde til „overkommelige Priser".

I nedenstaaende Artikel tager »Sønderborg Soc.-Dem.« Venstrepressens Angreb paa Arbejdslønnen under Behandling.

Det er betegnende, at de voldsomste Angreb paa Arbejdernes Lønforhold fremkommer i Venstrepressen. Naturligvis har de Konservative heller ikke megen Kærlighed at øse af i den Retning, men de er dog gennemgaaende en Smule mere forstaaende, fordi saa mange af dem i højere Grad har de sociale Vanskeligheder paa nært Hold. Men Venstre synes paa dette Omraade fuldstændig forstokket; det er uanset Tidens Gang de Madsen-Mygdal'ske Teorier, der knæsættes: Ned med Fagforeningerne! Ned med Lønnen!

»Dybbøl-Posten« lancerede forleden en Række Betragtninger i den Retning, idet Bladet tager »Skatteborgeren« som Meningsfælle og Sandhedsvidne under Armen. Vi skal ikke misunde »Dybbøl-Posten« dette Venskab; det er det mest snæversynede og reaktionære, der kan opdrives i dette Land. Lad os citere nogle Linier:

> »Der er Arbejde nok, men vi støder stadig mod Fagforeningstarifferne, paa den Ufrihed, som binder alt Arbejde i vort Samfund.... Der er Tusinder af Arbejdsløse, som med Glæde tog fat, selv om man ogsaa maatte give Tarifferne en god Dag.... Galskaben i Dag er Arbejdets Ufrihed.... Der ligger Masser af Arbejde, baa erhvervsmæssige og private, blot det kan blive udført til overkommelige Priser, og Betingelsen Frihed for Arbejdets Udførelse kan blive ført igennem. Her er det saa desværre blot, at Samfundet staar overfor den store Hindring: Fagforeningsvældet, der ikke giver op for den sunde Fornuft«.

Man skal lede længe efter en mere taabelig og reaktionær Tale. Hvad er det, Bladet forstaar ved »Arbejdets Ufrihed?« Det er den Omstændighed, at Arbejderne ønsker at tale med om Lønnen og andre Arbejdsvilkaar, og at de for at gardere sig mod Misbrug har opsat visse Regler og Tariffer. Det, som Bladet sukker efter, er en Tilstand, som sætter Arbejdsgiverne i Stand til alene at fastsætte alle Vilkaar for Arbejdet. Desværre er en saadan Tilstand gældende endnu mange Steder i vor Landsdel, men Bladet ønsker den altsaa gjort almindelig. Hvordan virkede saadanne Forhold tidligere? De virkede paa en saadan Maade, at Arbejderne befandt sig i kronisk Elendighed og Ufrihed. Hvordan virker de i Dag, hvor de er gældende? De virker saadan, at der bydes Arbejderne paa Landet fra 2 til 4 Kr. pr. Arbejdsdag. Det er det, Bladet synes vilde være en vidunderlig Tilstand.

Nu ved vi ganske vist, at »Dybbøl-Posten« selv manøvrerer med skandaløst lave Lønninger for en Del af Personalet, men det kan dog næppe være Bladets Opfattelse, at saadanne Lønninger skulde være normale. Det er mærkeligt iøvrigt med Venstres og de Konservatives Journalister. De, der er gamle nok dertil, og som opfylder visse lønmæssige Betingelser, staar i Journalistorganisationerne, som de selv kræver ledet som Fagforening, og hvis lønmæssige Kravs Opfyldelse der vaages meget strengt over. Hvorfor denne besynderlige Inkonsekvens i Kravene, naar det gælder een selv, og naar det gælder andre?

Men vi ved altsaa nu, at Venstrepressen stadig er at finde paa den ærkereaktionære Front. Alle Steder i Verden søger man at opretholde Arbejderlønningerne; i Danmark arbejder Venstrepressen paa at slaa Arbejderne tilbage til tidligere Tiders usle Lønforhold. Hvad vilde det betyde, om Arbejderne skulde tage Arbejde til »overkommelige Priser«, d. v. s. det, som Arbejdsgiveren vilde kalde overkommelige? Det vil sige, at Lønnen blev udsat for et bestandigt Tryk. I Aar maaske 4 Kr. pr. Dag, næste Aar maaske 3 Kr., fordi »det er det eneste overkommelige«. Det er taabeligt at tro, at et Samfund skulde være interesseret i saadanne Forhold. Det er Vægringen fra Arbejderside paa at gaa ud paa et saadant Skraaplan, man kalder for Fagforeningsvælde og Ufrihed!

I og for sig er det godt, denne reaktionære Indstilling kommer til Udtryk. Den lærer til Overflod Arbejderne at passe paa. Den lærer dem, hvor de ikke skal holde sig til. Den lærer dem, hvilket turde være vigtigt netop nu, hvad det betyder at faa de rigtige Folk i Sogneraad og Amtsraad. Vi formoder, Arbejderne vil vide at drage den fornødne Lære af den Knytnæve, der her stikkes ud imod dem.

HUSK

ved Flytning at meddele ny Adresse til Landpostbudet eller paa Postkontoret, derved undgaar du uregelmæssig Levering af Landarbejderbladet.

Ugens Tekst.

Angsten præger i disse Aar det syge Europa. Rustningsgalskaben truer med at tænde Landene i Brand. Men vi har heldigvis nogle omsorgsfulde Statsmænd. De rejser fra Konference til Konference for at sikre den Fred, som de daglig gennem deres egen Politik i Landene udsætter for størst Fare ved de fortsatte Rustninger. Der er altsaa den allerbedste Logik i Sagerne.

Sidst har førende franske Statsmænd været i London. Deres Opgave har bestaaet i at faa England med ind i et Arbejde for at begrænse Tysklands Oprustning og skabe en Række Sikkerhedspagter i de Spørgsmaal, der er mest faretruende i Øjeblikket.

Tyskland skal først og fremmest genindtræde i Folkenes Forbund. Der skal gennemføres en Donaupagt til Sikring af Østrigs Uafhængighed. En Østpagt til Sikring af Grænserne mod Øst skal underskrives. Hvis en af Magterne retter et Luftangreb paa en anden Magt, skal samtlige interesserede Stater straks stille deres Luftflaade til Raadighed.

*

Skønne Ord og skønne Hensigter. De har blot den Svaghed, at de i store Træk har været fremsat før, uden at de i Praksis er bleven realiseret, og uden at Tyskland er gaaet med til at anerkende dem. Tyskland stiller sig ogsaa i Øjeblikket tilbageholdende. Hitler vil nemlig paa alle Omraader have gennemført den saakaldte Ligeberettigelse uden nogen som helst Betingelse.

Mest af alt ser det ud til, at Mødet i London kun er ensbetydende med den Morfinindsprøjtning, som de europæiske Statsmænd en Gang hvert Kvartal giver den af Rustninger og Krigsfrygt hærgede Patient. *Sirius.*

Fransk Forbud mod Overarbejde.

Den franske Regering behandlede forleden Spørgsmaalet om Statsstøtte for at faa Arbejdsløsheden nedsat. Forslaget, der ogsaa skal behandles i Kamret, indeholder bl. a. følgende mere præciserede Bestemmelser.

Alle Arbejdsgivere, der genantager Arbejdere, erholder Statsstøtte med et vist Beløb pr. genantagen Arbejder.

Funktionærer i Statsdepartementer og enkelte Kommuner er forbudt at tage privat Arbejde.

Den obligatoriske Skolegang forlænges med et Aar til det 14. Aar.

Overarbejde forbydes i alle Virksomheder, saavel i offentlige som i private Erhverv.

Endelig behandles et Spørgsmaal om Mulighederne for Forlængelse af Værnepligten med to Aar.

Hvis dette sidste Forslag gennemføres, vil det sige, at 200,000 unge Mennesker, hvoraf mindst de to Trediedele nu gaar arbejdsløse eller har Udsigt til efter endt Soldatertjeneste at blive arbejdsløse, vil blive i Hæren og saaledes afgive Plads til henimod et Par Hundrede Tusinde af de arbejdsløse.

Det samlede Arbejdsløshedstal i Frankrig var ved sidste Opgørelse omkring 430,000.

Fagforeningerne og Tiden.

Af **Josef Andersson.**

I den Kamp, der foregaar i Nutidens Samfund om Fordelingen af Livets Goder, er Fagbevægelsen ubestridt Arbejderklassens bedste Værn og Værge, hvilket yderligere er blevet understreget af den Voldsomhed, hvormed den sociale Reaktion alle Vegne i den senere Tid har bekæmpet Fagforeningerne. Thi det er jo ikke blot i Diktaturstaterne, at Fagforeningerne er slaaet ned og gjort betydningsløse, men ogsaa i de demokratisk styrede Lande har man været travlt beskæftiget med at faa indskrænket Fagforeningernes Bevægelses- og Handlefrihed. Her i Landet ved Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed, i Norge ved Boycot-Loven og i Sverige forberedes en Lovgivning om »Beskyttelse for tredje Mand« under Arbejdsstridigheder.

Alle disse Forsøg paa at komme Fagforeningerne til Livs maa ses paa Baggrund af den ændrede Tingenes Tilstand ude i Verden, hvor Landene økonomisk bekriger hinanden, og med Afspærrings- og Selvforsyningspolitik prøver paa at overflødiggøre hinandens Produkter, hvilket har medført en stærk Formindskelse i Vareomsætningen. Under disse Forhold bliver Fagforeningernes Stilling ganske naturligt anderledes end under fri Vareudveksling og fri Konkurrence, der indebar gode Chancer for Lønfremstød.

Den nuværende økonomiske Verdenssituation, hvor Arbejdsløsheden overalt staar som et truende »mene tekel« over Fremskridt og Kultur, har gjort Beskæftigelsesspørgsmaalet til vor Tids største Problem, der særlig berører Arbejderne, thi Arbejdsløsheden er som en snigende Sot, der underminerer og udhuler Arbejderklassens Eksistensvilkaar.

Der paahviler derfor Fagforeningerne nu et større Ansvar end nogensinde før. Enhver Situation maa nøje vurderes, og de Dispositioner, som skal træffes for at værne Arbejdernes Interesser bør særlig tage Sigte paa, at alle tilstedeværende Beskæftigelsesmuligheder kan blive fuldt udnyttede.

I det hele taget gælder det om for Fagforeningerne i vore Dage at manøvrere med Klogskab og Forsigtighed, hvis intet skal gaa tabt. Modstanderne ligger paa Lur for at udnytte ethvert Fejlgreb, som er egnet til at nedsætte Fagbevægelsens Anseelse i Offentlighedens Omdømme. Med Modstanderne tænker jeg ikke her paa de reelle Arbejdsgivere, men paa Organisationsfjenderne og de politiske Fribyttere i begge Lejre, der benytter enhver tænkelig Chance til at prøve paa at faa skabt Uro og Forvirring i Samfundslivet. De gentagne Skriverier i den borgerlige Presse om Fagforeningsherredømmet her i Landet har jo sikkert den bevidste Hensigt at faa skabt en Opinion blandt Borgerskabet for Lovgivningsforanstaltninger, der berøver Fagforeningerne den frie og uafhængige Stilling i Forhold til Staten og Lovgivningsmagten, som de hidtil har haft.

De danske Fagforeninger har imidlertid altid haft et klart Blik for, hvad Forholdene og Tiden krævede. Ved Enighed og Sammenhold og en klog Realitetspolitik, har de formaaet at hæve Arbejderne op fra aandelig og social Fornedrelse til menneskeværdige Levevilkaar med Indflydelse og Medbestemmelsesret over Arbejdsvilkaarene. Under de skiftende Konjunkturer, og ikke mindst i Efterkrigs- og Kriseaarene, da Kampen om Lønniveauet for Alvor satte ind, har Fagbevægelsen her i Landet vist sin Styrke og Manøvredygtighed. Ved en sejg og udholdende Modstand fra Fagforeningerne blev Angrebet paa Lønningerne slaaet tilbage, saaledes at den, gennem et Par Menneskealdre tilkæmpede Levestandard og sociale og kulturelle Højnelse af Arbejderklassen kunde opretholdes til Gavn for hele det danske Samfund.

Det bedste Bevis for, at den Linie, Fagforeningerne herhjemme har fulgt, er den rigtige, har vi i den Maade den faglige Virksomhed bedømmes paa baade fra reaktionær og saakaldt revolutionær Side. Medens man fra borgerligt Hold altid raaber op om Fagforeningernes Magtfuldkommenhed og Magtmisbrug, fraadser Kommunisterne i Skældsord mod Fagforeningslederne og betegner Fagforeningerne, under deres nuværende Ledelse, som borgerlige Institutioner, der gaar Arbejdsgivernes Ærinde og modarbejder Arbejdernes Interesser.

Begge disse Synspunkter er lige fejlagtige og Sandheden findes her — som i de fleste af Livets Forhold — midt imellem. Fagforeningerne er hverken magtfuldkomne eller magtesløse, men selv om Fagforeningernes Magt er stærkt begrænset, er Arbejderne gennem det faglige Samarbejde naaet et godt Stykke fremad paa Vejen mod Menneskerettighedernes Erobring. Saa længe den nuværende Produktions- og Fordelingsform bestaar, har Fagforeningerne den Opgave, at gennemføre de bedst mulige Løn- og Arbejdsforhold for Arbejderne, men den Taktik, som skal anvendes i det faglige Organisationsarbejde, maa naturligvis tilpasses efter de til enhver Tid raadende økonomiske, erhvervsmæssige og politiske Forhold.

Fagforeningernes Stilling og Virkemaade bliver ret forstaaeligt anderledes under et reaktionært og brutalt Overklasseregimente, end i et demokratisk styret Samfund, hvor Arbejderne har Indflydelse paa Regerings- og Lovgivningsmagten. I et Land, hvor der sidder en Arbejderregering ved Roret, der ved Statsmagtens Hjælp sætter alt ind paa, at Produktionen holdes i planmæssig Drift og fortsat Udvikling for Tilvejebringelse af de bedst mulige Eksistensvilkaar for dem, som er beskæftigede i Produktionen, kan Fagforeningernes Indstilling umuligt være den samme som under et reaktionært politisk Styre, der modarbejder Arbejdernes Interesser.

Vi gennemlever for Tiden en social og økonomisk Omdannelsesproces, hvis Forløb det gælder om for Fagforeningerne at øve den størst mulige Indflydelse paa, hvilket — efterhaanden som Socialiseringen skrider fremad, og Befolkningens Levevilkaar mere og mere bestemmes ved erhvervspolitiske Forhandlinger i Forbindelse med Regering og Rigsdag — kun kan ske ved et intimt fagligt og politisk Samarbejde.

Der er imidlertid ingen Tvivl om, at Fagforeningerne fremdeles som hidtil er i Stand til at følge med Tiden og ogsaa under de ændrede Forhold i Verden finde de Veje, som fører fremad mod Frihed, Fremskridt og lysere Kaar for alle.

(Efter »Socialisten«).

Sølvbryllup.

Mandag den 18. Februar kan Medlem Nr. 315322, Niels Gaardsted og Hustru, Kristiane, Haasum, fejre deres Sølvbryllup.

N. G. har været Medlem af vor Afdeling her siden 1924. Ægteparret har 6 Børn, hvoraf de 3 er konfirmeret, N. G. er trods sine 56 Aar en arbejdssom Mand, som altid tager fat, naar der er noget. Kristiane har været ham en god Hustru, og har altid uden Knurren delt godt og ondt med Manden.

Vi sender Parret de bedste Ønsker med Dagen og Fremtiden. Jeg opfordrer alle Medlemmerne til at møde den Dag og fejre Dagen sammen med dem. A. E.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som ske **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gummivarer
sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker. **Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.** Forlang **Gratisprøver** og Bogkatalog. — I denne og næste Maaned vedlægges **„Den grønne Ægteskabsbog" gratis** hver Ordre paa mindst 5 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Fra Afdelingerne.

Herslev-Gevninge Afdeling.
Medlemmøde afholdes i Gevninge Forsamlingshus Tirsdag den 12. Februar. Alle Medlemmer bedes møde, da der er vigtige Ting at drøfte. **Bestyrelsen.**

Fuglebjerg soc.-dem. Forening
afholder Medlemsmøde paa Fuglebjerg Afholdshotel Lørdag den 9. Febr. Kl. 7½.
Bestyrelsen.

Nivaa Afdeling (L.)
afholder Generalforsamling Lørdag den 16. Februar Kl. 7½ paa Niverød Kro. Bestyrelsen for D. A. F. Nivaa Afd. kommer tilstede. Alle Medlemmer maa se at komme. Kredsformanden kommer til Stede. Mød nu alle. Vi skal have ordnet vort Forhold til D. A. F. Nivaa Afdeling, saa der kan blive mere Samarbejde.
L. P. Larsen.

D. A. F., Hørve Afdeling
afholder i Forbindelse med Fællesorganisationen Medlemsmøde paa Hørve Hotel Mandag den 11. Februar Kl. 7 prc. Mød nu alle, da der er meget at tale om. Ingen maa blive hjemme. Da Konerne jo ogsaa er Medlemmer af Fællesorganisationen, anmodes ogsaa de om at møde. Samtidig meddeles det, at da vi nu nærmer os Marts, maa vi se at faa Restancerne sat ned, da det jo er kedeligt at have dem for store til Opgørelsen. Vi skal ikke gerne have nogen slettet. Husk saa Mandag den 11. Februar. **Frederik Larsen.**

Rakløv Afdeling.
Lørdag den 16. Februar holder D. A. F., Rakløv, D. A. F., Refsnæs og Rakløv Soc.-dem. Forening Dilettantforestilling i Ellede Forsamlingshus Kl. 7½. Der opføres »Studeprangeren«, Folkekomedie i 2 Akter, og »Vækkeuret«, Farce i 1 Akt. Efter Forestillingen Bal. Billetpriserne over hele Salen 1 Kr. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes. — Onsdag den 20. Februar Kl. 7½ bliver Forestillingen — med forventet Tilladelse — offentlig. **Udvalget.**

D. A. F., Gimlinge Afdeling.
afholder stor Pakkefest og Bal i Gimlinge Forsamlingshus Søndag den 17. Febr. Kl. 7½. Pakker modtages. God Musik. Entré 1 Kr. for Herrer og 75 Øre for Damer. **Bestyrelsen.**

Spjellerup-Smerup Afdeling.
Medlemmerne gøres herved opmærksom paa, at Oskar Nielsen, Spjellerup pr. Fakse, efter vel overstaaet Sygdom igen har overtaget Pladsen som Kontorbestyrer. — Kontroltiden som sædvanlig Kl. 9—10. — Husk nu, Kammerater, at vi nærmer os April, hvor alt Kontingent skal være indbetalt, da man ellers bliver slettet.
Henrik Petersen.

Lellinge-Højelse Afdeling
afholder Møde paa Skensved Hotel Lørdag den 9. Februar Kl. 7½ ang. Kommunalarbejde. Kredsformand Chr. Christiansen kommer til Stede. **Th. Hansen.**

Munke-Bjegby soc.-dem. Forening
afholder Generalforsamling i Munke-Bjergby Forsamlingshus Søndag den 10. ds. Kl. 15. **Bestyrelsen.**

Bjergsted-Bregninge Afdeling.
Søndag den 17. ds. Kl. 7½ opføres i Eskebjerg Forsamlingshus »Rasmines Brylup« i 4 Akter, og Medlemmer af D. A. F. med Familie. God Musik. Til Generalprøven om Eftermiddagen indbydes alle Aldersrentenydere og Børn.
Herman Pedersen.

D. A. F., Fodby og Omegn.
Medlemsmøde afholdes i Fodby Samlingshus Tirsdag den 12. Februar Kl. 7½. Medlemmerne bedes møde talrigt.
Bestyrelsen.

Allerslev soc.-dem. Forening
afholder sin ord. Generalforsamling paa Allerslev Kro Mandag d. 11. Febr. Kl. 19½. Af Dagsordenen nævnes: Valg af Formand, Bestyrelsesmedlemmer, Revisor og Repræsentanter. Amtsraadsvalget og Eventuelt.
Rikard Fredell.

D. A. F., Gadstrup-Syv.
Agitationsmøde afholdes af D. A. F. og D. s. U. paa Gadstrup Hotel Onsdag den 20. ds. Kl. 7½. Der vil komme et Par Talere tilstede og holde Foredrag, og der vil blive Fremvisning af Lysbilleder samt Oplæsning. Entréen er gratis og alle er velkommen. **Ole Petersen.**

Næstelsø-Mogenstrup Afdeling
afholder Generalforsamling i Brandelev Samlingshus Søndag d. 10. Febr. Kl. 2. — Dagsorden: 1) Skal Afdelingen deltage i Skovarbejdernes Fællesorganisation. 2) Samarbejdet med Socialdem. Forening. 3) Eventuelt. **Valdemar Jacobsen.**

Stenmagle Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes herved paa, at 4 Ugers Restance har Slettelse tilfølge, uden videre Varsel. Sørg for at faa de store Restancer bragt væk. — Vi nærmer os jo den 31. Marts, da al Gæld skal være betalt. **Bestyrelsen.**

Gimlinge Afdeling.
Kontroltiden er om Lørdagen fra 2—3.
Kontorbestyreren.

Hagested og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde i Hagested Forsamlingshus Mandag den 11. Febr. for at drøfte Amtsraadsvalget. Taler fra Holbæk kommer tilstede. Samtidig vil man søge stiftet en soc.-dem. Forening.
Bestyrelsen.

D. A. F., Lynge-Broby Afdeling
afholder Koncert, Pakkefest og Bal i Lynge Forsamlingshus Lørdag den 16. Februar Kl. 20. Musik: Anker Hansens Harmonika-Orkester. Entré 1,50 pr. Familie, 1 Kr. pr. enkelt Deltager. Omegnens Fag- og Partiforeninger indbydes. Gyldig Medlemsbevis forevises. Eventuelle Pakker eller Tilsagn om saadanne bedes tilstillet Bestyrelsen senest 3 Dage før Festen.
Bestyrelsen.

Voksne Mænd og Kvinder
tilsendes gratis og portofrit den nye Bog om Børnebegrænsningens Problemer. Den er rigt illustreret og giver fuld Besked om alle Sexuallivets Mysterier, Fødselskontrol, Fosterdrab og forebyggende Metoder. Priskurant over Hygiejnevarer medsendes gratis paa Forlangende. Ønskes lukket Kuvert maa 25 Øre medsendes i Frimærker.
Bogforlaget „Minerva", København V.

D. A. F.s Benløse-Bringstrup Afdeling
indbyder herved sine Medlemmer til en festlig Sammenkomst Lørdag den 9. Febr. Kl. 8 prc. paa Hotel »Postgaarden«, hvor Kolja Svenssons Selskab medvirker med Teater- og Kabaret-Aften. Efter Forestillingen er der Bal for Foreningens Medlemmer. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes. Medlemsbevis skal forevises ved Indgangen. Cramers Orkester.
Bestyrelsen.

Frøslev Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag d. 16. Febr. i Lund Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Jens P. Olsen.

Helsinge-Drosselbjerg Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Muldrup Kro Tirsdag den 12. Februar Kl. 19. Dagsorden bekendtgøres samme Aften. Mød alle, da det er vigtige Ting vi skal forhandle. **Hans P. Nielsen.**

Olstrup Afdeling
afholder Medlemsmøde i Holme-Olstrup Samlingshus Lørdag den 9. Februar Kl. 7½ Aften angaaende Oprettelse af en Fællesorganisation mellem de Afdelinger, der arbejder i Gisselfeld Skove. Alle Medlemmer bedes møde. **Karl Jensen.**

Merløse Afdeling
afholder Medlemsmøde i Merløse Kro Mandag den 11. Februar Kl. 7. Forretningsfører Lorents Petersen kommer til Stede.

Haraldsted Afdeling
afholder Medlemsmøde i Haraldsted Forsamlingshus Søndag den 10. Febr. Kl. 2.
Erik Jensen.

Kongsted Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Forsamlingshuset Lørdag den 9. Februar Kl. 8 Aften. Bestyrelsesmøde samme Aften Kl. 7½. **Chr. Holgersen.**

D. A. F., Farringløse-Giesegaard.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at over 4 Ugers Restance har Slettelse til Følge. Sørg for at faa betalt, da vi nærmer os 31. Marts. Betaler I ikke, naar Opkræveren kommer, saa mød og betal enten hos Kassereren, Kontorbestyreren eller Formanden, som tager imod Kontingent til enhver Tid. Kontroltiden er Lørdag fra 2—3, de andre Dage fra 10—11. Sørg nu for at faa jeres Fagbog i Orden.
Hans Andr. Nielsen.

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 7. Fredag den 15. Februar 1935. 21. Aargang.

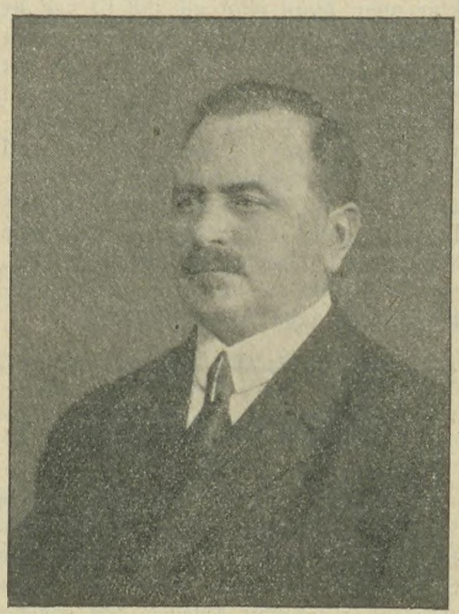
En storslaaet Solidaritetshandling.

Ved vor Hovedledelses Indgriben hjælpes ca. 9000 arbejdsløse Arbejdsmænd fra Socialkontorerne tilbage til Arbejdsløshedskassen.

Paa et det 13. Februar afholdt Hovedbestyrelsesmøde i vor Arbejdsløshedskasse er der vedtaget en Beslutning, som vil vække Glæde i mange tusinde Hjem Landet over. Formanden for Arbejdsløshedskassen Johs. Nielsen havde som saa ofte før stillet Spørgsmaalet, om hvordan man kunde komme de ulykkeligt stillede af vore Medlemmer til Hjælp, som er faldet for 10 Maanedsbestemmelsen og der som Følge deraf har været henvist til Socialkontorerne, Hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt at søge Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelsen; denne Beslutning vil under Forudsætning af Socialministerens Sanktion træde i Kraft den 1. Marts. Umiddelbart efter Hovedbestyrelsesmødet havde vi Anledning til at tale med Johs. Nielsen. Det var med Glæde i Stemmen, Johs. Nielsen berettede om Beslutningen, der var taget, om det Kæmpearbejde, der fra mange Sider i Forbundet er udført for denne Sags Løsning, om de mange Drøftelser, der paa hvert eneste Hovedbestyrelsesmøde og Forretningsudvalgsmøde har været om, hvorledes man kunde komme de daarligst stillede Kammerater til Hjælp.

— Nu er det lykkedes os, og jeg saavel som hele Hovedbestyrelsen føler, at der her er bragt et stort Offer paa Solidaritetens Alter. Men under de givne Forhold maatte vi bringe det.

Det er naturligvis beskæmmende, at vore fattige Arbejdsmænd af deres opsparede Midler skal bære Byrder, som rettelig burde være hele Samfundets, men staaende overfor den Sabotage, den socialdemokratiske Regering har mødt, kunde vi ikke længere passivt se paa Sagernes Udvikling, hvis der var nogensomhelst Chance for at hjælpe. Vi fandt Udveje, og uden at forøge vore Kammeraters i Forvejen tunge Kontingentbyrder. Fra 1. Marts haaber vi at overføre godt 9000 Medlemmer fra Socialkontorerne til de ordinære Kasser.

Johs. Nielsen.

Den vanskelige Krisetid.

— Det har været en svær og ond Tid. Den store Krise, der for Alvor begyndte 1931—32, bevirkede, at vort Kontingent til Arbejdsløshedskassen, der var ret stort, ikke kunde holde; vi brugte ogsaa vor opsparede Kapital, vi laante desuden 6 Millioner Kroner, og maatte udskrive betydeligt Ekstrakontingent. Paa Delegeretmødet i 1932 forhøjede vi vor forholdsvis lille Understøttelse med 50 Øre om Dagen. Vi oprettede Fortsættelseskasse og forlængede derved Understøttelsen med 70 Dage pr. Medlem om Aaret. Ved Hjælp af Kriselovene 1932—33 klarede vi os frem til 1934. Men Ofrene var store.

Vore Medlemmer betaler 2 Kr. 19 Øre pr. Uge i Kontingent til Arbejdsløshedskassen. Et uhyre Offer, som Arbejderklassen kan fremhæve med Stolthed overfor de Mørkemænd i vort Land, der altid skraaler op om Arbejdernes Stilling. Mange af dem, der har raabt paa Hjælp i de senere Aar, har intet ydet til Selvhjælp, saaledes som vore fattige Medlemmer har.

10 Maaneders Bestemmelsen.

— Da vi naaede frem til den sidste Kriselovs Udløb Maj 1934, var vi saa haardt spændt for, at ingen Delegeret paa vort Forbunds Kongres nogen Tid i Forvejen turde tage Ansvaret for at søge Dispensation fra Bestemmelsen om de 10 Maaneder. Vi havde Uraftemning om Sagen, og det vedtoges med stort Flertal ikke at søge Dispensation. Naturligvis var det ikke med vor gode Vilje, at mange af vore Medlemmer gled over i Socialkontorerne, *men vi kunde ikke bære Byrderne dem Gang.*

Stadig talte vi om vore haardest ramte Kammerater.

— Siden har vi saa ventet, at der skulde ske noget fra Samfundets Side. Paa hvert eneste Forretningsudvalgsmøde og Hovedbestyrelsesmøde i Forbundet har vi drøftet Udveje. Vi ventede stadig, at Samfundet vilde komme os til Hjælp, men da Steinckes sidste Forslag sabledes ned af Landstingets Reaktion, da vi fik Klarhed over Arbejdsløshedens Omfang, og vi økonomisk følte os i Stand til at gøre en Indsats, mente vi nu Tiden inde.

Vi søger altsaa Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelsen fra 1. Marts. Efter vore Beregninger betyder det en Udgift paa 5½—6 Milliloner Kroner det første Aar. Til Gengæld hjælper vi saa som nævnt godt 9000 af vore daarligt stillede Medlemmer fra Socialkontorerne over til Kasserne, det vil sige til 170 Dages Understøttelse, dog for Grupperne B og C til 140 Dage.

Vi kan efter vore Beregninger gennemføre denne Hjælp uden at forhøje Kontingentet, men maa naturligvis ofre vor Kasses Midler.

Hvor reaktionære Landstinget og de Partier, der bekæmper Regeringens Hjælpeforanstaltninger, er fremgaar ogsaa tydeligt af, at Arbejdsløshedskasserne havde lovet at støtte Steinckes sidste Kriselovforslag paa den Maade, at vi betalte 25 Procent af det bevilgede Beløb. Men Reaktionen vilde ikke — vi maa derfor yde det fornødne Offer. Det var aldrig Arbejderklassens Sag at svigte Kammeraterne, hvis Hjælp overhovedet var muligt, slutter Johs. Nielsen.

Strejke.

Fra og med Onsdag den 6. ds. er der etableret Strejke for Visborggaard, Fredenslund, Ravnborg, Solbjerg Sønderskov og Havnø Skovdistrikter. Der har igennem Aar været betalt særdeles lave Skovningspriser paa de paagældende Skovdistrikter, og der har stadig blandt Arbejderne været Utilfredshed til Stede med dette Forhold, men først i Løbet af det sidste Aarstid er det lykkedes Arbejderne at samle alle Skovarbejderne i Organisationen, saaledes at det nu har været muligt at optræde enigt og staa samlede om Kravet overfor de forskellige Godser om bedre Aflønningsforhold. Det er allerede et Stykke Tid siden, at Afdelingerne paa Medlemmernes Vegne henvendte sig til Organisationen om Assistance, og der blev hurtigst muligt fra Organisationen taget fat paa Spørgsmaalet for at søge at tilvejebringe en Ordning. Man skrev først til de paagældende Ledere af de forskellige Skovdistrikter, men fik for saa vidt fra dem alle samstemmende Meddelelse om, at man ikke ønskede at forhandle med Organisationen, og at man i det hele taget ikke havde mærket til nogen Utilfredshed blandt Arbejderne. Organisationen tog naturligvis ikke noget Hensyn hertil, men en Repræsentant fra Forbundet opsøgte de paagældende Skovridere, og det lykkedes ogsaa at faa tilvejebragt en Forhandling fælles for alle Skovdistrikterne og for de forskellige Afdelinger. Denne første Forhandling forblev imidlertid resultatsløs, idet man maatte fra Arbejdsgiverside konferere med Ejerne af de forskellige Distrikter, men ca. 10 Dage senere fortsattes Forhandlingerne, uden at der dog heller ved den Lejlighed naaedes noget Resultat. Der fremkom ganske vist Tilbud fra Godsernes Side om Forhøjelse af Priserne, men disse Forhøjelser naaede dog ikke tilnærmelsesvis det, Arbejderne maatte finde var rimeligt, og Tilbudet blev derfor forkastet, og Strejken kom til Udbrud.

Det er jo en vanskelig Egn og en Egn, hvor der gennem mange Aar er blevet underbetalt for næsten alt Arbejde, og Organisationstanken er jo heller ikke af særlig gammel Dato netop paa denne Egn, men dog maa det siges, at hos den Forsamling, som forkastede Godsernes Tilbud, var der ingen Vaklen eller Tvivlen. Man var klar over, hvad man gik ind til ved at forkaste Tilbudet, men man var ogsaa bestemt paa ikke længere at lade sig byde de Vilkaar, man tidligere havde arbejdet under. Alle øvrige organiserede Arbejdere i dette Land vil med Interesse og Sympati følge Kammeraterne, der nu har hejst Sammeholdets Fane og under denne søger at tilkæmpe sig ethvert Menneskes naturlige Ret, nemlig Retten til at være medbestemmende om egne Arbejdsforhold.

Sølvbryllup.

Søndag den 17. Februar kan Martin Vohnsen og Hustru, Kolby, holde Sølvbryllup. — Martin Vohnsen, der siden Samsø Afdelings Deling har været Kontorbestyrer i Kolby Afdeling, har gennem sit Arbejde dér og ved sit rolige, bramfri Væsen vundet sig mange Venner. Vi ønsker det afholdte Sølvbrudepar hjertelig til Lykke med de 25 Aar.

J. J.

— — —

Mandag den 18. Februar kan Arbejdsmand Knud Peter Nielsen og Hustru, Gl. Estrup fejre deres Sølvbryllup. Kammeraterne i Ring-Øster Alling Afdeling ønsker Sølvbrudeparret hjertelig til Lykke paa Højtidsdagen.

Bestyrelsen.

Organisationernes Hjælp paakaldes.

Støt D. U. I. moralsk og økonomisk.

Ved D. U. I.s Hovedbestyrelsesmøde vedtoges enstemmigt følgende Resolution, der henvender sig til alle Partifæller:

De Unges Idræts Hovedbestyrelse retter en indtrængende Henstilling til alle Fag- og Partifæller og til alle Arbejderorganisationer om at yde Arbejdernes Børnebevægelse den størst mulige Interesse og Støtte. Hovedbestyrelsen henleder Opmærksomheden paa, at nedbrydende Kræfter fra forskellige Hold søger at indfange ogsaa de yngste Arbejderklasser, hvilket yderligere understreger Nødvendigheden af et energisk Arbejde for at samle Arbejdernes Børn i De Unges Idræt.

Fra Organisationernes Side sættes kraftigt ind for at skabe de nødvendige Forudsætninger for et udvidet D. U. I.-Arbejde. I særlig Grad lægger man her Vægten paa Uddannelse af de fornødne Lederkræfter. Hovedbestyrelsen anmoder om Støtte baade til Fremme af Lederproblemets Løsning og til Fremskaffelse af egnede Lokaler. Disse to Omraader er de mest betydningsfulde i D. U. I.s Arbejde i Dag. Uden egnede Ledere intet Arbejde af Værdi, uden gode Lokaler ingen varige Resultater af Arbejdet.

Hjælp D. U. I. til egnede Lederkræfter. Skaf gode Lokaler for Arbejdet. Støt D. U. I. baade moralsk og økonomisk, saa Bevægelsens Arbejdsmuligheder kan blive sikrede.

Arbejderungdom.

Ved D. s. U.s Stiftelsesfest i København udtalte Stauning bl. a.:

D. s. U. blev Hjemsted for den sunde Oplysning, for Ungdommens politiske og sociale Opdragelse, for den Forberedelse til Livet i Organisation, i kammeratligt Samarbejde, i Agitation og politisk Virksomhed, som er af største Værdi for vor Klasse og for vort Parti. Unge og gamle har — og skal have — samme Maal: Arbejderklassens Samling og Højnelse, Magtens Erobring, Samfundets Omdannelse og Socialisering til Forberedelse af Socialismens Gennembrud og Sejr.

Maaske kunde et enkelt Fag eller enkelte Grupper af Arbejderhæren ved Voldsfærd tiltvinge sig en øjeblikkelig Fordel og tilsyneladende Magtstilling, men uden Garanti for at kunne bevare det vundne og med Udsigt til at hindre hele Hærens Fremgang.

Arbejderklassen skal kæmpe samlet og sejre samlet, og den skal drage Folket

med sig i Kraft af Folkets Medbestemmelsesret, udviklet og udøvet under den Frihed, som kun bestaar under demokratisk Folkestyre.

Jeg værdsætter og beundrer den socialistisk organiserede Arbejderungdom, der bevidst arbejder paa Ungdommens aandelige og politiske Udvikling, men jeg har intet tilovers for de uoplyste Flokke, der kun tænker paa at lave Fest i Gaden, men savner Evnen til det Arbejde, der er langt vigtigere: Arbejdet for at sikre den Kraft, der er nødvendig for at overvinde Kapitalismens Stormagter og for at vinde den Magtstilling, der er fornøden for at kunne bygge det nye Samfund paa Folkets Klippegrund.

Internationale Meddelelser.

Stigende Medlemstal i Storbritannien.

De britiske Fagorganisationers Medlemstal er i glædelig Stigning. Alene Forbundet af Transportarbejdere og Arbejdsmænd har i det sidste Regnskabsaar haft en Tilvækst af 58,000 nye betalende Medlemmer (Medlemstallet steg fra 369,000 til 427,000). Forbundet af Arbejdere i Maskinindustrien noterede siden Begyndelsen af 1934 en maanedlig Tilvækst af over 1000 Medlemmer (ialt 15,000). Fremgang melder endvidere Forbundet for Kommunalarbejdere og Arbejdsmænd, Malerforbundet, Lokomotiv- og Fyrbøderforbundet, Butiksmedhjælperforbundet, Levnedsmiddelarbejderforbundet, Højovnsarbejdernes Forbund samt Typografernes og Privatfunktionærernes Forbund. I et Interview har Generalsekretær Citrine givet Udtryk for sin Overbevisning om, at han paa den næste Fagforeningskongres for første Gang siden Krisen satte ind, vil kunne berette om en absolut Medlemsfremgang.

Monopolplaner og Nyvalg i Storbritannien.

Den nuværende engelske Regering har i den senere Tid stræbt efter, paa Forbrugernes Bekostning at indføre Monopoler paa forskellige Omraader. Saaledes skulde der under Statens Beskyttelse — men uden offentlig Kontrol — indføres et Monopol for Sukkerfabrikerne. (Til Produktion af Sukkerroer ydes der allerede et Statstilskud paa 44 Millioner). Planens Gennemførelse vilde bevirke, at Prisen for 1 Pund Sukker vilde stige med ½ d. Paa Grundlag af en Afgift paa importeret Oksekød skulde der oprettes en Fond til Understøttelse af de indenlandske Producenter. Da Forbrugerne har sat sig til Modværge mod disse Planer og Nyvalgene staar for Døren, har Regeringen nu besluttet at alle Planer, der tager Sigte paa en Forhøjelse af Prisen for Sukker, Oksekød, Æg, Fierkræ og andre Levnedsmidler under alle Omstændigheder skal udsættes til efter Valgene i Efteraaret. Regeringen vil under Henvisning til Valgene love Bønderne Prisforhøjelser, men samtidig hemmeligholde for Forbrugerne, paa hvis Stemmer den ligeledes spekulerer, at denne Politik maa medføre almindelige Prisforhøjelser. Kapitalistisk Planmæssighed.

»Daily Herald« skriver herom: »Regeringen har egentlig ingen Plan. Dens Politik er begrænset til Produktionsindskrænkninger, Prisfastsættelser og Monopoler. Dette er ikke Planøkonomi, men kun Hensyntagen til enkelte Gruppers Interesser«.

Arbejdsforholdene paa Landet.

I Bornholms Soc.-Dem. finder vi følgende:

Repræsentanter for D. A. F., Rø Afd., var Mandag Aften mødt til Forhandling med Rø Sogneraad ang. Pakstensslagningen til den ny Strandvej.

Efter Forhandlingerne forespurgte en af Arbejderne, om der nu, da der skulde slaas over 6000 kbm Sten i Sognet, ikke var Mulighed for, at ogsaa de ugifte Arbejdsløse kunde faa Arbejde; men nej, det kunde der ikke være Tale om, og paa Spørgsmaalet hvorfor, lød Svaret, at saa kunde Bønderne ikke faa tilstrækkelig Arbejdskraft, naar Foraarets Arbejde begyndte indenfor Landbruget, og da Arbejderne herpaa svarede, at Sogneraadet jo havde Magt til at standse Arbejdet, naar den Tid kom, fremkom en af de borgerlige Partiers Repræsentanter med følgende Udtalelse:

Hvis de unge Arbejdere faar Lov at slaa Sten indtil April eller Maj, vil de til den Tid endnu have Ret til Understøttelse, og det vil da være umuligt for os Bønder at faa Arbejderne for den Løn, vi kan give; lader vi dem derimod tage Understøttelsen nu, har de den optaget til den Tid, og saa tager de gerne Arbejdet for, hvad de kan faa for det.

— Kommentarer er egentlig overflødige; men denne Udtalelse er saa karakteristisk for de reaktionære Sogneraadsflertals Medlemmers Syn paa deres Pligter som Kommunalmænd og det deraf følgende Styre og Forvaltning af Skatteydernes Penge, at man ikke kan undlade at drage det frem.

Selv om der indenfor Kommunen findes Masser af Arbejde, maa Arbejderne ikke faa det.

Indtil kort før Jul var Stenslagningen herrationeret. De gifte Arbejdere maatte slaa indtil 3 kbm Sten ugentlig, altsaa tjene indtil 15,75 Kr. om Ugen til Føde, Klæder for sig og Familie, til Husleje, Skat, Sygekasse, Fagforening, Værktøj o. s. v., og de ugifte kunde overhovedet intet Arbejde faa om Vinteren. Paa denne Maade holdes Arbejderne nede, saaledes at de, naar Foraaret og Sommeren kommer, kan være tilpas sultne til at tage Arbejdet for den Løn, Herren vil give.

Sig saa, at Landbruget ikke er industrialiseret; det har i hvert Fald lært Metoden med den industrielle Rerserve-Armé; men mon dette ikke kunde mane Arbejderne til Eftertanke, saaledes at de fandt deres Plads indenfor de Organisationer, som vil bekæmpe den Slags Uhyrligheder, og sætte en Stopper for denne Udsultningspolitik. Og hvad siger Husmanden og Smaabonden om denne Maade, hvorpaa Højres og Venstres Repræsentanter forvalter de dem betroede Midler, thi det bliver jo dog Kommunen, der kommer til at betale i Form af Tilskud til Arbejdsløshedskasserne og lign.

O.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Merløsegaarden, St. Merløse pr. St. Merløse.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.

Godsejer A. Rejmann, Sensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Fredenslund-Ravnborg med *Solbjerg-Sønderskov, Havnø-Launkær* og *Visborggaard Skovdistrikter* i Aalborg Amt.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen*, Ramme.

Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.

Cementstøber Petersen, Storvorde.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Legind Kalkværk, Thisted.

Entreprenør Mikkelsen, Aarhus.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Cementstøber Chr. Engelund, Vraa.

Grusgravejer Byskov, Vejlby-Strib.

Entreprenør Vestenbæk for Brobygningsarb., Skallerup-, V. Hjermitslev- og Tolne Afd.

Dræningsmester Hilmer Christensen, Bjerringbro.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Vester-Øster Hassing, Starup-Grarup, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Helsinge-Valby, Vammen-Lindum-Ejgum, Tølløse-Soderup, Esbønderup-Nøddebo, Blidstrup, Græsted-Maarum, Øsby, Søborg-Gilleleje. Hjørring Hirtshalsvejen, Tørnby Hirtshalsvejen.*

Amtsraadsvalgene i Marts.

Af Folketingsmand **Johs. Hansen,** Brande.

I 1933 genemførtes en Række Ændringer i den kommunale Valglov (Lov Nr. 101 af 1924), hvorved Reglerne for Amtsraadsvalg totalt forandredes.

Fremtidig bliver Amtsraadsvalgene direkte Valg med ganske det samme Vælgerkorps som ved de kommunale Valg i Sognekommunerne samt Marstal og de Landdistrikter, der har eget Distriktsraad; Valgperioden bliver 4-aarig, og Valget afholdes samme Dag som Sogneraadsvalgene indenfor Amtsraadskredsen, idet den Dato, Amtsraadets Valgbestyrelse fastsætter for Amtsraadsvalget, derved tillige bliver Dagen for de tilsvarende Kommunevalg. For at hindre Forvekslinger ved Afstemning og Optælling skal Stemmesedlerne til Amtsraadsvalget være gule, og Kandidatlisten betegnes med Tal i Stedet for Bogstaver, desuden skal det paa samtlige Stemmesedler angives, hvilket Valg de gælder til.

Valgdagen bekendtgøres senest den 10. Februar, Afstemningen sker i Henhold til Lister, der skal indleveres senest Kl. 7 Aften paa 2-Ugersdagen før Valget og være underskrevne af 50—75 Stillere. Fristen for Indgaaelse af Listeforbund er Kl. 12 Middag den 4de Dag før Valget. Hvad Listebetegnelse (»Socialdemokratiet«) og Vilkaarene for Listeforbund angaar, gælder de Krav, der kendes fra de kommunale Valg med Hensyn til Kandidaternes og Stillernes Godkendelse. Listeforbund kræver altsaa rettidigt skriftligt Samtykke fra samtlige Stillere, Listebetegnelse desuden fra Kandidaterne.

Bornholms Købstæder er ogsaa fremtidig repræsenteret i Amtsraadet, ligeledes Christiansfeld og Nordborg, alt i Henhold til de derom givne Regler.

Udvælgelsen af Amtsraadsmedlemmer adskiller sig paa eet Punkt væsentlig fra Valget af Medlemmer til Kommunalbestyrelserne. Ved de almindelige kommunale Valg er det i Kraft af de gældende Regler hændet, at et forholdsvis ringe Antal personlige Stemmer har bragt et af de sidste Navne paa en Liste frem til Valg eller dog til en af de første Suppleantpladser. Ved Amtsraadsvalgene foreligger denne Mulighed ikke. Der er Pladsen paa Listen afgørende, med mindre en Kandidat gennem personlige Stemmer har naaet Listens Fordelingstal; for en Liste, der med 5000 Stemmer faar 2 Mand valgt, kræves saaledes for den, der ikke er placeret som Nr. 1 eller 2, at han har 5000 : 3 = 1667 personlige Stemmer, for at han kan blive valgt.

Det første Valg ifølge de nye Regler finder Sted i Marts Maaned i Aar, dog at Valgperioden denne Gang bliver 6-aarig, for at Forbindelse med de kommunale Valg i 1941 kan opnaas.

Under den gamle Ordning, der ved sin Gennemførelse i 1916, Aaret efter Landstingets Omdannelse, havde afskaffet det store Hartkorns selvskrevne Vælgere og lagt Retten til at vælge Amtsraadene i Sogneraadenes Haand, var de smaa, ensidigt agrariske Sognekommuner i Særdeleshed, men tillige Venstreflertallene i Almindelighed favoriserede. I enhver Kommune, selv den mindste, valgte Sogneraadet efter Forholdstal tre Valgmænd til at deltage i Amtsraadsvalgene, i Kommuner med 601—1200 Vælgere valgte det 4 Valgmænd, 1201—1800 Vælgere gav 5 Valgmænd o. s. v. De større Kommuner, Stationsbyerne, forfordeltes ved dette System. I mange Sogneraad sad der desuden Mindretal, navnlig socialdemokratiske eller konservative, der ikke var stærke nok til at vælge Valgmænd ved Amtsraadsvalget, ligesom de Vælger-Mindretal, der end ikke var repræsenteret i Sogneraadene, dermed havde mistet Muligheden for Indflydelse paa Amtsraadsvalgene.

Nogle Tal vil vise Skævheden ved den gamle Ordning:

Amtsraadsmedlemmernes Antal i de 25 Amtsraadskredse er 300, deraf 49 i de 4 sønderjydske Amter, 251 iøvrigt, og heraf 15 paa Bornholm. For Sønderjylland er en partimæssig Opgørelse vanskelig at foretage, for Bornholm præges den af Købstædernes Deltagelse i Valget, men de resterende 236 Mandater fordeler sig siden Valget 1928 saaledes: Venstre 141, Radikale 43, Socialdemokrater 32, Konservative 20. Venstre har Mandater i alle de tyve Amtsraad, Flertallet i de 14; Socialdemokrater og Radikale tilsammen Flertallet i eet Amtsraad. Venstre har i Ribe 10 Mandater, de Radikale 1, og i Ringkøbing 10 Mandater, de Konservative 1. De Radikale er uden Repræsentation i eet Amtsraad, Socialdemokraterne i fire (alle jyske), Konservative i otte. Behøver man mere Forklaring paa de Konservatives Interesse for en ny Valgordning.

Ved det kommende Valg maa Venstre derfor afgive Mandater, og de Radikale vil faa vanskeligt ved blot at naa til Stillingens Bevarelse. Fremgangen vil tilfalde Socialdemokrater og Konservative, og de kommende Amtsraad vil mere alsidigt bære Præg af hele Befolkningens Samfundssyn. De vil blive et mere demokratisk, et sandere og bedre Udtryk for Landbefolkningen, end de gamle Amtsraad var.

Ogsaa erhvervsmæssigt vil dette gælde. I de nuværende Amtsraad har Venstre ensidigt lagt Magten i Gaardmandshænder. Af Venstres 141 Repræsentanter er de 111 Gaardmænd; 22 Radikale, 1 Socialdemokrat, 7 Konservative er Gaardmænd. Desuden har adskillige Husejere, Rentiers etc. inden for Amtsraadene deres Rod i Gaardmandsklassen, men Husmænd, Arbejdere, Tjenestemænd, Handlende og Haandværkere har ikke saa nær den Repræsentation, de med Rette burde have. Et oplagt Resultat af Ordningen af 1916. Hvad Livsstilling og Erhvervsindstilling angaar, vil Fremtidens Amtsraad blive bedre Udtryk for Befolkningen; men selvfølgelig stadig med Landboerne som det fremherskende Element.

Sagligt er der Grund til at vente, at Socialdemokraterne gennem deres stigende Indflydelse vil højne Amtsraadenes Standard. De vil ikke blive valgt af »lokale« Grunde eller i Kraft af fremragende social Position; skal Partiet samle Vælgere om sine Mænd, og fastholde disse Vælgere, maa det saglige være i Orden.

Man møder ofte i denne Tid den Tale, at de hidtidige Amtsraad ikke var valgt ud fra politiske Hensyn, men kun efter saglige, kommunale Kvalifikationer. Talen er falsk. Venstres Valgmænd havde ikke for Vane at kaste deres Kærlighed eller blot deres Stemmer paa Mænd af andre Partier; betegnende er det, at naar Venstre fandt de rette »saglige« Kvalifikationer hos 111 Gaardmænd, 2 Husmænd og 1 Proprietær, fandt de Konservative Kvalifikationerne skønnest hos 7 Gaardmænd, ingen Husmænd, 9 Proprietærere, Godsejere og lignende. Fremtidens Amtsraadsvalg bliver da ikke mere politiske end Fortidens.

Men naturligvis faar de ændrede Valgregler kommunalpolitiske Følger. Næppe ved den Mandat-Fremgang, der vel nok tilfalder de Konservative, da disse mange Steder kun optræder som et Vedhæng til Venstres Amtsraadsmedlemmer. Men en Fremgang for Socialdemokratiet kan betyde Flertal for dette Parti sammen med de Radikale i flere Amtsraad, endvidere Indpas i Amtsraad, hvor Partiet i Øjeblikket er uden Repræsentation, og øget Mulighed for Indvælgelse i Amtsraadenes Vejudvalg, »staaende Udvalg« og lign., altsaa de Udvalg, hvor saa væsentlig en Del af Amtsraadsarbejdet foregaar.

Værdien af Repræsentation i Amtsraadene beror ikke blot paa de Forvaltningsopgaver, der er tillagt disse Raad, og som gennem Amtsskatter og Motorafgifter i Tiden kræver ca. 50 Mill. Kr. aarlig. Men Amtsraadene er desuden tilsynsførende med Sogneraadene, der ofte hos dem maa søge Tilladelse til at gennemføre trufne Beslutninger. Og det rimelige og værdifulde i, at Social-

demokratiet i dette Tilsyn og i Behandlingen af disse Anmodninger faar den forholdsmæssige Medbestemmelsesret, behøver ikke at paavises. Endelig har Amtsraadene som Opgave dels at vælge, dels at indstille til adskillige borgerlige Ombud og offentlige Tillidshverv. Nævnes kan saaledes Indstilling til Finansministeren ved Udnævnelse af Skyldraadsmedlemmer (=Vurderingsformænd) paa Landet; i Reglen er det her som i Amtsraadene: de indstillede er i uforholdsmæssigt mange Tilfælde Venstremænd og Gaardmænd.

Det kan ikke ventes af Amtsraadsvalgene i Aar, at de giver Socialdemokratiet Mandater i Forhold til Vælgertallet ved Folketingsvalgene; Rigsdagsvalg og kommunale Valg er ikke det samme, Opholdsbestemmelser og Skattebetaling har sin Betydning, og Amtsraadsvalgene kan derfor ikke kritikløst bruges til Barometer for et Folketingsvalg, allermindst i Aar, hvor en ny Valglov anvendes første Gang, og Sammenligningsgrundlaget med tidligere Valg mangler.

Amtsraadsvalgenes utvivlsomme politiske Betydning ligger derfor paa andre Felter. Medens Loven af 1916 flyttede Magtstillingen fra Godsejerne til Gaardmandsstanden og derved gav et Privilegium en brede Basis, saa betyder Loven af 1933 Fastsættelse af de samme Valgrets-Betingelser for Amtsraadsvalg som for andre kommunale Valg.

I 1916 fik vi en Ordning af Amtsraadsvalgene, som lagde Magten hos de samme Befolkningslag og Samfundsanskuelser, der kort forinden ved Grundlovsændringen havde sikret sig Magten i Landstinget. Nu falder denne Ordning. Hvorledes med Landstinget?

(Efter »Socialisten«).

„Muld og Sten".

Da der endnu er en Del udestaaende Beløb for udsendte Eksemplarer af Aug. B. Andersens Bog »Muld og Sten«, bedes de Afdelinger, som endnu ikke har faaet opkrævet alle Beløb hos Køberne af Bogen, om at faa opkrædet disse Beløb snarest, saaledes at det samlede Beløb for de til Afdelingen fremsendte Eksemplarer af Bogen kan blive indsendt til Girokonto Nr. 31651 »Muld og Sten«, Azaleavej 22, København, Valby.

Blokade.

Ørum Ramten Afdeling har etableret Strejke overfor Ørbæk Skovdistrikt (Skovrider Gøtsche).

Vilh. Rasmussen.

Landarbejderne.

Radioforedrag af Oscar Levinsen.

Efter Manuskript bringer vi hermed Oscar Levinsens Foredrag i Radioen den 5. Februar.

Landarbejderspørgsmaalene var i sidste Halvdel af forrige Aarhundrede lige saa brændende som i Dag. Det er egentlig mærkeligt, at Landarbejderne ikke allerede da fandt Vej til en faglig Samling og et fælles Arbejde til Højnelse af deres Kaar. Landboreformerne skabte en egentlig Lønarbejderklasse paa Landet. Hoveriets Afskaffelse krævede Landarbejdere som Erstatning for Hoveribønderne; Landbrugets tekniske Udvikling og mere intensive Drift øgede denne Efterspørgsel, og Landbefolkningen eller rettere sagt Husmands- og Landarbejderbefolkningen voksede meget stærkt. Arbejderhusene med Jordtilliggende — de saakaldte Husmandshuses stærke Vækst er et Udtryk for Datidens store Befolkningstilvækst i Landbruget i Modsætning til nu, hvor den egentlige Ar-Arbejderbefolkning i Landbruget er i Dalen.

Bl. a. Magister Hans Jensen fortæller interessant herom i Bogen Landarbejderspørgsmaalenes Udvikling i Danmark fra 1870—1900.

I Perioden fra 1835 til 1873 blev der oprettet 70,000 nye Arbejderhuse med Jordtilliggende eller ca. 2000 om Aaret. Hvad der i den Tid kaldtes Husmænd, var gifte Landarbejderne, der blot havde faaet et Hus med lidt Jordtilliggende til at supplere den yderst nøjsomme Fortjeneste, der kunde hentes i Landbruget. Den stærke Vækst i Landarbejderbefolkningen tiltrods var Arbejds- og Lønvilkaarene for Landarbejderne meget daarlige.

Da Byernes Industrierhverv ikke var i Stand til at aftage væsentlig af Befolkningstilvæksten, maatte Landbruget som Hovederhvervet efterhaanden aftage den største Del af Befolkningsoverskudet, og indtil vi naaede frem til den store Udvandring til Amerika, voksede Landarbejderbefolkningen derfor stærkere end Efterspørgselen efter Arbejdskraft. Arbejdsløshed var derfor allerede i hine Tider en velkendt og saare alvorlig Foreteelse for Landarbejderne.

Om Datidens økonomiske og sociale Vilkaar for Landarbejderne giver bl. a. Hans Jensen og Falbe Hansen mange interessante Oplysninger. Hans Jensen skriver bl. a.:

»Medens Lovgivningen maalbevidst byggede et kraftigt Værn op for Gaardmandsklassen, overlod den i det væsentligste Husmandsklassen (og altsaa dermed Landarbejderne) til at gaa ind under de Arbejdsforhold og Besiddelsesformer, som det kunde lykkes at opnaa gennem »fri« Konkurrence (altsaa Konkurrencen mellem de arbejdssøgende Arbejdere indbyrdes — Tal.s Anm.).«

Og denne Placering af Landarbejderne har mærket deres Vilkaar til denne Dag.

De gifte Landarbejdere før og nu.

Den gifte Landarbejder blev ikke Ejer men derimod Lejer af sin Bolig, og han maatte leje denne Bolig af sin Arbejdsgiver; vilde han have Tag over Hovedet, maatte han forpligte sig til at arbejde for Boligens Ejer til de af denne fastsatte Vilkaar. Bønderne, som var bleven frigjort for Hoveriet, genindførte under ændrede Former et hoveriagtigt og stærkt og tvungent Forhold overfor deres egne Arbejdere. — Vilde Arbejderen skifte Arbejdsplads, maatte han ogsaa skifte Bolig.

Ragede en Landarbejder uklar med sin Husbond, mistede han ikke alene sit Arbejde, men ogsaa sit Hjem. Endnu i Dag er dette typisk for Landarbejdernes Stilling.

Dette Afhængighedsforhold overfor Arbejdsgiveren slaar paa Forhaand den uorganiserede Landarbejder i Knæ.

Helt fortvivlet bliver Landarbejdernes Stilling da i Tider, hvor der som i 1870 og nu igen i 1935 mangler baade Arbejde og Arbejderboliger paa Landet.

I 1870 opgjordes de gifte Landarbejderes Tal til 102,000, og de udgjorde da med Hustruer og Børn 25 pCt. af hele Landets Befolkning, der var paa 1,800,000. Nu i 1935 er Befolkningstallet vokset til det dobbelte, men samtidig er de gifte Landarbejderes Tal dalet til 29,000 og med Hustruer og Børn udgør de nu kun 4 pCt. af Landets Befolkning.

Landbrugets Fremgang — Landarbejdernes Fattigdom.

En Undersøgelse af Landarbejdernes økonomiske Kaar, som Indenrigsministeriet og Falbe-Hansen foretog i 1870—72 giver til Resultat, at den gifte Landarbejders Aarsløn paa egen Kost er 320—360 Kr.

Man konstaterer allerede da, at tiltrods for Landbrugets stærke økonomiske Fremgang, maa Landarbejderne

leve under de kummerligste Kaar, ja, at Landarbejderne endog lever paa Sultegrænsen.

Falbe-Hansen, der senere advarer kraftigt imod den frembrydende socialistiske Arbejderbevægelse, som han frygter, fastslaar endog at Landarbejdernes økonomiske Kaar er bleven væsentligt forringet under Landbrugets stærke Fremgangsperiode. For vel er Landarbejdernes Løn steget fra 1850 til 1870, men Priserne paa Fødemidlerne er bl. a. som Følge af Landbrugets økonomiske Fremgang steget langt stærkere, og Resultatet er, at Bønderne er blevne rigere, men Landarbejderne fattigere.

Paa samme Maade gik det under Verdenskrigen 1914—18, hvor Landarbejderne gennem denne Landbrugets Guldalder blev bragt til Sultegrænsen, saaledes at først da Landarbejderne i 1917—19 samlede sig om deres Organisation, Landarbejderforbundet, lykkedes det dem at skaffe sig rimelig Erstatning for Landbrugets stærke Prisstigning.

Disse Oplysninger fra forrige Aarhundrede er indsamlede af den socialistiske Arbejderbevægelses afgjorte Modstandere. Men de kunde kun konstatere den enkle og for dem sikkert bitre Sandhed, at for den uorganiserede Landarbejderklasse betød Landbrugets økonomiske Fremskridt kun forøget Fattigdom og Elendighed.

Saaledes har man for 65 Aar siden fastslaaet, at Landmændene ikke af egen fri Villie gav deres Arbejdere bedre Kaar, selv om de havde faaet deres egne Kaar stærkt forbedrede.

De forløbne Aar har yderligere fastslaaet denne almengyldige Regel. — Alligevel møder man stadig Folk, som frejdigt paastaar, at Landarbejderne ikke behøver Organisation, for naar Bønderne faar bedre Kaar, vil de ogsaa give deres Arbejdere højere Løn.

Denne naive Indstilling overfor det økonomiske Livs saare haardhændede Realiteter, er stadig en væsentlig Aarsag til Landarbejdernes fortvivlede Kaar.

70ernes og 80ernes Forsøg.

Man var i 70erne og 80erne meget vel klar over det for Landarbejderne og Samfundet saa uretfærdige og uheldige i denne Udvikling. Befolkningens aandelige og kulturelle Rejsning, kunde den økonomisk saa lavt staaende Landarbejderklasse ikke blive delagtig i.

Da Landmændene, trods talrige Henstillinger herom, ikke forbedrede Landarbejdernes Kaar, og da Landarbejderne ejheller selv forsøgte ved Samarbejde at højne deres egne Kaar, tog andre Mennesker fat. I sidste Fjerdedel af forrige Aarhundrede gjordes mange og alvorlige Forsøg paa at samle Landarbejderne i Foreninger til Værn for deres egne Interesser. Men det var af Folk udenfor og over Landarbejdernes egen Klasse, og de kummerlige Resultater af Anstrengelserne fastslog blot, at Landarbejdernes sociale og økonomiske Rejsning skulde være deres eget Værk. Kun hvis Landarbejderne havde Vilje til Samling og Selvhævdelse, kunde Klassen virkelig drages fremad.

Det blev derfor ikke 70ernes Diskussioner om Landarbejdernes Kaar eller de følgende Aars Forsøg paa at samle Landarbejderne i forskellige Foreninger, som giver nogen Fremgang i Kaarene.

Nej, Forbedringer kommer først i 80erne og 90erne, da Byernes frembrydende Industri suger Arbejdskraften fra Landet og sammen med den voksende Udvandring til Amerika bringer Nedgang i Landarbejdernes Tal og dermed afløser Arbejdsløsheden blandt Landarbejderne med stigende Efterspørgsel efter Arbejdskraft.

Denne Udvikling trykker i Tiden frem til Aarhundred-Skiftet Landarbejderlønningerne noget opad. Disse steg saaledes for gifte Arbejdere fra 360 Kr. i 1870 til ca. 550 Kr. ved Aarhundredskiftet, endskønt Landbruget i denne Periode var ude for nogen Prisnedgang.

Klager over Mangel paa Arbejdskraft.

Landbrugets Klager over manglende Arbejdskraft er ingenlunde typiske for for Tid.

Knapt var man omkring 1890 bleven af med den ulykkelige Overflod paa Arbejdskraft i Landbruget, før man begynder at klage over Mangel paa Arbejdskraft.

Den Gang som nu, 45 Aar senere, klager man over Mangel paa unge Arbejdere.

Disse Klager over manglende ung Arbejdskraft stod i 1890, som nu i Dag, i nøje Forbindelse med Landbrugets Uvilje mod at betale de gifte Arbejdere en rimelig Løn. Omkring 90erne var de gifte Landarbejderes Løn i Kraft af den støre Efterspørgsel steget til 500 Kr. om Aaret. Derimod kunde unge Karle faas for 200 Kr. om Aaret plus Kost og Logi, og med Landbrugets Sans for billig Arbejdskraft søgte det da at ombytte den »dyre« gifte Arbejdskraft med de billigere ugifte Arbejdere, og det foregik, ligesom i disse Dage, under idelige Klager over Mangel paa Arbejdskraft til Landbruget.

Allerede ved Aarhundredskiftet var denne Udvikling drevet saa langt, at Husmanden var afskaffet, og Gaardmandsbrugets faste Arbejdsstyrke bestod nu af Drenge og unge Karle. Husmanden var der kun Brug for i Ny og Næ, som ved Høst og Tærskning. I den øvrige Tid af Aaret maatte han finde andre Steder at tjene sit Brød.

Den stærkere Efterspørgsel efter Arbejdskraft med dens Tilbøjelighed til at trykke Lønningerne opad, søgte Landbruget forøvrigt meget behændigt at afbøde med Indførsel af fremmede unge Arbejdere, først med svenske Karle og Piger, og senere, da disse ogsaa krævede Betaling for deres Arbejde, begyndte man paa den berygtede Import af polske Piger, hvormed man op til 1914 paany overbefolkede Landbruget med Arbejdskraft og ligefrem tilvejebragte Arbejdsløshed paa Landet og bremsede Stigningen i Landarbejderlønningerne, saaledes at Landbrugets mægtige økonomiske Fremgang fra 1900 til 1914 paany bragte Landarbejderne mere Fattigdom end Fremskridt.

Organisations-Bestræbelser. — Socialdemokratiets Arbejde.

Her er ikke Lejlighed til at dvæle ved det forrige Aarhundredes Forsøg paa at samle Landarbejderne i forskellige Foreninger til Højnelse af deres Kaar. Bestræbelserne afsatte paa visse Omraader blivende Resultater, men kun i isolerede Tilfælde af praktisk Værdi for Landarbejderne selv.

Socialdemokratiet forsøgte i 80erne og 90erne at samle Landarbejderne paa et fagligt Grundlag og i Tilslutning til den øvrige Arbejderbevægelse. Harald Jensen i Aarhus udgav det første danske Landarbejderblad, »Landarbejderen. Dette praktiske Arbejde var uden Tvivl det forrige Aarhundredes betydeligste Indsats for Landarbejdernes Sag og dannede en Slags Forløber til den senere Landarbejderbevægelse.

De andre Bestræbelser gik navnlig ud paa, at samle Landarbejderne om Foreninger til Hjælp imod Sygdom og lignende Foreteelser, ligesom de politiske Krav om Hjælp overfor Sygdom, Ulykkestilfælde og Alderdomsunderstøttelse ogsaa rejstes med Henblik paa Landarbejdernes Kaar. — For saa vidt har det haft den praktiske Betydning, at disse sociale Goder fra første Færd af ogsaa er bleven Landarbejderne i Danmark til Del, hvad ellers ikke har været Reglen i andre Lande.

Men hermed er ogsaa alt sagt om Betydningen af forrige Arahundredes Landarbejderbevægelse.

En faglig Samling om faglige og økonomiske Opgaver, med Forhøjelse af Arbejdslønnen, Forkortelse af Arbejdstiden, Forbedring af Arbejderboligerne og Medbestemmelsesret for Landarbejderne var der ikke Tale om.

Gaardmænd og Landarbejdere.

Det maa vist ogsaa indrømmes, at forrige Aarhundredes Landarbejdere hverken viste Interesse eller Forstaaelse for saadanne Krav.

Gaardmandsstanden, som var med i

Højskolebevægelsen og i Kampen for Junigrundloven og mod Estrups Provisorie, var ikke alene mere vaagen og fremsynet, men ogsaa mere moderne og demokratisk indstillet end de Herregaardsarbejdere, som i stort Tal af Herremanden lod sig føre til Valgstedet for der at stemme imod Demokratiets og deres egen Sag.

Derfor udviklede Forholdene sig ogsaa for Landarbejderne saa trist som allerede nævnt.

Landarbejderne var paa Forhaand ugunstigt stillede i Forhold til deres Arbejdsgivere, men hverken fagligt eller politisk fandt man nogen Villiesyttring af Betydning fra Landarbejderne selv med Forsøg paa at ændre de utaalelige Tilstande. Bønderne, som var stærkt inde i Kampen om den politiske Magt, mødte i deres Kamp for Demokratiet en sløv Modstand fra ialtfald Herregaardenes Arbejdere, og naturligvis var saadan Kamp mod egne Interesser ikke egnet til hos Gaardmændene at skabe Respekt for Landarbejderne.

Bønderne, som vel havde store økonomiske Fremskridt, havde ogsaa mange Krav til Livet, og de var naturligvis mere opmærksomme paa deres egne Ønsker og Interesser end paa deres Arbejderes kummerlige Kaar.

Det er jo det evigt menneskelige — Næsten kommer i anden eller tredie Række.

Livet er en Kamp om en stadig bedre Placering i Samfundet, og den, som sløvt tager, hvad der falder af, kommer uvægerligt nederst i Bunken.

Landarbejderorganoisationernes Rejsning.

Først i Begyndelsen af dette Aarhundrede begyndte Landarbejderne selv i større Udstrækning at røre paa sig, med Forsøg paa at rejse en faglig Organisation. Harald Jensens Blad — »Landarbejderen« — som Socialdemokratiet udgav, fik alligevel Tag i en Del unge Landarbejdere, som begejstredes for Sagen. Den 20aarige Tjenestekarl, Carl Westergaard, bebyndte i 1905—06 en Agitation for at samle Landarbejderne i en Organisation, og i 1907 var han naaet saa vidt, at han d. 10. Februar kunde sammenkalde til den første Landarbejderkongres i Odense, hvor man stiftede Tyendeforbundet, som fra 1. Oktbr. 1907 udgav »Tyendebladet«. Johan Skjoldborgs Herregaardsroman »Gyldholm« og Jeppe Aakærs Bog »Vredens Børn« var Varselskud for Landarbejderne og kaldte mange til Arbejdet. — Alligevel var det de unge Landarbejdere, som rejste Bevægelsen.

De gifte Landarbejdere var det endnu ikke muligt at samle om et Arbejde for deres egen Sag, dertil var de for fattige og fortrykte uden Tro paa sig selv og deres Ret.

For Tjenestekarlene var det noget anderledes. De var i økonomisk Henseende bedre stillede end de gifte Arbejdere, og de følte sig langt friere. Tilmed havde de Ugdommens Nysgerrighed og Lyst til at lære og forstaa noget. Gaardmandssønnerne fik derfor ikke Lov til at være ene om Højskolerne mere, nej, nu begyndte Tjenestekarlene ogsaa — til Forargelse for de mange Bønder — at tage paa Højskole om Vinteren.

Her lærte Tjenestekarlene noget, fik større Syn paa Tingene og fik Blikket aabnet for deres egen Stands Armod og Elendighed, og med det Fond af Viden og Oprørsaand rejste de ved Foraarstid hjem til Slidet og Arbejdet for deres Stands Rejsning.

(Fortsættes.)

Strejke

er etableret overfor Skovdistrikterne Fredenslund-Ravnsborg med Solbjerg-Sønderskov, Havnø-Launkær og Visborggaard, og det er saaledes forbudt organiserede Skovarbejdere at paatage sig Arbejde paa disse Distrikter før der er gennemført en tilfredsstillende overenskomstmæssig Ordning.

FRA AFDELINGERNE

D. A. F., Gadstrup-Syv.
Agitationsmøde afholdes af D. A. F. og D. s. U. paa Gadstrup Hotel Onsdag den 20. ds. Kl. 7½. Der vil komme et Par Talere tilstede og holde Foredrag, og der vil blive Fremvisning af Lysbilleder samt Oplæsning. Entréen er gratis og alle er velkommen. **Ole Petersen.**

D. A. F., Lynge-Broby Afdeling
afholder Koncert, Pakkefest og Bal i Lynge Forsamlingshus Lørdag den 16. Februar Kl. 20. Musik: Anker Hansens Harmonika-Orkester. Entré 1,50 pr. Familie, 1 Kr. pr. enkelt Deltager. Omegnens Fag- og Partiforeninger indbydes. Gyldig Medlemsbevis forevises. **Bestyrelsen.**

Nivaa Afdeling (L.)
afholder Generalforsamling Lørdag den 16. Februar Kl. 7½ paa Niverød Kro. Bestyrelsen for D. A. F. Nivaa Afd. kommer tilstede. Alle Medlemmer maa se at komme. Kredsformanden kommer til Stede. Mød nu alle. Vi skal have ordnet vort Forhold til D. A. F. Nivaa Afdeling, saa der kan blive mere Samarbejde.
L. P. Larsen.

Rakløv Afdeling.
Lørdag den 16. Februar holder D. A. F., Rakløv, D. A. F., Refsnæs og Rakløv Soc.-dem. Forening Dilettantforestilling i Ellede Forsamlingshus Kl. 7½. Der opføres »Studeprangeren«, Folkekomedie i 2 Akter, og »Vækkeuret«, Farce i 1 Akt. Efter Forestillingen Bal. Billetpriserne over hele Salen 1 Kr. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes. — Onsdag den 20. Februar Kl. 7½ bliver Forestillingen — med forventet Tilladelse — offentlig. **Udvalget.**

Karise Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Fredag den 22. ds. hos Valdemar Christensen, Karise, angaaende Søndags-Kursus i Haarlev den 10. Marts. **Johannes Nielsen.**

Viemose Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Opkræveren kun kommer hver 3. Uge for Eftertiden, men Kontingentet kan indbetales til Opkræveren og Kassereren samt paa Kontrolstedet. Kontroltiden er fra 9—10, Lørdag fra 4—5 Eftm.
Bestyrelsen.

Sanagran

DET DANSKE GØDNINGS-KOMPAGNI

Benyt SANAGRAN til Afsvampningen

Fortrinligt baade til Tør- og Vaadafsvampning

Som særligt Tørafsvampningsmiddel til Runkelroefrø og Sukkerroefrø kan vi anbefale BETASAN

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(Medlemsantal ca. 130.000. Forsikringssum ca. 1 Milliard Kr. Reserver ca. 1,3 Mill. Kr.)
I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30.000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40.000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50.000 Kr.
I Løsøreafdelingen optages: Løsøre, saavel i Købstæderne som paa Landet.
I Tyende- og Ungdomsafdelingen optages: Ejendele indtil 2500 Kr.s Forsikringssum, uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Nørrevoldgade 16, København K. Tlf. 383.

Gummivarer
sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker. **Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.** Forlang **Gratisprøver** og Bogkatalog. — I denne og næste Maaned vedlægges **„Den grønne Ægteskabsbog" gratis** hver Ordre paa mindst 5 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

D. A. F., Alsted-Fjenneslev Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at over 4 Ugers Restance kan medføre Slettelse. Husk, vi nærmer os stærkt den 31. Marts, hvor al Restance skal være indbetalt, da det ellers uvægerlig har Slettelse til Følge. Husk det nu, Kammerater, ingen har Raad til at glide ud af Organisationen.
Bestyrelsen.

Hjembæk Afdeling.
Gode Kammerater! Jeg vil gerne hermed meddele jeg alle, at I maa huske, at Restancefristen kun er 4 Uger for at undgaa Slettelse, da Kassereren jo ikke kan betale nogen Steder med Restance. Husk nu, Kammerater, det er 4 Uger.
Niels P. Andersen.

Beldringe Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger. Hvis I ikke betaler, naar Opkræveren kommer, maa I selv betale til Kassereren for at undgaa Slettelse. Kontingent modtages hver Søndag Formiddag.
Peder Richardt Pedersen.

Ringsted og Omegns Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Afdelingen for Fremtiden hedder D. A. F., Torped-Sigersted Afdeling.
Bestyrelsen.

Hvidovre-Valby Afdeling.
Lørdag den 23. Februar Kl. 20 fortsættes den ekstraordinære Generalforsamling paa »Frihedskroen« med Færdigbehandling af Punkt 4. Valg af Ledelse. 5. Indkomne Forslag. 6. Fremtidigt Arbejde. 7. Eventuelt. Medlemmerne bedes i egen Interesse møde fuldtalligt op. Fagbogen medbringes.
Bestyrelsen.

Lejre Afdeling.
Ved den Generalforsamling, der afholdtes den 2. Februar, vedtoges det at tilslutte sig Julefonden med 10 Øre om Ugen, som Kontingentet saa er forhøjet med. Der afholdes Medlemsmøde i Hejmdal Lørdag den 23. Februar Kl. ca. 7½, hvor Kontingent modtages. **P. Petersen.**

Bjergsted-Bregninge Afdeling.
Søndag den 17. ds. Kl. 7½ opføres i Eskebjerg Forsamlingshus »Rasmines Brylup« i 4 Akter, og Medlemmer af D. A. F. med Familie. God Musik. Til Generalprøven om Eftermiddagen indbydes alle Aldersrentenydere og Børn.
Herman Pedersen.

Stenmagle Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes herved paa, at 4 Ugers Restance har Slettelse tilfølge, uden videre Varsel. Sørg for at faa de store Restancer bragt væk. — Vi nærmer os jo den 31. Marts, da al Gæld skal være betalt. **Bestyrelsen.**

Gimlinge Afdeling.
Kontroltiden er om Lørdagen fra 2—3.
Kontorbestyreren.

Storehedinge Afdeling (L.).
Medlemsmøde afholdes paa Hotel Stevns Lørdag den 16. Februar Kl. 7½, hvor der bl. a. skal vælges 3 Mand til at deltage i et Arbejdsmandskursus i Haarslev den 10. Marts. Mød saa op. **Svend Mathiesen.**

Gunderslev Afdeling
erindrer herved Medlemmerne om, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor vi skal have vore Forhold til Forbundet i Orden. Derfor maa alle Restancer være indbetalt til Kassereren senest 25. Marts.
Chr. Wulff.

Fakse Afdeling (L.)
afholder selskabelig Sammenkomst paa Hotel Fakse Søndag den 24. ds. Kl. 7 for Medlemmer med Besøgende. Paa Scenen optræder Tryllekunstner Johs. Olsen, Taastrup, med forskellige Numre. Billetter a 50 Øre faas hos Formanden. Efter Tryllefore stillingen Dans til Kl. 1. Mød nu op, Kammerater, og lad os faa en fornøjelig Aften. **Jens Larsen.**

Sønder Dalby Afdeling
afholder Medlemsmøde Fredag den 22. Februar Kl. 7 i Dalby Forsamlingshus angaaende Overenskomsten paa Høsten Teglværk. Alle Teglværksarbejderne bedes møde. Samtidig gøres Medlemmerne opmærksom paa, at al Restance skal være betalt inden 1. April, da der ellers kan ske Slettelse. **Johannes Høst Olsen.**

Jægerspris Afdeling.
Opkrævernes Opmærksomhed henledes paa, at Kontingentet skal være afleveret til Kassereren senest den 28. i hver Maaned for at han kan faa Mærkerne tidligere ud. **Villy Hansen.**

Halsnæs Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 23. ds. Kl. 8 i Torup Kro. Dagsorden: Julestøttelse og Kursus. **Nicolaisen.**

Tjæreby D. A. F. Afdeling
afholder Præmiemaskerade i Tjæreby Forsamlingshus Lørdag den 2. Marts Kl. 20 Aften, hvortil Omegnens Fag- og Partifæller indbydes. Billetter a 1 Kr. pro Persona. Der udbetales 5 Kr. i Præmie til den smukkeste Dame og 5 Kr. til den bedste Herre. Maskegarderobe forefindes. De to første Maskerede har gratis Adgang. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden om Onsdagen er fastsat fra Kl. 9—10, grundet paa Postforsendelsen. Samtidig gør vi opmærksom paa, at al Restance ud over den fastsatte Tid af 4 Uger, har Slettelse til Følge uden videre Varsel. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Gimlinge Afdeling,
afholder stor Pakkefest og Bal i Gimlinge Forsamlingshus Søndag den 17. Febr. Kl. 7½. Pakker modtages. God Musik. Entré 1 Kr. for Herrer og 75 Øre for Damer. **Bestyrelsen.**

Voksne Mænd og Kvinder
tilsendes gratis og portofrit den nye Bog om Børnebegrænsningens Problemer. Den er rigt illustreret og giver fuld Besked om alle Sexuallivets Mysterier, Fødselskontrol, Fosterdrab og forebyggende Metoder. Priskurant over Hygiejnevarer medsendes gratis paa Forlangende. Ønskes lukket Kuvert maa 25 Øre medsendes i Frimærker.
Bogforlaget „Minerva", København V.

Frøslev Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag d. 16. Febr. i Lund Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Jens P. Olsen.

Helsinge-Drosselbjerg Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Muldrup Kro Tirsdag den 12. Februar Kl. 19. Dagsorden bekendtgøres samme Aften. Mød alle, da det er vigtige Ting vi skal forhandle. **Hans P. Nielsen.**

D. A. F., Farringløse-Giesegaard.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at over 4 Ugers Restance har Slettelse til Følge. Sørg for at faa betalt, da vi nærmer os 31. Marts. Betaler I ikke, naar Opkræveren kommer, saa mød og betal enten hos Kassereren, Kontorbestyreren eller Formanden, som tager imod Kontingent til enhver Tid. Kontroltiden er Lørdag fra 2—3, de andre Dage fra 10—11. Sørg nu for at faa jeres Fagbog i Orden.
Hans Andr. Nielsen.

HUSK
ved Flytning at meddele ny Adresse til Landpostbudet eller paa Postkontoret, derved undgaar du uregelmæssig Levering af Landarbejderbladet.

CLICHEERNE FRA J. H. Mathesen HURTIGT - SMUKT - BILLIGT TELEFON 11900 — 7057

Redaktør: Marius Olsen. -- A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEJDERBLADET SJÆLLAND

ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 8. Fredag den 22. Februar 1935. 21. Aargang.

Kan alle Landarbejdere organiseres?

I.

Der er maaske en og anden, som vil betragte det for at være altfor optimistisk at besvare dette Spørgsmaal med et afgjort Ja; saadanne eventuelle Skeptikere anbefales det at se tilbage paa den Tid, der er gaaet, siden Landarbejderforbundet stiftedes, og de Resultater, der i den Tid er naaet.

Den 1. Juli 1915 udkom første Nummer af Landarbejderbladet, altsaa nu snart for 20 Aar siden, og samtidig blev det Agitationsarbejde paabegyndt, som lagde Grundlaget til den nuværende Organisation.

Den Gang stillede man ikke Spørgsmaalet som ovenfor, men Spørgsmaalet lød: Kan det overhovedet lade sig gøre at organisere Landarbejderne, er det i det Hele taget muligt at bringe Organisationstanken ud paa Landet med Udsigt til at positivt Resultat? Der var faktisk adskillige, selv blandt organiserede Arbejdere, som tvivlede herpaa, og i visse Kredse blev det betragtet som en given Ting, at det *ikke* kunde lade sig gøre at faa Landarbejderne i Tale for den faglige Organisation.

Fagforeningerne var, hævdede man, noget, der hører Byerne og Byerhvervene til og kan ikke slaa Rod paa Landet, navnlig fra Bøndernes og deres Presses Side blev dette doceret som et Dogme, en Trosartikel, som det næsten var Gudsbespottelse at tvivle paa Ufejlbarligheden af.

Enhver ved, hvordan det er gaaet: I Dag er Landarbejdernes Organisation en Kendsgerning. I Løbet af 20 Aar er Organisationen slaaet saa afgørende igennem, at der næppe er nogen med en Smule Kendskab til Forholdene, som tør tro paa Muligheden af at hindre dens videre Udbredelse. Nu er Spørgsmaalet ikke mere: Kan vi rejse en Organisation — det er besørget. I Dag er Spørgsmaalet: Kan vi regne med nogenlunde snart at faa Resten med indenfor Rammerne? De Kendsgerninger, der her er peget paa, berettiger os til, som nævnt, at tro paa, at det vil kunne lade sig gøre. Hvad er det, der til syvende og sidst betinger Tilslutning til Organisationen?

Det er ganske simpelt dette, at de paagældende Mennesker har Brug for den, at deres Vilkaar for det første er saaledes, at en Forbedring af dem ikke alene er ønskeligt for dem selv, men til en vis Grad ogsaa nødvendig.

Det har altid været Selvopholdelsesdriften, som har været den fornemste Aarsag til, at Arbejderne har dannet deres faglige Organisationer og paataget sig de Byrder, dette fører med sig.

Nu kan der jo ikke være Tvivl om, at Landarbejdernes Stilling er saaledes, at en Forbedring er paakrævet, og at de maa føle sig opfordret til at gaa med i Arbejdet herfor, og dette gælder jo i ganske særlig Grad netop den Del af Landarbejderne, som hidtil har holdt sig borte fra Organisationen, nemlig de egentlige Landbrugsarbejdere, det vil sige Medhjælperne og de faste Daglejere, netop disse Folk er ringere stillet end nogen anden Del af Arbejderklassen i dette Land, de har lavere Løn og længere Arbejdstid end andre Arbejdere i Almindelighed har, elendige Boligforhold og slet Behandling hører i Reglen med i deres daglige Tilværelse; her, om nogen Steder, er der Brug for en organisationsmæssig Indsats, men før en saadan kan finde Sted maa disse Folk naturligvis have fundet deres Plads indenfor Organisationen. At hjælpe til med, at dette sker snarest, er en af Fremtidenes vigtigste Opgaver for dem, som i Løbet af de 20 Aar har rejst Organisationen paa Landet.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Til samtlige Formænd, Kasserere og Kontorbestyrere er der Onsdag den 20. ds. udsendt Cirkulære om betydningsfulde Spørgsmaal.

Er der Tillidsmænd, der ikke har modtaget det paagældende Cirkulære, bedes de straks skrive til Landarbejdergruppens Kontor, Vestre Boulevard 43, derom med Opgivelse af Navn og Adresse og Afdelingsnavn.

Sofus Westergaard.

Forbundet har i Januar 1935 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Januar	For Decbr. & Restance	Afdelings-Materiale
Aarby	378,29	515,90	14,45
Allerslev	370,09		0,30
Alsted-Fjenneslev		306,25	
Amager		59,00	1,00
Asminderup		51,00	
Aversi-Thybjerg	217,45		
Baarse	188,35		0,60
Ballerup-Maaløv	285,52		7,85
Beldringe		103,90	
Benløse	436,36		
Besser	409,82		
Birkerød	69,90		
Bjergby-Mørkøv	144,35	376,34	
Bjergsted-Bregninge	349,07		
Bogø	235,16		
Borre (Møen)	265,84		
Borup	323,05	522,00	
Boslunde	511,01		3,00
Brorup-Valby	716,99	1176,59	
Dalmose	115,60		
Damsholte (Møen)	693,82		
Egebjerg	161,84		
Egerslevmagle	127,92		
Ejby-Dalby	347,45	383,28	12,75
Enderslev-Vraaby	139,70		
Everdrup	296,15		
Fanefjord (Møen)	811,17		7,00
Farringløse-Gisegaard	271,51		
Faxe		727,00	
Fensmark	84,70		
Ferslev-Vellerup	166,60		
Fodby	82,66	125,65	
Fredensborg	143,98	258,85	
Frøslev	339,38	460,05	
Fuglebjerg	426,76		
Fuglede	236,64	302,74	8,00
Gadstrup-Syv	157,12		
Gandløse	85,00		
Gevninge-Herslev	186,86		
Gimlinge	162,76		5,20
Glumsø	722,88		3,00
Gundersiev	305,57		
Gundsølille	463,57		6,00
Gundsømagle	383,69	11,50	
Haarlev		305,74	
Hagested	148,51		
Halsnæs	71,50	162,35	
Hammer	441,55	10,20	
Haraldsted	527,28		
Haslev		433,05	
Hastrup-Særløse	211,84		1,20
Hellested	147,60		
Helsinge-Drøsselbjerg	91,02	251,33	0,40
Herfølge	280,90	476,50	3,40
Herlufmagle	324,62	560,02	
Herløv		10,58	1,35
Herstederne		239,70	0,30
Hillerød	492,72		
Hjembæk	243,16		
Hjertebjerg (Møen)	386,50		
Holmstrup	106,76	113,37	
Holtug-Gjorslev	129,40	321,19	
Horslev-Tingjellinge	156,60		
Hvidovre-Valby	833,39		
Hyllinge	352,53		
Højby-Ellinge	383,48	869,19	
Jersie-Ølsemagle	181,39	327,52	1,60
Jordløse	144,08		
Jungshoved	317,19		
Jægerspris	537,74	532,59	13,10
Karise	246,01		
Karlslunde	248,90		
Kr. Flinterup	54,40		
Kr. Hyllinge		221,25	
Kirkerup	290,28	29,25	
Kr. Saaby	182,19		
Kjøng	256,13	336,83	1,85
Klippinge-Magleby	192,95	288,93	4,65
Kolby	396,65		6,00
Kongsted	442,75		
Kongstrup-Tølløse	304,89	396,21	
Kundby	746,68		0,60
Kværkeby	434,11	34,00	

SJÆLLAND	For Januar	For Decbr. & Restance	Afdelings-Materiale
Lejre	369,34	475,90	2,47
Lellinge	136,50	325,06	
Lidemark	135,92		
Lundby	189,04	299,45	3,60
Lyngby	396,85		
Lynge-Broby	138,55		
Løve		121,45	
Magleby (Møen)	359,07		6,10
Melby		168,30	
Mern	344,63		
Munke-Bjergby	308,98	394,11	
Nidløse	175,90		7,50
Nivaa	235,60		
Nordby (Samsø)	272,17	39,00	
Nordrup	79,37		
Nyraad	170,00		
Næstelsø-Brandelev	108,24	426,25	1,00
Næstvedegnen	1082,68	131,50	
Ondløse	225,22	412,20	8,15
Onsbjerg	377,69		3,05
Ottestrup-Sorterup	380,53	480,73	2,98
Ourø	89,10	174,80	
Præstø	260,64		
Raklev		749,41	
Regstrup		466,12	
Ringsted	135,77		
Roholte	127,45	146,52	
Roskilde	606,40		3,50
Rude	84,86		5,75
Ruds-Vedby	433,96		
Rye-Sonnerup	157,80	109,64	
Rørby	134,32	70,37	0,35
Sejerø	50,00		
Sengeløse	254,52		
Skamstrup	289,88		
Skibby		342,83	
Skørpinge-Faardrup	95,05		
Slangerup		186,68	
Sludstrup	134,30		
Smørum	269 49		
Sneslev	171,87		7,00
Sorø	85,00	26,30	
Spjellerup-Smerup	159,47		
Stege (Møen)	389,92		
Stenmagle	517,53		0,50
Stensved	203,81	329,66	
Stigsnæs	166,05		
Stillinge		205,14	
Storehedinge		114,65	
St. Merløse	264,07	476,69	5,00
Strø	142,26	188,82	0,40
Svallerup	268,89		
Sværdborg	288,72	594,20	3,40
Sæby-Buerup	152,97		
Sæby-Gershøj	66,00	132,60	2,31
Sdr. Dalby	302,60		
Terslev	136,00	441,52	
Thestrup	267,17	326,80	
Thorslunde-Ishøj		198,50	3,85
Thureby	180,57		
Tjæreby	362,42		5,00
Toksværd	233,32		
Tornemark	219,90	412,21	0,03
Tranebjerg	704,31		11,50
Tune	354,81		4,75
Tømmerup	327,60		
Uggerløse	125,53		0,60
Ulsø	177,79		
Vejlø	201,16		
V. Egede	318,71		
Vetterslev-Hømb	64,58	184,71	
Viemose	233,12		
Vig			
Vigersted	269,23	251,46	
Viskinge	173,05		
Volderslev-Gørslev			
Vrangstrup-Sandby	86,29	138,53	
Øde-Førslev	142,78		0,40
Ølstykke	89,42	63,50	
Ørslev v. Ringsted	165,32		
Ørslev v. Vordingborg	141,13		
Ørsted	315,95	458,56	
Ø. Egesborg	74,80		

hvorfor herved kvitteres. 9. Februar 1935.

Lorents Petersen.

Forfatnings-Reformen.

Af **Niels Arup.**

Den foreslaaede Grundlovsændring om Landstingets Afskaffelse vil med sin Gennemførelse betyde Danmarks Overgang til den stadigt voksende Gruppe af Stater med Etkammerforfatningen. Det var navnlig de unge Stater, der opstod som et Resultat af den store Krig, som forlod det traditionelle Tokammer-System, men allerede langt tidligere kender man Etkammer-Forfatninger. Saaledes var Konventet, den franske Revolutions lovgivende Forsamling, en Etkammer- Rigsdag, og det samme gælder den Rigsdag, der oprettedes efter at Bismarck i 1871 havde samlet den tyske Forbundsstat, omend man bibeholdt det saakaldte Forbundsraad som et Minde om Staternes tidligere Selvstændighed. Ogsaa Danmark har haft sin Etkammerforfatning. I August 1855 havde det været nødvendigt at begrænse Grundloven af 1849 til alene at gælde for det egentlige Kongerige, medens dens Gyldighed for Slesvigs og Holstens Vedkommende ophævedes, og derfor gaves den 2. Oktober 1855 Forfatningsloven for det danske Monarkis Fællesanliggender. Der etableredes herved en egentlig Etkammerforfatning, som imidlertid var meget konservativt præget, idet ¼ af Rigsraadets Medlemmer var kongevalgte, medens Resten valgtes dels ved indirekte Valg, dels ved direkte Valg blandt Vælgere med en vis Indtægt som Minimum. Denne Forfatning fik dog kun ringe reel Betydning og en meget kort Levetid, idet den i 1863 afløstes af en Tokammerforfatning, Novemberforfatningen, der førte direkte til Krigen 1864. Norge har, siden det fik sin Grundlov i 1814, haft Etkammerrigsdag, — omend denne, »Stortinget«, rent praktisk er delt i to Afdelinger, Odelstinget og Lagtinget, der imidlertid i Tilfælde af Uenighed mellem de to Afdelinger træffer Afgørelse i et Fællesmøde. Tilsvarende er Ordningen for det islandske Altings Vedkommende.

Fordelene ved Tokammer-Systemet, saaledes som vi har det i Øjeblikket, angives at være bl. a. den større forfatningsmæssige Garanti, som det skulde indeholde fremfor Etkammer-Systemet. Medens Folketinget skulde være det egentlig initiativtagende, skulde Landstinget være det prøvende og overvejende Ting.

Det er nu allerede aabenbart, at om en saadan Deling af de to Tings Opgaver har der aldrig været og er der navnlig i vore Dage aldeles ikke Tale. Den nøje Prøvelse og Overvejelse af et Lovforslag foregaar faktisk allerede ved Behandlingen i Folketinget, og da navnlig under Udvalgsbehandlingen, og ikke mindst gælder dette den vigtigste af alle Love, Finansloven, som Folketinget har til Behandling i mange Maaneder, medens Landstinget normalt maa løbe den igennem paa en 14 Dages Tid. Rent praktisk er saaledes Landstingsbehandlingen ganske unødvendig.

Men dertil kommer — og det er det afgørende —, at Tokammersystemet i sig selv indebærer alvorlige Muligheder for ganske at standse Lovgivningsarbejdet. I denne Situation har Danmark jo allerede igennem lang Tid befundet sig, omend Regeringen Staunings politiske Forhandlingsdygtighed dog saglige Handlekraft i nogen Grad har formaaet at overvinde de deraf opstaaede Vanskeligheder.

Det er iøjnefaldende, at Tokammer-Systemet nødvendigvis maa medføre en forskellig Sammensætning af Folketing og Landsting. Det vilde ingen Hensigt have at indkalde to lovgivende Forsamlinger, der, udgaaede af nøjagtig de samme Befolkningsklasser og valgte paa nøjagtig den samme Maade, vilde være absolut ens, og hvis Afgørelse derfor praktisk talt aldrig vilde adskille sig fra hinanden. Hvis derfor Landstingets eneste Opgave var at være det prøvende og overvejende Ting, vilde det være baade nemmere og billigere ganske simpelt at anordne seks Behandlinger af et Lovforslag i en Etkammer-Rigsdag i Stedet for to Gange tre Behandlinger i en Tokammer-Rigsdag.

Den historiske Udvikling i alle parlamentarisk styrede Lande viser da ogsaa, at det er helt andre Grunde, der i Virkeligheden ligger bag Kravet om Landstingets Bevarelse. Det er de konservative Befolkningsklassers Ønske om at hæmme Udviklingens Gang. Den bedst anvendelige og mest anvendte Fremgangsmaade i saa Henseende er at begrænse Valgretten til Landstinget til Vælgere med en bestemt, højere aarlig Indtægt. Man kan ogsaa gøre Valgretten til Landstinget afhængig af Indehavelsen af visse Eksaminer, eller man kan af Landstingsvælgerne kræve en vis højere Alder. Tillige med disse Betingelser eller uden dem kan man fastsætte, at Landstingsmedlemmerne skal vælges ved indirekte Valg (f. Eks. af Amtsraadene eller af særligt valgte Valgmænd), eller der kan stilles tilsvarende Betingelser angaaende Indtægt, Formue, Eksaminer, Alder o. s. v. til de Personer, som skal kunne vælges til Medlemmer af Landstinget. Endelig kan man gaa den Vej at lade et vist Antal af Landstingets Medlemmer være saakaldte kongevalgte — oftest livsvarige — Medlemmer — eller tingvalgte Medlemmer, og man kan gøre Valgperioden for Landstinget længere end Folketingets. I disse Retninger har danske konservative Kredse ikke nægtet sig noget ved de tidligere danske Grundlove. Vi har lidt under praktisk talt alle disse Former for konstitutionelle Ulemper. I afgørende Grad har det sat sit Spor i dansk Politik. For blot at nævne et enkelt Eksempel: Estrups Mindretalsdiktatur havde aldrig været muligt, hvis han ikke havde haft det konservative Landsting bag sig. Og som det var dengang, er det nu. Alene Landstingets konservative Sammensætning: Den langvarige Valgperiode, de tingvalgte Medlemmer, den høje Valgretsalder, de indirekte Valg, er Skyld i, at Regeringens og Folketingsflertallets Lovgivningsarbejde bremses Gang paa Gang, endskønt Landstinget derved sætter sig op mod det danske Folks Vilje. Det er nu blevet en Nødvendighed, at dette konstitutionelle Misbrug standses.

I de parlamentariske Forfatningers Hjemland, det ellers saa konservative England, har man allerede for lang Tid siden betraadt denne Vej. I 1911 bestemtes det, at Overhuset overfor almindelige Love kun skulde have et suspensivt Veto, og at det overhovedet ingen Indflydelse maatte have paa Finanslove. I Realiteten opererer man altsaa i England med en Etkammer-Forfatning.

Men ogsaa af rent praktiske Grunde er det netop i vor Tid nødvendigt at lade vor Tokammer-Forfatning afløse af en Etkammer-Rigsdag. De Problemer, som Rigsdagen i disse Tider hovedsageligt beskæftiger sig med, er af økonomisk Karakter. Det er ikke de store Idé-Debatter, der optager Sindene, Rigsdagens Arbejde skal være af haandgribelig forretningsmæssig Karakter. Frem for alt maa Rigsdagens Arbejde være hurtigt, hvis den skal kunne staa Maal med de stadigt skiftende handelspolitiske Situationer og de nye økonomiske Krav, som stilles til den. Et meget betydningsfuldt Skridt i saa Henseende — og i Virkeligheden det eneste, der kan tages, hvis vort parlamentariske System skal omdannes med Nutidens Krav for Øje, — vil det være at afskaffe Landstinget. Endnu et praktisk Hensyn taler herfor: Den deraf følgende Formindskelse af Statens Udgifter til Lovgivningsmagten.

I det af Regeringen fremsatte »Forslag til Bestemmelser om Forandringer i Grundloven« har man særdeles praktisk formuleret Landstingets Afskaffelse saaledes, at man ganske simpelt dels har afskaffet Betegnelserne »Folketing« og «Landsting«, dels har fjernet alle de Bestemmelser, som specielt vedrører Landstinget, og iøvrigt overalt, hvor Ordet »Folketinget« anvendes, erstattet dette med »Rigsdagen«. Saaledes afskaffes det nu bestaaende Landsting, og Folketinget bliver Danmarks Etkammer-Rigsdag. I Bemærkninger til Forslaget siges det, at Landstinget paa Grund af de specielle Regler, der gælder om dets Sammensætning, »partimæssigt set har faaet en anden Sammensætning end Folketinget; og omend Forskellen i saa Henseende kun er ringe, er dette dog kun resulteret i at Landstingets Flertal i flere Tilfælde har modsat sig Gennemførelsen af Lovforslag, som i Folketinget i Kontakt med Befolkningens Flertal har opnaaet en aldeles overvejende Tilslutning. Da dette har været Tilfældet endog med Hensyn til Forslag, hvis Betydning for det almene Vel Regeringen har maattet tillægge en over-

(Fortsættes Side 7.)

Landarbejderne.

Radioforedrag af Oscar Levinsen.

(Fortsat)

Højskolerne og Landarbejderne.

Med Tjenestekarlenes Indtog paa Højskolerne begyndte faktisk Landarbejderbevægelsen. Ikke fordi Højskolerne opdrog dem til at lave Oprør. Det var saa langt fra. Højskolerne var tilmed den Gang mod Socialismen og Fagforeningerne. Men — som Grundtvig skriver: — »Hvad Solskin er for det sorte Muld, er sand Oplysning at kende«.

De Tjenestekarle, som fik Øjnene aabnede for en Del af Livets Skønhedsværdier, fik ogsaa et skarpere Blik for dets Skyggesider. Og disse Højskoletjenestekarle fra Aarhundredets Begyndelse danner Landarbejderbevægelsens moralske Grundlag. Hos dem skabtes der Villie til Selvhævdelse, Villie til Kamp for Standens sociale, økonomiske og kulturelle Rejsning, og de havde lært at yde aandeligt Arbejde. De saaede deres Tanker og Ideer hos de jævnaldrende, saa de unge samledes om deres egen Sag og stiftede Tyendeforbundet i 1907.

De gifte Arbejdere fik de ikke Tag i endnu.

Der skulde gaa 10—11 Aar, før det i Aarene 1917—19 virkelig lykkedes at faa Tak i de gifte Landarbejdere. Der skulde netop gaa de 10—11 Aar, som betingede, at Tjenstekarlene fra 1905 og 1907 var blevne en væsentlig Del af de gifte Landarbejdere og havde haft Tid til at gennemtrænge deres gifte ældre Kammerater med deres Ideer.

Landarbejderbevægelsens vanskelige Kaar fra 1907—1917 har derfor sin naturlige Begrundelse i at ikke alene var Bevægelsen ung, men dens Stiftere og Tilhængere var ogsaa ganske unge Mennesker og først med deres Modning, modnedes Betingelserne for Landarbejderklassens Samling.

Alligevel gik der i denne Periode meget tabt for Landarbejderne.

Kostbare Aar.

Fra Tyendeforbundets Stiftelse i 1907 til Landarbejderbevægelsens Gennembrud i 1917—18 gik 11 lange Aar, mørke og kostbare Aar for Landarbejderne. Det var Kampaar for Pionererne, Stridsaar for Forkæmperne, — for Bevægelsen var det Vandreaar, men for Landarederne en Ørkenvandring.

Ikke alene de forløbne 30 Aars sunde Konjunkturfremgang fik Lov at bundfælde sig i Kapitalrente og stigende Ejendomspriser i Stedet for i højere Lønninger og økonomisk Fremgang for Landarbejderne, men ogsaa den største Del af Krigstidens uholdbare Prisstigninger fik Lov at beslaglægge en saa stor Andel i den danske Høst, at da Organisationen endelig var brudt igennem, da de Tusinder endelig var samlet og kunde rejse Krav, havde Kapitalen skummet Fløden og gæld- og rentebundet Landbruget, saa man nu paaberaabte sig ringe Betalingsevne.

Som i Danmark, saaledes ogsaa for Landarbejderne i andre Lande, de fleste Steder blot værre endnu. Det er et af dette Aarhundredes talrige Tragedier.

Det skal siges nu, hvor vi har kastet Blikket tilbage over Aarene, der svandt, det skal huskes fremefter, at Tiden tugter og tugter Slægtled for hver Gang den har kaldt for døve Ører. De danske Bønder har i de senere Aar faaet Anskuelsesundervisning deri.

Socialdemokratiet genrejser Landarbejderbevægelsen.

Efter at Socialdemokratiet i 1915 havde samlet Landarbejderbevægelsens splittede Dele og givet dens Ledelse økonomisk Basis for Arbejdets Fortsættelse, lykkedes det endelig i 1917—18 at samle Landarbejderne om et Gennembrud for deres Sag.

Medens Medlemstallet ved den nye Start i 1915, da Landarbejderforbundet i Danmark blev stiftet, var 600, var det i 1919 vokset til 20,000 og i 1920 til 26,000. Dermed fik Landarbejdernes Organisation Muligheder for at øve Indflydelse paa Landbrugets Løn- og Arbejdsforhold. I Løbet af Sommeren 1918 afsluttedes talrige Overenskomster med de større Gaarde, hvorved Lønningerne sattes op og Vilkaarene forbedredes, men det gik ikke af uden Kamp. Herremændene var ikke vant til at forhandle med deres Arbejdere om Løn og Arbejdsvilkaar, og Organisationens Ret til at tale paa sine Medlemmers Vegne anerkendte de absolut ikke, før vi gennem nogle Strejker lærte dem at forstaa, at Organisationen alligevel var en Faktor, de var nødt til at regne med og forhandle med.

Arbejdsgiverforeningen og Overenskomsterne.

Som Modvægt mod Landarbejdernes Organisation dannede Arbejdsgiverne i 1919 en Organisation, med hvilken vi kontraherede, og nu gik Landarbejderklassen fra Enkeltmandskontrakternes Arbejdsforhold over til de kollektive Arbejdsoverenskomsters Arbejdsvilkaar med Forhandlingsret om Vilkaarene og Medbestemmelsesret over deres vigtigste Anliggender.

Organisationen kunde straks levere de stærkeste Beviser for hvad Landarbejdernes Samling om deres egne Interesser var værd. Ved Overenskomsterne i 1919 gennemførte Organisationen mægtige Forhøjelser i Arbejdslønningerne, Forkortelse i Arbejdstiden, Forbedringer i Arbejderboligerne og fastlagte Pligter og Rettigheder paa Arbejdspladsen, med Organisationens Paataleret overfor Misbrug af Arbejderne eller Misligholdelse af Overenskomsten.

Det var en Revolution i Arbejderens hidtidige Kaar. Han fik Rettigheder, han fik Fritid og en rimelig Løn for Arbejdet. Den gifte Herregaardsarbejders Aarsløn, som endnu i 1915 — efter at Dyrtiden havde holdt sit Indtog — kun var 722 Kr. aarlig, fik i 1918 denne forhøjet til 1100 Kr. Ved de i 1919 afsluttede Overenskomster sattes den op til 1600 Kr., i 1920—21 til 2300 Kr. aarlig plus fri Bolig.

Tjenestekarlenes Lønninger, som i 1915 var 380 Kr. og i 1918 530 Kr., steg i 1920 i Kraft af Organisationens Arbejde op til 1000 Kr. pr. Aar plus Kost og Logi.

Malkekonerne, som før Krigen fik 2 Kr. om Ugen for Malkning af 19—20 Køer, hævede Organisationen i 1919 op til 14 Kr. pr. Uge for Malkning af 18 Køer, og i 1920—21 helt op til 20 Kr. pr. Uge med faste Fridage.

Den gifte Herregaardsdaglejer paa egen Kost fik i 1915 en Dagløn paa 240 Øre, i 1918 var denne ved Overenskomsterne steget til 375 Øre, i 1919 til 620 Øre, og i August 1920 helt op til 825 Øre. Det markerer de mægtige økonomiske Fremskridt, som Organisationen skaffede Landarbejderne. For Løsarbejdernes Vedkommende naaede Daglønnen i 1920 op til 11 Kr. om Dagen.

Fremskridt og Frafald.

Landarbejderne var i Kraft af disse Fremskridt blevne i økonomisk Henseende omtrent ligestillede med Byernes Arbejdere, og vilde de i de følgende Aar holdt fast ved deres Organisation og udvilket den videre ved i den at samle alle danske Landarbejdere, saa vilde Landbrugets Arbejdere i Dag helt have været jævnbyrdig med Industriens og Haandværkets Arbejdere.

Men det var ligesom de hurtige og mægtige Fremskridt slørede deres Forstaaelse af, at det ene og alene var i Kraft af deres egen Samling i Organisationen og at Fremskridtenes Opret-

holdelse derfor ogsaa var betinget af det fortsatte Sammenhold og den fortsatte Samling af alle danske Landarbejdere.

Da vi i Efteraaret 1920 stod med de største Fremskridt og de højeste Lønninger, danske Landarbejdere nogensinde har haft, begyndte mange at svigte Organisationen.

Tusinder faldt for Arbejdsgivernes Forestilling om, at nu var alt jo saare godt, og endnu bedre kunde det blive, ved at Landarbejderne traadte ud af Organisationen, saa kunde de spare Kontingentet til Fagforening og Arbejdsgiverne Kontingentet til Arbejdsgiverforeningen.

Man forlod sin Organisation og svigtede sig selv, navnlig gjaldt det for Herregaardsarbejderne, der atter gav sig Arbejdsgivernes Afhængighed i Vold. De følgende Aar bar Vidnesbyrd om, hvad det betød.

Krisen og Tilbageslaget.

Da Kriseaarene kom bestod Landarbejdernes Organisation ikke af 26,000, men kun af 12—13,000 Medlemmer, og denne svækkede Organisation ejede ikke tilstrækkelig Kraft til at forhindre Forringelser i de en Gang tilkæmpede bedre Kaar. De overenskomstmæssige Lønninger for Herregaardsarbejderne sank ned til 1800 og senere til 1500 Kr., og under den sidste Landbrugskrise ned til 1400 Kr. aarlig for faste Arbejdere, og 16—1700 Kr. for Løsarbejdere paa egen Kost, hvilket var noget stærkere end Pristallet var dalet fra 1920. Men for de uorganiserede Landarbejdere gik det meget værre. De blev af Arbejdsgiverne tvungne tilbage til Enkeltmandskontrakterne, tabte alle erhvervede Rettigheder, fik Arbejdstiden kraftigt forlænget og til Gengæld Lønningerne sat helt ned til 3 Kroner om Dagen.

For disse uorganiserede Landarbejdere var Kaarene for et Par Aar siden endnu kummerligere end de var før 1914.

Samling og Rejsning paany.

De sidste Par Aar har baaret Vidnesbyrd om en kraftig Reaktion mod denne Sænkning af Landarbejdernes Vilkaar. Landarbejderne har atter samlet sig om deres Organisation. Midt under Landbrugskrisens Armod og Arbejdsløshed har Landarbejderne atter fundet Vejen til deres Organisation, og ofte under uhyre Savn skaffet Kontingentet til deres Fagforening og Arbejdsløshedskasse i Forstaaelse af at det alligevel er ved saadant Samarbejde, de skal løfte sig selv og deres Stand frem til mere menneskelige Kaar, og i Dag er der organiseret 33,000 Land- og Skovarbejdere i Danmark.

De sidste 5—6 Aar har været en kritisk Tid for Landarbejderne. Landbrugets fortsatte Indskrænkning af Arbejdskraft skaber sammen med Befolkningstilvæksten en stigende Overflod paa Arbejdskraft i Landkommunerne, ligesom i Tiden fra 1850—80.

Arbejderboliger mangler næsten overalt paa Landet, og saaledes staar Landarbejderne med de to alvorlige Savn, Mangel paa Bolig og Mangel paa Arbejde.

Det gør Hverdagen meget bitter, og det gør Arbejdet for Fremskridt overmaade vanskeligt.

Men nu er der hos Landarbejderne Villie til Selvhævdelse og Kamp for økonomisk og kulturel Rejsning.

Men ene staar Landarbejderne svagt i den sociale Kamp, og Landbrugets tekniske Udvikling gør Landarbejderne til en Sæsonarbejder eller Vandrearbejder, som snart beskæftiges i Landbruget, snart i Kommunernes Tje-

Vær med i Arbejdet.

Onsdag d. 5. Februar talte vor Førstemand indenfor Landarbejdernes Organisation, Oscar Levinsen i Radioen. Manende og i alvorsfulde Ord tolkede han de danske Landarbejderes usle Kaar.

Maatte vi lære af disse Ord, som vor Tillidsmand den Aften udtalte.

Det er jo ikke nok med, at vi pænt og andægtigt sidder og lytter til, hvad vor Tillidsmand fortæller os. Vi maa selv gaa ud og gøre et positivt Stykke Arbejde.

Visse »Radikalister« har jo ganske vist i de senere Aar strøet saa rigeligt om sig med Skældsord om vore Tillidsmænd, saa alt skulde synes næsten haabløst.

De Tillidsmænd, som Radikalisterne selv (hvis de da har ulejliget sig til Generalforsamling) har været med til at vælge.

Kredse, der staar baade til »venstre« og til »højre« for os, har ikke været sene til at gyde mere Næring til Ilden, saa vi nu ofte gaar og vader rundt i Smudsord, vi indenfor en oplyst Arbejderbevægelse maa holde os for gode til at tage Del i.

»Spidserne«, »Pamperne«, »Overklassesocialisterne« de kan sagtens, de lever jo højt paa vi andres Bekostning,« er Ord, som vi ofte har hørt.

Har vi været uheldig i Valget af en Leder, enten han nu sidder »højere oppe« eller »længere nede«, forpligter det os ikke til at bruge disse Skældsord, tværtimod forpligter det os, ved et ærligt Stykke Arbejde at faa det forandret.

Vi lever jo Gud ske Lov i et Frihedens Land, hvor vi har Ret og Myndighed til at sætte de Folk, vi ønsker, i Ledelsen for vore Organisationer, uden at skulle bruge uærligt Arbejde.

Det skulde være nok til at holde os for gode til at gaa med til at bagvaske vore Tillidsmænd.

Det eneste vi opnaar derved, er, at vi gør Nar ad os selv. Denne Vaden rundt i Løgnagtigheder og Skældsord om vore Tillidsmænds Livsførelse, er ofte et Bevis paa manglende Evne til at føre ærlige Kampmetoder frem i Marken. Manglende Evne paa sund, logisk Dømmekraft.

Saa er det ogsaa langt lettere at stemme op i det Ror, der kun har et for Øje: At faa det System undergravet, der giver os Ret til at bruge alle Slags Skældsord. Dette System, som vi tit og ofte gaar og roser os af, at vi er Tilhængere af, medens vi i samme Øjeblik, som vi kører frem med føromtalte Ting, er med til at undergrave det. Dermed faar vore Modstandere deres Hensigter opfyldt. Faa en Utilfredshedens Aand ind i Arbejdernes Organisationer, saa den kan blive Virvar og Kaos derindenfor.

Man brænder jo selv efter at komme til. Kommunisterne var i lang Tid dem, der havde »Patent« paa føromtalte Fremgangsmaade, men de, der staar til højre for os, har taget godt ved Lære. Sært, at det for dem er den eneste farbare, ganske vist beskidte, Vej til at komme de forhadte Fagforeninger til Livs paa.

Men, Kammerater, lad os ikke lade os lokke af disse Ord. Der ligger langt større Opgaver og venter paa os i de daglige Hverdage, end at svine vore Tillidsmænd til. Ønsker vi andre til at styre og ordne vore Ting, saa stemmer vi om det paa ærlig Vis. Lad saa de andre bruge »Smudsmetoderne«, det viser jo hele deres aandelige Habitus.

Vi har efterhaanden, indenfor den danske Arbejderbevægelse, ikke faaet saa lidt at tabe. Lad os værne om det ved et dagligt, ærligt, positivt Stykke Organisationsarbejde. »De mange Bække smaa, gør en stor Aa«.

Det kan maaske ofte synes resultatløs, men Ugers, Maaneders, ja, Aars ærligt Arbejde er nu alligevel det, der skaber Respekt om Arbejderbevægelsen.

Oscar Levinsens Ord til os om: at den, der ikke viser Vilje, Evne og Styrke til at forbedre Kaarene for sig og sine, vil altid blive den udstødte og usleste i vort Samfundsliv, gælder maaske i Dag mere end før, ikke mindst for Landarbejderne.

Lad os lære af disse Ord. Vi agter ikke at øge vor Magt ved Bagvaskelser og Ordskvalder.

Ærligt og positivt Arbejde i Ungdomsforeningerne og Fagforeningerne er hvad vi, som før ogsaa i Fremtiden, har Brug for. Og det agter vi ogsaa, som før, at fortsætte med i Fremtiden.

Jens P. Pedersen.

neste, til andre Tider ved Bygnings- og Entreprenørarbejde eller paa Teglværkerne, og alt dette har Landarbejderne og deres Organisation draget Konsekvenserne af ved at sammenslutte sig med det store Arbejdsmandsforbund, saaledes at Arbejdet i de kommende Dage kan koncentreres om at samle alle Landets Arbejdere i én Organisation for med større Styrke at samle alle Kræfter om den fælles Opgave — at løfte Landarbejderen til økonomisk og social Ligestilling med Byernes og Industriens Arbejdere.

Det skal nu være Landarbejdernes Værk i organisatorisk Samarbejde med Landets øvrige ufaglærte Arbejdere — Arbejdsmændenes store Armé.

Saaledes ser man nu 70 Aar efter at Landarbejderspørgsmaalene sattes paa Dagsordenen i Danmark, Landarbejdernes Samling til Værn for deres Interesser i nøjeste Samklang med den faglige og socialdemokratiske Arbejderbevægelse.

Resultatet fra i Dag som Resultaterne fra i Gaar viser, at Landarbejderne nu har faaet fat i den rigtige Ende — at de ved Sammenhold og Samarbejde og kun ved dette kan vinde frem til fuld Ligestilling med Landets øvrige Arbejdere.

Enhedsfront.

Der har været talt en Del om Enhedsfront. Der ligger i dette Ord ganske naturligt Tanker, som umiddelbart tiltrækker. Skade kun, at Kommunisterne, der i saa Henseende er rene Ulve i Faarepelse, forlængst er afsløret. Vi husker helt tilbage fra de første Aar, da Moskva kommanderede ud til Enhedsfrontparole. Da var en Masse kommunistiske Arbejdere saa naive, at de opfattede Parolen ærligt. Vi husker endnu den Belæring, der blev givet disse paa den kommunistiske Verdenskongres i Moskva 1922, hvor Lederen af den kommunistiske Internationale, den den Gang endnu store Sinovjev, udtalte:

.... Vi opfatter Enhedsfrontens Taktik som en strategisk Manøvre, men mange Partifæller begyndte at tyde den som et Forsøg paa at skabe et Forbund med Socialdemokratiet, som en Koalition mellem alle Arbejderpartier .... Naar Enhedsfrontens Vej er nødvendig, maa man vandre dem med fast Tro paa, at denne Vej ikke vil skade os, men Socialdemokraterne .... med den Overbevisning, at vi i vor Omfavnelse vil trykke dem sønder og sammen ....

Og bemeldte Opfattelse af Enhedsfront-Favntaget har saamænd været det samme siden. Vi kan følge det op gennem Aarene.

Den kommunistiske Ungdomsinternationales Sekretær Schiller udtalte ved den kommunistiske Verdenskongres i Moskva 1928:

.... Vi vier Arbejdet med at splitte den socialdemokratiske Ungdomsorganisation en ganske særlig Opmærksomhed. Her har vi benyttet os af Taktiken med Enhedsfront nedefra. Virksomheden i England er det klassiske Eksempel for Anvendeligheden af denne Metode. Dette Arbejde er resulteret i en næsten fuldstændig Sprængning af den socialistiske Ungdomsbevægelse i England ....

Saa højt naaede man altsaa op, at naar det var lykkedes at sprænge med Enhedsfrontparolen, saa var Tilfældet klassisk. Og det skal indrømmes, at Kommunisterne stadig har forsøgt at blive Klassikere paa dette Omraade; men vi leger ikke med!

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Merløsegaarden, St. Merløse pr. St. Merløse.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Fredenslund-Ravnborg med *Solbjerg-Sønderskov, Havnø-Launkær* og *Visborggaard Skovdistrikter* i Aalborg Amt.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.

Købmand Vald. Klitgaard, Lund. Sdr. Draaby-Flade.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Grusgravejer Byskov-Ovesen, Vejlby-Strib.

Entreprenør Vestenbæk for Brobygningsarb., Skallerup-, V. Hjermitslev- og Tolne Afd.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen,* Ramme.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Vester-Øster Hassing, Starup-Grarup, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Helsinge-Valby, Vammen-Lindum-Bigum, Tølløse-Soderup, Esbønderup-Nøddebo, Blistrup, Græsted-Maarum, Øsby, Søborg-Gilleleje. Hjørring Hirtshalsvejen, Tornby Hirtshalsvejen, Aalborg Amtsveje, Skanderborg Amt.*

Ind i Organisationen.

Nu da Landarbejderne forlængst er sluttet op blandt de organiserede danske Arbejdsmænd, kan man begynde at vurdere Betydningen af, hvad Landarbejderne kan vente af Sammenholdet. Vi har nu i Vinter set, at der godt kan laves Overenskomster, som ogsaa er en Forbedring af saavel Løn som Arbejdstid, det bør vi lægge mærke til, thi det er jo dog Resultatet af, at vi blev Arbejdsmænd allesammen. Men der kan endnu naas meget, naar blot de unge udover det ganske Land vil drage Lære deraf.

Det er jo stadig de unge, der pukkes paa, men det er ogsaa særlig de unge, der endnu mangler i Organisationen.

Til de unge Landarbejdere vil jeg derfor gerne appellere, men det kunde saavist ogsaa tiltrænges i Byerne, vi ser jo daglig sørgelige Resultater, hvor det ikke alene er den unge Arbejder, der maa undgælde fordi han ikke har set Organisationens Betydning, men dersom han har Forældre eller Paarørende, at de ogsaa maa undgælde for den unge Mands Letsindighed.

Vil de unge Arbejdere stadig lade sig byde en lavere Løn og en lavere Understøttelse, naar Arbejdsløsheden melder sig, det tror jeg dog næppe, men maa gaa ud fra at det er Mangel paa Omtanke, at de ikke har søgt Tilslutning til sit Forbund, saa de kunde undgaa at søge Forældrenes Bistand, som mange Gange kun er Elendighed, der kun kan forværres ved forøget Arbejdsløshed indenfor Familiens Rammer.

En anden Ting maa vi heller ikke glemme, at Arbejdsgiverne ogsaa spekulerer i Arbejdsløsheden og er parat til at udnytte den Ungdom, som staar udenfor Organisationen. Det har jo dog vist sig tydeligt i de sidste Aaringer, og ikke mindst, da de unge Landarbejdere saa godt som alle stod udenfor Organisationen. Det sidste Par Aar har dog vist en Bedring, og det kommer den tjenende Ungdom næppe til at fortryde, da det nok skal vise sig i Stigning i Lønningerne, saavel som Forbedring i Arbejdsforholdene og Forbedring af Opholdsrummene, som endnu mangler meget mange Steder i at være tilfredsstillende.

Har du, Kammerat, din Fagbog i Orden, naar Arbejdsløsheden melder sig, da kan du med oprejst Pande kræve din Understøttelse, og er fri for at gaa Canossergang til Socialkontorerne og der aflægge Beretning om din Fortid og eventuelle Fremtid. Saa længe du har Krav paa Un-

derstøttelse gennem din Fagforening er du ogsaa i Stand til at yde et Vederlag for Kost og Logi hos dine Paarørende, og vil som saadan være en mere velkommen Gæst end Tilfældet er, naar man staar uden Midler af nogen Art. Derfor er det en streng Nødvendighed, at vi faar alle de unge, saavel i By som paa Landet, ind i Organisationen til Gavn for den hele Arbejderstand.

Vil vi højne vore Kaar, har vi ikke andre Veje at gaa, og det kan ikke være en ligegyldig Sag for den opvoksende Slægt, om vi har ladet en Aarrække gaa til Spilde.

Benyt Tiden! Ind i Organisationen! Arbejderklassen har ventet længe nok!

Alfred Carlsen.

(Fortsat fra Side 3.)

ordentlig Vægt, har man anset det for paakrævet at forelægge for Rigsdagen det foranstaaende Forslag, gaaende ud paa Afskaffelse af Landstinget.«

De politiske Udsigter for Forslagets Gennemførelse er naturligvis ikke lyse, men Muligheden er der dog. Det kan ikke nægtes, at der i Længden ogsaa for Oppositionens Vedkommende maa være noget utilfredsstillende i, at ikke den Regering, som sidder i Kraft af Folkets Vilje, har Magten til og Ansvaret for Gennemførelsen af et Lovgivningsarbejde, som den anser for samfundsgavnligt. For Oppositionen har denne Situation rent agitatorisk den Ulempe, at man ikke kan angribe Regeringen paa Grund af de Lovforslag, som man har standset i Landstinget, og naturligvis saa meget mindre i Anledning af de Love, som man selv har været med til at gennemføre. Det er derfor tænkeligt, at et af eller begge Oppositions-Partierne alligevel under visse Betingelser vil bidrage til Forfatnings-Reformens Gennemførelse.

Den særligt prøvende og overvejende Funktion, som Myten har tillagt Landstinget, vil efter Forslaget blive effektiv ved Oprettelsen af et »Lovraad«, som skal have til Opgave at prøve Lovene, dels inden de forelægges Rigsdagen, dels — hvis de der ændres — forinden deres endelige Vedtagelse. Denne Prøvelse, der ikke er af politisk, men af sagkyndig juridisk Karakter, blev i det 18. og 19. Aarhundrede indtil 1872 foretaget af en særlig Embedsmand, Generalprokurøren, som dels blev hørt angaaende Lovforslag, dels havde en selvstændig Ret til at gøre opmærksom paa Uoverensstemmelser og Mangler i Lovgivningen. Et Lovraad, som det foreslaaede, har man i Sverige, hvor det gør god Fyldest.

Endelig er det et Resultat af Forslaget om Landstingets Afskaffelse, at ogsaa Rigsretten bortfalder, idet denne hidtil skulde sammensættes dels af Højesterets Medlemmer, dels af et tilsvarende Antal af Landstingets Medlemmer. Sager angaaende Ministrenes Forseelser vil da fremtidig blive paadømt ved de almindelige Domstole.

Et Forslag til Ændring i Grundloven har lang Vej at gaa, førend det bliver Lov. Grundlovens § 94 bestemmer herom, at først skal det vedtages af den siddende Regering, derpaa skal der foregaa almindelige Valg til saavel Folketing som Landsting. Den herefter sammentrædende Rigsdag skal da paany vedtage Grundlovforslaget i uændret Skikkelse, og endelig skal det underkastes en direkte Folkeafstemning blandt alle Folketingsvælgere. Ved denne Afstemning skal et Flertal af de i Afstemningen deltagende og mindst 45 pCt. af samtlige Vælgere stemme for Forslaget. Naar saa endelig Kongens Underskrift med en Ministers Underskrift stadfæster Forslaget, er det Grundlov.

Det er unægtelig en lang Vej at gaa; men den er nødvendig, hvis Danmark endeligt skal knæsætte Principet og Frihed og Folkestyre.

Niels Arup.

Hævet Blokade.

Den overfor Dræningsmester Hilmer Christensen, Bjerringbro, etablerede Blokade er ophævet, idet der er opnaaet overenskomstmæssige Forhold.

Fuglede Afdeling.
Lørdag den 2. Marts afholdes stor Fastelavns- og Pakkefest med paafølgende Bal paa Fuglede Hotel Kl. 7. Omegnens Fag- og Partifæller har Adgang. Pakker modtages med Tak og kan afleveres hos Bestyrelsen. Stort Orkester.

— Efter Afdelingens Tilslutning til Fællesorganisationen for Gørlev og Omegn, kan Afdelingens Medlemmer derigennem forsikre sig mod Sygdom og Ulykkestilfælde for et ringe Kontingent. Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Formanden.

Husk Restancefristen kun er 4 Uger, og vi nærmer os 1. April, hvor al Restance skal være betalt. **Henry Jensen.**

Vrangstrup-Sandby Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Sandby-Vrangstrup Forsamlingshus den 23. Febr. Kl. 7½. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Mødet. **Axel Jensen.**

Herfølge Afdeling.
Festen paa Paaskebjerg den 23. ds. aflyses paa Grund af manglende Tilslutning. **Fr. Nielsen.**

Allerslev Afdeling
afholder offentligt Maskebal paa Allerslev Kro Søndag den 3. Marts (Fastelavns-Søndag) Kl. 19½. Der bliver udsat en Præmie til den smukkeste Dame og en do. til den mest komiske Herre. Den første maskerede Herre og Dame har fri Adgang. Masken falder Kl. 21. Musik: Christoffersens Orkester. **Bestyrelsen.**

Hammer Afdeling.
Understøttelse udbetales fra og med Lørdag den 23. ds. ved sædvanlig Tid hos Johannes Hemmingsen, Ring. For at faa Posten rettidig færdig om Onsdagen er Kontroltiden for denne Dags Vedkommende fra 9—10. **J. J. Jørgensen.**

Sønder Dalby Afdeling
afholder Medlemsmøde Fredag den 22. Februar Kl. 7 i Dalby Forsamlingshus angaaende Overenskomsten paa Høsten Teglværk. Alle Teglværksarbejderne bedes møde. Samtidig gøres Medlemmerne opmærksom paa, at al Restance skal være betalt inden 1. April, da der ellers kan ske Slettelse. **Johannes Høst Olsen.**

Tjæreby D. A. F. Afdeling
afholder Præmiemaskerade i Tjæreby Forsamlingshus Lørdag den 2. Marts Kl. 20 Aften, hvortil Omegnens Fag- og Partifæller indbydes. Billetter a 1 Kr. pro Persona. Der udbetales 5 Kr. i Præmie til den smukkeste Dame og 5 Kr. til den bedste Herre. Maskegarderobe forefindes. De to første Maskerede har gratis Adgang. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden om Onsdagen er fastsat fra Kl. 9—10, grundet paa Postforsendelsen. Samtidig gør vi opmærksom paa, at al Restance ud over den fastsatte Tid af 4 Uger, har Slettelse til Følge uden videre Varsel. **Bestyrelsen.**

Fakse Afdeling (L.)
afholder selskabelig Sammenkomst paa Hotel Fakse Søndag den 24. ds. Kl. 7 for Medlemmer med Besøgende. Paa Scenen optræder Tryllekunstner Johs. Olsen, Taastrup, med forskellige Numre. Billetter a 50 Øre faas hos Formanden. Efter Tryllefore stillingen Dans til Kl. 1. Mød nu op, Kammerater, og lad os faa en fornøjelig Aften. **Jens Larsen.**

Fredensborg Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Søndag den 24. Februar Kl. 2½ hos Rasmus Jensen, Veksebo, angaaende Afdelingens Overgang til D. A. F.s Afdeling. Generalforsamlinger er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Rasmus Jensen.**

Jersie-Ølsemagle Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag den 26. Februar Kl. 8 paa Søvilla. Medlemmerne maa huske paa, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor al Restance skal være betalt for at undgaa Slettelse. **Peder Christensen.**

Roholte Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 23. Februar Kl. 19 hos Peter Larsen, Roholte. Alle Medlemmer bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen.
Julius Bruus.

Egeslevmagle Afdeling
og soc. dem. Forening afholder Fastelavnsgilde Lørdag den 23. ds. Kl. 7½ Aften. Først slaas Katten af Tønden. Derefter stort Ballonbal til Kl. 1 i Egeslevmagle Forsamlingshus. Der uddeles 3 gode Præmier: 1 til Kattekongen og 1 til det sejrende Par i Ballondansen. — Omegnens Fag- og Partifæller indbydes venligst. **Alfred Nielsen.**

Stege og Omegns Afdeling
indbyder sine Medlemmer til Teaterforestilling Søndag den 24. Februar Kl. 7½ paa Hotel Skandinavien, Stege. Der opføres den store Lystspilsukces »Den ny Husassistent«. Efter Forestillingen Bal til Kl. 2. Billetpris 1 Kr. 50 Øre (arbejdsløse Medlemmer 1 Kr. mod Forkøb af Billet paa Kontrolstedet i Bidsinge Lørdag den 23. Februar). Børn 50 Øre.
Jens Anton Jensen.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som ske paa Arbejdspladsen.
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer udenfor Arbejdspladsen.
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gummivarer
sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker. **Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.** Forlang **Gratisprøver** og Bogkatalog. — I denne og næste Maaned vedlægges **„Den grønne Ægteskabsbog" gratis** hver Ordre paa mindst 5 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Vigersted soc. dem. Forening
afholder Præmiemaskerade i Vigersted Forsamlingshus Lørdag den 23. Februar Kl. 7½ pr. Masken falder Kl. 9. Der udsættes 2 Præmier til Damer og 2 til Herrer. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes.
Bestyrelsen.

Magleby (Møen) Afdeling
afholder Medlemsmøde i Forsamlingshuset Mandag den 25. Februar Kl. 7½.
Kristian Holm.

Kundby Sogns soc. dem. Forening
indbyder Fag-, Parti- og Meningsfæller til Møde i Kundby Forsamlingshus Lørdag den 23. Febr. Kl. 7½ Aften. Folketingsmand Frederik Andersen, Kalundborg, vil tale om den politiske Situation og det forestaaende Amtsraadsvalg.
Chr. Andersen.

Tune Afdeling
afholder Medlemsmøde i Tune Gymnastikhus paa 1. Sal Lørdag den 23. Febr. Kl. 7½. Kredsformand Chr. Christiansen kommer til Stede. Alle organiserede, gifte Arbejdere fra Tune Kommune, der staar i andre Afdelinger, bedes give Møde. — Medlemmer, som staar tilbage med deres Kontingent, maa huske at betale, da alt Kontingent skal være betalt 31. Marts.
Bestyrelsen.

Everdrup Afdeling
afholder Lørdag den 23. Februar Kl. 7½ festlig Sammenkomst i Forsamlingshuset med musikalsk Underholdning og Karnevalsoptog, hvortil er udsat 4 Præmier. God Musik (Vordingborg Orkester). Dans til den lyse Morgen. Frokostbord etc. — Nye Medlemmer optages. — Omegnens Fag- og Partiforeninger indbydes.
Bestyrelsen.

Førslev Sogns soc. dem. Forening
afholder Bal og Pakkefest i Sneslev Forsamlingshus Søndag den 3. Marts Kl. 7½. Evt. Pakker, som Medlemmerne ønsker at give, maa indeholde en Værdi af mindst 50 Øre. God Musik. Christoffersens Orkester, Vordingborg.
Bestyrelsen.

D. A. F., Buerup Afdeling.
og Buerup soc. dem. Forening afholder Præmie-Maskerade og Bal i Buerup Forsamlingshus Lørdag den 2. Marts Kl. 8. 2 Præmier til Herrer og 2 Præmier til Damer. Første maskerede Par gratis Adgang. Omegnens Fag- og Partifæller har Adgang mod Forevisning af gyldigt Medlemsbevis. Mørkøv Musik.
Udvalget.

Testrup Afdeling.
Fastelavsgilde i Skuderløse Forsamlingshus Søndag den 3. Marts. Oplæsning Kl. 7 af Hr. Gdr. Chr. Hansen, Hammer. Ham maa alle, der ønsker en glad Aften, høre.
Vald. Larsen.

Næstelsø-Mogenstrup Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen for skyldigt Kontingent er kun 4 Uger. Husk, Kammerater, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor alt skyldigt Kontingent skal være betalt.
Valdemar Jacobsen.

Næstelsø-Mogenstrup Afdeling
afholder selskabelig Sammenkomst i Fællesskab med Socialdemokratisk Forening i Brandelev Samlingshus Lørdag d. 2. Marts Kl. 7.
Valdemar Jacobsen.

Viemose Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Opkræveren kun kommer hver 3. Uge for Eftertiden, men Kontingentet kan indbetales til Opkræveren og Kassereren samt paa Kontrolstedet. Kontroltiden er fra 9—10, Lørdag fra 4—5 Eftm.
Bestyrelsen.

D. A. F., Alsted-Fjenneslev Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at over 4 Ugers Restance kan medføre Slettelse. Husk, vi nærmer os stærkt den 31. Marts, hvor al Restance skal være indbetalt, da det ellers uvægerlig har Slettelse til Følge. Husk det nu, Kammerater, ingen har Raad til at glide ud af Organisationen.
Bestyrelsen.

Voksne Mænd og Kvinder
tilsendes gratis og portofrit den nye Bog om Børnebegrænsningens Problemer. Den er rigt illustreret og giver fuld Besked om alle Sexuallivets Mysterier, Fødselskontrol, Fosterdrab og forebyggende Metoder. Prislurant over Hygiejnevarer medsendes gratis paa Forlangende. Ønskes lukket Kuvert maa 25 Øre medsendes i Frimærker.
Bogforlaget „Minerva", København V.

Karise Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Fredag den 22. ds. hos Valdemar Christensen, Karise, angaaende Søndags-Kursus i Haarlev den 10. Marts.
Johannes Nielsen.

Hjembæk Afdeling.
Gode Kammerater! Jeg vil gerne hermed meddele jeg alle, at I maa huske, at Restancefristen kun er 4 Uger for at undgaa Slettelse, da Kassereren jo ikke kan betale nogen Steder med Restance. Husk nu, Kammerater, det er 4 Uger.
Niels P. Andersen.

Beldringe Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger. Hvis I ikke betaler, naar Opkræveren kommer, maa I selv betale til Kassereren for at undgaa Slettelse. Kontingent modtages hver Søndag Formiddag.
Peder Richardt Pedersen.

Ringsted og Omegns Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Afdelingen for Fremtiden hedder D. A. F., Torped-Sigersted Afdeling.
Bestyrelsen.

Hvidovre-Valby Afdeling.
Lørdag den 23. Februar Kl. 20 fortsættes den ekstraordinære Generalforsamling paa »Frihedskroen« med Færdigbehandling af Punkt 4. Valg af Ledelse. 5. Indkomne Forslag. 6. Fremtidigt Arbejde. 7. Eventuelt. Medlemmerne bedes i egen Interesse møde fuldtalligt op. Fagbogen medbringes.
Bestyrelsen.

Sanagran

DET DANSKE

GØDNINGS-KOMPAGNI

Benyt SANAGRAN til Afsvampningen

Fortrinligt baade til Tør- og Vaadafsvampning

Som særligt Tørafsvampningsmiddel til Runkelroefrø og Sukkerroefrø kan vi anbefale BETASAN

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 9. Fredag den 1. Marts 1935. 21. Aargang.

10 Maaneders Bestemmelsen.

Hovedbestyrelsens enstemmige Beslutning om fra 1. Marts 1935 at søge Dispensation.

Socialministerens Godkendelse foreligger.

Det vil af Dagspressen være Eder bekendt, at Hovedbestyrelsen paa et Møde den 13. ds. enstemmigt har vedtaget fra 1. Marts 1935 at søge Dispensation fra Bestemmelsen i Vedtægtens § 26, Stk. 1, om, at kun Medlemmer, der har mindst 10 Maaneders Arbejde inden for de sidste 2 Aar, har Adgang til at kunne faa udbetalt Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Naar Hovedbestyrelsen har vedtaget at søge denne Dispensation, og Kassen hermed paatager sig en Forpligtelse, som vi fortsat maa mene burde paahvile hele Samfundet, skyldes dette, at Arbejdsløshedskassens Økonomi nu gennem de sidste Tiders bedrede Beskæftigelsesforhold er saadan, at vi mener at kunne bære en Dispensation uden yderligere at skulle anspænde vore Medlemmers Ydeevne, og dette skønt vi maa regne med en Ekstra-Udgift til Understøttelse til de mange Kammerater, der er faldet for 10 Maaneders Bestemmelsen, paa mellem 4½ —5Mill. Kr. i det første Aar.

Vi havde haabet, at Rigsdagen paa Regeringens og Arbejdsløshedskassernes indtrængende Henstilling i Aar, ligesom forrige Aar, havde vedtaget en Kriselov til Gavn og til Hjælp for de Kammerater, der var faldet for 10 Maaneders Bestemmelsen, men efter at Landstinget nu brutalt og følelsesløst har trampet dette store, samfundsmæssige Spørgsmaal ned som sig uvedkommende, og efter at vi er kommet saa langt hen paa Aaret, at vi kan overse, hvad Vinteren vil kræve af vor Bæreevne, mener Hovedledelsen, at Arbejdsløshedskassen kan og maa gaa i Breschen for disse ledige Kammerater.

Det drejer sig i Øjeblikket om ca. 9000 Medlemmer, og ved at undersøge disse Medlemmers Alderplads, viser det sig, at langt det største Antal af disse er ældre Folk paa 50 Aar og derover, og altsaa gamle og stabile Medlemmer, der, efter at Alderen og det strenge Arbejde har sat sit Præg paa dem, faar mere og mere svært ved i en arbejdsknap Tid at komme i Beskæftigelse, og over for disse Kammerater mener vi, at vi har en saa stor Kammeratskabspligt, som vi alle gerne vil gaa ind for.

Den Bestemmelse i vore Vedtægter, som vi hermed fra 1. Marts d. A. tager Dispensation fra, er Bestemmelsen i Vedtægtens § 26, Stk. 1, der lyder saaledes:

»Retten til at erholde Understøttelse bortfalder, naar et Medlem ikke har haft Arbejde i mindt 10 Maaneder (252 Arbejdsdage) i Løbet af de sidste 2 Aar før Understøttelsens Udbetaling. Socalministeren kan tillade, at denne Bestemmelse midlertid sættes ud af Kraft i Tilfælde af, at der hersker eller indenfor de sidste to Aar i mindst 8 Maaneder har hersket ekstraordinær stor Arbejdsløshed i Faget«,

og da saavel Socialministeren som Arbejdsdirektøren mundtligt har givet os bekræftende Tilsagn om Dispensationen, regner vi altsaa hermed fra 1. Marts.

Spørgsmaalet om at tage Dispensation har tidligere mange Gange været drøftet inden for Kassens Hovedledelse, og Spørgsmaalet har ogsaa været udsendt til Urafstemning blandt Kassens Medlemmer, men da Arbejdsløshedskassen paa det Tidspunkt var saa daarligt økonomisk stillet, at det samtidig vilde kræve en Kontingentforhøjelse, blev Spørgsmaalet forkastet; men Spørgsmaalet har siden til Stadighed været drøftet inden for Ledelsen, og har aldrig været tabt af Syne, men kun været standset grundet paa vor Økonomi.

Vi gør samtidig vore Tillidsmænd — og særlig vore Kontorbestyrere — opmærksom paa Bestemmelsen i Arbejdsløshedskassens Vedtægts § 26, Stk. 2, der lyder saaledes:

»Retten til at erholde Understøttelse bortfalder dog i alle Tilfælde, saafremt et Medlem ikke har haft Arbejde som Lønarbejder i mindst 26 Uger indenfor den i Vedtægten fastsatte Grænse af 3 Aar, jfr. § 22, Stk. 2. Understøttelsesretten genindtræder først, naar den paagældende indenfor et Tidsrum af 12 paa hinanden følgende Maaneder efter Udelukkelsen fra Understøttelse har haft Arbejde som Lønarbejder i mindst 26 Uger«,

og det er altsaa ikke herfra, vi har Dispensation, thi her kan der ikke søges og ikke gives Dispensation, og Medlemmer, der er faldet for denne Bestemmelse, og som altsaa ikke har haft mindst 26 Ugers Arbejde indenfor de sidste 3 Aar, omfattes ikke af Dispensationen.

Dispensationen vil være løbende indtil videre, og det har ingen Steder hjemme, naar man andre Steder fra fortæller, at den kun er løbende en Maaned. Den er gældende indtil videre, og desværre kun fordi Beskæftigelsesforholdene næppe vil bedre sig saa omgaaende, at Dispensationen kan frafaldes, langt ud i Fremtiden.

Dispensationen træder altsaa, som nævnt, i Kraft Fredag, den 1. Marts d. A.; men da de af vore arbejdsløse Medlemmer, der er faldet for 10 Maaneders Bestemmelsen, skal tage Karensdage forud for Understøttelsens Udbetaling, gør vi opmærksom paa, at denne Karenstid kan tages i Tiden før 1. Marts, saaledes at Kontrollen Fredag den 1. Marts bliver med Adgang til Understøttelse.

Medlemmerne gaar altsaa i første Omgang ind i almindelig vedtægtsmæssig Understøttelse, og naar denne er opbrugt med 100 Dage inden for de sidste 12 Maaneder for Medlemmer af Kontingentgruppe A. og 70 Dage for Medlemmer af Kontingentgrupperne B. og C., overføres Medlemmerne til fortsat Hjælp.

Ja, Kammerater! Denne Dispensation er altsaa paany et stort Skridt fremad forsikringsmæssigt, men politisk set kan dette jo næppe siges at være Tilfældet, thi havde vi haft politisk Magt, saa havde det ikke været Arbejdsløshedskassen, der maatte paatage sig denne store Udgift, men saa havde det, saaledes som vi og Regeringen har krævet det, været hele Samfundet, der skulde afholde denne Udgift, og lad os saa derfor haabe, at et saadant slaaende Bevis som dette maa virke saaledes, at alle solidarisk indstillede Arbejdere kan samle sig paa lige Linie, hvor al Splittelse undgaas, men lad os alligevel i Fællesskab glæde os over, at vi ved vor store Solidaritet dog er kommet saa langt frem, at vi kan gennemføre denne store betydningsfulde Sag.

Johannes Nielsen.

Et godt Organisationsaar for de engelske Landarbejdere.

Det engelske Landarbejderforbunds Blad, »The Land Worker«, meddeler følgende:

»Forbundsfælle Holmes, Generalsekretæren, skriver: »Medlemmerne vil glæde sig ved at høre, at Aaret 1934 har været et særligt godt Aar for Organisationen. Kontingentindbetalingen steg med Pd. 800 i Sammenligning med 1933.

Det var det bedste Aar siden 1921. Størst Fremgang viste South Lincs, men ogsaa North Lincs, Essex, West Norfolk, Suffolk og East Norfolk viser betydelige Forbedringer. 9 Organisationsdistrikter forbedrede deres Stilling, og nye Medlemmer er blevet optaget i de fleste Distrikter. Det nuværende Aar er begyndt godt, en Agitator har indtil nu skaffet 100 nye Medlemmer.

Der synes overalt at herske en ny Aand. Dette skulde opmuntre saa vel Forbundets Funktionærer som Medlemmerne til at gøre et Stykke Arbejde for at faa organiseret dem, der endnu ikke er tilsluttet Fagorganisationen, saaledes at ogsaa disse bliver klar over, hvor de hører hjemme.«

Sølvbryllup.

Arbejdsmand Thomas Jørgensen og Hustru, Kærbølling, kan Mandag den 4. Marts fejre deres Sølvbryllup. Th. Jørgen-

sen var med til at stifte Bredsten Landarbejderforening den 15. Oktober 1918, ligesom han en længere Periode var i Bestyrelsen. Jørgensen har ogsaa i en Del Aar været Formand, og han er af alle kendt som en god Kammerat og en stabil Arbejder.

Bredsten Afdeling ønsker hermed det afholdte Ægtepar hjertelig til Lykke paa Sølvbryllupsdagen.

Peter Olesen.

— — —

Onsdag den 27. Februar kan Thomas Larsen og Hustru fejre deres Sølvbryllup. Thomas Larsen er født den 27. Januar i Taars Sogn i Vendsyssel, kom som 10 Aars Dreng ud at tjene hos Bønderne. Efter at Thomas var konfirmeret, havde han Plads som Tjenestekarl paa forskellige Gaarde, men forlod snart Vendsyssel og kom her til Egnen, hvor han havde Plads som Tjenestekarl, indtil han i 1910 blev gift og bosatte sig i Byen Aalstrup, hvor han siden har arbejdet som Løsarbejder. Thomas Larsen var allerede som ganske ung interesseret i Fagbevægelsen, var en Tid Medlem af Tyendeforbundet, var i 1914 Medstifter af den første Landarbejderforening, var i flere Aar Afdelingskasserer, Medlem af socialdemokratisk Vælgerforening, fra 1916—1930 Medlem af Sogneraadet i 8 Aar og i den Tid været Medlem af Skoleudvalget. Sølvbrudeparret har haft en stor Børneflok, hvoraf de fleste er ude at tjene. Vi er Brudeparret taknemlig for deres Arbejde inden for Fag- og Partibevægelsen i den svundne Tid og ønsker dem Held og Lykke i den nye 25 Aars Periode.

Til Lykke, Thomas og Anne.

K. N.

Dræningsoverenskomst i Maribo Amt og Pristallet.

Foranlediget af Forespørgsel om, hvorvidt der som Følge af det sidst offentliggjorte Pristal sker Forandringer i de nu gældende Satser i Dræningsoverenskomsten for Maribo Amt, skal vi ved nærværende oplyse, at dette ikke bliver Tilfældet. For Svingninger imellem Pristal liggende fra 164 til 176 sker ingen Ændringer. Det sidst offentliggjorte Pristal er 169.

V. R.

Tænk lidt paa Landarbejderne

Lad en Landarbejders Kone faa Ordet! skriver en Hustru til os.

— Hvor ofte hører og læser man ikke, at Bønderne klager over, at Arbejderne flytter til Byen for »at gaa og drive og leve paa deres fede Understøttelse.« Ja, men hvis man flytter fra Landet til Byen, hvorfor gør man det saa? Enhver, der kender de faktiske Forhold ved, at det saare langt fra altid er Lyst og Trang til Bylivet at der flyttes af en hel Familie, men af dyb Nød og Tvang.

Et ganske specielt Forhold, der især for os Hustruer er af stor Betydning. er de paa Landet herskende elendige Boligforhold for Arbejdere. Ja. tit saa elendige, at Folk fra Byen, i mange Tilfælde, ikke vil tro de eksisterer. Og det alt imens vore Naboer, Bønderne, har i Overflod af Værelser, hvori de sjældent kommer. Jeg skal nævne Eksempler:

I vor Kommune er der ca. 45 Arbejdsmænd. Deraf har ca. 10 deres eget Hus. Resten er jo henvist til at leje, men hvormange ordentlige Lejligheder er her. Allerhøjest 10.

Med en ordentlig Lejlighed menes ikke en Herskabslejlighed, men en 2 Værelsers Lejlighed, som er beboelig. Dem er her ikke mange af. De fleste er elendige med blot et smalt Rum til Køkken og ganske blottet for alle Bekvemmeligheder, selv de mest nødvendige. Og der er altsaa kun faa af den Slags. Resten af Arbejderne bor i en 1 Værelses Lejlighed, og dette ene Værelse skal tjene til Soveværelse, Spisestue, Opholdsstue, ja, der er endog Steder, hvor det tillige skal agere Køkken.

I en saadan Lejlighed bor der Mand, Kone og flere smaa Børn. Een Familie bor i et forhenværende Hønsehus, en anden i en gammel Stald. — Hvorfor tænkes der saa lidt paa at gøre Livet lettere for Landarbejderen og ikke mindst for hans Kone? Er det umuligt at faa en Lov for, at der skal opføres sunde og gode Boliger for Smaafolk paa Landet? Var det ikke ogsaa en Samfundsopgave, som Stat og Kommune kunde faa Ære af. For ikke at tale om, at

der blev lidt mere Beskæftigelse i den Tid.

Naar man tænker over disse Forhold og tænker paa, hvormeget de forskellige Gaardmænd skylder bort i Terminer og Skatter, og dog faar Lov at blive boende det ene Aar efter det andet, saa maa det da kunde indses, hvor nødvendigt det er, at staa i sin Fagforening for i sluttet Trop at kræve vor Ret, nemlig sunde og gode Boliger for os og vore Børn. Der er sandelig ingen, der har Medlidenhed med os, hvis vi skylder en Smule Husleje bort.

Man taler om, hvorfor Landarbejderne vil til Byen. Svaret er saa lige til: Vi vil det i Haab om, at der saaledes kan blive lidt bedre Boligkaar og Arbejdskaar. Og vi Hustruer haaber paa de to Ting for vore Børns Skyld.

En Landarbejders Hustru i en eet Værelsers Lejlighed uden Køkken.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Merløsegaarden, St. Merløse pr. St. Merløse.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Havnø-Launkjær og *Visborggaaard Skovdistrikter* i Aalborg Amt.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Grusgravejer Byskov-Ovesen, Vejlby-Strib.

Entreprenør Vestenbæk for Brobygningsarb., Skallerup-, V. Hjermitslev- og Tolne Afd.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen*, Ramme.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Vester-Øster Hassing, Starup-Grarup, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Helsinge-Valby, Vammen-Lindum-Bigum, Tølløse-Soderup, Esbønderup-Nøddebo, Blistrup, Græsted-Maarum, Øsby, Søborg-Gilleleje. Hjørring Hirtshalsvejen, Tornby Hirtshalsvejen, Aalborg Amtsveje, Skanderborg Amt.*

Bøgerne.

I »Social-Demokraten«s Hjemmets Side skriver Fru Kaja:

Bøger giver Hygge i et Hjem, de fortæller om fredfyldte Stunder, hvor man suger Glæde og Opmuntring, Erfaringer og Belæring af Bøgernes brogede og mangeartede Verden.

Altfor ofte mener Husmoderen, at hun ikke har Tid til at læse. Hun har saa meget andet om Ørerne, og hun regner det derfor oftest for Tidsspilde at sætte sig stille hen og læse en Bog.

Noget er der jo om, at Husmoderen, der maa klare alt uden Hjælp, kan have Besvær nok med at finde Tid til at dyrke Bøgernes tidskrævende Selskab; men alligevel bør hun for sin egen Skyld ikke tilsidesætte sin aandelige Udvikling; thi saa finder hun sig en Dag sat udenfor alt det, der er blevet hendes Mands og Børnenes Interesser. Da vil hun føle, at hun mangler Forudsætningerne for at tale med og følge sine Nærmeste i deres Ideer og Meninger, at der er blevet en Kløft mellem hende, der blev tilbage, og de andre, der gik frem i Udvikling.

For dem, der vil, er det kun forholdsvis kort Tid der kræves for at overkomme nogen Læsning. Blot en Times Læsning daglig fører til, at man faar læst meget, og mindre kan endda gøre det, naar Læsningen lægges systematisk til Rette.

Den Husmoder, der gør det, vil hurtigt opdage, at Læsning, foruden den Glæde og Belæring, Bogen giver, tillige er en god Form for Hvile, en Hjælp for trætte Nerver.

Tusinder af Bøger til Raadighed i Folkebibliotekerne.

»Ja, men vi har jo slet ikke Raad til at købe Bøger,« vil mangen Husmoder maaske indvende. Imidlertid kan man ogsaa klare sig og naa meget langt med Læsning uden at købe Bøgerne og uden at laane sig frem hos Venner og Bekendte.

Der er jo Folkebibliotekerne. For nogle faa Ører om Dagen staar der Tusinder af Bøger til Ens Raadighed gennem Bibliotekerne, og det er maaske endda den mest systematiske Læsning, man naar igennem ad den Vej, fordi man der i Fred og Ro efter Katalogerne kan udvælge sig de for En bedst passsende Bøger uden Hensyn til Bøgernes Pris eller om det er et Værk, der forlængst er udsolgt fra baade Forlag og Boghandlere.

Dog er der Bøger, man gennem Læsningen føler sig saadan knyttet til, at man helst vil eje dem, saa man atter kan søge tilbage til dem, og med god Vilje og lidt Taalmodighed er det sikkert ogsaa muligt for de fleste at anskaffe sig en lille Bogsamling, der er præget af Ens personlige Smag.

Det er ikke til at give Raad om Bogkøb, nogle foretrækker Digtsamlinger, andre Noveller eller Romaner, andre igen Rejsebeskrivelser eller populærvidenskabelige Værker. Der er en rig Mangfoldighed at vælge blandt, og det maa være den personlige Smag og Lyst, der bestemmer Bogsamlingens Art, saaledes at man med Glæde kan vende tilbage til dem og læse dem mere end een Gang.

Hjemmets Bibliotek og Oplysningsforbundets Bogkreds.

Der er i de senere Aar gjort et stort Arbejde fra flere Sider for at sprede billige Bøger ud til Smaahjemmene. En Række Forlag har gjort de billige Bøger til deres Speciale, og Dagblade og Tidsskrifter er fulgt efter med fordelagtige Tilbud til deres Læsere.

Saaledes »Social-Demokraten« med sin Haandbogsamling, der indeholder alt, hvad man med Billighed kan forlange, og som baade hvad Udstyr og Indhold angaar langt overgaar, hvad der ellers tilbydes til den Pris.

Ogsaa Arbejdernes Oplysningsforbund har igennem sin Bogkreds gjort en stor og værdifuld Indsats for at sprede gode og billige Bøger ud til Arbejderhjemmene. Bogkredsen har sendt en lang Række Bøger af verdensberømte Forfattere, som intet andet Forlag har turdet føre frem herhjemme paa Grund af deres sociale Tendens. Oplysningsforbundets Bøger er smukt og solidt indbundet, og i et Aars-Abonnement, der omfatter fire Bøger, koster disse 2 Kr. og 90 Øre Stykket.

Har man efterhaanden faaet anskaffet sig nogle Bøger, er det naturligt, at man værner om dem. De Bøger, man sætter mest Pris paa, og som benyttes mest, bør være indbundne. Indbindingen er ikke alene en Pryd for Bogen og Stuen, men ogsaa en Beskyttelse for Bogen.

En lille Bogreol eller maaske et Bogskab skal der ogsaa til, saa Bøgerne kan staa samlet, smukt ordnet og godt beskyttet. Giv Bogreolen en Hædersplads i Stuen, saa Bøgerne kan være med til at sætte Præg paa Hjemmet — ogsaa udadtil.

Fru Kaja.

Afdelingernes Kontormateriale.

Tillidsmændenes Opmærksomhed henledes paa, at der ikke som tidligere paa Bestilling fra Forbundskontoret kan leveres Skriveblokke og Konvolutter med Forbundets Adresse.

Ønsker man fra Afdelingerne at erholde Konvolutter med Forbundets Adresse, saa kan disse leveres, naar der fra Afdelingen indgaar Bestilling paa 100 Stk., og disse sendes pr. Efterkrav til Afdelingens Adresse, men for at dette kan ske, maa der altsaa indgaa Bestilling paa 100 Stk., og denne Bestilling indsendes til Dansk Arbejdsmands Forbund, Kassererkontoret, H. C. Andersensgade Nr. 14, 3. Sal, København K.

Dødsfald.

Hovedkassereren i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, Chr. Pedersen, er forleden afgaaet ved Døden.

Chr. Pedersen blev født den 6. Februar 1864 i Føns; han begyndte sin Løbebane som Fagforeningsmand i Horsens i 1893, hvor han var Medstifter af Arbejdsmændenes Afdeling; i 1900 blev han valgt til Revisor i Forbundet; i 1906 blev han konstitueret som Hovedkasserer i Forbundet, men flyttede i 1908 over i Arbejdsløshedskassen, hvor han i en Aarrække har været Hovedkasserer. Det er mange Millioner, der i Tidens Løb er gaaet igennem Chr. Pedersens Hænder.

Chr. Pedersen hørte ikke til dem, der gjorde sig stærkt bemærket udadtil, men han var en ualmindelig dygtig og solid Arbejdskraft, og har gjort en stor og fortjenstfuld Indsats i sin Organisation.

Overenskomstsituationen.

Resultatløse Forhandlinger med Arbejdsgiverforeningen i Maribo Amt og Sukkerroedyrkerforeningerne. — Overenskomsterne opsagt.

Der har som bekendt i den senere Tid været ført Forhandlinger mellem vort Forbund og »Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt« samt »De samv. danske Sukkerroedyrkerforeninger« angaaende de bestaaende Overenskomster; den første Forhandling fandt Sted den 26. Januar, hvor man enedes om den Protokol, som tidligere har været offentliggjort her i Bladet. Det hedder heri, at saafremt der ikke mellem Parterne er opnaaet Enighed inden 24. Februar om Fornyelse af Overenskomsterne, vil disse være at betragte som rettidige opsagt til Ophør 1. Maj d. A.

Derefter har der været afholdt flere Møder, det sidste den 23. Februar, altsaa i Lørdags, efter en langvarig Forhandling skiltes Parterne, uden at der var opnaaet Enighed.

Grunden til dette negative Resultat maa udelukkende søges i den Stupiditet og Mangel paa Forstaaelse af rimelige Krav, som Arbejdsgiverne denne Gang, som ofte før, lagde for Dagen. Landbrugets Rentabilitet i den sidste Tid har været i stærk Stigning, og Leveomkostningerne for Arbejderne er som Følge heraf steget betydeligt, afviste de alle Krav om Forbedring i Overenskomsterne. De paagældende Overenskomster er herefter i Henhold til Beslutningen paa Mødet den 26. Januar opsagt.

Situationen er altsaa den, at man i Øjeblikket ikke ved, hvorledes Arbejdsbetingelserne bliver efter 1. Maj.

Naa, der er jo nogen Tid til, og det er vel ikke helt udelukket, at Arbejdsgiverne i den Tid kan komme til Fornuft.

Ophævede Konflikter og Blokader.

Da der er opnaaet overenskomstlige Forhold paa Fredenslund-Ravnborg med Solbjerg-Sønderskov Skovdistrikter, og hos Købmand Vald. Klitgaard, Lund, Sdr. Draaby-Flade, saa er de der etablerede Konflikter ophævede, og Tilgang til disse Arbejdspladser atter tilladt.

Ugens Tekst.

Fra et bestemt Partis Side bliver der i denne Tid trukket i Rebet til Valgets store Klokke. Det er de Konservative, der har dristet sig hen til Rebet ud fra den Opfattelse, at de ved et Valg kunde faa en hel Del Medløbere — ikke mindst ved at slaa paa moralske, aandelige, religiøse og nationale Strenge. Partiet er nemlig bleven ret stærkt inficeret af Nazismen, der jo ogsaa sejrede ved at slaa sig op som Moralens, Religionens og Nationens Vogter. De hjemlige Smittebærere af den nazistiske Bacille mener nu her i Landet at kunne gøre det samme Kunststykke. Der skal slaas paa Følelsens Strenge. Vælgerne faar at vide, at Moralen — den gamle borgerlige Moral — er ude for at blive undergravet. Lovforslaget om uægte Børns Retsstilling benytter man som Grundlag for en Røverhistorie om, at Ægteskabets »Sikkerhed« er i Fare. Alle religiøst indstillede Mennesker skal skræmmes med, at Socialdemokratiet vil fratage Folket Religionen, og paa det nationale Omraade udnytter Partiet den Situation, som udadtil foreligger i Form af Diktatur, Rustningsforøgelse og Krigsfare, til at gaa ind for Forøgelse af vort Rustningsvæsen.

✦

Tonerne er gammelkendte, men Faren ved dem er, at de fremsættes i en Tid, hvor mange Vælgere lader sig paavirke af skønne Talemaader i Forbindelse med Raab om, at det gamle er i Fare.

Her har Arbejderbevægelsen en mægtig Opgave at løse paa Oplysningens Omraade.

Det er hverken Moral, Religion eller Militærvæsen, der i Dag er det centrale i den politiske Situation. Det centrale er de økonomiske Problemer; thi alle de Kriseramte kan ikke mættes ved moralske Opstød, Sabler og Bomber.

Nej, i den kommende Tid maa der gøres alt for at skaffe Beskæftigelse til de Arbejdsløse. Hverken Konservative eller Venstre møder dog med Forslag i saa Henseende. Venstre giver kun Anvisning paa politiske Facil-Tabletter i Form af Nedskæringskrav som det Middel, der skal bringe Omsætning, men Afmagringskure trænger Arbejderne ikke til, og en saadan Politik bringer ikke Beskæftigelse.

De Konservative er faktisk ganske nøgne, naar det drejer sig om Beskæftigelsesspørgsmaalet. Ikke en Gang Told har de stillet positivt Forslag om.

✦

Nej, skal der Sving i Arbejdet herhjemme, saa maa Regeringens Forslag

støttes. Regeringen mødte netop i Tirsdags med Forslag om ny Arbejders Igangsættelse. Vel kan offentlige Arbejder ikke løse Beskæftigelsesproblemet, men hvad der kan gøres, skal gøres for at redde de Hjem, der trues af Ruin. Det er Menneskeværd og Menneskelykke, det drejer sig om, og al politisk Kraft maa sættes ind paa at give Folket det sundeste af alt: Arbejde, Virkemulighed og Fortjeneste.

Christmas Møller udtalte forleden, at der er ved at ske store Ting i dansk Politik. Kompromis'ets Tid er forbi, og Vælgerne kræver nu klar og tydelig Besked om Partiernes Stilling til Problemerne.

Nuvel — meget tyder paa, at Regeringen inden mange Uger kommer til at besvare Oppositionens Sabotage med Udskrivning af et Valg til Klaring af Problemerne.

Men herunder skal det ikke komme til at mangle paa Klarhed fra vor Side.

✦

Vi skal nok gøre Vælgerne opmærksom paa, hvad der venter dem, hvis Højre og Venstre sejrer, nemlig

Nedskæring.
Intet offentligt Arbejde.
Forringede Kaar for de Arbejdsløse.
Flere indirekte Skatter.
Betydelige Prisforhøjelser paa Levnedsmidler.

Men de skal ogsaa faa at vide, hvad vi kræver, nemlig

Arbejdets Ret og mere Udbytte til de arbejdende Lag i Samfundet, hvad enten de virker under denne eller hin Form.

Kontrol med Kapitalen og de store Foretagender, ikke mindst de, der beskyttes af Samfundet.

Begrænsning af Kapitalens Udbytte.

Skatter paa de større Indkomster.

Mere Fart i Udstykningen.

Effektive Hjælpeforanstaltninger overfor de, der rammes.

Vi er parat til paa Demokratiets Grund at gaa ind for disse Krav, men de gennemføres næppe, før Rigsdagen faar fri Bane. Og derfor samler vi os i Kravet om Landstingets Afskaffelse. Skal der være politisk Storm, ønsker vi at være med at angive Vindretningen. Vi siger derfor til vore Modstandere: Kom kun an paa Grundlag af de klare Standpunkters Politik!

Sirius!

HUSK

ved Flytning at meddele ny Adresse til Landpostbudet eller paa Postkontoret, derved undgaar du uregelmæssig Levering af Landarbejderbladet.

Lovgivningen og vort Skovbrug

I Soc.-Dem.s Kronik skriver Folketingsmand Larsen Bjerre følgende interessante Artikel, som vi tillader os at gengive:

Vort Lands Skovrigdom har aftaget betydeligt i en vis Aarrække — og hvis ikke der omkring 1800 var blevet taget Reb i Sejlene overfor den haarde Nedhugst, var vore Skove tildels blevet ophuggede. Saaledes skildrer Troels Lund i »Dagligt Liv i Norden«, hvorledes der ødsledes med Brændet i det 16. Aarhundrede og frem i Tiden.

Langs Vestkysten dreves med stor Iver den gammeldags Saltsydning, d. v. s. man uddrog Salt af Tørvejord, og til denne Proces medgik der store Mængder Brænde. Dengang fandtes der Skov omtrent over hele Landet — Sønderjylland var skovklædt saavel mod Vest som mod Øst — Jyllands Vestkyst var ligeledes bevokset med Skov — hele Strækningen fra Limfjorden til Kongeaaen.

Disse store Skovstrækninger faldt lidt efter lidt, fordi Befolkningen huggede løs paa Skovene, og ingen tænkte den Gang paa at hindre noget saadant. — I Skovene ved Himmelbjerget fældede de Svenske i Aarene 1643—45 ikke mindre end 8762 store Træer, og ved store Træer den Gang maa man forstaa Træer af langt større Dimensioner, end dem, man nu om Dage kalder store Træer. I Skovene langs Mariager Fjords Sydkyst, Skove som nu er forsvundet, stjal Bønderne alene i 1630: 714 Læs Brænde — alene en Ovnfuld Brænde til Bøndernes Kalkbrænding krævede 120 Læs. — Hugsten til de Kejserlige i de samme Skove havde Aaret i Forvejen udgjort 12,200 Træer. Endelig skal nævnes, at der i Aaret 1594 forskreves til Københavns Slots Forbrug ikke mindre end 7700 Læs Brænde. Foruden dette store Forbrug af Brænde var der efter den Tids Forhold en betydelig Udførsel af Brænde, navnlig fra Lolland-Falster til Tyskland.

At denne Rovdrift i Skovene var farlig for Landets Skovbestand, vil alle forstaa. Resultaterne udeblev ikke: Sandflugten fra Vest fik ødelagt kolossale Værdier, førend det gik op for Befolkningen, hvor sorgløst der var haandlet med Landets Skove. Der gennemførtes forskellige Forordninger, og den af disse, som har skabt et godt Værn for Skovene, er Skovforordningen af 27. September 1805.

Hvad siger da denne Forordning? Overskriften er saalydende: Forordning om Skovenes Udskiftning, Vedligeholdelse og Fredning i Danmark, og saa hedder det i Indledningen:

»Da Skovenes Vedligeholdelse og Fredning i Danmark er af største Vigtighed, og Erfaringen har vist, deels at Skovene betydeligen aftager dér, hvor Fællesskab i samme findes, og dels at de gjældende Anordninger paa endel Steder her i Riget ikke længere er tilstrækkelige til at afholde Skovejere for at ødelægge deres Skove, især efterat Skovenes Borthugning i de senere Tider er begyndt at blive en Hovedspekulation ved Jordegodsers Køb, saa har Kongen fundet det nødvendigt ved denne Forordning, saavel at bestemme, hvorledes Fællesskab i Skovene herefter skal ophæves, som at søge den Ulempe, som ved heri Skovenes Ødelæggelser forvolder Staten paa muligste Maade standset, uden at indskrænke Ejernes Raadighed over deres Skove mere end til dette Øjemed er fornødent.«

Paa Grundlag af denne Forordning lykkedes det at standse Ødelæggelsen, og der er paa Grundlag af denne skabt gode Resultater op gennem Aarene, men der er jo ingen Tvivl om, at en Revision af Forordningen kan være paa sin Plads, og det er da det, som Landbrugsminister Bording ogsaa mener ved at forelægge Rigsdagen Forslag til Lov om vore Skove.

Allerede i Fjor blev der forelagt Forslag. Forslaget blev ikke færdigbehandlet i det Udvalg, som var nedsat desangaaende. Udvalget ønskede ikke at gøre Forslaget færdigt, forinden det var blevet stedt overfor Forholdene i det praktiske Liv, og med Velvilje fra Landbrugsministerens Side fik Udvalget Lejlighed til i Sommerens Løb at foretage en Tur til Landets forskellige Egne for at se paa Skove.

Det, som Udvalget havde til Hensigt med sin Rejse, var: at faa Lejlighed til at se private Skove af forskellig Type, som var underkastet Statens Tilsyn, at faa Lejlighed til paa Stedet at forhandle saavel med Ejeren som den Tilsynsførende for saadanne Skove, at se Hedeselskabets Skove for derved bedre at komme til Klarhed over den mest formaalstjenlige Maade, hvorved disse kunde bringes ind under en fælles Lovgivning.

Der er nu atter af Landbrugsministeren forelagt Forslag til Lov om Skove. Forslaget er undergaaet forskellige Ændringer fra i Fjor, saaledes at det maa formenes, at der kommer Lov ud af det.

Det første, som Lovforslaget tager Sigte paa, er Skovenes Behandling, og det fastslaas, hvilke Skove der er underkastet Fredskovspligt, nemlig: De Staten, Kommuner, Kirker, Præsteembeder og offentlige Stiftelser tilhørende Skove uden Hensyn til deres Oprindelse. — I de sønderjyske Landsdele: De i Skov- og Jagtforordningen af 2. Juli 1784 omhandlede Bønderskove, samt alle andre Skove, hvis ikke det kan godtgøres, at Skovgrunden først er blevet inddraget til Skovdyrkning efter nævnte Forordning. — I den øvrige Del af Landet fastslaar Loven, at Fredskovspligt hviler paa Skove, der staar paa Jord, om hvilken det ikke godtgøres, at Skovgrunden

først er blevet indtaget til Skovdyrkning efter Udstedelsen af Forordningen af 1805. Dog kan herfra undtages Skov, hvor Skovejeren kan godtgøre, at Fredskovspligten senere er bortfaldet. Ligeledes kan undtages Kratskov, om hvilken Skovejeren kan godtgøre, at den allerede i 1805 henlaa som Krat eller ikke ansaas for at være underkastet Fredskovspligt.

Med Fredskovspligt anses Skove, der er anlagt paa Fæstebondejorder. Om dette Forhold siger Forordningen af 1805: »Det skal staa Jorddrotten frit for ved Fæsteforandringer eller med Fæsternes godvillige Samtykke at nedlægge enkelte Bøndergaarde, for at indtage samme Jorder til Skovs Fredning og Opelskning, eller for deraf at give Besidderne Vederlag for anden til Skovs Fredning og Opelskning indtagen Jord med Vilkaar: 1. at, førend Nedlæggelsen sker, skal Jorddrotten derom gøre Anmeldelse til Rentekammeret. 2. at den til Skov indtagne Jord bestandigen til samme Brug bør anvendes. 3. at der i hver nedlagt Gaards Sted indrettes tvende nye Huse med Tillæg til hvert af 3 Tdr. Land Middeljord, for hvilke Huses bestandige Vedligeholdelse Jorddrotten bliver ansvarlig, og 4. at Hoveriet for de nedlagte Gaarde ikke kommer nogen hoverigørende Bonde til Last.

Altsaa, disse Arealer er opført i Lovforslaget med Fredskovspligt. Endvidere Skove, paa hvilke der hviler Fredskovspligt ifølge tinglyst Deklaration, og endelig Skovstykker, som ligger omgivet af eller danner Forbindelse mellem Skove, der falder ind under de Skove, som jeg tidligere har nævnt var underkastet Fredskovspligt, ogsaa hvis disse mindre Skovstrækninger udfylder Indskæringer i Yderkanten af Skovene. — Der er dog aabnet Adgang til at fritage Jorder for Fredskovspligt, som er ryddede for Skov, selv om Jorden er ansat til Skovskyld, ligesom de Jorder, der er ansat til Ager og Engs Hartkorn, og hvor Fredskovspligten ikke har været konstateret ved tinglyst Deklaration, er Ejeren berettiget til at kræve undtaget for Fredskovspligten, naar han godtgør, at den ulovlige Rydning og Skovgrundens Omdannelse til Agerjord eller til anden Anvendelse har fundet Sted inden Lovens Ikrafttræden. Ligeledes kan fritages for Fredskovspligt: Skovens daarlige Form, ringe Størrelse, eller hvor Naturforholdene, privat Bebyggelse eller offentlige Anlæg gør det rimeligt at opgive Skovdriften, eller ogsaa hvor Skovejeren ønsker at flytte over paa nærliggende Arealer, som ikke hidtil har været Fredskov.

— — — Hvad kræves der, og hvad forstaas der ved Fredskovspligt og fredskovspligtig Grund?

Fredskovspligtig Grund skal holdes bevokset med Træer af en saadan Art og Beskaffenhed samt i et saadant Antal, at de danner eller ved fortsat Vækst indenfor et rimeligt Tidsrum kan komme til at danne sluttet Skov af højstammede Træer. I Plantager anerkendes Bjergfyrbevoksninger for fyldestgørende.

— — — Formaalet med en ny Skovlov er ikke alene at sikre de bestaaende Skove, men yderligere at udvikle og udvide dem, altsaa at gøre Skovene bedre og større.

Muligvis vil jeg da møde den Indvending, at det kan ikke nytte med større Skove, vi kan ikke afsætte den allerede i Skovene tilstedeværende Produktion. — Maaske — men det burde i saa Fald ikke være Tilfældet, for saa mangler der noget i hele Forholdet, og det Spørgsmaal melder sig: Hvorledes ligger Afsætningsforholdene?

Som staaende udenfor Fagmændenes Kreds, synes jeg, at Tiden maatte byde paa gode Afsætningsmuligheder.

Forbruget af Tømmer er stærkt stigende, og det viser sig, at vi har udmærket Træ til Bygningstømmer, naar det udenlandske ikke kan faas. Interessen for Naaletræskulturer er derfor meget stor.

Men Bøgen har jo ogsaa faaet sin Renæssance.

I vor Selvforsyningens Tid viser det sig, at der af den danske Bøg kan fremstilles aldeles glimrende »Parketgulve«, og saa er Bøgekulturen vel ogsaa sikret Interesse.

Gaar man de enkelte Træsorter igennem, viser det sig, at der er god Brug for dem alle og for alt det, som bruges til Gavntræ.

Tilbage er da Affaldet — Brændet.

Hvorfor bruger vi ikke her i Landet noget mere af vor egen Produktion?

Danske Hjem, danske Stuer burde i langt højere Grad varmes af dansk Brænde. Vore Mejerier og vore Bagerier burde i langt større Udstrækning bruge Brænde til Fyring. — Paa de store Strækninger i Vestjylland, fra Hedeplantagerne, er Transportspørgsmaalet jo ikke mere et vanskeligt Spørgsmaal.

— — For et Par Aar siden nedsattes der et Udvalg af Ministeriet for Handel og Industri med den Opgave at undersøge Mulighederne for en forøget og forbedret Udnyttelse af dansk Bøgetræ og dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal.

Udvalget har, efter hvad jeg har bragt i Erfaring, samlet en Del Materiale og indhentet forskellige Oplysninger af stor Interesse.

Her nævnes bl. a. Bøgens Udnyttelse til Parketgulve og Krydsfinér. Men det, som har mere Interesse, er Afsætningen af Affaldet. Der har været gjort Forsøg med at presse Træaffaldet fra vore Savværker til Briketter, men Resultatet er hidtil blevet, at disse Briketter næppe vil kunne klare sig i Konkurrencen med Kul og Tørv.

Det afgørende for en rigelig Afsætning af Affaldet og Brændet vil være Ovnens Indretning og Indstilling til den Slags Fyring — og i Nutiden, hvor Centralvarmeanlægene afløser Ovnene — der maa Fyrene i disse jo kunne indrettes til Brændefyring. Det bør huskes, at Kul-, Koks- eller Oljefyring tærer paa Valutaen.

Danmarks Skovareal anslaas til 390,807 ha — Statsskov udgør heraf 71,748 ha.

Af det samlede Areal udgør Bøgen ca. 100,000 ha. Den nuværende planmæssige Hugst af Bøg udgør 700,000 kbm, hvoraf 175,000 kbm anvendes som Gavntræ, mens Resten, ca. 525,000 kbm anvendes som Brænde. Disse Tal viser tilfulde, at det vil være af Betydning at faa bedrede Muligheder for Brændeafsætningen.

Skovlogen, som den foreligger, tager altsaa Sigte paa at beskytte Landets Skove mod Rovdrift og anden Overlast.

Efterladenheden hos vore Forfædre var jo kostbar, meget af det, som gik tabt den Gang, er igen indvundet — man betragter i saa Henseende vore Hedeplantager, der nu værner Landet igen mod den barske Vestenstorm og Sandflugt.

Derfor er det af Betydning, at der føres et effektivt Tilsyn med Skovene, og det er Loven indrettet paa.

Der oprettes et vist Antal Tilsynskredse, og disse beskikkes en Tilsynsførende for hver af disse. De Tilsynsførende faar igen Instruks fra Skovvæsenet og Landbrugsministeren om, hvad de har at gøre.

Skovnævnet nedsættes af Landbrugsministeren og er foreslaaet at være: Direktøren for Statsskovbruget, en Statsskovrider, Klitinspektøren, en skovkyndig Repræsentant for Det danske Hedeselskab, 2 Skovejere og en retskyndig Repræsentant for Landbrugsministeriet.

Med denne Sammensætning er Alsidigheden fyldestgjort.

Der er i Loven foreslaaet et 15-aarigt Tilsyn med Skove efter Ejerskifte.

Tilsynet er her udvidet med 5 Aar.

Maaske er det rigeligt, men Forholdet er det, at for de Skovejere, som vil passe deres Skove og værne om dem, dér er Tilsynet altid velkomment, og for dem, som vil ødelægge Skovene, dér er Tilsynet jo paa sin Plads.

For at faa Overgangen til Fredskov lempet det mest mulige, kan enhver Skovejer begære Landbrugsministeriets Bistand til Konstatering af, hvorvidt den ham tilhørende Skov er Fredskov, og i bekræftende Fald, hvilke Grænser den maatte have.

En almindelig Fredskovskonstatering vilde efter alt at dømme have haft meget store Udgifter til Følge for Staten, ligesom mange meget tvivlsomme Spørgsmaal for Staten vistnok vilde være opstaaet ved Fastsættelse af Grænserne mellem Fredskove.

I store Træk ligger det saaledes for vort Skovbrug, at nu søges der fra Lovgivningsmagtens Side gennemført Foranstaltninger, der skulde sikre Skovbruget den størst mulige Udvikling, saaledes at vor gode, smukke og værdifulde Skovbestand kan holdes vedlige op gennem kommende Aar. — For Statsskovenes Vedkommende erkendes det vel nok af alle, at der i disse føres en meget nænsom Hugst, der er dem, som mener, at Hugsten er for nænsom.

I de private Skove er Forholdet vel nok lidt anderledes, men dog er Flertallet af private Skove i meget god Orden, og Hugsten har været fuldtud forsvarlig. Derimod kniber det for Smaaskovens Vedkommende og navnlig for de Smaaskove, hvis Ejere ikke er tilsluttet de af Landbrugsministeriet anerkendte Smaaskovforeninger. Lan-

det over vil det blive betydelige Arealer. — Hvis blot én enkelt Skovejer forhugger og vanrøgter sit Skovstykke i disse Smaaskove, saa er det ikke alene hans Skov, der lider under det, men de tilgrænsende Skovstykker tager ogsaa Skade, idet Lys og Luft finder Vej igennem og fortager de Betingelser i Jordbunden, som er nødvendige for, at Træerne kan trives.

Derfor tilsigtes det i Loven, at der kan dannes Skovlaug, saaledes at der kan indføres fælles Drift for disse Smaaskove. Dette Afsnit af Loven vil jeg særlig tillægge Betydning, da det efter min Mening vil betyde, at de mange Smaaskove, som hidtil er drevet uden nogen rigtig Plan, nu vil blive drevet som et samlet Hele, akkurat som de større private Skove, hvorved de vil komme til at betyde noget helt andet for deres Ejere, end hvad hidtil har været Tilfældet. —

Med det foreliggende Lovforslag for Øje, og med dette ophøjet til Lov, vil der ikke alene blive værnet om vor herlige Skovbestand, men der vil være yderligere Betingelser for videre Udvikling, derfor tror jeg ogsaa fuldt og fast paa, at der kommer Lov ud af Forslaget.

I denne Sag ligger der ikke politiske Linjer — det er en Samfundssag og en Landssag. Og naar nu Lovgivningsmagten gør sit til at bygge Lov op for at skærme vore Skove, saa véd jeg ogsaa, at der staar en Stab af gode Folk i Skovens Tjeneste, hvad enten det er i privat Skov eller i Statsskov, der alle, lige fra neden af og op til Toppen, er besjælet af Iver og Interesse for at bidrage deres til, at vore Skove, baade i økonomisk og æstetisk Henseende kan naa længst muligt op — ikke mindst dette varsler godt for Fremtiden.

Larsen-Bjerre.

Hvem ordnede Sagen?

Den overfor Købmand Vald. Klitgaard, Lund, Sdr. Draaby, etablerede Strejke og Blokade er nu, efter godt 1½ Maaneds Forløb, ophævet og Overenskomst er oprettet mellem nævnte Købmand og Sdr. Draaby-Flade Afdeling.

Hvis vi nu stiller Spørgsmaalene: Hvad var det vi krævede? — og hvad var det vi opnaaede?, vil Svaret til det første blive, at vi overfor nævnte Købmand, som dels brugte organiserede og dels uorganiserede Arbejdere, kun krævede, at han skulde betale sine Arbejdere med Kr. 1,05 pr. Time, — og til det næste Spørgsmaal vil Svaret være, at vi ikke alene opnaaede den rigtige Timeløn; men fik ogsaa oprettet Overenskomst, som afskærer Købmanden fra at benytte uorganiserede Arbejdere, en Ordning, som maa hilses med Glæde af Medlemmerne.

Hvorfor opnaaede vi da mere end vi ventede? Jo, fordi da Købmanden pure afviste vore beskedne Forlangender, tog vort Forbund Sagen i sin Haand, en Haand, som magtede Sagen i sin Helhed, — og det maa vi aldrig glemme, at det var ved Forbundets store Indsats, at Sejren blev vor; en Sejr, som vil faa vidtrækkende Betydning, saavel for vor som omliggende Afdelinger.

Atter og atter ser vi Betydningen af Sammenslutningen af de to Forbund, for uden denne havde vi i dette Tilfælde staaet magtesløs over for Opgaven.

Lad os haabe, at det opnaaede Resultat maa føre til, at vi gør os klart, at vi tilhører et Forbund, som taler de Undertryktes Sag, og at det er vor simple Pligt at bidrage til at vi faar organiseret til Bunds i vore Afdelinger.

Medlem Nr. 353032.

Internationale Meddelelser.

Engelsk-polsk Kulaftale.

De engelske og polske Kulproducenter har truffen Aftaler, der udelukker de to Landes Konkurrenter paa fremmede Markeder. Det umiddelbare Resultat er en Reduktion af den polske Kuleksport og en Prisforhøjelse paa 5—10 pCt. Kapitalistisk Planøkonomi!

Arbejdsløsheden og Overarbejdet.

Den franske Arbejdsminister har fornylig i Senatet udtalt: »Jeg er fuldt ud vidende om, at det i Øjeblikket ikke ad Lovgivningens Vej er muligt at nedsætte Arbejdstiden til under 8 Timer pr. Dag eller 48 Timer pr. Uge, nemlig af den Grund, at denne Reform ikke kan gennemføres nationalt, men kun internationalt.« Derimod, fortsatte Ministeren, bør Ottetimersloven haandhæves meget strengt og alt Overarbejde begrænses til et absolut Minimum. Da Loven ikke giver ham Beføjelse hertil, vil han tage sin Tilflugt til Forordninger for de enkelte Industrier og Distrikter for at bevirke, at Overarbejde bliver en Undtagelse: »Det forekommer mig, at man bør slaa ind paa denne Vej. En nøje Overholdelse af Ottetimersdagen maa være et af Midlerne til Bekæmpelse af Krise og Arbejdsløshed.« Denne Bemærkning burde Arbejdsministrene i alle de Lande mærke sig, som endnu ikke engang har ratificeret Washington Konventionen om 8 Timersdagen, eller hvor dette er sket, endnu ikke har sørget for den ratificerede Konventions Gennemførelse.

Fortsat Nedgang i Arbejdsløsheden.

Ifølge Det internationale Arbejdsbureaus Arbejdsløshedsstatistik er Arbejdsløsheden i det sidste Kvartal af 1934 gaaet yderlig ned i de fleste Lande, i mange Tilfælde dog i et langsommere Tempo end i det foregaaende Kvartal. En større Nedgang noterer Chile, Estland, Japan, Letland, Norge og Saardistriktet. Arbejdsløsheden er derimod steget i Belgien, Frankrig, Bulgarien, Spanien, Fristaten Irland, Holland, Polen og Jugoslavien. I disse Lande kunde der iøvrigt — med Undtagelse af Jugoslavien — allerede noteres en stigende Tendens i Maanederne Juli—September.

D. A. F., Buerup Afdeling.

og Buerup soc. dem. Forening afholder Præmie-Maskerade og Bal i Buerup Forsamlingshus Lørdag den 2. Marts Kl. 8. 2 Præmier til Herrer og 2 Præmier til Damer. Første maskerede Par gratis Adgang. Omegnens Fag- og Partifæller har Adgang mod Forevisning af gyldigt Medlemsbevis. Mørkøv Musik.

Udvalget.

Testrup Afdeling.

Fastelavsgilde i Skuderløse Forsamlingshus Søndag den 3. Marts. Oplæsning Kl. 7 af Hr. Gdr. Chr. Hansen, Hammer. Ham maa alle, der ønsker en glad Aften, høre.

Vald. Larsen.

Frøslev Afdeling.

Ved den ekstraordinære Generalforsamling i Lund den 16. Februar valgtes til Formand: Arbejdsmand Johannes Christiansen, Lund pr. Rødvig.

Johannes Christiansen.

Jægerspris socialdemokratiske Forening

afholder Fastelavnsgilde paa Jægerspris Hotel Lørdag den 2. Marts Kl. 7½. Medbragt Madkurv. Der vil i Aftenens Løb blive spillet en Sketch. God Tilslutning forventes. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Benløse-Bringstrup Afdeling.

Medlemmerne erindres herved om, at 4 Ugers Restance har Slettelse til Følge og vi nærmer os 31. Marts, da al Gæld skal være betalt. Sørg derfor for at faa betalt inden det er for sent. Det er jo dyrt at lade sig slette. **Bestyrelsen.**

Beldringe Afdeling

indbyder Medlemmerne til et Møde paa Uldby Kro Fredag den 1. Marts Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes give Møde, da vigtige Sager kommer til Behandling.

Bestyrelsen.

Herslev-Gevninge soc. dem. Forening

afholder Møde i Gevninge Forsamlingshus Tirsdag den 5. Marts Kl. 7 pr. Amtsraadsmedlem Kr. Jensen, St. Jørgensbjerg, taler om »Amtsraadsvalget og dets Betydning«. Alle indbydes. **Bestyrelsen.**

Regstrup Afdeling.

Medlemsmøde afholdes Søndag d. 3. Marts Kl. 2 paa Regstrup Hotel. Mød nu op alle Kammerater, da vigtige Ting skal drøftes. **Henry Carstensen.**

Uggerløse Afdeling

og Partiforeningen afholder stor Præmiemaskerade og Bal paa Uggerløse Kro Søndag den 3. Marts Kl. 19,30. Der gives Præmie til den smukkeste Dame og den mest komiske Herre. Entré 1 Kr. pr. Deltager. Medlemstegn forevises ved Indgangen. Masken falder Kl. 21.

Bestyrelsen.

Orø Afdeling.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alt Kontingent, ogsaa for Marts Maaned, maa være indbetalt til Kassereren senest den 25. Marts. Lad os nu faa det hele bragt i Orden til nævnte Dato.

Thorvald Petersen.

Roholte Afdeling

afholder Generalforsamling Lørdag den 2. Marts Kl. 19 i Roholte Forsamlingshus. Alle Medlemmerne bedes møde, da der skal være Valg af Bestyrelse.

Bestyrelsen.

HJEMMET

Danmarks populæreste Ugeblad.

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN“

Statsanerkendt.

Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**

Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

Gummivarer

sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker. **Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.** Forlang **Gratisprøver** og Bogkatalog. — I denne og næste Maaned vedlægges **„Den grønne Ægteskabsbog“ gratis** hver Ordre paa mindst 5 Kr.

Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som ske **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Holsteinsborg-Venslev soc. dem. Forening
afholder Pakkefest og Bal i Venslev Lørdag den 2. Marts Kl. 7½. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes. **Bestyrelsen.**

Hyllinge soc. dem. Forening og Hyllinge Landarbejderforening
afholder Dilettantforestilling og Bal paa Hyllinge Hotel Lørdag den 2. Marts Kl. 8. Billetter til Forestilling og Bal 1 Kr. 25 Ø.
Bestyrelserne.

Boeslunde Afdeling
og D. s. U. afholder Fredag den 8. Marts paa Boeslunde Hotel en Fest med forskellig Underholdning. Der opføres Sketchen »En Prøveklud« samt en Kabaret med flere dygtige Revykræfter. Soc.-dem. Forenings og D. A. F.s Medlemmer kan deltage. Til Slut et Par Timers Dans. Entré 75 Øre pr. Deltager.

Medlemmerne bedes huske, at al Restance skal være betalt til Dato, da vi stærkt nærmer os den 31. Marts.
Bestyrelsen.

D. A. F., Haraldsted Afdeling
og Soc. dem. Forening afholder Præmiemaskerade i Haraldsted Forsamlingshus Lørdag den 2. Marts. De to første Maskerede har gratis Adgang. Tilskuerbilletter 25 Øre for Voksne. Børn og Aldersrentenydere har gratis Adgang. Billetpriserne til Ballet er 1 Kr. for Herrer og 75 Øre for Damer.

Medlemmerne bedes huske eventuelle Restancer og faa dem betalt inden 31. ds.
Bestyrelserne.

Fuglebjerg Afdeling samt Fuglebjerg og Førslev soc. dem. Foreninger
afholder Diletantforestilling i Fuglebjerg Forsamlingshus Lørdag d. 9. Marts Kl. 7. Der opføres »Under Hammeren« samt »Kvindelist«. — Efter Forestillingen Bal. Christoffersens Orkester. Vordingborg. — Entré til Forestillingen 1 Kr. pr. Deltager for ugifte, gifte 1 Kr. Parret.

Medlemsbevis fra en Fag- eller Partiforening maa paa Forlangende forevises. Stor Tilslutning forventes.
Udvalget.

Rude og Omegns Afdeling.
Medlemmerne erindres herved om, at ingen Restance udover 4 Uger er tilladt, ligesom man maa sørge for at faa indbetalt al Restance inden 31. Marts, da Slettelse ellers vil blive Følgen.
Bestyrelsen.

Fuglede Afdeling.
Lørdag den 2. Marts afholdes stor Fastelavns- og Pakkefest med paafølgende Bal paa Fuglede Hotel Kl. 7. Omegnens Fag- og Partifæller har Adgang. Pakker modtages med Tak og kan afleveres hos Bestyrelsen. Stort Orkester.

— Efter Afdelingens Tilslutning til Fællesorganisationen for Gørlev og Omegn, kan Afdelingens Medlemmer derigennem forsikre sig mod Sygdom og Ulykkestilfælde for et ringe Kontingent. Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Formanden.

Husk Restancefristen kun er 4 Uger, og vi nærmer os 1. April, hvor al Restance skal være betalt. **Henry Jensen.**

Allerslev Afdeling
afholder offentligt Maskebal paa Allerslev Kro Søndag den 3. Marts (Fastelavns-Søndag) Kl. 19½. Der bliver udsat en Præmie til den smukkeste Dame og en do. til den mest komiske Herre. Den første maskerede Herre og Dame har fri Adgang. Masken falder Kl. 21. Musik: Christoffersens Orkester. **Bestyrelsen.**

Hammer Afdeling.
Understøttelse udbetales fra og med Lørdag den 23. ds. ved sædvanlig Tid hos Johannes Hemmingsen, Ring. For at faa Posten rettidig færdig om Onsdagen er Kontroltiden for denne Dags Vedkommende fra 9—10. **J. J. Jørgensen.**

Tjæreby D. A. F. Afdeling
afholder Præmiemaskerade i Tjæreby Forsamlingshus Lørdag den 2. Marts Kl. 20 Aften, hvortil Omegnens Fag- og Partifæller indbydes. Billetter a 1 Kr. pro Persona. Der udbetales 5 Kr. i Præmie til den smukkeste Dame og 5 Kr. til den bedste Herre. Maskegarderobe forefindes. De to første Maskerede har gratis Adgang. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden om Onsdagen er fastsat fra Kl. 9—10, grundet paa Postforsendelsen. Samtidig gør vi opmærksom paa, at al Restance ud over den fastsatte Tid af 4 Uger, har Slettelse til Følge uden videre Varsel. **Bestyrelsen.**

Næstelsø-Mogenstrup Afdeling
afholder selskabelig Sammenkomst i Fællesskab med Socialdemokratisk Forening i Brandelev Samlingshus Lørdag d. 2. Marts Kl. 7. **Valdemar Jacobsen.**

Voksne Mænd og Kvinder

tilsendes gratis og portofrit den nye Bog om Børnebegrænsningens Problemer. Den er rigt illustreret og giver fuld Besked om alle Sexuallivets Mysterier, Fødselskontrol, Fosterdrab og forebyggende Metoder. Priskurant over Hygiejnevarer medsendes gratis paa Forlangende. Ønskes lukket Kuvert maa 25 Øre medsendes i Frimærker.

Bogforlaget „Minerva“, København V.

Næstelsø-Mogenstrup Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen for skyldigt Kontingent er kun 4 Uger. Husk, Kammerater, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor alt skyldigt Kontingent skal være betalt.
Valdemar Jacobsen.

Viemose Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Opkræveren kun kommer hver 3. Uge for Eftertiden, men Kontingentet kan indbetales til Opkræveren og Kassereren samt paa Kontrolstedet. Kontroltiden er fra 9—10, Lørdag fra 4—5 Eftm.
Bestyrelsen.

D. A. F., Alsted-Fjenneslev Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at over 4 Ugers Restance kan medføre Slettelse. Husk, vi nærmer os stærkt den 31. Marts, hvor al Restance skal være indbetalt, da det ellers uvægerlig har Slettelse til Følge. Husk det nu, Kammerater, ingen har Raad til at glide ud af Organisationen.
Bestyrelsen.

CLICHEERNE FRA H. Matras HURTIGT - SMUKT - BILLIGT Telefon 11900 - 7057

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 10. Fredag den 8. Marts 1935. 21. Aargang.

I Arbejdsmænd:

Mød frem til Amtsraadsvalget!

Vort Forbunds Formand Axel Olsen skriver:

Nu er det, det sker, thi nu er Amtsraadsvalget begyndt, det Valg, der i saa høj Grad har Bud til alle Arbejdere, men navnlig alle Arbejdsmænd, fordi deres sociale og økonomiske Interesser i saa mange Henseender er knyttet til dette Valg.

Det er rart at have en god Samvittighed og frem i Tiden at kunne se sine Klassefæller lige i Øjnene, i Bevidstheden om, at man selv for sit eget Vedkommende har gjort sin klassemæssige, partimæssige og fagforeningsmæssige Pligt, men det kan man ikke gøre, hvis man lader en saa vigtig Begivenhed som Amtsraadsvalget passere uden at vise det den fornødne Opmærksomhed.

Ligegyldighed hos Arbejderne for offentlige Anliggender, for Spørgsmaal af almindelig, samfundsmæssig Betydning, har altid været Arbejdernes Modstanderes bedste Forbundsfælle, thi ved Hjælp heraf holdes Arbejderklassen — ogsaa den vaagne Del — tilbage fra nødvendig og berettiget Andel i de mange Livsgoder, der staar i Forbindelse hermed, som ikke mindst har sit Udspring netop fra Haandens Arbejde og det tunge Slid, som nu engang er blevet Arbejdsmandens Lod.

Det er derfor ikke alene uforsvarligt mod sig selv at lade Valget upaaagtet, men særligt uforsvarligt over for den Del af Arbejderklassen, som forstaar sine Pligter mod sin Klasse, ja, det er endog ligefrem en Forhaanelse af de Fremskridt, der har været en Følge af dette pligtopfyldende Arbejde, af hvilket Alle, ogsaa den Ligegyldige, nyder Frugterne.

Vi har 6 Aar at ærgre os i, hvis vi bliver hjemme paa Valgdagen, 6 lange

Forbundets Formand Axel Olsen.

Aar, i hvilke Amts- og Kommuneraad uden vor Protest kan sidde og forvalte de dem tillagte, betydningsfulde Opgaver, som det skøtter dem, uden den Paavirkning, vi ved vor Deltagelse i Valget kunde have tilført Behandlingen af de mangfoldige Spørgsmaal af social Betydning: Sygepleje, Sygehustakster, Alderdomsforsorg, Skoleundervisning, Vejbevillinger, Lønvilkaar og meget mere, altsammen Opgaver, som Interessen for vore Hjem direkte tager Sigte paa.

Og man griner ad dig i Amts- og Sogneraadene, som daglig underbetaler dig — om du i det hele taget er saa heldig at have noget Arbejde — hvis du bliver hjemme, griner, fordi du ved din Ligegyldighed har opretholdt den Magtstilling, som dine Undertrykkere igennem mange Aar i Kraft af en priviligeret Valgret har forskaffet sig, en politisk Magtstilling, der er den eneste Betingelse, den absolut eneste Betingelse for Opretholdelsen af den sociale og økonomiske Overvægt, som du og dine fattige Medborgere i Øjeblikket lider og igennem saa lang Tid saa haardt har lidt under.

Det er for sent, hvis du bagefter knytter Næverne og i afmægtig Harme vender din Bitterhed imod dem, der sidder ved Magten, ved den Magt, du ikke opfattede eller regnede med Betydningen af og viste Ligegyldighed, da Tiden var inde. Det er nu i dette Øjeblik, du skal bruge den Indflydelse, bagefter er det for sent, og det tabte lader sig ikke genoprette.

Det er nu, det skal ske. Det er nu, du skal gøre din Borgerpligt, din Pligt mod dit fattige Hjem, saaledes at du roligt og ærligt kan se din Familie frejdigt i Øjnene uden Angst for, at de bebrejdende skal kunne sige om dig, at du svigtede, da Tiden var inde.

Men du skal gøre mere endnu! Du skal ikke alene selv gøre din Pligt, men du skal drage Omsorg for, at alle dine nærmeste, dine Paarørende inden for Familien, dine Venner og Bekendte, ogsaa gør deres Pligt. Du skal ikke gaa alene til Valgstedet. Du skal tage en eller flere med, saaledes at det Amtsraadsvalg, der nu for første Gang finder Sted under nye ændrede og forbedrede Valgvilkaar, ogsaa bliver et Udtryk for den fattige Mands Mening om de Opgaver, det er tillagt Amtsraadet at forvalte.

Sovende Mand vinder aldrig Sejr! Vis, at du er vaagen! Stem socialdemokratisk sammen med dine Standsfæller!

Ikke Enhedsfront, men Enighed.

Forfatteren omtaler en Række Artikler med skarpe Standpunkter, som Otto Bauer har skrevet i det østrigske socialdemokratiske Tidsskrift »Kampf«, hvori han omtaler Stillingen mellem Kommunister og Socialdemokrater. Forf. viser, hvor umulig Enhedsfrontparolen er i demokratiske Lande.

Otto Bauer er sikkert en af vor Tids aandrigste Socialister, selv om man er uenig med ham i visse Enkeltheder, maa man dog altid indrømme, at han er international Socialist med Liv og Sjæl og har viet Proletariatets Befrielseskamp hele sit Liv.

Ondskabsfulde Modstandere har med Forkærlighed brugt Slagordet Austromarxisme imod ham, aabenbart for at saare ham dermed. Med Austromarxist mente man et Menneske, der var mere marxistisk end Karl Marx selv. At Marx frabad sig at blive kaldt Marxist, véd hans Modstandere naturligvis intet om.

Ordet Austromarxist blev ogsaa fortrinsvis anvendt om dem, der var lige saa strenge i deres Fortolkning af Karl Marx' Lære som en rettroende Rabbiner i Udlægningen af Talmud. Otto Bauer kunde feje den Slags Taabeligheder til Side med et overlegent Smil.

Efter Februardagene i Wien lever han nu som Flygtning i Brünn, og hans fremragende Indsats i Diskussioner om den Taktik, den internationale Socialisme for Fremtiden bør følge, viser ham paany som en udmærket Polemiker. I »Kampf« vender han sig hovedsagelig mod de Anskuelser, der næres af den i Internationale kendte Forfatter af Karlsbader-Skriftet »Grænsen for Magt«. Af vægtige Grunde bliver denne Forfatters Navn ikke nævnt.

Spørgsmaalet om Aktionsfællesskabet med Kommunisterne har delt S. A. I. i to Partiblokke, hvis Anskuelser og Ønsker staar i skarp Modsætning til hinanden. Den ene af disse Blokke staar under Ledelse af det britiske Arbejderparti og af de socialdemokratiske Partier i Sverige, Danmark, Nederlandene og Czekoslovakiet, det drejer sig om Partier, der dels — som det svenske og det danske Parti — har Regeringsmagten i deres Land, dels, som det engelske Arbejderparti, mener snart at skulle overtage Regeringen.

Denne Blok, mener Bauer, staar under Indflydelse af de Begivenheder, som i Løbet af de to sidste Aar har bragt Fascismen Sejr i Tyskland, Østrig og Letland, og som ligeledes har tilladt Modrevolutionen at sejre i Spanien.

Af disse Begivenheder har Blokken draget den Slutning, at Arbejderklassen ikke er i Stand til at sejre i bevæbnet Kamp mod en moderne udrustet Hærstyrke. Kun ved klog Resignation og ubrydelig Fastholden ved de demokratiske Metoder og skarp Adskillelse fra Kommunisterne kan Arbejderpartierne efter Højreblokkens Mening afværge, at Smaaborgernes og Bøndernes store Masser bliver drevet i Armene paa Fascismen.

Den anden Blok blev ledet af Franskmændene, som i Erkendelse af den truende fascistiske Fare havde sluttet Aktionsfællesskab med Kommunisterne.

Den socialistiske Arbejder, som ikke gaar ind for Karl Marx' manende Ord: »Proletarer i alle Lande forener Jer«, maa man lede efter med en Lygte. Desværre er det lige saa vanskeligt at finde en Kommunist, der ikke betragter Socialdemokratiet som Arvefjenden og Socialdemokraterne som Samfundsforrædere og behandler dem i Overensstemmelse dermed. Naar kommunistisk Internationale ikke desto mindre nu gaar ind for en fælles Optræden, saa strider dette efter alle hidtidige Erfaringer ingenlunde mod vor Fremstilling af Sagen. Et Blik paa den kommunistiske Presse lige op til i Dag viser tydeligt, hvor lidt Moskvas Tilhængere forstaar af Tidens Tegn.

Partifælle Bauer synes at tage sig denne Kendsgerning for let. Hver Dag kan man høre Arbejdere i Tusindvis forbande Splittelsen af deres egen Klasse, men med endnu større Kraft afviser de Opfordringen til at slutte sig sammen med de Arbejdere, hvis politiske Metoder har været et direkte Forbillede for Fascismen Verden over. Der findes ikke en eneste fascistisk Brutalitet, som Rusland ikke har været et Eksempel for.

Arbejdere i de demokratiske Lande kan ikke begribe, at man uden Rettens Mellemkomst ganske vilkaarlig satte de agtværdigste Mænd og Kvinder fast, og at Mænd af udadlelig Karakter efter flygtige »Retsforhandlinger« blev klynget op, at man i Italien og Spanien har gjort lignende og endnu værre Ting; at man i Tyskland — bortset fra alle andre Voldshandlinger — uden nogen som helst Rettergang straks lod Hundreder af Mennesker skyde ned paa en eneste Persons Kommando! Forslaget om at gøre fælles Sag med Kommunisterne kom til Arbejdernes Ulykke ganske kort før Meddelelsen om, at næsten firsindstyve Terrorister saa at sige paa en eneste Nat var blevet skudt ned efter Mordet paa en Sovjet-Embedsmand.

Umiddelbart efter Molotows fuldkommen ubeherskede Tale efter Mordet paa Kirow har den russiske Regering besluttet, at »der maa føres en skaanselsløs Kamp mod Terroristerne, Arbejderklassens Fjender«. Ruslands Diktatorer har bestemt: 1) at Undersøgelsen af saadanne Tilfælde skal bringes til Afslutning i Løbet af højst ti Dage. 2) Vedkommende Sager skal behandles uden Statsadvokat og Forsvarer. 3) Det er ikke tilladt at appellere disse Domme eller at ansøge om Benaadning. 4) De strengeste Domme skal fuldbyrdes straks efter Doms-Afsigelsen.

Faa Dage efter denne Kundgørelse har Snese af foregivne Terrorister maattet lade deres Liv, uden at en Defensor har kunnet sige et eneste Ord til deres Forsvar. Nu mener Bauer, at de russiske Mencheviker hører til den Blok, som vil Samarbejde med Kommunisterne. Al mulig Agtelse for de tapre Mencheviker. Men i Rusland findes der ikke Mencheviker andetsteds end i Fængslerne; Antallet af dem, som er i Frihed — altsaa Emigranterne — og som gaar ind for en Sammenslutning med Kommunisterne er kun ubetydeligt.

Da Bauer ikke siger et Ord om det tyske Socialdemokrati, vil ogsaa vi lade det ude af Betragtning her. Hvad Bauer siger om de italienske Socialister maa bedømmes omtrent paa samme Maade som hans Udtalelser om Menchevikerne. Det er let at se, at Karl Marx har haft ubetinget Ret, da han udstødte sit Varselsord. Men derfor findes der ingen Uret hos dem, der afviser en Sammenslutning med de Klassefæller, hvis Kampmetoder har vakt deres Afsky.

*

Vi véd, at en Mand som Otto Bauer ikke tænker saa meget paa Kommunisternes Skældsord mod Socialisterne som paa den fascistiske Fare, der truer baade Kommunister og Socialister. Han er overbevist om, at i Kamp mod denne Fare vil den gensidige Udskældning ophøre af sig selv. Beklageligt nok taler i alt Fald de tyske Socialdemokraters Erfaringer mod en saadan Opfattelse. Man har allerede i flere Aar været opmærksom paa de Farer, som truede Arbejderklassen i Tyskland. Bauer kendte dem meget nøje, hvad hans Tale paa den internationale Socialistkongres i Wien tydeligt viser. Af 150 socialdemokratiske Dagblade i Tyskland blev denne uhyre store Fare ustandselig holdt Kommunisterne for Øje. Svaret var kun Haan og Spot.

I de tyske Parlamenter, navnlig i Rigsdagens Mødesal, selv under Plenarforhandlingerne, forhandlede Kommunisterne næsten ved hvert eneste Møde aabenlyst med National-Socialisterne om den Taktik, de i Fællesskab maatte føre for at bringe Demokratiet og Parlamentarismen til Fald.

Selve den Dag, Rigsdagsbranden fandt Sted, var Torgler endelig beredt til at forhandle med en kendt Socialdemokrat om en Sammenslutning af de to Partier. Fra Torglers Side hed det: Fem Minutter over 12 vil jeg dog se at faa talt »med Arvefjenden« om, hvad man skal stille op med den anden Fjende.

Herefter kom der overhovedet ikke flere Forhandlinger i Stand, fordi Torgler den følgende Morgen stillede hos Görings Po-

liti, der satte ham fast og lod ham sidde til den Dag i Dag.

Naturligvis er vi forberedt paa den Indvending, at man maa komme ud over disse forbigangne Begivenheder; thi vi befinder os nu i en helt ny Situation. Ganske rigtigt men hvor har Kommunisterne lagt for Dagen, at de har Vilje til at handle i denne nye Situation? Ganske vist er det ikke mere umuligt, at de to Partier i enkelte Lande ved visse Lejligheder kan optræde samlet; ikke desto mindre har de czekoslovakiske Socialdemokrater for faa Uger siden, da de i hele tysk Bøhmen foranstaltede kæmpemæssige Demonstrationer, frabedt sig Kommunisternes Medvirken paa Grund af deres hidtidige Erfaringer med Hensyn til dette Parti.

Det er maaske ikke uden Interesse at fastslaa, at ved de Kommunevalg, der den 9. November fandt Sted i vedkommende Distrikter, fik Socialdemokraterne et betydeligt Stemmetal, medens Kommunisterne maatte notere store Tab. Forhandlingerne fra Internationale til Internationale forudsætter bestemte Erklæringer fra Moskva, men de kommunistiske Førere i de enkelte Lande har ikke noget at skulle have sagt. Men hvor i Moskva-Erklæringerne findes der en Taktik, som Socialisterne kunde slaa ind paa! Ønsket om at arbejde i Fællesskab med Socialisterne kan efter alle hidtidige Erfaringer umuligt tages helt alvorligt.

*

Otto Bauers Indstilling kommer ikke mindst for Dagen i hans Anskuelser om den Taktik, man bør slaa ind paa efter Fascismens Sejr. V ihar allerede ovenfor nævnt, hvilke Bevæggrunde han med utvivlsom Ret tilskriver den Del af S. A. I., der afviser Tanken om Samarbejde: Det vil være Arbejderklassen umuligt at besejre en moderne udrustet og godt ledet Hær, derfor maa man forblive Demokratiet tro. Her begynder altsaa Debatten om Magtens Grænser paany.

Julius Deutsch, som i sin Egenskab af Fører for det østrigske Beskyttelsesforbund havde kæmpet sammen med Bauer i Wien i Februar 1934, advarer udtrykkelig mod at slaa sin Lid til Magten alene: »Paa visse Tidspunkter af den historiske Udvikling er det uundgaaeligt at anvende Magtmidler. Derfor maa Proletariatet ogsaa være forberedt paa voldsomme Sammenstød«.

Vi mener at forstaa Bauer rigtigt, naar vi siger, at han tillægger selve Demokratiet mindre Betydning end før, men lægger større Vægt paa Forberedelsen til Magtens Overtagelse med voldelige Midler. Om en saadan Opfattelse kan der i vore Dage naturligvis herske lige saa delte Meninger, som der gjorde for hundred Aar siden eller mere. Naturligvis bør enhver indse, at det er langt sværere at kæmpe mod Maskingeværer og Haandgranater, mod Flammekastere og Giftgas, end mod de Vaaben, som man i 1789 og endnu i 1848 havde til sin Raadighed.

I sit Skrift »Kup eller Revolution?« ligesom i »Grænser for Magt« har Deutsch gjort opmærksom paa disse Vanskeligheder og under Henvisning til Trotsky betonet, at hverken Mussolini eller Lenin vilde have sejret, hvis Modstanderne havde gjort alvorlig Brug af Vaaben. Naar Hitler og Ludendorff ikke sejrede i München 1923, skyldtes det den Omstændighed, at Rigsværnet, hvis Sympati de havde gjort Regning paa, var »uvenlige« nok til at gøre Brug af deres Skydevaaben.

Disse Erindringer turde med tilstrækkelig Tydelighed vise, hvad der er Problemets Kærne: Man maa forhindre, at der bliver skudt fra Modstandernes Side. Om dette Maal ikke bedre naaes ved demokratiske Oplysningsmetoder, som igen forudsætter Presse-, Tale- og Organisationsfrihed, behøver vi ikke at komme nærmere ind paa.

Ved at pege paa Nødvendigheden af at forberede et voldeligt Opgør med Kapitalismen, faar man ingen Stat til at forbedre de demokratiske Institutioner, at fremme Dannelsen af Arbejder-Oplysningsforeninger, Gymnastik-, Sport- og Skytteforeninger og gøre det lettere at skaffe Vaaben til Veje .Man behøver blot at flytte Spørgsmaalet fra Teorien over i Virkeligheden, saa vil man let indse, hvor værdifuldt Demokratiet er trods sine Mangler. Naar den enevældige kommunistiske Stat Rusland søger at befæste sit Herredømme ved de grusomste Magtmidler og ikke viger tilbage for at knalde formentlige Terrorister ned i Hundredvis, tror man da, at en mindre socalistisk eller kommunistisk Stat vilde betragte Forberedelserne til en voldelig Afgørelse uden at gribe ind?

Ingen klassebevidst Arbejder vil af lutter Respekt for Demokratiet »afsværge Revolutionen«, som det hedder i en klassisk Formulering af ærværdig Alder. De Vaaben, som eventuelt vil blive rettet mod Arbejderne, bliver ført af Menneskehænder, og det er disse Mennesker, det gælder om at vinde. Lad os for Guds Skyld vinde dem endnu inden de har faaet et Mordvaaben i deres Hænder. Men hvorledes skulde dette kunne lade sig gøre uden Demokrati.

I »Grænser for Magt« findes der et alvorligt Ord, som fortjener den allerstørste Opmærksomhed: Naar som helst et proletarisk Parti fik den politiske Magt eller blot en Del af den, fandtes der altid andre proletariske Partier blandt dets Modstandere!

Det er denne Tilstand, der maa bringes til Ophør. Ikke ved Enhedsdfront —, men ved demokratisk Samling.

Bemærk.

Tillidsmændene bedes erindre, at Landarbejderbladet ikke skal anmeldes til Medlemmer, som tilflytter fra en anden af Landarbejderforbundets Afdelinger. Saadanne Medlemmer faar nemlig Bladet leveret ved paa deres gamle Bopæl at meddele den nye Adresse til enten Landpostbudet eller paa Postkontoret.

Internationale Meddelelser.

Streng Minimallønlovgivning i Meksiko.

Ifølge den federale Arbejdslov er der nu fastsat Minimallønsatser for næsten alle Kommuner i de forskellige meksikanske Stater. I Henhold til en Beretning fra den amerikanske Konsul har Republikens Præsident anbefalet Minimalsatser for Daglønsarbejdere paa 1—3 Pesos pr. Dag. De virkeligt fastsatte Lønsatser andrager mellem 0,50 og 3,50 Pesos. Lønsatserne for Akkord- og Hjemmearbejde skal ifølge Loven fastsættes saaledes, at Arbejderne med en 8 Timers Arbejdsdag opnaar den for vedkommende Kommune fastsatte Minimalløn. Overtrædelser af Minimallønloven straffes med Pengebøder fra 5—100 Pesos i hvert enkelt Tilfælde.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Merløsegaarden, St. Merløse pr. St. Merløse.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Havnø-Launkjær og *Visborggaaard Skovdistrikter* i Aalborg Amt.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Grusgravejer Byskov-Ovesen, Vejlby-Strib.

Entreprenør Vestenbæk for Brobygningsarb., Skallerup-, V. Hjermitslev- og Tolne Afd.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen,* Ramme.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Vester-Øster Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Helsinge-Valby, Vammen-Lindum-Bigum, Tølløse-Soderup, Esbønderup-Nøddebo, Blistrup, Græsted-Maarum, Øsby, Søborg-Gilleleje, Hjørring Hirtshalsvejen, Tornby Hirtshalsvejen, Aalborg Amtsveje, Skanderborg Amt.*

Ugens Tekst.

Jeg kendte en Gang en Mand, der havde et meget hidsigt Temperament. Naar et eller andet gik ham imod, skulde det paa eftertrykkelig Maade hævnes, og Hævnen gav sig ofte de mærkeligste Udslag. Naar han skulde slaa et Søm i et Stykke Træ, kunde det af og til hænde, at han ikke ramte Sømmet lige paa Hovedet. Sømmet blev derved slaaet skævt, men i Stedet for at rette det op igen, drev han med mægtig Kraft Hammeren ned over det bøjede Søm, som derved blev totalt ødelagt, og som altsaa ikke gjorde den ringeste Virkning. Bagefter kastede han flere Gange Hammerens rundt i Værkstedet med det Resultat, at han ofte fik ødelagt Hammeren og andre Ting i Værkstedet.

*

Værst var det dog en Gang, en af hans Køer var kommet løse. Han sendte Konen ud i Marken for at indfange den, men Koen var lystig, og der gik et Par Timers Tid, inden Konen fik tøjret Koen igen.

Da Konen kom hjem, spurgte Manden hende straks: Du gav den vel en ordentlig Omgang Stryg, da du havde fanget den? Konen, der var yderst fornuftig, svarede koldt og roligt: Nej, det gjorde jeg ikke, thi det kunde da ikke hjælpe. Vi havde jo ikke tøjret Koen forsvarligt. Naa, ikke — ja, saa skal jg nok klare de Sager, og en Times Tid efter gik han over i Marken og pryglede den stakkels Ko saa eftertrykkeligt, at det var en hel Gru.

*

Dansk Arbejdsgiverforening er i denne Situation med Udstedelse af Lockoutvarsel for et halvt Hundrede Tusinde uskyldige Arbejdere til at afligne ved gale Mand. Den slaar ned *i Blinde.* Flere af de store Fag havde faaet Overenskomst, og der forhandledes nu i de enkelte Brancer. Her kom der imidlertid Kurrer paa Traaden — og straks slaar Arbejdsgiverforeningen ned i Blinde. I Stedet for at bruge Fornuften og gøre Forsøg paa at rette Sømmet op drives Lockout-Hammeren med mægtig Kraft ned over Sømmet, som nu skal ødelægges og sættes ude af Stand til at virke.

Alt tegnede sig ellers nogenlunde: De sidste to Uger er der kommet ca. 11,000 Mand i Arbejde. Der er gennemført en Valutaordning, som skal skaffe andre Tusinder Beskæftigelse. Regeringen har lige fremsat Forslag om Igangsættelse af offentlige Arbejder til Beskæftigelse af 30—40,000 Mand — men hvad betyder alt dette? Sømmet skal ødelægges, Koen skal prygles og Lockout-Hammeren kastes rundt i Samfundet — sandsynligvis med det Resultat, at mange Ting ødelægges.

*

Det er den rene Vildskab, der har grebet Arbejdsgiverforeningen, men det er ikke første Gang. Hvert Aar gribes Foreningen af Hidsighed og slaar løs med Hammeren. Det er en Trafik, der ikke kan ses paa med Ro.

Hverken Arbejderne eller Samfundet kan være tjent med at være Prügelknabe for en af Raseri besat Arbejdsgiverforening, der endnu ikke har lært at slaa eller ramme.

Hammeren maa fratages den!

Sirius.

De nye Forsamlingshuse.

Ministeriets stærke Bestræbelser for i Samarbejde med en Række Organisationer og Institutioner at faa rejst tidssvarende Forsamlingshuse Landet over har naturligvis vakt Tilfredshed i alle interesserede Kredse. Men nu gælder det om, at de berettigede Forventninger til, at nye Forsamlingshuse rejses, ikke skuffes.

Det er Kommunerne, der skal tage fat og hurtigst udnytte de givne Muligheder. Den nugældende Lov udløber med Udgangen af Marts Maaned. Selv om det maa være sandsynligt, at Loven fornyes, bør der dog handles snarest. Der findes, fordelt Landet over, 500 Forsamlingshuse, som ingenlunde er tidssvarende.

Alle paa Landet skulde vel være interesseret i at faa bygget Forsamlingshuse, der virkelig opfylder Tidens Krav. Det hedder i Loven, at Forsamlingshuset ikke maa forbeholdes særlige Institutioner, men det vil jo ogsaa sige, at ingen Organisationer eller Institutioner i Almindelighed bør udelukkes fra Samlingshuset. Adskillige af Arbejderbevægelsens og Socialdemokratiets Organisationsfolk kan snakke med om, hvad Forsamlingshusets agrariske Ledelse har bedrevet med Hensyn til at udelukke anderledes Tænkende. Og det sker endnu den Dag i Dag. Der er stadig Eksempler paa, hvorledes Arbejderne ganske simpelt nægtes Adgangen til at benytte Forsamlingshuset, eller ogsaa skrues Lejen op i saadanne formidable Højder, at det er umuligt for en Arbejderorganisation at udrede Lejen blot for en enkelt Aften.

En Organisationsmand fra Arbejder-Oplysningen i en bestemt Egn af Landet skriver saaledes til os, at »vort Arbejde hemmes af Manglen paa ordentlige Lokaler og af, at vi er en socialdemokratisk Organisation«. En anden Organisationsmand beretter, at »vi helt har maattet opgive Studiekredsarbejdet i Aar, da Lokale-Lejen, som vi skal betale i det private Forsamlingshus, er helt urimelig«. Fra en Land-Afdeling af D. s. U. har vi modtaget Oplysning om, at Afdelingens Arbejde vanskeliggøres paa det allerstærkeste takket være »en politisk fjendtlig Indstilling imod os her paa Egnen, en Indstilling, der gør, at det næsten er umuligt at opdrive det fornødne Lokale«.

Det er klart, at der skal ske en Ændring i dette Forhold, og kan det ikke gøres med de forhaandenværende Midler, maa der gennemføres Lovforanstaltninger, hvorved Forsamlingshusets Døre slaas op. Det folkeoplysende Arbejde skal ude paa Landet som i Byerne kunne udøves under rimelige Forhold. En af Hovedbetingelserne er brugbare Lokaler, og disse kan skabes, hvor det skal være, ad den Vej, Loven nu anviser for Ombygning eller Nyopførelse af praktiske Forsamlingsbygninger.

Dersom den fornødne Interesse herfor ikke er til Stede blandt selve Kommunalbestyrelsesmedlemmerne, maa Befolkningen tage Affære og rejse en Stemning, der fører til Bygningen af Forsamlingshuset med tidssvarende Lokaler og med Adgang saavel for Bondens som for Arbejderens Foreninger.

Sukkerroedyrkerne stiller Krav.

Folketingets Udvalg angaaende Handelsministerens Forslag om en toaarig Sukkerordning uden Forhøjelse af Sukkerpriserne modtog i Tirsdags en Deputation fra De samvirkende Sukkerroedyrkerforeninger, der med Formanden, den fynske Proprietær Poulsen, som Ordfører gav Udtryk for stor Utilfredshed med Regeringens Forslag og Administrationen af den gældende Lov.

Deputationen hævdede, at Handelsministeren forlængst burde have gjort Brug af den Adgang, Loven giver, til en Forhøjelse af Fabriks- og dermed af Butiksprisen for Sukker, og beklagede stærkt, at der af Sukkerpuljen kun var tiltænkt Roedyrkerne 1,4 Mill. Kr. Dyrkerne burde efter Deputationens Mening have hele Puljen paa 4 Mill. Kr., uanset at der ved den gældende Ordning er givet bindende Tilsagn til Sukkerfabrikerne vedrørende Dækningen af disses Underskud.

Hvad den fremtidige Sukkerordning angik, forlangte Deputationen, at den Roepris, der sikres Dyrkerne, skal forhøjes fra 180 til 210 Øre pr. Dobbeltcentner, et Krav, hvis Genemførelse nødvendigvis vilde medføre en endog meget kraftig Forhøjelse af den gældende Sukkerpris.

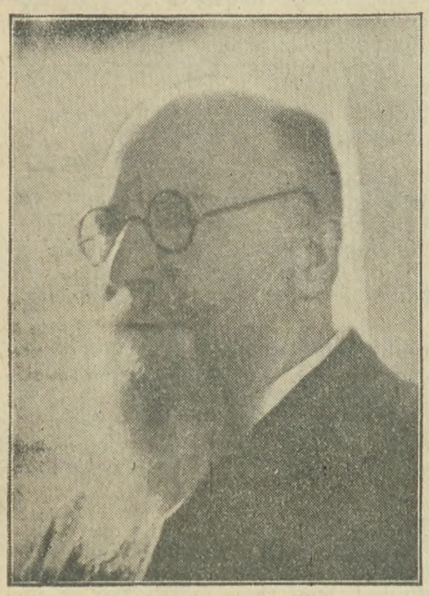
Udvalget tog Deputationens Ønsker til Efterretning.

Statsminister Stauning om Amtsraadsvalgene.

Socialdemokraten bad forleden Statsminister Stauning fremsætte en Udtalelse i Anledning af de kommende Amtsraadsvalg. Stauning svarede:

Valget til Amtsraadene, som nu foregaar ved Vælgernes direkte Afstemning, betyder en Demokratisering af det offentlige Liv.

Med Amtsraadenes Demokratisering er alle Udenværkerne faldet. Nu er der kun Landstinget tilbage, og dette kan

Statsminister Stauning.

erobres ved den gældende direkte Valgret.

En Række af Amtsraadene, hvori Storagrarne har været førende og afgørende, har været Reaktionens sidste Tilholdssteder i det kommunale Liv. Og selv om det første Valg kun giver en delvis Fornyelse, saa vil Vejen dog formentlig være aaben for Demokrati og Fremskridt.

Jeg haaber, at de første Amtsraadsvalg, som fandt Sted i Tirsdags, vil skyde en alvorlig Revne i Reaktionens Borge.

Dette vil være af stor Betydning for det arbejdende Samfund i Kampen mod Arbejdsløshed og Løntrykkeri. Stem derfor socialdemokratisk overalt!

Fra Arbejdsløshedskassen.

Administrationstilskud for Oktober Kvartal fra Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, og 6 pCt. af Restancer indbetalt fra Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse for Sommerhalvaaret 1934, er i denne Uge udsendt efter Kasserernes Adresse.

Sofus Westergaard.

Frem til Amtsraadsvalg.

Ved et Møde for Vælgere i Københavns Amtsraadskreds udtalte Undervisningsminister Borgbjerg bl. a.:

Det forestaaende Amtsraadsvalg, der foretages i Henhold til Loven af 2. Marts 1933, er det første med direkte og lige Valgret for alle kommunale Vælgere i Amtet.

Det har været en besværlig og langsom Vej at faa vore Amtsraad demokratiseret. I et Par Menneskealdre har de været behersket af Godsejerne og Storbønderne.

Ved Estrups Kommunallov af 6. Juli 1867 fik de højest beskattede Vælgere Ret til at vælge den større Halvdel af hvert Sogneraad, altsaa f. Eks. 5 af 9. Kun den mindre Halvdel, altsaa i dette Tilfælde 4, blev valgt af alle de kommunale Vælgere, deriblandt ogsaa de højest beskattede. Den større Halvdel af Amtsraadet blev valgt af en Valgmandsforsamling, bestaaende af en Delegeret fra hvert Sogneraad, og Amtsraadets mindre Halvdel blev valgt af de højest beskattede Ejendomsbesiddere i Amtet. Der var ikke Forholdstalsvalg, der var rent Flertal. D. v. s. at Godsejerne fuldstændig beherskede Amtsraadene.

Ved Valgreformen af 20. April 1908 gennemføres lige og almindelig Valgret for alle kommunale Vælgere til hele Sogneraadet. Amtsraadet skulde vælges af en Valgmandsforsamling, bestaaende af 2 Delegerede for hvert Sogneraad samt lige saa mange højest beskattede Vælgere, som der var Sognekommuner i Amtet. Ved denne Valgordning afløstes Godsejernes fødte Flertal af Storbøndernes; de der samtidig indførtes Forholdstalsvalg, var den almindelige Vælgerbefolkning stadig reduceret til et født Mindretal.

Da den nye Grundlov blev gennemført i 1915 blev Grev Frijs og hans Standsfæller vrede paa Bønderne, fordi de delvis havde medvirket til den nye Grundlovs Gennemførelse. Han tænkte: »Har Pokker taget Faarene, saa lad ham tage Bukken med«; naar Bønderne svigtede Godsejernes privilegerede Valgret til Landstinget, saa lad dem selv miste deres privilegerede Valgret til Amtsraadet. Derved fik den radikale Regering Mulighed for at gennemføre Valgloven af 13. April 1916.

Efter denne valgtes Amtsraadet af en Valgmandsforsamling, hvortil hvert Sogneraad for en Kommune med indtil 600 Vælgere valgte 3 Valgmænd og større Kommuner endnu een Valgmand for hver yderligere 600 Vælgere. Alle kommunale Vælgere fik altsaa Valgret ogsaa til Amtsraadet, men kun indirekte, nemlig gennem Sogneraadet, og Valgretten blev ikke lige, idet de mindre Sogne fik en uforholdsmæssig stor Indflydelse.

Efter Kanslergadeforliget i Januar 1933 blev Højre vred paa Venstre, og derved kunde Ministeriet Stauning gennemføre den Valglov til Amtsraadene, som nu træder i Kraft første Gang, og hvorved alle kommunale Vælgere i Amtet faar lige og direkte Valgret til Amtsraadet.

Amtsraadet kontrolerer Sogneraadene og har stor Indflydelse paa Vejvæsen, Hospitalsvæsen, Retspleje og Skolevæsen. Efter den nye Skolelov, som træder fuldt i Kraft den første April, skal de nye Amtsraad vælge Flertallet, nemlig 3 Medlemmer af de nye Amtsskoledirektioner, og disse Direktioner indstiller 3 Lærere i Amtet til Stillingen som Amtsskolekonsulent. Ministeren udnævner af disse 3 den ene.

Det gælder nu om, at Demokratiet skaffer sig tilstrækkelig Indflydelse i Amtsraadet.

Det er det næstsidste Led i Danmarks Demokratisering. Det sidste Led bliver Landstingets Afskaffelse. Da har vi naaet, hvad det store brede Folk har kæmpet for i de 2 Menneskealdre siden den ulykkelige Krig i 1864 og den derpaa følgende reaktionære Grundlovsforandring i 1866 med paafølgende reaktionære eller konservative kommunale Valglove:

Danmark for Folket!

Skridt for Skridt er Folket rykket frem til Indflydelse og øget Magt. Maalet vil blive naaet, dersom vi fremdeles holder sammen og holder ud og ikke slaar os til Ro med et vundet Fremskridt, men benytter ethvert saadant til Springbræt for det næste.

Overenskomstsituationen.

Det er ikke blot Forhandlingerne med Landbrugets Arbejdsgivere, der i Øjeblikket er strandet, det samme gælder Industrifagene.

Der har igennem flere Uger været ført Forhandlinger mellem Parterne, uden at der endnu er opnaaet noget Resultat, Grunden hertil er ogsaa i dette Tilfælde, at Arbejdsgiverne har stillet urimelige Krav, og i de sidste Dage har det som det altid tidligere Aar har været Skik fra Arbejdsgiverforeningens Side naar d'Hrr. ikke har kunnet trumfe deres Vilje igennem, raslet ned med Lockout-Varsler. — Der har i det sidste Aar været Fremgang i Erhvervslivet, og der er Udsigt til at denne Fremgang vil fortsætte. Men nu ser det ud til at Arbejdsgiverne vil ødelægge de foreliggende Chancer ved at kaste Landet ud i en Storkonflikt.

Amtsraadsvalgene er begyndt.

Amtsraadsvalgene indledes i Tirsdags med Valg i Københavns og Aarhus Amter.

Efter de foreliggende Opgørelser har Valgdeltagelsen været meget ringe, mindre end ved de almindelige Sogneraadsvalg. Dette hænger naturligvis sammen med, at det er første Gang der stemmes paa almindelig Vis til Amtsraadsvalgene, disse Valg har jo som Følge af den hidtil gældende Valgordning ikke været omfattet med synderlig Interesse, hertil kommer alle de Vælgere, der som Følge af Skatterestance har været slettet paa Valglisten.

Vi citerer nedenfor »Social-Demokraten«s Kommentarer til Resultatet fra de to Amter. Bladet skriver:

»Nu, da Resultaterne af de første Amtsraadsvalg foreligger, kan vi notere en stor Mandatgevinst for Socialdemokratiet. Valgdeltagelsen har i alle Kommuner været mindre end ved de almindelige Sogneraadsvalg, men overalt har Socialdemokratiet procentvis holdt sit Stemmetal fra Kommunevalgene i 1933 og i enkelte Kommuner er det større. Det sidste Resultat, der kom fra den store konservative Villaby, Gentofte, viste et efter stærk fanatisk Agitation stort konservativt Stemmetal, der i Forbindelse med Listeforbund med Venstre sikrede Partiet Flertallet i Amtsraadet.

Trods de store konservative Stemmetal har Socialdemokratiet og det radikale Venstre akkurat det samme Stemmetal som de borgerlige Lister, heri medregnet den konservative Splittelsesliste i Gentofte, som ikke var i Listeforbund med de andre. Hvis der havde været Listeforbund mellem Regeringspartierne, vilde Flertallet i Amtet være erobret.

Et værdifuldt Bidrag til Valgets Karakteristik er den Kendsgerning, at saavel Kommunister som Nazister kun samlede betydningsløse Stemmetal.

Stillingen ved dette første Valg til Amtsraadet viser, at vel kan Konservatismen i sine sikre Kommuner som f. Eks. Gentofte samle store Stemmetal, men udenfor disse afgrænsede konservative Græsgange er Stemningen for Socialdemokratiet i fortsat Fremgang. Aarhus' Omegnskommuner viser saaledes en stærk konservativ Tilbagegang, og i de fleste af Københavns Omegnskommuner er de Konservative ligeledes i Tilbagegang.

— — —

I den kommende Tid fortsættes som bekendt disse Valg Landet over, og der er al Grund til for vore Medlemmer at vise disse Valg den største Interesse og hver især gøre, hvad der er muligt, for at fremskaffe det bedst mulige Resultat for Arbejderklassen.

Afdelingernes Kontormateriale.

Tillidsmændenes Opmærksomhed henledes paa, at der ikke som tidligere paa Bestilling fra Forbundskontoret kan leveres Skriveblokke og Konvolutter med Forbundets Adresse.

Ønsker man fra Afdelingerne at erholde Konvolutter med Forbundets Adresse, saa kan disse leveres, naar der fra Afdelingen indgaar Bestilling paa 100 Stk., og disse sendes pr. Efterkrav til Afdelingens Adresse, men for at dette kan ske, maa der altsaa indgaa Bestilling paa 100 Stk., og denne Bestilling indsendes til Dansk Arbejdsmands Forbund, Kassererkontoret, H. C. Andersensgade Nr. 14, 3. Sal, København K.

D. A. F., Benløse-Bringstrup Afdeling.
Medlemmerne erindres herved om, at 4 Ugers Restance har Slettelse til Følge og vi nærmer os 31. Marts, da al Gæld skal være betalt. Sørg derfor for at faa betalt inden det er for sent. Det er jo dyrt at lade sig slette. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Hyllinge Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 9. ds. paa Hyllinge Hotel. Dagsorden bekendtgøres paa Mødet. **Bestyrelsen.**

Kongstrup-Tølløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen for skyldigt Kontingent er kun 4 Uger. Restance skal være indbetalt senest 25. Marts, hvis Slettelse skal undgaas. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Fanefjord Afdeling,
afholder Dilettantforestilling Mandag den 11. Marts Kl. 7 hos J. Rasmussen, Dame. Der spilles »Livets Skole«. Derefter Dans. Alle Fagfæller og Partifæller er velkomne. Damsholte Fagfæller og Partifæller indbydes ogsaa. **Bestyrelsen.**

Hyllinge Afdeling.
Medlemmenes Opmærksomhed henledes paa, at det ikke er lovligt at staa over 4 Uger til Restance, da det kan have Slettelse til Følge. Endvidere nærmer vi os den 31. Marts, hvor det slet ikke er lovligt at staa til Restance, da til den Dato al Kontingent skal være betalt, hvis man vil undgaa Slettelse. **Peter Christiansen.**

D. A. F. Ørsted (Sjæll.) Afdeling.
Landarbejdergruppen afholder Medlemsmøde Lørdag d. 9. Marts Kl. 8 paa Havdrup Hotel (lille Sal). Mød nu op, Kammerater.

Da vi nu nærmer os 31. Marts, bedes Medlemmerne huske, at al Restance skal være indbetalt. Restance efter 31. Marts har Slettelse til Følge uden videre Varsel. Saa maa I huske, at det blev vedtaget paa vor sidste Generalforsamling, at Medlemmer, der udebliver fra Generalforsamling, skal betale 25 Øre i Mulkt.
Olaf Andersen.

Nyraad Afdeling.
Nu da vi nærmer os 31. Marts, anmodes Medlemmerne om at faa betalt deres Restance, og de, der staar over 4 Uger, maa komme og betale inden 15. Marts, da de efter den Dato kan betragte sig som slettet.

Paa Søndag den 9. Marts afholdes Bestyrelsesmøde hos Karl Vilh. Olsen, Nyraad Mark. **Marius Hansen.**

Næstved-Egnens Afdeling.
Halvaarlig Generalforsamling afholdes Lørdag den 30. Marts Kl. 8 i »Folkets Hus«, Vinhusgade. Dagsorden bekendtgøres senere. Forslag bedes indleveret til Formanden skriftlig og senest 4 Dage før.

Husk al Restance betalt inden 31. Marts.
H. Ludvigsen.

D. A. F. Afdeling L., Roskilde.
Medlemmerne erindres om, at alt Kontingent skal være betalt senest Lørdag den 30. Marts, for at undgaa Slettelse, da der ingen Restance maa være ved Regnskabsaarets Slutning.

Husk nu at betale i rette Tid, saa vi kan undgaa at slette nogen.
Emil Hansen.

Fuglebjerg Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at alt Kontingent skal være betalt inden den 25. Marts, da det ellers har Udslettelse til Følge. **Bestyrelsen.**

Holtug-Gjorslev Afdeling.
Medlemmerne gøres opmæksomme paa, at alt skyldigt Kontingent skal være betalt til Opkræver eller Kasserer inden den 1. April, da det ellers har Slettelse til Følge. **Kassereren.**

Aarby Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at vi nærmer os 31. Marts, hvor alt skyldigt Kontingent maa være betalt for at undgaa Slettelse. Kontingentet bedes indbetalt til Opkræveren den 25. Marts, da vi skal have Bøgerne reviderede til Opgørelse. **N. P. Petersen.**

Rye-Sonnerup Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alt Kontingent ogsaa for Marts Maaned, maa være indbetalt til Kassereren senest den 25. Marts, da Slettelse ellers kan blive Følgen. **Ejnar Olsen.**

Lynge-Broby Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at vi nærmer os stærkt den 31. Marts, til hvilken Tid al Restance jo som bekendt maa være betalt, dersom man vil undgaa Slettelse.

Husk det nu, Kammerater. Vi har ingen at undvære. **Peder Hansen.**

Ondløse Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Kontingentopkrævningen for Marts finder Sted den 17. Marts og at alt Kontingent for Vinterhalvaaret og Restancer til 1. April skal være betalt til Kassereren senest den 27. Marts, da Slettelse ellers finde Sted uden nærmere Meddelelse.
Alf. Hansen.

D. A. F., Skamstrup Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alt Kontingent, ogsaa for Marts Maaned, maa være betalt senest den 25. Marts, da det ellers uvægerlig har Slettelse til Følge. Husk det nu Kammerater. Ingen har Raad til at glide ud af Organisationen. **Bestyrelsen.**

Thorslunde-Ishøj Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndag d. 10. Marts Kl. 3 hos Kassereren. Medlemmerne erindres om, at ingen Restance udover 4 Uger er tilladt, ligesom man maa sørge for at faa indbetalt al Restance inden 31. Marts, da Slettelse ellers vil blive Følgen. **Peter Petersen.**

Møde i Tune.
D. s. U. og D. A. F. afholder fælles Agitationsmøde i Tune Torsdag den 14. Marts Kl. 7½. Der kommer en Taler fra hvert af de to Forbund og der vises en Serie Lysbilleder. Alle Arbejdere, Mænd og Kvinder, indbydes, og især alle unge. Alle Fag- og Partifæller anmodes om at agitere for god Tilslutning til dette Møde.
Ch. Christiansen.

D. A. F., Hørve og Omegns Afd.
Medlemmerne bedes huske, at vi nærmer os 1. April og maa derfor sørge for at faa betalt al Restance til den Tid. Da jeg kan tænke, at det kniber for flere med at betale, henstiller jeg til dem at søge det sociale Udvalg, da jeg nok tror, at de vil hjælpe jer med at betale. Men søg nu snart, at det ikke bliver for sent. 1ste April er der nemlig ikke noget, der hedder 4 Ugers Restance, men alt betalt. Lad os nu være enige om at faa hver sine Forhold i Orden, ingen har Raad til at lade sig slette. **Frederik Larsen.**

Alsted-Fjenneslev D. A. F. og Slaglille-Fjenneslev D. s. U.
afholder Agitationsmøde i Fjenneslev Forsamlingshus Tirsdag d. 26. ds. Kl. 7½. Foruden Foredrag bydes det paa forskellig anden Underholdning. Kammerater, ældre som yngre, Mænd og Kvinder, mød nu talrigt frem den Aften og lad de unge D. s. U.ere mærke, at de har de Ældres Interesse for det Arbejde, de har viet deres unge Kræfter. Tag vel imod D. s. U.-erne og tilskynd eders Sønner og Døtre til at tilslutte sig D. s. U. Afdelingen.
P. Hansen.

Fuglebjerg Afdeling samt Fuglebjerg og Førslev soc. dem. Foreninger
afholder Diletantforestilling i Fuglebjerg Forsamlingshus Lørdag d. 9. Marts Kl. 7. Der opføres »Under Hammeren« samt »Kvindelist«. — Efter Forestillingen Bal. Christoffersens Orkester. Vordingborg. — Entré til Forestillingen 1 Kr. pr. Deltager — Entré til Ballet 1 Kr. for ugifte, gifte 1 Kr. Parret.
Medlemsbevis fra en Fag- eller Partiforening maa paa Forlangende forevises. Stor Tilslutning forventes.
Udvalget.

Samsø Kredsorganisation
afholder sammen med Partiforeningen Filmsfremvisning med Foredrag Mandag den 11. Marts Kl. 8 paa Flinchs Hotel, Tranebjerg. Hr. Inspektør Galsgaard fra Bryggeriet »Stjernen« vil forevise »Stjernen«s Industrifilm. Adgangen er gratis, og alle Medlemmer af Fag- og Partiforening anmodes om at komme tilstede. Tag Hustruen med. **Johs. Jensen.**

Thureby Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor al Restance maa være betalt til Kassereren senest den 25. Marts, for at undgaa Slettelse. Husk nu Kammerater, at betale.
Karl Olsen.

Frøslev Afdeling.
Ved den ekstraordinære Generalforsamling i Lund den 16. Februar valgtes til Formand: Arbejdsmand Johannes Christiansen, Lund pr. Rødvig.
Johannes Christiansen.

Orø Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alt Kontingent, ogsaa for Marts Maaned, maa være indbetalt til Kassereren senest den 25. Marts. Lad os nu faa det hele bragt i Orden til nævnte Dato.
Thorvald Petersen.

D. A. F., Alsted-Fjenneslev Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at over 4 Ugers Restance kan medføre Slettelse. Husk, vi nærmer os stærkt den 31. Marts, hvor al Restance skal være indbetalt, da det ellers uvægerlig har Slettelse til Følge. Husk det nu, Kammerater, ingen har Raad til at glide ud af Organisationen.
Bestyrelsen.

Boeslunde Afdeling
og D. s. U. afholder Fredag den 8. Marts paa Boeslunde Hotel en Fest med forskellig Underholdning. Der opføres Sketchen »En Prøveklud« samt en Kabaret med flere dygtige Revykræfter. Soc.-dem. Forenings og D. A. F.s Medlemmer kan deltage. Til Slut et Par Timers Dans. Entré 75 Øre pr. Deltager.
Medlemmerne bedes huske, at al Restance skal være betalt til Dato, da vi stærkt nærmer os den 31. Marts.
Bestyrelsen.

Rude og Omegns Afdeling.
Medlemmerne erindres herved om, at ingen Restance udover 4 Uger er tilladt, ligesom man maa sørge for at faa indbetalt al Restance inden 31. Marts, da Slettelse ellers vil blive Følgen.
Bestyrelsen.

Næstelsø-Mogenstrup Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen for skyldigt Kontingent er kun 4 Uger. Husk, Kammerater, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor alt skyldigt Kontingent skal være betalt.
Valdemar Jacobsen.

Viemose Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Opkræveren kun kommer hver 3. Uge for Eftertiden, men Kontingentet kan indbetales til Opkræveren og Kassereren samt paa Kontrolstedet. Kontroltiden er fra 9—10, Lørdag fra 4—5 Eftm.
Bestyrelsen.

Fuglede Afdeling.
— Efter Afdelingens Tilslutning til Fællesorganisationen for Gørlev og Omegn, kan Afdelingens Medlemmer derigennem forsikre sig mod Sygdom og Ulykkestilfælde for et ringe Kontingent. Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Formanden.
Husk Restancefristen kun er 4 Uger, og vi nærmer os 1. April, hvor al Restance skal være betalt. **Henry Jensen.**

Enhver Landarbejder

bør i sin egen Interesse være Medlem af sin Organisation: Dansk Arbejdsmands Forbund, og Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Optages kan enhver Landarbejder, der er fyldt 18 Aar.

Faste, gifte Landarbejdere, Tjenestekarle og kvindelige Landarbejdere kan optages som halvtbetalende til særlig fordelagtige Vilkaar.

Indmeldelser foretages ved Dansk Arbejdsmands Forbunds Afdelinger, hvoraf der praktisk talt er én i hver eneste Kommune.

Læg Vægt paa rigeligere Græsning.

Græsmarken bør have 200 à 300 kg Superfosfat og 200 à 300 kg Kaligødning pr. Hektar, derved forøges Udbyttet, og Kvaliteten forbedres. Hvis Kløverbestanden er ringe, skal der tillige gives et Tilskud af Svovlsur Ammoniak.

De tre Gødninger kan sammenblandes og gives paa én Gang, naar Føret og Vejret tillader det.

En velgødsket Græsmark giver de bedste og billigste Foderenheder.

Det danske Gødnings-Kompagni.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(Medlemsantal ca. 130.000. Forsikringssum ca. 1 Milliard Kr. Reserver ca. 1,3 Mill. Kr.)
I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30.000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40.000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50.000 Kr.
I Løsøreafdelingen optages: Løsøre, saavel i Købstæderne som paa Landet.
I Tyende- og Ungdomsafdelingen optages: Ejendele indtil 2500 Kr.s Forsikringssum, uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Nørrevoldgade 16, København K. Tlf. 383.

Avertér i Landarbejderbladet.

Svar til en Landarbejders Hustru i en eet Værelses Lejlighed uden Køkken.

Jeg forstaar og vedkender mig saa udmærket dine Taarer over Bolig- og Arbejdsforholdene paa Landet; de er helt rigtige og helt berettigede. Jeg har selv under Organisationsarbejdet her paa Landet set en Del i den Retning; men ogsaa set, at naar først Manden blev organiseret, saa blev det straks meget bedre, det var ligesom man vaagnede af en Sløvhedstilstand og saa, at man ikke var ene, men kunde gaa til sin Organisation og faa Raad og Hjælp under forskellige Forhold.

Dette alene blev en Styrke, men jeg har ogsaa set og været ude for en anden Side af Sagen, nemlig den, at naar man kom og vilde have Manden ind i Fagforeningen, saa mødte man den mest tankeløse og stupide Modstand hos Hustruen, som var umulig at overvinde, og overvandt man den, medens man var der, og fik en Fagbog skrevet, saa varede det kun et Par Maaneder, saa faldt Manden tilbage i sin gamle »Jeppe paa Bjerget«-Rolle igen, og blev slettet af Organisationen.

Her er et Arbejde, især for Landarbejderhustruen, og lad os saa hjælpes ad, og lige saa sikkert, som det saa vil lykkes os at faa alle Arbejdsmænd ind i Organisationen, lige saa sikkert tør jeg love, at vi ogsaa nok skal faa bedre Boligforhold ogsaa paa Landet, saa sandt, som det er i nøje Samklang med den bedste Politik i dette Land, nemlig Socialdemokratiets, men husk, det er ikke Fagforeningens og ikke Socialdemokratiets Skyld, at det ikke allerede er bedre, men vor egen.

Vi maa være vaagne og selv tage fat, tage os af vor egen Sag. Der bliver fra Socialdemokratiets Side kaldt tit nok, men man altid er lydhøre og følger Kaldet og møder frem og stemmer, hvor man bør stemme, naar man vil have ovennævnte Forhold rettet.

Marius Jensen,
Lindbjerg, Randers.

Til Landarbejderne i Thisted Amt.

Ja, kære Kammerater, nu nærmer Tiden sig, at Amtsraadsvalget staar for Døren og det er det første Amtsraadsvalg, hvor vi faar Lov at snakke med; forhen har disse Herrer Venstrebønder, der sidder i Sogneraadene ude omkring i vore Landkommuner, bestemt hvem de vilde have i Amtsraadet.

Men nu, da vi endelig har faaet en Mulighed for at blive repæsenteret, gælder det om at benytte vor Stemme ret. For jeg tror nok at vi allesammen her i Thisted Amt har prøvet hvad det er ingen Repræsentanter at have hverken her eller der. Det betyder en Sulteløn og det er jo det, som gerne skulde raades Bod paa og det kan ikke ske paa andre Maader end at vi sørger for stemme en Mand ind i Amtraadet, som har den rette Forstaaelse af, hvad vi Landarbejdere maa lide for at faa det daglige Brød.

Derfor tror jeg ikke, at det er saa heldigt med en Gaardmand i Spidsen for os. Derimod tror jeg nok, at Henrik Mikkelsen, vor Kredsformand, er en Mand, som har den rette Forstaaelse af, hvad vi Landarbejdere maa døje for at faa det daglige Brød, for han har nemlig selv prøvet Fattigdom.

Derfor, Landarbejdere og Kammerater, hvis I ønsker eder repræsenteret med den rette Mand, da sæt eders Kryds ved Henrik Mikkelsen i Torp, han er den rette Mand paa den rette Liste (Socialdemokraternes Liste).

Valdemar Bülow Frandsen,
Sundby, Mors.

Voksne Mænd og Kvinder
tilsendes gratis og portofrit den nye Bog om Børnebegrænsningens Problemer. Den er rigt illustreret og giver fuld Besked om alle Sexuallivets Mysterier, Fødselskontrol, Fosterdrab og forebyggende Metoder. Priskurant over Hygiejnevarer medsendes gratis paa Forlangende. Ønskes lukket Kuvert maa 25 Øre medsendes i Frimærker.
Bogforlaget „Minerva", København V.

Kassererne

maa erindre, at der skal tilgaa Bladets Kontor Meddelelse med Oplysning om Navn og Adresse paa slettede eller udmeldte Medlemmer, da saadanne efter Udmeldelsen ikke skal have Bladet mere.

Ligeledes maa Kassereren gøre Medlemmer, der flytter fra Afdeling til Afdeling indenfor Forbundet, opmærksom paa at disse, for at faa Bladet leveret paa den nye Bopæl, blot skal opgive denne Adresse til Postbudet, saa besørges Bladets Overflytning gratis af Postvæsenet.

HUSK
ved Flytning at meddele ny Adresse til Landpostbudet eller paa Postkontoret, derved undgaar du uregelmæssig Levering af Landarbejderbladet.

Sanagran

DET DANSKE

GØDNINGS-KOMPAGNI

Benyt SANAGRAN til Afsvampningen

Fortrinligt baade til Tør- og Vaadafsvampning

Som særligt Tørafsvampningsmiddel til Runkelroefrø og Sukkerroefrø kan vi anbefale BETASAN

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 11. Fredag den 15. Marts 1935. 21. Aargang.

Kan alle Landarbejdere organiseres?

II.

Det vil vel ikke blive nogen helt let Opgave at organisere den Rest af Landarbejdere, som endnu staar udenfor Organisationen. Vi kan i hvert Fald ikke uden videre slaa os til Ro med, at det gaar af sig selv.

Men som før anført; den første Forudsætning, selve Organisationstrangen, er til Stede, ogsaa hos de egentlige Landbrugsarbejdere. Det gælder blot om at sørge for, at den kommer til at give sig bevidst Udslag.

Det trænger egentlig ikke til nærmere Paavisning hvilken Betydning det vil have, at faa alle de fast engagerede Landbrugsarbejdere med i Organisationen, selv om Forholdet jo er det, at Landbruget i de senere Aar har indskrænket sin faste Stab af Arbejdere til det mindst mulige, er det dog stadig et betydeligt Antal, der her er Tale om. Medhjælpere over 18 Aar, Fodermestrene paa de mindre Gaarde og de faste Daglejere paa de store Gaarde (der jo dog endnu ikke helt er forsvundet) udgør fremdeles en betydelig Del af de paa Landet beskæftigede Arbejdere; disses Indtræden i Organisationen vilde forøge Organisationens Slagkraft, navnlig overfor Storlandbrugets Arbejdsforhold, og dette tiltrænges i Øjeblikket stærkere end nogensinde.

Det er ingen Overdrivelse at paastaa, at Storagrarerne aldrig har været længere ude med Hensyn til at misbyde og misbruge deres faste Folk end i de sidste Aar. — De mange Affærer, der saa at sige daglig fremdrages i den socialdemokratiske Presse taler jo i saa Henseende et særdeles tydeligt Sprog, og det bestaaende System med privat Fæstemaal og Enkeltmandskontrakter, afgiver jo en fortrinlig Tumleplads for de værste Misbrug fra Arbejdsgivernes Side.

Det er i alle Landarbejderes velforstaaende Interesse at faa dette Arbejdssystem bragt til snarligt Ophør, det maa ryddes af Vejen, saaledes at der bliver fri Bane for de kollektive Arbejdsaftaler, saaledes som vi kender det indenfor saa godt som alle de øvrige Erhverv her i Landet. Vi maa naa dertil, at ogsaa Landbrugets Arbejdere, hvad enten det er Medhjælpere, Daglejere eller Fodermestre, selv kommer til at være med til at fastsætte og afgøre de Arbejdsbetingelser, som de selv skal leve og virke under; dette vil ikke blot betyde en Hævning af de faste Landarbejderes Kaar, det vil ikke blot betyde, at disse Klassefæller bliver i Stand til at hævde og værne deres Ret som frie og ligeberettige Mennesker og Borgere, men det vil samtidig virke som en Løftestang for alle de andre Arbejdere paa Landet, og dette vil igen virke tilbage paa alle ufaglærte Arbejderes Vilkaar.

Det herskende Arbejdssystem ved Landbruget fungerer faktisk som en Bremseklods paa vor Organisations Bestræbelser for at hæve Lønnen og højne Arbejdsvilkaarene for Arbejdsmændene i det Hele. Rent bortset fra, at vi, der staar i Organisationen naturligvis maa ønske at faa alle dem med, som hører til indenfor vore Rækker, fordi hvert nyt Medlem betyder en Styrkelse af Organisationen, saa har vi en særlig Grund til at søge at faa fat netop i Landbrugsarbejdere af de Grunde, som ovenfor er anført.

Det er en Livsbetingelse for Arbejderklassen under det herskende Samfundssystem, at det overenskomstmæssige Arbejdsforhold anerkendes og praktiseres overalt, og det er af fundamental Betydning for enhver Arbejderorganisation.

Vi maa derfor ude omkring i Landafdelingerne ikke mindst rette vore Bestræbelser mod det Maal at faa fat i de Tusinder af Landbrugsarbejdere, som i Dag gaar derude, prisgivet Storagrarernes Forgodtbefindende. Vi maa have fat i dem og sørge for, at de finder deres rette Plads. Vi maa gøre det ikke blot for vor egen Skyld, men ogsaa af kammeratlige Hensyn til disse Folk, som jo dog er vore Klassefæller.

Opgaven er svær, javel, men den er ikke haabløs; disse Kammerater er jo ikke dummere end Folk i Almindelighed, det er i stor Udstrækning, navnlig for de unge Medhjælpere, Ubetænksomhed, der er Aarsagen til deres tilsyneladende Ukollegialitet; de er jo som oftest under Paavirkning af Storagrarerne og deres ligesindede, de bliver daglig tudet Ørerne fulde med alle mulige Krøniker om Fagforeningerne og de fæle Socialister, og de har som Følge heraf faaet en fuldkommen gal Indstilling overfor Organisationen, det er denne Indstilling, vi gennem vor Agitation skal rette, og at dette kan lade sig gøre, viser den betydelige Tilgang, som vor Organisation har haft bl. a. fra Medhjælperne de sidste Par Aar.

Altsaa, paa med Vanten og Gang i Agitationen blandt Landbrugets faste Arbejdere, saa skal det nok lykkes at faa ogsaa disse med i Rækkerne.

Men ogsaa blandt Løsarbejderne er der endnu et stort Arbejde at udføre, før de alle er med, og dette maa naturligvis ikke forsømmes af Hensyn til det andet, her gælder det gamle Ord: »Det ene skal passes og det andet maa ikke forsømmes«.

Ved et udholdende og maalbevidst Agitationsarbejde kan og skal det lykkes at faa Landarbejderne organiseret med 100 pCt.

Hjælpen til Landbruget.

Af **J. S. Smørum.**

Vor gamle Kammerat, Jens Søren Smørum, har i »Socialisten« skrevet følgende interessante Artikel, som vi tillader os at gengive.

Vil man forstaa det danske Landbrugs Stilling i Dag, er det nødvendigt at kende lidt til den Udvikling, der er foregaaet i den Aarrække, som er forløbet siden Landbruget slog ind paa Fedevareproduktion i stor Stil.

Fra 1880 indtil 1929 var Produktionen af Smør, Flæsk og Æg stadig stigende. I 1880 eksporteredes Smør for 19 Mill. Kr. og Flæsk for 3 Mill. Kr. I 1929 var Smøreksporten steget til ca. 500 Mill. Kr. og Flæskeeksporten til ca. 490 Mill. Kr. Vil man undersøge, hvad der har betinget denne mægtige Udvikling af Landbrugsproduktionen, vil man finde mange forskellige Aarsager. Der kan peges paa Landmændenes forøgede faglige Dygtighed og i denne Forbindelse paa Højskolernes og Landbrugsskolernes Indsats, paa den Støtte Staten har ydet Landbruget ved at lade foretage videnskabelige Undersøgelser og Forsøg, der paa mange forskellige Omraader er kommet Landmændene til Gode; men den stærkest virkende Aarsag er vel nok den, at det danske Landbrugs Udøvere i højere Grad end Landmændene i andre Lande har forstaaet at drage Nytte af Samarbejdets Fordel. Ved Andelsmejeriernes og Andelsslagteriernes Virksomhed blev det muligt at fremskaffe den fine, ensartede Eksportvare, der kunde konkurrere paa Verdensmarkedet og, indtil Selvforsyningspolitiken holdt sit Indtog, afsattes til gode Priser.

Den store Stigning i Landbrugsproduktionen kom ikke alene Landmændene til Gode. Den gav Arbejde til et stort Antal Mejerister, Slagteriarbejdere, Havnearbejdere, Søfolk o. s. v.; den bragte Penge hjem til Landet, hvorved det blev muligt i større Stil at hjemkøbe Raavarer til Industrien: Kul, Jern, Staal o. s. v., hvad der var Brug for. Landbrugseksporten voksede til 80 pCt. af Landets samlede Eksportindtægt.

En saa mægtig Stigning i Eksporten kunde selvsagt ikke finde Sted, uden at der samtidig maatte ske en meget stor Udvidelse af Produktionsapparatet. Nye og større Stald- og Ladebygninger blev opført, Redskaber og Maskiner af mange forskellige Slags anskaffet; dette krævede Kapital.

Vi ser da ogsaa, at samtidig med at Produktionen forøges, foregaar der en voldsom Stigning af Pantegælden paa Landbrugsejendommene, hvad der kun var naturligt, saafremt Pantegælden ikke var vokset stærkere end Produktionskraftens Stigning; men dette er netop Tilfældet.

I Tiden fra 1909 til 1916, hvor Produktionen steg stærkt, voksede Pantegælden kun med 30 Mill. Kr. aarlig, men i Tiden fra 1916 til 1924, hvor Varepriserne gik op, men hvor Produktionen ikke voksede væsentligt, steg Pantegælden med 160 Mill. Kr. aarlig.

Pantegælden paa Landbrugsejendommene, der i 1914 var ca. 2000 Mill. Kr., er nu ca. 4000 Mill. Kr.; hvor meget det er, kan man maaske bedre danne sig et Indtryk af, naar man tænker paa, at det betyder en aarlig Rentebyrde paa 200 Mill. Kr. beregnet efter 5 pCt. p. a. (Til Sammenligning kan anføres, at hele Statens Budget er paa 385 Mill. Kr.). Disse 200 Mill. Kr. til Renter skal skaffes, før der bliver noget til Skatter, Folkeløn og Underhold til Landbrugeren selv og hans Familie.

Pantegælden er altsaa steget med 100 pCt.; men det er Varepriserne derimod ikke. Smørprisen var i Perioden 1909—14 gennemsnitlig 2,08 Kr. pr. kg, men var i 1932 kun gennemsnitlig 1,50 Kr. pr. kg. Flæskeprisen 97 Øre pr. kg, men i 1932 75 Øre pr. kg. Ægprisen 1,20 pr. kg, i 1932 1,01 Kr. pr. kg. Slagtekvæg 55 Øre pr. kg, i 1932 17 Øre pr. kg. Ganske vist er der siden 1932 indtraadt nogen Stigning i Priserne paa Landbrugsprodukterne, men ikke nok til, at der ikke vedblivende ligger et Problem her af afgørende Betydning ikke blot for Landbrugets, men for hele det danske Samfunds Fremtid.

Den store Gæld, som Landbruget havde paadraget sig i de gode Aar under og efter Verdenskrigen, kunde ikke forrentes paa Grundlag af de ovenfor anførte Priser paa Landbrugsvarer, og dertil kom, at Afsætningsmulighederne svigtede, hvorfor det blev nødvendigt at indskrænke Produktionen.

Aarsagen til Prisfald og de svigtende Afsætningsmuligheder var Selvforsyningspolitiken, der ved Verdenskrigens Afslutning blev den raadende i alle Lande. Baade Sejrherrerne og de besejrede indrettede sig paa at være sig selv nok. Varerne standsedes ved Landegrænserne ved Hjælp af taarnhøje Toldmure. Der kom Uorden i Pengevæsenet. I nogen Lande dalede Pengenes Kurs meget stærkt og i de Lande, hvor Kursen var højst, følte man sig ikke tjent med den Konkurrence, man blev paatvunget fra Lande med lavere Valuta. Dette bidrog yderligere til at standse Vareudvekslingen.

Denne handelspolitiske Udvikling ramte Danmark særlig haardt, fordi det er det Land i Verden, der i Forhold til sit Indbyggerantal har den største Eksport. Vor Udførsel til England gik ned fra 1000 Mill. Kr. aarlig til 800 Mill. Kr. og vor Udførsel til Tyskland fra 340 Mill. til 160 Mill. Kr. Først og fremmest gik det naturligvis ud over Landbruget, men derfra forplantede Krisen sig til Handel, Haandværk og Industri, og stor Arbejdsløshed blev Følgen.

Hvad kunde der nu under disse Forhold gøres fra Regeringens og Lovgivningsmagtens Side for at støtte Landbrugserhvervet?

Vigtigst af alt var det at bevare vore Markeder i Udlandet i saa stor Udstrækning, som det under de forandrede Forhold var muligt. Der blev afsluttet en Handelsoverenskomst med England, hvorved vi fik Ret til at levere et vist Kvantum Landbrugsvarer, imod at vi forpligtigede os til at købe en vis Procentdel af andre Varer i England; lignende Handelsoverenskomster blev truffet med Tyskland og andre Lande. Intet blev forsømt for at fastholde de gamle Markeder og for at faa fat i nye; men alle Anstrengelser til Trods er Resultatet blevet en betydelig formindsket Eksport og til relativt lave Priser. Naar Eksporten gaar ned, maa Importen følge efter.

Det blev nødvendigt at føre hele Udenrigshandelen ind under Statens regulerende Indflydelse. Valutacentralen blev oprettet for at afbalancere Forholdet mellem Indførsel og Udførsel og med det Formaal derigennem at dirigere Vareindkøbene derhen, hvor vi kan afsætte vore Varer.

Landbrugets faglige og politiske Førere, som hidtil havde været Liberalismens trofaste Disciple, kom i skøn Forening til Lovgivningsmagten og krævede en Række produktionsregulerende Foranstaltninger gennemført. Fra vor Side har vi altid hævdet, at der skal være Plan og Orden i Produktion og Omsætning og imødekom disse Krav fra Landbrugets Side. Der er gennemført en Sukkerordning, Kødordning, Svineregulering m. m., og for at skaffe Landbrugerne nogen Erstatning for den formindskede Eksportindtægt er der gennemført forskellige prishævende Foranstaltninger paa de Varer, der forbruges her i Landet, men da Hjemmeforbruget af Landbrugsvarer i Forhold til den samlede Produktion udgør en forholdsvis ringe Del, har det vist sig, at det ikke ad denne Vej har været muligt at skabe Balance mellem Landbrugets Indtægter og Udgifter, i Særdeleshed ikke for de Landmænd der har stor Gæld. Da der næppe er nogen, der tror paa, at det i den nærmeste Fremtid er muligt at skaffe forøget Afsætning paa de udenlandske

Markeder eller at opnaa væsentlig højere Priser end de i Øjeblikket gældende, er der kun en Udvej tilbage, og det er at fremtvinge en Lettelse i Landbrugets altfor store Rentebyrde.

Socialdemokratiet fremsatte derfor paa Rigsdagen i Sommer et Forslag om Sanering af Landbrugets Gældsforhold, der, hvis det var blevet gennemført, havde medført en meget betydelig Lettelse i Gælds- og Rentebyrden; men Forslaget, der var udarbejdet af en sagkyndig, upolitisk Kommission, blev stemt ned i Landstinget, og de to Partier, der tilsammen udgør Landstingets Flertal, kunde ikke enes om at sætte noget andet i Stedet. Der forhandles nu igen paa Rigsdagen om et Lovforslag, der ved Rentekonvertering og Oprettelse af et Renteudligningsfond tilsigter at give Landbrugerne en i Forhold til de nuværende Indtjeningsmuligheder rimelig Lettelse i Rentebyrden. Om Resultatet af disse Forhandlinger er det vel for tidlig at spaa her. Det konservative Folkeparti synes som sædvanlig at være mest optaget af at værne og værge Kapitalmagten paa de kapitalfattige, arbejdende Landbrugeres Bekostning, og da ogsaa Venstre synes at være i høj Grad indfiltret i Privatkapitalens Edderkoppespind, trækker det i Langdrag med at faa gennemført den Rentelettelse, som efter Forholdene er paakrævet.

Der er gennemført adskillige Hjælpeforanstaltninger for Landbruget, og disse har bidraget til at sikre Privatkapitalens Udbytte. Nu maa det være Kapitalmagtens Tur at hjælpe.

Denne Opfattelse deles sikkert af et stort Flertal af Landets Vælgerbefolkning og hvis et tilfredsstillende Resultat ikke snart kan opnaas, vil et Valg vel blive nødvendigt. Jeg tvivler ikke om, at Arbejder og Bonde da i Fællesskab vil vende sig mod Kapitalmagten, der hidtil i altfor høj Grad har suget Arbejdsudbyttet fra den arbejdende Bonde og Husmand.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Merløsegaarden, St. Merløse pr. St. Merløse.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Havnø-Launkjær og *Visborggaaard Skovdistrikter* i Aalborg Amt.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Entreprenør Vestenbæk for Brobygningsarb., Skallerup-, V. Hjermitslev- og Tolne Afd.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen*, Ramme.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Vester-Øster Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Helsinge-Valby, Vammen-Lindum-Bigum, Tølløse-Soderup, Esbønderup-Nøddebo, Blistrup, Græsted - Maarum, Søborg - Gilleleje, Magleby, Langeland, ved Vejarbejde, Hjørring Hirtshalsvejen, Tornby Hirtshalsvejen, Aalborg Amtsveje, Skanderborg Amt.*

Sund Grund for ny Tid.

Danmark har nu i flere Aar lidt under Krisens Tryk. Mange Ulemper er for Befolkningen fulgt med Krisen. Først og fremmest har den store Arbejdsløshed skabt Mangel og Afsavn blandt de direkte ramte og lagt ekstra Byrder paa Standsfællerne. Bondestanden har været og er ramt. Middelstanden og den øvrige Befolkning har ogsaa faaet Krisens Virkninger at føle. Tiden har været alvorlig og stillet store Krav til de styrende i Stat og Kommune.

Heldigvis for den danske Befolkning har der i disse Aar som Landets Regering siddet Mænd, der saa det som deres Opgave at virke i hele det store Folks Interesse og ikke til Fordel for en lille Overklasse. Selv om Krisens Virkninger kan have været slemme nok, er det dog givet, at de med en reaktionær Regering og et tilsvarende Styre i de store Byer vilde have været mangefold værre end Tilfældet har været.

Sommetider er det lidt svært for Danskere selv at se dette. Det kan knibe med at foretage Sammenligninger. Men naar Udlændinge besøger vort Land og vor Hovedstad, saa faar vi at høre, hvorledes de forbavses over, hvor godt Danmark trods alt er gaaet gennem Krisen.

Fornylig var en Delegation af hollandske Socialdemokrater paa Besøg i København. De foretog baade i Danmark og i de andre skandinaviske Lande indgaaende Studier af Forholdene. De har nu aflagt Beretning til deres Partifæller. Denne Beretning er saa meget mere interessant, som Holland jo nok er ramt af Krisen, men dog ikke saa haardt som f. Eks. Tyskland. Alligevel har Partifællerne fundet stor Forskel mellem Holland og Danmark. En af Delegationens Deltagere erklærede saaledes i sin Beretning:

»I det høje Nord træffer man Kriseforanstaltninger, der i mangt og meget ligner de hollandske, dog er de skandinaviske Forholdsregler truffet mere maalbevidst, idet de har hele Folkets Interesse for Øje.«

Til denne Udtalelse føjer en anden af Hollænderne følgende:

»Det kan gøres anderledes, end det sker hos os her i Holland. I Skandinavien føres en Krisepolitik, der forebygger Elendighed og lægger sund Grund for en ny og bedre Fremtid. Man har ogsaa i Skandinavien kendt Krisen i dens allerskarpeste Form, men dennes farligste Kanter er allerede slebet af. Regeringens Initiativ har aldrig været dikteret af Angst. Folkets Købeevne er bibeholdt, og de sociale Foranstaltninger udvides stadig. Der spores i Skandinavien en tydelig Tilnærmelse mellem Arbejdere, Bønder og Middelklasse. Man har taget fat og udrettet virkeligt nationalt Arbejde, takket være den demokratiske Socialisme.«

Vi har i disse interessante Udtalelser tilladt os at fremhæve et Par Sætninger, hvori det fastslaas som et af den hollandske Delegations Indtryk, at man i Skandinavien har forebygget Elendighed og lagt Grunden til en ny og bedre Fremtid.

Netop dette har været Ledestjerne for den socialdemokratiske Regerings Arbejde i Danmark i disse haarde Kriseaar. Mangt og meget er udrettet, selv om adskilligt er strandet paa Grund af et reaktionært Landstingsflertal. Men Linjen har været klar. Og der skal fortsættes ad den samme Linje. Udlændinge, der kommer til vort Land, forstaar, hvad der sker hos os. Det gælder om, at vi i Danmark ogsaa har den fulde Forstaaelse af Begivenhederne.

Kun derved kan vi bevare det hidtil opnaaede og yderligere komme videre fremad til bedre Forhold.

Sølvbryllup

Erhardt Sørensen og Hustru, Roarsvej, Næstved, Medlem af Næstved-Enens Afdeling, kan den 17. April fejre deres Sølvbryllup.

Afdelingen sender hermed sine hjerteligste Lykønskninger.

Bestyrelsen.

Gennem Kundskab og Oplysning gaar Vejen frem til et bedre Samfund.

I Tiden før Verdenskrigen, altsaa for en Snes Aar siden, stod Begrebet »Oplysning« for den almindelige Arbejder, som noget, hvortil krævedes særlige Evner for at kunne tilegne sig. Man vidste godt nok, at der i de forskellige Biblioteker fandtes Bøger, hvoraf man kunde tilegne sig gode og gavnlige Oplysninger om Samfundskundskab, Organisationskundskab og megen anden lærerig Viden, men man var i Almindelighed ikke kendt med hvad saadanne Bøger egentlig betød for Arbejderklassen, man var tilbøjelig til at mene, at disse var for svære at forstaa for Menigmand og at en eller anden Eksamen var nødvendig for at man kunde tumle Opgaverne.

Hovedstadens og de større Byers Arbejdere var vel de første til at tilegne sig Kundskaber om Samfundets Indretning og de deraf følgende Spørgsmaal om Menneskets Ligeberettigelse i Samfundet, men det var dog alligevel kun et lille Faatal af Byarbejdere, som havde Lyst og Evne til at grunde dybt i Bøgerne.

Byernes Ungdom regnede ikke med den Art af Læsning, den unge Lærling, Bydreng eller hvilken Beskæftigelse han nu kunde have, læste hellere en Detektiv- eller Røverroman, den unge Pige læste som Regel Kærlighedsromaner, og helst saadanne, som handlede om Mennesker af den »højere Rang«.

Den Slags Læsning skulde jo ikke sætte noget klassebevidst Præg paa Arbejderne, og saa det saaledes daarligt ud med Kundskabstilegnelse for Byens Arbejdere og Byens Arbejderungdom, da saa det langt daarligere ud for Arbejderne paa Landet, og endnu den Dag i Dag kan man træffe baade ældre og unge Mennesker paa Landet, som endnu ikke har Spor af Kendskab til Meningen med Livet, dog skal jeg med Respekt indrømme, at saadanne Træf naturligvis nu er ret sjældne, men de eksisterer dog.

At Landarbejderen derfor blev mellem de sidste, som tilsluttede sig Organisationen, kan ikke undre, der kom jo ingen ud paa »det mørke Bøland« og holdt Foredrag om Fagforeninger og den Slags Ting, selv levede Landarbejderen i bundløs Fattigdom, havde en lang og trælsom Arbejdstid og en Løn saa ringe, at der ikke kunde blive Raad til at holde en Avis, langt mindre Raad til Køb af en god Bog.

Tjenestetyendet kunde læse af det Madpapir, de fik viklet om »Klemmerne«, men den Lærdom de kunde faa heraf var ikke meget bevendt, og de havde vel ogsaa Adgang til at laane Husbonds Avis om Aftenerne. Dette var naturligvis ikke noget socialistisk Tidsskrift, og Følgen blev, at deres aandelige Horisont svækkedes i Stedet for at blive højnet.

Saa sent som i Begyndelsen af indeværende Aarhundrede beskæftigede Landarbejderen sig ikke med lokal Politik. Sogneraadene bestod udelukkende af Gaardmænd og højerestaaende Agrarer, og Arbejderne mente den Gang for Alvor, at disse ogsaa varetog Smaamandens Interesser, og gik de endelig til Sogneraadsvalg, da stemte de naturligvis paa Arbejdsgiverne; thi nogen andre at stemme paa, fandtes ikke. Vor Tids Ungdom vil finde det utroligt, at deres Forfædre paa Landet skulde have været saa naive, men dette var ikke destomindre saaledes fat, og paa enkelte Egne i Landet kan denne Tilstand jo desværre endnu bekræfte Sandheden heraf.

Men for at der kan iværksættes en Rejsning af et Folk, maa dette jo ogsaa have været underkuet, og Landarbejderne har været saa meget underkuede, at de omtrent har maattet bede om Undskyldning for, at de overhovedet eksisterede.

Jeg tør rolig paastaa, at der er Landarbejdernes Organisering og denne Organisations Forkæmpere og Pionerer, som har revet Landarbejderne ud af deres Tornerosesøvn, vel kendte Landarbejderne og Tyendet nok noget til Foreninger, Andelssammenslutning, Kvægavlsforeninger og Landboforeninger o. s. v., men en Sammenslutning af selve Arbejderne, turde disse ikke tro paa Muligheden af, og heraf følger den Vankelmodighed, som vore Agitatorer endnu den Dag i Dag paa visse Egne kan finde, naar det gælder Organisering.

Thi mange af de allerældste Landarbejdere, i skøn Forening med Landbrugets Arbejdsgivere, er endnu med til at nedbryde Troen paa Organisationens Betydning for Landets Arbejdere.

Dog skal vi vide at overvinde disse Vanskeligheder saavel som alle andre Hindringer, som lægges os i Vejen; thi Arbejderklassen staar solidt funderet, baade fagligt og politisk; det er en Kendsgerning, som de sidste Aar har givet store Beviser for.

Og et af de allerstørste og allervigtigste Beviser er vel nok Arbejdernes Oplysningsforbund og den Opmærksomhed, som baade Arbejderne i By og paa Land viser dette Forbund ved Tilslutning til Studiekredse, Foredragsrækker, Aftenskoler og Højskoler. Det er gaaet op for Arbejderne, ogsaa for Landarbejderne, at gennem Kundskab til Livets Foreteelser skal Magten erobres for Arbejderklassen, de har opdaget, at der ikke behøves noget »Professorat« for at deltage i en Diskussion i en Studiekreds eller under et Foredrag, men at Deltagelse i Diskussioner netop er baade lærerigt og interessant. Baade ældre og yngre Arbejdere søger her at lære af hverandre og de ved, at der altid kan være noget at lære, ingen er fuldkommen i Lærdom, selv den dygtigste Leder kan lære af sine Elever.

Ogsaa de faglige Organisationer har taget Spørgsmaalet op om Afholdelse af 1 Dags Kursus rundt omkring i Landsdelene, mange Landarbejdere kender disse Kursus, har deltaget i dem og ved hvilken Betydning de har baade med Hensyn til Ledelse af Studiekredse og til Agitationen og Organisationsarbejdet i sin Helhed.

I disse Dage indbyder vort Forbund, Dansk Arbejdsmandsforbund, til saadanne Søndagskursus, og da det er første Gang at mange af os Landarbejdere indbydes til Deltagelse sammen med vore nye Fagfæller, vilde jeg gerne henstille til Afdelingslederne, at de sørger for at alle de Kort, som Afdelingerne er blevet tildelt, bliver benyttede.

Det bliver Kursus, som vi Landarbejdere kan høste rigt Udbytte af og herigennem kan vi jo ogsaa lære de Kammerater at kende, som vi senere skal møde sammen med ude paa Agitationsfelterne.

Derfor maa vi, saa mange som muligt, deltage i disse Kursus, thi jo tidligere vi i Fællesskab faar begyndt Agitationsarbejdet, desto tidligere bliver det bekendt hos Tvivlerne, at Samarbejdet er i sin oprigtigste Orden.

Jeg begyndte denne Artikel med at paavise, at Arbejderklassen, i Særdeleshed paa Landet, saa omtrent var tvungen til at leve i Uvidenhed og Naivitet, særlig grundet paa Arbejdstidens Længde og den deraf følgende Utilbøjelighed til Kundskabstilegnelse, desuden som Følge af elendige Løn- og Arbejdsvilkaar og dermed følgende Fattigdom og Ligegyldighed, men heldigvis for Arbejderklassen har Tiden vendt sig til det bedre, takket være Arbejderklassen selv. Nu behøver ingen Arbejder, selv ikke den allerfattigste, at være naiv indstillet, der er rig Adgang for alle til at dygtiggøre sig, det koster ikke andet end Interessen for sit Hjem, sin Stand og sine Kære og saa den Ulejlighed, der kan være med at begive sig til Stedet, hvor Undervisningen finder Sted.

Og hvilken umaadelig stor Hjælp for

Fagforeningernes Tillidsmænd ude omkring paa Landet vil disse Smaakursus være. Den Tid, vi lever under, kan kræve enhver af os til at tiltræde en Tillidsmandspost, enten i det faglige eller i det politiske, ingen kan undslaa sig ved at lade sig opstille til et eller andet kommunalt Hverv, og da har det jo sin store Betydning, om vi da ogsaa har nogen Indsigt i disse ofte svære Hverv. Søndagskursusene giver Begyndelsesgrundlaget til at arbejde videre i Selvstudium og Selvtænkning, og til at hjælpe hverandre frem ad Oplysningens Bane. En af vort Partis dygtigste Skribenter har engang sagt: »Arbejderklassens Frigørelse skal være dens eget Værk«. Disse Ord er saa sande. Aldrig blev noget Fremskridt os givet velvilligt, altid har vi maattet tage, med Sammenholdets Magt, det vi til Dato har naaet, og meget har vi naaet, men vi skal endnu videre.

Men vi skal ikke lade os belukse af de »Himmelskrydere«, som kalder sig Kommunister — deres Vej er gennem Vold og Blod; men de senere Tider har dog vist os, at denne Fremgangsmaade ikke fører til Arbejderklassens Frigørelse — tværtimod.

Nej, vore gamle Pionerer, af hvilke mange nu er gaaet om bag det store Forhæng, viste os Vejen frem mod et bedre Samfundssystem, denne Vej følger vi til Stadighed og denne Vej viser vi vor efterfølgende Slægt.

Vejen er gennem Kundskabsberigelse og Oplysning til Opbygning af et Samfund, hvor hele det danske Folk i fuldkommen Samdrægtighed faar Del i Samfundsgoderne.

Fremad mod Maalet!

Axel Andersen.

Skovbrugs-overenskomsterne.

Forhandlingerne med Frijsenborg Skovdistrikt.

Det synes at glide nogenlunde glat med Forhandlingerne om Skovbrugsoverenskomsterne.

Som bekendt er der for nylig sluttet Overenskomst med Gisselfeldt Skovdistrikt, omend først efter en ret langvarig og bitter Konflikt, og i de sidste Dage er der paany afsluttet en Overenskomst om Skovbrugsarbejde, nemlig med Frijsenborg Skovdistrikt.

Overenskomsten skal dog forelægges Parterne til Godkendelse, forinden denne er endelig i Orden. Naar Resultatet herfra foreligger, skal vi vende mere udførligt tilbage til denne Overenskomst.

Ugens Tekst.

Stemmerne fra Amtsraadsvalget er nu talt op. Om den Tale, de fører, kan der ikke herske Tvivl: Socialdemokratiet er her, og Socialdemokratiet bliver her — trods alle Stormløb.

Saa vidt det kan skønnes, har Socialdemokratiet ialt vundet 37 Mandater. Størstedelen af disse Mandater er taget fra Venstre, der stadig i Amtsraadene har siddet og spillet 1. Violin i Kraft af en meget uretfærdig Valgordning. Men ogsaa de Radikale har maattet aflevere Mandater, hvorimod de Konservative kan opvise en Gevinst paa 7—8 Mandater. Noget særligt stort Stemmetal ligger der dog ikke bag denne Gevinst. De Konservative har kun faaet Repræsentation i Forhold til sin Styrke blandt Vælgerne.

*

Men der er ingen Tvivl om, at Konservatismen i den kommende Tid vil tage Amtsraadsvalgene som Udtryk for, at der er sket et Omslag blandt Vælgerne. Noget saadant skal vi ikke forhindre dem i, men vi vil samtidig understrege, at den konservative Gevinst ikke er sket paa vor Bekostning, men paa Bekostning af *Venstre* — og enten Ravnene eller Kragerne tager det kan være lige fedt. Det er faktisk gaaet som i den bibelske Fortælling. De magre har ædt de fede, men begge Parter blev ved at være lige magre.

*

Af den Grund skal Socialdemokratiet dog ikke slaa sig Taals. Det kan godt siges, at vi flere Steder burde have haft flere Stemmer; men det er min bestemte Opfattelse, at et Folketingsvalg vil vise, at Socialdemokratiet stadig staar urokket i Vælgernes Bevidsthed.

Ganske interessant er det at se, at Nazisterne kun har opnaaet Resultater af Betydning i Sønderjylland. De andre Steder har det kun været Fiasko for Partiet, og Stemmetallene staar i omvendt Forhold til den Larm, som Nazisterne er i Stand til at gøre, men Tallene bekræfter kun, hvad der hele Tiden er gjort gældende, at det er Tordenskjolds Soldater, der gaar igen fra Møde til Møde.

*

Muligt kan der i nær Fremtid blive Tale om et *Folketingsvalg*. Nu har vi haft Ouverturen, og nu skal alle Kræfter lægges i ved de Slag, der er saa betydningsfulde for den samlede Arbejderklasse.

Sirius.

Sogneraadsformand gaar til Haandgribeligheder overfor en Arbejdsløs.

At der fra adskillige Sogneraads Side vises en utrolig Karrighed over for Arbejdsløse, der søger Hjælp hos de sociale Udvalg, har vi haft Lejlighed til adskillige Gange at paavise, men at man ligefrem gaar over til Haandgribeligheder over for dem, der søger Hjælp, hører dog heldigvis til Undtagelserne, skriver »Fyns Soc.-Dem.«. Men at dette ogsaa kan ske, fremgaar af nedenstaaende, der er fortalt af paagældende. der søgte Socialudvalgets Formand i Skovby Sogn, Hr. Sogneraadsformand Peter Jacobsen.

Landarbejderen, det gik ud over, fortæller:

»Den 12. Januar henvendte jeg mig til Sogneraadsformanden med Anmodning om at faa Hjælp til Betaling af Kontingent til Arbejdsløshedskassen, hvor jeg paa Grund af Arbejdsløshed var kommen til at staa tilbage. Hr. Jacobsen svarede mig, at det kunde jeg ikke faa, i alt Fald ikke før han havde nærmere Oplysninger, og jeg maatte kunde forstaa, at Kommunen ikke kunde blive ved med at skaffe Penge til Understøttelser; nu skulde Kommunen betale 10,000 Kr. til Refusionsforbundet osv. Jeg tillod mig heroverfor at bemærke, at dette store Refusionsbeløb vel i nogen Grad skyldtes, at Kommunen har været karrig med Hensyn til Hjælp til trængende. Herover blev Formanden meget ophidset, sprang op og tog mig meget haardt i Armen og slæbte mig ud i Gangen og raabte: Herud!

Jeg forlod naturligvis snart den ophidsede Mand for ikke at risikere at lide yderligere Overlast. Da jeg kom uden for, mærkede jeg Smerter i min Arm, hvorfor jeg henvendte mig til Sygehuslæge N. Holm, der udstedte en Attest, som han sagde, jeg skulde aflevere hos Politiet, hvad jeg ogsaa gjorde.

Jeg har nu gaaet i over 14 Dage og ventet paa, at Politiet skulde tage Affære, men til min store Overraskelse fik jeg for et Par Dage siden Meddelelse om, at Politiet har afvist Sagen og henvist mig til privat Søgsmaal«.

— — —

Ja, det skulde fedt hjælpe at henvise den fattige Mand til privat Søgsmaal. Det har han naturligvis ikke Midler til. Og Ansøgning om fri Proces er som bekendt en lang og trang Vej.

Landet i Lænker.

»Soc.-Dem.« skriver:

Et Aar efter hans Død var alt, hvad han havde virket og skabt, atter brudt sammen, og *det syntes altsammen at være en ond Drøm.*

Denne Udtalelse fremsatte forleden den meget kendte tyske Historieprofessor *Onken* ved en Forelæsning paa Berlins Universitet. Det var Diktatoren *Cromwell,* Professor Onken skildrede og bedømte saa haardt, men af Nazisterne opfattedes det — maaske ikke helt med Urette — som om Professoren ogsaa mente, at Hitlers Bedrifter vilde faa en lignende Skæbne.

Resultatet er blevet, at Naziregeringen har ladet Professor Onkens fortsatte Forelæsninger forbyde. Ganske vist har denne Professor igennem en meget lang Aarrække baade inden- og udenfor Tysklands Grænser været anerkendt som en af de mest betydende tyske Historieforskere, men dette har ikke kunnet sikre ham Talefrihed for sine videnskabelige Anskuelser.

I alle videnskabelige Kredse har dette sidste Angreb paa Aandsfriheden vakt betydelig Opmærksomhed. Man har erindret om, hvorledes den fremragende Professor *Quidde* i sin Tid blev Genstand for en lignende Forfølgelse fra det kejserlige Tyskland. Quidde havde skrevet en Afhandling om den berygtede halvgale Kejser Caligula og gjort det, saa man kom til at tænke paa den forskruede Kejser *Wilhelm.* Kejserdømmet taalte saalidt som Diktaturet, at ubehagelige Sammenligninger dukkede op i Bevidstheden ved Omtale af historiske Foreteelser. Derfor blev dengang som nu Videnskaben lagt i Lænker i Tyskland.

*

Forbudet mod Professor Onkens Forelæsninger er i de allersidste Dage blevet fulgt af et nyt Forbud: Det af Grev *Reventlow* redigerede Blad »Reichswarte« er blevet forbudt.

Grev Reventlow er en af Nazismens Pionérer, for ham er Nazismen en Trossag af største Betydning. Han forbinder den med Kamp mod Kapitalisme og Klerikalisme. Han tænker sig et Slags socialistisk Tyskland, der i religiøs Henseende er vendt tilbage til gammel tysk Tro.

Men i sin nazisiske Fanatisme har denne Greve haft en vis Følelse for, hvad civiliserede Mennesker kan tillade sig. Ud fra disse Følelser protesterede Grev Reventlow i sin Tid mod Mishandlingerne i Koncentrationslejrene. Han forudsagde, at disse Mishandlinger og Udplyndringer af politiske Fanger vilde skabe et frygteligt Had, der indeholdt en stor Fare for Nazistyret. Alt, hvad Greven opnaaede, var imidlertid at blive fordægtig i »Føreren«s Øjne.

Nu har Reventlow i sit Blad givet Plads for en ung Nazist, der har krævet Nationalsocialismens socialistiske Ideer fastholdt og en Kamp ført mod den tyske Kapitalisme. Det kan synes ubegribeligt, at noget Menneske nogensinde har ladet sig narre af Hitlers vulgær-socialistiske Fraser og tillagt dem ringeste socialistisk Betydning. Men det er notorisk, at de bedste blandt Nazisterne har været saa naive. Som et af Udtrykkene for denne Naivitet maa Artiklen i Grev Reventlows Blad ses.

Men Tiden er i Tyskland forbi til selv vulgær-socialistisk Agitation. Nu er det Direktør Schacht og Højfinansen, som regerer sammen med det gamle Junkerdømmes Folk. Og de taaler ingen Socialisme, intet aandeligt Kætteri. Derfor er det gaaet Nazisten Grev Reventlows Blad, som det er gaaet den kritiske Historieprofessors Forelæsninger: »Verboten« — forbudt.

Engang ejede Tyskland Ry som de store Aanders Land. Saa kom en Tid, hvor man sagde, at det hyppigst benyttede Ord paa tyske officielle Plakater var »Verboten«. Efter Krigen fulgte en Frihedsperiode. Nazismen har gjort Ende paa tysk Frihed og Aandsliv. Tyskland er vendt tilbage til Middelalderen, hvor Folket tier, mens dets Lænker rasler.

Ophævede Konflikter og Blokader.

Pr. 13. Marts 1935 er Strejken og Blokaden overfor Grusgraver Byskov-Ovesen, Vejlby-Strib Afdel., ophævet.

Blokaden overfor Øsby Kommune er ligeledes ophævet.

Ny Blokade.

Et ved Magleby, Langeland Kommune, igangsat Vejarbejde er blokeret, og Tilgang af organiserede Arbejdere ved dette Arbejde er *forbudt.*

— Vognmand Anders Olsen, Mellerup pr. Randers, er blokeret, for saa vidt angaar den af ham i Tvede-Linde Kommune drevne Grusgrav.

HUSK

ved Flytning at meddele ny Adresse til Landpostbudet eller paa Postkontoret, derved undgaar du uregelmæssig Levering af Landarbejderbladet.

Landarbejderne og Radioen.

Alle Landarbejderorganiationer betragter Oplysningsarbejdet som en af de vigtigste Opgaver. I Oplysningsarbejdet benyttes alle Midler: Foredrag, Kursus, Fagbladet, Bøger, Underholdningsaftener med Teater og Film o. s. v.

Et værdifuldt Oplysningsmiddel for enhver Arbejder er Radioen. Den har for Landarbejderen en langt større Betydning end for Byarbejderen. Ved Radioen er der bygget Bro over den Afstand, der hidtil i mange Henseender skilte Landarbejderen fra Oplysningens Kilder. Det er af Interesse at fastslaa, hvilken Udbredelse Radioen har faaet i de forskellige Lande. Vi anfører følgende Tal fra Statistiken pr. 1. Januar 1934:

Land	Antal Radiolyttere	pr. 1000 Indb.
Det tyske Rige	5,052,607	77,4
Danmark	532,992	150,0
Estland	14,758	13,3
Frankrig	1,367,715	33,1
Storbritannien	5,973,759	133,4
Italien	365,000	8,6
Jugoslavien	58,896	4,1
Letland	50,808	26,2
Litauen	17,305	7,1
Holland	648,275	79,8
Norge	137,968	48,5
Østrig	507,479	75,5
Polen	311,287	9,8
Portugal	16,093	2,5
Rumænien	100,000	5,6
Sverige	666,368	108,1
Svejts	300,051	73,5
Spanien	154,662	7,7
Tjekoslovakiet	573,109	38,8
Ungarn	328,179	37,0
De forenede Stater	18,925,000	147,9

I Spidsen for alle Landene staar — i Forhold til Befolkningstal — Danmark, derpaa følger De forenede Stater, England, Sverige og de øvrige Lande.

Hvad der i denne Forbindelse specielt interesserer os, er den Kendsgerning, at mange af de Lande, hvor Landbruget spiller en betydelig Rolle, endnu staar langt tilbage for de øvrige Lande. Her frembyder der sig for Landarbejderorganisationerne et stort, nyt Felt for deres Virksomhed. Radioens Udbredelse paa Landet er i første Instans et Spørgsmaal om Omkostningerne ved Anskaffelsen af en Radiomodtager. Ved Samarbejde med alle de øvrige Arbejderorganisationer, i Særdeleshed ogsaa med event. bestaaende særlige Arbejderlytterorganisationer maa det forsøges at fremskaffe et billigt Modtagerapparat til Landarbejderne. Men tillige maa der ske en forstærket Organisering af fælles Radiolytning. I enhver Landsby skul-

de der være Adgang til fælles Radiolytning. Formanden for den lokale Afdeling af Forbundet indbyder Landarbejderne til fælles Radiolytning i et Forsamlingslokale, hvor der findes en Modtager med Højttaler. I Fællesskab paahører man Udsendelsen. Bagefter er der Samtale om Udsendelsen. En almindelig Diskussion efter Udsendelsen fører først til den rigtige Forstaaelse af det hørte. Før og efter Mødet er der Fællessang.

Foredrag, der udsendes gennem Radioen, faar en særlig Værdi, naar det er Arbejderklassens førende Mænd, der kommer til Orde. I en hel Del Lande er man allerede kommet dertil, at ogsaa ledende Folk fra Landarbejderorganisationerne kan optræde som Talere i Radioen. Naturligvis maa Foredragene finde Sted paa en Tid, hvor Landarbejderne ogsaa har Tid til at paahøre dem.

Radioen har en stor Fremtid for sig. Det vil ikke vare længe, før man foruden Fjernhøring ogsaa har faaet Fjernsyn. Lad os i rette Tid sørge for, at Radioen ikke vedbliver at være et Oplysningsmiddel, der er forbeholdt de velhavende, men at det bliver gjort til et Oplysningsmiddel for alle Arbejdere, særlig Arbejderne paa Landet.

„Socialisten"

er Socialdemokratiets Tidsskrift, under Redaktion af Sekretær O. Bertolt.

Det bringer Artikler af de bedste Penne indenfor Ind- og Udlandets Arbejderbevægelse, og det staar aabent for alle saglige Indlæg om sociale og politiske Spørgsmaal.

»Socialisten« bestræber sig for at være en aktuel og paalidelig Informationskilde, som enhver interesseret og aktiv Partifælle bør eje til Underbyggelse af sin Viden vedrørende Arbejderbevægelsen ude og hjemme.

Adresse: Rosenørnsallé 12, 5., København V.

Abonnementet er 3 Kr. aarligt.

Bladet bestilles hos Ekspeditionen: C. Klüwer, Rosenørnsallé 12, 1, København V.

FRA AFDELINGERNE

D. A. F. Ørsted (Sjæll.) Afdeling.
Da vi nu nærmer os 31. Marts, bedes Medlemmerne huske, at al Restance skal være indbetalt. Restance efter 31. Marts har Slettelse til Følge uden videre Varsel. Saa maa I huske, at det blev vedtaget paa vor sidste Generalforsamling, at Medlemmer, der udebliver fra Generalforsamling, skal betale 25 Øre i Mulkt.
Olaf Andersen.

Kongstrup-Tølløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen for skyldigt Kontingent er kun 4 Uger. Restance skal være indbetalt senest 25. Marts, hvis Slettelse skal undgaas. **Bestyrelsen.**

Alsted-Fjenneslev D. A. F. og Slaglille-Fjenneslev D. s. U.
afholder Agitationsmøde i Fjenneslev Forsamlingshus Tirsdag d. 26. ds. Kl. 7½. Foruden Foredrag bydes der paa forskellig anden Underholdning. Kammerater, ældre som yngre, Mænd og Kvinder, mød nu talrigt frem den Aften og lad de unge D. s. U.ere mærke, at de har de Ældres Interesse for det Arbejde, de har viet deres unge Kræfter. Tag vel imod D. s. U.-erne og tilskynd eders Sønner og Døtre til at tilslutte sig D. s. U. Afdelingen.
P. Hansen.

Ondløse Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Kontingentopkrævningen for Marts finder Sted den 17. Marts og at alt Kontingent for Vinterhalvaaret og Restancer til 1. April skal være betalt til Kassereren senest den 27. Marts, da Slettelse ellers finde Sted uden nærmere Meddelelse.
Alf. Hansen.

Næstved-Egnens Afdeling.
Halvaarlig Generalforsamling afholdes Lørdag den 30. Marts Kl. 8 i »Folkets Hus«, Vinhusgade. Dagsorden bekendtgøres senere. Forslag bedes indleveret til Formanden skriftlig og senest 4 Dage før. Husk al Restance betalt inden 31. Marts.
H. Ludvigsen.

Næstelsø Afdeling.
Kontroltiden er for Eftertiden fra 10 til 11 og bedes nøje overholdt. Da vi nu nærmer os den 31. Marts, bedes Medlemmerne huske at al Restance skal være indbetalt. Restance efter 31. Marts har Slettelse til Følge uden videre Varsel. **Emil Hansen.**

D. A. F., Haarslev-Tingjellinge Afdeling.
Paa Grund af den aarlige Opgørelse den 1. April, gøres Medlemmerne opmæksomme paa, at al Kontingent skal være betalt til undertegnede inden den 25. Marts, ellers har det Slettelse til Følge. Husk, ingen maa glemme at betale, vi har ingen at undvære. **Otto Kristensen.**

Koldby Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alt Kontingent skal være indbetalt til Kontorbestyreren senest 30. Marts.
J. S. Henriksen.

Sneslev Afdeling.
Medlemmerne gøres herved opmærksom paa, at alt Kontingent skal være betalt senest 30. Marts for at undgaa at blive slettet. **Hans P. Olsen.**

Nidløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at skyldigt Kontingent maa være betalt inden 31. Marts for at undgaa Slettelse. Kontingentet bedes indbetalt til Kassereren senest den 25. Marts, da vi skal have Bøgerne reviderede til Opgørelsen.
Alf. Pedersen.

Haslev Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alt Kontingent, ogsaa for Marts Maaned, maa være indbetalt til Kassereren senest den 25. Marts. Lad os nu se det hele bragt i Orden til nævnte Dato.
Nic. Andersen.

Vester Egede Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at over 4 Ugers Restance kan medføre Slettelse, og husk paa, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor al Restance skal være betalt, da det ellers har Slettelse til Følge. Medlemmerne har selv Ansvar for rettidig Betaling af Kontingentet. **Jens Hansen.**

Frøslev Afdeling
afholder Søndag den 17. Marts Fællesgeneralforsamling med D. A. F., Lyderslev Afdeling, Kl. 3 Eftermd. i Gevnø Forsamlingshus. Dagsorden: Ombytning af Afdelingens Navne. **Johannes Christiansen.**

Everdrup Afdeling
afholder Møde i Forsamlingshuset Tirsdag den 19. Marts Kl. 7½ Aften. Kredsformand Chr. Holgersen, Hyllede, taler om kommunale Forhold og Arbejdspriser.
Bestyrelsen.

Vrangstrup Sandby Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alt Kontingent maa være indbetalt senest den 25. Marts. Vi nærmer os den 31. Marts, hvor alt skal være i Orden. Lad os nu passe paa, saa ingen skal blive slettet paa Grund af Restance.
Hans Hansen.

Svovlsur Ammoniak

DET DANSKE GØDNINGS-KOMPAGNI

Prisen for 1 Kilo Kvælstof i Svovlsur Ammoniak er knap ¾ af Prisen for 1 Kilo Kvælstof i Salpetergødningerne.

Paa almindelige Jorder med tilstrækkeligt Kalkindhold kan Svovlsur Ammoniak med Fordel benyttes til alle Afgrøder — undtagen til Hvede, Sukker- og Runkelroer, hvor Salpeter er fordelagtigere.

Paa kalkfattige Jorder bør Brugen nok indskrænkes til Græs, Havre og Kartofler.

NB. Svovlsur Ammoniak kan gives samtidig og i Blanding med Superfosfat og Kali.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som ske paa Arbejdspladsen.
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer udenfor Arbejdspladsen.
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Avertér i Landarbejderbladet.

Gundsølille Afdeling.
Medlemmerne erindres herved om, at ingen Restance udover 4 Uger er tilladt, ligesom man maa sørge for at faa indbetalt al Kontingent senest den 25. Marts, da Slettelse ellers vil blive Følgen.
Bestyrelsen.

Ugerløse Afdeling
afholder offentligt Møde paa Ugerløse Kro Lørdag den 16. ds. Kl. 7½. Forretningsfører, Hr. Sofus Westergaard, København, taler. Emne: Arbejdernes Stilling paa Landet. Det sociale Udvalg og Propr. Stengaard er indbudt. **Bestyrelsen.**

Kongsted Afdeling.
Medlemmer af Socialdemokratisk Forening samt Medlemmer af de faglige Organisationer med Hustruer og konfirmerede Børn indbydes herved til et Møde i Kongsted Forsamlingshus Onsdag den 20. Marts Kl. 7½ Aften. Som Talere kommer Journalist Viggo Nielsen, Næstved, og Kredsformand Verner Hansen, D. s. U., Sydsjællands Kreds. Ligesom D. s. U., Faxe, vil opføre nogle Sketchs paa Scenen. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes. Gratis Adgang. NB. Muligvis en Svingom efter Mødet. Vel mødt, Kammerater.
Chr. Holgersen.

Aarby Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at al Restance maa være betalt til den 31. Marts Medlemsbøgerne revideres den 30. Marts. Aarlig Generalforsamling den 6. April. Hvis der er nogle Medlemmer det kniber for at faa betalt Kontingentet, saa henvend jer til Socialhjælpen hos Kommunen og faa et Skema til Udfyldning om Kontingenthjælp. Jeg er villig til at medvirke. Efter Loven er vi berettiget til 50 pCt. paa et Aar, naar det kniber. Oplysninger desangaaende kan faas til enhver Tid. Haaber enhver vil gøre sit bedste for at faa det hele i Orden.
N. P. Petersen.

Baarse Afdeling.
Medlemmerne gøres herigennem opmærksom paa, at vi nærmer os med raske Skridt den 31. Marts, hvor al skyldigt Kontingent skal være betalt for at undgaa Slettelse. Det er dyrt at blive optaget paa ny; vi ved jo alle, at for et nyt optaget Medlem gaar et Aar inden Understøttelsen træder til. Husk det, Kammerater.
Martin Andersen.

Sengeløse Afdeling.
For at undgaa Slettelse skal alle Restancer være indbetalt til Kassereren inden 31. Marts, da Medlemmerne ellers vil blive slettet uden videre Varsel.
Otto Hansen.

Borre Afdeling (Møen).
Tirsdag den 26. Marts kommer D. s. U. (Stege) til Borre og afholder Møde i Forsamlingshuset. Kom alle og tag de unge med. Agiter for god Tilslutning. Stort Program. Gratis Adgang. Medlemmerne erindres om, at alle Restancer og Kontingent gerne skulde være betalt inden d. 25. Marts. **Fr. Nordkvist.**

D. A. F., Torped-Sigersted Afdeling.
Medlemmerne bedes huske, at vi nærmer os den 1. April, og de maa derfor sørge for at faa betalt til den Tid, da det ellers har Slettelse til Følge. **Bestyrelsen.**

Nivaa Afdeling (L.)
afholder afsluttende Generalforsamling paa Niverød Kro Lørdag den 23. Marts Kl. 8. Kammerater! Husk at alt Kontingent skal være indbetalt inden den 25. Marts og kommer Opkræverne ikke, maa Medlemmerne selv sørge for at betale. Enhver, som staar til Restance bliver slettet, da vi overgaar til D. A. F. til 1. April.
Lars P. Larsen.

D. A. F., Fodby og Omegns Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger. Restance derover kan have Slettelse til Følge. Husk, vi nærmer os den 31. Marts, hvor alt Kontingent, ogsaa for Marts Maaned, skal være betalt, da ingen maa staa til Restance til den Tid og Slettelse vil ske uden nærmere Varsel. **Peter Larsen.**

D. A. F., Gadstrup-Syv Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at det snart er den 31. Marts, hvor alt Kontingent skal være betalt, da man ellers vil blive slettet De Medlemmer, som staar meget til Restance og ikke selv mener at kunne skaffe Kontingentet, maa henvende sig til Kassereren og faa et Skema, saa de kan ansøge det sociale Udvalg om Kontingenthjælp.
Ole Petersen.

Sludstrup Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alt Kontingent, ogsaa for Marts Maaned, maa være indbetalt til Kassereren senest den 25. Marts, da de ellers vil blive slettede uden videre Varsel.
Karl Mortensen.

D. A. F., Tjæreby Afdeling.
afholder ordinær Generalforsamling Mandag d. 1. April Kl. 19,30 i Forsamlingshuset. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, bedes afleveret til Formanden senest 4 Dage før. Mød nu allesammen for en Gangs Skyld, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. Efter Generalforsamlingen fælles Kaffebord.
Bestyrelsen.

Sværdborg Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at alt skyldigt Kontingent skal være betalt til 1. April for at undgaa Slettelse. **Karl Jensen.**

Damsholte Afdeling
Medlemmerne erindres om, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor alt Kontingent skal være betalt. Altsaa, Kammerat, hvis du er kommet i Restance, begynd saa med det samme at betale lidt hver Uge, saa vi ingen skal slette for Restance.
Ligeledes erindres Medlemmerne om, at det ikke kan nytte at henvende sig til Kontorbestyreren om at faa udbetalt Understøttelse, hvis man har mere end 4 Ugers Restance. **Jens N. Mortensen.**

Voksne Mænd og Kvinder
tilsendes gratis og portofrit den nye Bog om Børnebegrænsningens Problemer. Den er rigt illustreret og giver fuld Besked om alle Sexuallivets Mysterier, Fødselskontrol, Fosterdrab og forebyggende Metoder. Priskurant over Hygiejnevarer medsendes gratis paa Forlangende. Ønskes lukket Kuvert maa 25 Øre medsendes i Frimærker.
Bogforlaget „Minerva", København V.

Stensved Afdeling.
Medlemmerne maa huske, at Restance udover 4 Uger vil medføre Slettelse, saa Medlemmer, som maatte staa med større Restance, maa snarest faa deres Bog i Orden (senest den 31. Marts).
Otto Nielsen.

Besser Afdeling (Samsø).
Medlemer af Besser Afdeling bedes erindre, at alt skyldigt Kontingent skal være betalt senest 25. Marts for at undgaa Slettelse. **Anker Bøhm.**

Snesere Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at al Restance af Kontingent til Afdelingen skal være indbetalt inden 31. Marts
Bestyrelsen.

Hvidovre-Valby Afdeling
afholder Medlemsmøde i Lokalerne Toftegaards Allé 10, 2. o. G. Onsdag den 20. Marts Kl. 20. Paa Dagsordenen er bl. a. Agitation og Priskurant. Vi opfordrer alle Medlemmer til at møde op. Husk Fagbogen. **Bestyrelsen.**

Herslev-Gevninge Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Restancefristen kun er 4 Uger og at alt skyldigt Kontingent skal være indbetalt senest den 31. Marts, da det ellers vil have Slettelse til Følge.
Peter Petersen.

Nylars Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at alt Kontingent maa være betalt inden 1. April, hvis Slettelse skal undgaas.
Janus Sorth.

Sæby-Gershøj Afdeling.
Medlemsmøde afholdes paa Gershøj Kro Søndag den 17. Marts Kl. 3 Eftermd. Alle Medlemmer bedes møde og tage Fagbogen med. Husk paa, vi nærmer os 1. April hvor al Restance skal være betalt for a undgaa Slettelse. **Bestyrelsen.**

Rakløv Afdeling.
Alt skyldigt Kontingent maa være indbetalt til Kassereren senest Lørdag den 30. Marts, saafremt man vil undgaa Slettelse. Medlemmer, som ikke har betalt deres Restance ovennævnte Dato, vil uden videre Varsel blive slettet. **Bestyrelsen.**

CLICHEERNE FRA H. Mathiesen HURTIGT - SMUKT - BILLIGT TELEFON 11900 — 7057

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 12. Fredag den 22. Marts 1935. 21. Aargang.

Vor Presse.

Det er naturligvis den socialdemokratiske Presse der menes. Der er ingen anden Del af den danske Dagspresse, om hvilke Arbejderne kan bruge Udtrykket »Vor Presse« end netop den socialdemokratiske, den øvrige Presse er uden Undtagelse kapitalistisk indstillet, hvad enten det er Højreblade, Venstreblade eller hvilken som helst anden Partifarve, de fører. Ja, selv om de muligvis skilter med at være upolitiske, — for det første er det private Foretagender, og har derfor visse Aktieinteresser at varetage, men dernæst er de Talerør for en eller anden Del af Befolkningen, som ved Besiddelse og social Stilling føler sig knyttet til det kapitalistiske Samfundssystem og som Følge deraf ønsker dette opretholdt i Fremtiden. Tag f. Eks. nogle af de store Hovedstadsblade, man vil straks se, at det er Grosserer- og Fabrikant-Organer, de repræsenterer det højere Borgerskabs Interesse, de ynder undertiden at give det Udseende af, at de forfægter egne selvstændige Anskuelser, men i Virkeligheden er de kun et Ekko af Overklassen; de bringer pligtskyldigt udførlige Referater af Forlovelser, Bryllupper, Skilsmisser, Fødselsdage, Begravelser indenfor Overklassen, kort sagt, de opnoterer og kommenterer alle saadanne »Begivenheder«, som interesserer Overklassens Damer og Herrer, en ny Mode, et nyt Selskabsspil o. s. v. meddeles omhyggeligt, og i politisk og økonomiske Spørgsmaal er de Talerør for den samme Overklasse.

Nu læses disse Blade jo heldigvis ikke blandt Landarbejderne, men i Byerne findes navnlig deres Aflæggere desværre endnu i adskillige Arbejderhjem.

Men hvorledes er Forholdet nu paa Landet?

Ja, Stillingen er jo ikke meget anderledes derude, ogsaa her forefindes en Række Dagblade med eller uden Partifarve. For disse Blade gælder det samme, de er Organer for den besiddende Klasse. Baade Højres og Venstres Presseorganer lefler flittigt for Storagrarerne, de formelig lugter af Hartkorn og fast Ejendom, Landarbejderne kender de kun fra deres Abonnementsprotokoller, men heri findes der jo ogsaa endnu adskillige af dem. Dette maa enhver, der kender de faktiske Forhold, med Skam bekende.

Hvorlænge — fristes man til at spørge — vil Landarbejderne egentlig vedblive at støtte en Presse, der fører an i Bestræbelserne for at holde dem nede i Armod og Afhængighed, de ved jo alle som en udmærket godt, at de skader dem selv og deres Kammerater med det, og de ved ligesaa godt, at vi her i Landet har vor egen Presse, den er ikke i Hænderne paa nogle private Aktionærer, den ejes og drives af Arbejdernes egne Organisationer, og den har kun én Opgave, at varetage Arbejdernes Interesser saavel fagligt som politisk, en Opgave, den indtil Dato har opfyldt til Punkt og Prikke.

Hvis en Medhjælper eller en hvilken som helst anden ved Landbruget beskæftiget bliver bortjaget uden Løn eller paa anden Maade lider Overlast, — og det sker jo som bekendt hyppigt, — saa er de altid sikker paa at kunne faa det paatalt og i det hele taget faa Raad og Støtte hos den stedlige Social-Demokrat. I Tusindvis af Tjenestekarle, for den Sags Skyld ogsaa Tjenestepiger, Fodermestre, Daglejere, kan af Erfaring tale med herom. Hvornaar saa man, at en Arbejder, som havde været udsat for Overgreb fra sin Arbejdsgiver, henvendte sig til det stedlige Højre- eller Venstreblad og blev hjulpet? Dette er vist endnu aldrig forekommet, og hvorfor? Simpelthen fordi disse Blade eksisterer paa at varetage netop disse Arbejdsgiveres Interesser. Eller har man nogensinde set, at Venstres eller Højres Blade under en Konflikt tog Parti for Arbejderne. Landarbejderne har bittre og dyrekøbte Erfaringer for, hvor de ved saadanne Lejligheder har disse Blade henne, vi behøver i denne Forbindelse blot at minde om Strejken i 1921, Kolindsundkonflikten, Strejken paa Stenalt, Konflikten paa de 3 sjællandske Gaarde, i hvert af de her nævnte Tilfælde drejede det sig om meget beskedne Krav fra Arbejdernes Side — for i Grunden var det jo om deres Organisationsret, deres naturlige Krav paa at øve selvfølgelig Indflydelse paa deres Lønningsforhold og Arbejdsvilkaar iøvrigt, men i hvert af dem var den samlede Højre- og Venstrepresse imod Landarbejderne, medens den socialdemokratiske Presse helt og fuldt stillede sig paa deres Side, saadan har Forholdet altid været, saadan er det i Dag og saadan vil det være i Fremtiden, fordi den socialdemokratiske Presse er »Vor Presse« og kæmper for vor Sag.

Men det er jo ikke blot under Konfliktsituationer, at vi har Brug for vor Presse, vi har først og fremmest Brug for den i det daglige Organisationsarbejde. Den er for Landarbejderne som den er det for alle Arbejdere vor bedste Agtator, som til enhver Tid staar til vor Raadighed, naar vi blot benytter os heraf. Den er ikke blot et Værn til Beskyttelse, men den er et Vaaben, hvormed vi kan tilkæmpe os bedre Forhold, baade økonomisk, socialt og politisk, og vi har aldrig haft mere Brug for dette Vaaben end nu, og

Forbundet har i Februar 1935 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Februar	For Januar & Restance	Afdelings-Materiale
Aarby	484,52		
Allerslev	408,39		
Alsted-Fjenneslev		389,88	
Asminderup	111,65	95,20	
Aversi-Thybjerg	215,60		
Baarse	146,30		
Beldringe		67,64	
Benløse	375,16		
Besser	300 91		
Birkerød	46,92		4,90
Bjergby-Mørkøv	268,35		
Bjergsted-Bregninge	422.29		
Bogø	209 71		
Borre (Møen)	303,96		3,25
Borup			
Boslunde	427,69		
Brorup-Valby	659,31		7,20
Buerup	69 20	98,92	
Dalmose	119,00		
Damsholte (Møen)	698,35		4,40
Egebjerg	238,95		
Egerslevmagle	166 44		1,00
Ejby-Dalby	328 53		8,00
Enderslev-Vraaby	151,65		
Everdrup		247,73	
Fanefjord (Møen)	1015 38		3,00
Farringløse-Gisegaard	263,61		
Faxe		255,00	
Ferslev-Vellerup	194.12		
Finderup-Ørslev-Solbjerg	601,91		
Fodby	117.17		
Fredensborg	147 75		
Frøslev	370 93		
Fuglebjerg	466 93		11,25
Fuglede	248 00		
Gadstrup-Syv	153,94		
Gandløse	54,40		
Gimlinge	147 69		
Glumsø	536,62		
Gunderslev	263 94		
Gundsølille	458,74		7,50
Gundsømagle			
Haarlev			
Haarslev-Tingjellinge	168,00		0,30
Hagested		180,00	
Halsnæs		177,40	6,20
Hammer	369,96		
Haraldsted	451,85		
Haslev		185,90	
Hastrup-Særløse	181,40		
Hellested	134,55		3,40
Helsinge-Drosselbjerg	160.48		
Herfølge	385,39		
Herlufmagle	378,03		1,45
Hersles-Gevninge	270,76		
Herstederne		373,30	
Hjembæk	228 30		
Hjertebjerg (Møen)	355 94		
Holmstrup	135,60		
Holtug-Gjorslev	132.07		
Hvidovre-Valby	748 55		
Hyllinge	1257,39		30,00
Højby-Ellinge			
Jersie-Ølsemagle	225,76		14,80
Jordløse	136,29		
Jungshoved			
Jægerspris	507.60		
Karise	214,63		
Karlslunde			
Kr. Flinterup	68,00		
Kr. Hyllinge	222,40	178 10	1,50
Kirkerup	281,04		
Kr. Saaby	242,00		
Kjøng			
Klippinge-Magleby		174,83	
Kolby	361.38		
Kongsted	472.84		
Kongstrup-Tølløse	388.35		
Kundby	782,84		
Kværkeby	408 85		
Lejre	347,72		
Lellinge	90,32	53,24	

SJÆLLAND	For Februar	For Januar & Restance	Afdelings-Materiale
Lidemark	21.62		
Lundby	206,36		
Lynge-Broby	186,05		2,00
Løve		89,70	
Magleby (Møen)	418,48		5,60
Melby		74,35	
Munke-Bjergby	334,13		
Nidløse	225,74		
Nivaa	285.00		
Nordby (Samsø)	247,32		1,50
Nordrup	60,30		
Nyraad	274,72		1,28
Næstelsø-Brandelev	227,50	293,25	
Næstvedegnen	1026,52		
Olstrup	166,98		
Ondløse	288,86		
Onsbjerg	359,56		
Ottestrup-Sorterup	335,26		
Ourø	167,95		
Præstø	213.46		
Raklev	678,25		
Regstrup		265,30	
Roholte			
Roskilde	562,36		1,50
Rude		189,76	
Rye-Sonnerup	153,23		
Rørby	171,42		
Sejerø	50.00		
Sengeløse	205.98		
Skamstrup	297,52		
Skibby	192,96	269,77	
Skørpinge-Faardrup	112,05		
Slagslille-Bjerrede	117,45	85,00	2 50
Slangerup	128,98	130,66	6,00
Sludstrup	155,22		
Smørum	206 64		
Snesiev	213,75		
Spjellerup-Smerup	177,47		
Stege (Møen)	456 51		6,70
Stenmagle	537,40		1,01
Stensved	373,59		7,50
Stigsnæs	221 60		
Storehedinge	72.25	85,15	
St. Merløse	472,33		1,00
Strø	192 97		
Svallerup	256 36		
Sværdborg	305,60		
Sæby-Gershøj	80,60		
Søllerød-Lyngby	399,25		6,50
Sdr. Dalby	257.78		
Terslev	205,50	210,11	
Thestrup	246,58		
Thorslunde-Ishøj		167,48	
Thureby	174,63		
Tjæreby	361,69		
Toksværd	561,12		
Tornemark	410,38		
Torped-Sigersted	120,20		6,80
Tranebjerg	792,99		1,35
Tune	281,56		
Tømmerup	0 33		2,42
Uggerløse	126,76		0,60
Ulsø	194,36		4,00
Vejlø	273 68		
V. Egede	333 81		
Vetterslev-Hømb	2 6 95		17,60
Viemose	242 06		5,50
Vig		81,60	
Vigersted	187,36		0,30
Viskinge	535,79		
Volderslev-Gørslev		83,30	
Vrangstrup-Sandby	153 69		
Øde-Førslev	140.64		
Ølstykke	79.61		
Ørslev v. Ringsted	148 87		
Ørslev v. Vordingborg	182.14		
Ørsted	225,93		
Ø. Egesborg	154,26		

hvorfor herved kvitteres. 9. Marts 1935.

Lorents Petersen.

vi vil ikke faa mindre Brug for det i Tiden, der kommer.

Det maa staa os klart, at Reaktionen herhjemme som overalt i Verden forbereder sig paa at slaa Arbejderne tilbage, helst slaa dem helt ned. Man er ogsaa herhjemme fra mange Sider ude efter de Rettigheder, som Folkestyret giver Arbejderklassen.

Dersom Arbejderne skal kunne opretholde disse Rettigheder, dersom de skal bevare Organisationsretten, beholde Valgretten, Forsamlings- og Ytringsfriheden, saa maa de benytte de Midler som de har til Raadighed, og her har de intet bedre end netop den socialdemokratiske Presse. — Vi staar umiddelbart overfor et Kvartalsskifte. Den Tid, der er tilbage til 1. April, bør alle organiserede Landarbejdere benytte ikke alene til Agitation for fortsat Fremgang for vor Organisation, men de bør ogsaa benytte den til at slaa et Slag for videre Udbredelse af »Vor Presse«.

Skal Tjenestefolk finde sig i fordærvet Mad, naar Herskabet ikke er hjemme?

Det ser ud til det, efter en Dom som Vestre Landsret nylig har afsagt.

Vore Medlemmer vil erindre Affæren paa Louisendal ved Aalborg, som tilhører Godsejer Jens Maarup. Folkene fik en Dag sidste Sommer serveret maddikefyldt Hakkebøf. Hverken Maarup eller hans Kone var hjemme den paagældende Dag, men Kokkepigen havde efter Ordre lavet Bøf af fordærvet Kød. Hun paastod, at hun Dagen før havde gjort Fru Maarup opmærksom paa, at Kødet var daarligt, men at denne alligevel mente, at det kunde bruges. Folkene gik til Sundhedskommissionens Formand, Læge Jensenius, og fik Attest for, at Kødet var sundhedsfarligt, hvorefter de alle 11 forlod Gaarden.

Kokkepigens Forklaring tilsidesættes.

Bagefter rejste de ved Civilretten Krav om Løn og Kostpenge og vandt Sagen, men Vestre Landsret frifandt Godsejeren. Ægteparret blev endvidere sat under Tiltale for Overtrædelse af Medhjælperloven, og Aalborg Kriminalret idømte dem Bøder, idet Dommeren ret naturligt statuerede, at Ansvaret for, at der blev serveret sundhedsfarlig Kost, paahvilte dem.

Landsretten frifandt dem for ethvert Ansvar. Der henvises i Præmisserne til, at Uheldet er sket, mens Godsejeren og hans Hustru var ude at rejse. Pigens Forklaring tilsidesættes fuldstændig, og mod Fru Maarups Benægtelse finder man det ikke godtgjort, at hun vidste, Kødet var fordærvet.

Tjenestefolk i vore Dage synes altsaa efter Vestre Landsrets Mening at skulle finde sig i, naar Herskabet tager ud, at faa sundhedsfarlig, maddikefyldt Mad!

Landbrugsprisernes Udvikling i England.

Vi har flere Gange peget paa, at Verdenskrisen i Landbruget havde overvundet sit laveste Punkt. Landbrugsprisernes Udvikling i England beviser ogsaa dette. Vi gengiver efter det engelske Landbrugsministeriums Maanedsblad (»The Journal of the Ministry of Ariculture«) for Febr. 1935 følgende Tal:

1911/13 = 100.

	1929	1930	1931	1932	1933	1934
Januar	145	148	130	122	107	114
Februar	144	144	126	117	106	112
Marts	143	139	123	113	102	108
April	146	137	123	117	105	111
Maj	144	134	122	115	102	112
Juni	140	131	123	111	100	110
Juli	141	134	121	106	101	114
August	152	135	121	105	105	119
Septbr.	152	142	120	104	107	119
Oktbr.	142	129	113	100	107	115
Novbr.	144	129	112	101	109	114
Decbr.	143	126	117	103	110	113

Sølvbryllup.

Fredag den 22. Marts kan vor gode Fag- og Partifælle Niels Frederiksen og Hustru, Birkendegaard, fejre deres Sølvbryllup.

Niels Frederiksen har baade indenfor Fag- og Partiforening igennem mange Aar udført et godt og solidt Arbejde for Organisationens Styrkelse. Frederiksen har saaledes gennem ca. 15 Aar været Opkræver og Bestyrelsesmedlem i Viskinge Afd.

Han er et af de gode, solide Medlemmer, der ikke alene har staaet i Organisationen for at nyde men for at støtte. Vi maa fremhæve, at han siden sin Indmeldelse i 1919 ikke har modtaget en eneste Dags Understøttelse. Viskinge Afdeling ønsker sin Fagfælle og Hustru til Lykke paa Dagen med Ønsket om mange Aars godt Arbejde endnu.

Paa Medlemmernes Vegne:
Viggo H. Rasmussen.

— — —

Tirsdag den 26. Marts kan Medlem af Humble Afdeling Niels Elnegaard Larsen og Hustru fejre deres Sølvbryllup, hvorfor Humble Afdeling sender sin bedste Lykønskning paa Højtidsdagen.

Humble Afdeling.

— — —

Onsdag den 27. Marts kan Medlem Chr. Fr. Hansen og Hustru, Sønderborg, fejre deres Sølvbryllup. Chr. Fr. Hansen har i mange Aar været Medlem af Tandslet Afdl. Jeg vil hermed paa Afdelingens Vegne ønske dem Held og Lykke paa Højtidsdagen.

Paa Afdelingens Vegne:
Chr. Christiansen,
Formand.

— — —

Søren Klemmesen og Hustru, Hærstrup, Medlem af Vrejlev Afdeling, kan den 5. April fejre deres Sølvbryllup.

Afdelingen takker for godt Kammeratskab igennem mange Aar og for den Interesse, som er vist ved de Tillidshverv, som har været dig betroet i saavel Fagforeningen som i Partiforeningen. Hermed en hjertelig Lykønskning paa Højtidsdagen.

Bestyrelsen.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Merløsegaarden, St. Merløse pr. St. Merløse.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Havnø-Launkjær i Aalborg Amt.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Entreprenør Vestenbæk for Brobygningsarb., Skallerup-, V. Hjermitslev- og Tolne Afd.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen*, Ramme.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Vester-Øster Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Helsinge-Valby, Vammen-Lindum-Bigum, Tølløse-Soderup, Esbønderup-Nøddebo, Blistrup, Græsted - Maarum, Søborg - Gilleleje, Hjørring Hirtshalsvejen, Tornby Hirtshalsvejen, Aalborg Amtsveje, Skanderborg Amt.*

Ugens Tekst.

Det er meget vel forstaaeligt, at en Del Vælgere i denne Tid kan blive trætte af politiske Diskussioner og Rigsdagsforhandlinger. De økonomiske Problemer fører Dagens Tale. Krisen og dens Virkninger præger alt. Saglige og tørre Realiteter er Midtpunktet i enhver politisk Debat: Skatter, Krisehjælp, Understøttelse, Valuta, Indgreb, Reguleringer, Omlægninger her og der.

Det er med andre Ord *Dagliglivets* mange Krav, der spiller Hovedrollen. Der kaldes paa Samfund og Statsmagt i alt, hvad der i Dag afgøres. Hensynet til Nationens Økonomi har den mest fremskudte Plads. Helheden gaar forud for den enkelte. Lag og Klasser, der er i Nød, maa hjælpes. Byrder maa paatages af andre. Byrder maa lettes og fordeles.

Det er Indgreb — javel, men de er nødvendige. Naar der kaldes paa Samfundets Hjælp, maa Samfundet ogsaa have Overhøjheden. De, der har det daarligt, maa hjælpes af de, der er bedre stillet. Hensynet til Medmennesket maa være i Forgrunden, og en retfærdig Fordeling af Byrderne maa være Opgaven i al offentlig Virksomhed.

Mange af de Mennesker, der ikke trænger til Hjælp, vil muligvis sige: Det er en Udligning, som vi ikke kan være tjent med. Pokker ogsaa i alle Indgreb af al offentlig Virksomhed!

Og saa melder de paagældende sig i Kritikernes og de Misfornøjedes Rækker.

*

Denne Tankegang er i Modstrid med Hensynet til Helheden. Den er imod det sociale Begreb.

Men en Del af Menneskene siger ogsaa: Det politiske Liv er kedeligt i Dag. Det drejer sig kun om Grise, Smør, Korn, Valuta, Understøttelse, Hjælpeforanstaltninger. Hvor er de store Linjer? Hvor er Idealer og Principper? Hvor er de opløftende Ord — det, der kan fænge, gribe og vække til Daad?

Ordet, der er Daad, skal man aldrig lade haant om; men det maa bero paa manglende Kendskab til Arbejderbevægelsens Virke, hvis ikke man kan faa Øje paa Socialdemokratiets store Linjer og paa de Krav, der peger ud over Dagen og Vejen.

Partiets sidste Aktionsprogram griber netop om mange af de *store* Problemer: Kontrol med de store økonomiske Foretagender, Socialisering af Bankerne og Indførelse af en ny Forfatning med Etkammer-System som Grundlag for det fremtidige Folkestyre.

Alene for Gennemførelsen af disse Krav vil al vor Kraft i den kommende Tid være behov.

Der gives Mennesker, der ikke kan se Skoven for bare Træer. Saaledes skulde det ikke kunne siges om os. Væk med Surmuleriet og tag i Stedet for fat paa *Arbejdet!*

Sirius.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Arbejdsløsheden d. 8. Marts 1935.

Ovennævnte Dato fandtes der ialt her i Landet 130,287 Arbejdsløse, hvoraf 18,937 var uorganiserede. Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse havde ialt 59,299 Arbejdsløse, hvoraf 11,593 var Landarbejdere. Vi maa nu haabe, at det gode Vejr skal medføre, at flere Medlemmer kommer i Arbejde.

Til Kassererne.

Man henleder Opmærksomheden paa, at den gamle Regel om, at alt Kontingent skal være betalt til 31. Marts, og at Restance denne Dato ikke er tilladt, fortsat er gældende. Samtidig meddeles, at Materiale til Udarbejdelse af Medlemsfortegnelse pr. 31. Marts og tilhørende Cirkulære med nærmere Instruktion i de nærmeste Dage vil blive udsendt efter Kassererens Adresse.

Sofus Westergaard.

Traktor- og Fyrbøderkursus paa Teknologisk Institut.

I Lighed med tidligere Aar har Arbejdsløshedskassen ogsaa i Vinter paa Teknologisk Institut arrangeret Traktorfører- og Fyrbøderkursus for arbejdsløse Medlemmer.

Vi bringer her et Billede af Deltagerne, hvoriblandt ogsaa findes Kursuslederen Docent Balle, Lærerne ved Kursuset og Repræsentanter fra Arbejdsløshedskassen.

Der var i Aar 31 Deltagere paa det paagældende Kursus, og de var alle overmaade tilfreds med Opholdet og Undervisningen.

Kursuset varede 14 Dage, og Eleverne, der fik Diplom udleveret fra Institutet, er nu alle i Stand til at overtage Arbejde som Traktorførere eller Fyrbøder ved Lokomobiler og lignende og staar saaledes bedre udrustet i Kampen for Tilværelsen end de fleste andre, der ikke har deltaget i et saadant Kursus.

Bevar Medlemsretten.

Bring Kontingentforholdet i Orden inden 1. April.

Sidste Frist for Indbetaling af Medlemskontingentet til Afdelingerne for 1. April 1934 til 31. Marts 1935 er 31. Marts. Ethvert Medlem, der vil sikre sig fortsat Medlemsskab i Organisationen, maa senest nævnte Dag bringe sit Kontingentforhold til sin Afdeling i Orden,

Restancer for Aaret 1934/35 vil efter nævnte Dag medføre Slettelse, hvilket ethvert Medlem maa gøre sig klart betyder, at den oparbejdede Anciennitet er sat over Styr, at Medlemmet er prisgivet Kommunens sociale Forsorg og i Kampen paa Arbejdspladsen staar ene og værgeløs, at Genopnaaelse af Medlemsret i Organisationen er forbundet med Bøde, og endelig, at Medlemmet maa begynde forfra paa at oparbejde den tabte Anciennitet.

Saaledes er det nøgterne Billede, der tegner sig.

Sørg derfor for at faa bragt Medlemsforholdet i Orden senest 31. Marts.

Fristen kan ikke udskydes, idet Afdelingskassereren senest 2. April skal foretage Afregning med Forbundet og Arbejdsløshedskassen.

For yderligere at understrege Nødvendigheden af Restancefristens Overholdelse, skal vi henlede Opmærksomheden paa, at allerede sidste Sommer rettede Arbejdsdirektoratet en Henvendelse til Arbejdsløshedskassen, i hvilken Direktoratet paa det strengeste krævede Overholdelse af Restancefristen, da Direktoratet i modsat Tilfælde agtede selv at skride ind og kontrollere, at Misbrug ikke fandt Sted paa dette Omrade.

Hævede Strejker og Blokader.

Den overfor Visborggaard Skovdistrikt etablerede Strejke er sluttet fra og med den 18. Marts at regne.

— — —

Blokaden over et af Magleby, Langeland Kommune, iværksat Arbejde er hævet.

Hvad med os?

Spørgsmaalet om, hvorvidt Landboungdommen er misrøgtet, stammer fra en i sin Tid offentliggjort Kassationsstatistik, der viste en langt større Kassationsprocent for de Unge, der kom fra Landets friske Luft end fra dem, der kom fra Byens Værksteder, Forretninger, Fabrikker og Kontrolsteder. Det var Tal, som man ikke siden har kunnet rokke, tværtimod har senere statistikere gentagne Gange understreget dem. De fører et stumt, men tankevækkende Sprog, og mange har forsøgt at forklare — nogle at bortforklare — Grundene til dem.

Forfatteren til denne Artikel er selv Tjenestekarl og har gaaet hele Skolen igennem som saadan, først som Tjenestedreng senere som Karl og kender den tjenende Ungdoms Mentalitet, dens Meninger og dens Forhold til Landarbejdet og til deres Arbejdsgiver, Bonden. Jeg vil gerne her i »Landarbejderbladet« give Udtryk for denne Ungdoms Synspunkter, som værende af Værdi at høre, da det er dem Sagen angaar, hvad enten der tales for eller imod.

De fleste Bønder vil gerne fremstille Forholdene som relativt gode — i alt Fald taalelige — og de kan sikkert heller ikke med deres bedste Vilje forstaa de Krav, som man i Dag stiller fra Ungdommens Side, bl. a. er de tilbøjelige til at sammenligne alt med Fortidens Forhold. Man kan ikke med nogen som helst Ret gøre Sammenligning med Fortidens Kaar for Tjenestefolkene, alene fordi Forholdet mellem Karl og Bonde dengang var et ganske andet end i Dag. Heri ligger netop Begrundelsen for, at Kravene er berettiget.

Bonden, der er utilfreds med sine Folk, er et almindeligt Fænomen i Danmark. Medens han nu selv afholder sig fra meget af Arbejdet og hviler sig efter en Ungdoms vanvittige Slid, kan han ikke forliges med sine Folk, der ikke vil fordybe sig i Arbejdet, som han dengang havde gjort det. Han ser dem naturligvis helst gaa op i Gaarden med Liv og Sjæl og misbilliger i høj Grad, naar de har Interesser udenfor Arbejdet, og han er ikke særlig villig til at give noget af den Frihed, han ellers saa ofte besynger, og dog er det saadan, at Gaarden — selv trods Fritidsinteresser (hvor saadanne findes) — mere eller mindre er Midtpunkt for Tjenestefolkenes Tanker og Interesse. Men frataget alt Haab om nogensinde selv at faa Gaard — kun med Udsigt til at være opslidt af Arbejde ved Tredieveaarsalderen — kan ingen undre sig over, at Tjenestefolkene ikke helt kan have samme Samhørigsfølelse med Gaarden som Ejeren.

Jeg maa hævde, at det ikke just er af Sultekost, at Landboungdommen har sin Skade. Dog maa jeg tage et Forbehold, Kosten paa Landet har ikke naaet den moderne sunde Sammensætning af f. Eks. Grønsager som i Byerne. Kosten er paa de middelstore Bøndergaarde, hvor en meget stor Del af den omhandlende Ungdom befinder sig, kraftig og nærende, men tung. Naar nu Arbejdet er haardt for de unge uudviklede Mennesker, og de kommer ud for at maatte indtage et altfor stort Kvantum Føde for at opretholde deres Konstitution og Kraft, da lægger dette alt for stort Beslag paa Mavens Omsætningsevne, og det kan Helbredet ikke holde til. Det bliver en Art Forbrændingsmaskineri, hvis vigtigste Opgave er at omsætte saa megen Føde som mulig i Arbejde. Derved skabes den forkrøblede og forkuede Landboungdom, som til Skam for Landbruget findes i et uhyggeligt stort Antal. Ud fra denne Betragtningsmaade kommer vi fra Spørgsmaalet om Kosten tilbage til Arbejdet som det Sted, hvor Fejlen kan findes.

En endnu større Fare ved Ernæringen ligger i den Forskydning, som foregaar henimod en Inddeling af Dagen i to Arbejdssæt med tre Maaltider: Morgen, Middag og Aften. Det medfører, at man bliver udkørt endnu mere til hvert Maaltid end forhen, hvilket aabner flere sundhedsnedbrydende Perspektiver. Paa de Gaarde, hvor den nye Arbejdsdeling er indført, vil man ofte finde, at Kosten ligner Herregaardenes, der er under al Kritik og ikke særlig velsmagende. Det beviser, at man de Steder ikke har Tjenestefolkenes Tarv paa Sinde som forhen.

Hovedaarsagen til Landboungdommens svækkede Fysik maa søges i Arbejdets Art og Længde. Trods Maskinernes Aflastning af en Del Arbejde, er Arbejdet haardt og ofte meget usundt, især naar dets Udøvere flere Gange om Dagen, Dage i Træk bliver gennemblødt eller udsættes for store Temperatursvingninger: fra den varme Stald ud i Marken, og naar dels den Hurtighed, hvormed alt skal gaa — dels ungdommelig »Vikingebevidsthed« forbyder dem at klæde sig efter Varmegraderne. Her har vi en af Aarsagerne til, at Gigtfeber er saa udbredt paa Landet.

Maskinerne har i k k e taget det haardeste Arbejde, og Arbejdet paa en Gaard er forøget i samme Grad, som Maskinerne er kommet til. De store Besætninger afgiver en Mængde Gødning, som skal løftes af den halvvoksne Dreng mange Gange, før det havner i Jorden. De store Roearealer giver ogsaa et haardt Arbejde, der maa gøres med Haandens og Ryggens Muskler. Endelig er Nutidens Landarbejde stærkt forceret — og alt dette kan den uudviklede Landboungdom ikke holde til. Den voksne Karls Arbejde udføres i Dag af Drenge, understøttet af mangelfuldt Maskineri. I denne Udnyttelse ligger jo en stor Del af Aarsagen til, at man fabler om Mangel paa Arbejdskraft.

Og nu kommer vi til det mørkeste Punkt: Landboungdommens Bosted; Fortidsuhyrligheden: Karlekammeret i den værste Betydning eksisterer endnu som et tilsynela-

dende uafrystelig Onde. Indtil Halvdelen af samtlige Karlekamre i Danmark er ulovlige eller lider under ganske aabenlyse Mangler. Der er Cement- eller Stengulv, Utætheder i Loftet, Vaskningen henvises til Posten i Stalden, gamle jerntunge Dyner, Halm paa den uhøvlede Sengebund, sat op paa fire raa Brændestykker. Under Loftet hænger en Flagermuslygte, der lyser elendigt, Bordet er et Brædt med en Skraastang under, Varme og Hygge maa søges i Bondens Stue — men derinde vil man ofte føle sig til overs — eller blive udsat for at blive indviet i personlige Sager. Dette er faktiske Forhold i 1935.

Der er rejst adskillige Anklager mod Landboungdommen, om at den er sløv og ugidelig. Der er blevet sagt i en Artikel fornylig, at ved Hjælp af Gymnastikken vilde Landarbejdet være det sundeste — blot Ungdommen gad. Men denne Udtalelse er fuldstændig hen i Vejret, thi der gives fysiske Grænser, som heller ikke Gymnastikken kan overvinde. Endelig beskyldes Ungdommen for, at den søger ind til Byen for der at leve højt(!) paa Understøttelserne i Stedet for at blive ude paa Landet og arbejde. Beskyldningen er uholdbar, thi ingen Ung ønsker at gaa rundt som et negativt Væsen — uden Arbejde og uden en Øre til Raadighed. Naar Ungdommen søger ind til Byen, er det fordi Landbruget siger dem op, og de maa søge nye Udveje, naar de gamle slipper op. De unge Mennesker ved kun alt for godt, at der ikke er meget Haab for dem i Byen — men det er der jo heller ikke derude — og hvad skal man saa gøre? De staar uden Tag over Hovedet og uden Understøttelse. Landkommunerne bærer saaledes selv Skylden for, at Arbejdskraften forlader dem, thi de undslaar sig Forsørgerpligten og gør stadig Byen til Maalet og Landet kun til en forbandet Nødvendighed.

Alt, alt for længe har Ungdommen i blind og sløv Dumhed troet paa Liberalismens Evne til en skønne Dag at skaffe dem bedre Kaar, først nu begynder det saa smaat at dæmre for dem, at det har været Lygtemænd, men hvad saa? Der er ved at komme i Bevægelse i Landboungdommen, men hvorhen? Man tager ganske fejl, hvis man tror, at denne Ungdom er ufarlig, tværtimod, uskolet og primitiv som den er i sin Tankegang, mærket af Krisen, er den et farlig Objekt i den Bondeklasses Haand, der vender sig fjendtlig mod Byen og Arbejderne som dem, der udsuger Samfundet. Disse Forhold vil ogsaa naa Bristepunktet, der maa gøres noget mere end den hidtidige negative Debat, der har været ført.

Det kan være, det bliver nødvendigt at foretage en gennemgribende Omlægning af alle Landbrugets Forhold, men da maa man end ikke gaa af Vejen for dette.

Det vil forudsætte en Udligning af Arbejde og Kapital imellem, og har saaledes et politisk Moment, som vi ikke maa se bort fra. De Folk, der paa Rigsdagen repræsenterer Landmanden, maa føle deres Ansvar, ikke alene overfor Ejendomsbesidderne, men i lige saa høj Grad overfor den mange større Befolkningsdel, der skal leve af Landbruget som Lønarbejdere.

Man maa humanisere sit Syn paa Landboungdommen og naa til at betragte dem som Lærlinge, der har Beskyttelse Behov og ikke som nu, hvor selv de yngste nede omkring Konfirmationsalderen betragtes ret og slet som Arbejdskraft. Dansk Arbejdsmands Forbunds Landarbejdergruppe og D. s. U. har ogsaa i Fællesskab fremsat Krav om Beskyttelse af Landarbejderungdommen. Det er fremsat i 9 Punkter, der kan sammenfattes i følgende: 8 Timers gennemsnitlig Arbejdstid; for Medhjælpere under 18 Aar mindst 12 Timers sammenhængende Hvile og Fritid. Overarbejde kun tilladt under særlige Forhold; aarlig Ferie; Forbud mod Hustugt; Værelserne i Overensstemmelse med Tidens Krav; udvidet Skoleundervisning; Adgang til Undervisning i Tilknytning til det praktiske Arbejde; desuden Maanedsaflønning og en Løn, der staar i rimeligt Forhold til udført Arbejde. Disse Punkter indeholder store Forbedringer imod Nutidens Forhold, medens man iøvrigt vil se, at det er overordentlig simple Krav, der her er fremført.

De indeholder mange af de Krav, som man i Dag berettiget kan stille, men mangler det Hovedmotiv, der skal gøre Landarbejderungdommen til en fri og selvstændig Klasse i Lighed med andre Erhvervs Ungdom.

Pointet i dette maa være Ophævelsen af Medhælperloven i dens nuværende Skikkelse, der er et bevidst Pligtdiktat til Medhjælperne overfor Husbonden, hvorimod den kun afsætter vage og mangelfulde Pligter til Husbonden (samme Lov er lovmæssig set ikke af stor Betydning, idet det betragtes som en Tarvelighed at paakalde sig Lovens Ret, og hvad kun faa gør), og ombytte den med en Besktytelseslov i Lighed med Lærlingeloven og »Lov angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde«, som man har i Byen.

I en saadan Lov maa fremfor alt betones, at Arbejdsforholdet (imod før Fæsteforholdet) ikke kan indgaas lovmæssigt bindende for et halvt Aar eller mere, Hel- eller Halvaarslønning maa som Følge deraf heller ikke finde Sted. Foruden det i det forrige fremførte Krav maa der være Bestemmelser om, »at Medhjælperen ikke maa anvendes til Arbejde, der er skadelig for hans Sundhed eller ikke staar i Forhold til hans Kræfter«. Der maa kræves Værelser saaledes, saa Ungdommen kan være tjent med at opholde sig der i deres Fritid; en ufravigelig Regel maa det være, at de er til at opvarme.

Desuden maa der gennem et Tilsyn skabes Garanti for, at en saadan Lov vil blive overholdt, en Foranstaltning, som vi ogsaa i høj Grad trænger til under gældne Lov.

At en Gennemførelse af dette vil betyde en Berigelse for baade Folk og Land vil intet humanistisk indstillet Menneske bestride. De økonomiske Foranstaltninger vil betyde en Udjævning af Forholdet Land og By, en Sammenknytning fra neden af, der er baade værdifuldere og mere grundlæggende end den, der knytter Toppen sammen. Det vil dog først og fremmest betyde, at Samfundet gør simpel Ret gældende, og det tiltrænges — ja det haster.

Svend Nielsen.

Vrangstrup Sandby Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alt Kontingent maa være indbetalt senest den 25. Marts. Vi nærmer os den 31. Marts, hvor alt skal være i Orden. Lad os nu passe paa, saa ingen skal blive slettet paa Grund af Restance.

Hans Hansen.

Sengeløse Afdeling.
For at undgaa Slettelse skal alle Restancer være indbetalt til Kassereren inden 31. Marts, da Medlemmerne ellers vil blive slettet uden videre Varsel.

Otto Hansen.

Stensved Afdeling.
Medlemmerne maa huske, at Restance udover 4 Uger vil medføre Slettelse, saa Medlemmer, som maatte staa med større Restance, maa snarest faa deres Bog i Orden (senest den 31. Marts).

Otto Nielsen.

D. A. F., Fodby og Omegns Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger. Restance derover kan have Slettelse til Følge. Husk, vi nærmer os den 31. Marts, hvor alt Kontingent, ogsaa for Marts Maaned, skal være betalt, da ingen maa staa til Restance til den Tid og Slettelse vil ske uden nærmere Varsel. **Peter Larsen.**

Hjembæk Afdeling.
Husk nu, at vi nærmer os den 1. April, og at alt gerne skulde være betalt til Kassereren senest den 25. Marts, saa han kan blive færdig med Regnskabet og indsendt det for Halvaaret. Husk nu, Kammerater, at den 25. Marts er sidste Frist. Vi skulde jo gerne være lige saa mange Medlemmer efter April. **Niels P. Andersen.**

D. A. F., Aversi-Tybjerg Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at al Restance maa være indbetalt senest den 31. Marts, da det ellers har Slettelse til Følge. Pas nu paa, Kammerater, og bevar jeres Medlemsret. **Hans Christiansen.**

Søllerød-Lyngby Afdeling.
Da vi nærmer os den 31. Marts, hvor al Restance skal være betalt, anmodes Medlemmerne om i egen Interesse at faa Restancerne bragt ud af Verden. Opkræveren kommer kun en Gang hver Maaned, men Kontingent kan indbetales hver Fredag Aften fra 7—8 hos Kassereren, Højbjergvej 8, Holte. **Chr. Christensen.**

Tornemark Afdeling.
Kontingent for Marts maa være betalt til Kassereren senest den 28. ds. for at undgaa Slettelse. Kassereren træffes Lørdag Aften og Søndag fra 8 til 10 Formiddag.

Bestyrelsen.

Holmstrup Afdeling
meddeler herved, at Medlem Nr. 319566, Johannes Jensen, er udmeldt fra den 27. Januar 1935 paa Grund af Invaliditet, og skal til at have Invalideren te.

Jens Hansen.

Ottestrup-Sorterup Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at over 4 Ugers Restance kan medføre Slettelse. Husk, vi nærmer os stærkt den 31. Marts, hvor alt skyldigt Kontingent skal være indbetalt, da det ellers uvægerlig har Slettelse til Følge. Husk det nu, Kammerater, ingen har Raad til at glide ud af Organisationen. **Viggo Rasmussen.**

Slangerup Afdeling.
Medlemmerne bedes bemærke, at vi nu stærkt nærmer os den 31. Marts, hvor alt Kontingent skal være betalt, ogsaa for sidste Uge i Marts, da det ellers har Slettelse til Følge. **Emil Petersen.**

Viskinge Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes herved paa, at al Restance skal være betalt senest Lørdag den 30. Marts, da det ellers uden videre Varsel har Slettelse til Følge. Kontingenthjælp ydes af Kommunen ved Skærveslagning. Generalforsamling afholdes først i April Maaned.
Viggo H. Rasmussen.

Boeslunde Afdeling
gør Medlemmerne opmærksomme paa, at vi nærmer os den 31. Marts, da alt Kontingent skal være betalt, da det ellers har Slettelse til Følge. Husk det nu, Kammerater, vi har ingen at undvære. **Bestyrelsen.**

Nyraad Afdeling
afholder Generalforsamling paa Nyraad Kro Lørdag den 13. April Kl. 7½. Valg af Næstformand og Kasserer. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være Formanden i Hænde Lørdag den 6. April. Medlemmerne erindres om at faa betalt inden 1. April, som er sidste Frist.
Bestyrelsen.

Kværkeby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Torsdag den 11. April Kl. 7½ i Kværkeby Forsamlingshus. Forslag til Generalforsamlingen maa indsendes til Formanden senest den 5. April. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at alt Kontingent skal være indbetalt inden 1. April, da det ellers har Slettelse til Følge i Følge Lovene. **Bestyrelsen.**

Jydstrup-Valsølille Arbejderparti
afholder Harmonikakoncert Lørdag den 30. ds. Kl. 8. Derefter Bal til Kl. 2 for Foreningens Medlemmer. **Hasting Stockfleth.**

D. A. F., Gadstrup-Syv Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at alt Kontingent og Restance for Vinterhalvaaret skal være betalt til Kassereren senest den 25. ds., da man ellers risikerer at blive slettet. **Ole Petersen.**

Stege og Omegns Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 6. April Kl. 8 Aften paa Strandkafeen i Stege. Dagsorden i Følge Lovene. NB. Medlemmerne erindres om, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor al Restance maa være betalt, ogsaa for Marts Maaned, for at undgaa Slettelse.
Jens Anton Jensen.

Borup Afdeling (L.).
Da Regnskabet skal afleveres i April Maaned, bedes Medlemmerne ordne deres Forhold til Afdelingen senest d. 25. Marts. Eventuelle Restanter efter denne Dato vil blive slettede uden andet Varsel.
Carl Olsen.

Skibby Afdeling (L.).
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at al Restance skal være indbetalt til Kassereren inden den 1. April, grundet paa Sammenslutningen med D. A. F. i Skuldelev.
Vilh. Rasmussen.

Tune Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at vi nærmer os stærkt den 31. Marts, hvor al Restance skal være indbetalt, da det ellers uvægerlig har Slettelse til Følge. Husk det nu, Kammerater, ingen har Raad til at glide ud af Organisationen. **Bestyrelsen.**

Ejby-Dalby Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at al Kontingent skal være betalt inden 1. April, da de ellers uden Varsel vil blive slettet af Forbundet. **Hans Nielsen.**

Herfølge (L.) Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor alt Kontingent skal være betalt. Restancer maa være Kassereren i Hænde senest den 27. Marts. Vort Motto maa være: Ingen Restancer pr. 31. Marts, ingen Slettelser.
Fr. Nielsen.

Haarlev Afdeling (L.).
Medlemmerne erindres om, at vi snart nærmer os den 1. April, hvor alt Kontingent skal være betalt, og de, som ikke inden nævnte Dato har bragt deres Forhold i Orden, vil uden nærmere Opfordring blive slettet. **Chr. Christensen.**

Egeslevmagle Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at al Restance skal være indbetalt senest den 27. Marts for at undgaa at blive slettet. Allersidste Frist er jo 31. Marts til Forbundet. **Peter Chr. Hansen.**

Tranebjerg Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at Lørdag d. 30. Marts Kl. 20 absolut er allerseneste Frist for Indbetaling af Kontingent til Opkrævere og Kontorbestyrer. De, som ikke til ovennævnte Tid har klaret for Marts Maaned, vil uden videre Varsel blive slettet. **Bestyrelsen.**

Egebjerg Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at vi nærmer os den 1. April, hvor al Restance maa være betalt til Kassereren senest den 31. Marts, for at undgaa Slettelse.
Bestyrelsen.

Nivaa Afdeling
afholder afsluttende Generalforsamling Lørdag den 23. Marts Kl. 8 paa Nivrød Kro. Alle Medlemmer maa møde og tage Fagbogen med. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at alt Kontingent skal være betalt inden den 25. Marts. Enhver, som staar til Restance efter den Tid, vil blive slettet. **Lars P. Larsen.**

Jægerspris Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at al Restance skal være indbetalt inden den 31. Marts, da de ellers vil blive slettet uden videre Varsel. **Bestyrelsen.**

Halsnæs Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at al Restance maa være betalt til Kassereren inden den 1. April for at undgaa Slettelse. Husk, at slettede Medlemmer maa betale 25 Kr. for at blive optaget paany. Medlemmer, som staar i C-Gruppen og ikke mere arbejder ved Landbruget, vil ikke kunde faa C-Mærker for Marts Maaned. Saaledes vedtaget paa sidste Medlemsmøde. **Jens Nikolaisen.**

Løve Afdeling.
Møde afholdes i Løve Forsamlingshus førstkommende Fredag d. 22. Marts Kl. 8. Vi har indbudt samtlige organiserede Arbejdere i Sognet. Angaaende en Forhandling med Sogneraadet om Kommunens Arbejde. Mød nu alle, og husk, at al Gæld skal være betalt inden den 31. Marts.
Richard Hansen.

Hvidovre-Valby Afdeling
afholder Agitationsmøde Lørdag den 30. Marts Kl. 20 i Malermester Hansens Lokaler, Brøndbyvester, og Onsdag den 2. April i Brøndbyøster Forsamlingshus. Paa det første Møde taler Formanden for Lyngby Afdeling, Chr. Christensen, og paa det sidste Møde »Landarbejderbladet«s Redaktør, Marius Olsen. Alle organiserede og uorganiserede Arbejdere indbydes. Agitér for Tilslutning. **Agitationsudvalget.**

Sludstrup Afdeling
afholder Generalforsamling i Slotsbjergby Forsamlingshus Lørdag den 6. April Kl. 7½, hvor følgende behandles: 1. Regnskabet. 2. Valg af Kontrolbestyrer. 3. Valg af Kasserer. 4. Valg af et Bestyrelsesmedlem. 5. Valg af Revisor. 6. Valg af Suppleant. 7. Eventuelt. **Poul Poulsen.**

Sneslev Arbejderparti
afholder stor Dilettantforestilling i Sneslev Forsamlingshus Søndag den 24. Marts Kl. 7½. Der opføres »Den Tredie«, Sangspil i 1 Akt, skrevet af C. Hostrup, og »Den kloge Kone«, Lystspil i 1 Akt, skrevet af Peder R. Møller. Derefter Bal til Kl. 1. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes. Medlemsbevis skal forevises ved Indgangen. **Hans P. Andersen.**

Borre Afdeling (Møen).
Tirsdag den 26. Marts kommer D. s. U. (Stege) til Borre og afholder Møde i Forsamlingshuset. Kom alle og tag de unge med. Agiter for god Tilslutning. Stort Program. Gratis Adgang. Medlemmerne erindres om, at alle Restancer og Kontingent gerne skulde være betalt inden d. 25. Marts. **Fr. Nordkvist.**

D. A. F., Torped-Sigersted Afdeling.
Medlemmerne bedes huske, at vi nærmer os den 1. April, og de maa derfor sørge for at faa betalt til den Tid, da det ellers har Slettelse til Følge. **Bestyrelsen.**

Nivaa Afdeling (L.)
afholder afsluttende Generalforsamling paa Niverød Kro Lørdag den 23. Marts Kl. 8. Kammerater! Husk at alt Kontingent skal være indbetalt inden den 25. Marts og kommer Opkræverne ikke, maa Medlemmerne selv sørge for at betale. Enhver, som staar til Restance bliver slettet, da vi overgaar til D. A. F. til 1. April.
Lars P. Larsen.

D. A. F., Gadstrup-Syv Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at det snart er den 31. Marts, hvor alt Kontingent skal være betalt, da man ellers vil blive slettet De Medlemmer, som staar meget til Restance og ikke selv mener at kunne skaffe Kontingentet, maa henvende sig til Kassereren og faa et Skema, saa de kan ansøge det sociale Udvalg om Kontingenthjælp.
Ole Petersen.

Sludstrup Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alt Kontingent, ogsaa for Marts Maaned, maa være indbetalt til Kassereren senest den 25. Marts, da de ellers vil blive slettede uden videre Varsel.
Karl Mortensen.

D. A. F., Tjæreby Afdeling.
afholder ordinær Generalforsamling Mandag d. 1. April Kl. 19,30 i Forsamlingshuset. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, bedes afleveret til Formanden senest 4 Dage før. Mød nu allesammen for en Gangs Skyld, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. Efter Generalforsamlingen fælles Kaffebord.
Bestyrelsen.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(Medlemsantal ca. 130.000. Forsikringssum ca. 1 Milliard Kr. Reserver ca. 1,3 Mill. Kr.)
I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30.000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40.000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50.000 Kr.
I Løsøreafdelingen optages: Løsøre, saavel i Købstæderne som paa Landet.
I Tyende- og Ungdomsafdelingen optages: Ejendele indtil 2500 Kr.s Forsikringssum, uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Nørrevoldgade 16, København K. Tlf. 383.

Avertér i Landarbejderbladet.

Sværdborg Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at alt skyldigt Kontingent skal være betalt til 1. April for at undgaa Slettelse. **Karl Jensen.**

Damsholte Afdeling
Medlemmerne erindres om, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor alt Kontingent skal være betalt. Altsaa, Kammerat, hvis du er kommet i Restance, begynd saa med det samme at betale lidt hver Uge, saa vi ingen skal slette for Restance.
Ligeledes erindres Medlemmerne om, at det ikke kan nytte at henvende sig til Kontorbestyreren om at faa udbetalt Understøttelse, hvis man har mere end 4 Ugers Restance. **Jens N. Mortensen.**

Besser Afdeling (Samsø).
Medlemer af Besser Afdeling bedes erindre, at alt skyldigt Kontingent skal være betalt senest 25. Marts for at undgaa Slettelse. **Anker Bøhm.**

Snesere Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at al Restance af Kontingent til Afdelingen skal være indbetalt inden 31. Marts
Bestyrelsen.

Herslev-Gevninge Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Restancefristen kun er 4 Uger og at alt skyldigt Kontingent skal være indbetalt senest den 31. Marts, da det ellers vil have Slettelse til Følge.
Peter Petersen.

D. A. F. Ørsted (Sjæll.) Afdeling.
Da vi nu nærmer os 31. Marts, bedes Medlemmerne huske, at al Restance skal være indbetalt. Restance efter 31. Marts har Slettelse til Følge uden videre Varsel. Saa maa I huske, at det blev vedtaget paa vor sidste Generalforsamling, at Medlemmer, der udebliver fra Generalforsamling, skal betale 25 Øre i Mulkt.
Olaf Andersen.

Nylars Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at alt Kontingent maa være betalt inden 1. April, hvis Slettelse skal undgaas.
Janus Sorth.

Kongstrup-Tølløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen for skyldigt Kontingent er kun 4 Uger. Restance skal være indbetalt senest 25. Marts, hvis Slettelse skal undgaas. **Bestyrelsen.**

Rakløv Afdeling.
Alt skyldigt Kontingent maa være indbetalt til Kassereren senest Lørdag den 30. Marts, saafremt man vil undgaa Slettelse. Medlemmer, som ikke har betalt deres Restance ovennævnte Dato, vil uden videre Varsel blive slettet. **Bestyrelsen.**

Alsted-Fjenneslev D. A. F. og Slaglille-Fjenneslev D. s. U.
afholder Agitationsmøde i Fjenneslev Forsamlingshus Tirsdag d. 26. ds. Kl. 7½. Foruden Foredrag bydes der paa forskellig anden Underholdning. Kammerater, ældre som yngre, Mænd og Kvinder, mød nu talrigt frem den Aften og lad de unge D. s. U.ere mærke, at de har de Ældres Interesse for det Arbejde, de har viet deres unge Kræfter. Tag vel imod D. s. U.-erne og tilskynd eders Sønner og Døtre til at tilslutte sig D. s. U. Afdelingen.
P. Hansen.

Næstved-Egnens Afdeling.
Halvaarlig Generalforsamling afholdes Lørdag den 30. Marts Kl. 8 i »Folkets Hus«, Vinhusgade. Dagsorden bekendtgøres senere. Forslag bedes indleveret til Formanden skriftlig og senest 4 Dage før.
Husk al Restance betalt inden 31. Marts.
H. Ludvigsen.

Næstelsø Afdeling.
Kontroltiden er for Eftertiden fra 10 til 11 og bedes nøje overholdt. Da vi nu nærmer os den 31. Marts, bedes Medlemmerne huske at al Restance skal være indbetalt. Restance efter 31. Marts har Slettelse til Følge uden videre Varsel. **Emil Hansen.**

Haslev Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alt Kontingent, ogsaa for Marts Maaned, maa være indbetalt til Kassereren senest den 25. Marts. Lad os nu se det hele bragt i Orden til nævnte Dato.
Nic. Andersen.

D. A. F., Haarslev-Tingjellinge Afdeling.
Paa Grund af den aarlige Opgørelse den 1. April, gøres Medlemmerne opmærksomme paa, at al Kontingent skal være betalt til undertegnede inden den 25. Marts, ellers har det Slettelse til Følge. Husk, ingen maa glemme at betale, vi har ingen at undvære. **Otto Kristensen.**

Koldby Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alt Kontingent skal være indbetalt til Kontorbestyreren senest 30. Marts.
J. S. Henriksen.

Baarse Afdeling.
Medlemmerne gøres herigennem opmærksom paa, at vi nærmer os med raske Skridt den 31. Marts, hvor al skyldigt Kontingent skal være betalt for at undgaa Slettelse. Det er dyrt at blive optaget paa ny; vi ved jo alle, at for et nyt optaget Medlem gaar et Aar inden Understøttelsen træder til. Husk det, Kammerater.
Martin Andersen.

Nidløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at skyldigt Kontingent maa være betalt inden 31. Marts for at undgaa Slettelse. Kontingentet bedes indbetalt til Kassereren senest den 25. Marts, da vi skal have Bogerne reviderede til Opgørelsen.
Alf. Pedersen.

Vester Egede Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at over 4 Ugers Restance kan medføre Slettelse, og husk paa, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor al Restance skal være betalt, da det ellers har Slettelse til Følge. Medlemmerne har selv Ansvar for rettidig Betaling af Kontingentet. **Jens Hansen.**

Gundsølille Afdeling.
Medlemmerne erindres herved om, at ingen Restance udover 4 Uger er tilladt, ligesom man maa sørge for at faa indbetalt al Kontingent senest den 25. Marts, da Slettelse ellers vil blive Følgen.
Bestyrelsen.

Aarby Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at al Restance maa være betalt til den 31. Marts Medlemsbøgerne revideres den 30. Marts. Aarlig Generalforsamling den 6. April. Hvis der er nogle Medlemmer det kniber for at faa betalt Kontingentet, saa henvend jer til Socialhjælpen hos Kommunen og faa et Skema til Udfyldning om Kontingenthjælp. Jeg er villig til at medvirke. Efter Loven er vi berettiget til 50 pCt. paa et Aar, naar det kniber. Oplysninger desangaaende kan faas til enhver Tid. Haaber enhver vil gøre sit bedste for at faa det hele i Orden.
N. P. Petersen.

Læg Vægt paa rigeligere Græsning.

Græsmarken bør have 200 à 300 kg Superfosfat og 200 à 300 kg Kaligødning pr. Hektar, derved forøges Udbyttet, og Kvaliteten forbedres. Hvis Kløverbestanden er ringe, skal der tillige gives et Tilskud af Svovlsur Ammoniak.

De tre Gødninger kan sammenblandes og gives paa én Gang, naar Føret og Vejret tillader det.

En velgødsket Græsmark giver de bedste og billigste Foderenheder.

Det danske Gødnings-Kompagni.

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 13. Fredag den 29. Marts 1935. 21. Aargang.

Ugens Tekst.

Intet spirer saa frodigt som Ukrudt. Hvor det faar Lov til at brede sig, vil det meget snart tage Overhaand over Kulturplanterne. Det har stærkere Rødder, er bredere i Væksten og kræver meget mere Næring end en Kulturplante. Hvis du saar Ukrudt i din Have, vil du aldrig høste Roser, og hvis du lader Ukrudt og Roser spire Side om Side under lige Betingelser, kan du ogsaa være forvisset om, at Ukrudtet inden længe tager saa kraftigt Overhaand, at Roserne snart sygner hen.

✦

Denne Sandhed gælder ikke alene i Planteverdenen. Ogsaa i det menneskelige Samfund er noget lignende Tilfældet. I Øjeblikket er det politiske Ukrudt ved at tage Herredømmet i Europa. National Egoisme, Had og Hævngerrighed, Rovdrift og Rustningsgalskab har i hele sin Vederstyggelighed bredt sig i Folkeageren. Flere Steder er Demokratiets sunde Kulturplanter rykket op med Rode. Andre Steder er de langsomt visnet hen. Atter andre Steder staar de blege og slappe i Skyggen af de struttende Ukrudtsplanter, der knap tolererer dem og hvert Øjeblik truer med at udslukke deres Liv.

✦

Og jo mere især det militaristiske Ukrudt breder sig, desto større Krav stiller det til Landenes Økonomi. I mange Lande er det ved at sluge hele Næringen. Alle andre Formaal opgives til Fordel for det umættelige Uhyre, og Folket sættes paa Smalkost, mens Dragen vokser sig stærk.

Gennem mere end fire Aar har Verden nu været hærget af en Krise, der har været ved at suge al Kraft af Folkelegemet. De brede Masser har lidt ubeskrivelig Nød. Økonomien har været saa haardt anspændt, at man har været nødsaget til at følge Laanepolitikens beskæmmende Vej, d. v. s. vælte Byrderne over paa Efterkommerne. Men netop i denne Tid har alle Storstater væltet sig ind i de skæbnesvangre Kaprustninger, og just i den sidste Maaned har man rundt om i Landene bevilget mange ny Milliarder til militære Formaal.

✦

Tysklands Indførelse af den tvungne Værnepligt var officielt Signalet til disse Skridt, men Ukrudtet havde jo forlængst slaaet Rødder og var begyndt at skyde kraftigt op. Det har skudt sine giftige Planter frem Side om Side med Reaktionens, Diktaturets og Nationalismens Sejr. Før denne Sejr blev det holdt i Ave af Demokratiet, men saa snart Kulturplanterne var sygnet hen, fik det ganske fri Bane. Og hvem er nu i Stand til at rense det væk fra Folkeageren. Englands Luftrustninger er stærkt forøget. Et Par Milliarder er lige bevilget til Englands Militarisme. Frankrig har forlænget Uddannelsestiden med et Aar og ligeledes bevilget ny mægtige Summer. Tropperne er trukket sammen ved den tyske Grænse. Italien, der har indført militær Opdragelse af Børnene fra deres sjette Aar, har indkaldt fire ny Aargange under Fanerne. Polen ofrer i Forvejen over Halvdelen af sine Statsindtægter paa Militarisme. Østrig og Ungarn vil følge Tysklands Eksempel. Balkanstaterne er i Forvejen at ligne ved Fæstninger. Og Rusland møder med en Hær paa 2 Millioner Mand.

Kapitalismen og Militarismen er paany ved at sanke Ukrudtets Høst i Lade. Døden marcherer paa Europas Landeveje.

Sirius.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Kontingentindbetalingen pr. 31. Marts.

Ved nærværende erindrer vi vore Afdelingskasserere om, at Kontingentet for Marts Maaned skal være indbetalt til Arbejdsløshedskassen i første Halvdel af April Maaned, og vi maa meget henstille til Eder at overholde denne Indbetalingsfrist.

I denne Forbindelse erindrer vi Eder ogsaa om vor Artikel i Fagblad Nr. 17 af 15. September 1934, hvori vi har gjort Eder bekendt med en fra Arbejdsdirektoratet modtaget Skrivelse, hvori det meddeles, at Socialministeriet har paalagt Arbejdsdirektoratet at indskærpe alle de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, at Restancefristen skal overholdes og respekteres fuldt ud. Dette gælder ikke mindst Bestemmelsen om, at der pr. 31. Marts ingen Restancefrist er. Vi henviser desangaaende til vore Vedtægters § 32, Stk. 2, der lyder saaledes:

»Ved Regnskabsaarets Udgang gælder ovennævnte Restancefrist dog ikke, idet alt skyldigt Bidrag skal være indbetalt inden hvert Aars 31. Marts. Er dette ikke sket, finder Slettelse Sted paa samme Maade som anført i Stk. 1.«

Under Henvisning hertil beder vi alle vore Tillidsmænd paase, at Kontingentregnskabet bliver afsluttet saa betids, at der kan foretages Indbetaling til Hovedkontoret i første Halvdel af April Maaned, saaledes, at vi ogsaa rettidigt kan faa afsluttet Aarsregnskabet og Beretningen og uden Forsinkelser faa dette afleveret til Direktoratet.

København i Marts 1935.

Johannes Nielsen.

Er der Grundlag for Agitationen blandt Arbejdere paa Landet med Udsigt til organisatoriske Resultater?

I.

Dette Spørgsmaal bliver den organiserede Landarbejder ofte af sine uorganiserede Kammerater stillet overfor, idet disse sidste ikke rigtig kan faa Forstaaelsen af det, der nu er sket, nemlig Landarbejderforbundets Sammenslutning med det store Arbejdsmandsforbund.

De uorganiserede Arbejdere paa Landet mener aabenbart, at nu findes der ikke længere noget Landarbejderforbund, og medvirkende til at indpode denne Mening og Forstaaelse er naturligvis Landbrugets Arbejdsgivere, som er stærkt interesserede i at forhindre deres Arbejdere i at indtræde i Organisationen.

Disse Arbejdsgivere er dog godt nok vidende om, at Landarbejdernes Organisation eksisterer fuldtud den Dag i Dag, de er ogsaa vidende om, at Organisatioenns Magt er forøget betydeligt efter at denne Sammenslutning har fundet Sted, og dette er selvsagt Grunden til, at de forsøger at indpode deres Arbejdere den Opfattelse, at Landarbejdernes Organisation er ophørt at eksisterer.

Det er ikke alene de uorganiserede Arbejdere, som disse Arbejdsgivere fylder med Snak, ogsaa de allerede organiserede Arbejdere faar Løgnen stukket ud paa forskellig Maade, alt eftersom disse er godtroende til.

Den, som skriver disse Linier, havde for nogen Tid siden en Samtale med en organiseret Fodermester, som ønskede at blive udmeldt af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Paa mit Spørgsmaal om, hvorfor han dog ikke længere vilde være Kammerat med os, svarede han, at han ikke vilde være med til at betale Understøttelse til Storbyernes Arbejdere.

Da Manden altid havde været stabil med sit Kontingent og ellers var helt rigtig, gættede jeg hurtigt, at det maatte være hans Arbejdsgiver, som havde fortalt ham Røverhistorier, og min Gætning var rigtig.

Jeg fortalte ham da, at han aldrig nogensinde havde betalt en rød Øre til Organisationen, som Byernes Arbejdere var rendt med, og at hans Understøttelse laa parat til ham selv og ingen andre den Dag, han selv som arbejdsløs maatte faa Brug for den.

Efter at have fortalt ham det solidariske System, som Arbejdernes Organisationer i hele Landet arbejder efter, saa fik Manden sit forhenværende Syn paa Organisationen tilbage og frafaldt Udmeldelsen.

Man ser heraf, hvilke Snarer, der kan blive udlagt for dem, som ikke har Adgang og Lejlighed til at følge med i det, som sker gennem Tiderne, og det er ikke altid helt nemt for en Agitator at faa bibragt Kammeraten den rigtige Forstaaelse, men med sejg agitatorisk Udholdenhed og en Bunke Taalmodighed vil det dog altid lykkes at naa det rigtige Resultat.

For den, som vil tilegne sig de fornødne Kundskaber, og som vil tænke over de Ting, som disse Kundskaber kræver, Selvtænkning og Selvstudie over, kan det ikke være svært at forstaa, at vor gamle Organisations Sammenslutning med Broderforbundet, Dansk Arbejdsmands Forbund, ikke alene var blevet en Nødvendighed men ogsaa det eneste rigtige i Form af Solidaritetsfølelse.

Der eksisterer kun én virkelig Arbejderklasse, politisk, der eksisterer mange faglige Arbejderorganisationer, men alle, eller saa godt som alle, dog samarbejdende i Centralforbundet, »De samv. Fagforbund«. Der bør herefter ogsaa kun findes én Organisation, hvori alle ufaglærte Arbejdere over hele Landet samles, og det er jo det, der her er sket.

150,000 ufaglærte Arbejdere, hvad enten de arbejder paa Landet eller i Byerne, hvad enten de arbejder paa Havn, Teglværk, Skov eller i Lade og Mark, alle staar de nu under samme Fane, understøttende hinandens Krav om Forbedring af Løn- og Arbejdsvilkaar: Hvilken Magt! Dette er da noget, som vore Arbejdsgivere maa regne med, naar Forhandlinger om Løntarif og Arbejdsvilkaar skal indledes, og de maa regne med det, ikke alene som en Faktor, men som en Magtfaktor.

Og ser vi ikke allerede Virkning og Resultater af denne mægtige Sammenslutning?

Jo, mange Kommuner, som tidligere ikke regnede den stedlige lokale Afdeling for noget, har nu maattet indgaa paa overenskomstmæssge Vilkaar til Gavn for Arbejderne, og flere skal nu følge efter, lige meget hvor reaktionært disse Kommuner kan være styrede.

Og Grundforbedringsarbejdet, bl. a. Dræningsarbejdet.

Ogsaa her foreligger et mægtigt Resultat, saa godt som hele Landet er belagt med Overenskomst om dette Arbejdes Udførelse.

Lad være at en og anden synes at Priserne i disse Overenskomster kunde være noget højere, en Kendsgerning er det imidlertid, at der nu er ordnede Forhold at arbejde efter, derefter skal det jo saa være det følgende Skridt at forbedre derpaa.

Og paa mange andre Omraader har Sammenslutningen vist gode og smukke Fremskridt for Arbejderklassen, Samarbejdet mellem Arbejderne i Smaabyerne og paa Landet, men dette er ogsaa en tvingende Nødvendighed for Arbejderne, der maa i hvert Fald ikke ses paa om Formands-, Kasserer- eller anden Tillidspost besættes af Per eller Povl, om Manden er saakaldt Arbejdsmand eller Landarbejder. Heldigvis har de allerfleste Afdelingers Medlemmer den rette Forstaaelse af Spørgsmaalet om Afdelingens Ledelse, der vælges Tillidsmænd i Henhold til Gruppens Medlemstal og de rigtige Mænd vælges, men der findes desværre ogsaa Egne endnu, hvor Forstaaelsen af Samarbejdet ikke endnu har fæstet Rod, og hvor de forskellige Gruppemedlemmer ligger og slaas om hvem der skal være Formand for Afdelingen o. s. v.

Dette er til stor Skade for Organisationen i sin Helhed, thi de reaktionære Sogneraad faar herved god Grund til at konstatere, at de organiserede Arbejdere ikke kan forliges indbyrdes, og dette resulterer som Regel i, at et saadant Sogneraad kan gøre Enkeltmandsaftaler om Arbejdets Udførelse, og at saadanne Aftaler ikke er overenskomstlige bliver en Selvfølge.

Men ogsaa det agitatoriske Arbejde indenfor disse Afdelinger lider i høj Grad ved saadanne Rivninger blandt de organiserede, thi den uorganiserede tumler om i en forvirret Uvished og kan ikke beslutte sig, idet han ikke ved til hvilken Side han skal gaa, og Følgen bliver meget ofte, at han slet ikke bliver at faa i Tale og vedblivende staar udenfor Rækkerne.

Ingen af Parterne er tjent hermed, ofte foretrækkes den uorganiserede Arbejder af Arbejdsgiverne, og denne er jo nødsaget til at tage Arbejde til den Pris, en reaktionær Bonde eller et dito Sogneraad vil byde, idet han jo aldeles ikke har anden Understøttelse end den, han kan »fedte« sig til hos Sognets Styrelse.

Der gives Landet over mange Tilfælde hvor Sognearbejdet er blevet udført for samme Beløb af de uorganiserede, som disse kunde kræve i Understøttelse ifald de havde været Medlem af Organisationen.

Nej, Medlemmerne ude i Landkommunernes Afdelinger maa og skal nu vide og huske paa, at hele Landets ufaglærte organiserede Arbejdere nu for Alvor er samlede i samme Baad, og denne skal nu styres til samme Havn som den vor Hovedledelse styrede til, nemlig: Samarbejdets Havn, og derefter skal det nok vise sig at Sammenslutningen giver de forventede Resultater, baade med Hensyn til bedre og lysere Livsvilkaar for Arbejderne paa Landet, men ogsaa forstærket Vækst i vor Organisation: D. A. F.

Dette Indlæg begyndte med Spørgsmaalet, om der endnu var Grundlag for agitatoriske Resultater blandt Arbejderne paa Landet. Og Svaret maa blive et absolut Ja, der er nemlig nu baade større og bredere Grundlag, nemlig som Følge af Sammenslutningen, nu er vore Agitatorers Antal blevet mere end firedoblet, vi agiterer nu for Tilgang til en i Forvejen mægtig Organisation, og vi behøver ikke mere at gaa nogen Arbejdsmands Dør forbi, alle skal tilhøre samme Forbund. Kun med den Forskel, at den Arbejder, som ifølge sin ringe Fortjeneste ikke ser sig i Stand til at fremskaffe det store Kontingent, nu kan læmpes ind i Organisationen til et Kontin-

gent, der svarer til hans Fortjeneste, og dermed være med til at skabe sig og sine Kammerater en bedre Levefod. Naar dette saa er sket, kan han, hvis han selv mener det formaalstjenligt, gaa over i en højere Kontingentgruppe og derved sikre sig en højere Arbejdsløshedsforsikring.

Dette er vel nok Basis for Agitation, men ikke nok hermed, der kan findes endnu mange Argumenter som vore Agitatorer kan fremføre, det sidste Nye er noget vore politiske Modstandere paa Tinge har givet os i Hænderne. Nemlig Skrinlæggelsen af den Arbejdsløshedshjælp som vore Partifæller i Regeringen havde foreslaaet.

Da Arbejderne ikke har anmodet Samfundet om at faa Lov til at gaa arbejdsløse det ene Aar efter det andet, saa er det jo ikke Arbejderne, der er Skyld i Arbejdsløsheden, det er altsaa Samfundets Skyld, det kapitalistiske Samfunds Skyld, og saa skulde det jo ogsaa være dette Samfund, der sørgede for en Bid Brød til sine fattigste Medlemmer. Men vore politiske Modstandere kunde altsaa ikke indse, at Samfundet havde Forpligtelse i denne Retning, og for deres Skyld kunde de arbejdsløse gerne sulte videre.

Vor Organisations Hovedledelse saa imidlertid anderledes samfundsmæssigt paa denne Ting, de besluttede at hjælpe de allerdaarligst stillede Medlemmer efter bedste Evne og bevilgede ca. 6 Millioner Kr. til dette Formaal.

Et saare smukt Træk af vore Tillidsmænd og et helt rigtigt Bevis for, at disse til daglig tænker paa dem, som har valgt dem til disse Tillidsposter.

Dette Træk skal ogsaa bruges under vore agitatoriske Besøg hos vore uorganiserede Medmennesker, og saa skal vi samtidig huske at tage lidt socialdemokratisk Agitation med paa vore Vandringer, thi faglig Politik og socialdemokratisk Politik hører uvægerligt sammen, dette har vi mange Beviser for, og dette skal vi alle huske, naar vi næste Gang staar med Stemmesedlen i vor Haand.

Den Regering, som Arbejderne i dette Land har sat til at styre Landet, skal stedse blive siddende, men den skal fra næste Valg sidde med et langt større Stemmetal, thi dette har den fortjent med Rette.

Axel Andersen.

Sølvbryllup.

Hans Peter Hansen og Hustru, Østrup Skov, Medlem samt Bestyrelsesmedlem af Harridslev-Albæk Afdeling, kan Onsdag d. 3. April fejre deres Sølvbryllup.

Afdelingen og Bestyrelseskolleger ønsker paa Forhaand hjertelig til Lykke.

Bestyrelsen.

Ophævet Blokade.

Den af Haderslev Afdeling A overfor Starup Kommune iværksatte Blokade er ophævet.

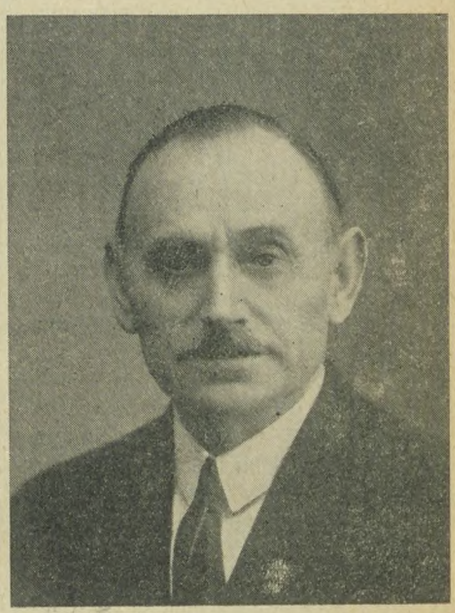
En Roesag for Retten.

Undertegnede blev antaget som Roearbejder for Sommeren 1934 hos Roeentreprenør C. Jensen, Stege. Betingelsen for at faa Arbejde hos ovenævnte er, at Roearbejderen skal underskrive en Kontrakt, som bl. a. lyder paa, at Roearbejderen skal lade 20 Kr. staa i Depositum hos C. Jensen, som Sikkerhed mod, at Roearbejderen kommer og optager det Areal Roer, han har luget. Men da C. Jensen ikke er særlig stabil i Pengesager, og det kniber med at faa sit Tilgodehavende, er der jo desværre nogle, som foretrækker at blive borte fra Optagningen, og det bliver jo saa en Gevinst paa 20 Kr., som C. Jensen putter i sin egen Lomme, og da der som bekendt er en fortvivlet Arbejdsløshed overalt, har C. Jensen jo ikke svært ved at faa nyt Mandskab. Til Optagningen ser C. Jensen jo helst, at Roearbejderen bliver borte fra Optagningen, saa han kan stryge førnævnte Gevinst. Da Tiden kom, da Optagningen skulde begynde, henvendte jeg mig hos C. Jensen og forespurgte, om hvornaar Optagningen skulde begynde paa Nordfeld, hvor jeg havde foretaget Lugningen, fik jeg det Svar, at Forpagteren paa Nordfeld havde udtalt, at han fik vist ikke Brug for andre end sine egne Folk til Optagningen, og da C. Jensen ikke tilbød mig et tilsvarende Areal Roer andetsteds, lod jeg ham vide, at jeg gjorde Krav paa det Areal Roer paa Nordfeld, som jeg havde luget, lovede han mig, at han skulde nok tale med Forpagteren derom; men da det ikke havde noget med Sandheden at gøre, at Forpagteren skulde have udtalt sig som førnævnt, fik jeg opklaret derved, at C. Jensen søgte nye Folk igennem Sorø Amtstidende. Jeg blev nu klar over, at jeg skulde ikke have Arbejdet ved Optagningen og henvendte mig derfor til C. Jensen og forespurgte, om jeg maatte begynde paa Optagningen paa Nordfeld. Jeg fik det Svar, at han ikke havde noget Arbejde til mig, og at jeg hellere maatte sørge for Arbejde selv, og som Grund derfor angav han, at jeg var utilfreds med, at jeg skulde henvende mig forgæves flere Gange for at faa mit Tilgodehavende hos ham i Stege, i Stedet for, som jeg gjorde Fordring paa, at han skulde komme paa Arbejdspladsen og udbetale vort Tilgodehavende, som han havde lovet mig. Da det ikke passede C. Jensen at udbetale mig de 20 Kr., som stod i Depositum hos ham, var der jo ikke andet for mig at gøre end at anlægge Sag imod ham. Jeg henvendte mig til Landarbejderforbundet om at føre Sagen, som det ogsaa gjorde. Sagen blev overgivet Overretssagfører P. A. Hansen, Vordingborg, og Resultatet blev, at C. Jensen skal betale mig 117 Kr. plus 5 pCt. Rente og tillige 65 Kr. i Sagsomkostninger. Ja, det vil jeg sige til Eder, Kammerater, som læser ovennævnte, at hvis i sætter Pris paa at faa Eders surt fortjente Penge og ikke være til Nar for Arbejdsgiveren en Maanedstid eller to, inden det passer vedkommende at udbetale Eders Tilgodehavende, saa skal I ikke søge Arbejde hos C. Jensen, Stege, da Resultatet ellers bliver som ovennævnt, og saa skal I endda være heldig, hvis I faar hele Eders Tilgodehavende.

Hermed Tak for Hjælpen og kammeratlig Hilsen.

Johs. Toft,
Pollerup.

60 Aar.

H. P. Jensen.

Den 1. April fylder Arbejdsløshedskassens Næstformand(H. P. Jensen, 60 Aar. H. P. Jensen er jo særdeles godt kendt indenfor D. A. F., til hvilket han har haft Tilknytning gennem adskillige Aar, først gennem sin mangeaarige Virksomhed som Formand for Hillerød Afdeling og senere som Hovedbestyrelsesmedlem og Viceforretningsfører.

I 1926 konstitueredes H. P. Jensen som Næstformand i Arbejdsløshedskassen, en Stilling, han stadig er genvalgt til og fremdeles har.

Igennem sit Arbejde i Forbundet og Arbejdsløshedskassen er H. P. Jensen kommet i Berøring med et meget stort Antal af Forbundets Tillidsmænd ude i Afdelingerne, og vi føler os forvisset om, at den Indsigt, som H. P. Jensen gennem Aarene har erhvervet sig, ikke mindst i Arbejdsløshedskassespørgsmaal, er kommen mange tilgode, og vi føler os derfor i Overensstemmelse med disse, naar vi ved denne Lejlighed ønsker H. P. Jensen til Lykke med de 60 Aar og fortsat Held til Arbejdet.

R—dt.

Fredsduen hænger med Næbbet.

Hele Verden er i Øjeblikket en sydende Heksekedel, der hvert Sekund truer med at koge over. Aarsagerne er mange; men de mest fremherskende er dog de forskellige Verdensmagters grænseløse militære Jalousi. De ligger paa Lur overfor hinanden, agter paa hvert eneste lille Bevægelse og ryster i Mamelukkerne ved Tanken om, at Rivalerne skal gøre militære Fremskridt. De overgaar herunder hinanden i militære »Forbedringer« og Udvidelser, saa Verden intet Øjeblik har oplevet noget Sidestykke til den Rustningsgalskab, der nu har bemægtiget sig Sindene og gjort Rivalerne mere eller mindre blinde og uimodtagelige for Fred og sund Fornuft.

Men alt imens er der en Kategori af »Medmennesker«, der godter sig og gnider Hænderne: V a a b e n f a b r i k a n t e r n e!

De tjener Milliarden af Guld paa deres forbryderiske livs- og menneskefjendske Virksomhed. De har derfor uanede Muligheder og Midler til at bearbejde saadanne samvittighedsløse Eksistenser, som uden Skrupler gaar Vaabenkapitalens infame Ærinder hos de lige saa samvittighedsløse Slyngler, som findes i ethvert Land og har mere eller mindre Tilknytning til andre lysky Ærkekæltringer i de kunstigt opskræmte Lande og deres Regeringer. Det er vanvittige Handeler, der i denne Tid afsluttes om Krigsmateriel.

De uhyre Kaprustninger finder Sted hele Verden over. Man indkalder Værnepligtige saa Hærene vokser til talmæssig Vanvidshøjder. Tanks og Flyvemaskiner anskaffes i Overmaal. Kanoner, Geværer, Ammunition m. m. fremstilles i saadanne Mængder, at man maa grue for det Øjeblik, da Magterne tager alle disse morderiske Instrumenter i aktiv Tjeneste.

Da er det uvægerligt forbi med alt Liv. Der er intet — absolut intet — Haab for Redning, hvis en Krig bryder ud. Den er — om nogen Sinde — s a a godt »forberedt«, at alt Haab paa Forhaand maa lades ude.

I Vaaben- og Ammunitionsfabrikkerne arbejdes der med sindsyg feberagtig Hast hele Døgnet. Dette er sket i flere Aar — og altsammen foregives at ske i Fredens hellige Navn. Og det er vanvittige Summer, der gaar i Vaabensvindlernes Lommer. Milliarder af Kroner tynger alle arme Landes Budgetter.

Og hvem gaar det ud over?

Selvfølgelig os alle.

Men hvem gaar det m e s t ud over?

A r b e j d e r k l a s s e n!

Dette er saa meget mere tragisk, som netop Arbejderne er de mest indædte Modstandere af al Slags Militarisme, og fordi Arbejderne — af et godt Hjerte — hader alt, hvad der har med Raahed at gøre.

Militarismens Væsen er i sig selv saa hæsligt og vederstyggeligt, at man blot maa undres over, at der endnu kan findes Væsener, der ikke nærer usminket Had til dette infame Uhyre.

Side om Side med de voldsomme Rustninger og Krigsforberedelser arbejdes der intenst af Spioner overalt paa Kloden. Mange Slags Forbrydelser begaas og forbliver vel i mange Tilfælde uopklarede bare for at fremskaffe Oplysninger om de enkelte Landes militære Stillinger. Bestikkelser finder Sted i enorm Udstrækning. Et modbydeligt Angiveri er sat i System. Mistænkeliggørelser paa løsest muligt Grundlag tages ogsaa med. Alle Midler bruges. De sjofleste og raaeste er ikke til at kimse af, og de bliver anvendt i en utrolig Maalestok og uden mindste Gran af Samvittighedsnag.

Og alt imens græder Fredsenglen sine blodige Taarer, mens Fredsduen langsomt tæres hen.

*

Om Ansvaret for al denne Kynisme er der ingen Tvivl — det er Kapitalismens. Og ganske specielt de kapitalistiske »Nydannelser«, der forgrener sig i Fascisme og Nazisme m. m. Det er et drabeligt stort og tungt Ansvar, Førerne af disse diktatoriske Systemer har. Men det sørgeligste af alt er, at det føler de ingenlunde.

Tværtimod — saa desperate og umenneskelige er disse Demagoger blevet i deres raa Færd, at intet Liv — uden naturligvis deres eget — har Værd, endsige er helligt.

Nationale, deliristiske Ideer er sat i Fornuftens Sted, og Raahed og Vold sidder i ophøjet Majestæt ved Bordenden af disse Regeringers »Forhandlingsborde«.

Et urimeligt Faatal tager Bestemmelser for Millioner af Menneskers Ve og Vel. Intet Under at det under disse Omstændigheder bliver til mere Ve end Vel.

Under disses Førerskab er det givet, at vi stiler mod Opløsningens dybe Afgrund og en Dag med et Skrig styrter i og omkommer.

Sludder og Vrøvl — vil maaske mange sige — der skrives og tales saa mange Fredens Ord. Der holdes saa mange, mange, næsten ukristeligt mange, Møder og Konferencer, hvor man kun taler om Freden og Metoder til dens Sikring og Bevarelse.

Det k a n da ikke være Løgn og Svindel altsammen.

Nej — man skulde ikke mene det. Man vil jo helst, naar man er almindeligt menneskeligt indstillet, tro paa det Godes Sejr, helst tro det bedste om sine Omgivelser.

Men modsiger ikke alle de grufulde Rustninger al Fredstale paa det mest uforskammede?

Hvor k a n man tro paa Forsikringerne om Freden, naar man ser, at alle Landes Hære fordobles og tidobles, mens Milliardbevillinger ruller som Ærter i Alverdens Parlamenter udelukkende til Indkøb af al Freds svorne Fjender: Kanoner og Krigsskibe m. m.

Hvor k a n man uden at skuffes tro paa Fredstalerne, naar man samtidigt fra samme Telegrafkabel faar sendt Meddelelser om, at man i kinesiske Laboratorier »rendyrker« Baciller til Inficering af Drikkevand med alskens Uhumskheder, og alt mens man læser og hører Radioen berette om Dødsstraaler og andet Djævelskab, som skal anvendes ved »den næste Krig«.

Er det underligt, om vi smaa Menneskesjæle bliver lidt skeptiske og maaske helst vilde forfalde til Pessimisme?

Sandeligt — det v a r ikke underligt. Men vi vil alligevel ikke give os slige golde Livssyn i Vold. Vi vil langt hellere — saa vidt vore Evner strækker — modvirke al Slags Raahed.

Vi ser, at vi kan vente os alt, hvis de skruppelløse Militarister alene skal bestemme. Vi v i l gerne tro paa Freden, men vi er mistænksomme paa Vagt — vi er paa vor Post for at de Galninge, der spiller samvittighedsløst højt Spil, ikke skal rende om Hjørnet med os.

Oplysning, Organisation, en god Presse — alt parret med Troen paa Retfærdighed og Fred og paa, at et nyt Samfund maa opstaa, skal forhindre os i at opleve det Ragnarok, som vi ellers styrer lige imod.

Vi er — trods alt — Optimister og Idealister.

Men at Fredsduen hænger med Næbbet er givet.

V i d i.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Merløsegaarden, St. Merløse pr. St. Merløse.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Havnø-Launkjær i Aalborg Amt.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

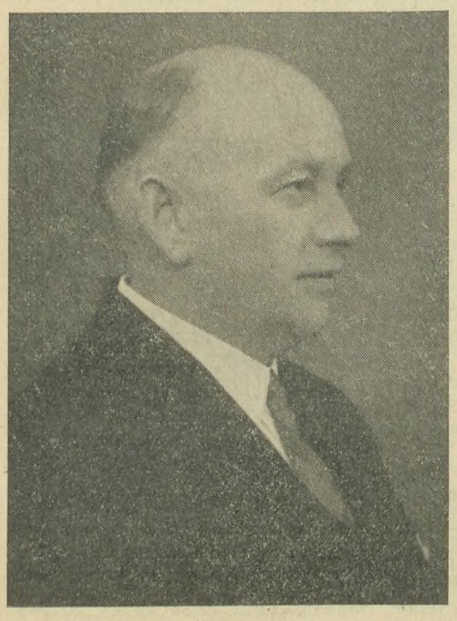
Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen,* Ramme.

Endvidere overfor følgende Kommu-

ner: *Vester-Øster Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Helsinge-Valby, Tølløse-Soderup, Esbønderup-Nøddebo, Blistrup, Græsted-Maarum, Hjørring Hirtshalsvejen, Tornby Hirtshalsvejen, Skanderborg Amt.*

Ny Sekretær i Arbejdsløshedskassen.

Kontorbestyrer Th. Gath.

Th. Gath er oprindelig Fabrikarbejder, og som saadan Medlem af Fabrikarbejdernes Fagforening, af hvis Bestyrelse han har været Medlem i 20 Aar. Siden 1918 har han været ansat paa det københavnske Kontrolkontor og er saaledes en Mand, der er godt inde i Arbejdsløshedskassens Forhold og vil kunne tilføre Arbejdsløshedskassens Hovedkontor en betydelig Arbejdskraft.

Th. Gath har været Sekretær paa flere af Forbundets Kongresser og Arbejdsløshedskassens Delegeretmøder, ligesom han ogsaa har været Medlem af Forbundets Revisionskomité gennem adskillige Aar, og er saaledes en velkendt Mand inden for vore Afdelinger.

Det stærkt forøgede Arbejde paa Arbejdsløshedskassens Hovedkontor har gjort det nødvendigt, at der ansættes en Sekretær, og Arbejdsløshedskassens Hovedbestyrelse har derfor, paa Forretningsudvalgets Indstilling, vedtaget at ansætte hidtilværende Kontorbestyrer for det københavnske Kontrolkontor, Th. Gath.

København i Marts 1935.

Johannes Nielsen.

Formanden for det svenske Landarbejderforbund, C. A. Falk, død.

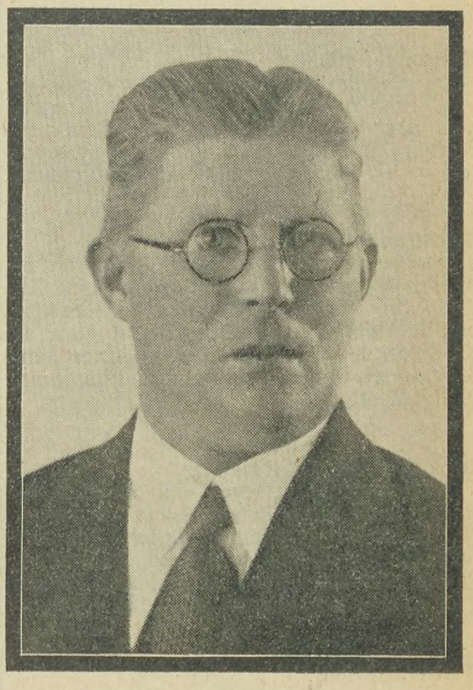
Fra Stockholm har vi modtaget en sørgelig Efterretning. Formanden for det svenske Landarbejderforbund, vor Kammerat, C. A. Falk, er afgaaet ved Døden den 26. Marts 1935. Kun 2 Dage var han syg, og nu staar vi allerede sørgende ved hans Baare.

I Løbet af forholdsvis kort Tid er de svenske Landarbejderes Organisation nu for anden Gang ved Dødsfald blevet ramt af et haardt Tab. Den 12. Januar 1929 maatte vor Fagfælle Falks Forgænger, ligeledes indhentet af en pludselig Død, slippe Forbundets Ror af sine Hænder. Og nu følger Falk efter ham. De svenske Arbejdere mister med ham en trofast Forkæmper for alle dem, der beskæftiges ved slidsomt Arbejde i Mark og Skov. Falk var endnu forholdsvis ung ved sin Bortgang. Han er født den 14. Februar 1882. De svenske Landarbejdere havde derfor Grund til at vente, at han endnu i en Aarrække kunde have været dem en god Arbejdskraft.

Men det er ikke alene vore svenske Kammerater, der sørger over vor Vens Død. Falk var tillige en trofast Medarbejder i det skandinaviske Samarbejde. Han var Medlem af Ledelsen for det Skandinaviske Sekretariat for Arbejdere i Landbrug og Gartneri.

Ogsaa indenfor den Internationale Landarbejder-Føderation har C. A. Falk ydet et stort og godt Arbejde. Overalt, hvor der var Lejlighed til at gøre en Indsats for Landarbejderne i alle Lande, finder vi vor Ven: paa Organisationernes internationale Kongresser og ved det Internationale Arbejdsbureau i Geneve. Da vi sidste Gang, det var i Februar i Aar, traf sammen med Falk her i København, gjaldt hans Besøg Arbejdet med Forberedelserne til den Internationale Landarbejder-Føderations Kongres.

Nu er den trofaste Medkæmper for

Landarbejdernes Interesser i Sverige, i Skandinavien, ja, i alle Lande, gaaet bort. Paa alle disse organiserede Fagfællers Vegne takker vi i Dag vor afdøde Ven for alt det Arbejde, som var Indholdet i hans Liv. Hans Minde vil leve videre i vore Hjerter.

Før Generalforsamlingernes Afholdelse.

Nu, da vi nærmer os den Tid, hvor den ordinære Generalforsamling afholdes, er der, som saa mange Gange før ved lignende Lejligheder, altid i Forvejen en ivrig Diskussion blandt Medlemmerne, hvorledes og hvordan vi skal arbejde i den kommende Periode, hvem vi skal have i Bestyrelsen o. s. v. Siden jeg for 6 Aar siden indtraadte i Afdelingens Bestyrelse samt som Kontrolbestyrer, har jeg haft Lejlighed til hvert Aar at konstatere, at ikke et eneste Aar er gaaet hen uden Kritik over saa det ene og saa det andet, ligemeget paa hvilken Maade vi arbejdede indenfor Bestyrelsen, saa var der noget at kritisere og rette hist og her.

Nu kunde det se ud til paa dette Indlæg, at jeg var en Modstander af denne Taktik fra Medlemmerne overfor Bestyrelsen, men det er jeg ikke, for efter min Mening er Kritikken paa sin Plads, naar den da er berettiget, for af Kritikken kan vi altid lære et og andet, der kan føre os nærmere de Maal, vi arbejder hen til, Maal, vi engang vil naa, naar bare det enkelte Medlems Kritik vilde komme frem paa vore Møder og ikke, som vi ser saa tit, naar dette eller hint Medlem har rettet Kritik over et eller andet, naar Dagen kommer, vi holder Mødet, er han ikke tilstede, eller i modsat Fald udebliver nævnte Kritik. Altsaa, naar vi møder til vore Generalforsamlinger først i April, saa kom frem med Jer rette Mening og Kritik.

Vælg de Medlemmer ind i Bestyrelsen, som I ved vil arbejde med Interesse for at forbedre Forholdene.

Kontorbestyrer Kaj Petersen,
Magleby pr. Borre, Møen.

Søllerød-Lyngby Afdeling.
Da vi nærmer os den 31. Marts, hvor al Restance skal være betalt, anmodes Medlemmerne om i egen Interesse at faa Restancerne bragt ud af Verden. Opkræveren kommer kun en Gang hver Maaned, men Kontingent kan indbetales hver Fredag Aften fra 7—8 hos Kassereren, Højbjergvej 8, Holte. **Chr. Christensen.**

Boeslunde Afdeling
gør Medlemmerne opmærksomme paa, at vi nærmer os den 31. Marts, da alt Kontingent skal være betalt, da det ellers har Slettelse til Følge. Husk det nu, Kammerater, vi har ingen at undvære. **Bestyrelsen.**

Sludstrup Afdeling
afholder Generalforsamling i Slotsbjergby Forsamlingshus Lørdag den 6. April Kl. 7½, hvor følgende behandles: 1. Regnskabet. 2. Valg af Kontrolbestyrer. 3. Valg af Kasserer. 4. Valg af et Bestyrelsesmedlem. 5. Valg af Revisor. 6. Valg af Suppleant. 7. Eventuelt. **Poul Poulsen.**

D. A. F., Afd. L., Roskilde.
Medlemmerne erindres om, at alt Kontingent skal være betalt senest Lørdag d. 30. Marts for at undgaa Slettelse, da der ingen Restance maa være ved Regnskabsaarets Slutning. Husk nu at betale i rette Tid, saa vi kan undgaa at slette nogen.
Emil Hansen.

Aarby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Aarby Forsamlingshus Lørdag d. 6. April Kl. 7½, hvor Medlemmerne bedes møde talrigt. Dagsorden: Beretning og Regnskab. Valg af Bestyrelse, som afgaar efter Tur. Eventuelt. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **N. P. Petersen.**

D. A. F., Fanefjord Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 6. April Kl. 7½ hos J. Rasmussen, Dame. Dagsorden: Beretning, Regnskab, Fællesorganisationen, Lønnen til Formand og Kasserer, Valg af Formand og Bestyrelse, Eventuelt. Mød nu op, Kammerater.
Husk at betale Kontingent inden 31. Marts. **N. P. Christoffersen.**

Borre Afdeling, Møen.
Ordinær Generalforsamling afholdes Lørdag den 6. April Kl. 7½ i Forsamlingshuset. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Bestyrelsen.**

Øster Egesborg Afdeling.
Generalforsamling afholdes i Tolstrup Forsamlingshus Onsdag den 3. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Laurits Jensen.

D. A. F., Magleby (Møen) Afdeling
og socialdemokratisk Forening afholder Filmsaften Torsdag den 4. April. Efter Forestillingen bliver der en Svingom. Entré 50 Øre. **Kr. Holm.**

Orø Afdeling.
Ordinær Generalforsamling afholdes i Orø Forsamlingshus Lørdag den 6. Marts Kl. 7½ Aften. Alle Medlemmerne bedes møde. Dagsorden ifølge Lovene. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen maa indgives skriftlig til Formanden 4 Dage før Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Bestyrelsen.**

Fuglede Afdeling.
Generalforsamling afholdes Søndag den 7. April Kl. 2 Eftm. paa Fuglede Hotel. Dagsordenen oplæses paa Generalforsamlingen. Forslag maa tilstilles Formanden 4 Dage før. Medlemmerne bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen.
Opmærksomheden henledes paa, at Restancen skal være betalt inden 1. April for at undgaa Slettelse.
Henry Jensen.

Storehedinge Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Hotel Stevns Lørdag den 13. April Kl. 7½.
Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Svend Mathiesen.

D. A. F., Aversi-Tybjerg Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Tybjerg Samlingshus Lørdag den 6. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Forslag, som ønskes behandlet, bedes indgivet skriftlig til Formanden senest d. 3. April. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Hans Christiansen.

Gunderslev Afdeling
afholder Medlemsmøde i Skelby Forsamlingshus Lørdag den 30. Marts Kl. 8. Dagsorden: Forslag til Priskurant for Landbrugsarbejde. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7½. **Chr. Wulff.**

Vettersløv-Hømb Afdeling
afholder Generalforsamling i Enigheden, Vettersløv, Fredag den 5. April Kl. 7½. — Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Ludvig Svendsen.**

D. A. F., Benløse-Bringstrup Afdeling.
Ekstraordinær Generalforsamling afholdes Søndag den 31. Marts Kl. 10 Formd. paa Hotel Tokio i Ringsted. Dagsorden: Priskuranten. Medlemmerne bedes møde talrigt. Husk, at al Gæld skal være indbetalt senest 1. April for at undgaa Slettelse. **Frederik Møller.**

Allerslev Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Allerslev Kro, Søndag den 7. April Kl. 2 Eftm. Af Dagsordenen fremhæves: Valg af Formand, Kontorbestyrer, Bestyrelsesmedlemmer, Opkrævere og Revisor. Vedtagelse af Priskurant. Skal Overenskomsten med Sogneraadet opsiges? Husk, at alt Kontingent skal være betalt inden den 1. April for at undgaa Slettelse.
Rikard Fredell.

Allerslev socialdemokratiske Forening
afholder sin 10aarige Stiftelsesfest paa Allerslev Kro Lørdag d. 6. April Kl. 19½. Der bliver Foredrag, Sang, Musik samt Forevisning af Filmen »Moderen«, Skuespil i 7 Akter, og en morsom Film. Fælles Kaffebord a 65 Øre og til Slut en Svingom. Entré 50 Øre. Medlemmer af Parti- og Fagforening samt D. s. U. indbydes.
Bestyrelsen.

Finderup-Ørslev-Solbjerg Afdeling
afholder Lørdag den 6. April Kl. 8 prc. ordinær Generalforsamling paa Ruds-Vedby Afholdshotel. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Johs. Hansen.

Onsbjerg Afdeling, Samsø.
afholder ordinær Generalforsamling paa Onsbjerg Hotel Lørdag den 6. April. Alle bedes møde. **August Larsen.**

Skamstrup Afdeling.
Medlemsmøde afholdes paa Mørkøv Hotel Tirsdag den 2. April Kl. 7½ til Drøftelse af Landbrugsoverenskomsten.
Bal og Lodtrækning afholdes i Skamstrup Forsamlingshus Lørdag den 6. April Kl. 8, hvortil Fag- og Partifæller indbydes. Medlemmerne erindres om, at Restance skal være indbetalt inden den 31. Marts, da de ellers vil blive slettet uden videre Varsel. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Ubby,
afholder Generalforsamling paa Jerslev Hotel Lørdag den 13. April Kl. 7 prc. med følgende Dagsorden: Valg af Dirigent. Beretning, Protokol og Regnskab. Valg af Formand. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer og 1 Suppleant, Valg af 1 Revisor og 1 Suppleant. Indkomne Forslag. Eventuelt. Forslag, som ønskes behandlet, maa være Formanden ihænde 3 Dage før Generalforsamlingen. **Ejner Nielsen.**

Sneslev Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Sneslev Forsamlingshus Onsdag den 3. April Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes give Møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen, saasom Vedtagelse af ny Priskurant, Forslag om at ophøre med Kontingentopkrævningen mod at Medlemmerne selv indbetaler Kontingentet til Kassereren m. m. **Bestyrelsen.**

Rakløv Afdeling.
Paa Grund af Opgørelse maa alle Medlemsbøgerne være indleveret paa Kassererkontoret senest Lørdag den 6. April for udensogns Vedkommende vedlagt Oplysninger om deres Opholdskommune den 31. Marts 1935. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Hjertebjerg Afdeling
afholder Generalforsamling Fredag den 12. April Kl. 7½ i Hjertebjerg Forsamlingshus. Dagsorden: Beretning, Regnskab, Valg, Indmeldelse i Fællesorganisationen, Oprettelse af en Sygehjælpekasse. Eventuelt. Mød nu alle, da et saa vigtigt Spørgsmaal som Oprettelse af Hjælpekasse er paa Dagsordenen. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Hjertebjerg Afdeling.
Medlemmerne gøres herved opmærksom paa, at Albert Jensen, Hjertebjerg, er valgt til Kontorbestyrer fra Mandag d. 8. April. Kontroltiden er fra Kl. 10—11 Formiddag.
Villiam Buel.

D. A. F. Ørsted (Sjæll.) Afd.
afholder ekstraordinær Generalforsamling Tirsdag den 4. April Kl. 7½ paa Haudrup Hotel (lille Sal). Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Samtidig gøres Medlemmerne opmærksom paa, at Kontrolstedet er flyttet til Olaf Andersen, Skovvejen.
Bestyrelsen.

Hellested Afdeling (L.)
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 7½ i Hellested Forsamlingshus med følgende Dagsorden: — Regnskabets Godkendelse, Valg af Formd., Næstformd., Kasserer, Revisor, Sekretær samt en Repræsentant til Kredsgeneralforsamlingen. Eventuelt. Det meddeles Medlemmerne at Kontrolstedet fra 1. Apr. er flyttet til Rasmus Olsen, Hellested.
Bestyrelsen.

Halsnæs Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Torup Kro Lørdag den 13. April Kl. 8. — Dagsorden og Forslag efter Loven. Mød nu allesammen. **Bestyrelsen**

Terslev Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Terslev Kro Lørdag d. 30. Marts Kl. 7½. Dagsorden: Fornyelse af Overenskomsten. Eventuelt. Husk, at al Restance skal være betalt inden 1. April.
Hans Rasmussen.

Jægerspris Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling paa Jægerspris Hotel Lørdag den 6. April Kl. 7½. Medlemmerne bedes møde talrigt op, da der er en vigtig Dagsorden. Forslag, der ønskes behandlet, maa være Formanden i Hænde senest 3 Dage forinden. **Bestyrelsen.**

Sønder Dalby Afdeling L.
afholder halvaarlig Generalforsamling i Dalby Forsamlingshus d. 6. April 1935 Kl. 7 med følgende Dagsorden: Valg af Formand, Bestyrelsesmedlemmer, Suppleanter, Revisorer, Revisorsuppleanter og Suppleant for Kontrolbestyreren. Behandling af Priskuranten. Eventuelt.
Johannes Høst Olsen.

Hammer Afdeling.
Medlemsbøgerne bedes indleveret til Kontrolstedet senest 31. Marts. Al Restance maa være indbetalt til samme Dato, hvis Slettelse skal undgaas. Husk, at det er dyrt at skulle optages paany som slettet Medlem,, foruden at Anciennitetet er tabt. **J. J. Jørgensen.**

Gimlinge Afdeling
afholder Generalforsamling i Gimlinge Forsamlingshus Onsdag den 10. April Kl. 7½ Aften. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være Formanden i Hænde senest d. 7. April. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet.
Laurits Petersen.

Buerup Afdeling.
Ordinær Generalforsamling afholdes i Buerup Forsamlingshus Lørdag d. 6. April Kl. 19½. Forslag, der ønskes behandlet, indgives i Henhold til Lovene.
Bestyrelsen.

Sengeløse Afdeling.
For at undgaa Slettelse skal alle Restancer være indbetalt til Kassereren inden 31. Marts, da Medlemmerne ellers vil blive slettet uden videre Varsel.
Otto Hansen.

D. A. F., Fodby og Omegns Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er 4 Uger. Restance derover kan have Slettelse til Følge. Husk, vi nærmer os den 31. Marts, hvor alt Kontingent, ogsaa for Marts Maaned, skal være betalt, da ingen maa staa til Restance til den Tid og Slettelse vil ske uden nærmere Varsel. **Peter Larsen.**

D. A. F., Aversi-Tybjerg Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at al Restance maa være indbetalt senest den 31. Marts, da det ellers har Slettelse til Følge. Pas nu paa, Kammerater, og bevar jeres Medlemsret. **Hans Christiansen.**

Ottestrup-Sorterup Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at over 4 Ugers Restance kan medføre Slettelse. Husk, vi nærmer os stærkt den 31. Marts, hvor alt skyldigt Kontingent skal være indbetalt, da det ellers uvægerlig har Slettelse til Følge. Husk det nu, Kammerater, ingen har Raad til at glide ud af Organisationen. **Viggo Rasmussen.**

Stensved Afdeling.
Medlemmerne maa huske, at Restance udover 4 Uger vil medføre Slettelse, saa Medlemmer, som maatte staa med større Restance, maa snarest faa deres Bog i Orden (senest den 31. Marts).
Otto Nielsen.

Slangerup Afdeling.
Medlemmerne bedes bemærke, at vi nu stærkt nærmer os den 31. Marts, hvor alt Kontingent skal være betalt, ogsaa for sidste Uge i Marts, da det ellers har Slettelse til Følge. **Emil Petersen.**

Viskinge Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes herved paa, at al Restance skal være betalt senest Lørdag den 30. Marts, da det ellers uden videre Varsel har Slettelse til Følge. Kontingenthjælp ydes af Kommunen ved Skærveslagning. Generalforsamling afholdes først i April Maaned.
Viggo H. Rasmussen.

Nyraad Afdeling
afholder Generalforsamling paa Nyraad Kro Lørdag den 13. April Kl. 7½. Valg af Næstformand og Kasserer. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være Formanden i Hænde Lørdag den 6. April. Medlemmerne erindres om at faa betalt inden 1. April, som er sidste Frist.
Bestyrelsen.

Kværkeby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Torsdag den 11. April Kl. 7½ i Kværkeby Forsamlingshus. Forslag til Generalforsamlingen maa indsendes til Formanden senest den 5. April. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at alt Kontingent skal være indbetalt inden 1. April, da det ellers har Slettelse til Følge i Følge Lovene. **Bestyrelsen.**

Jydstrup-Valsølille Arbejderparti
afholder Harmonikakoncert Lørdag den 30. ds. Kl. 8. Derefter Bal til Kl. 2 for Foreningens Medlemmer. **Hasting Stockfleth.**

Stege og Omegns Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 6. April Kl. 8 Aften paa Strandkafeen i Stege. Dagsorden i Følge Lovene. NB. Medlemmerne erindres om, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor al Restance maa være betalt, ogsaa for Marts Maaned, for at undgaa Slettelse.
Jens Anton Jensen.

Tune Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at vi nærmer os stærkt den 31. Marts, hvor al Restance skal være indbetalt, da det ellers uvægerlig har Slettelse til Følge. Husk det nu, Kammerater, ingen har Raad til at glide ud af Organisationen. **Bestyrelsen.**

Skibby Afdeling (L.).
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at al Restance skal være indbetalt til Kassereren inden den 1. April, grundet paa Sammenslutningen med D. A. F. i Skuldelev.
Vilh. Rasmussen.

Ejby-Dalby Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at al Kontingent skal være betalt inden 1. April, da de ellers uden Varsel vil blive slettet af Forbundet. **Hans Nielsen.**

Haarlev Afdeling (L.).
Medlemmerne erindres om, at vi snart nærmer os den 1. April, hvor alt Kontingent skal være betalt, og de, som ikke inden nævnte Dato har bragt deres Forhold i Orden, vil uden nærmere Opfordring blive slettet. **Chr. Christensen.**

Tranebjerg Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at Lørdag d. 30. Marts Kl. 20 absolut er allerseneste Frist for Indbetaling af Kontingent til Opkrævere og Kontorbestyrer. De, som ikke til ovennævnte Tid har klaret for Marts Maaned, vil uden videre Varsel blive slettet. **Bestyrelsen.**

Egebjerg Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at vi nærmer os den 1. April, hvor al Restance maa være betalt til Kassereren senest den 31. Marts, for at undgaa Slettelse.
Bestyrelsen.

Jægerspris Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at al Restance skal være indbetalt inden den 31. Marts, da de ellers vil blive slettet uden videre Varsel. **Bestyrelsen.**

Halsnæs Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at al Restance maa være betalt til Kassereren inden den 1. April for at undgaa Slettelse. Husk, at slettede Medlemmer maa betale 25 Kr. for at blive optaget paany. Medlemmer, som staar i C-Gruppen og ikke mere arbejder ved Landbruget, vil ikke kunde faa C-Mærker for. Marts Maaned. Saaledes vedtaget paa sidste Medlemsmøde. **Jens Nikolaisen.**

Hvidovre-Valby Afdeling
afholder Agitationsmøde Lørdag den 30. Marts Kl. 20 i Malermester Hansens Lokaler, Brøndbyvester, og Onsdag den 2. April i Brøndbyøster Forsamlingshus. Paa det første Møde taler Formanden for Lyngby Afdeling, Chr. Christensen, og paa det sidste Møde »Landarbejderbladet«s Redaktør, Marius Olsen. Alle organiserede og uorganiserede Arbejdere indbydes. Agitér for Tilslutning. **Agitationsudvalget.**

D. A. F., Torped-Sigersted Afdeling.
Medlemmerne bedes huske, at vi nærmer os den 1. April, og de maa derfor sørge for at faa betalt til den Tid, da det ellers har Slettelse til Følge. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Gadstrup-Syv Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at det snart er den 31. Marts, hvor alt Kontingent skal være betalt, da man ellers vil blive slettet De Medlemmer, som staar meget til Restance og ikke selv mener at kunne skaffe Kontingentet, maa henvende sig til Kassereren og faa et Skema, saa de kan ansøge det sociale Udvalg om Kontingenthjælp.
Ole Petersen.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som ske paa Arbejdspladsen.
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer udenfor Arbejdspladsen.
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Avertér i Landarbejderbladet.

D. A. F., Tjæreby Afdeling.
afholder ordinær Generalforsamling Mandag d. 1. April Kl. 19,30 i Forsamlingshuset. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, bedes afleveret til Formanden senest 4 Dage før. Mød nu allesammen for en Gangs Skyld, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. Efter Generalforsamlingen fælles Kaffebord.
Bestyrelsen.

Sværdborg Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at alt skyldigt Kontingent skal være betalt til 1. April for at undgaa Slettelse. **Karl Jensen.**

Damsholte Afdeling
Medlemmerne erindres om, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor alt Kontingent skal være betalt. Altsaa, Kammerat, hvis du er kommet i Restance, begynd saa med det samme at betale lidt hver Uge, saa vi ingen skal slette for Restance.
Ligeledes erindres Medlemmerne om, at det ikke kan nytte at henvende sig til Kontorbestyreren om at faa udbetalt Understøttelse, hvis man har mere end 4 Ugers Restance. **Jens N. Mortensen.**

Snesere Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at al Restance af Kontingent til Afdelingen skal være indbetalt inden 31. Marts
Bestyrelsen.

Herslev-Gevninge Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Restancefristen kun er 4 Uger og at alt skyldigt Kontingent skal være indbetalt senest den 31. Marts, da det ellers vil have Slettelse til Følge.
Peter Petersen.

D. A. F. Ørsted (Sjæll.) Afdeling.
Da vi nu nærmer os 31. Marts, bedes Medlemmerne huske, at al Restance skal være indbetalt. Restance efter 31. Marts har Slettelse til Følge uden videre Varsel. Saa maa I huske, at det blev vedtaget paa vor sidste Generalforsamling, at Medlemmer, der udebliver fra Generalforsamling, skal betale 25 Øre i Mulkt.
Olaf Andersen.

Rakløv Afdeling.
Alt skyldigt Kontingent maa være indbetalt til Kassereren senest Lørdag den 30. Marts, saafremt man vil undgaa Slettelse. Medlemmer, som ikke har betalt deres Restance ovennævnte Dato, vil uden videre Varsel blive slettet. **Bestyrelsen.**

Næstved-Egnens Afdeling.
Halvaarlig Generalforsamling afholdes Lørdag den 30. Marts Kl. 8 i »Folkets Hus«, Vinhusgade. Dagsorden bekendtgøres senere. Forslag bedes indleveret til Formanden skriftlig og senest 4 Dage før.
Husk al Restance betalt inden 31. Marts.
H. Ludvigsen.

Næstelsø Afdeling.
Kontroltiden er for Eftertiden fra 10 til 11 og bedes nøje overholdt. Da vi nu nærmer os den 31. Marts, bedes Medlemmerne huske at al Restance skal være indbetalt. Restance efter 31. Marts har Slettelse til Følge uden videre Varsel. **Emil Hansen.**

Koldby Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alt Kontingent skal være indbetalt til Kontorbestyreren senest 30. Marts.
J. S. Henriksen.

Baarse Afdeling.
Medlemmerne gøres herigennem opmærksom paa, at vi nærmer os med raske Skridt den 31. Marts, hvor al skyldigt Kontingent skal være betalt for at undgaa Slettelse. Det er dyrt at blive optaget paa ny; vi ved jo alle, at for et nyt optaget Medlem gaar et Aar inden Understøttelsen træder til. Husk det, Kammerater.
Martin Andersen.

Vester Egede Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at over 4 Ugers Restance kan medføre Slettelse, og husk paa, at vi nærmer os den 31. Marts, hvor al Restance skal være betalt, da det ellers har Slettelse til Følge. Medlemmerne har selv Ansvar for rettidig Betaling af Kontingentet. **Jens Hansen.**

Aarby Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at al Restance maa være betalt til den 31. Marts Medlemsbøgerne revideres den 30. Marts. Aarlig Generalforsamling den 6. April. Hvis der er nogle Medlemmer det kniber for at faa betalt Kontingentet, saa henvend jer til Socialhjælpen hos Kommunen og faa et Skema til Udfyldning om Kontingenthjælp. Jeg er villig til at medvirke. Efter Loven er vi berettiget til 50 pCt. paa et Aar, naar det kniber. Oplysninger desangaaende kan faas til enhver Tid. Haaber enhver vil gøre sit bedste for at faa det hele i Orden.
N. P. Petersen.

Kassererne

maa erindre, at der skal tilgaa Bladets Kontor Meddelelse med Oplysning om Navn og Adresse paa slettede eller udmeldte Medlemmer, da saadanne efter Udmeldelsen ikke skal have Bladet mere.

Ligeledes maa Kassereren gøre Medlemmer, der flytter fra Afdeling til Afdeling indenfor Forbundet, opmærksom paa at disse, for at faa Bladet leveret paa den nye Bopæl, blot skal opgive denne Adresse til Postbudet, saa besørges Bladets Overflytning gratis af Postvæsenet.

Korte Regler
ang. Boligforhold paa Landet.

Ordinær Flyttedag for Lejeboliger paa Landet er 1. Maj.

✦

Arbejdsbetingelser kan ikke gyldig indføres i en Lejekontrakt. Enhver af Parterne kan bryde saadanne Arbejdsbetingelser uden at Lejekontrakten derved omstødes.

✦

Vederlagsfrie Tjenesteboliger, der er overladte faste Arbejdere (med Arbejde hver Dag i den aftalte Tjenestetid) skal fraviges ved Tjenestetidens ordinære Udløb.

✦

Huslejen skal altid aftales i rede Penge, i Korn eller andre Varer — ikke i Arbejdspræstationer.

✦

Lejekontrakter ang. Boliger til Husmænd og Inderster paa Landet er kun gyldige, naar de fastsætter en Opsigelsesfrist fra Ejerens Side af 6 Maaneder til en 1. Maj.

✦

En husvild Familie skal anvises Bolig af Sogneraadet i den Kommune, hvori den er blevet husvild, naar Familien er i Stand til at betale almindelig Husleje.

✦

Kontrakt om Tjenesteboligen skal altid oprettes. Er der ingen Kontrakt, kan Fraflytning tidligst forlanges efter 6 Maaneders Varsel til en 1. Maj, selv om det faste Arbejdsforhold er ophørt.

✦

Ved Arbejdsfratrædelse i Utide skal gives Arbejderen en Frist af 4 Uger, før Boligen kan forlanges fraflyttet.

CLICHEERNE FRA H. Mathiesen HURTIGT - SMUKT - BILLIGT TELEFON 11900 — 7057

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Khhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET SJÆLLAND

ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 14. Fredag den 5. April 1935. 21. Aargang.

Til samtlige Fagorganisationer i Danmark.

De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg opfordrer herved alle faglige og politiske Arbejderorganisationer til at fejre 1. Maj-Dagen ved almindelig Arbejdshvile og overalt i Landet, hvor det er muligt, søge afholdt Demonstrationsmøder.

Det privatkapitalistiske Produktions- og Fordelings Systems svigtende Evne til at mestre de Kræfter, Systemet har skabt, har ført til den verdensomfattende Krise, hvorunder vi lever, hvor alt er Kaos og hvor Arbejderklassen mere end noget andet Samfundslag maa bære en uforholdsmæssig Del af Krisens Byrder, blandt andet i Form af en fortsat langvarig Arbejdsløshed.

Samtidig benyttes Reaktionen den af Forholdene affødte Utilfredshed og Fortvivlelse hos Arbejderklassen til at lægge Demokratiet for Had og bane Vejen for Diktaturet; dette er lykkedes i en Række Lande — Arbejderklassens Organisationer er knuste og Demokratiet ophævet.

Vore Klassefæller i disse Lande er for Tiden afskaaret fra at give Udtryk for Arbejderklassens internationale Solidaritet og Samfølelse, men desuagtet lever og næres endnu den Aand, og de Følelser, der hidtil har givet Maj-Dagen — Arbejderklassens Fest- og Demonstrationsdag — sit Præg.

Den Skæbne, der er overgaaet Arbejderklassen i disse Lande bør være et Varsko til de Landes Arbejdere, der endnu lever under et demokratisk Styre, om at staa Vagt om de erhvervede Rettigheder og Friheder.

Derfor danske Arbejder:

Ud til Demonstration mod Kapitalismen, Militarismen og Diktaturet, under hvilken Form det end fremtræder — for Demokratiet, for Friheden og Menneskerettighedernes Bevarelse.

Forretningsudvalget retter sin kraftigste Opfordring til alle Arbejdere om at fejre Majdagen i saa stor Udstrækning som muligt, og henstiller til Fagforeningerne, sammen med de socialdemokratiske Foreninger og igennem Fællesorganisationerne, at foranstalte Møder, eventuelt i Forbindelse med Demonstration gennem Gaderne.

Festtegn og Sange vil, som tidligere Aar, kunne købes til Anskaffelsespris hos De samvirkende Fagforbunds Kasserer, Hans Jacobsen, Rosenørns Allé 12, 2., København V.

P. F. V.

Vilh. Nygaard.

Chr. Brun.

Overenskomst-Situationen i Land- og Skovbrug.

Som bekendt bristede Forhandlingerne med Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt den 16. Februar, idet man ikke kunde enes om Vilkaarene for Forlængelse af Overenskomsterne for Landbrug, Skovbrug og Dræningsarbejde i Maribo Amt. Siden har Forbundet saa forhandlet med forskellige andre Organisationer og Enkeltarbejdsgivere om de med disse opsagte Overenskomster.

Ved disse Forhandlinger er der opnaaet Enighed om nye Overenskomster flere Steder, bl. a. Freisenborg Skovdistrikt, Rosenfeldt Gods, Bendson Skovdistrikt m. fl. Med en Række andre Arbejdsgivere har Forhandlingerne ikke i første Omgang bragt noget Resultat.

I de sidste Dage af Marts har man paany optaget

Forhandlingerne i Maribo Amt

og med Sukkerroedyrkerforeningerne. Disse Forhandlinger med Arbejdsgiverforeningen for Maribo Amt er ført den 27., 29. og 30. Marts, dels som særlige tekniske Forhandlinger om de i de 3 Overenskomster indeholdte mange tekniske Spørgsmaal og dels om selve Lønspørgsmaalene. Ved disse Forhandlinger øjnedes der Mulighed for Gennemførelse af nogle af de af os krævede tekniske Ændringer og Forbedringer, medens det ikke var muligt at opnaa Enighed om nogen af de væsentlige lønmæssige Forbedringer som vi havde krævet.

Arbejdsgiverforeningens Standpunkt var i det væsentligste uforandret Forlængelse af Overenskomsterne, medens vi krævede Lønningerne regulerede i opadgaaende Retning. Da der ingen Mulighed var for at forene disse 2 Standpunkter, maatte man efter natlange Forhandlinger slutte uden Resultat.

Hvorledes Situationen herefter vil udvikle sig er det i Øjeblikket umuligt at spaa om, det afhænger af mange Ting, herunder af hvorledes Sukkerroedyrkersituationen udvikler sig, men vi skal saa snart der forligger noget nyt holde de interesserede Afdelinger underrettede derom.

Oscar Levinsen.

Betragtninger over den internationale Situation

Da Verdenskrigen i 1918 blev afsluttet med Underskrivningen af Fredstraktaten i Versailles, var det egentlig ikke i god Forstaaelse mellem de krigsgale — men da krigstrætte — Militarister. Fredslutningen var saa afgjort efter Diktat fra Frankrig, England, Italien m. fl. og efter Princippet: Sejrens og Nederlagets Mænd. Med andre Ord: de slagne skulde betale Krigsomkostningerne. Den slagne var Tyskland. Ganske særligt var det Frankrig, der var den graadige og rovgriske Sejrherre.

Men samtidigt med at man gjorde dette Regnebrædt op, indgik man paa gensidig at nedruste, mens Tyskland blev tvunget til praktisk talt at afruste.

Hvorledes disse to Begreber realiseredes véd Gud og Hvermand, som i Dag læser Aviser og hører Radio!

Alle de Magter, som afgav Gensidighedsløftet om Nedrustning, har kaprustet efter alle Kunstens Regler. Tyskland har i Stedet for at afruste oprustet, som var det betalt for det.

Efter dette er der altsaa ingen af Underskriverne af Versailles-Traktaten, der har holdt de gyldne Løfter, som alle vi andre var naive nok til at tro var Vejen til den varige, evige Fred!

Men det var ikke svært at se paa Forhaand, at en Fredstraktat efter nævnte Princip i hvert Fald bestandig vilde kunne være den Krudttønde, som Lunten hvert Øjeblik kunde sættes til og som derfor vilde være en idelig Trusel, et andet Damokles-Sværd, over Hovederne paa Fredsapostlene.

Og saaledes blev det.

Frygt, Bæven, Uvished og Angst er de sjælelige Foreteelser, der siden 1918 har gnavet vore Hjerter og Sind som en lumsk Orm og som har bevirket, at vi alle følte os som levende paa Laaget af denne Krudttønde, der, naar som helst, røg til Vejrs som en Maaneraket.

Man kan mene om Tyskerne, hvad man vil, derunder ogsaa — det er en »Smagssag« — at de var Skyld i Verdenskrigen. Men man kan ikke sige andet end, at det Tysklands Mænd, der var med til at slutte Freden i 1918, temmelig sikkert gjorde det efter ærligste og redeligste Overbevisning om dels at holde Traktatens Ordlyd om Afrustningen og dels gjorde sig kæmpemæssige Anstrengelser for at opfylde dens idiotiske strenge Krav, hvorefter de skulde betale Erstatninger til alle de andre krigsførende Lande — Erstatninger af saa pyramidalske Højder, at det maatte svimle for baade Tyskerne og alle os andre med for dens Sags Skyld.

Men naar man desuagtet gerne vilde tro paa Tyskernes Ærlighed til at opfylde Traktaten, ligger det jo først og fremmest i, at ikke alene nye Mænd var kommet til Roret, men et splinternyt System havde sejret.

Det ganske latterlige, naragtige Kejser-Regime var styrtet i Grus. Et intelligent Demokrati havde sejret over de ældgamle konservative Junkersind og deres vanvittige Militarisme, der havde redet Tysklands Befolkning som en Mare, og forsøgt at kue hver eneste Frihedsbestræbelse. Det var et decideret Systemskifte. De nye Mænd var nok nationale af Sindelag, men dog ikke mere, end at de uden alt for aabenbare Revanche-Tanker loyalt opfyldte, hvad de havde sat deres Navn under paa.

At Tyskland ikke kunde betale til de dikterede fastsatte Tider kan ingen undres over. Man forhandlede frem og tilbage om Henstand og Moratorium, og midt i det hele gjorde Frankrig noget, som i hvert Fald ikke mildnede Situationen blandt de nationale Hedsporer, som siden har overrumplet det tyske Folk: Frankrig besatte store tyske Industricentrer som Garanti for Erstatningsbetalingerne.

At dette maatte avle almindelig Bitterhed er givet. Men naturligvis avlede det bestialsk og desperat Bitterhed hos Hedsporerne, som gennem Kupforsøg og Revolter omsider vendte Bøtten i Tyskland saaledes, at Nazismen med Jernkansler Hitler og hans raa Garde ranede Magten, kuede Befolkningen og nu har bragt Freden i alvorlig Fare.

Men alt dette er Versailles-Traktaten og dens Ophavsmænd Skyld i. Den har ved sin blotte Eksistens »banet« Vejen for det Verdens-Kaos, vi nu vader rundt i.

Det er dumt at tro, at man kan udrydde 70 Millioner Germanere — selv ikke med et Pennestrøg af den skæbnesvangre Guldpen, som naragtige og taabelige Militarister tvang Tyskland i Haanden i 1918.

Men det er endnu taabeligere at tro, at man udrydder et Folk med en saa rig Kultur i alle Retninger som det tyske.

Det vilde ogsaa være tragisk, hvis dette havde kunnet lade sig gøre, og det havde været til evig Skam og Skændsel for de Statsmænd, der af »et godt Hjerte« prøvede paa det, som, kulturmæssigt set, heldigvis til Dato er mislykkedes.

Før Krigen rustede alle Stater — uden Undtagelser — om Kap. Den ene havde maaske — militaristisk set — mere Grund end den anden. Men ingen havde menneskeligt, moralsk eller juridisk nogen som helst Ret hertil — endsige Forret. Men Kaprustningerne førte da til Ragnarok i 1914. Dette maatte blive og blev ogsaa den uundgaaelige Følge af de vanvidsslagne Militaristers utrolig ansvarsløse Sabelrasleri.

Men givet er det, at den saaledes skabte Atmosfære ikke var Tysklands Ansvar alene. Den »Ære« og det Ansvar maa virkelig Blodhundene af 1914 og Rustningsperioderne forud herfor dele med hverandre.

Frankrig, England, Italien o. s. v. har selv gjort Historiens eklatanteste Brud paa den samme Traktat ved i Strid med Underskrifter at oprustе — hvilket har haft en almindelig Oprustning til Følge hele Verden over.

Guderne skal vide, at vi ikke nærer nogen som helst Sympati for det nuværende nazistiske Styre i Tyskland — men Ret **skal** være Ret: Sejrherrerne har dikteret en eventyrlig fjollet Fred og har ved deres hele rigoristiske Fremgangsmaade, selv provokeret den Situation frem, som nu raader Verden over.

Alle Slags Repressalier er taget i Anvendelse mod Tyskland: Boycot, Toldmure m. m.

Det maatte jo komme til dette Vanvid paa den Maade Sejrherrerne vanrøgtede Fredsarbejdet og ligefrem selv lagde Sten i Vejen for dets Forkæmpere.

Reaktionen i alle Lande er lige hæslig — den Lære har vi andre taget med i vore Regnestykker og derfor er forberedt paa hvad Facit maa blive .... ikke mindst fordi vi risikerer at komme til at betale det Kladderadasch som maaske ikke kan undgaas i det lange Løb enten med Milliarder eller med vore Liv.

Uno.

Grammofonen i Propagandaens Tjeneste.

Naar Repræsentanten fra Landarbejderorganisationen indbyder sine Medlemmer paa Landet til et Møde, er det et omfattende Program, han har at gennemføre. Han skal i et godt Foredrag behandle et for Organisationen vigtigt Spørgsmaal, han skal tillige give rigtige og tilfredsstillende Svar paa mange Spørgsmaal fra Medlemmerne. Han skal foruden de materielle Spørgsmaal ogsaa omtale Arbejderbevægelsens ideelle Opgaver, han skal vække Begejstring for Arbejderbevægelsens Hverdagens Liv. Paa Landet skal ofte een Mand alene overkomme alt det, hvortil der i Byerne er mange Kræfter til Raadighed.

I sit Arbejde har Repræsentanten, Taleren og Agitatoren fra Landarbejderorganisationen en god Hjælper i Grammofonen. Industrien har frembragt gode Kuffertapparater, som man let kan føre med sig paa Rejse ude paa Landet. En højt udviklet Industri for Fremstilling af Plader sørger for et righoldigt Repertoire af Musik, Sang, Taler af bekendte Arbejderførere, Recitationer fra Arbejderliteraturen o. s. v.

Med Musikken og Sangen fra Grammofonens Lydtragt aabner og afslutter vi vore Møder paa Landet og udfylder Pavserne. Ved Grammofonens Hjælp hører og lærer Mødedeltagerne vore smukke Arbejdersange. De synger senere disse Sange selv, Følelsen af alle Arbejderes Samhørighed vækkes og fremmes.

Vore Møder bliver livligere. Ogsaa vore

Kvinders Deltagelse i Møder bliver forøget, naar der sørges for tilstrækkelig Afveksling.

Efter Mødet kan Grammofonen ogsaa levere Dansemusik. I Forbindelse med et Radioapparat kan der ske en Lydforstærkning. Men det er kun nødvendigt i større Lokaler. Om det er rigtigt at danse efter Mødet, afhænger af de særlige Forhold paa Stedet. Herom kan man ikke give almengyldige Direktiver. I stadig stigende Grad lykkes det for Arbejderbevægelsen at faa de paagældende Virksomheder til at fremstille Grammofonplader med Sange fra Arbejderbevægelsen. Vi burde i højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet, udnytte denne Kendsgerning ude paa Landet.

Arbejder-Skandinavisme.

Nordisk Samarbejde, Taler holdt i Idrætshuset 5. Dec. 1934 af Per Albin Hansson, Johan Nygaardsvold og Th. Stauning. Kbh. 1934. (Poul Branner) 42 S. Kr. 1,00.

Det var en Oplevelse en Aften i December at høre Førerne for Arbejderpartierne i Sverige, Norge og Danmark fremsætte deres Syn paa Samarbejdet mellem Nordens Demokratier just nu. Gennem Radioen naaede deres Ord ud til Hundredtusinder. Men for mange gik meget tabt baade af den svenske og den norske Talers Ord — takket være Uvantheden ved at høre vore Naboers Sprog. Nu har Johs. Lehmann udgivet Talernes Manuskripter i en lille Bog, der forøvrigt ogsaa er forsynet med gode Billeder og biografiske Oplysninger. Den kan vi anbefale de Tilhørere og Lyttere, som muligvis har tabt Traaden den paagældende Aften. Og desuden enhver der vil følge med i hvad der foregaar.

(Efter Socialisten).

Nyt fra Stjernen.

Arbejdernes Bryggeri Stjernen, hvis stadige Fremgang er et Vidnesbyrd om den voksende Interesse, der vises Bryggeriets fortrinlige Produkter, har fornylig ladet optage en brillant Industrifilm. Gennem et Mylder af smukke Billeder faar Tilskuerne et Indblik i Øl- og Mineralvandssorternes Fremstillingsproces og et stærkt Indtryk af Stjernens storslaaede Udvikling og særlige Karakter som Arbejderklassens Bryggeri. I mange Provinsbyer har Filmen allerede været fremvist under stor Opmærksomhed. Organisationer, der ønsker en Fremvisning, kan gratis laane Filmen (som Normal- eller Smalfilm) ved Henvendelse til Arbejdernes Oplysningsforbund eller direkte til Bryggeriet. Stjernefilmen har en Spilletid paa henved 3 Kvarter og egner sig fortrinligt som Afslutning paa en Foredrags-Aften.

Omtrent samtidig har Bryggeriet udgivet en ørefaldende Stjerne-Vals med et kvikt Refræn. Da Orkesterlederne over det ganske Land har Adgang til at faa de paagældende Noder, bør vore Foreninger ved Musikbestilling ikke betænke sig paa at forlange, at Stjerne-Valsen skal være med blandt Repertoiret, der spilles.

Der smøres tykt.

Medens vore hjemlige Konservative tilligemed den konservative Presse er ved at falde til Ro efter Amtsraadsvalgene og ikke længere kan finde nogen Genlyd for de oprindelige Sejrshyl, lader det til at de nævnte Valg kan benyttes til en Oppudsning af den danske Konservatisme i Udlandets Øjne.

Vi ser saaledes at det store svenske Højreorgan »Svenska Dagbladet« i Lørdags er bleven forsynet med en stor Artikel, hvori de danske Amtsraadsvalg er Genstand for en Vurdering af en ret ejendommelig Karakter.

Alene Overskriften angiver den gældende Skribents Indstilling overfor det Emne, han er gaaet i Lag med. Det hedder nemlig i stort dobbeltspaltet Udstyr: »Stauning taber Grebet«.

De svenske konservative Læsere har rimeligvis følt sig kendeligt oplivede ved denne Indledning. Det svenske Højre har nemlig ikke haft det videre rart ved de senere Valg. Tværtimod er Strømmen af Vælgere gaaet imod Partiet. Skulde der nu vise sig en Smule Foraarsluftning til Gunst for det, der er blevet kaldt den skandinaviske Konservatisme, saa var der maaske en lille Smule Haab om, at en saadan Luftning kunde brede sig.

»Svenska Dagbladet« giver den bedste Trøst i saadan Retning. Thi i den paagældende Artikel gøres op, hvorledes Det konservative Folkeparti i Danmark har vundet en Række Mandater og nu har skaffet sig en fast Position i Amtsraadene.

Ganske vist har Socialdemokratiet ogsaa vundet en Del Mandater, men dette Resultat opgør Artiklens Forfatter paa den Maade, at det i Virkeligheden er et Nederlag for vort Parti, og derfor føler han sig i Stand til at proklamere, at Regeringen i Danmark er bleven svækket ved de foretagne Amtsraadsvalg.

Det er helt godt smurt paa, ikke sandt!

Der er imidlertid mere af den Smørelse, og den har muligvis været beregnet paa at skulle virke oplivende paa Højremændene i Stockholm, hvor der i Gaar var kommunalt Valg. Det hedder i Slutningen af bemeldte Artikel om Amtsraadsvalgene og de danske Konservative.

»Fremgangen er egnet til at stimulere de antimarxistiske Partier i Skandinavien«.

Saaledes staar der virkelig. Tænk at den forholdsvis beskedne Mandatgevinst, man fra konservativ Side har at notere, skal være i Stand til at virke som Stimulans i hele Skandinavien. Det er næsten ikke til at tro.

Det skal være interessant at se, om den hjemlige konservative Presse har Kurage til at optrykke den Fremstilling, som saaledes er bleven givet det svenske Højre. Tør man antage, at de konservative Aviser vil skamme sig for at udbrede den Ros over Det konservative Parti, som her er præsteret?

Proletarens Kamp.

Har du Mørkets haarde Tid fornummen?
Har Fattigdommen fulgt dig paa din Vej
Og var af Sorg og Savn du tit forkommen?
Da vidste du, at klage nytted' ej.

Du gik maaske i Livets haarde Skole,
hvor aldrig der blev spurgt om din Idé,
men skulde lystre Ordre og Parole.
Var andre glade,, kunde du ej le.

Og havde du en Tanke at fremføre,
som kunde give Proletaren Ret,
da vilde man ej paa dig høre,
men Utak blev din Løn for det.

Du maatte slide haardt for andre,
kunde tjene knap det tørre Brød,
og maaske til Fattighuset vandre.
Ingen ænsed' da din Klage og din Nød.

Men vi vil ud fra disse Trængslers Gemme
og vi vil naa det Maal, som vi har kær.
Vi vil forsøge al vor Nød at glemme,
og kæmpe for den Stand, der staar os nær.

Slut da op om Lysets røde Fane,
du, som kendte kun til Nød og Savn,
bryd kun op din Fortids gamle Bane.
Staar vi samlet, kan vi øve Gavn.

Chr. Sigenfeldt,
Rødkærsbro Afd.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker sig tilsendt _____ Eksemplarer af **Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.**

Navn: _____

Adresse: _____

Ugens Tekst.

Det kan somme Tider være interessant at komme i Selskab med Landmænd, der er slaaet af Tidens Agrar-Fanatisme. Saadan et Par Landmænd var jeg forleden ude for, og vi kom naturligvis straks ind i en varm Debat om Krise og Hjælpeforanstaltninger, og det første, jeg fik at vide, var, at Landmændene var de eneste, der havde mærket Krisen, og som ikke var ydet den ringeste Hjælp. Ikke en Øre havde de faaet!

Efterhaanden fik jeg dog belært dem om, at der i Landbrugshjælp var ydet saa meget, som ingen anden Klasse havde faaet. Men hør nu efter: Ja, men den Hjælp, vi er bleven tildelt, har vi jo omgaaende maattet afgive til Byerne i Form af Socialhjælp! I vor Kommune har vi maattet betale 14,000 Kr. i Refusion, og det var ensbetydende med, at vi maatte udskrive saa meget mere i Skat.

Saa har I ogsaa været lidt tungtfattende ude i den Kommune, svarede jeg ham, thi der blev da i Forvejen betalt Refusion, og hvis I ganske simpelt har strøget alle Refusioner, har I været lidt mere indskrænket, end Politiet tillader det. Han benægtede imidlertid, at der før var betalt Refusion, og han fastholdt stændigt de 14,000. Nu gik jeg ham stærkere paa Klingen, og saa maatte han ud med, at hans Kommune kun skulde betale 3000 Kr. i forøget Refusion.

Efter denne Oplysning kunde jeg bedre forstaa, at der kan gejles en fanatisk Stemning op mod Socialloven, naar Angrebene er baserede paa Løgn og Uvidenhed.

*

Men saa var det rent forskrækkeligt med Indkomsterne i Aar. Der havde faktisk ikke været Indtægt for Landbruget det sidste Aar.

Hvabehar? spurgte et socialdemokratisk Sogneraadsmedlem, der sad i samme Stue. Saa har alle Bønderne i mit Sogn ogsaa skrevet falske Tal paa deres Selvangivelse.

Ude hos os er den største Landbrugsindtægt — en Gaardejers — paa 7000 Kr., og iøvrigt ligger de fra dette Beløb og nedefter til ca. 2000 Kr. Lidt tjenes der altsaa endnu.

Men Bonden blev ved sit, og han forudsaa Masse-Fallitter i Løbet af faa Uger.

Saa fordrejet er Hovedet blevet paa Bønderne.

*

Naa vi gik videre. Saa fik Smørordningen en Omgang. Den var ad Hekkenfeldt til.

Ja, men I har dog selv krævet den gennemført, svarede jeg.

Naa, ja, det kunde jo nok være, men det var ogsaa nogle slemme Nathuer, der sad og repræsenterede Landbruget, fortsatte han.

— I dette Familieanliggende skal jeg ikke blande mig, indskød jeg omgaaende, men saa var det maaske klogt at tale med disse »Nathuer«, før Galden bliver udøst over os andre.

Det svor han højt og helligt paa, at han vilde.

Og saa satte han sig ud i sin Bil og kørte hjem. *Sirius.*

Fra Arbejdsløshedskassen.

Til Kassererne.

I Anledning af Arbejdet med Medlemsfortegnelsen erindres paa given Foranledning om følgende:

Husk, at der skal staa 40 Medlemmer paa hver Side, inden nyt Blad benyttes.

Skriv Kommunens Navn saa langt over til venstre i den paagældende Rubrik, at der, hvis Medlemmet flytter, men bliver i Afdelingen, til næste Aar kan skrives nyt Kommune Navn i samme Linie.

Husk at indsende alle Fortegnelser, altsaa ogsaa Fortegnelserne over passive Medlemmer, selv om Afdelingen ingen af den Art Medlemmer har.

Husk at slaa Streg over de Medlemmer, der er slettede eller udmeldte inden 31. Marts 1935.

Husk at udfylde de paastemplede Rubrikker nederst paa Optællingslisten og husk ogsaa Kvindernes Antal. Hvor Afdelingen ingen Medlemmer har af den paagældende Art, skrives 0.

Husk, at der skal være Mærker i Medlemsbogen til og med den 13. Uge i 1935 for at et Medlem maa komme paa Medlemsfortegnelsen pr. 31. Marts og undgaa Slettelse.

Husk Nummer Tildeling for alle Medlemmer pr. 31. Marts.

Husk, at de 2 Medlemsfortegnelser og Optællingslisten skal være indsendt til Kontoret senest Mandag den 15. April. *Sofus Westergaard.*

Bemærk.

Tillidsmændene bedes erindre, at Landarbejderbladet ikke skal anmeldes til Medlemmer, som tilflytter fra en anden af Landarbejderforbundets Afdelinger. Saadanne Medlemmer faar nemlig Bladet leveret ved paa deres gamle Bopæl at meddele den nye Adresse til enten Landpostbudet eller paa Postkontoret.

Kammerat Falch's Gravfærd.

I Søndags blev vor svenske Kammerat, de svenske Landarbejderes Førstemand, Carl Albert Falch, begravet under umaadelig stor Tilslutning. Fra alle alle Kanter af Sverige var sendt Kranse og Deputationer, som fulgte vor svenske Kammerat til hans sidste Hvile. Ligeledes var der mødt Repræsentanter fra de norske og danske Landarbejdere og den internationale Landarbejder Føderation.

Gravfærden var en gribende Højtidelighed. Et mægtigt Følge fulgte Falch til hans sidste Hvile som det stærkeste Vidnesbyrd om hvor højt vor svenske Kammerat var skattet og agtet. 130 Kranse smykkede hans Hvilested.

Forbundets Viceformand Hr. Elmroth, bragte i en gribende Tale Falch Forbundets og Landarbejdernes sidste Hilsen med Tak for alt hvad Falch havde været for de svenske Landarbejdere.

Sekretær P. Bergmann fra den svenske Landsorganisation og Handelsminister Ekmann bragte Falch den sidste Hilsen og Hyldest fra den faglige og politiske svenske Arbejderbevægelse.

For de udenlandske Kammerater bragte Johan Ødegaard, Norge, og Oscar Levinsen, Danmark, Falch den sidste Hilsen med Tak for hans betydelige Arbejde og ærlige Kammeratskab i den skandinaviske og internationale Landarbejderbevægelse.

Fra Udlandet var sendt Kranse fra International Landarbejderforbund, Skandinavisk Sekretariatet for Arbejdere i Landbrug og Gartneri, Norsk Skov og Landarbejderforbund, Dansk Gartnerforbund, Dansk Arbejdsmands Forbund og Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i Danmark.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.
Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.
Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.
Murer Morten Jordansen, Vrejlev.
Murermester Engelund, Vraa.
Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.
Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen,* Ramme.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Vester-Øster Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Helsinge-Valby, Tølløse-Soderup, Esbønderup-Nøddebo, Blistrup, Græsted-Maarum, Hjørring Hirtshalsvejen, Tornby Hirtshalsvejen, Skanderborg Amt.*

Uhyggelige Forhold paa Søndergaard ved Maaløv.

Tjenestekarlen fik ikke det, han kunde spise, og havde et elendigt Opholdsrum.

Gaardejeren tildelte ham en Knytnæve i Ansigtet, men maa nu vedtage en Bøde.

Ved Retten i Søndre Birk behandledes forleden Dag en Voldssag, der imidlertid maa paakalde sig særlig Interesse, fordi den aabner sociale Perspektiver.

Den 24. November fandt der et voldsomt Optrin Sted paa Søndergaard ved Maaløv, da Ejeren, Gaardejer Frits Theisen under et Skænderi med sin Medhjælper Niels Gravesen tildelte denne et Knytnæveslag i Ansigtet. Slaget var saa kraftigt, at Medhjælperen maatte søge Læge.

I den Anledning var der nu ved Retten i Søndre Birk rejst Tiltale mod Gaardejeren for Legemsbeskadigelse, man han nægtede sig skyldig og hævdede, han havde handlet i Selvforsvar.

Medhjælperen var af en anden Mening, og han forklarede i Retten, at Aarsagen til det voldsomme Optrin var, at Forholdene paa Søndergaard var meget daarlige. Fra Klokken 7 Morgen og til Klokken 12 Middag fik Gravesen ikke andre Maaltider end et Morgenmaaltid, der bestod af Øllebrød, en Kop Kaffe og eet Stykke Sigtebrød. Han var derfor altid umanerlig sulten ved Middagsbordet, og det havde givet Anledning til Skænderiet mellem ham og Gaardejeren. Gravesen anførte videre, at han i sin Fritid ikke havde andre Steder at opholde sig end i et Kammer i et Udhus, hvor der var hundekoldt, fordi der aldrig var opvarmet og Stengulv. Sengen manglede saavel Lagener som Hovedpude.

Paa Grundlag af det oplyste udtaler Dommen, at Gravesen ikke var sagesløs, men paa den anden Side kan Situationen ikke antages at have nødvenddiggjort Vold fra Gaardejerens Side.

Gaardejeren blev derfor idømt en Bøde paa 100 Kr., og han skal i Erstatning til Medhjælperen betale 90 Kr.

Landarbejderbladet og Skiftedagen.

Et Agitationsnummer paa 16 Sider og stort Ekstraoplag.

I Anledning af den forestaaende Skiftedag, vil vort Forbund udsende et specielt Skiftedagsagitationsnummer paa 16 Sider og lade det trykke i et meget stort Ekstraoplag til Uddeling paa Fæstekontorer, Arbejdsanvisningskontorer og blandt de pladssøgende Tjenestefolk.

Dette Nummer udkommer Fredag d. 26. April. Vi henleder allerede nu vore Afdelinger og Medlemmers Opmærksomhed herpaa, og beder om, at man vil være os behjælpelig med at faa dette Agitationsblad udspredt blandt Medhjælperne over det ganske Land, samtidig anmoder vi om at Bestillingerne indsendes i saa god Tid som muligt.

Udfyld omstaaende Bestillingsseddel og indsend den til Landarbejderbladets Kontor.

Løntrykspolitik.

Under Finanslovens Behandling i Folketinget forleden fandt der et Ordskifte Sted, som fortjener at bemærkes ikke alene af Skovarbejderne som det i dette Tilfælde drejede sig om, men af alle Arbejdere.

Fra Venstres og Højres Side blev der reageret overfor, at Arbejderne i Statens Skove fra 1. Oktober har faaet en Lønforhøjelse paa 5 Øre — *fem Øre* — i Timen; Forhøjelsen betyder for Timelønnens vedkommende, at denne kommer op paa 80 Øre.

Landbrugsminister Bording oplyste, at Forhandlingerne om Skovarbejdernes Lønninger havde fundet Sted paa ganske naturlig Maade. Efter at Ministeren havde opnaaet Enighed med Skovarbejdernes Repræsentanter, var han gaaet til Finansudvalget og faaet Tilslutning fra Udvalgets Flertal. Den Forhøjelse, der skete, var fuldt rimelig. Ubegribeligt var det, at de Partier, der har været med til at forøge bl. a. Skovarbejdernes Leveomkostninger, nu vilde modsætte sig den lille Lønforhøjelse.

Hans Nielsen (S): De to Oppositionspartier har gjort en slet Gerning ved at modsætte sig, at Skovarbejderne tjener 6 Kr. 40 Øre om Dagen.

Ved Afstemningen blev Forslaget om Skovarbejdernes Lønninger vedtaget med 72 Stemmer (S, R samt den konservative Hans Thyge Jacobsen) mod 37 (V og K). Flere Konservative undlod at stemme.

Et arbejderfjendsk Sogneraad.

Dreslette Sogneraads Arbejderhad er godt kendt, og at en Henvendelse til det, om at faa en Overenskomst eller i det mindste faa Daglønnen hævet lidt, vilde faa et negativt Resultat, var for saa vidt ingen Skuffelse, men at Sogneraadet vilde paastaa, at den nuværende Dagløn paa 4 Kr. var for stor kom unægtelig som en Overraskelse. Vor udmærkede Vejudvalgsformand undsaa sig ikke ved at sige, at naar en Gaardmand skulde have en Arbejder, var det for at faa noget rigtig bestilt, og saa vilde han ogsaa nok betale for det, men helst under 4 Kr., ikke over.

»Kammerater«, skulde vi ikke være enige om, at hver af os sørger for at faa en uorganiseret indmeldt i Organisationen nu til 1. April, saaledes at vi kan staa som en samlet Enhed, med et fast og urokkeligt Krav om at faa nogenlunde Levevilkaar, gøre vort Krav saa højlydt og stærkt overfor Sogneraadet, at dette ikke kan sidde vor Røst overhørig.

Medlem 307704,
Dreslette Afdl.

Sønder Dalby Afdeling L.
afholder halvaarlig Generalforsamling i Dalby Forsamlingshus d. 6. April 1935 Kl. 7 med følgende Dagsorden: Valg af Formand, Bestyrelsesmedlemmer, Suppleanter, Revisorer, Revisorsuppleanter og Suppleant for Kontrolbestyreren. Behandling af Priskuranten. Eventuelt.
Johannes Høst Olsen.

Hellested Afdeling (L.)
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 7½ i Hellested Forsamlingshus med følgende Dagsorden: — Regnskabets Godkendelse, Valg af Formd., Næstformd., Kasserer, Revisor, Sekretær samt en Repræsentant til Kredsgeneralforsamlingen. Eventuelt. Det meddeles Medlemmerne at Kontrolstedet fra 1. Apr. er flyttet til Rasmus Olsen, Hellested.
Bestyrelsen.

Rakløv Afdeling.
Paa Grund af Opgørelse maa alle Medlemsbøgerne være indleveret paa Kassererkontoret senest Lørdag den 6. April for udensogns Vedkommende vedlagt Oplysninger om deres Opholdskommune den 31. Marts 1935. **Bestyrelsen.**

Allerslev Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Allerslev Kro, Søndag den 7. April Kl. 2 Eftm. Af Dagsordenen fremhæves: Valg af Formand, Kontorbestyrer, Bestyrelsesmedlemmer, Opkrævere og Revisor. Vedtagelse af Priskurant. Skal Overenskomsten med Sogneraadet opsiges?
Rikard Fredell.

Allerslev socialdemokratiske Forening
afholder sin 10aarige Stiftelsesfest paa Allerslev Kro Lørdag d. 6. April Kl. 19½. Der bliver Foredrag, Sang, Musik samt Forevisning af Filmen »Moderen«, Skuespil i 7 Akter, og en morsom Film. Fælles Kaffebord a 65 Øre og til Slut en Svingom. Entré 50 Øre. Medlemmer af Parti- og Fagforening samt D. s. U. indbydes.
Bestyrelsen.

Storehedinge Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Hotel Stevns Lørdag den 13. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Svend Mathiesen.

D. A. F., Ubby,
afholder Generalforsamling paa Jerslev Hotel Lørdag den 13. April Kl. 7 prc. med følgende Dagsorden: Valg af Dirigent. Beretning, Protokol og Regnskab. Valg af Formand. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer og 1 Suppleant, Valg af 1 Revisor og 1 Suppleant. Indkomne Forslag. Eventuelt. Forslag, som ønskes behandlet, maa være Formanden ihænde 3 Dage før Generalforsamlingen. **Ejner Nielsen.**

Finderup-Ørslev-Solbjerg Afdeling
afholder Lørdag den 6. April Kl. 8 prc. ordinær Generalforsamling paa Ruds-Vedby Afholdshotel. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Johs. Hansen.

Enderslev-Vraaby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Vraaby Forsamlingshus Lørdag den 13. April Kl. 7½. Mød alle Mand.
Kristian Th. Jensen.

Kolby Afdeling D. A. F.
afholder ordinær Generalforsamling i Kolby Samlingshus Onsdag den 10. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Kammerater, mød nu alle, da vigtige Ting foreligger. **J. S. Henriksen.**

Ørslev Afdeling v. Ringsted
afholder Generalforsamling Lørdag d. 6. April. Alle Medlemmer bedes møde.
Rydahl Christensen.

Kirke Saaby Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling den 7. April Kl. 10 i K. Saaby Forsamlingshus: Dagsorden: Valg af Formand, Kontrolbestyrer, Næstformand og Revisor. Eventuelt. **Vilhelm Nilausen.**

Hastrup-Særløse Afdeling
afholder Generalforsamling paa Hotel Hvalsø Lørdag den 13. April Kl. 7½. — Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Forslag, som ønskes behandlet paa Mødet, maa være Formanden i Hænde Onsdag den 10. April. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden er fra 9—10. **V. Chabert.**

Ondløse Afdeling
afholder Generalforsamling paa Ondløse Kro den 13. April præcis Kl. 8. Sædvanlig Dagsorden. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, bedes afleveret til Formanden senest 4 Dage før.
Albert Olsen.

Magleby (Møen) Afdeling
afholder Generalforsamling Fredag den 12. April Kl. 7½ i Forsamlingshuset. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Kr. Holm.**

Munke-Bjergby Afdeling
afholder Generalforsamling i Munke-Bjergby Forsamlingshus Lørdag d. 13. Apr. Kl. 19,30. Alle Medlemmer bedes møde.
Bestyrelsen.

Kongstrup-Tølløse Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Tirsdag den 16. April Kl. 7½ i Kongstrup Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, bedes indleveret til Formanden senest 8 Dage før.
Bestyrelsen.

Hjembæk Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Hjembæk Forsamlingshus Lørdag d. 13. April Kl. 7½ Aften, hvor alle Medlemmer bør give Møde. Dagsorden: Beretning og Regnskab fremlægges. Valg af Kasserer og Bestyrelsesmedlem iflg. Lovene. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa indgives skriftlig til Formanden snarest (senest 4 Dage før). — Mød nu op, Kammerater og vis, at I kan komme og gøre eders Pligt.
Niels P. Andersen.

D. A. F., Fodby og Omegn
afholder Generalforsamling i Fodby Samlingshus Onsdag den 10. April Kl. 7½. — Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Medlemmerne bedes møde talrigt, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. **Bestyrelsen.**

Jersie-Ølsemagle Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling paa Søvilla den 16. April Kl. 8.
Peder Christensen.

Gundsølille Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 7½ i Gundsølille Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Bestyrelsen.

Toksværd Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Søndag den 14. April Kl. 2 Eftm. i Toksværd Samlingshus. Forslag, som skal behandles paa Generalforsamlingen, bedes indleveret paa Kontrolstedet 4 Dage før. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Alle Medlemmer bedes venligst give Møde. **Bestyrelsen.**

Kirkerup Afdeling
afholder Generalforsamling i Kirkerup Forsamlingshus Fredag den 12. April Kl. 7½. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa afleveres til Formanden senest 2 Dage før.
Carl Andersen.

Gunderslev D. A. F. Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Skelby Forsamlingshus Lørdag den 13. April Kl. 8. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Forslag, som ønskes behandlet, maa være tilstillet Formanden 3 Dage før. **Chr. Wulff.**

Slaglille-Bjernede Afdeling
afholder Generalforsamling i Slaglille Forsamlingshus Fredag den 12. April Kl. 7½ med Dagsorden efter Loven. Forslag vedrørende Afdelingen, maa, for at komme til Behandling, indleveres til Formanden inden 8. April. **Bestyrelsen.**

Egerslevmagle Afdeling
afholder Generalforsamling i Forsamlingshuset Onsdag d. 10. ds. Kl. 7½ Aften med følgende Dagsorden: Regnskabet, Valg af Formand, Kasserer og 2 Bestyrelsesmedlemmer. Eventuelt. Efter Generalforsamlingen fælles Kaffebord. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Bestyrelsen.**

Boeslunde Afdeling
afholder Generalforsamling paa Boeslunde Hotel Mandag den 8. April Kl. 7½. Medlemmerne bedes møde talrigt, da der er flere Ting paa Dagsordenen, bl. a. Valg af Kasserer. **Bestyrelsen.**

Gadstrup-Syv Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 13. ds. Kl. 7½ i Ramsømagle Forsamlingshus. Dagsorden: Valg af Formand, 3 Bestyrelsesmedlemmer og 1 Revisor. Indkomne Forslag maa for at blive behandlet, være indsendt til Formanden senest 3 Dage forud for Generalforsamlingen. Mød nu op allesammen, da det er vigtige Valg, der forestaar. **Ole Petersen.**

Fuglebjerg Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 14. April Kl. 2 paa Fuglebjerg Kro. Alle Medlemmer bedes møde.
Bestyrelsen.

Kongsted Afdeling L.
afholder ordinær Generalforsamling i Kongsted Forsamlingshus Lørdag den 13. April Kl. 7½. Dagsorden: Beretning og Regnskab samt de forskellige Valg. Forslag om en Opkræver mere (ny Kreds). Der vil ligeledes blive taget Stilling til Sammenslutning af de to Afdelinger m. m.
Alle Medlemmer bedes møde.
Chr. Holgersen.

Semminge Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Forsamlingshuset Mandag den 8. April Kl. 7½ Aften, hvortil Medlemmerne bedes møde. **Bestyrelsen.**

Stignæs Afdeling
afholder Generalforsamling i Magleby Forsamlingshus Fredag den 12. April Kl. 7½ Aften. Sædvanlig Dagsorden. Forslag til Generalforsamlingen maa indgives 4 Dage før, til Formanden. **Bestyrelsen.**

Klippinge-Magleby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Magleby Forsamlinghus Onsdag den 17. April Kl. 7½, hvortil alle Medlemmer bedes møde. **Ejner Hansen.**

Ulsø Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 13. April hos Klokker Karl Hansen, Olstrup. Mød nu alle, da der er mange Ting at tage Stilling til.
Lars Jensen.

Borup Afdeling L.
afholder Generalforsamling Lørdag d. 13. April Kl. 7½ paa Borup Kro. Dagsorden ifølge Lovene. **Bestyrelsen.**

Viskinde Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 19½ hos Tømrer N. P. Nielsen, Viskinde By. Mød nu frem, Kammerater. Vi skal tage Stilling til, om vi vil sammenslutte os med den herværende Afdeling af D. A. F. Ligesom flere andre vigtige Ting er paa Dagsordenen.
Otto Rasmussen.

Samsø Kredsorganisation.
Medlemmerne gøres herved opmærksom paa, at enhver har Pligt til at overholde den til enhver Tid gældende Priskurant, overfor alt Arbejde. Er der Medlemmer, der ikke gør dette, bedes det meddelt Kredsformanden, og vedkommende Medlem vil blive draget til Ansvar. — Husk endvidere: Ethvert Medlem har Pligt til at meddele Kontorbestyreren enhver Indtægt i Ugens Løb.
Johs. Jensen.

Tranebjerg Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 8 paa Hotel Lindegaarden, Brundby. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Forslag, der ønskes behandlet, maa indleveres skriftligt til Formanden 4 Dage før Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Alle Medlemmerne anmodes om at møde. **Johs. Jensen.**

Herslev-Gevninge Afdeling.
Generalforsamling afholdes Tirsdag den 16. April i Gevninge Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Eventuelle Forslag, som ønskes behandlet, maa være Formanden i Hænde senest den 13. April. **Bestyrelsen.**

Uggerløse Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling paa Uggerløse Kro Lørdag den 13. ds. Kl. 19,30 prc. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Mød nu alle, da der er vigtige Ting at forhandle om.
Bestyrelsen.

D. A. F., Hyllinge Afdeling,
afholder ordinær Generalforsamling paa Hyllinge Hotel Lørdag den 20. April Kl. 7½ Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Forslag, som ønskes behandlet, bedes afleveret til Formanden senest 4 Dage før. **Bestyrelsen.**

Thureby Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling paa Thureby Hotel Lørdag den 13. April Kl. 7½ prc., hvortil alle Medlemmerne bedes møde, da der er mange vigtige Sager paa Dagsordenen, bl. a. Forslag om Sammenslutning af Afdelingerne. Mød saa op, Kammerater, og vær medbestemmende om Afdelingens Forhold i Fremtiden. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Karl Olsen.**

Damsholte Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 7½ i Forsamlingshuset med stor og betydningsfuld Dagsorden, bl. a. Valg af Formand og 2 Bestyrelsesmedlemmer og Spørgsmaalet: Skal vi opsige den kommunale Overenskomst? **Bestyrelsen.**

D. A. F., Holtug-Gjorslev Afdeling.
afholder Generalforsamling i Holtug Forsamlingshus Lørdag den 20. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Michael Jensen.**

D. A. F., Hørve og Omegns Afdeling.
Ordinær Generalforsamling afholdes paa Hørve Hotel Lørdag den 13. April Kl. 7 prc. Da der skal foretages Valg, bedes alle Medlemmer møde. Efter Generalforsamlingen læser vore Dilettanter »Kusine Lotte« og »Fastelavnsgildet«, og derefter Bal. Hele Herligheden er ganske gratis, saa vi kan alle møde med Kone og Børn. Socialdemokratisk Forening indbydes. Mød nu alle, og husk vi begynder prc. Kl. 7.
Frederik Larsen.

Tornemark Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 6. April Kl. 7½ i Enigheden. Mød nu alle Medlemmer for en Gangs Skyld.
Bestyrelsen.

Karise Afdeling.
Ordinær Generalforsamling afholdes paa Karise Hotel Lørdag den 13. April Kl. 8 pr. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen. **Johannes Nielsen.**

Haslev Afdeling (L.).
Halvaarlig Generalforsamling afholdes Lørdag den 20. April Kl. 8 paa Karstensens Hotel med følgende Dagsorden: 1. Valg af Formand og de efter Tur afgaaende Bestyrelsesmedlemmer samt Kontrolbestyrer. 2. Eventuelt. **Johannes Nielsen.**

D. A. F., Alsted-Fjenneslev Afdeling
afholder Generalforsamling i Fjenneslev Forsamlingshus Lørdag den 14. ds. Kl. 8 Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Forslag, som ønskes behandlet, maa være Formanden i Hænde senest den 12. ds. — Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Mød nu, Kammerater, og vær med i Arbejdet for Arbejdernes Rejsning. Det forventes, at Kredsformanden kommer til Stede.
P. Hansen.

Stenmagle Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Nyrup Hotel Søndag den 14. April Kl. 2½. Alle Medlemmer bedes møde. Dagsorden: 1. Beretning. 2. Regnskab. 3. Forslag fra Bestyrelsen. 4. Indkomne Forslag. 5. Valg. 6. Eventuelt. Forslag, der ønskes behandlet, maa indgives til Formanden inden Generalforsamlingen. **Frants Frederiksen.**

D. A. F. Afd. L., Roskilde.
Generalforsamling afholdes Onsdag den 17. April Kl. 7½ paa »Fjordvilla« (den lille Sal). Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Forslag, der ønskes behandlet, maa indsendes til Formanden senest den 10. April. Udeblivelse uden gyldig Grund medfører 2 Kr. i Bøde. Kun gyldig Medlemsbog giver Adgang.
Emil Hansen.

Vester Egede Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling hos Kontorbestyrer P. Hansen, Boserup, Lørdag den 13. April Kl. 7½. Valg ifølge Lovene. **J. Hansen.**

D. A. F., Ørslev v. Vordingborg
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag d. 13. April Kl. 7,30 i Ørslev Forsamlingshus. **Bestyrelsen.**

Everdrup Afdeling
afholder Medlemsmøde i Forsamlingshuset Mandag d. 8. April Kl. 7½. Vigtige Sager foreligger til Afgørelse, hvorfor samtlige Medlemmer anmodes om at komme til Stede. **Bestyrelsen.**

Brorup-Valby Afdeling L.
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 8 pr. i Folkets Hus, Slagelse, med følgende Dagsorden: Protokol og Beretning. Regnskabet. Valg af Bestyrelse (Formand, 3 Bestyrelsesmedlemmer, 1 Revisor, Fanebærer og Suppleanter). Indkomne Forslag. Overenskomsterne. Oplysningsarbejdet. Eventuelt.
Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være Formanden i Hænde senest den 9. April og maa være skriftlig. Mød nu op og vis, at I har Interesse for Foreningens Fremtid.
Magnus Heidelbach.

Læg Vægt paa rigeligere Græsning.

Græsmarken bør have 200 à 300 kg Superfosfat og 200 à 300 kg Kaligødning pr. Hektar, derved forøges Udbyttet, og Kvaliteten forbedres. Hvis Kløverbestanden er ringe, skal der tillige gives et Tilskud af Svovlsur Ammoniak.

De tre Gødninger kan sammenblandes og gives paa én Gang, naar Føret og Vejret tillader det.

En velgødsket Græsmark giver de bedste og billigste Foderenheder.

Det danske Gødnings-Kompagni.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(Medlemsantal ca. 130.000. Forsikringssum ca. 1 Milliard Kr. Reserver ca. 1,3 Mill. Kr.)
I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30.000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40.000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50.000 Kr.
I Løsøreafdelingen optages: Løsøre, saavel i Købstæderne som paa Landet.
I Tyende- og Ungdomsafdelingen optages: Ejendele indtil 2500 Kr.s Forsikringssum, uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Nørrevoldgade 16, København K. Tlf. 383.

Gummivarer
sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker. **Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.**
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Avertér i Landarbejderbladet.

Voksne Mænd og Kvinder
tilsendes gratis og portofrit den nye Bog om Børnebegrænsningens Problemer. Den er rigt illustreret og giver fuld Besked om alle Sexuallivets Mysterier, Fødselskontrol, Fosterdrab og forebyggende Metoder. Priskurant over Hygiejnevarer medsendes gratis paa Forlangende. Ønskes lukket Kuvert maa 25 Øre medsendes i Frimærker.
Bogforlaget „Minerva", København V.

Skibby Landarbejderforening og D. A. F. i Skuldelev
afholder Generalforsamling Søndag d. 14. April Kl. 2 hos Ludvig Larsen i Østby. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være Formanden i Hænde 3 Dage inden Mødet.
Bestyrelsen.

St. Merløse Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 7½ paa Merløse Kro. Alle Medlemmerne bedes give Møde. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Bestyrelsen.**

Vrangstrup-Sandby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Sandby-Vrangstrup Forsamlingshus Lørdag den 13. April Kl. 8. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen.
Axel Jensen.

Kirke Hyllinge Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 7½ i Konditoriet, Kirke Hyllinge. Mød alle op, da der er flere Valg og andre vigtige Sager at drøfte. **Hans P. Sørensen.**

Ferslev-Vellerup Afdeling.
Generalforsamling afholdes Lørdag den 13. April Kl. 7½ paa »Haabet« i Venslev, hvor alle Afdelingens Medlemmer maa give Møde. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen.
Emil Dall.

Borre Afdeling, Møen.
Ordinær Generalforsamling afholdes Lørdag den 6. April Kl. 7½ i Forsamlingshuset. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Bestyrelsen.**

Køng D. A. F.. Afdeling L.
afholder halvaarlig Generalforsamling paa Køng Kro Lørdag d. 13. April Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde, da der er Valg af Formand og 2 Bestyreisesmedlemmer. Den øvrige Dagsorden bliver oplæst paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig, uanset de mødtes Antal.
Karl Petersen.

Sludstrup Afdeling
afholder Generalforsamling i Slotsbjergby Forsamlingshus Lørdag den 6. April Kl. 7½, hvor følgende behandles: 1. Regnskabet. 2. Valg af Kontrolbestyrer. 3. Valg af Kasserer. 4. Valg af et Bestyrelsesmedlem. 5. Valg af Revisor. 6. Valg af Suppleant. 7. Eventuelt. **Poul Poulsen.**

Aarby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Aarby Forsamlingshus Lørdag d. 6. April Kl. 7½, hvor Medlemmerne bedes møde talrigt. Dagsorden: Beretning og Regnskab. Valg af Bestyrelse, som afgaar efter Tur. Eventuelt. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **N. P. Petersen.**

D. A. F., Fanefjord Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 6. April Kl. 7½ hos J. Rasmussen, Dame. Dagsorden: Beretning, Regnskab, Fællesorganisationen, Lønnen til Formand og Kasserer, Valg af Formand og Bestyrelse, Eventuelt. Mød nu op, Kammerater.
N. P. Christoffersen.

Onsbjerg Afdeling, Samsø,
afholder ordinær Generalforsamling paa Onsbjerg Hotel Lørdag den 6. April. Alle bedes møde. **August Larsen.**

D. A. F., Hjertebjerg Afdeling
afholder Generalforsamling Fredag den 12. April Kl. 7½ i Hjertebjerg Forsamlingshus. Dagsorden: Beretning, Regnskab, Valg, Indmeldelse i Fællesorganisationen, Oprettelse af en Sygehjælpekasse. Eventuelt. Mød nu alle, da et saa vigtigt Spørgsmaal som Oprettelse af Hjælpekasse er paa Dagsordenen. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Hjertebjerg Afdeling.
Medlemmerne gøres herved opmærksom paa, at Albert Jensen, Hjertebjerg, er valgt til Kontorbestyrer fra Mandag d. 8. April. Kontroltiden er fra Kl. 10—11 Formiddag.
Villiam Buel.

Buerup Afdeling.
Ordinær Generalforsamling afholdes i Buerup Forsamlingshus Lørdag d. 6. April Kl. 19½. Forslag, der ønskes behandlet, indgives i Henhold til Lovene.
Bestyrelsen.

Jægerspris Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling paa Jægerspris Hotel Lørdag den 6. April Kl. 7½. Medlemmerne bedes møde talrigt op, da der er en vigtig Dagsorden.
Bestyrelsen.

Nyraad Afdeling
afholder Generalforsamling paa Nyraad Kro Lørdag den 13. April Kl. 7½. Valg af Næstformand og Kasserer. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være Formanden i Hænde Lørdag den 6. April. Medlemmerne erindres om at faa betalt inden 1. April, som er sidste Frist.
Bestyrelsen.

Aarby Afdeling.
Aarlig Generalforsamling den 6. April. Hvis der er nogle Medlemmer det kniber for at faa betalt Kontingentet, saa henvend jer til Socialhjælpen hos Kommunen og faa et Skema til Udfyldning om Kontingenthjælp. Jeg er villig til at medvirke. Efter Loven er vi berettiget til 50 pCt. paa et Aar, naar det kniber. Oplysninger desangaaende kan faas til enhver Tid. Haaber enhver vil gøre sit bedste for at faa det hele i Orden.
N. P. Petersen.

Roemarken
bør foruden Staldgødning have 200 à 300 kg Superfosfat, 200 à 300 kg Kaligødning og 200 à 400 kg Kvælstofgødning pr. Hektar.
Som Kvæ'stofgødning til Runkelroer og Sukkerroer bør bruges et Natronsalpeter — enten 16 pCt. Natronsalpeter eller Chilesalpeter. Til Kaalroer og Turnips bør bruges Kalksalpeter eller Svovlsur Ammoniak, paa særlig kalkfattige Jorder kan ogsaa anvendes 20,6 pCt. Kalkkvælstof.
Det danske **Gødnings-Kompagni.**

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 15. Fredag den 12. April 1935. 21. Aargang.

Ugens Tekst.

Der findes et godt gammelt Ord, som siger, at et Menneske kan gentage en Usandhed saa ofte, at det til sidst selv tror paa den. Dette Ord bliver i denne Tid ikke sjældent bekræftet gennem de Forsøg, som Landbrugets Ledere og politiske Repræsentanter gør for at forklare, hvorfor der er Krise i vort Land. Aarsagerne hertil er — forklarer de — lave Priser paa deres Produkter, høje Lønninger og store Skatter. Hvis der indførtes en Ændring paa dette Omraade — forklarer de videre — vilde Arbejdsløsheden i Løbet af kort Tid være nede paa en ganske ringe Procent. Og ud fra denne Betragtning kræver de naturligvis Lønninger og Skatter sat ned og Priserne paa deres Produkter hævet. Det er næsten efter Professor Labris Formel: Hokus, pokus, filias!

*

Og de fortsætter med at forklare, at en Del af Miseren ligger i, at Landbruget ikke mere i samme Grad som hidtil kan købe Industriens Produkter, fordi Landbrugets Købeevne er stærkt forringet. Opgaven er derfor af en trestrenget Art: Landbrugets Byrder maa lettes, dets Indtægter forhøjes og andre Lags Fortjeneste sættes ned — eller med andre Ord: Der maa væltes flere Byrder over paa de andre Befolkningslag. Hvis Landbruget faar 200 Millioner i Merindtægt samtidig med, at dets Byrder lettes, vil det være i Stand til at købe Varer i samme Grad, som dens Indtægt forøges, hvilket medfører Nedgang i Arbejdsløsheden, men hvis Pristallene nærmes hinanden, vil der foregaa en yderligere Nedgang.

*

Meningen af alle disse Betragtninger kan kort og godt udtrykkes derved, at Landbruget ad disse Veje vil have Erstatning for den Indtægtsnedgang, som har ramt det ved *Tilbagegangen i Eksporten.* Det vilde selvfølgelig ogsaa være behageligt og let, hvis alle de Erhvervsgrene og Samfundslag, der er ramt af Krisen udefra, kunde slippe over Besværlighederne paa en saa nem og smertefri Maade, thi alle andre maa vel have samme Krav som Landbruget, men paa denne Maade lader Sagerne sig selvfølgelig ikke løse. Den ene Erhvervsgren skal ikke kunne vælte Byrderne over paa den anden, og reelt set bliver Virkningerne for Samfundet som Helhed naturligvis heller ikke mindre af den Grund.

*

Hvis en Familie paa 5 Medlemmer har en aarlig Fortjeneste paa 2000 Kr., forbliver denne Families Købekraft naturligvis kun 2000 Kr., hverken 3 eller 4000. Og de 2000 Kr. stiger ganske givet ikke i Købekraft, fordi et af Familiemedlemmerne tildeles de 1800 Kr., medens der kun bliver 200 Kr. til de øvrige. Pengenes reelle Værdi stiger nu en Gang ikke, fordi de kommer i Lommen paa en Landmand i Modsætning til f. Eks. en Købmand eller en Haandværker. Men det er tilsyneladende denne naive Tankegang, der behersker en stor Del af Landmændene og ikke mindst deres Ledere og politiske Vaabendragere.

*

Hvad der er sket i de sidste 4 Aar, er dette, at det danske Landbrugs Eksportindtægter er gaaet ned med ca. 300 Mill. Kr. Og nu kommer Landbruget, d. v. s. det *store* Landbrug og kræver, at det øvrige Samfund skal tappes for dette Beløb, for at Landbruget kan faa sin *gamle Indtægt og dermed sin gamle Købekraft tilbage.* Saa er Krisen praktisk talt løst!

Ja, det er en køn Snak! Kan de kloge Profeter i Landbruget da ikke se, at Krisen for en stor Del har sin Aarsag i denne Nedgang i vore Eksportindtægter ude fra, og at man ikke kan fjerne Nedgangen ved at vælte Byrden fra det ene Lag over paa det andet. Skal Landbruget have forøget Købekraft, altsaa forøget Indtægt, kan dette naturligvis kun opnaas ved, at Beløbene *tages fra de øvrige Samfundslag.* Arbejderen, Købmanden, Haandværkeren, Lægen, Journalisten skal betale disse Penge, og hvis hver af de nævnte skal betale 20 Kr. til Landmanden, maa deres Købeevne ganske givet forringes i tilsvarende Grad. Pengene flyttes blot om, og den *samlede* Købeevne forhøjes ikke med en rød Øre. Det kan da vist selv Børn regne ud.

*

Saa er det jo iøvrigt ganske ligegyldigt, hvad man besmykker denne Omvæltning af Byrderne med — om man kalder det Prisforhøjelse, Pristalsudligning, Korntold, Nedskæring af Skatter og Lønninger, Tilpasning osv.

Ja, med Korntold er det endog saaledes, at her kommer den mindre Landbruger til at betale en Part til den større, men Korntolden er i Øjeblikket første Plade i Grammofonen for det større Landbrug! Og Højremændene paastaar endog, at den er i Stand til at løse Landbrugskrisen!

Kom saa ikke og fortæl, at Danmark er uden økonomiske Genier!

Det turde jo være en naturlig Sag, at Landbruget ikke kan købe de samme Varer som hidtil, naar det har 300 Mill. i mindre Indkomst om Aaret, men denne beklagelige Kendsgerning kan naturligvis ikke ændres ved, at man griber i Lommen paa andre, thi Landbruget kan ikke opnaa en rød Øre mere i Indtægt uden, at Pengene skal *tages her i Landet.* Og om Per eller Poul giver Kronen ud, kan da vist være hip som hap.

*

Socialdemokratiet har ikke sagt Nej til at hjælpe Landbruget over vanske-

lige Forhold, men denne Hjælp skal ikke ydes af Folk, der har det lige saa daarligt eller daarligere end Landbrugerne.

Fra vor Side er der foreslaaet Rentelettelse paa Bekostning af store Formuer og Aktieudbytter, men naar disse Toner slaas an, holder det store Landbrugs Folk sig for Ørene, skønt de daglig himler op om de mægtige Indtægter, som store Industriforetagender tjener ved Valutaforanstaltningerne. Nøden er altsaa ikke større end, at man har Raad til at sige Nej til saadanne Tilbud. Og saalænge dette er Tilfældet, skal der ikke indbydes til Sørgemesse.

Det hele synes da ogsaa i afgørende Grad at være lagt an paa et politisk og økonomisk Afpresningsforsøg overfor den siddende Regering og den organiserede Arbejderklasse, men hvis man tror at kunne klare Ærterne efter saadanne Regler, har man gjort Regning uden Vært. *Sirius.*

En ny Bog fra Arbejdernes Bogkreds.

Bogkredsen havde bebudet som sin tredie Bog i dette Aar at ville udsende et illustreret Værk af vor svenske Partifælle Rickard Lindstrøm om »England af i Dag«.

»Loven« er ærlig, men i dette Tilfælde har »Holden« været mer end besværlig, da nemlig Forfatteren ikke har faaet Bogen færdig og ikke kan lave den færdig i dette Aar.

Man har derfor maattet lade den udgaa og fremskaffet en anden til at udfylde dens Plads. Og en hertil velegnet Bog er fundet i Helge Kaarsbergs: »Uganda«.

Rejser, Udfærd, fremmede Egne, Oplevelser ..... Sidder der os ikke alle en Dragen i Blodet mod det fjerne, det nye? Det er, som om Filmen og Flyvningen har skærpet Appetitten, øget Rejselysten.

Vi ved, der findes mærkelige Himmelstrøg, ejendommelig Natur, besynderlige Mennesker, Sprog og Skikke.

Men hvor mange af os faar Lejlighed til at opleve det? Trods Trafikmidlernes Fuldkommengørelse er det endnu kun et Faatal, der kommer udenfor deres Hjemlands Grænser. Grænserne synes endda i vore Dage at blive stadig sværere at overskride.

Men læse om det kan vi!

Det er en Kendsgerning, at Rejsebeskrivelser, Skildringer af fremmede Egne og Folk, hører til den mest yndede Læsning. Bibliotekerne kan tale med om det. Og der udkommer da ogsaa hvert Aar adskillige Rejsebøger, som paa Forhaand er sikre paa et stort Salg.

Bogkredsen har derfor heller ikke tøvet med at sikre sig Manuskriptet til en saadan Rejsebog, da den blev os tilbudt. Den staar fuldt paa Højde med det bedste paa dette Omraade, skrevet som den er af den unge Forfatter Helge Kaarsberg, der allerede med sin Bog »Hvid Mand og brun Mand« for nogle Aar siden dokumenterede sine særlige Gaver som Skribent.

I denne første Bog fortæller han om sine Oplevelser i hollandsk Ostindien, og Bogen blev en stor Sukces baade herhjemme — den er forlængst udsolgt — og i Holland, hvor den ogsaa blev udgivet.

I »Uganda« beretter Forfatteren om sin Rejse til Centralafrika og sit Liv dér — eller rettere om den sorte Bondebefolknings Liv dér — i de 6 Aar, han var Plantagebestyrer i de Egne, som Levingstone og Stanley for et halvt Aarhundrede siden som de første Hvide trængte ind i og aabnede for »Civilisationen«.

Man gaar almindeligvis rundt med den Forestilling, at Afrikas Indre er et Land, hvor man sniger sig omkring mellem brølende Løver og lurende Leoparder, mens Giftslanger hænger ned fra hver anden Gren.

Forfatteren viser, at Virkeligheden er noget helt anderledes.

Beboerne, de Indfødte, er simpelthen Bønder, der jævnt og bramfrit ernærer sig af Jordens Grøde. Nogle af dem arbejder af og til i Gummiplantager eller Kaffeplantager. Indimellem foretages et Fremstød mod Storvildtet. Og det hænder — ved sjældne Lejligheder, som Hertugen af Yorks Besøg i Uganda — at Krigsdansenes Ekstace opvækkede den rigtige Vildskab fra Bunden af i disse fredelige Naturmenneskers Sjæle.

Forfatteren kender Dagliglivet i det sorte Afrika tilbunds. Han omgikkes og beskæftigede Negre af mange Stammer og Typer og taler deres Sprog.

Bogen giver ogsaa interessante Skildringer af deres Samfundsforhold; Forfatteren har kendt fornemme indfødte Konger, Jarler og Finansministre og haft Besøg af oprindelig europæiske Plantere, som de mange Aars Ophold i Junglen har gjort til Særlinge og Originaler.

*

»Uganda« er en farverig Bog. Talrige Fotografier støtter dens levende Fremstilling. Den er en Rejsebog ud over det sædvanlige. Den er fængslende Læsning, samtidig med at den giver os Forstaaelsen af det ejendommelige Liv i tropiske Egne, hvor de mest primitive Folk og Vaner mødes med Nutidens Civilisation. Hvor man fra Jernbanens Vinduer kan se Giraffene galoppere over Savannen, og hvor Funktionærerne for de europæiske Millionfirmaer i Gummi og Kaffe suser paa Motorcykler ad de smalle Safaristier mellem Urskovens Negerlandsbyer.

Bogen er gaaet i Sætteriet og vil kunne udsendes til Bogkredsens Medlemmer omkring den fastsatte Dag, 15. Maj.

Medlem Nr. 000162 kan faa Svar paa de til »Landarbejderbladet« stillede Spørgsmaal ved Henvendelse til sin Afdeling eller Kredsformanden.

Saadan lever den tyske Arbejder.

Frihed og Medbestemmelsesret knægtet, Arbejdsbog indført, Stavnsbaand for Landarbejdere.

Paa fede Løfter og et bunduærligt Program kom de tyske Nazister til Magten. De stjal en Række af det europæiske Socialdemokratis Programpunkter, tilsatte Programmet andre brugelige Krav, og sejrede. Men Programmet var kun Lokkemad. Efter Magtens Overtagelse begyndte man omgaaende at likvidere de frisindede Løfter, og nu stikker det tyske Folk dybere i Tvang og Undertrykkelse end nogensinde før.

Det er nyttigt til Oplysning for alle — og navnlig for dem, der i nogen Grad har ladet sig blænde af det store bluff — at løfte Sløret og se, hvordan Forholdene virkelig stiller sig i det tredie Rige. I denne og følgende Artikler bygger vi paa autentisk Materiale. Vi begynder med en Skildring af de tyske Arbejderes Kaar.

Arbejdsfriheden.

I Løbet af 2 Aar har man frataget den tyske Arbejderklasse alle de Rettigheder, den har tilkæmpet sig i to Menneskealdre.

a) Ophævet alle politiske, faglige og kulturelle Organisationer og kneblet hele Pressen.
b) Ophævet alle Aftaler om Løn- og Arbejdsforhold, der var skabt.
c) Opløst samtlige Bedriftsraad og derved og paa anden Maade frataget Arbejderne al Indflydelse i Bedrifterne.
d) Fjernet de sidste Rester af Frihed, der var tilbage, ved to Forordninger (Love) af 25. Februar 1935.

Arbejdsbog.

Den ene af de nævnte Love bestemmer, at der indføres en Arbejdsbog for alle Arbejdere.

Ingen Arbejdsgiver maa antage en Arbejder uden Arbejdsbog. Bogen udstedes af Arbejdsamtet. Ingen for »Systemet« misliebig Person kan faa en Arbejdsbog. Heller ingen Ung, der ikke har aftjent sin Værnepligt (1 Aar) i en Arbejdslejr.

Tidligere Landarbejdere udstødes.

Den anden Lov bestemmer, at Arbejdsamtet af Arbejdsgivere kan kræve de Arbejdere afskediget, som tidligere engang har arbejdet ved Landbruget.

Stavnsbaandet genindført.

I Maj 1934 ophævedes Landboernes Opholdsfrihed. Landarbejderne maa ikke mere flytte ind til Byerne. Og saafremt de gør det, har de ingen Ret til nogensomhelst Socialhjælp eller Arbejdsløshedsunderstøt-

telse. Loven bestemmer endvidere, at Folk, som en Gang i de sidste tre Aar har arbejdet ved Landbruget, ikke maa antages i industrielle Virksomheder.

Ud af Arbejdsløshedskasserne.

Ved Lov af 1934 er Land- og Skovarbejdere, Fiskere og Husassistenter smidt ud af Arbejdsløshedskasserne.

Sølvbryllup.

Tirsdag den 16. April kan Medlem af Thisted-Astrup Afdeling Karl Jensen

og Hustru fejre deres Sølvbryllup. Afdelingen sender herigennem de bedste Ønsker i Festens Anledning.

Paa Afdelingens Vegne:
Jens Chr. Kristensen.

Fredag den 19. April (Langfredag) kan Formand for Hadbjerg-Ødum Afdeling Peter Vitting og Hustru Katrina Vitting fejre deres Sølvbryllup og vil sikkert i Dagens Anledning være Genstand for megen Opmærksomhed, og mange Lykønskninger vil komme til deres Hjem i Hadbjerg. Da saavel Peter Vitting og hans Hustru Katrina ivrigt tager Del i alt vedrørende Arbejdet i Foreningen og altid har vist Gæstfrihed og Forstaaelse i deres Hjem, naar man kom for at hente Raad eller Daad, altid mødte man Forstaaelse hos det afholdte Sølvbrudepar, vil vi paa Højtidsdagen ønske dem hjertelig til Lykke og ønske, at vi igen om 25 Aar kan gratulere dem paa deres Guldbryllupsdag, som vi i Dag ønsker dem til Lykke.

Hjertelig til Lykke paa Sølvbryllupsdagen.

Hadbjerg-Ødum Afdeling.
Nr. 315420 E. P.

31651

er Gironumret, som de Afdelinger, der ikke har indsendt Betaling for Aug. B. Andersens Bog »Muld og Sten«, skal benytte, naar de efter Forventning en af de første Dage sender det skyldige Beløb til Azaleavej 22, København, Valby.

Filmen som Propagandamiddel.

Som Oplysning- og Propagandamiddel har vi hidtil i vort Arbejde benyttet det stillestaaende Lysbillede. Nu er det blevet efterfulgt af Filmsbaandet. Allerede paa den Internationale Landarbejder-Føderations 5. Kongres i September 1928 i Prag havde den hollandske Landarbejderorganisation stillet Forslag om Tilvejebringelse af en international Film. Kongressen saa sig dengang ikke i Stand til at tage en positiv Beslutning i Spørgsmaalet, da man ikke disponerede over Pengemidlerne hertil. Men det henstilledes, at de tilsluttede Organisationer skulde foretage saadanne Forsøg.

Nu har den svenske Landarbejderorganisation fremstillet en Film, hvis Spilletid er noget over 1 Time. Fremstillingsomkostningerne ved denne (Originalen og 4 Kopier) har været 13.000 sv. Kr. Altsaa et forholdsvis anseligt Beløb, som kun vel funderede Organisationer kan tillade sig at bruge. Den svenske Landarbejderfilm viser os Landarbejderne ved Arbejdet i dets forskellige Former. Den viser endvidere de sociale Modsætninger paa Landet (Bolig, Behandling o. s. v.). Filmen viser til Slut ogsaa den faglige Organisations Betydning. Vi tror, at den svenske Landarbejderorganisation med denne Film vil skaffe sig mange nye Venner og lykønsker Forbundet i Anledning af dets Initiativ.

Vi har allerede sagt, at det ikke er mange Forbund, der er saadan økonomisk aflagt, at de kan følge det svenske Eksempel. Men hvad man nærmere burde overveje, er Anvendelsen af den saakaldte Smalfilm. Smalfilmen er betydeligt billigere i sin Fremstilling. En betydelig Del af Optagelserne kan ske ved Forbundets egne Repræsentanter som Amatørfotografer.

I Almindelighed vil det være Landarbejderne selv, der optræder som Medspillere i Filmen. Kun for enkelte Personers Vedkommende vil man lade professionelle Skuespillere medvirke. De særlig dyre Atelieroptagelser vil man for det meste kunne undvære. En Landarbejderfilm kan med ringe Undtagelser optages i Naturen.

Endvidere har Smalfilmen den Fordel, at der ved dens Fremvisning ikke stilles saa strenge Krav fra Politiets Side som ved Normalfilmen. Normalfilmen egner sig bedre for større Arrangementer. Kan man til Filmsfremvisningen leje et Biografteater og samle et større Antal Deltagere, saa er Normalfilmen paa sin Plads. Men paa Landet maa vi i højeste Grad regne med mindre Arrangementer, for hvilke Forudsætningerne for Anvendelse af en Normalfilm ofte mangler. Her er Smalfilmen altsaa paa sin rette Plads. De faglige Landsorganisationers Oplysningsorganisationer har i mange Tilfælde ladet saadanne Film fremstille og stiller dem til de tilsluttede Forbunds Disposition.

Disse Film er Stumfilm, saaledes som det ogsaa er Tilfældet med det svenske Landarbejderforbunds Normalfilm. En Tonefilm vilde yderligere vanskeliggøre Finansieringsspørgsmaalet. Der maa altsaa sørges for en passende Ramme. Som saadan er Tale, Sang og Musik egnet. Hvis ikke de til Dannelsen af Programmets Rammer nødvendige Personer er til Raadighed, maa de erstattes af Grammofonpladen. Landarbejderorganisationerne maa i vore Dage benytte alle de tekniske Midler i deres Propaganda for derigennem at udøve en agitatorisk, initiativvækkende og oplysende Virksomhed. For det internationale Samarbejde vilde det være af Vigtighed, om der i en nær Fremtid kunde ske en Udveksling af de af de enkelte Landarbejderorganisationer fremstillede Film.

Skiftedagsnummeret.

Vi henleder Opmærksomheden paa omstaaende Bestillingsseddel paa vort store Skiftedagsnummer, — og opfordrer vore Afdelinger og Medlemmer til at være med til at faa det uddelt overalt mellem vore uorganiserede Kammerater

Næste Nummer af Landarbejderbladet vil, paa Grund af Helligdagene, udkomme 1 Dag tidligere end normalt. Meddelelser til dette Nummer maa derfor være Redaktionen i Hænde allersenest Tirsdag Formd.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker sig tilsendt _____ Eksemplarer af **Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.**

Navn: _____

Adresse: _____

„Vølund"-Sagen.

Formanden for Handels- og Kontormedhjælperforbundet, Hr. Julius Hansen, skriver i Anledning af »Vølund«-Sagen følgende:

Da Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund pr. 1. Oktober 1932 indmeldte sig som Medlem af De samvirkende Fagforbund, udsendte Grosserer-Societetets Komité et Cirkulære til alle sine Medlemmer og samtlige Principalorganisationer her i Landet, hvori man søgte at samle Principalerne til Kamp imod Forbundet og at formaa dem til at yde Modstand imod Forbundets Arbejde saavel paa det faglige som paa det medlemsmæssige Omraade, idet man betegner det som en unaturlig Alliance, at Handels- og Kontormedhjælperne stod sammen i Organisation med de øvrige Lønarbejdere.

Man kunde have ventet, at der hos Dansk Arbejdsgiverforening herskede en dybere Organisationsforstaaelse, end Grosserer-Societetets Udtalelser gav Udtryk for, saa meget mere, som Dansk Arbejdsgiverforening i Aarene 1916—1920 indgik paa en Række Overenskomster med Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund, og at der endog imellem Parterne oprettedes en Hovedoverenskomst, der — med Hensyntagen til enkelte Særforhold inden for Medhjælperfaget — svarede paa det nøjeste til Septemberforliget, som hidtil paa Arbejdsgiverforeningens Forlangende havde dannet Grundlaget for de enkeltvis afsluttede Overenskomster.

Ikke desto mindre saa man det Særsyn, at Arbejdsgiverforeningen sluttede op bag Grossererne og udtalte, at Forbundet i Virkeligheden med Urette var optaget i De samvirkende Fagforbund, da det ikke var nogen Arbejderorganisation.

»Findes der — udtalte Herr Julius Madsen — i dette Forbund Handels- og Kontorfolk, der anser sig selv for Arbejdere, vil de jo ved at indmelde sig i de for saadanne eksisterende Forbund, f. Eks. Lager- og Pakhusarbejdernes Forbund eller — for Kvinderne — Kvindeligt Arbejderforbund, kunne opnaa den for saadanne Arbejdere ønskelige overenskomstmæssige Beskyttelse, og dermed mener jeg, at Sagen indtil videre maa bero.«

Arbejdsgiverforeningens Forsøg paa at indblande sig i De samvirkende Fagforbunds Medlemsforhold eller at bestemme over, hvorledes Handels- og Kontormedhjælperne ønsker at organisere sig, strandede ynkeligt den 3. April, da Højesteret afsagde sin gennem Dagspressen saa bekendte Dom i »Vølund«-Sagen, hvori det klart og koncist fastslaas, at »Vølund« som Medlem af en under Dansk Arbejdsgiverforening hørende Organisation er underkastet Septemberforligets Bestemmelser i Forholdet til de i Virksomheden beskæftigede Personer, der er Medlemmer af en under De samvirkende Fagforbund hørende Organisation og derfor ogsaa i Forholdet til Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund, efter at Forbundet har indmeldt sig i De samvirkende Fagforbund.

Julius Hansen.

Et Par Ord om selve »Vølund«-Sagen. Allerede i 1932, før Forbundets Indmeldelse i De samvirkende Fagforbund, rejstes Krav over for »Vølund« om Oprettelse af Overenskomst for Kontormedhjælperne; men Sagen trak i Langdrag, og efter Indmeldelsen indankedes den for De samvirkende Fagforbund, der imidlertid mødte Afslag hos Dansk Arbejdsgiverforening paa Anmodningen om Forhandling.

I Foraaret 1933 gennemførtes Regeringens Forbud mod Lockouter og Strejker i et Aar. Som Følge deraf kunde Sagen først genoptages til Behandling i Forsommeren 1934.

Sagen forløb nu som tidligere. »Vølund« henviste til Jernindustriens Sammenslutning, der afslog at forhandle, og Arbejdsgiverforeningen stillede sig paa samme Maade, hvorfor Forbundet varslede Strejke pr. 1. August, og De samvirkende Fagforbund varslede Sympatistrejke for de øvrige hos »Vølund« beskæftigede Lønarbejdere, hvilket Arbejdsgiverforeningen besvarede med at varsle Lockout for Jernindustrien.

Imidlertid indbragte A/S »Vølund«-Spørgsmaalet om Kontormedhjælpernes Ret til at nedlægge Arbejdet med 14 Dages Varsel for Sø- og Handelsretten, idet man krævede respekteret det længere personlige Opsigelsesvarsel paa 3 Maaneder, som man hævdede, at Kontormedhjælperne kotymemæssig havde Krav paa og Pligt til at give ved Fratrædelse.

Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund procederede paa Sagens Afvisning som henhørende under Den faste Voldgiftsrets Omraade, og Sø- og Handelsretten gav i sin Dom af 16. August 1934 dette Standpunkt Medhold. Dommen blev imidlertid af A/S »Vølund« appellerede til Højesteret, der tilbageviste Sagen til Realitetsbehandling i Sø- og Haandelsretten, der nu gav »Vølund« Medhold i, at Kontormedhjælperne var bundne af det længere personlige Opsigelsesvarsel og derfor uberettigede til at deltage i en Strejke etableret med 14 Dages Varsel.

Det var nu Forbundets Tur til at appellere Sagen til Højesteret med det glædelige Resultat, at Sø- og Handelsrettens Dom blev omstødt, idet Højesteret foruden at fastslaa Parternes Afhængighed af Septemberforliget, udtaler, at Bestemmelserne om Berettigelsen til med visse Varlsler at dekretere eller godkende Arbejdsstandsning, »naturligt maa forstaas saaledes, at de Opsigelsesvarsler, der i øvrigt gælder mellem Parterne, bortfalder i Tilfælde af en efter Septemberforligets Regler lovligt varslet Arbejdsstandsning«, og hedder det, »der findes ikke for omhandlede Arbejdergruppes Vedkommende at foreligge saadanne særlige Forhold, der gør Bestemmelserne uanvendelige.«

Hermed er det utvetydigt fastslaaet, at Handels- og Kontormedhjælperne ved Medlemsskab af Forbundet ikke kan unddrages de Rettigheder, der tilkommer de øvrige under De samvirkende Fagforbund staaende Organisationer, og en af de hæmmende Skranker for Forbundets lønmæssige Arbejde er dermed fejet til Side.

Hvad Dommens Konsekvenser vil blive i Forbundets Forhold til Dansk Arbejdsgiverforening kan endnu ikke overses, men uden Hensyn hertil er det for de organiserede Handels- og Kontormedhjælpere af uhyre stor Betydning at faa fastslaaet Berettigelsen til at kunne aktionere paa lige Fod og i Samarbejde med de øvrige faglige Organisationer, hvis Forholdene skulde nødvendiggøre dette.

For Forbundet har Dommen derfor Betydning langt ud over selve »Vølund«-Sagen, og i Virkeligheden danner den Epoke i Forbundets Historie.

Det beror nu i meget høj Grad paa Handels- og Kontormedhjælperne selv, i hvor høj Grad Dommen skal blive en Løftestang for Fremtidens Arbejde paa ad overenskomstmæssig Vej at forbedre Handels- og Kontormedhjælpernes Løn- og Arbejdsvilkaar.

Julius Hansen.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.
Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.
Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.
Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.
Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.
Skarnæs, Kolind.
Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.
Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.
Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.
Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.
Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.
Murer Morten Jordansen, Vrejlev.
Murermester Engelund, Vraa.
Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.
Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen*, Ramme.
Endvidere overfor følgende Kommuner: *Vester-Øster Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Helsinge-Valby, Tølløse-Soderup, Esbønderup-Nøddebo, Blistrup, Græsted-Maarum, Hjørring Hirtshalsvejen, Tornby Hirtshalsvejen, Skanderborg Amt, Aaker Kommune-Plantage.*

Til Landarbejderne i Ebeltoftkredsen.

Da vi her i Ebeltoft Kredsen i disse Dage skal tage Stilling til, hvem der skal være Kredsens Folketingskandidat i den kommende Tid, vil jeg gerne med et Par Ord lægge Arbejderne paa Sinde, hvem de bør stemme paa. Der er foreslaaet 2 dygtige Mænd, nemlig Gaardejer Otto Bille, Højbjerg, og Kredsformanden for 35. Kreds, Chr. Andersen, Hem; disse 2 Mænd vil sikkert hver for sig gøre et stort Arbejde for de smaa i Samfundet, men jeg vil jo mene, at vi Arbejdere samler os om vor Forbundsfælle og Kammerat Chr. Andersen, Hem, som vi jo alle ved har gjort et stort Stykke Arbejde for os paa det faglige Omraade, og jeg er overbevist om, at han ogsaa vil gøre et Arbede paa det politiske Omraade, som vi kan være tjent med. Naar jeg nu har anbefalet Chr. Andersen frem for Otto Bille, skal det ikke forstaas saadan, at det er en Forklejnelse af Bille, men jeg ved af Erfaring, at en Mand fra vor egen Midte er den dygtigste til at tale vor Sag.

Martin Høgh,
Strands Afdeling.

Hvem bestemmer vore Lønninger og Arbejdsvilkaar?

Det er en Kendsgerning, at den medlemsmæssige Fremgang, som vort Forbund har haft, i nogen Grad har været i Stand til at modvirke Storbøndernes Løntrykbestræbelser. Derfor jamrer disse Herrer og deres dertil indrettede Presse sig højlydt over den store »Mangel paa Arbejdskraft«, som man frækt paastaar er til Stede i Landbruget.

Sandheden er den, at de sidste Aars Organisationsarbejde har bevirket, at der ikke længere er saa megen billig Arbejdskraft paa Markedet, som de Herrer kunde ønske sig. Den organiserede og arbejdsløshedsforsikrede Landarbejder er jo heldigvis ikke i samme Grad som den uorganiserede tvungen til at sælge sin Arbejdskraft til det første det bedste Bud, hvilket selvfølgeligt i ikke ringe Grad stimulerer paa Lønningerne.

Men det er ikke nok. Vor Kamp imod Storbøndernes Løntrykbestræbelser har alt for meget Karakter af en Skyttegravskrig, hvor man ligger og holder Modparten i Skak. Enkelte Steder har man indset dette og er gaaet over i Offensiven, men der maa nu sættes ind over hele Linien. Gør vi dette, er der ingen Tvivl om, at der kan gennemføres gode Overenskomster med de lokale Arbejdsgivere endnu bedre end de, der blev gennemført sidste Aar, idet Betingelserne i Aar er endnu bedre end de var i Fjor, blot vi forstaar at udnytte dem.

Men her gælder det om, at vore uorganiserede Kammerater forstaar, at *nu, netop nu*, er Tiden inde, hvor ogsaa de slutter op i Rækkerne, for det er faktisk dem Resultatet til syvende og sidst afhænger af. Nu nytter det ikke, at man udsætter sin Indmeldelse længere, og i Særdeleshed gælder det ikke, at man siger: »Jeg vil se Resultater, før jeg melde mig ind!« Det er klart, at jo stærkere Organisationen er, jo bedre Resultater er vi i Stand til at skabe. Det bør de uorganiserede tænke paa nu ved Skiftedagen og saa tage det konsekvente Standpunkt at indmelde sig i Organisationen.

Det gamle Ord, at det er den langsomme Del af Hæren, der bestemmer Marchtempoet, gælder ogsaaa her, og dette Ord har ogsaa i høj Grad Bud til de uorganiserede, ikke mindst til Tjenestekarlene: »Skal vi være i Stand til at gennemføre en gennemgribende Forbedring af vore Løn- og Arbejdsforhold, saa maa I slutte op i Rækkerne.

Lauritz Rasmussen.

De samv. Fagforbund.

I De samvirkende Fagforbunds Meddelelsesblad »Arbejderen« skrives:

De samvirkende Fagforbund bestod den 31. December 1934 af 60 Forbund med 2794 Afdelinger og 1 enkeltstaaende Fagforening. Medlemstallet var 354,736 — deraf 294,715 Mænd og 60,021 Kvinder.

Ved Udgangen af Aaret 1933 omfattede D. s. F. 58 Forbund med 2018 Afdelinger og 1 enkeltstaaende Fagforening med tilsammen 301,806 Medlemmer, deraf 245,051 Mænd og 56,755 Kvinder.

Forbundenes Antal er saaledes forøget med 2, idet Dansk Mejeristforbund og Dansk Postforbund har indmeldt sig, mens Landarbejderforbundet har sluttet sig sammen med Dansk Arbejdsmandsforbund. Af den Grund er Afdelingernes Antal steget med 776. Medlemstallet er steget med 52,930. Denne store Fremgang fordeler sig saaledes, at Antallet af mandlige Medlemmer er steget med 49,664 og Antallet af kvindelige med 3266.

48 Organisationer har haft en samlet Fremgang paa 53,319 Medlemmer, medens 13 Organisationer havde en samlet Tilbagegang paa 389 Medlemmer. Den største Fremgang opviser Dansk Arbejdsmandsforbund med 34,682, Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund med 1188, Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund med 1988, Dansk Skotøjsarbejderforbund med 1015, Dansk Skræderforbund med 901, Træindustriarbejderforbundet med 811, Tekstilarbejderforbundet med 740, Kvindeligt Arbejderforbund med 709 og Dansk Gartnerforbund med 704. Den største Nedgang i Medlemstallet havde Jernbaneforbundet med 180, mens de andre Forbund med aftagende Medlemstal kun opviser en forholdsvis ringe Tilbagegang.

HUSK

ved Flytning at meddele ny Adresse til Landpostbudet eller paa Postkontoret, derved undgaar du uregelmæssig Levering af Landarbejderbladet.

Rakløv Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling i Ellede Forsamlingshus Torsdag den 25. April Kl. 8. Dagsorden ifølge Lovene. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være indleveret hos Formanden senest den 20. April. Bestyrelsesmøde afholdes hos Julius Larsen, Nyrup, Onsdag den 24. April Kl. 7½.
Bestyrelsen.

Besser Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Fredag den 12. April Kl. 8 Aften i Besser Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. **Bestyrelsen.**

Halsnæs Afdeling.
Kassererpladsen er fra 5. April overtaget af Formanden indtil den ordinære Generalforsamling. **Jens Nikolajsen.**

Sdr. Dalby Afd. L.
har afholdt ordinær Generalforsamling Lørdag den 6. April. Til Formand valgtes Arbejdsmand Frederik Nielsen, Høsten pr. Haslev. **Johannes Høst Olsen.**

Haraldsted Afdeling
og soc.-dem. Forening afholder Generalforsamling i »Frem« Lørdag den 20. April Kl. 7½ Aften. Dagsorden ifølge Lovene. Forslag, som ønskes behandlet, bedes indgivet senest 2 Dage før. **Bestyrelsen.**

Højby-Ellinge Afdeling
afholder Generalforsamling i Højby Forsamlingshus Søndag den 14. ds. Kl. 2 Eft. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Mødet. Mød alle. **Bestyrelsen.**

Terslev Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Terslev Kro Lørdag den 20. April Kl. 7½. Dagsorden efter Lovene. Alle Medlemmer bør møde. **Hans Rasmussen.**

Tornemark Afdeling
har afholdt Generalforsamling og vedtaget, at der ikke skal være Opkræver, men Kontingentindbetaling til Kassereren hver Lørdag samt Søndag Kl. 8—10 Fm. Husk nu at komme og betale. 4 Ugers Restance er Slettelse. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Beldringe Afdeling
afholder Generalforsamling i Dyrløv Skole Lørdag den 20. April Kl. 7½. Alle Medlemmerne bedes møde. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen.
Bestyrelsen.

Hammer Afdeling.
Generalforsamling afholdes Lørdag d. 20. ds. Kl. 7 i Hammer Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Og saa møder vi alle og tager Sangbogen med.
J. J. Jørgensen.

Vigersted socialdemokratiske Forening
afholder ordinær Generalforsamling i Vigersted Forsamlingshus Tirsdag den 16. April Kl. 7½. **Bestyrelsen.**

Vigersted Afdeling
afholder Generalforsamling i Vigersted Forsamlingshus Onsdag den 17. April Kl. 19,30, hvor Medlemmerne bedes møde talrigt. Dagsorden: Beretning og Regnskab. Valg af Bestyrelse, som afgaar efter Tur. Forslag, som ønskes behandlet, bedes indgivet til Formanden senest Dagen før Mødet. **Bestyrelsen.**

Viemose Afdeling
afholder Generalforsamling i Samlingshuset Torsdag den 25. April Kl. 7½. Dagsorden ifølge Loven. Alle Medlemmer bedes møde, da der er flere vigtige Ting at drøfte, og Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Jacob Larsen.

D. A. F., Ballerup Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Hotel Ballerup Kro Onsdag den 7. April Kl. 20 præcis. Eventuelle Forslag, der ønskes behandlet, bedes tilsendt Bestyrelsen snarest. Husk, alle Medlemmer har Mødepligt og bør møde. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Haarslev-Tingjellinge Afdeling.
Generalforsamling afholdes i Haarslev Forsamingshus Mandag d. 15. April. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Bestyrelsen.**

Øster Egesborg Afdeling.
Det meddeles herved Medlemmerne, at Kontroltiden er fra 9—10, om Lørdagen fra 1—2. Udover nævnte Tider vil ingen blive kontrolleret. Tillige meddeles, at Ole Christensen, Rødstofte, er valgt til Kasserer.
Lauritz Jensen.

Baarse Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Onsdagen den 17. April Kl. 7½ paa Baarse Mølles Kafé. Medlemmerne bedes møde talrigt frem. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Bestyrelsen.

D. A. F., Testrup
afholder Generalforsamling i Skuderløse Forsamlingshus Tirsdag den 16. April Kl. 7½ Eftm. Dagsorden: Regnskabet. Bestyrelsesvalg. Overeiskomsten med Sogneraadet. **Bestyrelsen.**

Spjellerup-Smerup Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Onsdag den 17. ds. Kl. 7½ i Thorsborg. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Afdelingen giver Kaffe til Deltagerne. Mød nu alle.
Henrik Petersen.

Tune Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling i Tune Gymnastikhus Lørdag d. 20. April Kl. 8 prc., hvortil alle Medlemmerne bedes møde, da der er vigtige Sager paa Dagsordenen. Mød saa op, Kammerater og vær medbestemmende om Afdelingens Forhold i Fremtiden. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Bestyrelsen.

Hvidovre-Valby Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 27. April Kl. 20 i Lokalerne Toftegaards Allé 10, 2. o. G. — Dagsorden efter Lovene. Fagbogen skal medbringes og forevises ved Indgangen i gyldig Stand. Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa for at nyde Fremme være undertegnede i Hænde senest Onsdag den 24. April Kl. 20 Aften. **Laurits Rasmussen.**

Jægerspris Afdeling.
Ved Generalforsamlingen den 6. April blev Hartvig Petersen, Landerslev, valgt til Kasserer og kan træffes i sit Hjem Tirsdag og Fredag Aften fra Kl. 7 til 8.
Bestyrelsen.

Aversi-Tybjerg Afdeling.
Paa Generalforsamlingen den 6. April valgtes Lars Andersen, Tybjerglille, til Kasserer. Der sker fremtidig ingen Opkrævning af Kontingentet, hvorfor Medlemmerne i egen Interesse maa sørge for at betale Kontingentet til Kassereren. Husk 4 Uger er største Restancefrist. — Formandens Adresse er efter 1. Maj Tybjerglille.
Hans Christiansen.

D. A. F., Lynge-Broby Afdeling
afholde sin halvaarlige Generalforsamling i Lynge Forsamlingshus Lørdag d. 27. ds. Kl. 19½. Alle Medlemmerne bedes i egen Interesse møde, da der er Mulighed for Kontingentforhøjelse. — Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen.
Bestyrelsen.

Sæby-Gershøj Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Gershøj Kro Lørdag den 20. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Alfred Petersen.**

Vetterslev-Hømb Afdeling.
Paa Generalforsamlingen den 5. April genvalgtes Ludvig Svendsen som Formand, Kasserer blev Emanuel Petersen, Sørup pr. Sneslev. Kassereren træffes hver Fredag Aften fra Kl. 7—9 og Søndag Formd. fra Kl. 8—11. **Ludvig Svendsen.**

D. A. F., Nivaa Afdeling
afholder Generalforsamling paa Sletten Kro Skærstorsdag Kl. 3. Alle Landarbejdere maa give møde, og I bedes møde en halv Time før, altsaa Kl. 2½.
L. P. Larsen.

Næstelsø-Mogenstrup Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Brandelev Samlingshus 2. Paaskedag Kl. 2 Eftm. Dagsorden: Forhandlingsprotokol. Regnskabet til forv. Godkendelse. Forslag til Kontingentforhøjelse. Valg af Kasserer, Kontrolbestyrer, 2 Betyrelsesmedlemmer, 2 Suppleanter, 1 Revisor, 1 Revisorsuppleant og 1 Fanebærer. Lønforhøjelse for Kasserer og Kontrolbestyrer. Eventuelt.
Forslag, der ønskes behandlet, maa indgives til Formanden 3 Dage inden Generalforsamlingen. **Valdemar Jacobsen.**

D. A. F., Skamstrup Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 20. April Kl. 8 prc. paa Mørkøv Hotel, hvor alle Medlemmerne bør give Møde. Dagsordenen efter Loven. Forslag, som ønskes behandlet, maa være tilstillet Formanden 4 Dgae før Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Bestyrelsen.**

Holmstrup Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag d. 20. ds. Kl. 8 paa Bromølle Kro med følgende Dagsorden: Beretning, Regnskab, Valg af Kasserer, Kontrolbestyrer, 2 Bestyrelsesmedlemmer, 1 Revisor og 1 Suppleant. — Eventuelt. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Jungshoved Afdeling.
Ordinær halvaarlig Generalforsamling afholdes Fredag den 12. April Kl. 7½ i Samlingshuset med følgende Dagsorden: Protokol og Beretning, Regnskabet, Lønninger, Forskellige Valg, Dræningsoverenskomsten, Indkomne Forslag og Eventuelt.
Bestyrelsen.

Farringløse-Giesegaard Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Nordrup Forsamlingshus Onsdag den 17. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Mød nu op, Kammerater, da der er vigtige Ting til Forhandling.
Hans Andr. Nielsen.

Egebjerg Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 7½ i Egebjerg Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen.
Bestyrelsen.

Øde Førslev Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Tirsdag den 16. April Kl. 8 pr. hos Medlem Harald Jensen, Simmendrup. Alle Medlemmerne bedes møde til Tiden.
Hans Oluf Hansen.

D. A. F., Ejby-Dalby Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Ejby Forsamlingshus Fredag den 12. April Kl. 7½ prc. Dagsorden bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Hans Nielsen.

Lundby Afdeling L.
afholder Generalforsamling paa Lundby Kro Lørdag den 13. April Kl. 7½ Aften. — Dagsordenen bekendtgøres ved Generalforsamlingen. **Bestyrelsen.**

Glumsø Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 14. April Kl. 2 paa Glumsø Hotel. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Alle Medlemmer bedes give Møde. **Rudolf Christensen.**

Sneslev Afdeling
har paa Generalforsamlingen d. 3. April vedtaget at ophøre med Kontingentopkrævningen. Medlemmerne skal herefter selv indbetale Kontingentet til Kassereren Lørdag Aften eller Søndag Formd. og for de Arbejdsløses Vedkommende sker Betalingen til Kontorbestyreren. Husk nu: over 4 Ugers Restance medfører Slettelse og Fortabelse af erhvervede Rettigheder. Sørg derfor for at have Bogen i Orden.
Hans P. Andersen.

D. A. F., Roskilde, Afd. L.
Fra og med Lørdag den 6. April er Kontrolstedet flyttet til »Fjordvilla« hver Onsdag og Lørdag Kl. 10—11.
Emil Hansen.

Munke-Bjergby Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 19½ i Munke-Bjergby Forsamlingshus. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Mød nu frem alle Mand. Kredsformanden kommer til Stede og vil give Oplysninger om Afdelingens Forhold til D. A. F.
Karl Nielsen.

Frøslev Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag d. 20. April Kl. 7 i Gevnø Forsamlingshus. Dagsorden efter Lovene.
Johannes Christiansen.

D. A. F., Grevinge Afdeling
afholder halvaarlig ordinær Generalforsamling i Herrestrup Afh. Søndag d. 14. ds. Kl. 1½ præcis. Valg af Kasserer. Valg af Formand for ½ Aar. Den øvrige Dagsorden iflg. Lovene. Mød talrigt frem, Kammerater. **Niels P. Hansen.**

Stege og Omegns Afdeling
har paa sin Generalforsamling d. 6. April genvalgt til Formand Jens Anton Jensen. NB. Min Adr. er fra 1. April Langgade 25 Stege. **Jens Anton Jensen.**

Sengeløse Afdeling
afholder Generalforsamling i Sengeløse Forsamlingshus Lørdag den 20. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Ejnar Ipsen.

Thorslunde-Ishøj Afdeling
afholder Generalforsamling Mandag den 22. ds. Kl. 3 paa Jægerkroen. Mød nu for en Gangs Skyld alle Mand.
Peter Petersen.

Kundby Afdeling
afholder Generalforsamling Onsdag den 17. April Kl. 7½. **Alfr. Kristiansen.**

Søllerød-Lyngby Afdeling.
Ordinær Generalforsamling afholdes Fredag den 26. April Kl. 7½ paa Gl. Holte Hotel. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Forslag, der ønskes behandlet, maa være Formanden i Hænde senest den 22.
Chr. Christensen.

Hagested og Omegns Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Hagested Forsamlingshus Mandag den 15. April Kl. 7½. Dagsorden iflg. Lovene. — Mød nu frem alle, da der er vigtige Ting at forhandle. **Chr. Christensen.**

Løve Afdeling.
Halvaarlig Generalforsamling afholdes hos undertegnede Mandag den 15. April Kl. 7,30 Aften. Dagsordenen bekendtgøres ved Generalforsamlingen.
Richard Hansen.

Olstrup Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Holme Olstrup Samlingshus Lørdag den 20. April Kl. 7½ Aften. Dagsorden i Følge Lovene. **Karl Jensen.**

Gundsølille Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 7½ i Gundsølille Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Bestyrelsen.

Hjembæk Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Hjembæk Forsamlingshus Lørdag d. 13. April Kl. 7½ Aften, hvor alle Medlemmer bør give Møde. Dagsorden: Beretning og Regnskab fremlægges. Valg af Kasserer og Bestyrelsesmedlem iflg. Lovene. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa indgives skriftlig til Formanden snarest (senest 4 Dage før). — Mød nu op, Kammerater og vis, at I kan komme og gøre eders Pligt.
Niels P. Andersen.

Magleby (Møen) Afdeling
afholder Generalforsamling Fredag den 12. April Kl. 7½ i Forsamlingshuset. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Kr. Holm.**

Herslev-Gevninge Afdeling.
Generalforsamling afholdes Tirsdag den 16. April i Gevninge Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Eventuelle Forslag, som ønskes behandlet, maa være Formanden i Hænde senest den 13. April. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Holtug-Gjorslev Afdeling.
afholder Generalforsamling i Holtug Forsamlingshus Lørdag den 20. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Michael Jensen.**

Damsholte Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 7½ i Forsamlingshuset med stor og betydningsfuld Dagsorden, bl. a. Valg af Formand og 2 Bestyrelsesmedlemmer og Spørgsmaalet: Skal vi opsige den kommunale Overenskomst? **Bestyrelsen.**

D. A. F., Hyllinge Afdeling,
afholder ordinær Generalforsamling paa Hyllinge Hotel Lørdag den 20. April Kl. 7½ Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Forslag, som ønskes behandlet, bedes afleveret til Formanden senest 4 Dage før. **Bestyrelsen.**

Samsø Kredsorganisation.
Medlemmerne gøres herved opmærksom paa, at enhver har Pligt til at overholde den til enhver Tid gældende Priskurant, overfor alt Arbejde. Er der Medlemmer, der ikke gør dette, bedes det meddelt Kredsformanden, og vedkommende Medlem vil blive draget til Ansvar. — Husk endvidere: Ethvert Medlem har Pligt til at meddele Kontorbestyreren enhver Indtægt i Ugens Løb.
Johs. Jensen.

Munke-Bjergby Afdeling
afholder Generalforsamling i Munke-Bjergby Forsamlingshus Lørdag d. 13. Apr. Kl. 19,30. Alle Medlemmer bedes møde.
Bestyrelsen.

Tranebjerg Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 8 paa Hotel Lindegaarden, Brundby. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Forslag, der ønskes behandlet, maa indleveres skriftligt til Formanden 4 Dage før Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Alle Medlemmerne anmodes om at møde. **Johs. Jensen.**

Køng D. A. F., Afdeling L.
afholder halvaarlig Generalforsamling paa Køng Kro Lørdag d. 13. April Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde, da der er Valg af Formand og 2 Bestyreisesmedlemmer. Den øvrige Dagsorden bliver oplæst paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig, uanset de mødtes Antal.
Karl Petersen.

St. Merløse Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 7½ paa Merløse Kro. Alle Medlemmerne bedes give Møde. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Bestyrelsen.**

Thureby Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling paa Thureby Hotel Lørdag den 13. April Kl. 7½ prc., hvortil alle Medlemmerne bedes møde, da der er mange vigtige Sager paa Dagsordenen, bl. a. Forslag om Sammenslutning af Afdelingerne. Mød saa op, Kammerater, og vær medbestemmende om Afdelingens Forhold i Fremtiden. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Karl Olsen.**

D. A. F. Afd. L., Roskilde.
Generalforsamling afholdes Onsdag den 17. April Kl. 7½ paa »Fjordvilla« (den lille Sal). Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Forslag, der ønskes behandlet, maa indsendes til Formanden senest den 10. April. Udeblivelse uden gyldig Grund medfører 2 Kr. i Bøde. Kun gyldig Medlemsbog giver Adgang.
Emil Hansen.

Kongsted Afdeling L.
afholder ordinær Generalforsamling i Kongsted Forsamlingshus Lørdag den 13. April Kl. 7½. Dagsorden: Beretning og Regnskab samt de forskellige Valg. Forslag om en Opkræver mere (ny Kreds). Der vil ligeledes blive taget Stilling til Sammenslutning af de to Afdelinger m. m.
Alle Medlemmer bedes møde.
Chr. Holgersen.

Borup Afdeling L.
afholder Generalforsamling Lørdag d. 13. April Kl. 7½ paa Borup Kro. Dagsorden ifølge Lovene. **Bestyrelsen.**

Stenmagle Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Nyrup Hotel Søndag den 14. April Kl. 2½. Alle Medlemmer bedes møde. Dagsorden: 1. Beretning. 2. Regnskab. 3. Forslag fra Bestyrelsen. 4. Indkomne Forslag. 5. Valg. 6. Eventuelt. Forslag, der ønskes behandlet, maa indgives til Formanden inden Generalforsamlingen. **Frants Frederiksen.**

Kongstrup-Tølløse Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Tirsdag den 16. April Kl. 7½ i Kongstrup Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, bedes indleveret til Formanden senest 8 Dage før.
Bestyrelsen.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som ske **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gummivarer sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker.
Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Støt vore Annoncører!

HJEMMET
Danmarks populæreste Ugeblad.

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN“
Statsanerkendt.
Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**
Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

Brorup-Valby Afdeling L.
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 13. April Kl. 8 pr. i Folkets Hus, Slagelse, med følgende Dagsorden: Protokol og Beretning. Regnskabet. Valg af Bestyrelse (Formand, 3 Bestyrelsesmedlemmer, 1 Revisor, Fanebæret og Suppleanter). Indkomne Forslag. Overenskomsterne. Oplysningsarbejdet. Eventuelt.
Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være Formanden i Hænde senest den 9. April og maa være skriftlig. Mød nu op og vis, at I har Interesse for Foreningens Fremtid.
Magnus Heidelbach.

Enderslev-Vraaby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Vraaby Forsamlingshus Lørdag den 13. April Kl. 7½. Mød alle Mand.
Kristian Th. Jensen.

D. A. F., Snesere Afdeling,
afholder halvaarlig Generalforsamling i Tappernøje Samlingshus Lørdag den 27. ds. Kl. 19,30 Aften. Dagsordenen er: Valg af Dirigent, Formandens Beretning, Regnskabet, Lønninger og Valg af Kasserer og 3 Bestyrelsesmedlemmer. Vedtagelse af Afdelingens Love, Bestyrelsens Forslag: Skovtur til Rødvig og Eventuelt. Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, indleveres til Bestyrelsen 4 Dage forinden.
Bestyrelsen.

D. A. F., Ubby,
afholder Generalforsamling paa Jerslev Hotel Lørdag den 13. April Kl. 7 prc. med følgende Dagsorden: Valg af Dirigent. Beretning, Protokol og Regnskab. Valg af Formand. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer og 1 Suppleant, Valg af 1 Revisor og 1 Suppleant. Indkomne Forslag. Eventuelt. Forslag, som ønskes behandlet, maa være Formanden ihænde 3 Dage før Generalforsamlingen.
Ejner Nielsen.

Toksværd Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Søndag den 14. April Kl. 2 Eftm. i Toksværd Samlingshus. Forslag, som skal behandles paa Generalforsamlingen, bedes indleveret paa Kontrolstedet 4 Dage før. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Alle Medlemmer bedes venligst give Møde.
Bestyrelsen.

Ondløse Afdeling
afholder Generalforsamling paa Ondløse Kro den 13. April præcis Kl. 8. Sædvanlig Dagsorden. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, bedes afleveret til Formanden senest 4 Dage før.
Albert Olsen.

Jersie-Ølsemagle Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling paa Søvilla den 16. April Kl. 8.
Peder Christensen.

Voksne Mænd og Kvinder
tilsendes gratis og portofrit den nye Bog om Børnebegrænsningens Problemer. Den er rigt illustreret og giver fuld Besked om alle Sexuallivets Mysterier, Fødselskontrol, Fosterdrab og forebyggende Metoder. Priskurant over Hygiejnevarer medsendes gratis paa Forlangende. Ønskes lukket Kuvert maa 25 Øre medsendes i Frimærker.
Bogforlaget „Minerva“, København V.

Hastrup-Særløse Afdeling
afholder Generalforsamling paa Hotel Hvalsø Lørdag den 13. April Kl. 7½. — Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Forslag, som ønskes behandlet paa Mødet, maa være Formanden i Hænde Onsdag den 10. April. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden er fra 9—10.
V. Chabert.

Gunderslev D. A. F. Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Skelby Forsamlingshus Lørdag den 13. April Kl. 8. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Forslag, som ønskes behandlet, maa være tilstillet Formanden 3 Dage før.
Chr. Wulff.

CLICHEERNE FRA H. Matzen HURTIGT - SMUKT - BILLIGT TELEFON 11900 — 7057

Roemarken
bør foruden Staldgødning have 200 à 300 kg Superfosfat, 200 à 300 kg Kaligødning og 200 à 400 kg Kvælstofgødning pr. Hektar.
Som Kvælstofgødning til Runkelroer og Sukkerroer bør bruges et Natronsalpeter — enten 16 pCt. Natronsalpeter eller Chilesalpeter. Til Kaalroer og Turnips bør bruges Kalksalpeter eller Svovlsur Ammoniak, paa særlig kalkfattige Jorder kan ogsaa anvendes 20,6 pCt. Kalkkvælstof.

Det danske **Gødnings-Kompagni.**

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 16. Fredag den 19. April 1935. 21. Aargang.

Bliver Medhjælperne snydt?

En Skiftedag er forestaaende. Mange, organiserede saavel som uorganiserede Medhjælpere, søger nu nye Pladser til 1ste Maj. Hver af disse Medhjælpere er enige med sig selv om, kun at sælge deres Arbejdskraft saa dyrt som gørligt, og hvorledes foregaar saa dette? Ja vi kender det saa ualmindeligt godt, saa en nærmere Omtale i Grunden er overflødig, men lad os kigge lidt paa det alligevel. Fæstekontor, Medhjælperen kommer ind, spørger om Plads, og faar Besked: Plads hos Proprietær den og den, Lønnen er 300 Kroner for Sommeren, »dejligt Værelse« og »prima« Kost, jo alt er Tip Top. Medhjælperen sætter Tankerne i hurtig Bevægelse. »Skal jeg snuppe Tjansen, eller vente og se om Lønnen eventuelt bliver lidt større, eller er Tilbudet af Medhjælpere saa stort, saa jeg ved at vente, risikerer at Lønningerne dumper nedad i Stedet for.« Er det nu en organiseret Medhjælper, der har sin Medlemsbog i Orden til sin Organisation, ja saa er Beslutningen ikke saa forfærdelig svær, thi for ham stiller dette Tilbud sig noget mere enkelt, og lad os saa se lidt paa, hvilke Spørgsmaal det er. 1) Er Lønnen den overenskomstmæssige, den som er gældende imellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Arbejdsgiverforeningen? 2) eller er Lønnen ligesaa stor, som den, der er udarbejdet i min Kredsorganisations Priskurant? Er Løntilbudet ikke det, siger han absolut »Nej Tak« til Tilbudet, »jeg skal ikke nyde noget.« Thi for den organiserede Medhjælper er Risikoen for Arbejdsløshed, grundet paa Arbejdsgivernes Misbydelse af Arbejdskraften, ikke særlig stor, han behøver ikke at gaa for hvad »Naadigherren« vil give, han behøver ikke at sulte, eller at rende paa Landevejene for at sælge Brevpapir eller »Livets Kamp«, thi han har jo sin Arbejdsløshedskasse, hvorfra han kan faa det allernødtørftigste til Livets Ophold, ligesom Chancen for at faa et Par Dages Arbejde, eller Roearbejde, alletider er tilstede. Anderledes med den uorganiserede Medhjælper, thi her er ingen Arbejdsløshedsforsikring til at dække eventuel Arbejdsløshed, selv om ogsaa de ovennævnte Chancer for ham er tilstede. Efter en kort Overvejelse tager den Uorganiserede det Standpunkt, ikke at vilde have Pladsen, thi han ønsker ikke at arbejde for saadan en »Fedtsyl« til Bonde.

Arbejdsgiveren, der selv er tilstede paa Fæstekontoret, trækker beklageligt paa Skulderne, samtidig med at han smiler ironisk, thi for ham er Spørgsmaalet ikke om Medhjælperen hedder Per eller Poul, det er ham revnende ligegyldigt, for han ved af Erfaring, at den næste Uorganiserede eller den næste, eller næste, eller fjerde eller femte tager Pladsen til den tilbudte Løn, og saa har han jo faaet sin Vilje, »den kære Arbejdsgiver«. Medhjælperne, der sagde »Nej Tak«, har jo ogsaa faaet deres Vilje, aah jo et Par Timer, eller et Par Dage, og saa? Jo, der er stort Tilbud paa Medhjælperarbejdskraft, og det er der jo netop i disse forbandede Tider, tja saa maa den Uorganiserede almindeligvis alligevel krybe til Korset, enten til den før nævnte Løn, eller hvad der nu sker mest, til en endnu ringere Løn. Tableau, hvem var det saa, der fik sin Vilje? Det er nu ikke svært at regne ud, det var s'gu Arbejdsgiveren. Og saa stiller Spørgsmaalet sig nu: »hvis nu hver enkelt Medhjælper var organiseret, hvem vilde saa være løbet af med Sejren? Hvem vilde saa have faaet sin Vilje? Ja, derom er der ingen Tvivl, thi som organiseret Medhjælper vilde Arbejdsgiveren ikke kunde faa nogen som helst Medhjælper til Lønninger under Organisationens Overenskomst eller Priskurant. Solidaritetsfølelsen hos de organiserede Arbejdere har nemlig alletider været Arbejdsgiverne en nederdrægtig Hindring for at sætte Lønningerne saa lavt som muligt. Og dog!

.... *Arbejdsgiverne »belukser«!*

Vi vender tilbage til Fæstekontoret, og vi forudsætter, at den tilbudte Løn er fuldt paa Højde med Overenskomsten eller Priskuranten. Medhjælperen »nupper« Pladsen, fæstes for et halvt Aar, og er han organiseret, mener han at alt er i skønneste Orden, thi han faar maaske ikke alene Løn efter Overenskomsten, ja maaske oven i Købet et Par Tikronesedler mere end den overenskomstmæssige, og saa kan hans Organisation da ikke berejde ham noget. Og saa? Selvfølgelig møder han i sin nye Plads, slider og slæber, og faar af og til fem eller ti Kroner i Forskud paa sin Løn, og alt ser ud til at være lutter Idyl.

Det bliver varmt, dejligt varmt, herlig tør Sommer med 20 a 25 Graders Varme om Dagen og en Snes Stykker om Natten (som f. Eks. sidste Sommer), det kniber for Husmoder eller Jomfru at holde det indkøbte »Ferske« friskt, men da det er indkøbt, skal det ogsaa bruges, selv om Kødet har faaet en grim »Tanke«, Flæsket er blevet »surt« eller Farsen til Søndagsbøfferne er bleven »levende». Ergo i Borgerstuen med det, puh, Medhjælperne kan lugte der er meget »tankevækkende«, klager til Arbejdsgiveren over Maden, der loves bedre Mad, og det skal aldrig, aldrig ske mere! Men Loven er ærlig, Holden besværlig, særlig hvis man har købt »Kyd« for Pengene, og naturligvis vanker der paa et eller andet Tidspunkt »tankevækkende« Mad igen, med det Resultat, at Medhjælperen forlanger at faa Lov til at flytte. Tilladelsen gives og Afregningen med Løn til Dato foregaar paa Arbejdsgiverens Kontor.

Følgende Samtale finder saa Sted. »Ja, ser du Jens, i Dag har vi jo den

første August, det er lige 3 Maaneder i min Tjeneste, og du har faaet 40 Kroner i Forskud, er det ikke rigtigt,« spørger Arbejdsgiveren. »Jo, det er lige, hvad der passer,« svarer Jens. »Vil du saa lige skrive under herpaa, at Fæstemaalet Dags Dato frivilligt er ophævet af begge Parter og, at du til fuld Afgørelse faar den resterende Løn, nemlig 60 Kroner, udbetalt,« siger Arbejdsgiveren. »Nej saagu om jeg vil,« svarer Jens, »jeg har jo været her i 3 Maaneder, og har saa tjent 150 Kroner, jeg har faaet 40 Kroner i Forskud, og har saaledes 110 Kroner tilgode, og desuden blev jeg jo fæstet efter Overenskomstens Lønninger.« »Ja, jo, det er rigtigt, jeg har jo ingen Interesse i ikke at betale de samme Penge pr. Halvaar som efter Overenskomsten, og Beløbet er jo for Halvaaret ogsaa den tarifmæssige, men vi talte rigtignok ikke om, at jeg skulde rette mig efter jeres Overenskomst, for det vilde jeg ikke have noget med at gøre. Ser du, der staar i Medhjælperloven, naa ja, jeg maa hellere tage den frem og læse den for dig, se nu her, det er § 9 næstsidste Stykke, ja, du kan jo ogsaa godt læse det selv,« og Jens læser: »Er anden Aftale ikke truffet, anses to Trediedel af Lønnen som Løn for de sidste 3 Maaneder o. s. v.« »Ja, det staar der jo tydeligt, Jens, og altsaa skal du have de 60 Kroner, som Regnskabet udviser.« Punktum, Finale, der staar Medhjælperen, det havde han nu ikke regnet med, Arbejdsgiveren har paa den Maade stukket 50 Kroner i sin egen Lomme. Selv ved Henvendelse til Organisationen eller til en Sagfører er der intet at gøre, thi Lov er Lov, og her siger Arbejdsgiveren, Lov skal følges. Og hvorfor?

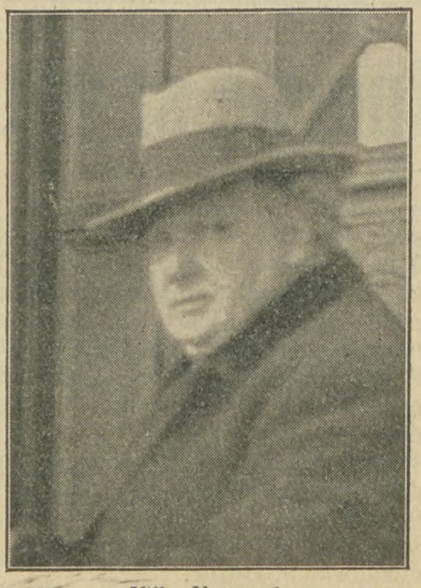
Ja, kender man Loven, saa er det hele saa lige til, det eneste man har at gøre er følgende Forlangende ved Fæstemaalets Indgaaelse, og det lyder saaledes: Undertegnede Gaardejer ..... fæster herved Medhjælper ..... efter Overenskomsten imellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Arbejdsgiverforeningen o. s. v. Gør man dette, saa følger deraf følgende: 1) Lønnen skal udbetales maanedsvis, 2) og opstaar der saa en Uoverensstemmelse paa Arbejdspladsen, enten af den ene eller anden Art, og man ikke kan blive enige, ja, saa op med Lønnen til Dato og med det Resultat, at Medhjælperen ikke er bleven »*belukset*«, bl. a. paa den af mig her anførte Maade. Thi er der noget, der er mere kedeligt end netop dette, *at arbejde den ene af Fæstemaalets Halvdele, men kun faa udbetalt en Trediedel af Lønnen.* Derfor Medhjælpere: Indmeld jer i Dansk Arbejdsmands Forbund, bortfæst jer efter Overenskomsten, ikke efter dens Tariffer alene, *og I undgaar »Belukseriet«.*

Carl Nielsen.

De samvirkende Fagforbunds Repræsentantskabsmøde.

I Anledning af det af Forligsinstitutionen stillede Mæglingsforslag i den foreliggende Konfliktsituation, havde De samv. Fagforbund indkaldt til Repræsentantskabsmøde Lørdag den 3. April.

Formanden, Vilh. Nygaard, bød Repræsentanterne Velkommen. Til Stede var 190 Deltagere, og efter at Forbundsformand J. Kjærbøl var valgt til Dirigent, redegjorde Vilh. Nygaard for

Vilh. Nygaard.

Overenskomstsituationen og Mæglingsforslagets Fremsættelse.

Paa det samlede Forretningsudvalgs Vegne anbefalede han Repræsentantskabet at gaa ind for Mæglingsforslagets Vedtagelse.

Der udspandt sig en længere Diskussion, hvorunder Anders Hansen fra Snedkerne, Clausen fra Sadelmagerne, Næstformand Chr. Jensen fra De samvirkende og P. Knudsen, Skotøjsarbejderne, havde Ordet.

✦

Repræsentantskabet vedtog med alle Stemmer mod 14 følgende Udtalelse:

Repræsentantskabet tager den aflagte Beretning om indeværende Aars Overenskomstsituations Forløb til Efterretning og ønsker, efter at være gjort bekendt med de af Forligsinstitutionen stillede Mæglingsforslag af 10. April 1935, at udtale følgende:

De senere Aars økonomiske Krise har foranlediget Arbejdsgiverforeningen til Gang paa Gang at fremsætte Krav om betydelige Lønreduktioner, og over for dette Krav har Fagforbundene igennem Aarene maattet koncentrere sig om at tilbageslaa disse Angreb og gennemføre Overenskomsternes uændrede Forlængelse.

Der er derfor forløbet flere Aar, siden de enkelte Fags Overenskomster er blevet gennemforhandlet og bragt i Overensstemmelse med Produktionen og Tidens Udvikling, hvorfor det var paakrævet, at der i indeværende Aar for adskillige Fag skete en Revision, ikke mindst med Henblik paa at faa hævet særligt lave Lønninger.

En saadan Tendens spores ogsaa i det foreliggende Forligsmandsforslag, men baade for saa vidt angaar de Fag, hvor Forslaget trods Krav om Forbedringer gaar ud paa uforandret Forlængelse, og for saa vidt angaar de Fag, hvor der i nogen Grad er gennemført Forbedringer for Arbejderne, gælder det, at Fagforbundene ikke kan føle sig tilfredsstillet med det foreliggende Mæglingsforslag.

Imidlertid indser Repræsentantskabet meget vel de Vanskeligheder, der for Tiden er til Stede for at bringe samtlige Overenskomstforhold i fuld Overensstemmelse med vore Krav, og er af den Formening, at en ødelæggende Arbejdskonflikt ikke heller vil være det rette Middel i saa Henseende. Repræsentantskabet mener derfor, at en saadan bør undgaas, og anbefaler de af Mæglingen omfattede Organisationer at vedtage Forslaget.

Efter at Udtalelsen var vedtaget med aldeles overvældende Majoritet, idet kun 14 af de 190 Repræsentanter stemte imod, udtalte Kjærbøl Haabet om, at Organisationerne nu vilde følge dette Direktiv, Repræsentantskabet her har givet.

Skiftedagsnummeret.

Vi henleder Opmærksomheden paa omstaaende Bestillingsseddel paa vort store Skiftedagsnummer, — og opfordrer vore Afdelinger og Medlemmer til at være med til at faa det uddelt overalt mellem vore uorganiserede Kammerater

Internationale Meddelelser.

Belgien. Belgisk Regeringserklæring og international Valutastabilisering. (I.F.C.). I sin Regeringserklæring meddelte den nye belgiske Statsminister, at Belgien vilde benytte alle Midler for at tilvejebringe en international Valutaoverenskomst, der skal stabilisere de vigtigste Landes Mønt paa Grundlag af Guldet. »Vi ønsker af Parlamentet at erholde Bemyndigelse til, at tilslutte os en Pagt, der vil medføre Stabiliseringen paa et Niveau, der under ingen Omstændigheder skal være mere end 30 pCt. lavere end det nuværende.«

Forslag om en parlamentarisk Undersøgelse angaaende Rustningsindustrien i Belgien. (I.F.C.). Med Henblik paa, at »det er de civiliserede Nationers Opgave at sikre Freden med alle Midler,« endvidere i Betragtning af, at belgiske Firmaer i de sidste Aar mindst to Gange har optraadt paa en Maade, der truer Freden, har den socialdemokratiske Rigsdagsfraktion, forinden den nuværende Regerings Dannelse, indbragt et Forslag i Rigsdagen, der gaar ud paa, at der gennemføres en Undersøgelse angaaende Fabrikation, Eksport, Import og Transit af Krigsmateriale siden Krigens Afslutning. Endvidere skal undersøges Størrelsen af de Midler, der er anvendt for at opnaa Ordrer, Forbindelserne med den inden- og udenlandske Presse, Regeringsinstancerne etc., Leveringerne til de Lande, der befandt sig i Krig eller hvor der har været Revolution. Undersøgelseskommissionen skal have Adgang til alle officielle Dokumenter, og Embedsmændenes Tavshedspligt ophæves. Til Gennemførelsen af denne Undersøgelse, hvis Resultat skal offentliggøres, foreslaas bevilget 100.000 Frcs.

Frankrig. Den franske Regering mod Kontrol med Vaaben- og Ammunitionshandelen. (I.F.C.). Paa samme Tid, som det franske Kammer bevilgede Milliardbeløb til Rustningerne, fornyede Arbejderbevægelsens Repræsentanter deres Forslag om øjeblikkelig Gennemførelse af en Undersøgelse angaaende Vaaben- og Ammunitionshandelen. Statsminister Flandin modsatte sig meget energisk dette Forslag og udtalte bl. a.: »Regeringen kan ikke tolerere, at Vaabenleverancerne til venligsindede og allierede Regeringer gøres til Genstand for offentlig Omtale«. Da Regeringen erklærede, at Forslagets Vedtagelse vilde blive betragtet som et Mistillidsvotum, forkastedes Undersøgelsen med 374 mod 210 Stemmer. Derimod lovede Flandin, i det projekterede Lovforslag om Nationens Organisation i Krigstider at optage en Bestemmelse, hvorefter Vaabenleverancerne skal ske ad Rekvisitionens Vej og uden Vinst for Leverandørerne.

Husk at bestille

Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.

Fortsat stor Fremgang for Socialdemokratiet.

Socialdemokratisk Forbunds Beretning for 1934 vidner om Liv og Vækst indenfor vort Parti overalt i Landet.

Den næsten 200,000-tallige Medlemsskare, som fylker sig omkring vort Parti i dets Organisationer, er det solide Grundlag, der giver vort Parti dets indre Styrke og dets Slagkraft, og de Midler, som fra disse 200,000 i Form af Kontingent og Valgfondsmærker tilflyder Partiet, er det økonomiske Grundlag, som Partiet har at bygge sit Arbejde paa. Derfor er det af uvurderlig Betydning, at denne solide Grundvold uafbrudt Aar for Aar fæstnes og udbygges ved fortsat Tilgang af nye Tusinder til Partiet, ved Styrkelse af Partiarbejdet de Steder, hvor det er i Gang, og ved Oprettelse af nye Foreninger overalt, hvor der endnu er bare Pletter.

— Disse Linier er et Citat af Beretningen fra Socialdemokratisk Forbund for Aaret 1934, og vi skal her gengive en Del af det øvrige interessante Indhold.

Husagitationen er den bedste Form for Agitation.

I det forløbne Aar har der i alle Forbundets Kredse Landet over været agiteret for Tilgang af nye Medlemmer, og Forbundet tæller nu 1203 Foreninger med noget over 190,000 Medlemmer. I de Aar, vi har haft den anden socialdemokratiske Regering (altsaa siden 1929), er Forbundets Medlemstal vokset med 43,000, hvilket tør tages som et smukt Eksempel paa Arbejderklassens Tilslutning og Tillid til Ministeriet Staunings Politik.

Beretningen fremhæver Husagitationen som den mest intensive Form for Agitation, og den benyttes da ogsaa i stedse større Udstrækning. Denne Agitationsmaade bør imidlertid slaa helt igennem overalt, selv om den naturligvis ikke skal gøres til Alfa og Omega. Det er en Selvfølge, at f. Eks. offentlige Møder stadig har deres store Mission, i Særdeleshed naar de gøres saa livlige og tiltrækkende som muligt.

Partiets indre Liv og Styrke.

Foreningerne har i Aarets Løb afholdt 3200 Medlemsmøder, 2100 Generalforsamlinger og 2200 festlige Sammenkomster. Dertil kommer de mange Stævner, 1100 offentlige Møder og ca. 400 Studiekredse.

Af specielle Arrangementer har der været mangfoldige, saaledes talrige Udflugter og Fester for Aldersrentenydere, Møder og Sammenkomster for Arbejdsløse, festlige Foranstaltninger for Medlemmernes Børn, Teaterforestillinger, Agitationsaftener for D. s. U. og D. U. I. Det fortjener ligeledes at nævnes, at Samarbejdet mellem Ungdomsbevægelsen og Partiet har givet sig Udslag i fælles Bestræbelser for at skaffe egnede Lokaler for Ungdomsarbejdet, Bestræbelser, der mange Steder er lykkedes.

Desuden har der været foranstaltet et betydeligt Antal Kursus, hovedsagelig om Socialreformen, men ogsaa om saadanne Emner som Agitationen, Skolespørgsmaalet, Organisationskundskab og Skatteligning. En Del Foreninger og Kredsorganisationer har iværksat Aftenskoler og bekostet interesserede Partifællers Deltagelse i Højskolekursus.

Kvindernes Deltagelse i Arbejdet.

Der har som bekendt i de senere Aar forskellige Steder gennem Oprettelse af Kvindeudvalg inden for de socialdemokratiske Foreninger været taget et Arbejde op for at drive Agitation og Oplysningsarbejde blandt Kvinderne og saaledes ogsaa drage dem med ind i det aktive Partiarbejde.

Der bestaar nu Kvindeudvalg i mange Provinsbyer og i 21 af de 23 Foreninger i København-Frederiksberg. Udvalgene tilrettelægger Studiekredse eller Foredragsrækker med regelmæssige Diskussionsmøder om sociale og politiske Emner, som Kvinderne har Tilknytning til fra det daglige Liv og kan tale med om ud fra personlige Erfaringer, og de søger ved personlig Kontakt med hver enkelt Deltager at faa dem til at føle sig hjemme i Foreningerne, at vække deres Interesse for alt, hvad dér foregaar, og at give dem Lyst og Mod til at deltage deri.

Kvindeudvalgenes Opgave kan sammenfattes i disse tre Ord: samle, oplyse og aktivisere!

Kursus for Tillidsmænd.

I Forbindelse med Arbejdernes Oplysningsforbund afholdtes i Ugen 12.—18. August et Kursus for socialdemokratiske Tillidsmænd paa Roskilde Højskole. Kursuset, der var det første af sin Art, omfattede dels Arbejde i Grupper, dels en Række Foredrag for Deltagere, og Formaalet var: Gennem Dygtiggørelse af Tillidsmændene at styrke og udvikle det betydningsfulde Arbejde, som udføres inden for vort Partis vidtforgrenede Organisationsapparat.

Endvidere omtales i Beretningen den særlige Agitation i Efteraaret, Matteotti-Fondens Virksomhed samt forskellige andre Spørgsmaal.

Helhedsindtrykket er Liv og Fremgang overalt, og — som det siges i Beretningen — denne Fremgang maa fortsættes i det kommende Aar ved en øget, energisk og levende Indsats for vore Organisationer til Gavn for vort Parti, for vor Sag, for hele den store, arbejdende Befolkning.

Stadig fremad for det danske Socialdemokrati! »Plads for alle, der vil Danmark for Folket!«

Omkring Regeringskrisen i Norge.

Af **Olav Oksvik.**

Midt i Marts Maaned kørte den norske Venstre-Regering Mowinkel fast. Den havde siddet siden Februar 1933, men efter Stortingsvalget i Oktober 1933 temmelig svagt. Som Leder af Stortingets største Parti blev Socialdemokraten Nygaardsvold opfordret til at danne den ny Regering. Denne udnævntes 19. Marts og har følgende Sammensætning: — Johan Nygaardsvold, Stats- og Arbejdsminister, Halvdan Koht, Udenrigsminister, Alfred Madsen, Handelsminister, Fr. Monsen, Forsvarsminister, Hans Ystgaard, Landbrugsminister, Adolf Indrebø, Finansminister, K. O. Bergsvik, Socialminister, Nils Hjelmtveit, Kirkeminister, Trygve Lie, Justitsminister. — Om disse Begivenheder, der har ført til, at der i Spidsen for tre af Nordens Lande nu sidder Arbejderregeringer, skriver vor Partifælle, Stortingsmand Olav Oksvik følgende Redegøelse:

Regjeringskrisen kom ikke uventet. Valget høsten 1933 viste en veldig fremgang for Arbeiderpartiet, de bare manglet 7 stemmer på rent flertall i Stortinget. Arbeiderpartiets ledelse krevet også straks at Venstre-regjeringen Mowinckel skulde gå, men dette krav blev avvist, og ved Stortingets sammentreden i 1934 blev der etableret et slags samarbejde mellem de borgerlige partier, Høire, Venstre og Bondepartiet, som tilsammen i Stortinget har 81 representanter mot Arbeiderpartiets 69. Samarbeidet artet sig imidlertid langt mere som et fornuftsekteskap, enn som et politisk kjærlighetsforhold, hvilket tydeligst fremgikk av de mange krisesituasjoner, som stortingssamlingen 1934 bød paa. Regjeringen Mowinckel, hvis ledende mann ved siden af statsministeren var landbruksminister Five, var sterkt forankret i den gamle liberale tankegang og så med uvilje på de mange nye organisasjoner og tiltak som reiste sig på næringslivets og herunder i første rekke på landbrukets område. Det gamle Høire under Hambros og Lykkes ledelse hadde efterhånden opgitt sin oprindelige gamle konservative linje og stod i de aller fleste spørgsmål på linje med Venstre. Det kan nærmest sies, at det norske høire helt siden krigen har vært å regne for en slags politisk hushjelp, der har utført alt forefallende arbeide hos sin gamle motstander Venstre, representert ved herr Mowinckel. Vi kan forsåvidt til sammenligning si, at noe lignende også har gjort sig gjeldende i Danmark, idet Christmas Møllers Høire på set og vis har gjort lignende tjenste hos det danske Venstre, men med den forskjel, at mens det norske Høire i disse år trofast har utført det arbeide, herr Mowinckel har pålagt partiet, så har det danske Høire ført en mere urolig Tilværelse, slik at de endog i enkelte

Nygaardsvold.

tilfeller har tatt kortere tjenester hos Social-demokratiet; noen pålidelig hushjelp kan man ikke si at det danske Høire har vært.

Det, som har skapt vanskeligheten i Norge, er det tredje borgerlige parti, Bondepartiet. Oprindelig var dette parti tvers igjennem reaksjonært, og på socialpolitikens område må man fremdeles sette partiet på ytterste høire fløi. Men landbrukskrisen har tvunget bondepartiet inn på organisasjonslinjen, og da hverken Høire eller Venstre viste vilje til å gjøre noen alvorlige innrømmelser til bondepartiet på det økonomiske område, kom det til brudd. Allerede under trontaledebatten i januar

Mowinckel.

fremla Bondepartiet et forslag, der av almenheten betraktedes som mistillitsforslag og som sammen med det av arbeiderpartiet fremlagte forslag skulde betinge regjeringens avgang. Herr Mowinckel erklærte imidlertid, at da de to mistillitsforslag bygget på forskjellige premisser, og begge blev forkastet, var regjeringens stilling uforandret. Krisen gled således over i januar. Men under budgettbehandlingen viste det sig i en rekke komiteer, at Bondepartiet og Arbeiderpartiet stilte forslag, der gikk langt utover regjeringens budgett, og man måtte efter sakenes utvikling vente fremlagt mistillitsforslag fra de to partier under finansdebatten. Mowinckel foregrep imidlertid sakenes gang ved å åpne finansdebatten med å forlange tillitsvotum til regjeringen, noe man på forhånd visste var umulig å få. Det kan derfor med noen grunn sies, at regjeringen Mowinckel selv søkte døden. Men i realiteten var dens skjebne beseglet, selv om den hadde valgt en mere avventende taktikk.

Dermed fikk vi regjeringen Nygårdsvold, som er den annen arbeideregjering i Norge. Så vil man kanskje spørre, hvordan er den nye regjerings stilling idag. Hertil må svares, at den fra starten av er ubetinget god. Det er ingen tvil om, at en regjeringskrise umiddelbart efter valgene i 1933 vilde medført adskillige forstyrrelser i vårt økonomiske liv, idet at stemningen i visse finanskretser umiddelbart efter valget var noe panikaktig. Det halvannet år som er gått har imidlertid medført en sanering i mentalitet, som er av uvurderlig nytte. Saneringen i mentalitet har forresten ikke bare forgått innen borgerskapet, men også i noen grad innenfor arbeiderbevegelsens egne rekker, slik at den atmosfære som den nye regjering får å arbeide i på forskjellige måter er vesentlig bedre enn den var høsten 1933.

Spliden og usikkerheten innbyrdes mellem de borgerlige partier har svekket disse i den offentlige opinion, og folk har fått tid til å venne sig til tanken om en arbeiderregjering også i Norge. Samtidig har arbeiderklassen vennet sig til å stemme forventningerne ned, slik at mens enkelte utvilsomt ventet storpolitiske begivenheter som resultat av valgene 1933, er man idag mere realitetsbetont og fullt klar over de begrensede muligheter, som en arbeiderregjering faktisk må regne med, når den står overfor et borgerlig flertall av den art som i Norge. Forsåvidt kan de danske partiforhold ikke uten videre sammenlignes, idet det samarbeidende danske radikale parti sosialpolitisk står Sosialdemokratiet meget nær. Regjeringen Nygårdsvold kommer til midt i et budgettår. Den vil sikkert på enkelte områder kunne gjennemføre bevilgninger og forbedringer av betydelig interesse for den norske arbeiderklasse, men nogen gjennemgripende forandringer i det av Mowinckel fremlagte budgett vil vanskelg kunde foretas. Det viktigste ved situasjonen er, at Arbeiderpartiet får prøve sig som regjeringsparti og forhåpentlig sitte til næste år og fremlegge sitt eget budgett, valgbudgettet 1936. Om regjeringen vil kunne gjennemføre dette eller den vil falle i februar næste år er selv sagt umulig å si på det nuværende tidspunkt. Men situasjonen er forsåvidt både alvorlig og interessant for partene på begge sider av klassekampen, idet valget 1936 i Norge må betraktes som en avgjørende kamp om besiddelsen av den politiske makt, og den måte, hvorpå arbeiderregjeringen klarer å

løse sine opgaver, vil være bestemmende for hvorvidt man kan vinne rent flertall eller få et nederlag.

(Efter »Socialisten«.)

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen*, Ramme.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Vester-Øster Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Helsinge-Valby, Tølløse-Soderup, Esbønderup-Nøddebo, Blistrup, Græsted-Maarum, Hjørring Hirtshalsvejen, Tornby Hirtshalsvejen, Skanderborg Amt, Aaker Kommune-Plantage.*

31651

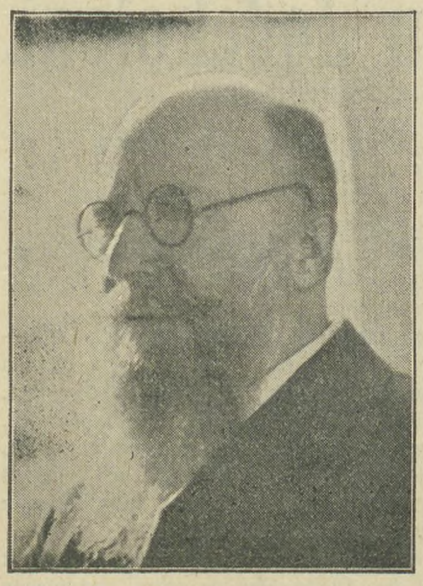
er Gironumret, som de Afdelinger, der ikke har indsendt Betaling for Aug. B. Andersens Bog »Muld og Sten«, skal benytte, naar de efter Forventning en af de første Dage sender det skyldige Beløb til Azaleavej 22, København, Valby.

Vil du være med til at organisere de unge Landarbejdere, saa deltager du i Skiftedags-Agitationen. Ved at udfylde omstaaende Bestillingsseddel, kan du faa tilsendt Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.

Stauning om vor Grænses Værn.

Statsminister Stauning har været syg af en Hjertelidelse, han er imidlertid nu helt restitueret og udskrevet af Kommunehospitalet, hvor han en kort Tid var indlagt. Meddelelsen herom vil blive hilst med Glæde af alle organiserede Arbejdere.

Stauning er den af os alle anerkendte

Th. Stauning.

Fører, Manden, der holder Traadene i sin Haand, selv under hans Sygeleje fulgte han med i, hvad der foregik paa Rigsdagen.

En af Social-Demokratens Medarbejdere giver forleden i Bladet følgende Samtale med Stauning.

Der staar Aprilsol ind gennem Kommunehospitalets Vinduer og fylder Statsminister *Staunings* Sygeværelse med et blændende Lys. Gardinerne er trukket helt fra, for at ikke en eneste Solstraale skal blive hindret Vej, men Patienten selv har næppe Øje for Foraaret udenfor. Papirer og Bøger optager hver eneste Tomme Plads, som ikke netop er besat af Blomster — for det er rent utroligt, hvad der findes af Blomster herinde. Paa en særlig fremtrædende Plads er stillet en Buket spæde Vintergække. Skønt ingen ved, hvem Giveren er, blev denne Blomsterhilsen dog en af de kæreste, Statsministeren endnu har faaet. Den blev afleveret i Pornerlogen af en gammel Kone. Hun havde selv været ude for at plukke dem, da hun i sin Avis havde læst, at Stauning var blevet syg og maatte paa Hospitalet.

Det er svært at faa Adgang til Sygeværelset. Stauning skal have Ro, hævder Lægerne, og de har hængt en Plakat med »Adgang forbudt« paa Døren. Inden for Døren raader de dog kun til en vis Grad. Stauning arbejder fra han vaagner til sent ud paa Aftenen. Og har man faaet Statsministerens Løfte om et Interview, saa faar man det — ganske uanset alle Doktorer og deres Plakater.

Hærordningen af 1922 forsømte Grænsebevogtningen!

Vi har bedt Statsministeren udtale sig om sit Syn paa Grænseproblemet.

— Hvad jeg mener om vor Grænse? Ja, det har jeg ofte sagt, og jeg har ogsaa vist at belægge Ordene med Gerning, svarer Statsministeren. Vor Grænse skal naturligvis bevogtes — det har jeg altid anset for en Selvfølge.

— Hvad forstaar De ved Bevogtning?

— Bevogtning betyder, at Vagtmandskabet skal hindre Fremmede i at trænge ind paa et Omraade, hvortil de ikke har retmæssig Adgang.

— Og hvordan er den nuværende Bevogtning, vurderet udfra dette Synspunkt?

— Jeg har haft Lejlighed til at se, hvorledes Grænsebevogtningen var organiseret, og jeg har erkendt, at den burde være anderledes. *Jeg undres over, at de, der havde Magten og Ansvaret ogsaa for Militærordningen af 1922, ikke anlagde Grænsebevogtningen paa mere praktisk og effektivt virkende Maade.*

Men nu er der sket meget væsentlige Forbedringer, saaledes som det ogsaa er anerkendt af alle Sagkyndige, og derfor har man ikke Ret til at nære Tvivl om min Interesse for Grænsen.

Endnu visse Mangler at rette.

— Mener Ministeren, at Grænsebevogtningen nu har den Form, den bør have?

— Jeg er fremdeles opmærksom paa visse Mangler og agter at fortsætte Udbedringen, men det er et Princip hos mig, at jeg aldrig forud kundgør, hvad der skal gøres, eller hvornaar det skal iværksættes. *Jeg ønsker imidlertid at fremhæve, at jeg ikke øjner nogen Fare ved Grænsen.* Det er baade min Ret og min Pligt at tro paa de Erklæringer, der fra ansvarligt Sted er givet angaaende den tysk-danske Grænse, og ingen af mine Raadgivere har afkræftet denne Opfattelse.

Jeg lytter gerne til dem, der har Tingene inde paa Livet.

Hr. Stauning fortsætter: Jeg lytter derfor ikke til de opagiterede Personer, der kræver Rustningsforøgelser langt

ud over de Grænser, som Lovgivningen har afstukket. Derimod hører jeg villigt paa de Anskuelser, der forebringes fra Befolkningen i Grænseegnene, hvor man har saa meget inde paa Livet af sig, som er ukendt andre Steder. Men ogsaa her gælder det, at *jeg bestemt nægter at føre vort Land ud i uneutrale, panikagtige Foranstaltninger, saaledes som det fra visse Sider ønskes.*

Danmark maa fremdeles følge Neutralitetspolitikens Linie, men med Opfyldelse af det, man kan kræve af et Medlem af Folkenes Forbund, slaar Stauning fast.

Og han slutter med stærkt betonet at sige: Jeg er ikke mindre dansk end dem, der daglig larmer om deres nationale Sindelag, og der er ingen i mit Ministerium, som vil prisgive, hvad der er dansk!

Paaske i en fjern Jødekoloni.

For en Menneskealder siden var der en Jøde, der i det unge, brydende Argentina fra Gadesælger gennem Handel og driftige Spekulationer steg til at blive en af det unge Lands Jorddrotter. Før sin Død var han Ejer af et Hundrede Tusinde Hektarer Agerjord. I sit Testamente bestemte han, at al denne Jord saa vidt muligt skulde udlejes eller afhændes til Jøder, der vilde drive Landbrug. I Løbet af de sidste Aartier har Jøder fra Alverdens Lande her fundet noget i Retning af et nye Palæstina. Som en Nation indenfor et andet Lands Grænser ligger nu en rendyrket, jødisk Koloni derude, hvor de fede Pampassletter gaar over i det indre Argentinas Sandørkener og Kratskove. Jorden herude er sandet og fyger for den mindste Vind, men faar den blot rigelig Regn, er den uhyre givtig.

Lige saa driftige og foretagsomme, som Jøderne er i Handel, lige saa stillestaaende og konservative er de, naar de endelig giver sig af med Jordbrug.

Hvor Jøderne, som her, finder en Plet af Guds grønne Jord, der ikke allerede bærer en anden Races Fortid og historiske Krav i sig, slaar de sig ned som jævne stræbsomme Jordbrugere, hvis Liv er det fjernest mulige fra Jaget efter Kong Mammon, idet de meget mere nærmer sig det gammeltestamentlige, patriarkalske Hyrde- og Jordbrugerliv.

Mens de øvrige Nybyggere i Amerika begærligt griber efter stadig mere Jord, bliver Jøden paa sin een Gang valgte Lod og driver sin Jord, om end stræbsomt saa dog yderst konservativt. I Stedet for den raslende Saamaskine ser man ofte Testamentets Sædemand taalmodigt vandre Ager op og Ager ned.

Men er de jorddyrkende Jøder konservative i den daglige Dont, saa er de stokkonservative i deres Hjemliv.

Jeg arbejdede for nogle Aar siden i Sydamerika for et stort engelsk Firma, og min Gerning førte mig en Gang til den Egn, hvor den ovenfor omtalte Jødekoloni laa.

Det var en Dag i Slutningen af Marts, at jeg kom kørende i Bil ud ad Vejen til Kolonien, da jeg mødte det besynderligste Optog, jeg længe har set.

Forrest kom tre Vogne, hver forspændt med fire Heste. Paa de stive, skramlende Vogne sad paa Brædder, der var lagt tværs over Vognkassen, Mænd, som jeg hurtigt gættede maatte være Koloniens Ældste. De var iført lange, side, sorte Kaftaner og havde paa Hovederne sorte, kalotlignende Huer. Næsten alle bar de graasprængt eller hvidt Fuldskæg, der sammen med en kroget Næse mellem to sorte, funklende Øjne fik En til at mindes de gamle bibelske Billeder af Jødernes Hjemtog fra Ægypten, et Billede, der fuldkommengjordes af det efterfølgende Tog af Vogne og Kærrer, fyldt med Kvinder og Børn, og Koloniens Ungdom, der som beskyttende Krigere red ved Siden af, men for Resten faldt ud af Rollen paa Grund af deres lovlig moderne Paaklædning.

Af Kvinderne, der fyldte Vognene og Kærrerne, sad Konerne, de gifte, fede og falmede, mageligt henslængt i lad Uvirksomhed, mens de unge Piger, underskønne Aabenbaringer af marmorhvid Hud, ibenholtsort Haar og brandvarme Øjne, indbyrdes førte en fnisende, livsspruttende Samtale, mens de udvekslede en sand Krydsild af Blikke med deres beredne Kavalerer.

Den Mand, jeg havde med i Bilen, var Jøde. Han fortalte, at paa denne Dag drog alle, der kunde komme hjemmefra, ind til Koloniens Synagoge i den nærliggende By. Jødernes Paaske var nær forestaaende, fortsatte han, og da jeg interesseret begyndte at spørge ham ud, fortalte han, at han var ud af en meget talrig Familie indenfor Kolonien, og at han vilde skaffe mig en Invitation fra en Onkel, der var Familiens Ældste, saa jeg paa nært Hold kunde overvære en jødisk Paaske.

(Fortsættes).

Bemærk.

Tillidsmændene bedes erindre, at Landarbejderbladet ikke skal anmeldes til Medlemmer, som tilflytter fra en anden af Landarbejderforbundets Afdelinger. Saadanne Medlemmer faar nemlig Bladet leveret ved paa deres gamle Bopæl at meddele den nye Adresse til enten Landpostbudet eller paa Postkontoret.

„Rene" Besætninger bør registreres.

Et betydningsfuldt Led i Tuberkulosebekæmpelsen.

I Kampen mod Kvægtuberkulosen meldes der om Fremgang paa alle Fronter; men det er ogsaa betydelige Kræfter, der er sat ind paa Bekæmpelsen af denne Sygdom. Baade Staten og private Organisationer — og da navnlig Mejeriorganisationerne — udfører her et energisk Arbejde; men den vigtigste Faktor i Kampen er dog sikkert, at det er bleven klart for de praktiske Landmænd, at Tuberkulose i Kvægbesætningerne er en Sygdom, der kan og skal udryddes, saavel for Folkesundhedens Skyld som af Hensyn til Kvægbrugets Rentabilitet; men ogsaa fordi Sygdommens fuldstændige Udryddelse vil være af uvurderlig Betydning for vore Landbrugsprodukters Renomé.

Som et af de Hjælpemidler, der kan faa stor Betydning for Bekæmpelsesarbejdet i Fremtiden, bør Registrering af tuberkulosefri Besætninger nævnes. En saadan Registrering er taget op fra 2 Sider. Dels er man flere Steder begyndt at føre Registre for mere afgrænsede Omraader, saakaldte lokale Registre, og dels er De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation gaaet i Gang med at føre et landsomfattende Re-

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker sig tilsendt _____ Eksemplarer af **Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.**

Navn: _____

Adresse: _____

gister — almindeligvis kaldet Landsregistret.

Landsregistrets Hovedformaal er kort og godt at gøre Handelen med tuberkulosefri Kreaturer ikke blot lettere, men ogsaa sikrere. Ved at fremskaffe en letoverskuelig Oversigt over Ejere af »rene« Besætninger vil en Køber have let Adgang til at orientere sig om, hvor de tuberkulosefri Dyr findes, og naar der samtidig er sat saadanne Regler for Optagelse i Registret, at kun absolut »rene« Besætninger kommer med, vil Køberen med fuld Tryghed kunne købe der; han risikerer ikke at blive udsat for Skuffelser i Form af Reagenter blandt Dyr, der er købt som »rene«.

Registreringen vil endvidere gøre det muligt til enhver Tid at danne sig et Overblik over Bekæmpelsesarbejdets Stilling og over de Fremskridt, der naas i de forskellige Egne af Landet.

Lokale Registre har i Hovedsagen samme Formaal, men derudover ogsaa en ikke uvæsentlig agitatorisk Betydning. Bl. a. af den Grund kan der her ikke stilles saa strenge Krav om Garanti for, at Besætningerne virkelig er rene ved Optagelsen, og der bydes derfor heller ikke den samme Sikkerhed. Det vilde derfor uden Tvivl være en stor Fordel, saavel for Tuberkulosebekæmpelsen som for de enkelte Besætningsejere, om de meldte sig til Optagelse i Landsregistret, efterhaanden som Besætningerne tilfredsstiller Betingelserne herfor. Dette vil i Reglen være Tilfældet, naar de 2 Gange har bestaaet Tuberkulinprøven; men de nærmere Oplysninger herom vil iøvrigt altid kunne faas ved Henvendelse til Dyrlægerne eller direkte til Tuberkuloseregistret, Store Torv 7, Aarhus.

M. P.

Sølvbryllup.

Onsdag den 1. Maj kan Medlem af Svallerup Afdeling Jens Chr. Hansen og Hustru fejre deres Sølvbryllup og vil sikkert i Dagens Anledning være Genstand for megen Opmærksomhed og mange Lykønskninger.

Jens Chr. Hansen er mangeaarigt Medlem indenfor Svallerup Afdeling og har i flere Aar været Medlem af Bestyrelsen.

Svallerup Afdeling ønsker herved til Lykke paa Højtidsdagen.

Chr. Olsen.

— — —

Mandag den 22. April kan Bestyrelsesmedlem af Hjertebjerg Afdeling, Vilhelm Petersen og Hustru, Annette Petersen, Østermarke, fejre deres Sølvbryllup.

Vilhelm Petersen har været Medlem siden 1921, og har siden den Tid taget sin Tørn med i Afdelingens Arbejde; han har været Bestyrelsesmedlem og Opkræver. Vilhelm Petersen er en god Arbejdskammerat og er afholdt af alle Medlemmerne i Afdelingen.

Hjertebjerg Afdeling ønsker gennem disse Linier Sølvbrudeparret hjertelig til Lykke paa Højtidsdagen.

V. B.

Fjerkræ-Eksporten.

Ministeriel Bekendtgørelse om Kontrol med Fjerkræslagterier, Slagtning og Eksport.

Landbrugsministeriet har nu udsendt den bebudede Bekendtgørelse vedrørende Fjerkræslagterierne og Fjerkræ-Eksporten. Bekendtgørelsen omfatter Kalkuner, Høner, Haner, Kapuner, Poularder, Kyllinger, Gæs og Ænder.

Eksport af Fjerkræ saavel levende som slagtet maa kun finde Sted af de af Landbrugsministeriet autoriserede Fjerkræslagterier. Alle Fjerkræslagterier skal undergives en af Veterinærmyndighederne antaget Dyrlæge, der skal føre den fornødne Kontrol.

Der maa kun tilføres Fjerkræslagterierne levende Fjerkræ. Slagtning maa kun foretages, saafremt Dyrene har henstaaet i 18 Timer, Kyllinger dog kun i 12 Timer, uden at have været fodrede. Slagtningen skal indledes med Bedøvning, og efter Overskæring eller Overklipning af Hjernens Pulsaare skal Kroppen ophænges ved Benene, til fuldstændig Blodudtømning er indtraadt.

Plukningen af det slagtede Fjerkræ skal finde Sted, medens Kroppene endnu er varme. Fjerkræet skal derefter straks anbringes til Afkøling i et Svale- eller Kølerum. Ved Nedpakningen skal Fjerkræet være tørt og sorteret efter Størrelse, Vægt og Kvalitet.. Forskellige Fjerkræarter maa ikke pakkes i samme Kasse. Alt Fjerkræ skal om højre Vinge være forsynet med et Metalbaand med en Plombe, hvori er indpresset Ordet »Danmark« samt Fjerkræslagteriets Autorisationsnummer.

I Bekendtgørelsen fastsattes en Række nærmere Bestemmelser for Eksporten, ligesom det tilkendegives, at sygt Fjerkræ skal gøres uanvendeligt til Menneskeføde ved en Destruktionsordning. Ligeledes gives nærmere Regler for Pakningen, derunder ogsaa for Kassestørrelser etc.

Bemærk!

Meddelelser om Afholdelse af Generalforsamlinger og Møder, der ønskes optaget i Landarbejderbladet, og Bestillinger paa Landarbejderbladet eller Klager over Bladets Omdeling, sendes i *Landarbejderbladets Konvolutter* til Landarbejderbladets Kontor, Azaleavej 22, København, Valby.

Thorslunde-Ishøj Afdeling
afholder Generalforsamling Mandag den 22. ds. Kl. 3 paa Jægerkroen. Mød nu for en Gangs Skyld alle Mand.

Peter Petersen.

Søllerød-Lyngby Afdeling.
Ordinær Generalforsamling afholdes Fredag den 26. April Kl. 7½ paa Gl. Holte Hotel. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Forslag, der ønskes behandlet, maa være Formanden i Hænde senest den 22.

Chr. Christensen.

Sneslev Afdeling
har paa Generalforsamlingen d. 3. April vedtaget at ophøre med Kontingentopkrævningen. Medlemmerne skal herefter selv indbetale Kontingentet til Kassereren Lørdag Aften eller Søndag Formd. og for de Arbejdsløses Vedkommende sker Betalingen til Kontorbestyreren. Husk nu: over 4 Ugers Restance medfører Slettelse og Fortabelse af erhvervede Rettigheder. Sørg derfor for at have Bogen i Orden.

Hans P. Andersen.

Sengeløse Afdeling
afholder Generalforsamling i Sengeløse Forsamlingshus Lørdag den 20. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

Ejnar Ipsen.

Bjegby-Mørkøv Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Mørkøv Hotel Lørdag den 27. April Kl. 8 Aften. Dagsorden ifg. Vedtægt. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de Mødtes Antal.

Bestyrelsen.

Jystrup Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 27. April Kl. 8. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. — Forslag, som ønskes behandlet, bedes indleveret til Formanden skriftlig og senest Dagen før.

Bestyrelsen.

Til Skovarbejderne i Gisselfeldt Kloster Skovdistrikt.
Da det er mig umuligt at takke hver enkelt af Kammeraterne i det vidtstrakte Skovdistrikt, tillader jeg mig ad denne Vej gennem vort Fagblad at udtale min dybtfølte og hjertelige Tak til alle mine Arbejdskammerater og Fagfæller for den store, gode og paaskønnelsesværdige økonomiske Støtte, som I gode Kammerater har ydet mig igennem min langvarige Sygdom — et smukt og efterfølgelsesværdigt Eksempel paa det gode og kammeratlige Sammenhold, som er tilstede, ogsaa hvor det gælder Støtte og Sammenhold indadtil iblandt Skovarbejderne. Maatte det Sammenhold vokse og yderligere udbygges, ogsaa hvor det gælder Sammenhold udad. Tak til jer alle.

Skovarbejder **Magnus Hansen,**
Svennerup Skovdistrikt,
Med. af D. A. F., Kongsted Afd. Nr. 73.

Bjergsted-Bregninge Afdeling
afholder Generalforsamling den 25. April Kl. 7½ i Eskebjerg Forsamlingshus. — Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uden Hensyn til de mødtes Antal.

Bestyrelsen.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(Medlemsantal ca. 130.000. Forsikringssum ca. 1 Milliard Kr. Reserver ca. 1,3 Mill. Kr.)
I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30.000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40.000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50.000 Kr.
I Løsøreafdelingen optages: Løsøre, saavel i Købstæderne som paa Landet.
I Tyende- og Ungdomsafdelingen optages: Ejendele indtil 2500 Kr.s Forsikringssum, uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Nørrevoldgade 16, København K. Tlf. 383.

Støt vore Annoncører!

Landbrugslotteriet
bortspiller halvaarlig 38,000 Gevinster til
Værdi 1 Million 823,460 Kroner.
Salget slutter Tirsdag den 23. April.
1/1 Lod Kr. 1,30. 1/2 Lod 80 Øre.

Gummivarer sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker.
Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

D. A. F., Lynge-Broby Afdeling
afholde sin halvaarlige Generalforsamling i Lynge Forsamlingshus Lørdag d. 27. ds. Kl. 19½. Alle Medlemmerne bedes i egen Interesse møde, da der er Mulighed for Kontingentforhøjelse. — Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen.
Bestyrelsen.

D. A. F., Snesere Afdeling,
afholder halvaarlig Generalforsamling i Tappernøje Samlingshus Lørdag den 27. ds. Kl. 19,30 Aften. Dagsordenen er: Valg af Dirigent, Formandens Beretning, Regnskabet, Lønninger og Valg af Kasserer og 3 Bestyrelsesmedlemmer. Vedtagelse af Afdelingens Love, Bestyrelsens Forslag: Skovtur til Rødvig og Eventuelt. Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, indleveres til Bestyrelsen 4 Dage forinden.
Bestyrelsen.

D. A. F., Benløse-Bringstrup Afdeling,
afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 28. April Kl. 10 prc. paa Hotel »Tokio« i Ringsted. Dagsordenen ifølg. Lovene. Forslag, der ønskes behandlet, maa være Formanden i Hænde Dagen før. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Mød nu op, Kammerater, i jeres egen Interesse.
Frederik Møller.

Ottestrup-Sorterup Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Ottestrup Forsamlingshus Søndag den 28. April Kl. 3 Eftmd., hvortil alle Medlemmerne indbydes. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være Formanden i Hænde senest den 25. April. Mød nu frem, Kammerater, da der er flere vigtige Sager paa Dagsordenen.
Bestyrelsen.

Torped-Sigersted Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Torsdag den 25. April Kl. 7½ Aften hos Julius Nielsen, Torped.

Sludstrup Afdeling
har afholdt Generalforsamling. Kontrolbestyrer Knud Jensen genvalgtes. Til Kasserer nyvalgtes Jørgen Kristiansen, Slotsbjergby. Kassereren træffes om Formiddagen den 1. og 3. Søndag i hver Maaned.
Poul Poulsen.

Herlufmagle Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling paa Kroen Lørdag den 20. April Kl. 7½ prc. Dagsorden: Regnskab, Beretning, Drøftelse af en mindelig Sammenslutning af de to Afdelinger. Alle bedes møde. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Bestyrelsen.

Terslev Afdeling.
Kassereren har meddelt: Alle betalt, ingen slettede pr. 31. Marts. Det er et godt Budskab, men mød alle paa Lørdag Aften, den 20. April, til Generalforsamling paa Kroen, da store Ting foreligger.
P. Nielsen.

Thureby Afdeling
har afholdt Generalforsamling den 13. April. Til Formand genvalgtes Karl Olsen, Ringsbjerg, og til Kasserer valgtes Anders Eriksen, Alkestrup. Paa et efterfølgende Bestyrelsesmøde valgtes Kaj Juul Nielsen, Thureby Mølle, til Kontorbestyrer. Kontroltiden er som sædvanlig fra Kl. 10 til 11 Formd. Det vedtoges, at Medlemmerne selv indbetaler Kontingentet til Bestyrelsen den 2. og 4. Søndag i hver Maaned fra Kl. 9 til 10 Formd., da der ikke kommer Opkræver mere.
Karl Olsen.

Præstø Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Abildhøj Skole i Sogneraadssalen Søndag den 28. April Kl. 4 Eftm. Alle bedes møde, da der er meget vigtige Ting paa Dagsordenen, bl. a. Sammenslutning med Præstø D. A. F.s Byafdeling, som vi har faaet Henvendelse om fra Kredsformanden.
Bestyrelsen.

D. A. F., Ørsted (Sjæll.) Afdeling.
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 27. April paa Havdrup Hotel (lille Sal) Kl. 7½. Eventuelle Forslag skal være Formanden i Hænde senest 4 Dage før Generalforsamlingen. Mød nu op, Kammerater, og sig jeres Mening. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Bestyrelsen.

Skamstrup Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 20. April Kl. 8 prc. paa Mørkøv Hotel, hvor alle Medlemmerne bør give Møde, da der skal tages Stilling til den kommunale Dagløn. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Bestyrelsen.

D. A. F., Hørve og Omegns Afdeling.
Medlemsmøde afholdes paa Hørve Hotel Lørdag den 20. April Kl. 7½. Mød nu alle, da vi jo har nogle Levninger fra Generalforsamlingen at drøfte.
Frederik Larsen.

Toksværd Afdeling
har afholdt Generalforsamling i Samlingshuset. Til Kontrolbestyrer valgtes Jens P. Petersen, Toksværd, og Kontroltiden er fra 10—11 de 5 Dage og Lørdag fra 12—1. Uden for denne Tid vil ingen blive afkrydset. Medlemmer, der har Arbejde om Lørdagen, kan afhente Understøttelse fra 6—7 Lørdag Aften.
Bestyrelsen.

Voksne Mænd og Kvinder
tilsendes gratis og portofrit den nye Bog om Børnebegrænsningens Problemer. Den er rigt illustreret og giver fuld Besked om alle Sexuallivets Mysterier, Fødselskontrol, Fosterdrab og forebyggende Metoder. Priskurant over Hygiejnevarer medsendes gratis paa Forlangende. Ønskes lukket Kuvert maa 25 Øre medsendes i Frimærker.
Bogforlaget „Minerva", København V.

Regstrup Afdeling
afholder afsluttende Generalforsamling Søndag den 28. April Kl. 2 prc. paa Regstrup Hotel. Kl. 3 afholdes stiftende Generalforsamling for den nye sammenslutte de Afdeling. Mød nu talrigt frem, Kammerater, og vær medbestemmende om Afdelingens Forhold i Fremtiden.
Henry Carstensen.

Egebjerg Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at de for Eftertiden maa indbetale deres Kontingent til Kassereren, Konrad Rasmussen.
Bestyrelsen.

Hellested Afdeling
har afholdt Generalforsamling den 13. April. Formand og Kasserer genvalgtes. Som Suppleant for Kontorbestyreren nyvalgtes Anton Hansen, Hellested. Det vedtoges, at Medlemmer, som ikke møder til Generalforsamling eller Medlemsmøder, skal betale en Bøde af 50 Øre. Bestyrelsen 1 Kr., til Afdelingens Kasse.
Hans Christoffersen.

Ondløse Afdeling
har afholdt Generalforsamling paa Ondløse Kro den 13. April. Som Formand valgtes Albert Olsen, Ulkestrup. Genvalgt som Kontrolbestyrer blev H. Andersen, Grandby, Ondløse Møllebakke. Kontroltiden er som sædvanlig fra 10—11 og om Lørdagen fra 1—2 og ingen bliver afkontrolleret uden for nævnte Tid.
Albert Olsen.

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 17. Fredag den 26. April 1935. 21. Aargang.

Landarbejdernes sidste Fremstød

De Fremskridt Landarbejderne vinder ved Forligsmandens Mæglingsforslag for Landbrug, Skovbrug og Dræning, er en konsekvent Fortsættelse af de Fremskridt Landarbejderne gennem sidste Sommer og den forløbne Vinter har tilkæmpet sig paa andre Omraader. Efter Højnelsen af Lønnen for Dræningsarbejdet og det landkommunale Arbejde i Vinter, og Tilløbene til Forbedring af Skovarbejdernes Forhold kommer nu den almindelige Forhøjelse af de rene Landarbejderlønninger, baade for Dagløns- og Akkordarbejde og for Tjenestekarlene. Forhøjelsen af Skovarbejderlønningerne som i Efteraaret blev indledet med Statsskovarbejderne er videreført for de private Skoves Vedkommende, klarest markeret ved Overenskomsten i Frijsenborg Skovdistrikt og Ordningen i Maribo Amt.

Tilvejebringelsen af overenskomstlige Arbejdsvilkaar for Dræningsarbejdet paa Basis af en Timeløn af 105 Øre og tilsvarende Akkordpriser, er netop fuldført i de sidste Maaneder, med Forligsmandens Forslag ligger Dræningsoverenskomsten i Maribo Amt paa samme Plan som det øvrige Land baade for Timeløn og Akkord.

Paa denne Basis er der nu Dræningsoverenskomster for hver eneste Amt i Landet, med Undtagelse af Københavns og Frederiksborg Amter, hvor Timelønnen er 111 Øre.

Efter mange Aars trange Kampe er der nu endelig ligesom Lysning og Fremgang at spore for Landarbejderne.

Landarbejdernes mægtige Samling om deres Organisation i 1933 og 1934 og Sammenslutningen med Dansk Arbejdsmandsforbund sidste Efteraar begynder nu at vise sine Resultater. Lønningerne stiger og Arbejdsvilkaarene forbedres. Det er værd at hamre det fast. Det er over 5 Aar siden Landarbejderne har faaet deres Løn hævet med en Øre, i 1931 maatte vi endog tage en Lønreduktion, men hvad Arbejdsgiverne da tog fra os, har vi i dette Foraar taget tilbage med Renter og Renters Rente. For første Gang er det lykkedes at gennemføre vore ofte fremsatte Krav om Tillæg til Vintertærskning, om Tillæg for Optagning af Roer efter 15. Nov., om at Indhøstning af Frøafgrøder skal betales med Høstdagløn, om at Overenskomsten skal respekteres overfor alle Arbejdere og at Særaftaler er forbudt, om en klar Affattelse af Prgf. 6 om Entreprenørarbejde og lignende ikke Landbrugsarbejde, om en fast Regel for den Husleje Arbejdsgiverne kan tage m. m.

Nu fik vi disse Krav gennemført. Hvorfor? Fordi Landarbejderne havde fylket sig om deres Organisation og fordi vi yderligere havde konsolideret vor Styrke ved Sammenslutningen med det store og stærke Arbejdsmands Forbund. Derfor fik vi disse Fremskridt og Lønforhøjelser. Gennem mange Aar har vi arbejdet for at faa Tjenestekarlenes Løn sat op, men uden Resultat. Denne Gang fik vi for første Gang i de sidste 10 Aar sat Minimallønnen op for Tjenestekarlene og det ganske enkelt fordi Tjenestekarlene i de sidste Aar i stor Udstrækning er samlet i vor Organisation, saa vi med Vægt kunde tale Tjenestekarlenes Sag og kræve deres Vilkaar forbedrede.

Kammeratlig Samling og stærkt fagligt Sammenhold er Løftestangen for Landarbejderen, Tjenestekarlen som for alle andre Arbejdere. Det har denne Situation paany understreget.

Efter faglig Samling følger økonomisk Fremgang, det gælder ogsaa for Landarbejderne. Det er Tidens Bud til Landarbejderne, det er Skiftedagens Lære for Tjenestekarlene:

Samling om jer Organisation: Dansk Arbejdsmands Forbund!

Oscar Levinsen.

Majskiftedag 1935.

Landarbejderbladets store Skiftedagsnummer.

Til den forestaaende Skiftedag vil der fra vort Forbunds Side blive iværksat en omfattende Agitation blandt de pladssøgende Tjenestekarle, og i den Anledning udkommer Landarbejderbladet i stort Ekstraoplag. Dette Nummer vil indeholde en Række Artikler, som er skrevet specielt med den foreliggende Situation for Øje.

Vi henleder Opmærksomheden paa omstaaende Bestillingsseddel — og opfordrer vore Afdelinger og Medlemmer til at være med til at faa det uddelt overalt mellem vore uorganiserede Kammerater.

Min Søn lærer til Proprietær.

Af *Vilh. Rasmussen.*

»— Vores Søn har saa stor Lyst til Landbruget, at det vilde være en Skam at sætte ham til noget andet. Men at blive Tjenestekarl er der jo ingen Fremtid i, saa vi har Gudskelov faaet en Elevplads til ham. Har han først faaet lært noget, kan han altid gaa videre frem«.

Saadan siger mange, altfor mange Forældre, der ikke har mindste Anelse om de faktiske Forhold, men gerne vil gøre det saa god som muligt for deres Dreng. Det var vist ingen Skade til, om der blev talt og skrevet lidt mere om Landbrugets Elevuddannelse, end Tilfældet er.

Den faglige Uddannelse i Landbrugserhvervet er nemlig et Kapitel for sig. Fiktionen om, at de normale Udviklingstrin for den i Haandværkerlære anbragte Ungdom, er: Lærling — Svend — Mester, betragtes dog vist af det aldeles overvejende Flertal som — en Fiktion. De Forældre, der anbringer deres Dreng i Blikkenslager- eller Snedkerlære, regner i Almindelighed ikke med andet og mere, end at den unge Mand skal blive en duelig og dygtig Arbejder i sit Fag. At Fyren maa faa lært sit Haandværk og at han efter Læretiden maa kunne have Arbejde og Helbred, det er, hvad den nøgterne Far ønsker for Drengen. »Mesterstadiet« er det vist de færreste, der fantaserer om. Og Ungdommen selv ser utvivlsomt lige saa uromantisk paa Sagen. Maskinarbejderlærlingen paa Skibsværftet eller Maskinfabrikken behøver heller ikke at være mere end normalt begavet for at kunne tælle sig til Chancerne for at ende som Værftsdirektør eller Fabrikschef.

Anderledes ved Landbruget. Der lever virkelig Fiktionen om, at man alene lærer Landvæsen for at ende som Arbejdsleder, det være sig som Indehaver af egen Bedrift eller som Funktionær i en andens. Medens det for Malerlærlingen er fuldkommen selvfølgeligt, at han lærer Faget for at blive Malersvend — Arbejder i Faget — er der ikke een Landvæsenselev, der i Starten regner med at blive Landarbejder, end ikke som blot et Overgangsstadie paa Vejen til Bedriftsindehaver- eller Lederstillingen. Teoretisk er Stadierne for Landvæsenseleven: Elev — Forvalter — Bedriftsleder.

Naar dette er Tilfældet, vil det findes saa meget mere urimeligt, at der ikke fra Samfundets Side haves mindste Indsigt eller Kontrol med Lærlingeuddannelse i Landets store Erhverv. Hverken i Henseende til en baade for Individet og Erhvervet betryggende Uddannelse eller til Regulering af Antallet af uddannede »Bedriftsledere«. Der var en Tid, da Begrebet »Lærlingeudsveder« var velkendt indenfor Haandværk og Industri. Lærlingeloven beskar Systemets værste Vildskud, men i Landbruget staar det i fuld Blomst.

Bortset fra det Faatal af Læresteder, der staar under Tilsyn af Landhusholdningsselskabet, udøves ingen Kontrol og ingen Mors Sjæl bekymrer sig om den billige og villige Arbejdskraft, som Elevholdet ubestrideligt er for saa godt som alle større Landbrugsbedrifter. Faar de unge Mennesker lært noget som Ækvivalent for Ungdomsaarenes mere eller mindre vederlagsfrie Arbejdsindsats paa anden Mands Ejendom? Har de i bedste Fald noget at anvende de erhvervede Kundskaber til? Er det samfundsmæssigt forsvarligt at affolke Arbejdspladserne for lønnet voksen Arbejdskraft for i Stedet at drive dem med delsvis ulønnet eller dog daarligt lønnet Ungdom uden Hensyn til denne Ungdoms Fremtid? Alt det spørger ingen eller faa om. Desværre.

Det er jo nemlig kun i Teorien, at Landbrugslærlingen ender som Forvalter, end sige som Bedriftsleder. Skønsmæssigt anslaaet uddannes der til Stadighed ikke mindre end 8—10 Elever for hver Forvalter-, Inspektør- eller Bestyrerplads ved Landbruget. Det giver selvsagt Trængsel omkring disse Stillinger, og her gælder, om nogen Steder, Skriftens Ord, at mange er kaldede, men kun faa udvalgte. Adgangen til Nyttiggørelse af de erhvervede Fagkundskaber i egen Bedrift er det ikke værd at tale højt om for den ubemidlede Del af den landbrugsuddannede Ungdom. Denne Adgang er som bekendt ikke betinget af en mere eller mindre god Uddannelse i Faget, men alene af Tykkelsen af »den Gamles« Tegnebog.

Hvis nu denne landbrugsuddannede Ungdom, der efter en kortere eller længere Tids og mere eller mindre — oftest mindre — god Oplæring i Faget, ser sig udelukket fra den oprindeligt forudsatte Adgang til at »gaa videre frem«, saa endda vilde gaa ind i Erhvervet som Lønarbejdere, kunde der dog paavises en baade for Erhvervet og Samfundet vis Hensigtsmæssighed ved det store Elevhold. Men Ulykken er, at Fiktionen om, at man ikke lærer Landbrug for at blive Arbejder i dette — den honette Ambition — simpelthen gør det til et Skridt nedad for den udlærte Landvæsenselev at blive almindelig Landbrugsarbejder.

Hvor det for Malerlærlingen er et Trin opad at blive voksen Arbejder i Faget, gælder det modsatte for Landvæsenseleven. Derfor kan man roligt bande paa, at den landbrugsuddannede unge Mand først skal have været hele Kompasset rundt, skal have forsøgt sig i alt muligt andet, før han maaske tvunget af den bitre Nødvendighed ender som almindelig Landarbejder. Og i Mellemtiden har han oftest sat de Kundskaber og Arbejdsfærdigheder, han erhvervede sig i Læretiden, overstyr.

Spild, Spild og Spild, det er Ordene for Størstedelen af den nu stedfindende Landbrugslære, saa langt det drejer sig om ubemidlet Ungdom.

Spild af Penge og kostbar Ungdomstid, Spild af fagre Haab og Fremtidsdrømme for den unge Mand og hans Familie, Spild for Samfundet og Spild for Landbruget selv. — Det samfundsmæssige Spild behøver ingen nærmere Paavisning. Arbejdsløshedsprocenten blandt de voksne Landarbejdere er ikke den eneste anvendelige Maalestok, skønt den alene taler sit stærke Sprog. Ogsaa Landbruget selv er ude for et ganske unødigt Spild af ægte Værdier ved den meningsløse Uddannelse af et Overtal af Arbejdsledere i Stedet for af Arbejdere, selv om den billige Elev-Arbejdskraft vel nok er en øjeblikkelig Gevinst.

I det foregaaende er alene paapeget det uholdbare i det store Antal af Elever ved Landbruget. Om den Uddannelse, der bliver disse til Del udover, at de straks og overbevisende bibringes Fornemmelsen af, at de er noget ganske andet end »almindelige« Arbejdere, var der maaske ogsaa Anledning til at sige et og andet. Manglen af Kontrol med Lærestederne og af lovmæssige Forpligtelser for Arbejdsgiverne til virkelig at yde en forsvarlig Oplæring betinger, at et stort Antal Landmænd, der hverken har Lyst eller Evner til eller Betingelser for at lære noget som helst fra sig, kan kritikløst basere deres Bedrift paa Lærlingeudsvedning. I Haandværk og Industri yder dog den bestaaende Lovgivning saavel det unge Menneske selv som Forældrene en vis Garanti for, at der gives noget for noget i et Lærlingeforhold, men hvor gaar den unge Mand fra Landbruget, der i 2—3 Aars Elevtid for en lille eller slet ingen Løn — til Gengæld med Ret til at gaa med Gummiflip og spise ved »Mellembordet« — har udført en Tjenestekarls Gerning paa en Storgaard, uden iøvrigt at erhverve sig særlige Landbrugskundskaber af nogen Art, hvor

gaar han hen for at søge Erstatning for tabte og spildte Ungdomsaar?

Af de her nævnte og en hel Del andre Grunde vil der være al mulig Anledning til ikke at glemme Landbrugets Ungdom den Dag, man maatte tage vor Lovgivning angaaende Uddannelse af og Beskyttelse for den opvoksende Slægt frem for at revidere og sammenarbejde de forskellige Loves Regler og Bestemmelser. Der er i Landbruget Brug for en bedre faglig Uddannelse af den egentlige Arbejderstab og for en meget stærk Begrænsning af Uddannelsen af Forvalteraspiranter, Oplæring af de egentlige Tjenestekarle og Landarbejdere i Motor- og Traktorpasning, Brugen af Maskiner o. m. a. vil for Landbruget være af betydelig større Værdi, end Oplæring af en Overflødighed af Forvaltere og Arbejdsledere. Men Landbruget selv og dets Erhvervsorganisationer tør ikke antages at ville eller kunne gennemføre en saadan Reform. Det sker kun ved Hjælp af Lovgivning.

Lad os derfor faa Spørgsmaalet: Lærlingelov for Landbruget, sat paa Dagsordenen snarest muligt.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen*, Ramme.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Vester-Øster Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Tølløse-Soderup, Blistrup, Hjørring Hirtshalsvejen, Tornby Hirtshalsvejen, Skanderborg Amt, Aaker Kommune-Plantage.*

Til mine uorganiserede Kammerater paa Landet!

Den uorganiserede Landarbejder og Tjenestekarl er disse Linier tilegnet.

Naar du, Kammerat, med Eftertanke har læst denne Artikel igennem, da er det mit Haab, at du har tilegnet dig den Erkendelse, at du, til Trods for at du alt for længe har været uorganiseret, dog har Kammerater, som tænker paa dig og som intet større Ønske har end at se dig mellem vore Rækker, for derved i Samarbejde med os at hævde vor Stand, Landarbejderstanden. Vi var blandt de sidste, som dannede Fagorganisation, altfor længe lod vi os kue under den Svøbe, Egespiret, som vore Arbejdsgivere og Arbejdsledere svang over os, altfor længe lyttede vi til Bondens og Herremandens falske Tale om at Landbrugets Arbejdere ikke havde Fagorganisation behov, og alt imedens trællede vi paa Danmarks yderige Jord for en Sulteløn og under de ringeste Arbejdsvilkaar.

Vi saa Bonden bygge pæne og hyggeligt indrettede Stuehuse til sin egen og sin Families Magelighed, vi saa ham køre til Dyrskue og til Generalforsamling i Selvejerbil, men vi saa ogsaa, at han til Stadighed glemte at forbedre sine Arbejderes Livsvilkaar, derfor fik vi, omend sent, Øjnene op for, at hvis vi Arbejdere skulde have vore Krav forbedrede, da maatte det ske ad Sammenslutningens Vej, i ubrydeligt Sammenhold, og derfor blev Landarbejdernes Organisation skabt. Og denne Organisation har nu traadt Børneskoene, den har vundet Anerkendelse langt ud over selve Arbejdernes Kredse, den har holdt de Løfter, som ved Starten blev givet, og den staar i Dag stærkere end nogensinde.

150,000 ufaglærte danske Arbejdere staar nu Skulder ved Skulder i samme Organisation, Dansk Arbejdsmandsforbund. Alle kæmpede for et og samme Formaal: Forbedring af Kammeratens Leve- og Arbejdsvilkaar.

Kan du forstaa, at du maa og skal være med til dette Arbejde, kan du forstaa, at dette er et menneskekærligt Arbejde og at du gør Uret mod dine Kammerater ved at holde dig udenfor Rækkerne?

Kan du ikke se, at Landbrugets Arbejdsgivere er kommet dig i Forkøbet med Indmeldelse i alle de til Landbrug knyttede Organisationer?

De staar jo tilsluttet alle de Organisationer, som varetager deres Interesser. Du har kun en eneste Interesse, nemlig at faa saa stort Udbytte af den Vare, som du har at sælge, din Arbejdskraft, som muligt, dette kan du kun faa ved at slutte dig til dine øvrige Kammerater og derved danne samlet Krav. Se sundt paa Tingene og prøv saa om du kan erindre at din Arbejdsgiver nogensinde har givet dig en eneste Skilling, uden at du gav ham en Ekstratime, og har du endelig opnaaet at faa en lille Ekstrabetaling, da var det vist ikke i Kraft af noget specielt stillet Krav, men kun en henkastet Fedtskilling.

Aldrig har nogen Arbejdsgiver, selv ikke den allermindste, givet noget fra sig godvilligt, uden han saa mangedoblet Fordel til sig selv, og det er altid da kun sket, hvis Arbejderne kunde stille samlet Krav, den enkeltstaaende Arbejder vil der aldrig blive taget Hensyn til.

For nogle Aar siden kom Undertegnede til en Egn, hvor ingen Organisation for Landarbejdere fandtes, Lønningerne for Tjenestekarle var meget lave, Arbejdsvilkaarene yderst ringe.

Det lykkedes at faa dannet en Afdeling for Landarbejdere, hvis Medlemmer for største Delen var Tjenestekarle. I Dag er Resultatet blevet, at Arbejdsgiverne rask væk byder 100 Kr. pr. Maaned imod 60 Kr. for to Aar siden, at dette er i Kraft af at de paa Egnen værende Tjenestekarle nu kan mødes i deres Forening og der blive enige om et samlet Lønkrav, ja, herom er ingen Tvivl.

»Ene magter vi intet, samlet er vi en Magt.«

Da Landarbejderne omkring 1915 i stort Tal sluttede sig til Organisationen, var Løn- og Arbejdsvilkaarene paa Landet mildest talt Slavevilkaar, og der var ikke fra Arbejdsgiverne noget som helst Tegn til at der godvilligt skulde ske en Forbedring, til Trods for at Tiderne dengang var i stærk Opvækst for Landbruget, kun ved et samlet organisatorisk Krav er det lykkedes Landarbejderne at naa taalelige Vilkaar, og meget er naaet, men meget skal endnu naas, og alt vil blive naaet den Dag, da alle Landbrugets Arbejdere, Daglejere og Tjenestekarle, staar samlede i den Organisation, som varetager deres Interesse, nemlig Dansk Arbejdsmandsforbunds Landarbejdergruppe. Den Organisation skal du, min uorganiserede Kammerat, indmelde dig i, hellere i Dag end i Morgen, Betalingen hertil er sat i Forhold til den Fortjeneste du har, og omend denne er nok saa lille, og du derfor mener at du ikke har Raad til at afse Kontingent, saa vil jeg dog paastaa, at du aldeles ikke har Raad til at lade være, thi ene kan du ikke magte Opgaven med at forbedre dine Levevilkaar, det vil vi, som er organiserede, hjælpe dig med, og vi gør det gerne.

Den gamle Herregaardskarl.

HUSK

ved Flytning at meddele ny Adresse til Landpostbudet eller paa Postkontoret, derved undgaar du uregelmæssig Levering af Landarbejderbladet.

1. MAJ 1935.

Mød op til Majdemonstration.

Vi staar nu overfor den 1ste Maj. Dagen, der i mere end 40 Aar har været den internationale Arbejderklasses Demonstrationsdag for kortere Arbejdstid.

Det første Krav, Døgnets Tredeling, 8 Timers Hvile, 8 Timers Frihed og 8 Timers Arbejde, er forlængst gennemført. Men samtidigt er et nyt Krav om yderligere Nedsættelse af Arbejdstiden groet frem af Udviklingens frodige Muld.

Kravet om Døgnets Tredeling motiveredes med Arbejdernes naturlige Ønske om at opnaa Betingelser for gennem personlig Dygtiggørelse at tilegne sig Andel i de almindelige kulturelle Goder, som tidligere kun tilfaldt Samfundets andre Klasser, der saaledes ikke alene udbyttede Arbejderne økonomisk gennem en daarlig betalt Arbejdspræstation, men tillige gennem en uforholdsmæssig lang Arbejdstid hindrede, at den for Tilegnelsen af aandelige og kulturelle Værdier nødvendige Oplysning kunde finde Jordbund i Arbejderklassen.

Kravet om Arbejdstidens Nedsættelse vakte naturligvis Modstand indenfor Arbejdsgivernes Rækker, men fik til Gengæld stor Tilslutning blandt alle intellektuelle, der hurtigt fik den Opfattelse, at Arbejdernes Krav ogsaa i høj Grad var et Samfundskrav, saavist som intet Samfund kan være tjent med, at nogen Klasse er henvist til saavel aandelig som materiel Fattigdom.

Ogsaa andre Argumenter bragtes i Anvendelse som Motivering for Kravet om 8 Timers Dagen.

Ikke mindst den paa daværende Tidspunkt stærkt stigende Udvikling paa det maskinelle Omraade indenfor Industrien var et vægtigt Argument for Arbejdstidsnedsættelsen, idet Maskinernes forøgede Produktionsevne medførte stigende Risiko og dermed større Agtpaagivenhed fra Arbejdernes Side under Maskinernes Betjening; en Agtpaagivenhed, som var vanskelig at udvise og opretholde, naar Hjernen var sløvet gennem altfor lang Arbejdstid. En Paastand, der i meget høj Grad underbyggedes gennem Statistiken, der viste, at Ulykkestilfælde under Arbejdet i udstrakt Grad fandt Sted i de sidste af Arbejdsdagens Timer.

Endelig knyttedes til Gennemførelsen af Arbejdstidens Nedsættelse Haabet om en stigende Beskæftigelse til Afhjælpning af Arbejdsløshed, hvis Stigning meget naturligt blev udledet som en Følge af de tekniske Fremskridt og stærkt forøgede Produktion.

Dette Haab blev imidlertid beskæmmet trods Opfyldelse af Kravet om 8 Timers Arbejdsdagen, og vor Tid har oplevet Stigninger i Arbejdsløsheden, som Fortiden aldrig har drømt om.

Blandt dem, der ikke har deltaget i Arbejderklassens Kamp for Anerkendelse af Retten til Organisation, og til gennem disse at stille og gennemføre Krav, der for manges vedkommende, set med Nutidens Øjne, maatte anses for beskedne, findes der en Del, som har tilegnet sig den Opfattelse, at Tiden efterhaanden af sig selv vil tilføre Arbejderklassen de Fordele, som en fortsat Udvikling indebærer, men dette er en frygtelig Fejltagelse, der kun kan give Bagslag, ikke alene for dem, som har en saadan Opfattelse, men for hele Arbejderklassen, som paa visse afgørende Tidspunkter vil mangle den Indsats, der ikke bliver ydet af de ligegyldige, men som netop vilde være nødvendig for at bryde Modstanden mod dette eller hint Krav.

Hver eneste Fordel, som er opnaaet af Arbejderklassen, skyldes en af Enighed, Sammenhold og Kampvilje skabt Indsats, og skal der fortsat ogsaa i Fremtiden kunne opnaas yderligere Fordele, kræves disse Egenskaber om muligt udviklet i endnu stærkere Grad.

Og vi skal fremad!

Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen, og den derefter stedfundne Udvikling, har gjort det aabenbart for alle, at dette kun kunde anses for et foreløbigt Maal, bag hvilket det næste allerede traadte tydeligt frem.

40 Timers Ugen blev det næste Krav, men allerede paa nuværende Tidspunkt, inden dets Gennemførelse, maa Opnaaelsen heraf opfattes som et markeret Stopested forud for det følgende, 36 Timers Ugen, hvis Konturer med større og større Tydelighed toner frem forude.

Men som Historien paa alle andre Omraader gentager sig med næsten minutiøs Nøjagtighed, saaledes ogsaa her.

Arbejdernes Krav om yderligere Nedsættelse af Arbejdstiden mødes af Arbejdsgiverne — der altid har manifesteret deres manglende Evne til at bedømme Arbejdernes Krav ud fra samfundsmæssige og ideelle Synspunkter — med de sædvanlige Paastande om Vanskeligheden for Opnaaelse af Rentabilitet af de med Nedsættelsen af Arbejdstiden fornødne Udvidelser indenfor Industrivirksomhederne, og Stigning af Priserne paa Produktionen, der vil medføre en almindelig Stigning af hele Prisniveauet — hvad der iøvrigt af Nationaløkonomerne anses for et højst fornødent Incitament til Gavn for den økonomiske Situation i sin Helhed — samt for den almindelige dødelige i Sandhed højst mærkelige Paastand om, at der vil opstaa Vanskelighed ved at faa den for Virksomhederne, ligeledes som Følge af Arbejdstidsnedsættelsen, fornødne kvalificerede Arbejdskraft.

En Paastand, der, naar Hensyn tages til den desværre fremdeles over hele Verden bestaaende Arbejdsløshed, synes mere end søgt.

Denne fuldkomne umotiverede Modstand mod Kravet om Arbejdstidsnedsættelsen maa naturligvis overvindes, og har alle Muligheder for at kunne overvindes, først og fremmest fordi Kravet om 36 Timers Ugen i Dag er lige saa berettiget som Kravet om 8 Timers Dagen var det for Aar tilbage.

Det vilde være logisk at underbygge Kravet om 36 Timers Ugen med Henvisning til det store Antal Arbejdsløse, der har et uafviseligt og berettiget Krav til Samfundet om Ret til Arbejde for derved at kunne forsørge sig og sine fremfor som nu at skulde være henvist til de Smuler, der falder fra Samfundets Bord.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker sig tilsendt _____ Eksemplarer af **Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.**

Navn: _____

Adresse: _____

Men det er ikke det eneste Argument. Det kulturelle Moment bestaar nemlig fremdeles, uanset den ved Gennemførelsen af 8 Timers Dagen større Adgang for Arbejderklassen til at tilegne sig Oplysning og aandelig Udvikling. Muligheden for Udnyttelsen af den nedsatte Arbejdstid er nemlig ikke proportionelt tilstede, idet en Del af Fordelen ved Arbejdstidsnedsættelsen paany er ranet af Kapitalen gennem Rationaliseringen og det dermed muliggjorte forøgede Tempo, hvorved Arbejderne udnyttes i lige saa høj Grad, ja, paa mange Omraader endda i betydelig højere Grad end forud for 8 Timers Dagen. Det nytter derfor kun lidet at henvise til bestaaende Muligheder, naar disse ikke kan udnyttes.

Skal Fordelene ved en Arbejdstidsnedsættelse kunne udnyttes til Bunds for Arbejderne, kræves dertil, at den udnyttende har en frisk og for Indtryk modtagelig Hjerne og yderligere en økonomisk betrygget Tilværelse, saaledes at Sindsstemningen ikke paavirkes af alt for stærke Bekymringer for det timelige.

Der foreligger altsaa fremdeles tilstrækkelig Grund for Arbejderklassen Verden over at samles til Demonstration den 1ste Maj for derved at understrege, at Kravet om yderligere Nedsættelse af Arbejdstiden fremdeles er levende og stadig voksende i Forhold til den forøgede Tilslutning, som Arbejderorganisationerne har.

Vi ved, at Arbejdernes Demonstration i nogle Lande vil blive traadt haardt og brutalt ned, og muligt vil Kammeraterne i disse Lande endog se Demonstrationerne kvalt i Blod, og nogle vil utvivlsomt komme til at betale for deres Deltagelse i Demonstrationen med deres Liv. Lad dette være en Spore for os, der lever i et Land, hvor Arbejderklassen frit kan give deres Opfattelse til Kende, saaledes at der ved stort Fremmøde gives Majdemonstrationen det Præg af Arbejderklassens Enhed, som gennem Aarene har skabt Respekt for de stillede Krav.

Husk, din Plads er ikke som Tilskuer paa Fortovet, naar Demonstrationen gaar gennem Byens Gader, men mellem dine Kammerater under din Organisations Fane.

R—d t.

Bemærk!

Meddelelser om Afholdelse af Generalforsamlinger og Møder, der ønskes optaget i Landarbejderbladet, og Bestillinger paa Landarbejderbladet eller Klager over Bladets Omdeling, sendes i *Landarbejderbladets Konvolutter* til Landarbejderbladets Kontor, Azaleavej 22, København, Valby.

Overenskomster for 140,000 Arbejdere.

Forligsmandens Forslag er vedtaget af begge Parter.

Som bekendt var Forhandlingerne mellem Arbejdernes Hovedorganisation »De samv. Fagforbund«, og Arbejdsgiverforeningen strandet, og Forligsinstitutionen maatte som Følge heraf gribe ind.

Nogen let Opgave var det ikke for Forligsmanden, hvilket fremgaar af, at der var stillet ikke mindre end 86 Mæglingsforslag.

Forligsforslaget har nu været til Afstemning i de respektive Organisationer og er vedtaget af begge Parter, og Overenskomstforholdet er altsaa nu i Orden forsaavidt angaar de organiserede Arbejdere.

Om Resultatet skriver »Social-Demokraten« følgende, som sikkert er i Overensstemmelse med langt de fleste Arbejderes Opfattelse:

»Naar man nu ved Afslutningen af Foraarets Overenskomst-Kampagne skal opgøre Resultatet, kan tre Ting slaas fast:

1. Arbejdsgivernes Krav om Lønnedskæring er slaaet tilbage.
2. De lavest lønnede Fag og andre har naaet betydelige Fremskridt.
3. En ødelæggende Arbejdskamp er undgaaet.

Selv om en Række af Fagene enkeltvis har forkastet deres Forslag, vil ogsaa de uden Tvivl i Helhedens Interesse kunne se de opnaaede Fordele og forstaa Nødvendigheden af at undgaa den Arbejdskamp, som Arbejdsgiverne egentlig saa gerne vilde have haft i Aar. Vi maa nøjes med det opnaaede Resultat. der kunde ikke naas mere i Aar.

— Men ellers vil dette Aars Overenskomst-Situation nok give Anledning til adskillige Drøftelser baade Mand og Mand og Organisationerne imellem.

Arbejdsgiverne anklager i høj Grad Forligsinstitutionen. Os forekommer det med Urette. Den fik et altfor stort Materiale, men det er ikke mindst Arbejdsgivernes Skyld, som ikke vilde forhandle sig til Rette direkte. En Forligsinstitution skal ikke sidde og rette Enkeltheder i 200 Overenskomster. Kun de store Linjer, kun Principspørgsmaalene skal Forligsmanden beskæftige sig med. Paa det Punkt er vi enige med Hr. Julius Madsen, at Parterne maa tale sig til Rette om alle Enkeltheder, før de gaar til Forligsmanden.

Men ogsaa paa et andet Omraade kan vi lære af dette Foraars brogede Situation. En Række Fag staar udenfor Arbejdernes Centralorganisation. Det er et Særsyn for Danmark, i alle Lande med Arbejderorganisationer staar alle Fagforbund som en Selvfølge i Landsorganisationen. I Aarenes Løb har forskellige Fag ment, at de bedre kunde ordne deres Forhold isoleret. Det var forkert, men de troede det. Nu er der ikke Grundlag mere for denne isolerede Stilling. Naar alle Fag efter Loven stemmer sammen, maa de ogsaa alle staa i Centralorganisationen.

Saaledes opfordrer Situationen da ogsaa i høj Grad til forøget Samarbejde og Sammenhold mellem Fagene. Og vi tror, at det maaske er den vigtigste Lære, vi har faaet i Aar.«

Byg Gærdet højere. — Organisationen er Gærdet.

I Arbejderklassens Kamp for taalelige Levevilkaar er den faglige Organisation den afgørende Faktor.

Mange Arbejdere, ikke mindst Arbejdere paa Landet, saavel løse som faste, saavel gifte som ugifte, og da i Særdeleshed Tjenestekarlene, synes ofte, at Tilværelsen behandler dem som Stedbørn, ofte baade tænker og taler de om de bedre stillede Arbejdere, der i Kraft af store, solide og gamle Organisationer er naaet nogle Trin op ad Samfundsstigen, som Mennesker, der sagtens kan, Mennesker, der nærmest maa betragtes som Overmennesker, og som værende en Klasse for sig selv, med hvem den daarligere stillede Arbejder ikke har fælles Interesser, da denne nærmest føler sig sigtet af den bedrestillede Arbejder.

Denne Opfattelse er selvfølgelig lynende falsk, den bedre stillede Arbejder, der i Kraft af et stort, møjsommeligt og kostbart Organisationsarbejde er naaet frem til lysere Vilkaar, har selvfølgelig ogsaa maattet yde store Ofre for at naa dertil, man kommer nu engang ikke sovende til noget her i Verden, i hvert Fald ikke, naar det drejer sig om Forbedring af en Arbejders økonomiske Kaar. Derfor skal de daarligst stillede Arbejdere rette saavel deres Bebrejdelser som deres Skyts i en hel anden Retning, og denne Retning er de uorganiserede Arbejdere, thi de bærer nemlig i første Række Skylden for, at Tusinder og atter Tusinder af Arbejdere hæmmes i Kampen for Livsvilkaarenes Forbedring, de uorganiserede optræder bevidst eller ubevidst som Arbejdsgivernes Lakajer, og bekæmper herved ikke blot deres egne Livsinteresser, men virker som Bremseklods om Benene paa den øvrige Del af Arbejderklassen, naar denne gaar i Breschen for Arbejderklassens økonomiske Rejsning.

De Resultater, som Arbejderklassen har opnaaet i Kampen mod Arbejdsgiverne staar nøje i Forhold til Arbejderklassens faglige Organisationers Styrke, er den faglige Organisation stærk, bliver Resultaterne gode, er den svag, paavirkes Resultaterne i høj Grad heraf, derfor gælder det, at den enkelte Arbejder gør sig klart, at naar Fagorganisationen skal være den afgørende Faktor i Arbejderklassens Kamp, som den maa og skal være, da maa ogsaa hvert enkelt Medlem være med til at udbygge Organisationen, være med i Kampen for Erobringen af Bremseklodsen — de uorganiserede Arbejdere. Et hvert Medlem har i egen saavel som Klassens Interesse Pligt til at være med i Organiseringen af de uorganiserede Arbejderes store Hær.

Man vil da gennem dette Arbejde i Forhold til, hvor energisk det gennemføres, hvor godt det lykkes, kunde spore Bedringen i Arbejderklassens Kaar, og samtidig lære at forstaa Aarsagen til, at nogle Arbejdere er daarligere stillede end andre, man vil da kaste al Surmulen uden Bords og tage sig nyttigere Ting for, nemlig øge sin Indsats i Kampen for Bedring af Arbejderklassens Kaar — en Kamp, der er fælles for den samlede Arbejderklasse, uden Hensyn til hvilket Fag, den enkelte tilhører, eller hvor han geografisk er placeret.

For Landarbejdernes Vedkommende gælder just i disse Dage, da vi staar overfor Skiftedagen, at her findes en særlig Lejlighed til at rette et Fremstød overfor Tjenestekarlene; blandt Tjenestekarlene findes desværre Tusinder af Uorganiserede, gør disse begribelig, at deres Plads er Side om Side med Landets øvrige Arbejdere, hent dem ind i Organisationen, dette er samtidig et Fremstød mod den Del af Arbejdsgiverklassen, som behandler sine Arbejdere med mindst Forstaaelse og største Ringeagt.

Frem til Kamp for Ligestillelsen af Arbejdere i By og paa Land! er det Løsen, hvormed vi drager i Ledding for Erobringen af de uorganiseredes Tusinder.

Styrk Organisationen, giv Arbejderklassen den fornødne Styrke til Klassens Rejsning. *Oliver Tvist.*

Ang. Landarbejderforbundets hidtidige Medlemmers og Afdelingers Forhold efter Sammenslutningen med Dansk Arbejdsmands Forbund.

Vi modtager stadig Forespørgsler fra Afdelinger paa Landet om Afdelingernes og Medlemmernes Forhold efter Sammenslutningen.

I den Anledning skal vi meddele:

1) Landarbejderforbundets Medlemmers Ret til at forblive i Mellemgruppen: B-Gruppen.

I Landarbejderbladet Nr. 33 og i Landarbejderforbundets Cirkulære Nr. 14 er det meddelt, at kun Landarbejderforbundets Medlemmer kunde optages i Mellemgruppen (B-Gruppen) og at der ikke efter 1. Oktober kunde optages nye Medlemmer i Mellemgruppen, samt at man ikke kunde flytte fra A-Gruppen tilbage til Mellemgruppen. Samtidig er det ogsaa fastslaaet, at de af Landarbejderforbundets Medlemmer, som er overgaaet til Mellemgruppen, har en ubetinget Ret til at forblive i denne Gruppe, saalænge Gruppen overhovedet eksisterer, og saadan er det fortsat. Det beror derfor paa Misforstaaelse, naar nogen mener at kunne kræve, at Landarbejderforbundets tidligere Medlemmer skal overflytte fra Mellemgruppen til A-Gruppen. Saadant Krav kan ikke stilles til Medlemmer af Mellemgruppen.

2) Landafdelingernes Ret til at bevare deres Selvstændighed!

I Fællescirkulæret af 30. Aug., Dansk Arbejdsmands Forbunds Cirkulære Nr. 50 og Landarbejderforbundets Cirkulære Nr. 13, er der ret udførligt redegjort for Afdelingernes Forhold, Selvstændighed og Arbejdsomraade. Idet vi i enhver Henseende understreger hvad der er sagt i dette Cirkulære og i Sammenslutningsoverenskomstens Prgf. 15, som vi ogsaa henviser til, skal vi fremhæve, at saavel Overenskomsten som Cirkulæret fastslaar, at Afdelingerne paa Landet i Reglen bestaar og dannes som Sogne- eller Kommuneafdelinger med Hensyntagen til at Afdelingerne faar et rimeligt Medlemstal og et overkommeligt lokalt Omraade.

Det er derfor ikke i Overensstemmelse med Sammenslutningsoverenskomsten, naar man visse Steder forsøger at samle Afdelingerne fra flere Kommuner i en Afdeling, der saa faar et Omraade, som Ledelsen slet ikke kan overvaage eller betjene, og det er ejheller i Overensstemmelse med Organisationens Interesser at saadanne Koncentrasion finder Sted. Paa Landet skal der saa vidt muligt bestaa en Afdeling i hver Sogn eller Kommune — men i Reglen heller ikke flere — fordi saadanne lokale Afdelinger med direkte Forbindelse med Hovedkontoret er en nødvendig Betingelse for at kunne samle alle Egnens Arbejdsmænd, Landarbejdere, Daglejere, Fodermestre og Tjenestekarle i Organisationen, og dette Hovedhensyn for vor Organisation paa Landet maa Afdelingerne paa Landet i enhver Henseende indordne sig under.

Axel Olsen.
Oscar Levinsen.

Tænk.

Giv dig altid Stunder til at tænke. Intet Menneske er saa optaget, at det ikke har Tid til at ofre nogle Minutter paa at tænke over sin egen Stilling. De allerfleste har Tid til at beklage sig, hvis de lever under daarlige Forhold, men man hidfører ikke Forbedringer ved at indskrænke sig til at klage. Man skal hellere give sig til at tænke over, hvad der skal gøres for at faa de daarlige Forhold ud af Verden.

Ved enhver Skiftedag har alle Tjenestefolk deres Tanker henledt paa den ny Plads, som skal tiltrædes efter den 1. Er Husbonden mere medgørlig? Opnaar jeg mere Løn? Faar jeg mon et bedre Værelse? Og adskillige maa endda spørge: Vil det i det hele taget lykkes mig at opnaa en anden Plads?

Naturligvis er der Forskel paa Pladserne, men i de afgørende Forhold vilde der ingen Forskel være, hvis Tjenestefolkene havde forstaaet at sætte deres Krav igennem som alle andre Arbejdere

Er det ikke uværdigt, at man skal tinge og prutte med en Bonde om 10 eller 20 Kr. mere om Halvaaret? Er det ikke nedværdigende for Tjenestefolkene, at de ingen afgørende Indflydelse har paa de Løn- og Arbejdsforhold, som de skal underkastes? Er det ikke et Slag i Ansigtet paa al Boligkultur, at Bønderne skal have Tilladelse til at anvise deres Folk et uhumsk Kammer i Udbygningen?

Det vil sikkert alle Tjenestefolk sige Ja til, men adskillige af dem er endnu ikke naaet længere end til at indrømme disse Sandheder. Endnu har de ikke været saa flotte at ofre blot nogle faa Minutter paa at tænke over, hvilke Midler der skal gribes til for at faa Forholdene ændret.

Hvad har da de andre Arbejdere gjort? De har simpelthen samlet sig i en Organisation og gennem denne Organisations Magt har de været i Stand til at sætte deres Krav igennem.

Hvis en Haandværksmester antager en Svend, er der forud ingen som helst Tale om Løn- og Arbejdsvilkaar. Paa Forhaand er disse fastlagt i en Overenskomst, og efter denne Overenskomst maa saavel Mester som Svend rette sig, hvis der skal blive noget ud af Arbejdsforholdet. Noget lignende gælder for alt andet Arbejde. Kun Bønder, Proprietærer og Godsejere har Eneret paa at sjakre med Løn- og Arbejdsvilkaar overfor deres Arbejdere.

Men det er Tjenestefolkenes egen Skyld.

Var det da ikke paa Tide at frigøre sig for dette Skyldsspørgsmaal overfor sig selv og sine Kammerater?

Tjenestefolk kan jo godt finde paa at melde sig ind i en Boldklub. De sørger som Regel for at blive Medlem af Egnens selskabelige Forening. Men mange af dem er endnu ikke naaet saa vidt at tæke over Nødvendigheden af at staa i den Forening, der skal varetage deres allervigtigste Interesser.

Majdagen vilde derfor være vel anvendt, hvis disse Tjenestefolk ikke blot skiftede Plads, men tillige skiftede Gear i Tankeverdenen og ofrede blot nogle faa Minutter paa at komme til Klarhed over Nødvendigheden af at melde sig ind i den Forening, der for Fremtiden — hvis blot alle er med — træffer Afgørelse om saadanne Løn- og Arbejdsvilkaar, at Arbejdsgiverne ikke kan tilsidesætte dem.

Det koster ikke mange Sekunder at tage Beslutningen, og det kan ikke tage mange halve Timer at gaa hen hos Egnens Fagforeningskasserer og melde sig ind i Fagforeningen.

Ingen Skridt har større Betydning. Ingen Skridt bliver bedre betalt.

Stræk ud!

Tænkeren.

Folket, der bygger.

Her kommer Folket, der bygger vor Jord,
spreder paa Ageren Kornet, der gror,
Høsten, der gulnes, skal vi bringe hjem,
kalde paa Daaden, der fører os frem.
Saa flyv du flammende, du røde Fane
ad Fremtids Veje, kald til Strid;
vi følger trofast din lyse Bane
og kæmper for den nye Tid.

Snart skal vi skue vort lysende Maal,
fælde de Herrer i Kul og i Staal,
sprænge hver Kæde, der snærer vor Fod,
ikke ved Vaaben og ikke ved Blod.
Saa flyv du flammende, du røde Fane
ad Fremtids Veje, kald til Strid;
vi følger trofast din lyse Bane
og kæmper for den nye Tid.

Spredes end Løgnen hver eneste Dag,
Sandhed vil sejre mod Haan og Bedrag,
Tiden vil komme med Frihedens Skær,
Lænkerne falde for Arbejdets Hær.
Saa flyv du flammende, du røde Fane
ad Fremtids Veje, kald til Strid;
vi følger trofast din lyse Bane
og kæmper for den nye Tid.

Viggo Nielsen.

Efter Fritz Brügels Sang: Arbejderne fra Wien.

Forligsmandens Mæglingsforslag

for Landbrugs-, Skovbrugs- og Dræningsarbejde.

Som meddelt i Dagspressen greb Forligsmanden lige før Paaske ind i Overenskomstsituationen for Landbrug, Skovbrug og Dræningsarbejdet og fastsatte Forligsmæglingen til at begynde Langfredag den 19. April.

Det var navnlig Sukkerroedyrkningen, som foranledigede Forligsmandens Indgriben paa dette Tidspunkt.

Forligsforhandlingerne begyndte Fredag Eftermiddag og stod paa til langt ud paa Natten, begyndte saa atter om Lørdagen Kl. 10 Formiddag og fortsatte uafbrudt til Kl. 11 Paaskemorgen.

Først da var det store Stof gennemgaaet og gennemdrøftet med Parterne saa grundigt, at et Mæglingsforslag kunde fremsættes, og Forligsmanden fremsatte da omkring Kl. 12 Paaskemorgen følgende Mæglingsforslag:

De mellem **Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt, De samvirkende Sukkerroedyrkerforeninger** og **Dansk Arbejdsmands Forbund** bestaaende Overenskomster fornyes for 1 Aar fra deres Udløbstid at regne med de Ændringer, om hvilke der er opnaaet Enighed mellem Parterne og iøvrigt paa følgende Vilkaar:

I

I Overenskomsten mellem Parterne angaaende Løn og Arbejdsforhold **for Landbrugsarbejde** foretages følgende Ændringer og Tilføjelser:

§ 5 første Stk. affattes saaledes:

»Arbejderne skal i Henhold til Loven være Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse«.

§ 6 første Stk. affattes saaledes:

I Tilfælde, hvor Landbrugsarbejdere efter Arbejdsgiverens Ønske udfører Arbejde udenfor det egentlige Landbrug og for hvilket der foreligger Overenskomst med andre Fag, aflønnes de i Henhold hertil, medmindre det drejer sig om mindre og uvæsentlige Arbejder, ved hvilke der ikke anvendes Entreprenører. Arbejdsgiveren er dog beretiiget at fradrage Huslejegodtgørelse m. v.

I § 12 tilføjes:

»Ved Afslutning af Akkordarbejde afregnes ved Arbejdets Slutning«.

I § 13 affattes sidste Punktum saaledes:

»Arbejdsgiveren skal selv sørge for Afløsningsmandskab, kan han ikke dette, skal Arbejderen være ham behjælpelig dermed.«

I § 16, 1. Stk., 5. Linie, udgaar Ordet »organiserede«. 2. Stk. udgaar.

I § 20 fastsættes Daglønnen til 5,00 Kr. og 4,50 Kr.

I 5. Linie indsættes efter Ordene »I Høstens 5 Uger«; »og med Indhøstning af Frøafgrøder«.

Som nyt sidste Stk. tilføjes: »Faste Arbejderes Vintertærskning betales med et Tillæg paa 0,50 Kr. pr. Dag.«

I § 22 fastsættes Daglønnen til 3,50 Kr. og 3,00 Kr.

I § 24 fastsættes Satserne til henholdsvis 2,10 Kr. — 1,90 Kr. — 1,70 Kr. og 1,45 Kr.

ad § 32. Den i Stk. 2 fastsatte Betaling ændres til henholdsvis: 71 og 41 Kr.

4. Stk. affattes saaledes:

»For Ungkreaturer betales 31 Kr. pr. Stk. pr. Aar.«

§ 36 affattes saaledes:

Løsarbejdere (Mænd) betales for almindeligt paa Gaardene forefaldende Landbrugsarbejde med et Tillæg til de faste Arbejderes Dagløn af pr. Dag Kr. 1,00, hvorefter Daglønnen er:

I Tiden 1. Marts til 14. November	Kr. 6,00
I Tiden 15. November til 1. Marts	» 5,50
I Høstens 5 Uger, ved Indhøstning af Frøafgrøder og for Tærskearbejde indtil 15. November betales pr. Dag	» 7,15
Vintertærskning betales med pr. Dag	Kr. 6,50

Fyrbødere, Ilæggere og Knyttere ved Halmpressen betales med et Tillæg efter Aftale.

Daglønnen betales mindst for en halv Dag, og dersom ingen Aftale træffes for halve Dage.

ad § 38. Minimallønnen for Daglejerkarle fastsættes pr. Dag til:

Fra 15. November til 1. Marts	.. Kr. 2,40
i Resten af Aaret	» 2,80
I Høsten, ved Indhøstning af Frøafgrøder og ved Tærksning før 15. November	» 3,60

ad § 41, Pkt. 2. Prisen fastsættes til 80 Kr. pr. Td. Land. Denne Forhøjelse fordeles forholdsmæssig paa de i Pkt. 3 indeholdte 4 første Satser, og der foretages tilsvarende Rettelse af Betalingssatsen i Pkt. 8, 2. Stk.

I Pkt. 5 tilføjes:

»Tredie Gangs Lugning skal være tilendebragt før Høst, medmindre ekstraordinære Forhold gør sig gældende.«

I Pkt. 6 tilføjes: »For Optagning af Roer efter 15. November betales 10 pCt.s Tillæg til Optagningsprisen. Dette Tillæg kan ikke fradrages en eventuel Efterbetaling.«

I Pkt. 8, 3. Stk. tilføjes i 2. Linie efter »Optagningens Begyndelse«: »paa paagældende Ejendom« og i 3. Linie ændres »4×25« til »4×31«.

Punkt 14—15. Den samlede Betaling for det under Nr. 1, 2 og 3 nævnte Arbejde, samt for Optagning, Afpudsning og Henlægning i Bunker og Tildækning med Blade fastsættes til:

For Sukkerfoderroer	.... Kr. 84,—
» Foderroer	..... - 77,—

Punkt 16. Den samlede Betaling for det under Nr. 1 og 2 nævnte Arbejde samt for Optagning, Afpudsning og Henlægning i Bunker og Tildækning med Blade fastsættes til Kr. 66,—.

Den under Punkt 14—16 fastsatte Forhøjelse fordeles forholdsmæssig paa de forannævnte Arbejder, saafremt der ikke opnaas Enighed mellem Parterne om andet.

Betaling for Optagning, Afskæring og Henlægning i Rader, mindst 4 Rækker i hver Rad, fastsættes til:

For Foderroer	..... Kr. 25,—
» Kaalrabi og Turnips	- 22,—

ad § 56. Minimallønnen for mandlige Medhjælpere fastsættes saaledes:

18—20 Aar	..... Kr. 560,— aarlig
over 20 Aar	..... - 660,— »

I § 58 tilføjes i Slutningen: »dog ikke med Brændselsbæring, Rensning under Svin, Høns eller lignende.«

§ 61, 1. Stk. affattes saaledes: »Huslejen for løse Arbejdere, der bor til Leje, og som selv udfører Roearbejde i normalt Omfang eller andet Landbrugsarbejde i tilsvarende Udstrækning, maa pr. Aar ikke overstige 6 pCt. af Husets Ejendomsskyldværdi, forsaavidt Huset er særskilt vurderet. For Huse, der ikke er særskilt vurderet, fastsættes Huslejen paa et tilsvarende Niveau«.

II.

I Overenskomsten vedrørende Skovbrug foretages følgende Ændringer og Tilføjelser:

Timelønnen for Mænd fastsættes til	..... 70 Øre
Overarbejde de første 3 Timer til	90 »
Overarbejde derudover og Helligdagsarbejde til	..... 140 »
Tophugning af store Træer til	.. 90 »
Timelønnen for Kvinder fastsættes til	..... 45 »
Marschpenge til henholdsvis 70 og	45 »

For Skovklasse I og II genindføres Tillæg for Sammenbæring i samme Omfang og med samme Beløb som fastsat i den i 1928 indgaaede Overenskomst.

I Overenskomsten indsættes følgende Satser for Papirtræ 100 cm langt:

— 40 Stk. pr. Rm.	..... Kr. 3,70
41— 60 » » »	..... » 4,20
61— 80 » » »	..... » 4,60
81— 95 » » »	..... » 5,10
96—110 » » »	..... » 5,60
111 og derover	..... » 6,10

Tillægget for knastede Topender fastsættes til 70 Øre pr. Rm.

For Industribrænde fra Roden fastsættes følgende Takster:

pr. Rm.	I. Kl.	II. Kl.	III. Kl.
	2,25 Kr.	2,35 Kr.	2,45 Kr.

Naar Industribrænde oparbejdes af opstillet Træ, betales der et Tillæg af 80 Øre pr. Rm.

ad **Side 13.** For Afkortning af Snitgavn og Brænde i Løv- og Naaleskov i mindre Længder end 60 cm gives for hver paabegyndt 10 cm under 60 cm et Tillæg af 12 Øre.

For de i Overenskomsten herefter indeholdte Satser bortfalder Fradraget af 1931, og Satserne forhøjes med 2 pCt.

III.

I Overenskomsten vedrørende Dræningsarbejde foretages følgende Ændringer og Tilføjelser:

Den normale Arbejdstid er 8 Timer daglig og falder i Tiden mellem Kl. 7 Morgen og Kl. 5 Aften. Arbejde udenfor den normale Arbejdstid eller udover 8 Timer betales for den første Time efter normal Arbejdstids Ophør med et Tillæg af 25 pCt. af Timelønnen, for den anden Time med et Tillæg af 33⅓ pCt., for Tiden derefter indtil Kl. 20 med et Tillæg af 50 pCt.. derudover samt for Søn- og Helligdagsarbejde betales med et Tillæg af 100 pCt. Dette gælder ogsaa for Akkordarbejde.

Sidste Punktum i § 1 udgaar.

Betalingen for Timelønsarbejde fastsættes til 105 Øre.

§ 4 affattes saaledes:

Maaling af Grøfternes Dybde til Afregning sker ved at maale Dybden for hver 20 m, og Middeltallet af samtlige maalte Dybder angiver Tallet, hvorefter Afregningen gives. Det første Dybdemaal tages 2 m fra Hovedgrøften. Ingen Grøft betales fuldt ud, før den er færdiggravet. — Forskudsvis Udbetaling finder Sted en Gang om Ugen efter Timebetaling for den Tid, der er arbejdet forsaavidt der er udført Arbejde for saa stort Beløb.

Ligger et Grøftemaal mellem 2 Satser, betales efter den højeste Sats.

I § 5 ændres 300 cm til 250 cm.

Til § 7. De 5 sidste Linier i Tabellen udgaar.

Efter Tabellen tilføjes:

»For Grøfter til Rør paa over 3" betales et Tillæg paa 3 pCt. for hver Tomme Rørene er større end 3". Hvor Spidsgravning udføres som Specialarbejde, tildeles den ene Trediedel af ovenanførte Tillæg Spidsgravningsarbejdet. Tillæget paa de 3 pCt. beregnes efter Prisen paa den færdige Grøfts Dybde.«

Akkordsatserne for de i Paragraffen anførte 3 Grupper samt for Sløjfning af Grøfter tillægges 7 pCt.

Der indsættes i Overenskomsten følgende Bestemmelse:

»I den Udstrækning, det er overkommelig, stiller Arbejdsgiveren et Skur eller lignende Opholdsrum til Læ for Arbejderne mod, at disse selv renholder Skuret. Hvor saadant Skur eller Opholdsrum ikke kan stilles til Raadighed uden større Udgifter for Arbejdsgiveren, sørger han ved Halm og Sække for det strengt nødvendige Læ for Arbejderne i Spisepausen.«

§ 10 udgaar.

Nærværende Mæglingsforslag er at betragte som en Helhed, og Resultatet af Afstemningen over det vil derfor være at opgøre i Overensstemmelse med de i Forligsmandslovens § 8 indeholdte Regler.

København, den 21. April 1935.

sign. **Dreyer.**

Forligsmandsforslaget.

Hvad betyder det?

Forligsmandens Forslag for Landbrug, Skovbrug og Dræningsarbejde er i Fortsættelse af den Linie, der ligger i Forligsmandens Forslag for Industriens Vedkommende.

Forslaget byder paa Forhøjelse af Lønningerne og Forbedringer i Arbejdsvilkaarene, og er disse Forbedringer ikke saa stærke, som vi havde ønsket dem, saa staar Forligsmandsforslaget dog helt i Lønfremgangens Tegn.

For Landbrugsoverenskomstens Vedkommende

betyder Forslaget, at Daglønningerne for gifte Mænd forhøjes med 35 Øre pr. Dag, saaledes at Sommerdaglønnen bliver 5 Kr. for faste Arbejdere og 6 Kr. for Løsarbejdere, medens Vinterdaglønnen bliver 450 for faste og 550 Øre for løse Arbejdere.

Hertil kommer saa, at Indhøstning af Frø ogsaa betales med Høstdagløn, som bliver 6 Kr. for faste og 7,15 Kr. for løse Arbejdere, og endelig, at der for Vintertærskning betales et Tærsketillæg paa 50 Øre til faste og 100 Øre til løse Arbejdere. Betalingen for Vintertærskning bliver herefter for faste Arbejdere 5 Kr. og for Løsarbejdere 6,50 Kr. pr. Dag.

Kvindedaglønningerne stiger med 20 Øre pr. Dag, Malkearbejdet med 10 Øre, *Betalingen for Pasning af Kreaturer* stiger med 1 Kr. pr. Aar pr. Kreatur, og der ydes fuld Betaling for Ungkvæg selv om de overstiger Halvdelen af Malkekøernes Antal.

Daglejerkarlenes Dagløn stiger med 25 Øre og **Tjenestekarlenes Minimalløn** med 60 Kr. aarlig til 560 og 660 for Karle paa 18 og 20 Aar.

Roearbejdets Betaling.

Priserne for Roearbejdet stiger en Del. For Sukkerroernes Vedkommende sættes Prisen op fra 73 Kr. til 80 Kr. pr. Td. Land, altsaa med 7 Kr. pr. Td. Land. Dertil kommer Bestemmelsen om 10 pCt. Tillæg for Optagning af Roer efter 15. November, hvilket betyder et Tillæg paa ca. 360 Øre mere pr. Td. Land.

Sukkerfoderroer, Foderroer, Turnips og Kaalrabi faar hver et Tillæg paa 5 Kr. pr. Td. Land.

Bestemmelsen om at Tredie Gangs Lugning skal være færdig før Høst, er ogsaa nyindsat efter Krav fra Arbejderne.

I Landbrugsoverenskomsten indføres, som det fremgaar af Mæglingsforslaget, en ny Affattelse af § 6, Stk. 1, de af os krævede Ændringer af §§ 12 og 13, og en fuldkommen Omkalfatring af § 16 i den af os krævede Retning.

Endelig kommer til Beskyttelse for Tjenestekarlene den af os krævede Tilføjelse til § 58, og sluttelig den nye Affattelse af § 61, første Stykke, om Huslejens Størrelse. Denne Bestemmelse lægger en stærk Dæmper paa de idelige Lejeforhøjelser paa Landet og gør det muligt at føre en virkelig Kontrol med at Huslejen holdes indenfor rimelige Grænser.

For Skovbrugsoverenskomstens Vedkommende

betyder Mælingsforslaget, at Timelønnen forhøjes med 3 Øre til 70 Øre, og at Akkordfortjenesten stiger med 5—6 pCt. derved, at de 2 pCt. Nedsættelse fra 1931 bortfalder og at Priserne af 1930 tillægges 2 pCt. samt at de før 1930 gældende Tillæg for Sammenbæring etc. genindføres i Overenskomsten og endelig at der indsættes nogle nye Akkorder, og der sættes Tillægspriser for Afkortning af Snitgavn etc.

For Dræningsoverenskomstens Vedkommende

medfører Forslaget, at Timelønnen stiger 7 Øre, nemlig fra 98 til 105 Øre, at samtlige Akkorder for Gravning og Dækning stiger 7 pCt., at der gives et Tillæg for Gravning af Grøfter til Rør paa over 3 Tommer, hvilket Tillæg stiger med 3 pCt. for hver Tomme Rørene er større end 3 Tommer. Det er altsaa et Tillæg for Spidsning til større Rør og for Gravning af brede Grøfter. Overenskomsten tilføjes Bestemmelser om 8 Timers Arbejdsdag og om Regler for Overarbejde, og nye Regler for Opmaaling af Grøfterne (for hver 20 m). Endelig optages i Overenskomsten Bestemmelser om Læ for Dræningsarbejderne i Spisepauserne og Bestemmelserne om Pristalsreguleringen i § 10 udgaar.

Det er i Hovedtræk de Ændringer i Overenskomsterne, som er Følgen af Forligsmandens Forslag.

Oscar Levinsen.

Ungdommen og Fagbevægelsen paa Landet.

Uddrag af et Foredrag af Jens P. Pedersen Vithen, holdt ved Kursus mellem D. s. U. og D. A. F. paa Landet gennem Vinterens Løb.

I.

Vi har nu, ganske løst, set paa Fagbevægelsens Struktur, fra den begyndte som smaa spredte Organisationer, der ingen rigtig Føling havde med hinanden, og til den mægtige Faktor i det danske Samfund, som den danske Fagbevægelse nu har udviklet sig til. Og hvis Betydning stadig vil blive større, eftersom Centralisationen faar mere og mere Form, og alle Fagforeninger kommer ind i de samvirkende Fagforbund.

Vi har set, hvor de kommer fra, de mange nye Rekrutter, vi i den senere Tid har faaet ind i Fagbevægelsen paa Landet. Fra Husmandshjem, Landarbejderhjem, Arbejdsmandshjem, Haandværkerhjem. **Ja, endog enkelte fra Gaardmandshjem.**

Vi har set, hvorfor de er kommen ind i vore Rækker, enten det nu har været som levende, begejstret Fagforeningsmand og Socialist, eller paa Understøttelsesproblemet, og vi har set paa, hvordan vi maa gribe Sagen bedst an, for at holde paa disse nye tusinder, naar der igen kommer Opsving og Ordning i det økonomiske Liv, og de ikke længere er saa økonomisk afhængige af Organisationerne som nu.

Lad os nu, til Slut, trække det hele sammen om dette Problem: **Hvad har vi tilbage at organisere paa Landet, og hvor trænges der til at forbedres i de mange forskellige Fag paa Landet.**

Lad mig tage det sidste først.

Nu er vi kommen over den vanskelige Periode, hvor L. A. F. og D. A. F. laa og bekæmpede hinanden midt i Krigen med Arbejdsgiverne. Nu venter de mange tusinder af Landarbejdere, Arbejdsmænd, Skovarbejdere, Mejerister (som godt nok ikke hører til føromnævnte Organisation, men alligevel er med i den store Flok, hvor der skal sættes ind) Resultater af denne gigantiske Sammenslutning af to betydelige Fronter til een.

Disse Kammerater har først og fremmest Krav paa Resultater. De udenfor kommer jo siden hen, men det er jo som Regel saadan, at de udenforstaaende er med til at høste de Goder, som de organiserede, ofte gennem store økonomiske Ofre, har tilkæmpet sig.

I vil sikkert sige til mig: »Vi har jo dog vundet vældige Fremstød, siden Fagbevægelsen begyndte, er det ikke klogest at slaa sig til Ro med det foreløbigt i denne Uroens Tid.« Javel, der kan være meget rigtigt i dette, men forstaa ogsaa, at Fagbevægelsen har helt andet Menneskemateriale at arbejde med nu, end skal vi sige **før 1930.**

Jeg arbejder selv for Tiden som Skovarbejder. Hvor er det interessant i Spisepauserne at sidde og lytte til Samtalerne mellem de yngre og ældre Arbejdere. Deres forskellige Synsmaader overfor Arbejdets Udførelse, Tempoet og Forholdet til Arbejdsgiveren og Arbejdslederen. **Den er desværre ikke til vi unges Begunstigelse.** Men det er naturligt! — **Og hvorfor?**

Ja, ikke fordi, at vi unge har mere Mindreværdsfølelse end de ældre, ej heller at Arbejdsgiver og Lederne er værre. Tværtimod har Arbejdernes **Vilje til Rejsning** op over Hverdagens graa Slid **affødt Respekt,** der nok skal holde, saa længe vi har Magt og Evne til at holde os deroppe.

Jamen, hvad er da Grunden til, at Arbejdet forceres, og at selv om Overenskomsterne er forbedret i en ikke ringe Grad, saa er Resultaterne ikke i det praktiske Arbejde forbedret i en saadan Grad, som man ofte har ventet, netop fordi Arbejdet er bleven forceret og dermed indirekte forringet med Hensyn til Betalingen.

Grunden er den, at vi unge først og fremmest har mærket Arbejdsløshedens Rædsler. Og selv om man faar Arbejde, er det jo som oftest kun for en kort Periode, saa Rædslen ligger stadig gemt i Sindet. Derfor forceres Arbejdet, for om muligt at have Chance for at blive paa Arbejdspladsen noget længere, naar man udfører meget Arbejde, og ogsaa for **at tjene saa meget som muligt** den korte Tid, man har Arbejde. Derfor bliver Forholdet til Arbejdslederen ogsaa et andet, end da i var unge, ældre Partifæller.

Se, da I var unge, var Tiden en anden. Der var Muligheder nok. Var I ikke tilfreds paa en Arbejdsplads, gik I til en anden, **alle** havde Brug for Jer.

Saadan er det ikke for vi unge. I kunde drømme og haabe paa en fast Bund i Tilværelsen: Hus, Hjem og Børn, som I haabede skulde faa en endnu lykkeligere Ungdoms- og Manddomstid end den, der havde formet sig for Jer. De Drømme og Forhaabninger blev knust for Jeres Børn. Thi Jeres Børn, ældre Partifæller, det er jo vi unge, der nu skal til at **overtage Jeres Værk paa godt og ondt.** Det gode, I har bygget op, arbejder vi videre med. Det onde, som I ikke magtede at bortrydde, bliver det altsaa kommende Generationers Opgave at løse.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne stille I ældre et Samvittighedsspørgsmaal: Og lad mig, efter de Erfaringer, jeg, trods min unge Alder, har gjort paa disse Omraader, give mit Svar derpaa.

Har I, fra Jeres Børn kunde begynde at føje Tanke til Tanke, **belært dem om Arbejderbevægelsens Historie?** Har I søgt, saa vidt det stod i Jeres Magt, at gøre det Slægtled, I har opdraget, til **levende, skabende Socialister,** der forstaar at være det i **Hverdagens Gerning.** Og har I, saa vidt Jeres økonomiske Forhold tillod det, faaet Jeres **ufaglærte Børn** ind i de **ufaglærtes Organisation?**

Svaret maa blive, helt oprigtigt, at I har forsømt det en Del.

Se paa D. s. U. Vi har nok dér de sidste Aar haft en støt og god Fremgang, men i Forhold til Socialdemokratiet er det dog for lidt. Hvor drager Ungdommen fra de socialdemokratiske Arbejderhjem paa Landet hen? Ja, nogen til os, men mange Gange ogsaa til Organisationer, der gaar mod vore Interesser.

Det er som Regel ikke Arbejderungdommen, der fører Tonen an i Landsbylivet — tværtimod. Det er som oftest en lille Kreds fra den anden Side. Det burde jo dog være os. Vi er jo dog de mange. **Lad os tage dette op til alvorlig Overvejelse.**

Og saa det sidste. De faglige Organisationer. Havde vi tilfulde forstaaet at faa Ungdommen med paa dette Omraade, havde faglige Organisationer paa Landet været større, end de nu er

Mangen Arbejder fra Byen maa jo koste ikke saa lidt paa deres Børn, gennem fire —fem Aars Læretid. Det vilde være af stor Gavn, hvis Forældrene paa Landet vilde støtte deres Børn noget mere moralsk og økonomisk med at faa dem, selv naar de er Landarbejdere, **ind i deres faglige Organisation.** De var ikke saa lidt mere rustet til Livets alvorlige Kampe. Organisationerne fik jo ogsaa derved større Slagkraft, der er nødvendig for at opnaa de Resultater, vi venter af dem gennem Fremtiden.

Saa har vi Pigerne. Arbejderdøtrene paa Landet. Det er af uhyre Betydning for Fremtidens Arbejderbevægelse at ogsaa Kvinderne paa Landet er med i det politiske Arbejde, **ikke mindst hvor der skal opdrages.**

Hvad er der ikke forsømt paa de Omraader. Se paa Gaardmandsdøtrene og de fra Smaamandshjemmene, deres vidt forskellige Opdragelse og Uddannelse. Det er naturligt, at det ofte er Gaardmandsdøtrene, der præger Arbejderdøtrene. De første drager efter en god Skoleuddannelse (som Regel Realskole) paa Kursus, Husholdningsskoler, Højskoler o. s. v., Steder, hvor de faar at vide om Livets gode og skønne Værdier. De sidste, fra Landsbyskolens Uddannelse, derefter **Sliddet,** til de selv stifter Hjem, ja, og saa de traditionelle Lørdagsballer og en Biografture om Søndagen.

Lær dem om, hvad D. s. U. vil og faa dem derhen og giv dem saa ogsaa et lille Vink om **Husassistenternes Fagforening.**

Og med Hensyn til Højskolen. Ja, der har A. O. F. netop sat ind, saa Vejen er gjort nogenlunde let, blot Viljen og Forstaaelsen er der. Plads er der nok af for Sommerpigerne paa vore Arbejderhøjskoler endnu. **Bliver der for lidt Plads, skaffes der sikkert mere.**

Ja, dermed Slut. Vi har meget at udrette i kommende Tider. Den Generation, der var før os, havde den Opgave at bane Vejen for vore Ideer. Nu bliver det vor hi-

storiske Opgave at gennemføre dem i praktisk Arbejde. **Lad os ikke svigte.**

Vi har maaske forsømt meget, men lad os ikke skue tilbage, det er Fremtiden det gælder, og vi kan indhente det forsømte. Der er nok at tage fat paa, hvor saa meget opløses i denne Gæringens Tid. Nuvel, lad os udnytte det og skabe det nye, der vil komme frem af det gamle.

Saa har vi ikke svigtet, men tillige gjort et Stykke Arbejde, **først og fremmest for vor egen Tid og os selv, men ogsaa for de, der kommer efter.**

Skal vi saa begynde at tænke paa den næste Skiftedag.

Da jeg forleden traf Redaktøren af Landarbejderbladet, bad han mig om at skrive en Artikel til Skiftedagsnummeret. Jeg lovede at gøre et Forsøg, men fortrød det hurtigt, dog — efter at have surmulet i nogle Dage kom jeg til at tænke paa, at der dog vist alligevel nok kunde være Ting, som jeg kendte lidt til, og som jeg kunde skrive om.

Skiftedagen er jo ikke alene en Dag, hvor Landbrugets Medhjælpere skifter Plads. Det er jo paa en Maade Markedsdage, Dage, hvor der købslaas om en Vare, nemlig Medhjælperens Arbejdskraft, det er ligesom at der paa disse Skiftedage 1.—2.—3. Maj sættes en Notering for denne Vare, og viser Lønningerne nedadgaaende Tendens, saa kan man være overbevist om, at den borgerlige Presse nok skal søge dette publiceret helt ud i de yderste Kroge af Landet, og der er jo ingen Tvivl om, at dette gør sin Virkning for de Fæstemaal, der i de Dage bliver indgaaet ud over Landet.

Spørgsmaalet er nu, hvad kan Medhjælperne gøre for at modvirke saadanne nedadgaaende Løntendenser?

Her er vi jo ved ikke alene Skiftedagens men hver eneste Dags mest brændende Spørgsmaal. Mange vil maaske sige, der kan ikke gøres noget effektivt, med andre Ord sige som de svenske Karle, der kom her til Landet i stort Antal i min Barndom, og det kneb for dem at faa Beskæftigelse: Vi gaar for, hvad Herren vil give. Hvis Medhjælperne er af den Opfattelse, ja, saa skal man ikke vente nogen Lønstigning til denne eller senere Skiftedage.

Man maa jo imidlertid huske, at der er sket adskillige Ting siden Landet oversvømmedes af billig svensk Arbejdskraft. Vi har senere haft de polske Sæsonarbejdere, hvilket var et udmærket Middel til at holde de danske Tjenestekarles Lønninger nede, ja ikke alene Tjenestekarlene, men vel i endnu højere Grad de gifte Landarbejderes Kaar blev forrigede ved denne Import af billig Arbejdskraft. Det er saaledes ikke af ny Dato, denne Lyst hos Landmændene til at byde deres Medhjælpere de ringeste Kaar at arbejde under, men hvad kunde vi dengang sætte op imod det? Intet. Vi stod i høj Grad ene, vi maatte nøjes med til Tider at knytte Haanden i Bukselommen og saa forresten tie og taale, der var ingen, som spurgte os til Raads, og der var heller ingen Steder, hvor vi kunde hente Raad og Støtte.

Der var ingen Organisation eller Arbejdsløshedskasse, vi sparede Kontingentet, ja, — det var en dyr Sparsommelighed.

Naar man i Dag kaster Blikket tilbage og ser, hvorledes Forholdene saa ud for Landbrugets Arbejdere for 20 Aar siden, og hvordan de har udviklet sig til i Dag, ja, saa maa man indrømme, at der er sket en kolossal Forandring. Som før nævnt var der ingen Organisationer for Arbejderne paa Landet, hverken faglige eller politiske, og Forholdene var derefter. Jeg husker saaledes i 1914, at jeg som Herregaardsarbejder kom til en fremmed Egn og fik Arbejde, da jeg havde boet der et Stykke Tid, spurgte jeg en anden Arbejder om, hvordan Partistillingen var indenfor Sogneraadet. Ja, svarede han, vi har jo Flertallet. Død og Pine, siger jeg, er Socialdemokratiet saa stærkt repræsentret her? Næh, jeg mente da de Radikale, siger han. Altsaa for kun 20 Aarsiden, var Stillingen saaledes i den Kommune, og kan vist godt sige i de allerfleste Landkommuner.

Tjenestefolkene skulde være udstyret med *Skudsmaalsbog*, og den gældende Tyendelov fra 1854 dannede Grundlaget for ethvert Fæstemaal paa Landet. I den Periode, hvor der var noget at bestille i Landbruget, kunde Landmændene importere Polakker hertil, ja vi var oppe paa at have 14,000 Polakker som Sæsonarbejdere. Denne Arbejdskraft var nøjsom og derfor billig for Landmændene.

Nu staar det ikke Landmændene frit at importere Polakker, nej, de maa henvende sig til Ministeriet om Tilladelsen, og Landarbejdernes Organisation bliver taget med paa Raad om dette Spørgsmaal, og det er nu snart mange Aar siden, at der er importeret udenlandsk Arbejdskraft til Landbruget.

Tror nogen mon, at det er Landmændene, som har draget Omsorg for, at denne Import blev standset, eller at Landarbejdernes Organisation blev medbestemmende om dette Spørgsmaal, nej, det er de organiserede Landarbejdere, der i Kraft af deres Sammenhold har skabt sig Indflydelse. — Tyendelov og Skudsmaalsbog er afskaffet, og en mere human Medhjælperlov for yngre Medhjælpere er traadt i Stedet, og endelig maa man huske, at i Dag er Stillingen saaledes, at der findes faglige Organisationer for Arbejderne overalt i Landet, ingen Landarbejder kan i Dag undskylde sig med, at der ikke er Adgang for ham til at blive Medlem af en Fagforening, Rammerne er i Orden, og de skal udfyldes, og det er Jer, som endnu staar udenfor, der skal udfylde disse Rammer. Den Dag, da vi alle staar samlet, da bliver det ikke Landmændene og Fæstekontorerne, der dikterer de Vilkaar, hvorunder vi skal arbejde.

Ved hver Skiftedag er der mange Pladssøgende, som ærgrer sig over de ringe Kaar, der bydes dem, disse Ærgrelser kan undgaas, hvis vi alle er enige om, at inden næste Skiftedag skal den store Medhjælperskare være samlet i Landarbejdernes Organisation, som er en Gruppe under Dansk Arbejdsmands Forbund. Lad os derfor nu tilrettelægge Agitationsarbejdet til næste Skiftedag, saaledes at vi kan jage Skuffelserne og Ærgrelserne fra de forløbne Skiftedage paa Flugt og møde frem med Vilje og Energi til igennem vor Organisation at skabe bedre og mere betryggegnde Forhold for Landbrugets Medhjælpere, det kan gøres — men — der skal Vilje, og der skal Forstaaelse til, saa skal det ogsaa naaes.

Den gamle Herregaardsarbejder.

Vil du være med til at organisere de unge Landarbejdere, saa deltager du i Skiftedags-Agitationen. Ved at udfylde omstaaende Bestillingsseddel, kan du faa tilsendt Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.

Bemærk.

Tillidsmændene bedes erindre, at Landarbejderbladet ikke skal anmeldes til Medlemmer, som tilflytter fra en anden af Landarbejderforbundets Afdelinger. Saadanne Medlemmer faar nemlig Bladet leveret ved paa deres gamle Bopæl at meddele den nye Adresse til enten Landpostbudet eller paa Postkontoret.

Forslag til
Mindstelønninger og Arbejdsvilkaar samt Fæsteseddel
for Tjenestekarle og Daglejerkarle
for Aaret fra 1. Maj 1935 til 1. Maj 1936.

Udarbejdet paa Landarbejderforbundets Lønsagsdelegeretmøde den 26. Januar 1934 af et Udvalg af Delegeretmødets Tjenestekarle for hele Landet.

Mindstelønninger og Arbejdsvilkaar for Aaret fra 1. Maj 1935 til 1. Maj 1936.

For Karle over 20 Aar:

Sommerlønnen

pr. Maaned: Maj, Juni og Juli 80 Kr., Aug., Sept. 90 Kr., Okt. 80 Kr. ..... ialt 500 Kr.

Vinterlønnen

pr. Maaned: Nov. 60 Kr., Dec., Jan. og Febr. 35 Kr., Marts 50 Kr., April 60 Kr. ..... ialt 275 Kr.

Ialt Aarsløn 775 Kr.

Til Forkarle, Staldkarle, Maskinkuske og Karle med særlig Uddannelse og særligt Ansvar ydes **Tillæg** efter Aftale.

For Karle fra 18—20 Aar:

Sommerlønnen

pr. Maaned: Maj, Juni og Juli 65 Kr., Aug., Sept. 75 Kr., Okt. 65 Kr. ..... ialt 410 Kr.

Vinterlønnen

pr. Maaned: Nov. 40 Kr., Dec., Jan. og Febr. 35 Kr., Marts 40 Kr., April 50 Kr. ..... ialt 235 Kr.

Ialt Aarsløn 645 Kr.

Daglejerkarle,

der faar Kost og Logi i Ugens 7 Dage, ydes følgende Dagløn:

Decbr., Jan. og Febr.	Kr. 2,50
Resten af Aaret	» 3,50
Høstarbejde samt Tærskning før 1. Decbr.	» 4,50

Arbejdstid:

1. April—1. Nov.: 10 Timer, 1. Nov.—15. Nov.: 9 Timer, 15. Nov.—1. Dec.: 8½ Time, 1. Dec.—1. Marts: 8 Timer, 1. Marts—15. Marts: 9 Timer, 15. Marts—1. April: 9½ Time.

Overarbejdet

betales med 80 Øre pr. Time, Helligdagene med 1 Kr. Til Overarbejde hører dog ikke almindeligt Morgenarbejde i Staldene, ligesom faste Karle maa have Hjemmetur paa Omgang paa Helligdagene.

Karlekamrene

maa være efter Medhjælperlovens og Landsoverenskomstens Forskrifter. **Kosten** maa efter Medhjælperloven være sund, nærende, tilstrækkelig og afvekslende.

Roearbejdet

betales efter de stedlige Priskuranter.

Forkarle og ugifte Kreaturpasseres Løn

forhøjes efter Aftale i Forhold til Ansvar, Alder, Uddannelse, Koantal og Malkearbejde.

Iøvrigt gælder den mellem Landarbeiderforbundet i Danmark og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt eksisterende Overenskomst for nævnte Arbejdsforhold.

Fæsteseddel.

Underskrevne .....

.....

bekræfter herved at have fæstet .....

.....

som .....
(Stillingens Art)

for Tiden fra d. / 193 til d. / 193 for følgende Løn, der udbetales maanedsvis bagud.

Maanederne Maj, Juni, Juli, Oktober .. Kr.....
August, September ..... - .....
Ialt for Sommeren.. Kr.....

Maanederne November ..... Kr.....
December, Januar, Februar ... - .....
Marts ..... - .....
April ..... - .....
Ialt for Vinteren.. Kr.....

Desuden Kost og Logi i Overensstemmelse med Medhjælperloven.

Særlig Aftale ang. Arbejdet: .....

.....

.....

Arbejdstid: 1. April til 1. November 10 Timer, November og Marts Maaneder 9 Timer, December, Januar og Februar Maaneder 8 Timer.

Overarbejde betales med 80 Øre pr. Time, Søn- og Helligdagsarbejde med 100 Øre pr. Time. Til Overarbejde hører ikke almindeligt Morgenarbejde i Stalden, ej heller Hjemmetur paa Omgang Søn- og Helligdage.

Roearbejde i Akkord betales efter den stedlige Priskurant. Ved dette og andet Akkordarbejde fradrages for Kost, Logi og fast Løn daglig 1 Kr. 25 Øre + 1/25 af Maanedslønnen.

Iøvrigt gælder den mellem Landarbejderforbundet i Danmark og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt eksisterende Overenskomst for nævnte Arbejdsforhold.

Medunderskrevne Medhjælper bekræfter at være indgaaet paa ovenstaaende Betingelser, og at have faaet udleveret Genpart af nærv. Fæsteseddel.

....., d. / 193

Som Arbejdsgiver: Som Medhjælper:

....

Ottestrup-Sorterup Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Ottestrup Forsamlingshus Søndag den 28. April Kl. 3 Eftmd., hvortil alle Medlemmerne indbydes. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være Formanden i Hænde senest den 25. April. Mød nu frem, Kammerater, da der er flere vigtige Sager paa Dagsordenen.
Bestyrelsen.

D. A. F., Benløse-Bringstrup Afdeling,
afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 28. April Kl. 10 prc. paa Hotel »Tokio« i Ringsted. Dagsordenen ifølg. Lovene. Forslag, der ønskes behandlet, maa være Formanden i Hænde Dagen før. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Mød nu op, Kammerater, i jeres egen Interesse.
Frederik Møller.

Hellested Afdeling
har afholdt Generalforsamling den 13. April. Formand og Kasserer genvalgtes. Som Suppleant for Kontorbestyreren nyvalgtes Anton Hansen, Hellested. Det vedtoges, at Medlemmer, som ikke møder til Generalforsamling eller Medlemsmøder, skal betale en Bøde af 50 Øre, Bestyrelsen 1 Kr., til Afdelingens Kasse.
Hans Christoffersen.

Thureby Afdeling
har afholdt Generalforsamling den 13. April. Til Formand genvalgtes Karl Olsen, Ringsbjerg, og til Kasserer valgtes Anders Eriksen, Alkestrup. Paa et efterfølgende Bestyrelsesmøde valgtes Kaj Juul Nielsen, Thureby Mølle, til Kontorbestyrer. Kontroltiden er som sædvanlig fra Kl. 10 til 11 Formd. Det vedtoges, at Medlemmerne selv indbetaler Kontingentet til Bestyrelsen den 2. og 4. Søndag i hver Maaned fra Kl. 9 til 10 Formd., da der ikke kommer Opkræver mere. **Karl Olsen.**

D. A. F., Eegeslevmagle Afdeling,
har afholdt Generalforsamling. Der nyvalgtes til Formand Th. Jensen, Baaslunde. Kasserer Harry Jensen, Hesselby.
Frederik Jensen.

Hvidovre-Valby Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 27. April Kl. 20 prc. i Afdelingens Lokaler, Toftegaards Allé 10, 2. o. G. Dagsorden efter Lovene. Det er i Medlemmernes egen Interesse at møde fuldtalligt op. Gyldig Fagbog giver Adgang.
Bestyrelsen.

Aarby Afdeling
har afholdt Generalforsamling og Bestyrelsen har vedtaget at ansætte Chr. V. Jensen, Melby, som Kontrolbestyrer.
N. P. Petersen.

Haraldsted Afdeling
har paa Generalforsamlingen valgt Julius Hansen, Allindemagle, som Formand.
Bestyrelsen.

Karise Afdeling
har afholdt Generalforsamling. Til Formand valgtes Johannes Christensen, Karise. Det vedtoges, at Medlemmerne selv skal indbetale Kontingentet til Kasserer Vald. Christensen, Karise, hver Fredag Aften fra 7—8. Kontingentet er forhøjet med 15 Øre pr. Uge. Kontrolstedet er som sædvanlig. **Formanden.**

Førslev Sogns socialdemokratiske Forening
afholder halvaarlig Generalforsamling i Snesiev Forsamlingshus Lørdag den 27. ds. Kl. 8. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Ejby-Dalby Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at al Kontingent indbetales herefter hos Kassereren, Laurits Jensen, Holme Huse, da der ikke kommer Opkræver mere.
Hans Nielsen.

Lellinge-Højelse Afdeling
afholder Generalforsamling i Lellinge Gymnastikhus Lørdag den 27. April Kl. 8. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet.
Theodor Hansen.

Samsø Kredsorganisation
afholder sammen med Partiforeningen stor Majfest paa Flinchs Hotel Onsdag den 1. Maj Kl. 8 Aften. Taler fra Hovedkontoret og efter Talen Bal for Medlemmer af Fag- og Partiforeningerne. Entré 75 Øre pr. Deltager. Buhrs 5 Mands Orkester. Agitér for god Tilslutning. **Johs. Jensen.**

Samsø Kredsorganisation
afholder Kursus den 27. og 28. April paa Flinchs Hotel. Kursuset begynder Lørdag Aften Kl. 5 og slutter Søndag Middag. Alle valgte Medlemmer, der har faaet Skrivelse, anmodes indtrængende om at møde eller sørge for, at Suppleanten møder i Stedet, da vi skal være fuldtallige.
Johs. Jensen.

D. A. F., Ørslev Afdeling,
afholder Medlemsmøde Lørdag den 27. April paa Ørslev Hotel Kl. 7½, hvortil alle Medlemmerne bedes møde. **Hans Poulsen.**

Rye-Sonnerup Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Sonnerup Forsamlingshus Lørdag den 27. ds. Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uden Hensyn til de mødtes Antal.
Carl Larsen.

Slangerup Afdeling.
Generalforsamling afholdes paa Slangerup Gæstgivergaard Mandag den 29. April Kl. 19,30. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Medlemmerne bedes møde godt op. **Emil Petersen.**

D. A. F., Roskilde Afdeling (L.).
Paa Generalforsamlingen den 17. April blev det vedtaget at forhøje Afdelingskontingentet med 12 Øre pr. Uge for B og C Gruppen, saaledes at det samlede Kontingent bliver henholdsvis 197 og 142 Øre pr. Uge. Endvidere vedtoges det at indmelde Afdelingen i Julefonden fra 1. April. Til Kasserer genvalgtes Knud Østergaard, Byvolden 7, St., Roskilde. **Emil Hansen.**

Jægerspris socialdemokratiske Forening
afholder sin ordinære Generalforsamling paa Jægerspris Hotel Lørdag den 4. Maj Kl. 7½. Dagsorden i Følge Lovene. Mød talrigt op. **Bestyrelsen.**

Tune Afdeling
afholdt sin halvaarlige Generalforsamling den 20. April, hvor Niels P. Hansen, Tune By, blev valgt til Formand. Samtidig blev det vedtaget, at de Medlemmer, som der ikke kommer Opkræver hos, kan møde hos Kassereren den 3. Søndag i hver Maaned mellem 9½ og 10½ Formiddag og betale deres Kontingent. Husk nu, Kammerater, at over 4 Ugers Restance har Slettelse til Følge. **Niels P. Hansen.**

Hvidovre-Valby Afdeling.
Den daglige Kontortid er fra Kl. 10—13 samt Fredag Aften fra Kl. 19—21. I Anledning af Skiftedagen er Kontoret tillige aabent Tirsdag den 30. April samt Torsdag den 2. Maj og Lørdag den 4. Maj fra Kl. 19—21. Den 1. Maj er Kontoret lukket fra Kl. 12. Til Underretning for tilrejsende Medlemmer tjener, at Kontorets Adresse er: Toftegaards Allé 10, 2. o. G., København, Valby. Telf. Valby 4156 (svarer i Reglen kun i Kontortiden). Husk iøvrigt at melde Adresseforandring til Kassereren, hvis I flytter. **Laurits Rasmussen.**

Næstelsø-Mogenstrup Afdeling
har afholdt Generalforsamling den 22. ds. Det vedtoges at forhøje Kontingentet med 15 Øre pr. Uge for A og B Gruppens Vedkommende. Til Kasserer og Kontrolbestyrer valgtes Emil Hansen, Brandelev.
Valdemar Jacobsen.

Smørum Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i D. s. U. Ungdomshjem Lørdag den 4. Maj Kl. 8. Dagsorden bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Bestyrelsen.

Fakse Afdeling (L.)
afholder Generalforsamling i Logen paa Rønnedevej Søndag den 5. Maj Kl. 10.
Jens Larsen.

Haarlev Afdeling (L.)
afholder Generalforsamling Lørdag den 27. April Kl. 7½ paa Haarlev Kro. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Mød nu op, Kammerater, da der er vigtige Sager, som skal behandles.
Chr. Christensen.

Sværdborg Afdeling
afholder Generalforsamling i Overvindinge Forsamlingshus Torsdag den 2. Maj Kl. 19,30 prc. Dagsordenen vil blive bekendtgjort paa Generalforsamlingen.
Karl Jensen.

Storehedinge Afdeling (L.).
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at der ikke kommer nogen Opkræver mere, og Medlemmerne maa derfor selv sørge for Indbetalingen til Kassereren. Husk Restancefristen er kun 4 Uger.
Svend Mathiesen.

Skørpinge-Fordrup Afdeling
har afholdt Generalforsamling Lørdag d. 13. April. Til Formand og Kasserer nyvalgtes Arbmd. Hans Madsen, Skørpinge Mark. Ved senere Bestyrelsesmøde blev Kontrolbestyrer Johannes Petersen, Skørpinge, genvalgt. **Bestyrelsen.**

Højby-Ellinge Afdeling
afholder Medlemsmøde Mandag den 29. April. Emne: Forhøjelse af Afdelingskontingentet. Alle bedes møde. **Aksel Pedersen.**

D. A. F., Roskilde Afdeling (L.).
De samvirkende Fagforeninger for Roskilde afholder Generalforsamling Mandag den 29. April Kl. 7½ paa »Fjordvilla«, hvortil alle Medlemmer har Adgang og bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. **Emil Hansen.**

Præstø Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Abildhøj Skole i Sogneraadssalen Søndag den 28. April Kl. 4 Eftm. Alle bedes møde, da der er meget vigtige Ting paa Dagsordenen, bl. a. Sammenslutning med Præstø D. A. F.s Byafdeling, som vi har faaet Henvendelse om fra Kredsformanden.
Bestyrelsen.

Fra Stresa til Genève.

Er Verdensfreden paany i Fare?

Det er en ravgal, sindssvag Situation, Verden befinder sig i: alle Magter snakker om Nedrustninger, mens alle Magter i Virkeligheden opruster — hvilket igen vil sige kapruster.

Verden er ikke blevet klog af den enorme Skade, der overgik den i Tiden fra 1914 til Dato — den er heller ikke blevet rig .... tværtimod!

Ikke engang paa Erfaring!

Da Krigen i 1918 afsluttedes, satte den økonomiske Verdenskrise ind og skærpedes bestandigt fra Aar til Aar, givende sig synlige Udtryk i de vældige Tal, som Verden over viste os Arbedsløshedshærens talmæssigt stigende »Styrke«. —

I Forbindelse med Oprettelsen af Folkeforbundet oprettedes ogsaa en finansiel autonom Del af Forbundet: Den internationale Arbejdsorganisation, hvis Formaal var at sikre den for Verdensfreden nødvendige sociale Fred bl. a. ved Fastsættelsen af en Maximalarbejdsdag, Regulering af Tilbud paa Arbejdskraft, Forebyggelse af Arbejdsløshed m. m.

Forebyggelse af Arbejdsløshed!!!

Ja — det staar der virkelig! Og aldrig har der i nogen Periode af vor Tidsregning været saa dræbende stor en Arbejdsløshed som siden 1918.

Man kunde kalde det: det glade Vanvid .... men det er simpelthen en Tragedie — en rystende Tragedie!

Paa Papiret har de enkelte Stater givet Tilslutning til Fastsættelse af Maximal-Arbejdsdagen, Regulering af Tilbud paa Arbejdskraft og Forebyggelse af Arbejdsløsheden, mens de i Virkeligheden — paa en ublufærdig fræk Maade — har modarbejdet disse Punkter ved — i de respektive Lande — i Parlamenter og Diktaturer at lade haant om alle disse Spørgsmaal, som de mere eller mindre haanlige og overlegne har givet et utvetydigt Æselsspark.

Man har med Hænder og Fødder bekæmpet Nedsættelsen af Arbebjdstiden, man har oprettet Toldmure og indført en Slags nye Stavnsbaand, som har medført forøget Arbejdsløshed.

Der er kun et Omraade, hvor der er skaffet øget Arbejde, og det er i Vaaben- og Ammunitions-Industrien! Men der er ogsaa skaffet en Del .... og det er endda i den skæreste Strid med baade Versailles-Traktaten og med den sunde Fornuft, som vi troede bragt til Sejr i 1918!

Men alt dette taler ingen om — nej, det overskygges ganske og aldeles af et andet Traktatbrud, som Tyskland har gjort sig skyldig i ved, i Strid med Nedrustningsaanden i Versailles-Traktaten, at indføre almindelig Værnepligt.

Det er ganske givet, at dette Skridt fra Tysklands Side, er en klar Tilsidesættelse af Versailles.

Men det er lige saa klart, at Tyskland ikke er den eneste, der har ignoreret givne Løfter.

Men Tysklands Brøde er den alt overskyggende. Den har faaet alle de gamle, intrigerende — fra før Krigen i 1914 kendte — Alliancer til paany at skyde frem som Paddehatte, i Ly af hvilke nu Frankrig, England og Italien har stukket Snuderne sammen i Stresa og er enedes om at foreslaa Folkeforbundsraadet, til hvem de er gaaet med Klagen over Tyskernes Traktatbrud, at fordømme Tyskernes Indførelse af Værnepligten. Naturligvis har de sammensvorne camoufleret deres Hensigter, idet de hævder, at Fordømmelsen er tænkt som Indledning til Genoptagelse af et Reorganisationsarbejde paa ny Basis, som var nødvendiggjort efter Nedrustningskonferencens Sammenbrud.

Og efter Sammensværgelsen i Stresa samledes saa Raadet i Geneve Onsdag den 17. April for paa denne historiske Dag at stemme om Fordømmelsen. Af Raadets 14 Medlemmer stemte de 13 for, mens 1 Medlem, Danmark, ved Udenrigsminister, Dr. Munch, undlod at stemme. Hans Bevæggrund var at forhindre, at Folkeforbundsraadet optraadte som Dommer mellem den i Stresa selvbestaltede Stormagtsgruppe og Tyskland. Men først og sidst var det hans Mening ikke at lægge Sten i Vejen for de almindelige Fredsbestræbelser, i hvilke naturligvis ogsaa Tyskerne maa være med. Skulde Spørgsmaalet om Retfærdigheden af Tysklands Oprustning bedømmes, maatte det ses i Relation til de Løfter om Nedrustning, som ogsaa Stormagterne ifølge Versailles-Traktaten havde forpligtet sig til, men som ingen af dem hidtil har foretaget. Hans Mening var at forhindre, at Folkeforbundsraadet optraadte som Domstol.

Spaniens Repræsentant i Geneve, Madariaga, gjorde ogsaa opmærksom paa, at Raadet ikke er nogen Domstol. Han talte varmt for Nedrustningen og paaviste, at hvis Tysklands Handling var fordømmelig, maatte man dog ikke glemme Situationen: at der er andre Tilfælde, hvor Pagtens Artikler er blevet krænkede. »Alle Stater har noget at bebrejde sig. Det vigtigste er at faa at vide, hvad Rustningerne skal bruges til. Dersom en Revolver er i en Lomme, er det vigtigste ikke at faa at vide, hvilken Kaliber, den er af, men om den er i Lommen paa en Gendarm eller en Tyv.«

Princippet i den af Folkeforbundsraadet vedtagne Resolution gaar ud paa, at »Respekten for alle Traktatforpligtelser er en Grundlov i det internationale Liv og en væsentlig Betingelse for Bevarelsen af Freden«, og »ingen Magt kan frigøre sig fra eller ændre paatagne Traktatforpligtelser uden de andre kontraherende Parters Samtykke«.

Begribeligvis maa det være en elementær Ting, at man kan stole paa hinanden forsaavidt angaar Løfter og Underskrifter. Det gælder i alle Forhold.

Og selvfølgelig har Tyskland forbrudt sig — juridisk.

Spørgsmaalet er nu bare, om det ogsaa menneskeligt og moralsk har forbrudt sig.

Det vil lønne sig at kaste Blikket tilbage og først og fremmest erindre sig, at Tyskland ikke af egen fri Villie er indgaaet paa Versailles-Traktaten, men at denne med Magt er Tyskland paatvunget.

Der er en Forskel paa det Løftebrud, der opstaar ved, at man har været stillet fuldkommen frit med Hensyn til at afgive sit Løfte, eller om Underskriften er sket med en kildende Bajonetspids i Ryggen.

Det sidste er Tilfældet.

Men givet er det, at havde Tyskerne endda mødt loyal Opfyldelse af Versailles-Traktatens Nedrustningsbestræbelser fra de nu anklagende Stormagters — specielt Frankrigs — Side, saa havde Situationen ogsaa været komplet forandret i Dag.

Vi gaar tilbage til 1928.

En amerikansk Journalist saa da Lejlighed til at faa fat i et hemmeligt Dokument, som hans Blad den 21. September offentliggjorde, og hvori taltes om et fransk-engelsk Flaadekompromis, at »dette utvivlsomt lader Døren aaben for en maritim Kaprustning.« Det franske Udenrigsministerium offentliggjorde i November Kompromiets Dokumenter, men omtalte ikke med en Stavelse disse Ord. Men dette er karakteriserende — og nedslaaende — for »Nedrustningerne« i disse to Lande. Mellem England og Frankrig var der ogsaa aftalt, at de af Frankrig uddannede Reservetropper ikke skulde berøres af Nedrustningen. Herom udtalte Lord Cushendun i Underhuset, »at det vilde være fuldstændig haabløst at prøve paa at ændre Frankrigs og de andre kontinentale Nationers Synspunkt i dette Spørgsmaal.«

Naar Nedrustning ikke maatte omfatte Frankrigs og dets alliieredes aarlige Udskrivning af Rekrutter og heller ikke Reservetroppernes Antal, »saa er Nedrustning overhovedet ganske umulig«, som en tysk Kritiker ganske logisk skrev.

Det fransk-engelske Flaadekompromis medførte ganske rigtigt en voldsom Kaprustnings-Kampagne mellem de to paa Verdenshavene stærkt rivaliserende Stormagter: England og Amerika.

Dette var altsaa Englands og Frankrigs Maade at arbejde for Versailles-Traktatens Nedrustningsbestræbelser.

I 1926 optoges Tyskland i Folkeforbundet og anerkendtes igen som ligeberettiget Stormagt, men ventede forgæves paa, at

det skulde blive til Alvor med de Alliere-des almindelige Nedrustning.

I 1928 underskrev 15 Magter Kellogg-Pagten, der forbyder al Krig — men som medførte, at Rustningerne sattes i Vejret.

Amerika, England, Frankrig og Italien bygger Krigsskibe og Flyvemaskiner til Milliarder af Kroner. Det franske Uden-rigsministeriums Organ, »Le Temps«, skri-ver, **»at det vilde være meningsløst at paa-staa, at Afslutningen af en Pagt, der giver Afkald paa Krigen, skulde have direkte og umiddelbare Virkninger paa Rustningernes Indskrænkninger.«**

Senator Barah, Amerika, udtalte, »at hvis ikke England gik med til en Overens-komst om »Havenes Frihed«, vilde Ame-rika blive nødt til at bygge — ikke 15 — men 50 nye Krydsere.«

Lloyd Georges skal have udtalt, at Storbritanien vilde bruge sin sidste Guinea til at holde en Flaade, der var De forenede Staters eller en hvilken som helst anden Magts overlegen.

Mussolini erklærede i en Tale 1928, at Italiens Rustning maatte være lige saa stærk som den stærkeste kontinentale Na-tions, altsaa Frankrigs, og det samme Standpunkt blev yderligere præciseret med Hensyn til Flaaden i Anledning af det fransk-engelske Flaadekompromis.

I dette Aar røg det franske Flaadebudget op med 280 Mill. Francs mere end Aaret forud. Og den franske Marineminister Leygues tilføjede, da han forelagde For-slaget om Nybygningerne: »Vor Flaade-rustning maa fortsættes i samme Tempo, hvis vi ikke skal overhales af andre.«

Saaledes er Situationen efter Versailles-Freden: alle har paa det evigt taalmodige Papir givet Løfter om Nedrustning, alle — uden Undtagelse — har sveget .... har **oprustet** og **kaprustet.**

Saa gør Tyskland det samme, men nu bliver det Traktatbrud!

Er det uforstaaeligt, at et Land, der er regeret og misregeret efter et Sammen-surium af militaristiske, nationalistiske, kapitalistiske, kort sagt: nazistiske revan-che-fyldte ensrettede Linier, føler det koge af Galde og finder, at det — selv for Skur-ke — dog er for besk en Pille at sluge og derfor gylper den op igen?

Man maa, hvis man vil være ærlig og se uhildet paa det hele, sige, at de Allieredes Kaprustninger har provokeret Tyskland til at indføre den almindelige Værnepligt. Po-litisk, moralsk og menneskeligt er Nazi-Tyskland en Skændsel og en Vederstygge-lighed for Kulturen, men hvad deres Ord-holdenhed angaar i Opfyldelsen af Versail-les-Traktaten er de fuldt paa Højde med fransk, engelsk og italiensk Ordholdenhed.

Thi de har alle sveget.

Eller som Madariago sagde: alle Stater har noget at bebrejde sig.

Dertil kommer: Tyskerne har aldrig — hverken under det demokratiske eller nazi-stiske Styre — vist hverken Glæde eller Beundring for Versailles. Men de har dog betalt enorme Summer for at opfylde dens idiotiske Krav. At de ikke har gjort det med Glæde er vel menneskeligt forstaaeligt.

Selv Franskmænd har jo anset den for noget Makværk.

Den franske Deputerede Francois Albert sagde engang i et Møde i Depu-teretskammeret: »Jeg beundrer ikke Ver-sailles-Traktaten, ikke mere end Hr. Briand gør det ....«

Briand: »De ved, at min Opgave er at anvende den — og for Resten, den er som alt menneskeligt Arbejde....« og saa sag-de Briand ikke mere. Kommentarer var i og for sig ogsaa overflødige.

Det er derfor ikke saa helt uberettiget, naar Tyskland dirrer af Raseri og taler om skamløs Hykleri og slaar fast, at Frankrig før, under og efter Stresa, bedragerisk har svindlet sig fra den svært Anklagedes Rolle ind i Klagerens, ja, Dommerens Rolle, og haaner Italien og England for deres Medvirken.

»Versailles er død — men Geneve-Ban-den lever videre«, galer Tyskerne i Despe-ration.

Spørgsmaalet er nu: hvad vil der ske?

Givet er det, at Situationen er yderst tilspidset og alvorlig, og at der er mere end ønskeligt af Sprængstof paa den ver-denspolitiske Arena.

Vidi.

De uorganiseredes Rettigheder.

Nu oprinder Landarbejdernes 2. Skiftedag efter Sammenslutningen med det store Broderforbund Dansk Ar-bejdsmand Forbund, og nu skulde det være muligt at gennemføre saadanne Lønninger, at man kan være bekendt at gaa for disse Lønninger i det kom-mende halve eller hele Aar.

Desværre er Organisationen ikke naaet i Bund endnu ude paa Landet, og man har mange Eksempler paa, at Forholdene er elendige herude. For faa Dage siden havde jeg som Tillidsmand Besøg af en Landarbejder, som, til Trods for, at Organisationen er kendt ude over hele Landet, ikke havde meldt sig ind og derfor heller ikke ta-get i Betænkning at fæste sig som Alt-muligmand paa en Gaard i Nærheden af København (en Udstykningsgaard) uden at sikre sig en Kontrakt, endsige Forpligtelse fra Arbejdsgiverens Side.

Resultatet af denne Ubetænksomhed blev naturligvis ogsaa den, at vedkom-mende Arbejder faa Dage efter Plad-sens Tiltrædelse maatte indgaa paa langt daarligere Vilkaar end først be-stemt, og desuden maatte han af Nød og Trang gaa med til at underskrive en Kontrakt, som fastsatte disse daar-lige Vilkaar, og samtidig maatte han indgaa paa at ville fraflytte Lejlig-heden med 8 Dages Varsel i Tilfælde af Opsigelse af Pladsen. Dette er de Vilkaar, de uorganiserede Arbejdere gaar ind til, de kan ikke sige Nej, thi hvor skal de henvende sig for at faa Hjælpen til at leve for i en lang Vin-ter. Kommunerne siger i Almindelighed Nej eller ogsaa giver de Hjælpen, saa vedkommende mister deres borgerlige Rettigheder i et vist Aaremaal — det kan være skralt nok for de organise-rede, men de har dog altid deres Kam-merater i Ryggen, hvis de gør et Fremstød mod de reaktionære Sogne-raad eller mod de lumpne Arbejds-givere, som altsaa har lært at bruge Bondefangertriksene og endda lært det særdeles godt.

Enhver Landarbejder bør derfor til-slutte sig sin Organisation og gøre det straks, derved faar Du Støtte til at gennemføre dine Krav, og Du øger din Organisations Styrke.

Der er som bekendt et gammelt Ord, der siger: »Dem, der ikke vil høre, maa føle«. Hvorfor vil I saa vente med at høre efter, hvad der siges fra Arbej-dernes egne Repræsentanter, naar I hver Dag kan se, at I betaler mere til Arbejdsgiverne ved at være uorgani-serede, end I vil komme til at betale til Organisationen for at faa hele Or-ganisationens Støtte hver Dag paa Ar-bejdspladserne. *—en.*

Sølvbryllup.

Mandag den 29. April fejrer Medlem af Humble Afdel., Chr. Bjergnov og Hu-stru, deres Sølvbryllup. Christian og Anna er et meget afholdt Ægtepar, og de vil sik-kert paa Højtidsdagen blive vist megen Op-mærksomhed.

Chr. Bjergnov er en af Pionererne inden for Fagbevægelsen paa Langeland, idet han var med til at stifte den første Afdeling paa Langeland, nemlig Lindelse Afdeling. Humble Afdeling sender hermed sin Lyk-ønskning med Tak for godt Samarbejde og Held og Lykke i Fremtiden.

Bestyrelsen.

— — —

Mandagen den 6. Maj kan Medlem af Sønderholm-Frejlev Afdeling, Peder Slot-Andersen og Hustru Clara Andersen, fejre deres Sølvbryllup.

Peder Slot-Andersen har i flere Aar væ-ret i Bestyrelsen, og det sidste halve Aar været Kontorbestyrer.

Clara og Peder har taget aktivt Del i Arbejdet, saavel fagligt som politisk.

Sønderholm-Frejlev Afdeling ønsker her-ved Sølvbrudeparret hjertelig til Lykke i Anledning af Højtidsdagen.

Th. Conradsen.

— — —

Onsdag den 1. Maj fejrer Arbejdsmand Johs. Acker og Hustru Marie deres Sølvbryllup og vil sikkert i Dagens Anled-ning møde megen Opmærksomhed og mod-

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som ske paa Arbejdspladsen.
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer udenfor Arbejdspladsen.
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gummivarer sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker.
Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Støt vore Annoncører!

tage mange Lykønskninger i Hjemmet i Langaa. Johs. Acker har været Kasserer i Langaa Afdeling i 17 Aar og har altid været punktlig med sine Sager; han har en god Medhjælp i Marie. Johs. Acker er en tro Arbejder og har arbejdet paa Rygaard i 22 Aar. Johs. har været Medlem af Afdl. siden dens Oprettelse.

Hjertelig til Lykke fra Langaa Afdl.

H. P. A.

— — —

Fredag den 3. Maj kan Medlem af Vindeby Afdeling, Hans Raahauge og Hustru, fejre deres Sølvbryllup. Sølvbrudeparret ønskes herved hjertelig til Lykke af Vindeby Afdeling. **M. O.**

— — —

Mandag den 29. April kan Medlem af Gundsølille Afdeling, P. Larsen og Hustru, St. Valby, fejre deres Sølvbryllup.

Afdelingen ønsker dem hermed til Lykke paa Højtidsdagen.

Gundsølille Afdeling.

— — —

Fredag den 3. Maj kan Medlem af Lundby Afdeling, Jens Chr. Pedersen og Hustru, fejre deres Sølvbryllup, og vil sikkert i Dagens Anledning være Genstand for megen Opmærksomhed. Chr. Pedersen har altid deltaget i det offentlige Liv indenfor Arbejdernes Rækker, han har været Formand for Lundby Afdeling i ti Aar og Medlem af Lundby Sogneraad i otte Aar.

Lundby Afdeling ønsker herved Sølvbrudeparret hjertelig til Lykke paa Højtidsdagen. **B. M.**

— — —

Tirsdag den 30. April kan Medlem af Oure Vejstrup Afdeling, Aage Rosenfelt og Hustru, fejre deres Sølvbryllup. Rosenfelt er en paa Egnen meget kendt Mand, han har blandt andet i en Aarrække været kommunal Vejmand, og har tidligere været Formand for Afdelingen, er endnu Medlem af Bestyrelsen. Mange gode Ønsker vil sikkert finde Vej til Hjemmet i Albjerg. Afdelingen vil herved ønske Sølvbrudeparret hjertelig til Lykke paa Højtidsdagen.

Marinus Nielsen.

— — —

Frederik Rasmussen og Hustru, Besser Afdeling, Samsø, kan den 1. Maj fejre deres Sølvbryllup. Afdelingen bringer dem herved sin bedste Lykønskning paa Højtidsdagen.

Bestyrelsen.

Kassererne

maa erindre, at der skal tilgaa Bladets Kontor Meddelelse med Oplysning om Navn og Adresse paa slettede eller udmeldte Medlemmer, da saadanne efter Udmeldelsen ikke skal have Bladet mere.

Ligeledes maa Kassereren gøre Medlemmer, der flytter fra Afdeling til Afdeling indenfor Forbundet, opmærksom paa at disse, for at faa Bladet leveret paa den nye Bopæl, blot skal opgive denne Adresse til Postbudet, saa besørges Bladets Overflytning gratis af Postvæsenet.

5600 ha Jord under én Hat.

Jordlovsudvalget er blevet en mægtig Gods-Administrator.

Statens Jordlovsudvalg, der i 1919 blev oprettet som et beskedent Led i Administrationen med den særlige Opgave at medvirke til Jordlovens praktiske Gennemførelse, har i Tidens Løb fuldstændig skiftet Karakter og er blevet den største Jordforretning, der nogensinde har eksisteret i Danmark.

Indkøbet af Jord og Ejendomme medfører i sig selv en omfattende Administration, men hertil kommer de indirekte Virkninger med Oprettelse af Købekontrakter, Opmaalinger, Grundforbedringsplaner osv., saa at Udvalget tillige maa drive en omfattende Sagførerforretning, der kan maale sig med en Privatsagfører af Gennemsnittet.

Under Jordlovsudvalgets Administration er for Tiden Ejendomme og Jordstykker med et Tilliggende af ialt ca. 5600 ha, hvoraf 6 Gaarde med et Areal af ca. 600 ha drives ved Bestyrere, medens 13 Gaarde med et Areal af ca. 1650 ha er bortforpagtede, og 1 Gaard med et Areal af ca. 40 ha er udlejet i forskellige Jordstykker Græsning. Af Resten af Arealerne er en Del — væsentligst i Sønderjylland — bortforpagtet eller udlejet til Græsning eller drives paa Jordlovsudvalgets Foranstaltning, medens der for en Del, som først for nylig er erhvervet, endnu ikke er truffet Dispositioner med Hensyn til Anvendelsen.

Til de uorganiserede!

Kammerat! hvordan er du stillet den Dag du staar uden Plads, og uden den Støtte Organisationen giver. Du ved, at du skal skaffe dig en Plads, det er Betingelsen for at faa Husly og Mad, du maa skaffe denne Plads i Kapløb med andre uorganiserede Kamerater, der ogsaa for enhver Pris skal have Arbejde. Dette ved Arbejdsgiveren ogsaa, han ved, at han tilfulde kan bestemme Vilkaarene, fordi I, ved at staa udenfor Organisationen, har gjort jer saa svage, at I ikke har Raad til at sige nej til et hvilket som helst Tilbud, da I ingen Arbejdsløshedskasse har at ty til.

I unge Kammerater, meld jer ind i Arbejdsmændenes Forbund og støt os, som har staaet der i mange Aar.

Medlem 361390.

31651

er Gironumret, som de Afdelinger, der ikke har indsendt Betaling for Aug. B. Andersens Bog »Muld og Sten«, skal benytte, naar de efter Forventning en af de første Dage sender det skyldige Beløb til Azaleavej 22, København, Valby.

CLICHEERNE FRA H. Mathiesen HURTIGT - SMUKT - BILLIGT TELEFON 11900 — 7057

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET

DANMARK

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 17. Fredag den 26. April 1935. 21. Aargang.

Til de uorganiserede Landarbejdere.

Pligten kalder — find jer Plads i Organisationen.

Alle vil over, hvor Gærdet er lavest, og det er i Øjeblikket hos Landarbejderne.

Vær derfor med at bygge Gærdet højere.

Der er næppe nogen Mennesker i dette Land, som i højere Grad end Landarbejderne har haft Lejlighed til at erkende Sandheden af det gamle Ordsprog: at alle søger over, hvor Gærdet er lavest; de hører i enhver Henseende til de daarligst stillede, og dog er der næppe nogen, der tør paastaa, at de er ringere eller mindre nyttige Samfundsborgere end andre. Vi ved alle, hvilken betydningsfuld Rolle Landbruget her i Danmark spiller i Landets økonomiske Liv, der gaar ikke en Dag, hvor der ikke bliver gjort mere eller mindre højrøstet opmærksom herpaa fra en bestemt Side, det er nu ikke Landarbejderne, som gør dette. Det er ikke Daglejerne, Fodermestrene, Tjenestekarlene eller Tjenestepigerne, som raaber dette ind i Ørerne paa deres Medmennesker. Nej, det er den Del af de ved Erhvervet beskæftigede, som kun sjældent deltager i Sliddet, det, som man i daglig Tale kalder Knokkelarbejdet. Uden at forklejne nogen (det vilde være taabeligt at paastaa, at alle dem, der enten som Ejere, Forpagtere, Forvaltere osv, er beskæftigede som Bedriftsledere ved Landbruget er unyttige og overflødige), men naar dette er indrømmet, maa vi have Lov til at slaa fast, at det er de mange dag-, uge- eller maanedslønnede, eventuelt aarslønnede Medhjælpere, kort sagt de egentlig underordnede Lønarbejdere, som udfører det meste og sværeste Arbejde indenfor Landbruget, men dette er indtil Dato endnu ikke hverken paaskønnet eller belønnet efter Fortjeneste; men det maa i samme Forbindelse ogsaa erkendes, at det for en meget væsentlig Del er Landarbejdernes og navnlig de yngre Medhjælperes egen Skyld, de har forsømt det, som for alle Arbejdere er det afgørende, naar Talen er om at skaffe sig blot nogenlunde rimelige Levevilkaar, nemlig at slutte sig til deres Organisation — derfor bliver de den Dag i Dag budt Løn- og Arbejdsbetingelser, som intet andet Erhvervs Arbejdere vil eller behøver at finde sig i. For de ældre Arbejderes Vedkommende er det som oftest saaledes, at de er bundet paa Hænder og Fødder af Kontrakter, der ikke levner dem hverken menneskelig eller juridisk Ret.

Og de unge, ugifte Arbejdere, Medhjælperne, hvorledes er Stillingen for dem?

— — —

Vi staar umiddelbart overfor en Siftedag. Tusinder af Medhjælpere skal skifte Arbejdsplads. En stor Del af dem har sikret sig Beskæftigelse efter 1. Maj, men tusinder andre søger i de kommende Dage ind til Byernes Fæste- og Anvisningskontorer for eventuelt at forsøge at faa et Job, men for dem alle gælder det, at de faktisk ikke ved, under hvilke Forhold de kommer til at arbejde, de har truffet Aftale om et eller andet Beløb, som de skal have udbetalt pr. Maaned eller Halvaar, men om Arbejdstid, Kost, Logi ved de i Al-Almindelighed intet, og de er i hvert Fald ikke *sikret* noget i saa Henseende, de er underkastet et Arbejdssystem, som er ganske specielt for Landbruget, det er en Levning fra den Tid, da det var stavnsbundne Hovbønder, som leverede Landbrugets Arbejdskraft.

Den eneste Vej ud af dette Slavesystem er Organisationens. Landarbejderne behøver faktisk ikke længere at finde sig i de Arbejdsforhold, som endnu bydes dem, det er i deres Magt at forandre dem, de har i Dag en Organisation til deres Raadighed, som ikke blot omfatter de egentlige Landarbejdere, men som praktisk talt omfatter alle de ufaglærte Arbejdere indenfor sine Rammer, 150,000 Medlemmer tæller »Dansk Arbejdsmands Forbund«, et efter vort Lands Forhold kolossalt Tal. At en saadan Organisation er i Stand til at tale med Vægt overfor Arbejdsgiverne, ja derom vidner jo den Overenskomst, som nylig er sluttet med Arbejdsgiverforeningen for Maribo Amt, og derom vidner de talrige Overenskomster, som siden Sammenslutningen mellem Landarbejderforbundet og »Dansk Arbejdsmands Forbund« fandt Sted, er blevet afsluttet med enkelte Arbejdesgivere Landet over

Det gamle Ord om, at alle vil over, hvor Gærdet er lavest, har stadig Gyldighed, og det gælder ogsaa endnu, at det er hos Landarbejderne, men det er ikke mere saaledes, at der slet intet Gærde er, at Landarbejderklassen er uhegnet og henligger som et værgeløst Bytte for hensynsløse Arbejdsgivere, Gærdet skal blot bygges færdigt.

Vi appellerer ved denne Skiftedag til alle Landbrugets Arbejdere om at være med til at bygge Gærdet højere, at gøre det færdigt. Det sker ved, at man indmelder sig i en af Dansk Arbejdsmands Forbunds Afdelinger.

Bemærk Priskuranten paa Side 12.

Min Søn lærer til Proprietær.

Af *Vilh. Rasmussen.*

»— Vores Søn har saa stor Lyst til Landbruget, at det vilde være en Skam at sætte ham til noget andet. Men at blive Tjenestekarl er der jo ingen Fremtid i, saa vi har Gudskelov faaet en Elevplads til ham. Har han først faaet lært noget, kan han altid gaa videre frem«.

Saadan siger mange, altfor mange Forældre, der ikke har mindste Anelse om de faktiske Forhold, men gerne vil gøre det saa god som muligt for deres Dreng. Det var vist ingen Skade til, om der blev talt og skrevet lidt mere om Landbrugets Elevuddannelse, end Tilfældet er.

Den faglige Uddannelse i Landbrugserhvervet er nemlig et Kapitel for sig. Fiktionen om, at de normale Udviklingstrin for den i Haandværkerlære anbragte Ungdom, er: Lærling — Svend — Mester, betragtes dog vist af det aldeles overvejende Flertal som — en Fiktion. De Forældre, der anbringer deres Dreng i Blikkenslager- eller Snedkerlære, regner i Almindelighed ikke med andet og mere, end at den unge Mand skal blive en duelig og dygtig Arbejder i sit Fag. At Fyren maa faa lært sit Haandværk og at han efter Læretiden maa kunne have Arbejde og Helbred, det er, hvad den nøgterne Far ønsker for Drengen. »Mesterstadiet« er det vist de færreste, der fantaserer om. Og Ungdommen selv ser utvivlsomt lige saa uromantisk paa Sagen. Maskinarbejderlærlingen paa Skibsværftet eller Maskinfabrikken behøver heller ikke at være mere end normalt begavet for at kunne tælle sig til Chancerne for at ende som Værftsdirektør eller Fabrikschef.

Anderledes ved Landbruget. Der lever virkelig Fiktionen om, at man alene lærer Landvæsen for at ende som Arbejdsleder, det være sig som Indehaver af egen Bedrift eller som Funktionær i en andens. Medens det for Malerlærlingen er fuldkommen selvfølgeligt, at han lærer Faget for at blive Malersvend — Arbejder i Faget — er der ikke een Landvæsenselev, der i Starten regner med at blive Landarbejder, end ikke som blot et Overgangsstadie paa Vejen til Bedriftsindehaver- eller Lederstillingen. Teoretisk er Stadierne for Landvæsenseleven: Elev — Forvalter — Bedriftsleder.

Naar dette er Tilfældet, vil det findes saa meget mere urimeligt, at der ikke fra Samfundets Side haves mindste Indsigt eller Kontrol med Lærlingeuddannelse i Landets store Erhverv. Hverken i Henseende til en baade for Individet og Erhvervet betryggende Uddannelse eller til Regulering af Antallet af uddannede »Bedriftsledere«. Der var en Tid, da Begrebet »Lærlingeudsveder« var velkendt indenfor

Saadan bliver jeg nok ogsaa, naar jeg er udlært.

Haandværk og Industri. Lærlingeloven beskar Systemets værste Vildskud, men i Landbruget staar det i fuld Blomst.

Bortset fra det Faatal af Læresteder, der staar under Tilsyn af Landhusholdningsselskabet, udøves ingen Kontrol og ingen Mors Sjæl bekymrer sig om den billige og villige Arbejdskraft, som Elevholdet ubestrideligt er for saa godt som alle større Landbrugsbedrifter. Faar de unge Mennesker lært noget som Ækvivalent for Ungdomsaarenes mere eller mindre vederlagsfrie Arbejdsindsats paa anden Mands Ejendom? Har de i bedste Fald noget at anvende de erhvervede Kundskaber til? Er det samfundsmæssigt forsvarligt at affolke Arbejdspladserne for lønnet voksen Arbejdskraft for i Stedet at drive dem med delsvis ulønnet eller dog daarligt lønnet Ungdom uden Hensyn til denne Ungdoms Fremtid? Alt det spørger ingen eller faa om. Desværre.

Det er jo nemlig kun i Teorien, at Landbrugslærlingen ender som Forvalter, end sige som Bedriftsleder. Skønsmæssigt anslaaet uddannes der til Stadighed ikke mindre end 8—10 Elever for hver Forvalter-, Inspektør- eller Bestyrerplads ved Landbruget. Det giver selvsagt Trængsel omkring disse Stillinger, og her gælder, om nogen Steder, Skriftens Ord, at mange er kaldede, men kun faa udvalgte. Adgangen til Nyttiggørelse af de erhvervede Fagkundskaber i egen Bedrift er det ikke værd at tale højt om for den ubemidlede Del af den landbrugsuddannede Ungdom. Denne Adgang er som bekendt ikke betinget af en mere eller mindre god Uddannelse i Faget, men alene af Tykkelsen af »den Gamles« Tegnebog.

Hvis nu denne landbrugsuddannede Ungdom, der efter en kortere eller længere Tids og mere eller mindre — oftest mindre — god Oplæring i Faget, ser sig udelukket fra den oprindeligt forudsatte Adgang til at »gaa videre frem«, saa endda vilde gaa ind i Erhvervet som Lønarbejdere, kunde der dog paavises en baade for Erhvervet og Samfundet vis Hensigtsmæssighed ved det store Elevhold. Men Ulykken er, at Fiktionen om, at man ikke lærer Landbrug for at blive Arbejder i dette — den honette Ambition — simpelthen gør det til et Skridt nedad for den udlærte Landvæsenselev at blive almindelig Landbrugsarbejder.

Hvor det for Malerlærlingen er et Trin opad at blive voksen Arbejder i Faget, gælder det modsatte for Landvæsenseleven. Derfor kan man roligt bande paa, at den landbrugsuddannede unge Mand først skal have været hele Kompasset rundt, skal have forsøgt sig i alt muligt andet, før han maaske tvunget af den bitre Nødvendighed ender som almindelig Landarbejder. Og i Mellemtiden har han oftest sat de Kundskaber og Arbejdsfærdigheder, han erhvervede sig i Læretiden, overstyr.

Spild, Spild og Spild, det er Ordene for Størstedelen af den nu stedfindende Landbrugslære, saa langt det drejer sig om ubemidlet Ungdom.

Spild af Penge og kostbar Ungdomstid, Spild af fagre Haab og Fremtidsdrømme for den unge Mand og hans Familie, Spild for Samfundet og Spild for Landbruget selv. — Det samfunds-

mæssige Spild behøver ingen nærmere Paavisning. Arbejdsløshedsprocenten blandt de voksne Landarbejdere er ikke den eneste anvendelige Maalestok, skønt den alene taler sit stærke Sprog. Ogsaa Landbruget selv er ude for et ganske unødigt Spild af ægte Værdier ved den meningsløse Uddannelse af et Overtal af Arbejdsledere i Stedet for af Arbejdere, selv om den billige Elev-Arbejdskraft vel nok er en øjeblikkelig Gevinst.

I det foregaaende er alene paapeget det uholdbare i det store Antal af Elever ved Landbruget. Om den Uddannelse, der bliver disse til Del udover, at de straks og overbevisende bibringes Fornemmelsen af, at de er noget ganske andet end »almindelige« Arbejdere, var der maaske ogsaa Anledning til at sige et og andet. Manglen af Kontrol med Lærestederne og af lovmæssige Forpligtelser for Arbejdsgiverne til virkelig at yde en forsvarlig Oplæring betinger, at et stort Antal Landmænd, der hverken har Lyst eller Evner til eller Betingelser for at lære noget som helst fra sig, kan kritikløst basere deres Bedrift paa Lærlingeudsvedning. I Haandværk og Industri yder dog den bestaaende Lovgivning saavel det unge Menneske selv som Forældrene en vis Garanti for, at der gives noget for noget i et Lærlingeforhold, men hvor gaar den unge Mand fra Landbruget, der i 2—3 Aars Elevtid for en lille eller slet ingen Løn — til Gengæld med Ret til at gaa med Gummiflip og spise ved »Mellembordet« — har udført en Tjenestekarls Gerning paa en Storgaard, uden iøvrigt at erhverve sig særlige Landbrugskundskaber af nogen Art, hvor gaar han hen for at søge Erstatning for tabte og spildte Ungdomsaar?

Af de her nævnte og en hel Del andre Grunde vil der være al mulig Anledning til ikke at glemme Landbrugets Ungdom den Dag, man maatte tage vor Lovgivning angaaende Uddannelse af og Beskyttelse for den opvoksende Slægt frem for at revidere og sammenarbejde de forskellige Loves Regler og Bestemmelser. Der er i Landbruget Brug for en bedre faglig Uddannelse af den egentlige Arbejderstab og for en meget stærk Begrænsning af Uddannelsen af Forvalteraspiranter, Oplæring af de egentlige Tjenestekarle og Landarbejdere i Motor- og Traktorpasning, Brugen af Maskiner o. m. a. vil for Landbruget være af betydelig større Værdi, end Oplæring af en Overflødighed af Forvaltere og Arbejdsledere. Men Landbruget selv og dets Erhvervsorganisationer tør ikke antages at ville eller kunne gennemføre en saadan Reform. Det sker kun ved Hjælp af Lovgivning.

Lad os derfor faa Spørgsmaalet: Lærlingelov for Landbruget, sat paa Dagsordenen snarest muligt.

Til mine uorganiserede Kammerater paa Landet!

Den uorganiserede Landarbejder og Tjenestekarl er disse Linier tilegnet.

Naar du, Kammerat, med Eftertanke har læst denne Artikel igennem, da er det mit Haab, at du har tilegnet dig den Erkendelse, at du, til Trods for at du alt for længe har været uorganiseret, dog har Kammerater, som tænker paa dig og som intet større Ønske har end at se dig mellem vore Rækker, for derved i Samarbejde med os at hævde vor Stand, Landarbejderstanden. Vi var blandt de sidste, som dannede Fagorganisation, altfor længe lod vi os kue under den Svøbe, Egespiret, som vore Arbejdsgivere og Arbejdsledere svang over os, altfor længe lyttede vi til Bondens og Herremandens falske Tale om at Landbrugets Arbejdere ikke havde Fagorganisation behov, og alt imedens trællede vi paa Danmarks yderige Jord for en Sulteløn og under de ringeste Arbejdsvilkaar.

Vi saa Bonden bygge pæne og hyggeligt indrettede Stuehuse til sin egen og sin Families Magelighed, vi saa ham køre til Dyrskue og til Generalforsamling i Selvejerbil, men vi saa ogsaa, at han til Stadighed glemte at forbedre sine Arbejderes Livsvilkaar, derfor fik vi, omend sent, Øjnene op for, at hvis vi Arbejdere skulde have vore Krav forbedrede, da maatte det ske ad Sammenslutningens Vej, i ubrydeligt Sammenhold, og derfor blev Landarbejdernes Organisation skabt. Og denne Organisation har nu traadt Børneskoene, den har vundet Anerkendelse langt ud over selve Arbejdernes Kredse, den har holdt de Løfter, som ved Starten blev givet, og den staar i Dag stærkere end nogensinde.

150,000 ufaglærte danske Arbejdere staar nu Skulder ved Skulder i samme Organisation, Dansk Arbejdsmandsforbund. Alle kæmpede for et og samme Formaal: Forbedring af Kammeratens Leve- og Arbejdsvilkaar.

Kan du forstaa, at du maa og skal være med til dette Arbejde, kan du forstaa, at dette er et menneskekærligt Arbejde og at du gør Uret mod dine Kammerater ved at holde dig udenfor Rækkerne?

Kan du ikke se, at Landbrugets Arbejdsgivere er kommet dig i Forkøbet med Indmeldelse i alle de til Landbrug knyttede Organisationer?

De staar jo tilsluttet alle de Organisationer, som varetager deres Interesser. Du har kun en eneste Interesse, nemlig at faa saa stort Udbytte af den Vare, som du har at sælge, din Arbejdskraft, som muligt, dette kan du kun faa ved at slutte dig til dine øvrige Kammerater og derved danne samlet Krav. Se sundt paa Tingene og prøv saa om du kan erindre at din Arbejdsgiver nogensinde har givet dig en eneste Skilling, uden at du gav ham en Ekstratime, og har du endelig opnaaet at faa en lille Ekstrabetaling, da var det vist ikke i Kraft af noget specielt stillet Krav, men kun en henkastet Fedtskilling.

Aldrig har nogen Arbejdsgiver, selv ikke den allermindste, givet noget fra sig godvilligt, uden han saa mangedoblet Fordel til sig selv, og det er altid da kun sket, hvis Arbejderne kunde stille samlet Krav, den enkeltstaaende Arbejder vil der aldrig blive taget Hensyn til.

For nogle Aar siden kom Undertegnede til en Egn, hvor ingen Organisation for Landarbejdere fandtes, Lønningerne for Tjenestekarle var meget lave, Arbejdsvilkaarene yderst ringe.

Det lykkedes at faa dannet en Afdeling for Landarbejdere, hvis Medlemmer for største Delen var Tjenestekarle. I Dag er Resultatet blevet, at Arbejdsgiverne rask væk byder 100 Kr. pr. Maaned imod 60 Kr. for to Aar siden, at dette er i Kraft af at de paa Egnen værende Tjenestekarle nu kan mødes i deres Forening og der blive enige om et samlet Lønkrav, ja, herom er ingen Tvivl.

»Ene magter vi intet, samlet er vi en Magt.«

Da Landarbejderne omkring 1915 i stort Tal sluttede sig til Organisationen, var Løn- og Arbejdsvilkaarene paa Landet mildest talt Slavevilkaar, og der var ikke fra Arbejdsgiverne noget som helst Tegn til at der godvilligt skulde ske en Forbedring, til Trods for at Tiderne dengang var i stærk Opvækst for Landbruget, kun ved et samlet organisatorisk Krav er det lykkedes Landarbejderne at naa taalelige Vilkaar, og meget er naaet, men meget skal endnu naas, og alt vil blive naaet den Dag, da alle Landbrugets Arbejdere, Daglejere og Tjenestekarle, staar samlede i den Organisation, som varetager deres Interesse, nemlig Dansk Arbejdsmandsforbunds Landarbejdergruppe. Den Organisation skal du, min uorganiserede Kammerat, indmelde dig i, hellere i Dag end i Morgen, Betalingen hertil er sat i Forhold til den Fortjeneste du har, og omend denne er nok saa lille, og du derfor mener at du ikke har Raad til at afse Kontingent, saa vil jeg dog paastaa, at du aldeles ikke har Raad til at lade være, thi ene kan du ikke magte Opgaven med at forbedre dine Levevilkaar, det vil vi, som er organiserede, hjælpe dig med, og vi gør det gerne.

Den gamle Herregaardskarl.

HUSK

ved Flytning at meddele ny Adresse til Landpostbudet eller paa Postkontoret, derved undgaar du uregelmæssig Levering af Landarbejderbladet.

1. MAJ 1935.

Mød op til Majdemonstration.

Vi staar nu overfor den 1ste Maj. Dagen, der i mere end 40 Aar har været den internationale Arbejderklasses Demonstrationsdag for kortere Arbejdstid.

Det første Krav, Døgnets Tredeling, 8 Timers Hvile, 8 Timers Frihed og 8 Timers Arbejde, er forlængst gennemført. Men samtidigt er et nyt Krav om yderligere Nedsættelse af Arbejdstiden groet frem af Udviklingens frodige Muld.

Kravet om Døgnets Tredeling motiveredes med Arbejdernes naturlige Ønske om at opnaa Betingelser for gennem personlig Dygtiggørelse at tilegne sig Andel i de almindelige kulturelle Goder, som tidligere kun tilfaldt Samfundets andre Klasser, der saaledes ikke alene udbyttede Arbejderne økonomisk gennem en daarlig betalt Arbejdspræstation, men tillige gennem en uforholdsmæssig lang Arbejdstid hindrede, at den for Tilegnelsen af aandelige og kulturelle Værdier nødvendige Oplysning kunde finde Jordbund i Arbejderklassen.

Kravet om Arbejdstidens Nedsættelse vakte naturligvis Modstand indenfor Arbejdsgivernes Rækker, men fik til Gengæld stor Tilslutning blandt alle intellektuelle, der hurtigt fik den Opfattelse, at Arbejdernes Krav ogsaa i høj Grad var et Samfundskrav, saavist som intet Samfund kan være tjent med, at nogen Klasse er henvist til saavel aandelig som materiel Fattigdom.

Ogsaa andre Argumenter bragtes i Anvendelse som Motivering for Kravet om 8 Timers Dagen.

Ikke mindst den paa daværende Tidspunkt stærkt stigende Udvikling paa det maskinelle Omraade indenfor Industrien var et vægtigt Argument for Arbejdstidsnedsættelsen, idet Maskinernes forøgede Produktionsevne medførte stigende Risiko og dermed større Agtpaagivenhed fra Arbejdernes Side under Maskinernes Betjening; en Agtpaagivenhed, som var vanskelig at udvise og opretholde, naar Hjernen var sløvet gennem altfor lang Arbejdstid. En Paastand, der i meget høj Grad underbyggedes gennem Statistiken, der viste, at Ulykkestilfælde under Arbejdet i udstrakt Grad fandt Sted i de sidste af Arbejdsdagens Timer.

Endelig knyttedes til Gennemførelsen af Arbejdstidens Nedsættelse Haabet om en stigende Beskæftigelse til Afhjælpning af Arbejdsløshed, hvis Stigning meget naturligt blev udledet som en Følge af de tekniske Fremskridt og stærkt forøgede Produktion.

Dette Haab blev imidlertid beskæmmet trods Opfyldelse af Kravet om 8 Timers Arbejdsdagen, og vor Tid har oplevet Stigninger i Arbejdsløsheden, som Fortiden aldrig har drømt om.

Blandt dem, der ikke har deltaget i Arbejderklassens Kamp for Anerkendelse af Retten til Organisation, og til gennem disse at stille og gennemføre Krav, der for manges vedkommende, set med Nutidens Øjne, maatte anses for beskedne, findes der en Del, som har tilegnet sig den Opfattelse, at Tiden efterhaanden af sig selv vil tilføre Arbejderklassen de Fordele, som en fortsat Udvikling indebærer, men dette er en frygtelig Fejltagelse, der kun kan give Bagslag, ikke alene for dem, som har en saadan Opfattelse, men for hele Arbejderklassen, som paa visse afgørende Tidspunkter vil mangle den Indsats, der ikke bliver ydet af de ligegyldige, men som netop vilde være nødvendig for at bryde Modstanden mod dette eller hint Krav.

Hver eneste Fordel, som er opnaaet af Arbejderklassen, skyldes en af Enighed, Sammenhold og Kampvilje skabt Indsats, og skal der fortsat ogsaa i Fremtiden kunne opnaas yderligere Fordele, kræves disse Egenskaber om muligt udviklet i endnu stærkere Grad.

Og vi skal fremad!

Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen, og den derefter stedfundne Udvikling, har gjort det aabenbart for alle, at dette kun kunde anses for et foreløbigt Maal, bag hvilket det næste allerede traadte tydeligt frem.

40 Timers Ugen blev det næste Krav, men allerede paa nuværende Tidspunkt, inden dets Gennemførelse, maa Opnaaelsen heraf opfattes som et markeret Stopested forud for det følgende, 36 Timers Ugen, hvis Konturer med større og større Tydelighed toner frem forude.

Men som Historien paa alle andre Omraader gentager sig med næsten minutiøs Nøjagtighed, saaledes ogsaa her.

Arbejdernes Krav om yderligere Nedsættelse af Arbejdstiden mødes af Arbejdsgiverne — der altid har manifesteret deres manglende Evne til at bedømme Arbejdernes Krav ud fra samfundsmæssige og ideelle Synspunkter — med de sædvanlige Paastande om Vanskeligheden for Opnaaelse af Rentabilitet af de med Nedsættelsen af Arbejdstiden fornødne Udvidelser indenfor Industrivirksomhederne, og Stigning af Priserne paa Produktionen, der vil medføre en almindelig Stigning af hele Prisniveauet — hvad der iøvrigt af Nationaløkonomerne anses for et højst fornødent Incitament til Gavn for den økonomiske Situation i sin Helhed — samt for den almindelige dødelige i Sandhed højst mærkelige Paastand om, at der vil opstaa Vanskelighed ved at faa den for Virksomhederne, ligeledes som Følge af Arbejdstidsnedsættelsen, fornødne kvalificerede Arbejdskraft.

En Paastand, der, naar Hensyn tages til den desværre fremdeles over hele Verden bestaaende Arbejdsløshed, synes mere end søgt.

Denne fuldkomne umotiverede Modstand mod Kravet om Arbejdstidsnedsættelsen maa naturligvis overvindes, og har alle Muligheder for at kunne overvindes, først og fremmest fordi Kravet om 36 Timers Ugen i Dag er lige saa berettiget som Kravet om 8 Timers Dagen var det for Aar tilbage.

Det vilde være logisk at underbygge Kravet om 36 Timers Ugen med Henvisning til det store Antal Arbejdsløse, der har et uafviseligt og berettiget Krav til Samfundet om Ret til Arbejde for derved at kunne forsørge sig og sine fremfor som nu at skulde være henvist til de Smuler, der falder fra Samfundets Bord.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker sig tilsendt _____ Eksemplarer af **Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.**

Navn: _____

Adresse: _____

Men det er ikke det eneste Argument. Det kulturelle Moment bestaar nemlig fremdeles, uanset den ved Gennemførelsen af 8 Timers Dagen større Adgang for Arbejderklassen til at tilegne sig Oplysning og aandelig Udvikling. Muligheden for Udnyttelsen af den nedsatte Arbejdstid er nemlig ikke proportionelt tilstede, idet en Del af Fordelen ved Arbejdstidsnedsættelsen paany er ranet af Kapitalen gennem Rationaliseringen og det dermed muliggjorte forøgede Tempo, hvorved Arbejderne udnyttes i lige saa høj Grad, ja, paa mange Omraader endda i betydelig højere Grad end forud for 8 Timers Dagen. Det nytter derfor kun lidet at henvise til bestaaende Muligheder, naar disse ikke kan udnyttes.

Skal Fordelene ved en Arbejdstidsnedsættelse kunne udnyttes til Bunds for Arbejderne, kræves dertil, at den udnyttende har en frisk og for Indtryk modtagelig Hjerne og yderligere en økonomisk betrygget Tilværelse, saaledes at Sindsstemningen ikke paavirkes af alt for stærke Bekymringer for det timelige.

Der foreligger altsaa fremdeles tilstrækkelig Grund for Arbejderklassen Verden over at samles til Demonstration den 1ste Maj for derved at understrege, at Kravet om yderligere Nedsættelse af Arbejdstiden fremdeles er levende og stadig voksende i Forhold til den forøgede Tilslutning, som Arbejderorganisationerne har.

Vi ved, at Arbejdernes Demonstration i nogle Lande vil blive traadt haardt og brutalt ned, og muligt vil Kammeraterne i disse Lande endog se Demonstrationerne kvalt i Blod, og nogle vil utvivlsomt komme til at betale for deres Deltagelse i Demonstrationen med deres Liv. Lad dette være en Spore for os, der lever i et Land, hvor Arbejderklassen frit kan give deres Opfattelse til Kende, saaledes at der ved stort Fremmøde gives Majdemonstrationen det Præg af Arbejderklassens Enhed, som gennem Aarene har skabt Respekt for de stillede Krav.

Husk, din Plads er ikke som Tilskuer paa Fortovet, naar Demonstrationen gaar gennem Byens Gader, men mellem dine Kammerater under din Organisations Fane.

R—d t.

Bemærk!

Meddelelser om Afholdelse af Generalforsamlinger og Møder, der ønskes optaget i Landarbejderbladet, og Bestillinger paa Landarbejderbladet eller Klager over Bladets Omdeling, sendes i *Landarbejderbladets Konvolutter* til Landarbejderbladets Kontor, Azaleavej 22, København, Valby.

Overenskomster for 140,000 Arbejdere.

Forligsmandens Forslag er vedtaget af begge Parter.

Som bekendt var Forhandlingerne mellem Arbejdernes Hovedorganisation »De samv. Fagforbund«, og Arbejdsgiverforeningen strandet, og Forligsinstitutionen maatte som Følge heraf gribe ind.

Nogen let Opgave var det ikke for Forligsmanden, hvilket fremgaar af, at der var stillet ikke mindre end 86 Mæglingsforslag.

Forligsforslaget har nu været til Afstemning i de respektive Organisationer og er vedtaget af begge Parter, og Overenskomstforholdet er altsaa nu i Orden forsaavidt angaar de organiserede Arbejdere.

Om Resultatet skriver »Social-Demokraten« følgende, som sikkert er i Overensstemmelse med langt de fleste Arbejderes Opfattelse:

»Naar man nu ved Afslutningen af Foraarets Overenskomst-Kampagne skal opgøre Resultatet, kan tre Ting slaas fast:

1. Arbejdsgivernes Krav om Lønnedskæring er slaaet tilbage.
2. De lavest lønnede Fag og andre har naaet betydelige Fremskridt.
3. En ødelæggende Arbejdskamp er undgaaet.

Selv om en Række af Fagene enkeltvis har forkastet deres Forslag, vil ogsaa de uden Tvivl i Helhedens Interesse kunne se de opnaaede Fordele og forstaa Nødvendigheden af at undgaa den Arbejdskamp, som Arbejdsgiverne egentlig saa gerne vilde have haft i Aar. Vi maa nøjes med det opnaaede Resultat. der kunde ikke naas mere i Aar.

— Men ellers vil dette Aars Overenskomst-Situation nok give Anledning til adskillige Drøftelser baade Mand og Mand og Organisationerne imellem.

Arbejdsgiverne anklager i høj Grad Forligsinstitutionen. Os forekommer det med Urette. Den fik et altfor stort Materiale, men det er ikke mindst Arbejdsgivernes Skyld, som ikke vilde forhandle sig til Rette direkte. En Forligsinstitution skal ikke sidde og rette Enkeltheder i 200 Overenskomster. Kun de store Linjer, kun Principspørgsmaalene skal Forligsmanden beskæftige sig med. Paa det Punkt er vi enige med Hr. Julius Madsen, at Parterne maa tale sig til Rette om alle Enkeltheder, før de gaar til Forligsmanden.

Men ogsaa paa et andet Omraade kan vi lære af dette Foraars brogede Situation. En Række Fag staar udenfor Arbejdernes Centralorganisation. Det er et Særsyn for Danmark, i alle Lande med Arbejderorganisationer staar alle Fagforbund som en Selvfølge i Landsorganisationen. I Aarenes Løb har forskellige Fag ment, at de bedre kunde ordne deres Forhold isoleret. Det var forkert, men de troede det. Nu er der ikke Grundlag mere for denne isolerede Stilling. Naar alle Fag efter Loven stemmer sammen, maa de ogsaa alle staa i Centralorganisationen.

Saaledes opfordrer Situationen da ogsaa i høj Grad til forøget Samarbejde og Sammenhold mellem Fagene. Og vi tror, at det maaske er den vigtigste Lære, vi har faaet i Aar.«

Byg Gærdet højere. — Organisationen er Gærdet.

I Arbejderklassens Kamp for taalelige Levevilkaar er den faglige Organisation den afgørende Faktor.

Mange Arbejdere, ikke mindst Arbejdere paa Landet, saavel løse som faste, saavel gifte som ugifte, og da i Særdeleshed Tjenestekarlene, synes ofte, at Tilværelsen behandler dem som Stedbørn, ofte baade tænker og taler de om de bedre stillede Arbejdere, der i Kraft af store, solide og gamle Organisationer er naaet nogle Trin op ad Samfundsstigen, som Mennesker, der sagtens kan, Mennesker, der nærmest maa betragtes som Overmennesker, og som værende en Klasse for sig selv, med hvem den daarligere stillede Arbejder ikke har fælles Interesser, da denne nærmest føler sig svigtet af den bedrestillede Arbejder.

Denne Opfattelse er selvfølgelig lynende falsk, den bedre stillede Arbejder, der i Kraft af et stort, møjsommeligt og kostbart Organisationsarbejde er naaet frem til lysere Vilkaar, har selvfølgelig ogsaa maattet yde store Ofre for at naa dertil, man kommer nu engang ikke sovende til noget her i Verden, i hvert Fald ikke, naar det drejer sig om Forbedring af en Arbejders økonomiske Kaar. Derfor skal de daarligst stillede Arbejdere rette saavel deres Bebrejdelser som deres Skyts i en hel anden Retning, og denne Retning er de uorganiserede Arbejdere, thi de bærer nemlig i første Række Skylden for, at Tusinder og atter Tusinder af Arbejdere hæmmes i Kampen for Livsvilkaarenes Forbedring, de uorganiserede optræder bevidst eller ubevidst som Arbejdsgivernes Lakajer, og bekæmper herved ikke blot deres egne Livsinteresser, men virker som Bremseklods om Benene paa den øvrige Del af Arbejderklassen, naar denne gaar i Breschen for Arbejderklassens økonomiske Rejsning.

De Resultater, som Arbejderklassen har opnaaet i Kampen mod Arbejdsgiverne staar nøje i Forhold til Arbejderklassens faglige Organisationers Styrke, er den faglige Organisation stærk, bliver Resultaterne gode, er den svag, paavirkes Resultaterne i høj Grad heraf, derfor gælder det, at den enkelte Arbejder gør sig klart, at naar Fagorganisationen skal være den afgørende Faktor i Arbejderklassens Kamp, som den maa og skal være, da maa ogsaa hvert enkelt Medlem være med til at udbygge Organisationen, være med i Kampen for Erobringen af Bremseklodsen — de uorganiserede Arbejdere. Et hvert Medlem har i egen saavel som Klassens Interesse Pligt til at være med i Organiseringen af de uorganiserede Arbejderes store Hær.

Man vil da gennem dette Arbejde i Forhold til, hvor energisk det gennemføres, hvor godt det lykkes, kunde spore Bedringen i Arbejderklassens Kaar, og samtidig lære at forstaa Aarsagen til, at nogle Arbejdere er daarligere stillede end andre, man vil da kaste al Surmulen uden Bords og tage sig nyttigere Ting for, nemlig øge sin Indsats i Kampen for Bedring af Arbejderklassens Kaar — en Kamp, der er fælles for den samlede Arbejderklasse, uden Hensyn til hvilket Fag, den enkelte tilhører, eller hvor han geografisk er placeret.

For Landarbejdernes Vedkommende gælder just i disse Dage, da vi staar overfor Skiftedagen, at her findes en særlig Lejlighed til at rette et Fremstød overfor Tjenestekarlene; blandt Tjenestekarlene findes desværre Tusinder af Uorganiserede, gør disse begribelig, at deres Plads er Side om Side med Landets øvrige Arbejdere, hent dem ind i Organisationen, dette er samtidig et Fremstød mod den Del af Arbejdsgiverklassen, som behandler sine Arbejdere med mindst Forstaaelse og største Ringeagt.

Frem til Kamp for Ligestillelsen af Arbejdere i By og paa Land! er det Løsen, hvormed vi drager i Ledding for Erobringen af de uorganiseredes Tusinder.

Styrk Organisationen, giv Arbejderklassen den fornødne Styrke til Klassens Rejsning. *Oliver Tvist.*

Ang. Landarbejderforbundets hidtidige Medlemmers og Afdelingers Forhold efter Sammenslutningen med Dansk Arbejdsmands Forbund.

Vi modtager stadig Forespørgsler fra Afdelinger paa Landet om Afdelingernes og Medlemmernes Forhold efter Sammenslutningen.

I den Anledning skal vi meddele:

1) Landarbejderforbundets Medlemmers Ret til at forblive i Mellemgruppen: B-Gruppen.

I Landarbejderbladet Nr. 33 og i Landarbejderforbundets Cirkulære Nr. 14 er det meddelt, at kun Landarbejderforbundets Medlemmer kunde optages i Mellemgruppen (B-Gruppen) og at der ikke efter 1. Oktober kunde optages nye Medlemmer i Mellemgruppen, samt at man ikke kunde flytte fra A-Gruppen tilbage til Mellemgruppen. Samtidig er det ogsaa fastslaaet, at de af Landarbejderforbundets Medlemmer, som er overgaaet til Mellemgruppen, har en ubetinget Ret til at forblive i denne Gruppe, saalænge Gruppen overhovedet eksisterer, og saadan er det fortsat. Det beror derfor paa Misforstaaelse, naar nogen mener at kunne kræve, at Landarbejderforbundets tidligere Medlemmer skal overflytte fra Mellemgruppen til A-Gruppen. Saadant Krav kan ikke stilles til Medlemmer af Mellemgruppen.

2) Landafdelingernes Ret til at bevare deres Selvstændighed!

I Fællescirkulæret af 30. Aug., Dansk Arbejdsmands Forbunds Cirkulære Nr. 50 og Landarbejderforbundets Cirkulære Nr. 13, er der ret udførligt redegjort for Afdelingernes Forhold, Selvstændighed og Arbejdsomraade. Idet vi i enhver Henseende understreger hvad der er sagt i dette Cirkulære og i Sammenslutningsoverenskomstens Prgf. 15, som vi ogsaa henviser til, skal vi fremhæve, at saavel Overenskomsten som Cirkulæret fastslaar, at Afdelingerne paa Landet i Reglen bestaar og dannes som Sogne- eller Kommuneafdelinger med Hensyntagen til at Afdelingerne faar et rimeligt Medlemstal og et overkommeligt lokalt Omraade.

Det er derfor ikke i Overensstemmelse med Sammenslutningsoverenskomsten, naar man visse Steder forsøger at samle Afdelingerne fra flere Kommuner i en Afdeling, der saa faar et Omraade, som Ledelsen slet ikke kan overvaage eller betjene, og det er ejheller i Overensstemmelse med Organisationens Interesser at saadanne Koncentrasion finder Sted. Paa Landet skal der saa vidt muligt bestaa en Afdeling i hver Sogn eller Kommune — men i Reglen heller ikke flere — fordi saadanne lokale Afdelinger med direkte Forbindelse med Hovedkontoret er en nødvendig Betingelse for at kunne samle alle Egnens Arbejdsmænd, Landarbejdere, Daglejere, Fodermestre og Tjenestekarle i Organisationen, og dette Hovedhensyn for vor Organisation paa Landet maa Afdelingerne paa Landet i enhver Henseende indordne sig under.

Axel Olsen.
Oscar Levinsen.

Tænk.

Giv dig altid Stunder til at tænke. Intet Menneske er saa optaget, at det ikke har Tid til at ofre nogle Minutter paa at tænke over sin egen Stilling. De allerfleste har Tid til at beklage sig, hvis de lever under daarlige Forhold, men man hidfører ikke Forbedringer ved at indskrænke sig til at klage. Man skal hellere give sig til at tænke over, hvad der skal gøres for at faa de daarlige Forhold ud af Verden.

Ved enhver Skiftedag har alle Tjenestefolk deres Tanker henledt paa den ny Plads, som skal tiltrædes efter den 1. Er Husbonden mere medgørlig? Opnaar jeg mere Løn? Faar jeg mon et bedre Værelse? Og adskillige maa endda spørge: Vil det i det hele taget lykkes mig at opnaa en anden Plads?

Naturligvis er der Forskel paa Pladserne, men i de afgørende Forhold vilde der ingen Forskel være, hvis Tjenestefolkene havde forstaaet at sætte deres Krav igennem som alle andre Arbejdere

Er det ikke uværdigt, at man skal tinge og prutte med en Bonde om 10 eller 20 Kr. mere om Halvaaret? Er det ikke nedværdigende for Tjenestefolkene, at de ingen afgørende Indflydelse har paa de Løn- og Arbejdsforhold, som de skal underkastes? Er det ikke et Slag i Ansigtet paa al Boligkultur, at Bønderne skal have Tilladelse til at anvise deres Folk et uhumsk Kammer i Udbygningen?

Det vil sikkert alle Tjenestefolk sige Ja til, men adskillige af dem er endnu ikke naaet længere end til at indrømme disse Sandheder. Endnu har de ikke været saa flotte at ofre blot nogle faa Minutter paa at tænke over, hvilke Midler der skal gribes til for at faa Forholdene ændret.

Hvad har da de andre Arbejdere gjort? De har simpelthen samlet sig i en Organisation og gennem denne Organisations Magt har de været i Stand til at sætte deres Krav igennem.

Hvis en Haandværksmester antager en Svend, er der forud ingen som helst Tale om Løn- og Arbejdsvilkaar. Paa Forhaand er disse fastlagt i en Overenskomst, og efter denne Overenskomst maa saavel Mester som Svend rette sig, hvis der skal blive noget ud af Arbejdsforholdet. Noget lignende gælder for alt andet Arbejde. Kun Bønder, Proprietærer og Godsejere har Eneret paa at sjakre med Løn- og Arbejdsvilkaar overfor deres Arbejdere.

Men det er Tjenestefolkenes egen Skyld.

Var det da ikke paa Tide at frigøre sig for dette Skyldsspørgsmaal overfor sig selv og sine Kammerater?

Tjenestefolk kan jo godt finde paa at melde sig ind i en Boldklub. De sørger som Regel for at blive Medlem af Egnens selskabelige Forening. Men mange af dem er endnu ikke naaet saa vidt at tæke over Nødvendigheden af at staa i den Forening, der skal varetage deres allervigtigste Interesser.

Majdagen vilde derfor være vel anvendt, hvis disse Tjenestefolk ikke blot skiftede Plads, men tillige skiftede Gear i Tankeverdenen og ofrede blot nogle faa Minutter paa at komme til Klarhed over Nødvendigheden af at melde sig ind i den Forening, der for Fremtiden — hvis blot alle er med — træffer Afgørelse om saadanne Løn- og Arbejdsvilkaar, at Arbejdsgiverne ikke kan tilsidesætte dem.

Det koster ikke mange Sekunder at tage Beslutningen, og det kan ikke tage mange halve Timer at gaa hen hos Egnens Fagforeningskasserer og melde sig ind i Fagforeningen.

Ingen Skridt har større Betydning. Ingen Skridt bliver bedre betalt.

Stræk ud!

Tænkeren.

Folket, der bygger.

Her kommer Folket, der bygger vor Jord,
spreder paa Ageren Kornet, der gror,
Høsten, der gulnes, skal vi bringe hjem,
kalde paa Daaden, der fører os frem.
Saa flyv du flammende, du røde Fane
ad Fremtids Veje, kald til Strid;
vi følger trofast din lyse Bane
og kæmper for den nye Tid.

Snart skal vi skue vort lysende Maal,
fælde de Herrer i Kul og i Staal,
sprænge hver Kæde, der snærer vor Fod,
ikke ved Vaaben og ikke ved Blod.
Saa flyv du flammende, du røde Fane
ad Fremtids Veje, kald til Strid;
vi følger trofast din lyse Bane
og kæmper for den nye Tid.

Spredes end Løgnen hver eneste Dag,
Sandhed vil sejre mod Haan og Bedrag,
Tiden vil komme med Frihedens Skær,
Lænkerne falde for Arbejdets Hær.
Saa flyv du flammende, du røde Fane
ad Fremtids Veje, kald til Strid;
vi følger trofast din lyse Bane
og kæmper for den nye Tid.

Viggo Nielsen.

Efter Fritz Brügels Sang: Arbejderne fra Wien.

Forligsmandens Mæglingsforslag

for Landbrugs-, Skovbrugs- og Dræningsarbejde.

Som meddelt i Dagspressen greb Forligsmanden lige før Paaske ind i Overenskomstsituationen for Landbrug, Skovbrug og Dræningsarbejdet og fastsatte Forligsmæglingen til at begynde Langfredag den 19. April.

Det var navnlig Sukkerroedyrkningen, som foranledigede Forligsmandens Indgriben paa dette Tidspunkt.

Forligsforhandlingerne begyndte Fredag Eftermiddag og stod paa til langt ud paa Natten, begyndte saa atter om Lørdagen Kl. 10 Formiddag og fortsatte uafbrudt til Kl. 11 Paaskemorgen.

Først da var det store Stof gennemgaaet og gennemdrøftet med Parterne saa grundigt, at et Mæglingsforslag kunde fremsættes, og Forligsmanden fremsatte da omkring Kl. 12 Paaskemorgen følgende Mæglingsforslag:

De mellem **Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt, De samvirkende Sukkerroedyrkerforeninger** og **Dansk Arbejdsmands Forbund** bestaaende Overenskomster fornyes for 1 Aar fra deres Udløbstid at regne med de Ændringer, om hvilke der er opnaaet Enighed mellem Parterne og iøvrigt paa følgende Vilkaar:

I

I Overenskomsten mellem Parterne angaaende Løn og Arbejdsforhold **for Landbrugsarbejde** foretages følgende Ændringer og Tilføjelser:

§ 5 første Stk. affattes saaledes:

»Arbejderne skal i Henhold til Loven være Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse«.

§ 6 første Stk. affattes saaledes:

I Tilfælde, hvor Landbrugsarbejdere efter Arbejdsgiverens Ønske udfører Arbejde udenfor det egentlige Landbrug og for hvilket der foreligger Overenskomst med andre Fag, aflønnes de i Henhold hertil, medmindre det drejer sig om mindre og uvæsentlige Arbejder, ved hvilke der ikke anvendes Entreprenører. Arbejdsgiveren er dog beretiiget at fradrage Huslejegodtgørelse m. v.

I § 12 tilføjes:

»Ved Afslutning af Akkordarbejde afregnes ved Arbejdets Slutning«.

I § 13 affattes sidste Punktum saaledes:

»Arbejdsgiveren skal selv sørge for Afløsningsmandskab, kan han ikke dette, skal Arbejderen være ham behjælpelig dermed.«

I § 16, 1. Stk., 5. Linie, udgaar Ordet »organiserede«. 2. Stk. udgaar.

I § 20 fastsættes Daglønnen til 5,00 Kr. og 4,50 Kr.

I 5. Linie indsættes efter Ordene »I Høstens 5 Uger«; »og med Indhøstning af Frøafgrøder«.

Som nyt sidste Stk. tilføjes: »Faste Arbejderes Vintertærskning betales med et Tillæg paa 0,50 Kr. pr. Dag.«

I § 22 fastsættes Daglønnen til 3,50 Kr. og 3,00 Kr.

I § 24 fastsættes Satserne til henholdsvis 2,10 Kr. — 1,90 Kr. — 1,70 Kr. og 1,45 Kr.

ad § 32. Den i Stk. 2 fastsatte Betaling ændres til henholdsvis: 71 og 41 Kr.

4. Stk. affattes saaledes:

»For Ungkreaturer betales 31 Kr. pr. Stk. pr. Aar.«

§ 36 affattes saaledes:

Løsarbejdere (Mænd) betales for almindeligt paa Gaardene forefaldende Landbrugsarbejde med et Tillæg til de faste Arbejderes Dagløn af pr. Dag Kr. 1,00, hvorefter Daglønnen er:

I Tiden 1. Marts til 14. November	Kr. 6,00
I Tiden 15. November til 1. Marts	» 5,50
I Høstens 5 Uger, ved Indhøstning af Frøafgrøder og for Tærskearbejde indtil 15. November betales pr. Dag	» 7,15
Vintertærskning betales med pr. Dag	Kr. 6,50
Fyrbødere, Ilæggere og Knyttere ved Halmpressen betales med et Tillæg efter Aftale.	

Daglønnen betales mindst for en halv Dag, og dersom ingen Aftale træffes for halve Dage.

ad § 38. Minimallønnen for Daglejerkarle fastsættes pr. Dag til:

Fra 15. November til 1. Marts	Kr. 2,40
i Resten af Aaret	» 2,80
I Høsten, ved Indhøstning af Frøafgrøder og ved Tærksning før 15. November	» 3,60

ad § 41, Pkt. 2. Prisen fastsættes til 80 Kr. pr. Td. Land. Denne Forhøjelse fordeles forholdsmæssig paa de i Pkt. 3 indeholdte 4 første Satser, og der foretages tilsvarende Rettelse af Betalingssatsen i Pkt. 8, 2. Stk.

I Pkt. 5 tilføjes:

»Tredie Gangs Lugning skal være tilendebragt før Høst, medmindre ekstraordinære Forhold gør sig gældende.«

I Pkt. 6 tilføjes: »For Optagning af Roer efter 15. November betales 10 pCt.s Tillæg til Optagningsprisen. Dette Tillæg kan ikke fradrages en eventuel Efterbetaling.«

I Pkt. 8, 3. Stk. tilføjes i 2. Linie efter »Optagningens Begyndelse«: »paa paagældende Ejendom« og i 3. Linie ændres »4×25« til »4×31«.

Punkt 14—15. Den samlede Betaling for det under Nr. 1, 2 og 3 nævnte Arbejde, samt for Optagning, Afpudsning og Henlægning i Bunker og Tildækning med Blade fastsættes til:

For Sukkerfoderroer	Kr. 84,—
» Foderroer	- 77,—

Punkt 16. Den samlede Betaling for det under Nr. 1 og 2 nævnte Arbejde samt for Optagning, Afpudsning og Henlægning i Bunker og Tildækning med Blade fastsættes til Kr. 66,—.

Den under Punkt 14—16 fastsatte Forhøjelse fordeles forholdsmæssig paa de forannævnte Arbejder, saafremt der ikke opnaas Enighed mellem Parterne om andet.

Betaling for Optagning, Afskæring og Henlægning i Rader, mindst 4 Rækker i hver Rad, fastsættes til:

For Foderroer	Kr. 25,—
» Kaalrabi og Turnips	- 22,—

ad § 56. Minimallønnen for mandlige Medhjælpere fastsættes saaledes:

18—20 Aar	Kr. 560,— aarlig
over 20 Aar	- 660,— »

I § 58 tilføjes i Slutningen: »dog ikke med Brændselsbæring, Rensning under Svin, Høns eller lignende.«

§ 61, 1. Stk. affattes saaledes: »Huslejen for løse Arbejdere, der bor til Leje, og som selv udfører Roearbejde i normalt Omfang eller andet Landbrugsarbejde i tilsvarende Udstrækning, maa pr. Aar ikke overstige 6 pCt. af Husets Ejendomsskyldværdi, forsaavidt Huset er særskilt vurderet. For Huse, der ikke er særskilt vurderet, fastsættes Huslejen paa et tilsvarende Niveau«.

II.

I Overenskomsten vedrørende Skovbrug foretages følgende Ændringer og Tilføjelser:

Timelønnen for Mænd fastsættes til	70 Øre
Overarbejde de første 3 Timer til	90 »
Overarbejde derudover og Helligdagsarbejde til	140 »
Tophugning af store Træer til	90 »
Timelønnen for Kvinder fastsættes til	45 »
Marschpenge til henholdsvis 70 og	45 »

For Skovklasse I og II genindføres Tillæg for Sammenbæring i samme Omfang og med samme Beløb som fastsat i den i 1928 indgaaede Overenskomst.

I Overenskomsten indsættes følgende Satser for Papirtræ 100 cm langt:

— 40 Stk. pr. Rm.	Kr. 3,70
41— 60 » » »	» 4,20
61— 80 » » »	» 4,60
81— 95 » » »	» 5,10
96—110 » » »	» 5,60
111 og derover	» 6,10

Tillægget for knastede Topender fastsættes til 70 Øre pr. Rm.

For Industribrænde fra Roden fastsættes følgende Takster:

pr. Rm.	I. Kl.	II. Kl.	III. Kl.
	2,25 Kr.	2,35 Kr.	2,45 Kr.

Naar Industribrænde oparbejdes af opstillet Træ, betales der et Tillæg af 80 Øre pr. Rm.

ad **Side 13.** For Afkortning af Snitgavn og Brænde i Løv- og Naaleskov i mindre Længder end 60 cm gives for hver paabegyndt 10 cm under 60 cm et Tillæg af 12 Øre.

For de i Overenskomsten herefter indeholdte Satser bortfalder Fradraget af 1931, og Satserne forhøjes med 2 pCt.

III.

I Overenskomsten vedrørende Dræningsarbejde foretages følgende Ændringer og Tilføjelser:

Den normale Arbejdstid er 8 Timer daglig og falder i Tiden mellem Kl. 7 Morgen og Kl. 5 Aften. Arbejde udenfor den normale Arbejdstid eller udover 8 Timer betales for den første Time efter normal Arbejdstids Ophør med et Tillæg af 25 pCt. af Timelønnen, for den anden Time med et Tillæg af 33⅓ pCt., for Tiden derefter indtil Kl. 20 med et Tillæg af 50 pCt.. derudover samt for Søn- og Helligdagsarbejde betales med et Tillæg af 100 pCt. Dette gælder ogsaa for Akkordarbejde.

Sidste Punktum i § 1 udgaar.

Betalingen for Timelønsarbejde fastsættes til 105 Øre.

§ 4 affattes saaledes:

Maaling af Grøfternes Dybde til Afregning sker ved at maale Dybden for hver 20 m, og Middeltallet af samtlige maalte Dybder angiver Tallet, hvorefter Afregningen gives. Det første Dybdemaal tages 2 m fra Hovedgrøften. Ingen Grøft betales fuldt ud, før den er færdiggravet. — Forskudsvis Udbetaling finder Sted en Gang om Ugen efter Timebetaling for den Tid, der er arbejdet forsaavidt der er udført Arbejde for saa stort Beløb.

Ligger et Grøftemaal mellem 2 Satser, betales efter den højeste Sats.

I § 5 ændres 300 cm til 250 cm.

Til § 7. De 5 sidste Linier i Tabellen udgaar.

Efter Tabellen tilføjes:

»For Grøfter til Rør paa over 3" betales et Tillæg paa 3 pCt. for hver Tomme Rørene er større end 3". Hvor Spidsgravning udføres som Specialarbejde, tildeles den ene Trediedel af ovenanførte Tillæg Spidsgravningsarbejdet. Tillæget paa de 3 pCt. beregnes efter Prisen paa den færdige Grøfts Dybde.«

Akkordsatserne for de i Paragraffen anførte 3 Grupper samt for Sløjfning af Grøfter tillægges 7 pCt.

Der indsættes i Overenskomsten følgende Bestemmelse:

»I den Udstrækning, det er overkommelig, stiller Arbejdsgiveren et Skur eller lignende Opholdsrum til Læ for Arbejderne mod, at disse selv renholder Skuret. Hvor saadant Skur eller Opholdsrum ikke kan stilles til Raadighed uden større Udgifter for Arbejdsgiveren, sørger han ved Halm og Sække for det strengt nødvendige Læ for Arbejderne i Spisepausen.«

§ 10 udgaar.

Nærværende Mæglingsforslag er at betragte som en Helhed, og Resultatet af Afstemningen over det vil derfor være at opgøre i Overensstemmelse med de i Forligsmandslovens § 8 indeholdte Regler.

København, den 21. April 1935.

sign. **Dreyer.**

Forligsmandsforslaget.

Hvad betyder det?

Forligsmandens Forslag for Landbrug, Skovbrug og Dræningsarbejde er i Fortsættelse af den Linie, der ligger i Forligsmandens Forslag for Industriens Vedkommende.

Forslaget byder paa Forhøjelse af Lønningerne og Forbedringer i Arbejdsvilkaarene, og er disse Forbedringer ikke saa stærke, som vi havde ønsket dem, saa staar Forligsmandsforslaget dog helt i Lønfremgangens Tegn.

For Landbrugsoverenskomstens Vedkommende

betyder Forslaget, at Daglønningerne for gifte Mænd forhøjes med 35 Øre pr. Dag, saaledes at Sommerdaglønnen bliver 5 Kr. for faste Arbejdere og 6 Kr. for Løsarbejdere, medens Vinterdaglønnen bliver 450 for faste og 550 Øre for løse Arbejdere.

Hertil kommer saa, at Indhøstning af Frø ogsaa betales med Høstdagløn, som bliver 6 Kr. for faste og 7,15 Kr. for løse Arbejdere, og endelig, at der for Vintertærskning betales et Tærsketillæg paa 50 Øre til faste og 100 Øre til løse Arbejdere. Betalingen for Vintertærskning bliver herefter for faste Arbejdere 5 Kr. og for Løsarbejdere 6,50 Kr. pr. Dag.

Kvindedaglønningerne stiger med 20 Øre pr. Dag, Malkearbejdet med 10 Øre, *Betalingen for Pasning af Kreaturer* stiger med 1 Kr. pr. Aar pr. Kreatur, og der ydes fuld Betaling for Ungkvæg selv om de overstiger Halvdelen af Malkekøernes Antal.

Daglejerkarlenes Dagløn stiger med 25 Øre og **Tjenestekarlenes Minimalløn** med 60 Kr. aarlig til 560 og 660 for Karle paa 18 og 20 Aar.

Roearbejdets Betaling.

Priserne for Roearbejdet stiger en Del. For Sukkerroernes Vedkommende sættes Prisen op fra 73 Kr. til 80 Kr. pr. Td. Land, altsaa med 7 Kr. pr. Td. Land. Dertil kommer Bestemmelsen om 10 pCt. Tillæg for Optagning af Roer efter 15. November, hvilket betyder et Tillæg paa ca. 360 Øre mere pr. Td. Land.

Sukkerfoderroer, Foderroer, Turnips og Kaalrabi faar hver et Tillæg paa 5 Kr. pr. Td. Land.

Bestemmelsen om at Tredie Gangs Lugning skal være færdig før Høst, er ogsaa nyindsat efter Krav fra Arbejderne.

I Landbrugsoverenskomsten indføres, som det fremgaar af Mæglingsforslaget, en ny Affattelse af § 6, Stk. 1, de af os krævede Ændringer af §§ 12 og 13, og en fuldkommen Omkalfatring af § 16 i den af os krævede Retning.

Endelig kommer til Beskyttelse for Tjenestekarlene den af os krævede Tilføjelse til § 58, og sluttelig den nye Affattelse af § 61, første Stykke, om Huslejens Størrelse. Denne Bestemmelse lægger en stærk Dæmper paa de idelige Lejeforhøjelser paa Landet og gør det muligt at føre en virkelig Kontrol med at Huslejen holdes indenfor rimelige Grænser.

For Skovbrugsoverenskomstens Vedkommende

betyder Mælingsforslaget, at Timelønnen forhøjes med 3 Øre til 70 Øre, og at Akkordfortjenesten stiger med 5—6 pCt. derved, at de 2 pCt. Nedsættelse fra 1931 bortfalder og at Priserne af 1930 tillægges 2 pCt. samt at de før 1930 gældende Tillæg for Sammenbæring etc. genindføres i Overenskomsten og endelig at der indsættes nogle nye Akkorder, og der sættes Tillægspriser for Afkortning af Snitgavn etc.

For Dræningsoverenskomstens Vedkommende

medfører Forslaget, at Timelønnen stiger 7 Øre, nemlig fra 98 til 105 Øre, at samtlige Akkorder for Gravning og Dækning stiger 7 pCt., at der gives et Tillæg for Gravning af Grøfter til Rør paa over 3 Tommer, hvilket Tillæg stiger med 3 pCt. for hver Tomme Rørene er større end 3 Tommer. Det er altsaa et Tillæg for Spidsning til større Rør og for Gravning af brede Grøfter. Overenskomsten tilføjes Bestemmelser om 8 Timers Arbejdsdag og om Regler for Overarbejde, og nye Regler for Opmaaling af Grøfterne (for hver 20 m). Endelig optages i Overenskomsten Bestemmelser om Læ for Dræningsarbejderne i Spisepauserne og Bestemmelserne om Pristalsreguleringen i § 10 udgaar.

Det er i Hovedtræk de Ændringer i Overenskomsterne, som er Følgen af Forligsmandens Forslag.

Oscar Levinsen.

Ungdommen og Fagbevægelsen paa Landet.

Uddrag af et Foredrag af Jens P. Pedersen Vithen, holdt ved Kursus mellem D. s. U. og D. A. F. paa Landet gennem Vinterens Løb.

I.

Vi har nu, ganske løst, set paa Fagbevægelsens Struktur, fra den begyndte som smaa spredte Organisationer, der ingen rigtig Føling havde med hinanden, og til den mægtige Faktor i det danske Samfund, som den danske Fagbevægelse nu har udviklet sig til. Og hvis Betydning stadig vil blive større, eftersom Centralisationen faar mere og mere Form, og alle Fagforeninger kommer ind i de samvirkende Fagforbund.

Vi har set, hvor de kommer fra, de mange nye Rekrutter, vi i den senere Tid har faaet ind i Fagbevægelsen paa Landet. Fra Husmandshjem, Landarbejderhjem, Arbejdsmandshjem, Haandværkerhjem. **Ja, endog enkelte fra Gaardmandshjem.**

Vi har set, hvorfor de er kommen ind i vore Rækker, enten det nu har været som levende, begejstret Fagforeningsmand og Socialist, eller paa Understøttelsesproblemet, og vi har set paa, hvordan vi maa gribe Sagen bedst an, for at holde paa disse nye tusinder, naar der igen kommer Opsving og Ordning i det økonomiske Liv, og de ikke længere er saa økonomisk afhængige af Organisationerne som nu.

Lad os nu, til Slut, trække det hele sammen om dette Problem: **Hvad har vi tilbage at organisere paa Landet, og hvor trænges der til at forbedres i de mange forskellige Fag paa Landet.**

Lad mig tage det sidste først.

Nu er vi kommen over den vanskelige Periode, hvor L. A. F. og D. A. F. laa og bekæmpede hinanden midt i Krigen med Arbejdsgiverne. Nu venter de mange tusinder af Landarbejdere, Arbejdsmænd, Skovarbejdere, Mejerister (som godt nok ikke hører til føromnævnte Organisation, men alligevel er med i den store Flok, hvor der skal sættes ind) Resultater af denne gigantiske Sammenslutning af to betydelige Fronter til een.

Disse Kammerater har først og fremmest Krav paa Resultater. De udenfor kommer jo siden hen, men det er jo som Regel saadan, at de udenforstaaende er med til at høste de Goder, som de organiserede, ofte gennem store økonomiske Ofre, har tilkæmpet sig.

I vil sikkert sige til mig: »Vi har jo dog vundet vældige Fremstød, siden Fagbevægelsen begyndte, er det ikke klogest at slaa sig til Ro med det foreløbigt i denne Uroens Tid.« Javel, der kan være meget rigtigt i dette, men forstaa ogsaa, at Fagbevægelsen har helt andet Menneskemateriale at arbejde med nu, end skal vi sige **før 1930.**

Jeg arbejder selv for Tiden som Skovarbejder. Hvor er det interessant i Spisepauserne at sidde og lytte til Samtalerne mellem de yngre og ældre Arbejdere. Deres forskellige Synsmaader overfor Arbejdets Udførelse, Tempoet og Forholdet til Arbejdsgiveren og Arbejdslederen. **Den er desværre ikke til vi unges Begunstigelse.** Men det er naturligt! — **Og hvorfor?**

Ja, ikke fordi, at vi unge har mere Mindreværdsfølelse end de ældre, ej heller at Arbejdsgiver og Lederne er værre. Tvært imod har Arbejdernes **Vilje til Rejsning** op over Hverdagens graa Slid **affødt Respekt,** der nok skal holde, saa længe vi har Magt og Evne til at holde os deroppe.

Jamen, hvad er da Grunden til, at Arbejdet forceres, og at selv om Overenskomsterne er forbedret i en ikke ringe Grad, saa er Resultaterne ikke i det praktiske Arbejde forbedret i en saadan Grad, som man ofte har ventet, netop fordi Arbejdet er bleven forceret og dermed indirekte forringet med Hensyn til Betalingen.

Grunden er den, at vi unge først og fremmest har mærket Arbejdsløshedens Rædsler. Og selv om man faar Arbejde, er det jo som oftest kun for en kort Periode, saa Rædslen ligger stadig gemt i Sindet. Derfor forceres Arbejdet, for om muligt at have Chance for at blive paa Arbejdspladsen noget længere, naar man udfører meget Arbejde, og ogsaa for **at tjene saa meget som muligt** den korte Tid, man har Arbejde. Derfor bliver Forholdet til Arbejdslederen ogsaa et andet, end da i var unge, ældre Partifæller.

Se, da I var unge, var Tiden en anden. Der var Muligheder nok. Var I ikke tilfreds paa en Arbejdsplads, gik I til en anden, **alle** havde Brug for Jer.

Saadan er det ikke for vi unge. I kunde drømme og haabe paa en fast Bund i Tilværelsen: Hus, Hjem og Børn, som I haabede skulde faa en endnu lykkeligere Ungdoms- og Manddomstid end den, der havde formet sig for Jer. De Drømme og Forhaabninger blev knust for Jeres Børn. Thi Jeres Børn, ældre Partifæller, det er jo vi unge, der nu skal til at **overtage Jeres Værk paa godt og ondt.** Det gode, I har bygget op, arbejder vi videre med. Det onde, som I ikke magtede at bortrydde, bliver det altsaa kommende Generationers Opgave at løse.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne stille I ældre et Samvittighedsspørgsmaal: Og lad mig, efter de Erfaringer, jeg, trods min unge Alder, har gjort paa disse Omraader, give mit Svar derpaa.

Har I, fra Jeres Børn kunde begynde at føje Tanke til Tanke, **belært dem om Arbejderbevægelsens Historie?** Har I søgt, saa vidt det stod i Jeres Magt, at gøre det Slægtled, I har opdraget, til **levende, skabende Socialister,** der forstaar at være det i **Hverdagens Gerning.** Og har I, saa vidt Jeres økonomiske Forhold tillod det, faaet Jeres **ufaglærte Børn** ind i de **ufaglærtes Organisation?**

Svaret maa blive, helt oprigtigt, at I har forsømt det en Del.

Se paa D. s. U. Vi har nok dér de sidste Aar haft en støt og god Fremgang, men i Forhold til Socialdemokratiet er det dog for lidt. Hvor drager Ungdommen fra de socialdemokratiske Arbejderhjem paa Landet hen? Ja, nogen til os, men mange Gange ogsaa til Organisationer, der gaar mod vore Interesser.

Det er som Regel ikke Arbejderungdommen, der fører Tonen an i Landsbylivet — tværtimod. Det er som oftest en lille Kreds fra den anden Side. Det burde jo dog være os. Vi er jo dog de mange. **Lad os tage dette op til alvorlig Overvejelse.**

Og saa det sidste. De faglige Organisationer. Havde vi tilfulde forstaaet at faa Ungdommen med paa dette Omraade, havde faglige Organisationer paa Landet været større, end de nu er

Mangen Arbejder fra Byen maa jo koste ikke saa lidt paa deres Børn, gennem fire—fem Aars Læretid. Det vilde være af stor Gavn, hvis Forældrene paa Landet vilde støtte deres Børn noget mere moralsk og økonomisk med at faa dem, selv naar de er Landarbejdere, **ind i deres faglige Organisation.** De var ikke saa lidt mere rustet til Livets alvorlige Kampe. Organisationerne fik jo ogsaa derved større Slagkraft, der er nødvendig for at opnaa de Resultater, vi venter af dem gennem Fremtiden.

Saa har vi Pigerne. Arbejderdøtrene paa Landet. Det er af uhyre Betydning for Fremtidens Arbejderbevægelse at ogsaa Kvinderne paa Landet er med i det politiske Arbejde, **ikke mindst hvor der skal opdrages.**

Hvad er der ikke forsømt paa de Omraader. Se paa Gaardmandsdøtrene og de fra Smaamandshjemmene, deres vidt forskellige Opdragelse og Uddannelse. Det er naturligt, at det ofte er Gaardmandsdøtrene, der præger Arbejderdøtrene. De første drager efter en god Skoleuddannelse (som Regel Realskole) paa Kursus, Husholdningsskoler, Højskoler o. s. v., Steder, hvor de faar at vide om Livets gode og skønne Værdier. De sidste, fra Landsbyskolens Uddannelse, derefter **Sliddet,** til de selv stifter Hjem, ja, og saa de traditionelle Lørdagsballer og en Biograftur om Søndagen.

Lær dem om, hvad D. s. U. vil og faa dem derhen og giv dem saa ogsaa et lille Vink om **Husassistenternes Fagforening.**

Og med Hensyn til Højskolen. Ja, der har A. O. F. netop sat ind, saa Vejen er gjort nogenlunde let, blot Viljen og Forstaaelsen er der. Plads er der nok af for Sommerpigerne paa vore Arbejderhøjskoler endnu. **Bliver der for lidt Plads, skaffes der sikkert mere.**

Ja, dermed Slut. Vi har meget at udrette i kommende Tider. Den Generation, der var før os, havde den Opgave at bane Vejen for vore Ideer. Nu bliver det vor hi-

storiske Opgave at gennemføre dem i praktisk Arbejde. **Lad os ikke svigte.**

Vi har maaske forsømt meget, men lad os ikke skue tilbage, det er Fremtiden det gælder, og vi kan indhente det forsømte. Der er nok at tage fat paa, hvor saa meget opløses i denne Gæringens Tid. Nuvel, lad os udnytte det og skabe det nye, der vil komme frem af det gamle.

Saa har vi ikke svigtet, men tillige gjort et Stykke Arbejde, **først og fremmest for vor egen Tid og os selv, men ogsaa for de, der kommer efter.**

Skal vi saa begynde at tænke paa den næste Skiftedag.

Da jeg forleden traf Redaktøren af Landarbejderbladet, bad han mig om at skrive en Artikel til Skiftedagsnummeret. Jeg lovede at gøre et Forsøg, men fortrød det hurtigt, dog — efter at have surmulet i nogle Dage kom jeg til at tænke paa, at der dog vist alligevel nok kunde være Ting, som jeg kendte lidt til, og som jeg kunde skrive om.

Skiftedagen er jo ikke alene en Dag, hvor Landbrugets Medhjælpere skifter Plads. Det er jo paa en Maade Markedsdage, Dage, hvor der købslaas om en Vare, nemlig Medhjælperens Arbejdskraft, det er ligesom at der paa disse Skiftedage 1.—2.—3. Maj sættes en Notering for denne Vare, og viser Lønningerne nedadgaaende Tendens, saa kan man være overbevist om, at den borgerlige Presse nok skal søge dette publiceret helt ud i de yderste Kroge af Landet, og der er jo ingen Tvivl om, at dette gør sin Virkning for de Fæstemaal, der i de Dage bliver indgaaet ud over Landet.

Spørgsmaalet er nu, hvad kan Medhjælperne gøre for at modvirke saadanne nedadgaaende Løntendenser?

Her er vi jo ved ikke alene Skiftedagens men hver eneste Dags mest brændende Spørgsmaal. Mange vil maaske sige, der kan ikke gøres noget effektivt, med andre Ord sige som de svenske Karle, der kom her til Landet i stort Antal i min Barndom, og det kneb for dem at faa Beskæftigelse: Vi gaar for, hvad Herren vil give. Hvis Medhjælperne er af den Opfattelse, ja, saa skal man ikke vente nogen Lønstigning til denne eller senere Skiftedage.

Man maa jo imidlertid huske, at der er sket adskillige Ting siden Landet oversvømmedes af billig svensk Arbejdskraft. Vi har senere haft de polske Sæsonarbejdere, hvilket var et udmærket Middel til at holde de danske Tjenestekarles Lønninger nede, ja ikke alene Tjenestekarlene, men vel i endnu højere Grad de gifte Landarbejderes Kaar blev forrigede ved denne Import af billig Arbejdskraft. Det er saaledes ikke af ny Dato, denne Lyst hos Landmændene til at byde deres Medhjælpere de ringeste Kaar at arbejde under, men hvad kunde vi dengang sætte op imod det? Intet. Vi stod i høj Grad ene, vi maatte nøjes med til Tider at knytte Haanden i Bukselommen og saa forresten tie og taale, der var ingen, som spurgte os til Raads, og der var heller ingen Steder, hvor vi kunde hente Raad og Støtte.

Der var ingen Organisation eller Arbejdsløshedskasse, vi sparede Kontingentet, ja, — det var en dyr Sparsommelighed.

Naar man i Dag kaster Blikket tilbage og ser, hvorledes Forholdene saa ud for Landbrugets Arbejdere for 20 Aar siden, og hvordan de har udviklet sig til i Dag, ja, saa maa man indrømme, at der er sket en kolossal Forandring. Som før nævnt var der ingen Organisationer for Arbejderne paa Landet, hverken faglige eller politiske, og Forholdene var derefter. Jeg husker saaledes i 1914, at jeg som Herregaardsarbejder kom til en fremmed Egn og fik Arbejde, da jeg havde boet der et Stykke Tid, spurgte jeg en anden Arbejder om, hvordan Partistillingen var indenfor Sogneraadet. Ja, svarede han, vi har jo Flertallet. Død og Pine, siger jeg, er Socialdemokratiet saa stærkt repræsentret her? Næh, jeg mente da de Radikale, siger han. Altsaa for kun 20 Aarsiden, var Stillingen saaledes i den Kommune, og kan vist godt sige i de allerfleste Landkommuner.

Tjenestefolkene skulde være udstyret med *Skudsmaalsbog*, og den gældende Tyendelov fra 1854 dannede Grundlaget for ethvert Fæstemaal paa Landet. I den Periode, hvor der var noget at bestille i Landbruget, kunde Landmændene importere Polakker hertil, ja vi var oppe paa at have 14,000 Polakker som Sæsonarbejdere. Denne Arbejdskraft var nøjsom og derfor billig for Landmændene.

Nu staar det ikke Landmændene frit at importere Polakker, nej, de maa henvende sig til Ministeriet om Tilladelsen, og Landarbejdernes Organisation bliver taget med paa Raad om dette Spørgsmaal, og det er nu snart mange Aar siden, at der er importeret udenlandsk Arbejdskraft til Landbruget.

Tror nogen mon, at det er Landmændene, som har draget Omsorg for, at denne Import blev standset, eller at Landarbejdernes Organisation blev medbestemmende om dette Spørgsmaal, nej, det er de organiserede Landarbejdere, der i Kraft af deres Sammenhold har skabt sig Indflydelse. — Tyendelov og Skudsmaalsbog er afskaffet, og en mere human Medhjælperlov for yngre Medhjælpere er traadt i Stedet, og endelig maa man huske, at i Dag er Stillingen saaledes, at der findes faglige Organisationer for Arbejderne overalt i Landet, ingen Landarbejder kan i Dag undskylde sig med, at der ikke er Adgang for ham til at blive Medlem af en Fagforening, Rammerne er i Orden, og de skal udfyldes, og det er Jer, som endnu staar udenfor, der skal udfylde disse Rammer. Den Dag, da vi alle staar samlet, da bliver det ikke Landmændene og Fæstekontorerne, der dikterer de Vilkaar, hvorunder vi skal arbejde.

Ved hver Skiftedag er der mange Pladssøgende, som ærgrer sig over de ringe Kaar, der bydes dem, disse Ærgrelser kan undgaas, hvis vi alle er enige om, at inden næste Skiftedag skal den store Medhjælperskare være samlet i Landarbejdernes Organisation, som er en Gruppe under Dansk Arbejdsmands Forbund. Lad os derfor nu tilrettelægge Agitationsarbejdet til næste Skiftedag, saaledes at vi kan jage Skuffelserne og Ærgrelserne fra de forløbne Skiftedage paa Flugt og møde frem med Vilje og Energi til igennem vor Organisation at skabe bedre og mere betryggegnde Forhold for Landbrugets Medhjælpere, det kan gøres — men — der skal Vilje, og der skal Forstaaelse til, saa skal det ogsaa naaes.

Den gamle Herregaardsarbejder.

Vil du være med til at organisere de unge Landarbejdere, saa deltager du i Skiftedags-Agitationen. Ved at udfylde omstaaende Bestillingsseddel, kan du faa tilsendt Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.

Bemærk.

Tillidsmændene bedes erindre, at Landarbejderbladet ikke skal anmeldes til Medlemmer, som tilflytter fra en anden af Landarbejderforbundets Afdelinger. Saadanne Medlemmer faar nemlig Bladet leveret ved paa deres gamle Bopæl at meddele den nye Adresse til enten Landpostbudet eller paa Postkontoret.

Forslag til
Mindstelønninger og Arbejdsvilkaar samt Fæsteseddel

for Tjenestekarle og Daglejerkarle

for Aaret fra 1. Maj 1935 til 1. Maj 1936.

Udarbejdet paa Landarbejderforbundets Lønsagsdelegeretmøde den 26. Januar 1934 af et Udvalg af Delegeretmødets Tjenestekarle for hele Landet.

Mindstelønninger og Arbejdsvilkaar for Aaret fra 1. Maj 1935 til 1. Maj 1936.

For Karle over 20 Aar:

Sommerlønnen

pr. Maaned: Maj, Juni og Juli 80 Kr., Aug., Sept. 90 Kr., Okt. 80 Kr. ..... ialt 500 Kr.

Vinterlønnen

pr. Maaned: Nov. 60 Kr., Dec., Jan. og Febr. 35 Kr., Marts 50 Kr., April 60 Kr. ..... ialt 275 Kr.

Ialt Aarsløn 775 Kr.

Til Forkarle, Staldkarle, Maskinkuske og Karle med særlig Uddannelse og særligt Ansvar **ydes Tillæg** efter Aftale.

For Karle fra 18—20 Aar:

Sommerlønnen

pr. Maaned: Maj, Juni og Juli 65 Kr., Aug., Sept. 75 Kr., Okt. 65 Kr. ..... ialt 410 Kr.

Vinterlønnen

pr. Maaned: Nov. 40 Kr., Dec., Jan. og Febr. 35 Kr., Marts 40 Kr., April 50 Kr. ..... ialt 235 Kr.

Ialt Aarsløn 645 Kr.

Daglejerkarle,

der faar Kost og Logi i Ugens 7 Dage, ydes følgende Dagløn:

Decbr., Jan. og Febr.	Kr. 2,50
Resten af Aaret	» 3,50
Høstarbejde samt Tærskning før 1. Decbr.	» 4,50

Arbejdstid:

1. April—1. Nov.: 10 Timer, 1. Nov.—15. Nov.: 9 Timer, 15. Nov.—1. Dec.: 8½ Time, 1. Dec.—1. Marts: 8 Timer, 1. Marts—15. Marts: 9 Timer, 15. Marts—1. April: 9½ Time.

Overarbejdet

betales med 80 Øre pr. Time, Helligdagene med 1 Kr. Til Overarbejde hører dog ikke almindeligt Morgenarbejde i Staldene, ligesom faste Karle maa have Hjemmetur paa Omgang paa Helligdagene.

Karlekamrene

maa være efter Medhjælperlovens og Landsoverenskomstens Forskrifter. **Kosten** maa efter Medhjælperloven være sund, nærende, tilstrækkelig og afvekslende.

Roearbejdet

betales efter de stedlige Priskuranter.

Forkarle og ugifte Kreaturpasseres Løn

forhøjes efter Aftale i Forhold til Ansvar, Alder, Uddannelse, Koantal og Malkearbejde.

Iøvrigt gælder den mellem Landarbejderforbundet i Danmark og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt eksisterende Overenskomst for nævnte Arbejdsforhold.

Fæsteseddel.

Underskrevne .....

.....

bekræfter herved at have fæstet .....

.....

som .....
(Stillingens Art)

for Tiden fra d. / 193 til d. / 193 for følgende Løn, der udbetales maanedsvis bagud.

Maanederne Maj, Juni, Juli, Oktober .. Kr.....
August, September ..... - .....
Ialt for Sommeren.. Kr.....

Maanederne November ..... Kr.....
December, Januar, Februar ... - .....
Marts ..... - .....
April ..... - .....
Ialt for Vinteren.. Kr.....

Desuden Kost og Logi i Overensstemmelse med Medhjælperloven.

Særlig Aftale ang. Arbejdet: .....

.....

.....

Arbejdstid: 1. April til 1. November 10 Timer, November og Marts Maaneder 9 Timer, December, Januar og Februar Maaneder 8 Timer.

Overarbejde betales med 80 Øre pr. Time, Søn- og Helligdagsarbejde med 100 Øre pr. Time. Til Overarbejde hører ikke almindeligt Morgenarbejde i Stalden, ej heller Hjemmetur paa Omgang Søn- og Helligdage.

Roearbejde i Akkord betales efter den stedlige Priskurant. Ved dette og andet Akkordarbejde fradrages for Kost, Logi og fast Løn daglig 1 Kr. 25 Øre + 1/25 af Maanedslønnen.

Iøvrigt gælder den mellem Landarbejderforbundet i Danmark og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt eksisterende Overenskomst for nævnte Arbejdsforhold.

Medunderskrevne Medhjælper bekræfter at være indgaaet paa ovenstaaende Betingelser, og at have faaet udleveret Genpart af nærv. Fæsteseddel.

....., d. / 193

Som Arbejdsgiver: Som Medhjælper:

....

Bliver Medhjælperne snydt?

En Skiftedag er forestaaende. Mange, organiserede saavel som uorganiserede Medhjælpere, søger nu nye Pladser til 1ste Maj. Hver af disse Medhjælpere er enige med sig selv om, kun at sælge deres Arbejdskraft saa dyrt som gørligt, og hvorledes foregaar saa dette? Ja vi kender det saa ualmindeligt godt, saa en nærmere Omtale i Grunden er overflødig, men lad os kigge lidt paa det alligevel. Fæstekontor, Medhjælperen kommer ind, spørger om Plads, og faar Besked: Plads hos Proprietær den og den, Lønnen er 300 Kroner for Sommeren, »dejligt Værelse« og »prima« Kost, jo alt er Tip Top. Medhjælperen sætter Tankerne i hurtig Bevægelse. »Skal jeg snuppe Tjansen, eller vente og se om Lønnen eventuelt bliver lidt større, eller er Tilbudet af Medhjælpere saa stort, saa jeg ved at vente, risikerer at Lønningerne dumper nedad i Stedet for.« Er det nu en organiseret Medhjælper, der har sin Medlemsbog i Orden til sin Organisation, ja saa er Beslutningen ikke saa forfærdelig svær, thi for ham stiller dette Tilbud sig noget mere enkelt, og lad os saa se lidt paa, hvilke Spørgsmaal det er. 1) Er Lønnen den overenskomstmæssige, den som er gældende imellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Arbejdsgiverforeningen? 2) eller er Lønnen ligesaa stor, som den, der er udarbejdet i min Kredsorganisations Priskurant? Er Løntilbudet ikke det, siger han absolut »Nej Tak« til Tilbudet, »jeg skal ikke nyde noget.« Thi for den organiserede Medhjælper er Risikoen for Arbejdsløshed, grundet paa Arbejdsgivernes Misbydelse af Arbejdskraften, ikke særlig stor, han behøver ikke at gaa for hvad »Naadigherren« vil give, han behøver ikke at sulte, eller at rende paa Landevejene for at sælge Brevpapir eller »Livets Kamp«, thi han har jo sin Arbejdsløshedskasse, hvorfra han kan faa det allernødtørftigste til Livets Ophold, ligesom Chancen for at faa et Par Dages Arbejde, eller Roearbejde, alletider er tilstede. Anderledes med den uorganiserede Medhjælper, thi her er ingen Arbejdsløshedsforsikring til at dække eventuel Arbejdsløshed, selv om ogsaa de ovennævnte Chancer for ham er tilstede. Efter en kort Overvejelse tager den Uorganiserede det Standpunkt, ikke at vilde have Pladsen, thi han ønsker ikke at arbejde for saadan en »Fedtsyl« til Bonde.

Arbejdsgiveren, der selv er tilstede paa Fæstekontoret, trækker beklageligt paa Skulderne, samtidig med at han smiler ironisk, thi for ham er Spørgsmaalet ikke om Medhjælperen hedder Per eller Poul, det er ham revnende ligegyldigt, for han ved af Erfaring, at den næste Uorganiserede eller den næste, eller næste, eller fjerde eller femte tager Pladsen til den tilbudte Løn, og saa har han jo faaet sin Vilje, »den kære Arbejdsgiver«. Medhjælperne, der sagde »Nej Tak«, har jo ogsaa faaet deres Vilje, aah jo et Par Timer, eller et Par Dage, og saa? Jo, der er stort Tilbud paa Medhjælperarbejdskraft, og det er der jo netop i disse forbandede Tider, tja saa maa den Uorganiserede almindeligvis alligevel krybe til Korset, enten til den før nævnte Løn, eller hvad der nu sker mest, til en endnu ringere Løn. Tableau, hvem var det saa, der fik sin Vilje? Det er nu ikke svært at regne ud, det var s'gu Arbejdsgiveren. Og saa stiller Spørgsmaalet sig nu: »hvis nu hver enkelt Medhjælper var organiseret, hvem vilde saa være løbet af med Sejren? Hvem vilde saa have faaet sin Vilje? Ja, derom er der ingen Tvivl, thi som organiseret Medhjælper vilde Arbejdsgiveren ikke kunde faa nogen som helst Medhjælper til Lønninger under Organisationens Overenskomst eller Priskurant. Solidaritetsfølelsen hos de organiserede Arbejdere har nemlig alletider været Arbejdsgiverne en nederdrægtig Hindring for at sætte Lønningerne saa lavt som muligt. Og dog!

.... *Arbejdsgiverne »belukser«!*

Vi vender tilbage til Fæstekontoret, og vi forudsætter, at den tilbudte Løn er fuldt paa Højde med Overenskomsten eller Priskuranten. Medhjælperen »nupper« Pladsen, fæstes for et halvt Aar, og er han organiseret, mener han at alt er i skønneste Orden, thi han faar maaske ikke alene Løn efter Overenskomsten, ja maaske oven i Købet et Par Tikronesedler mere end den overenskomstmæssige, og saa kan hans Organisation da ikke berejde ham noget. Og saa? Selvfølgelig møder han i sin nye Plads, slider og slæber, og faar af og til fem eller ti Kroner i Forskud paa sin Løn, og alt ser ud til at være lutter Idyl.

Det bliver varmt, dejligt varmt, herlig tør Sommer med 20 a 25 Graders Varme om Dagen og en Snes Stykker om Natten (som f. Eks. sidste Sommer), det kniber for Husmoder eller Jomfru at holde det indkøbte »Ferske« friskt, men da det er indkøbt, skal det ogsaa bruges, selv om Kødet har faaet en grim »Tanke«, Flæsket er blevet »surt« eller Farsen til Søndagsbøfferne er bleven »levende». Ergo i Borgerstuen med det, puh, Medhjælperne kan lugte der er meget »tankevækkende«, klager til Arbejdsgiveren over Maden, der loves bedre Mad, og det skal aldrig, aldrig ske mere! Men Loven er ærlig, Holden besværlig, særlig hvis man har købt »Kyd« for Pengene, og naturligvis vanker der paa et eller andet Tidspunkt »tankevækkende« Mad igen, med det Resultat, at Medhjælperen forlanger at faa Lov til at flytte. Tilladelsen gives og Afregningen med Løn til Dato foregaar paa Arbejdsgiverens Kontor.

Følgende Samtale finder saa Sted. »Ja, ser du Jens, i Dag har vi jo den første August, det er lige 3 Maaneder i min Tjeneste, og du har faaet 40 Kroner i Forskud, er det ikke rigtigt,« spørger Arbejdsgiveren. »Jo, det er lige, hvad der passer,« svarer Jens. »Vil du saa lige skrive under herpaa, at Fæstemaalet Dags Dato frivilligt er ophævet af begge Parter og, at du til fuld Afgørelse faar den resterende Løn, nemlig 60 Kroner, udbetalt,« siger Arbejdsgiveren. »Nej saagu om jeg vil,« svarer Jens, »jeg har jo været her i 3 Maaneder, og har saa tjent 150 Kroner, jeg har faaet 40 Kroner i Forskud, og har saaledes 110 Kroner tilgode, og desuden blev jeg jo fæstet efter Overenskomstens Lønninger.« »Ja, jo, det er rigtigt, jeg har jo ingen Interesse i ikke at betale de samme Penge pr. Halvaar som efter Overenskomsten, og Beløbet er jo for Halvaaret ogsaa den tarifmæssige, men vi talte rigtignok ikke om, at jeg skulde rette mig efter jeres Overenskomst, for det vilde jeg ikke have noget med at gøre. Ser du, der staar i Medhjælperloven, naa ja, jeg maa hellere tage den frem og læse den for dig, se nu her, det er § 9 næstsidste Stykke, ja, du kan jo ogsaa godt læse det selv,« og Jens læser: »Er anden Aftale ikke truffet, anses to Trediedel af Lønnen som Løn for de sidste 3 Maaneder o. s. v.« »Ja, det staar der jo tydeligt, Jens, og altsaa skal du have de 60 Kroner, som Regnskabet udviser.« Punktum, Finale, der staar Medhjælperen, det havde han nu ikke regnet med, Arbejdsgiveren har paa den Maade stukket 50 Kroner i sin egen Lomme. Selv ved Henvendelse til Organisationen eller til en Sagfører er der intet at gøre, thi Lov er Lov, og her siger Arbejdsgiveren, Lov skal følges. Og hvorfor?

Ja, kender man Loven, saa er det hele saa lige til, det eneste man har at gøre er følgende Forlangende ved Fæstemaalets Indgaaelse, og det lyder saaledes: Undertegnede Gaardejer ..... fæster herved Medhjælper ..... efter Overenskomsten imellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Arbejdsgiverforeningen o. s. v. Gør man dette, saa følger deraf følgende: 1) Lønnen skal udbetales maanedsvis, 2) og opstaar der saa en Uoverensstemmelse paa Arbejdspladsen, enten af den ene eller anden Art, og man ikke kan blive enige, ja, saa op med Lønnen til Dato og med det Resultat, at Medhjælperen ikke er bleven *»belukset«*, bl. a. paa den af mig her anførte Maade. Thi er der no-

(Fortsættes Side 16.)

Fra Stresa til Genève.

Er Verdensfreden paany i Fare?

Det er en ravgal, sindssvag Situation, Verden befinder sig i: alle Magter snakker om Nedrustninger, mens alle Magter i Virkeligheden opruster — hvilket igen vil sige kapruster.

Verden er ikke blevet klog af den enorme Skade, der overgik den i Tiden fra 1914 til Dato — den er heller ikke blevet rig .... tværtimod!

Ikke engang paa Erfaring!

Da Krigen i 1918 afsluttedes, satte den økonomiske Verdenskrise ind og skærpedes bestandigt fra Aar til Aar, givende sig synlige Udtryk i de vældige Tal, som Verden over viste os Arbedsløshedshærens talmæssigt stigende »Styrke«. —

I Forbindelse med Oprettelsen af Folkeforbundet oprettedes ogsaa en finansiel autonom Del af Forbundet: Den internationale Arbejdsorganisation, hvis Formaal var at sikre den for Verdensfreden nødvendige sociale Fred bl. a. ved Fastsættelsen af en Maximalarbejdsdag, Regulering af Tilbud paa Arbejdskraft, Forebyggelse af Arbejdsløshed m. m.

Forebyggelse af Arbejdsløshed!!!

Ja — det staar der virkelig! Og aldrig har der i nogen Periode af vor Tidsregning været saa dræbende stor en Arbejdsløshed som siden 1918.

Man kunde kalde det: det glade Vanvid .... men det er simpelthen en Tragedie — en rystende Tragedie!

Paa Papiret har de enkelte Stater givet Tilslutning til Fastsættelse af Maximal-Arbejdsdagen, Regulering af Tilbud paa Arbejdskraft og Forebyggelse af Arbejdsløsheden, mens de i Virkeligheden — paa en ublufærdig fræk Maade — har modarbejdet disse Punkter ved — i de respektive Lande — i Parlamenter og Diktaturer at lade haant om alle disse Spørgsmaal, som de mere eller mindre haanlige og overlegne har givet et utvetydigt Æselsspark.

Man har med Hænder og Fødder bekæmpet Nedsættelsen af Arbebjdstiden, man har oprettet Toldmure og indført en Slags nye Stavnsbaand, som har medført forøget Arbejdsløshed.

Der er kun et Omraade, hvor der er skaffet øget Arbejde, og det er i Vaaben- og Ammunitions-Industrien! Men der er ogsaa skaffet en Del .... og det er endda i den skæreste Strid med baade Versailles-Traktaten og med den sunde Fornuft, som vi troede bragt til Sejr i 1918!

Men alt dette taler ingen om — nej, det overskygges ganske og aldeles af et andet Traktatbrud, som Tyskland har gjort sig skyldig i ved, i Strid med Nedrustningsaanden i Versailles-Traktaten, at indføre almindelig Værnepligt.

Det er ganske givet, at dette Skridt fra Tysklands Side, er en klar Tilsidesættelse af Versailles.

Men det er lige saa klart, at Tyskland ikke er den eneste, der har ignoreret givne Løfter.

Men Tysklands Brøde er den alt overskyggende. Den har faaet alle de gamle, intrigerende — fra før Krigen i 1914 kendte — Alliancer til paany at skyde frem som Paddehatte, i Ly af hvilke nu Frankrig, England og Italien har stukket Snuderne sammen i Stresa og er enedes om at foreslaa Folkeforbundsraadet, til hvem de er gaaet med Klagen over Tyskernes Traktatbrud, at fordømme Tyskernes Indførelse af Værnepligten. Naturligvis har de sammensvorne camoufleret deres Hensigter, idet de hævder, at Fordømmelsen er tænkt som Indledning til Genoptagelse af et Reorganisationsarbejde paa ny Basis, som var nødvendiggjort efter Nedrustningskonferencens Sammenbrud.

Og efter Sammensværgelsen i Stresa samledes saa Raadet i Geneve Onsdag den 17. April for paa denne historiske Dag at stemme om Fordømmelsen. Af Raadets 14 Medlemmer stemte de 13 for, mens 1 Medlem, Danmark, ved Udenrigsminister, Dr. Munch, undlod at stemme. Hans Bevæggrund var at forhindre, at Folkeforbundsraadet optraadte som Dommer mellem den i Stresa selvbestaltede Stormagtsgruppe og Tyskland. Men først og sidst var det hans Mening ikke at lægge Sten i Vejen for de almindelige Fredsbestræbelser, i hvilke naturligvis ogsaa Tyskerne maa være med. Skulde Spørgsmaalet om Retfærdigheden af Tysklands Oprustning bedømmes, maatte det ses i Relation til de Løfter om Nedrustning, som ogsaa Stormagterne ifølge Versailles-Traktaten havde forpligtet sig til, men som ingen af dem hidtil har foretaget. Hans Mening var at forhindre, at Folkeforbundsraadet optraadte som Domstol.

Spaniens Repræsentant i Geneve, Madariaga, gjorde ogsaa opmærksom paa, at Raadet ikke er nogen Domstol. Han talte varmt for Nedrustningen og paaviste, at hvis Tysklands Handling var fordømmelig, maatte man dog ikke glemme Situationen: at der er andre Tilfælde, hvor Pagtens Artikler er blevet krænkede. »Alle Stater har noget at bebrejde sig. Det vigtigste er at faa at vide, hvad Rustningerne skal bruges til. Dersom en Revolver er i en Lomme, er det vigtigste ikke at faa at vide, hvilken Kaliber, den er af, men om den er i Lommen paa en Gendarm eller en Tyv.«

Princippet i den af Folkeforbundsraadet vedtagne Resolution gaar ud paa, at »Respekten for alle Traktatforpligtelser er en Grundlov i det internationale Liv og en væsentlig Betingelse for Bevarelsen af Freden«, og »ingen Magt kan frigøre sig fra eller ændre paatagne Traktatforpligtelser uden de andre kontraherende Parters Samtykke«.

Begribeligvis maa det være en elementær Ting, at man kan stole paa hinanden forsaavidt angaar Løfter og Underskrifter. Det gælder i alle Forhold.

Og selvfølgelig har Tyskland forbrudt sig — juridisk.

Spørgsmaalet er nu bare, om det ogsaa menneskeligt og moralsk har forbrudt sig.

Det vil lønne sig at kaste Blikket tilbage og først og fremmest erindre sig, at Tyskland ikke af egen fri Villie er indgaaet paa Versailles-Traktaten, men at denne med Magt er Tyskland paatvunget.

Der er en Forskel paa det Løftebrud, der opstaar ved, at man har været stillet fuldkommen frit med Hensyn til at afgive sit Løfte, eller om Underskriften er sket med en kildende Bajonetspids i Ryggen.

Det sidste er Tilfældet.

Men givet er det, at havde Tyskerne endda mødt loyal Opfyldelse af Versailles-Traktatens Nedrustningsbestræbelser fra de nu anklagende Stormagters — specielt Frankrigs — Side, saa havde Situationen ogsaa været komplet forandret i Dag.

Vi gaar tilbage til 1928.

En amerikansk Journalist saa da Lejlighed til at faa fat i et hemmeligt Dokument, som hans Blad den 21. September offentliggjorde, og hvori taltes om et fransk-engelsk Flaadekompromis, at »dette utvivlsomt lader Døren aaben for en maritim Kaprustning.« Det franske Udenrigsministerium offentliggjorde i November Kompromiets Dokumenter, men omtalte ikke med en Stavelse disse Ord. Men dette er karakteriserende — og nedslaaende — for »Nedrustningerne« i disse to Lande. Mellem England og Frankrig var der ogsaa aftalt, at de af Frankrig uddannede Reservetropper ikke skulde berøres af Nedrustningen. Herom udtalte Lord Cushendun i Underhuset, »at det vilde være fuldstændig haabløst at prøve paa at ændre Frankrigs og de andre kontinentale Nationers Synspunkt i dette Spørgsmaal.«

Naar Nedrustning ikke maatte omfatte Frankrigs og dets alliieredes aarlige Udskrivning af Rekrutter og heller ikke Reservetroppernes Antal, »saa er Nedrustning overhovedet ganske umulig«, som en tysk Kritiker ganske logisk skrev.

Det fransk-engelske Flaadekompromis medførte ganske rigtigt en voldsom Kaprustnings-Kampagne mellem de to paa Verdenshavene stærkt rivaliserende Stormagter: England og Amerika.

Dette var altsaa Englands og Frankrigs Maade at arbejde for Versailles-Traktatens Nedrustningsbestræbelser.

I 1926 optoges Tyskland i Folkeforbundet og anerkendtes igen som ligeberettiget Stormagt, men ventede forgæves paa, at

det skulde blive til Alvor med de Allieredes almindelige Nedrustning.

I 1928 underskrev 15 Magter Kellogg-Pagten, der forbyder al Krig — men som medførte, at Rustningerne sattes i Vejret.

Amerika, England, Frankrig og Italien bygger Krigsskibe og Flyvemaskiner til Milliarder af Kroner. Det franske Udenrigsministeriums Organ, »Le Temps«, skriver, **»at det vilde være meningsløst at paastaa, at Afslutningen af en Pagt, der giver Afkald paa Krigen, skulde have direkte og umiddelbare Virkninger paa Rustningernes Indskrænkninger.«**

Senator Barah, Amerika, udtalte, »at hvis ikke England gik med til en Overenskomst om »Havenes Frihed«, vilde Amerika blive nødt til at bygge — ikke 15 — men 50 nye Krydsere.«

Lloyd Georges skal have udtalt, at Storbritanien vilde bruge sin sidste Guinea til at holde en Flaade, der var De forenede Staters eller en hvilken som helst anden Magts overlegen.

Mussolini erklærede i en Tale 1928, at Italiens Rustning maatte være lige saa stærk som den stærkeste kontinentale Nations, altsaa Frankrigs, og det samme Standpunkt blev yderligere præciseret med Hensyn til Flaaden i Anledning af det fransk-engelske Flaadekompromis.

I dette Aar røg det franske Flaadebudget op med 280 Mill. Francs mere end Aaret forud. Og den franske Marineminister Leygues tilføjede, da han forelagde Forslaget om Nybygningerne: »Vor Flaaderustning maa fortsættes i samme Tempo, hvis vi ikke skal overhales af andre.«

Saaledes er Situationen efter Versailles-Freden: alle har paa det evigt taalmodige Papir givet Løfter om Nedrustning, alle — uden Undtagelse — har sveget .... har **oprustet** og **kaprustet.**

Saa gør Tyskland det samme, men nu bliver det Traktatbrud!

Er det uforstaaeligt, at et Land, der er regeret og misregeret efter et Sammensurium af militaristiske, nationalistiske, kapitalistiske, kort sagt: nazistiske revanche-fyldte ensrettede Linier, føler det koge af Galde og finder, at det — selv for Skurke — dog er for besk en Pille at sluge og derfor gylper den op igen?

Man maa, hvis man vil være ærlig og se uhildet paa det hele, sige, at de Allieredes Kaprustninger har provokeret Tyskland til at indføre den almindelige Værnepligt. Politisk, moralsk og menneskeligt er Nazi-Tyskland en Skændsel og en Vederstyggelighed for Kulturen, men hvad deres Ordholdenhed angaar i Opfyldelsen af Versailles-Traktaten er de fuldt paa Højde med fransk, engelsk og italiensk Ordholdenhed.

Thi de har alle sveget.

Eller som Madariago sagde: alle Stater har noget at bebrejde sig.

Dertil kommer: Tyskerne har aldrig — hverken under det demokratiske eller nazistiske Styre — vist hverken Glæde eller Beundring for Versailles. Men de har dog betalt enorme Summer for at opfylde dens idiotiske Krav. At de ikke har gjort det med Glæde er vel menneskeligt forstaaeligt.

Selv Franskmænd har jo anset den for noget Makværk.

Den franske Deputerede Francois Albert sagde engang i et Møde i Deputeretskammeret: »Jeg beundrer ikke Versailles-Traktaten, ikke mere end Hr. Briand gør det ....«

Briand: »De ved, at min Opgave er at anvende den — og for Resten, den er som alt menneskeligt Arbejde....« og saa sagde Briand ikke mere. Kommentarer var i og for sig ogsaa overflødige.

Det er derfor ikke saa helt uberettiget, naar Tyskland dirrer af Raseri og taler om skamløs Hykleri og slaar fast, at Frankrig før, under og efter Stresa, bedragerisk har svindlet sig fra den svært Anklagedes Rolle ind i Klagerens, ja, Dommerens Rolle, og haaner Italien og England for deres Medvirken.

»Versailles er død — men Geneve-Banden lever videre«, galer Tyskerne i Desperation.

Spørgsmaalet er nu: hvad vil der ske?

Givet er det, at Situationen er yderst tilspidset og alvorlig, og at der er mere end ønskeligt af Sprængstof paa den verdenspolitiske Arena. Vidi.

De uorganiseredes Rettigheder.

Nu oprinder Landarbejdernes 2. Skiftedag efter Sammenslutningen med det store Broderforbund Dansk Arbejdsmand Forbund, og nu skulde det være muligt at gennemføre saadanne Lønninger, at man kan være bekendt at gaa for disse Lønninger i det kommende halve eller hele Aar.

Desværre er Organisationen ikke naaet i Bund endnu ude paa Landet, og man har mange Eksempler paa, at Forholdene er elendige herude. For faa Dage siden havde jeg som Tillidsmand Besøg af en Landarbejder, som, til Trods for, at Organisationen er kendt ude over hele Landet, ikke havde meldt sig ind og derfor heller ikke taget i Betænkning at fæste sig som Altmuligmand paa en Gaard i Nærheden af København (en Udstykningsgaard) uden at sikre sig en Kontrakt, endsige Forpligtelse fra Arbejdsgiverens Side.

Resultatet af denne Ubetænksomhed blev naturligvis ogsaa den, at vedkommende Arbejder faa Dage efter Pladsens Tiltrædelse maatte indgaa paa langt daarligere Vilkaar end først bestemt, og desuden maatte han af Nød og Trang gaa med til at underskrive en Kontrakt, som fastsatte disse daarlige Vilkaar, og samtidig maatte han indgaa paa at ville fraflytte Lejligheden med 8 Dages Varsel i Tilfælde af Opsigelse af Pladsen. Dette er de Vilkaar, de uorganiserede Arbejdere gaar ind til, de kan ikke sige Nej, thi hvor skal de henvende sig for at faa Hjælpen til at leve for i en lang Vinter. Kommunerne siger i Almindelighed Nej eller ogsaa giver de Hjælpen, saa vedkommende mister deres borgerlige Rettigheder i et vist Aaremaal — det kan være skralt nok for de organiserede, men de har dog altid deres Kammerater i Ryggen, hvis de gør et Fremstød mod de reaktionære Sogneraad eller mod de lumpne Arbejdsgivere, som altsaa har lært at bruge Bondefangertriksene og endda lært det særdeles godt.

Enhver Landarbejder bør derfor tilslutte sig sin Organisation og gøre det straks, derved faar Du Støtte til at gennemføre dine Krav, og Du øger din Organisations Styrke.

Der er som bekendt et gammelt Ord, der siger: »Dem, der ikke vil høre, maa føle«. Hvorfor vil I saa vente med at høre efter, hvad der siges fra Arbejdernes egne Repræsentanter, naar I hver Dag kan se, at I betaler mere til Arbejdsgiverne ved at være uorganiserede, end I vil komme til at betale til Organisationen for at faa hele Organisationens Støtte hver Dag paa Arbejdspladserne. —*en.*

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen,* Ramme.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Vester-Øster Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Tølløse-Soderup, Blistrup, Hjørring Hirtshalsvejen, Tornby Hirtshalsvejen, Skanderborg Amt, Aaker Kommune-Plantage.*

(Fortsat fra Side 13.)
get, der er mere kedeligt end netop dette, *at arbejde den ene af Fæstemaalets Halvdele, men kun faa udbetalt en Trediedel af Lønnen.* Derfor Medhjælpere: Indmeld jer i Dansk Arbejdsmands Forbund, bortfæst jer efter Overenskomsten, ikke efter dens Tariffer alene, *og I undgaar »Belukseriet«.*

Carl Nielsen.

Landarbejdernes sidste Fremstød.

De Fremskridt Landarbejderne vinder ved Forligsmandens Mæglingsforslag for Landbrug, Skovbrug og Dræning, er en konsekvent Fortsættelse af de Fremskridt Landarbejderne gennem sidste Sommer og den forløbne Vinter har tilkæmpet sig paa andre Omraader. Efter Højnelsen af Lønnen for Dræningsarbejdet og det landkommunale Arbejde i Vinter, og Tilløbene til Forbedring af Skovarbejdernes Forhold kommer nu den almindelige Forhøjelse af de rene Landarbejderlønninger, baade for Dagløns- og Akkordarbejde og for Tjenestekarlene. Forhøjelsen af Skovarbejderlønningerne som i Efteraaret blev indledet med Statsskovarbejderne er videreført for de private Skoves Vedkommende, klarest markeret ved Overenskomsten i Frijsenborg Skovdistrikt og Ordningen i Maribo Amt.

Tilvejebringelsen af overenskomstlige Arbejdsvilkaar for Dræningsarbejdet paa Basis af en Timeløn af 105 Øre og tilsvarende Akkordpriser, er netop fuldført i de sidste Maaneder, ned Forligsmandens Forslag ligger Dræningsoverenskomsten i Maribo Amt paa samme Plan som det øvrige Land baade for Timeløn og Akkord.

Paa denne Basis er der nu Dræningsoverenskomster for hver eneste Amt i Landet, med Undtagelse af Københavns og Frederiksborg Amter, hvor Timelønnen er 111 Øre.

Efter mange Aars trange Kampe er der nu endelig ligesom Lysning og Fremgang at spore for Landarbejderne.

Landarbejdernes mægtige Samling om deres Organisation i 1933 og 1934 og Sammenslutningen med Dansk Arbejdsmandsforbund sidste Efteraar begynder nu at vise sine Resultater. Lønningerne stiger og Arbejdsvilkaarene forbedres. Det er værd at hamre det fast. Det er over 5 Aar siden Landarbejderne har faaet deres Løn hævet med en Øre, i 1931 maatte vi endog tage en Lønreduktion, men hvad Arbejdsgiverne da tog fra os, har vi i dette Foraar taget tilbage med Renter og Renters Rente. For første Gang er det lykkedes at gennemføre vore ofte fremsatte Krav om Tillæg til Vintertærskning, om Tillæg for Optagning af Roer efter 15. Nov., om at Indhøstning af Frøafgrøder skal betales med Høstdagløn, om at Overenskomsten skal respekteres overfor alle Arbejdere og at Særaftaler er forbudt, om en klar Affattelse af Prgf. 6 om Entreprenørarbejde og lignende ikke Landbrugsarbejde, om en fast Regel for den Husleje Arbejdsgiverne kan tage m. m.

Nu fik vi disse Krav gennemført Hvorfor? Fordi Landarbejderne havde fylket sig om deres Organisation og fordi vi yderligere havde konsolideret vor Styrke ved Sammenslutningen med det store og stærke Arbejdsmands Forbund. Derfor fik vi disse Fremskridt og Lønforhøjelser. Gennem mange Aar har vi arbejdet for at faa Tjenestekarlenes Løn sat op, men uden Resultat. Denne Gang fik vi for første Gang i de sidste 10 Aar sat Minimallønnen op for Tjenestekarlene og det ganske enkelt fordi Tjenestekarlene i de sidste Aar i stor Udstrækning er samlet i vor Organisation, saa vi med Vægt kunde tale Tjenestekarlenes Sag og kræve deres Vilkaar forbedrede.

Kammeratlig Samling og stærkt fagligt Sammenhold er Løftestangen for Landarbejderen, Tjenestekarlen som for alle andre Arbejdere. Det har denne Situation paany understreget.

Efter faglig Samling følger økonomisk Fremgang, det gælder ogsaa for Landarbejderne. Det er Tidens Bud til Landarbejderne, det er Skiftedagens Lære for Tjenestekarlene:

Samling om jer Organisation: Dansk Arbejdsmands Forbund!

Oscar Levinsen.

Meld dig ind i Landarbejderforbundet!

Til de uorganiserede!

Kammerat! hvordan er du stillet den Dag du staar uden Plads, og uden den Støtte Organisationen giver. Du ved, at du skal skaffe dig en Plads, det er Betingelsen for at faa Husly og Mad, du maa skaffe denne Plads i Kapløb med andre uorganiserede Kamerater, der ogsaa for enhver Pris skal have Arbejde. Dette ved Arbejdsgiveren ogsaa, han ved, at han tilfulde kan bestemme Vilkaarene, fordi I, ved at staa udenfor Organisationen, har gjort jer saa svage, at I ikke har Raad til at sige nej til et hvilket som helst Tilbud, da I ingen Arbejdsløshedskasse har at ty til.

I unge Kammerater, meld jer ind i Arbejdsmændenes Forbund og støt os, som har staaet der i mange Aar.

Medlem 361390.

5600 ha Jord under én Hat.

Jordlovsudvalget er blevet en mægtig Gods-Administrator.

Statens Jordlovsudvalg, der i 1919 blev oprettet som et beskedent Led i Administrationen med den særlige Opgave at medvirke til Jordlovens praktiske Gennemførelse, har i Tidens Løb fuldstændig skiftet Karakter og er blevet den største Jordforretning, der nogensinde har eksisteret i Danmark.

Indkøbet af Jord og Ejendomme medfører i sig selv en omfattende Administration, men hertil kommer de indirekte Virkninger med Oprettelse af Købekontrakter, Opmaalinger, Grundforbedringsplaner osv., saa at Udvalget tillige maa drive en omfattende Sagførerforretning, der kan maale sig med en Privatsagfører af Gennemsnittet.

Under Jordlovsudvalgets Administration er for Tiden Ejendomme og Jordstykker med et Tilliggende af ialt ca. 5600 ha, hvoraf 6 Gaarde med et Areal af ca. 600 ha drives ved Bestyrere, medens 13 Gaarde med et Areal af ca. 1650 ha er bortforpagtede, og 1 Gaard med et Areal af ca. 40 ha er udlejet i forskellige Jordstykker Græsning. Af Resten af Arealerne er en Del — væsentligst i Sønderjylland — bortforpagtet eller udlejet til Græsning eller drives paa Jordlovsudvalgets Foranstaltning, medens der for en Del, som først for nylig er erhvervet, endnu ikke er truffet Dispositioner med Hensyn til Anvendelsen.

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 18. Fredag den 3. Maj 1935. 21. Aargang.

Det evneløse, forfjamskede Venstre.

Partiet uden Førerbegavelser.

Da Kragh og Hauch desauveredes.

Uden hverken at længes efter I. C. Christensen eller Madsen-Mygdal — de to gamle Venstre-Høvdinger — kan man i denne Tid ikke lade være med at tænke paa dem og det Arbejde for Venstre, som de i deres respektive Høvdinge-Perioder lagde for Dagen, og som de med politisk Dygtighed og Nidkærhed, der kunde grænse til det stædige, gjorde for Partiet.

Uvilkaarligt falder de to Mænd En i Tanken, naar man i denne Tid tænker paa Venstre og dets nuværende »Førere«, »Genierne fra Odsherred«, Krag og Hauch! Og lige saa uvilkaarligt udbryder man, naar man ser »Resultaterne« af deres Politik:

Va mæ Venstre?

Naturligvis — vi, der er politiske Modstandere af Venstre, saavel som af andre reaktionære Partier, kan kun være glade og himmelhenrykte over, at Venstre forlængst er slaaet ind paa den slagne Landevej, der fører lige ind til Tilintetgørelsens ubønhørlige Helvede.

Men dertil kan man spørge: Ja — men behøver man Førere til det?

Og vi svarer: Nej — absolut nej! — det er jo netop ogsaa det, Venstre ikke har!

Der er sket det for et — talmæssig set — stort politisk Parti som Venstre, at det er kommet i indre Strid med sig selv. Det kendte, molboagtige Motiv: Molboerne, der ikke kan hitte rede i deres egne Ben, er Symbolet paa det i Kiv og Splid geraadede Venstre, som saa afgjort er i rystende Opløsning. Det er i Færd med at smuldre hen. Ingen Førere, ingen nye Impulser, ingen positive Fordele gennem dets Arbejde paa Rigsdagen for Venstre-Vælgerskaren, ja, end ikke et eneste klart eller selvstændigt Standpunkt, hvor det drejer sig om positiv Politik. Som raadvilde Faar løber Rigsdagens Venstre-Politikere rundt i eller uden for Folden. Men bræge kan de, alt mens de fjoller mod alle politiske Retninger, mens enkelte havner i L. S., J. A. K. o. lign., og hvor de i nogen Tid bræger videre af fuld Hals og i Kor, indtil de hældes ud igen og havner i Favnen paa Nazi.

Er der Tvivl om, at dette Parti og dets »Ledere« har stødt Knolden?

Aldeles ikke.

Ser vi paa Venstres »Indsats« i Arbejdet for Konverteringspolitiken, ser vi kun Forfjamskelsen raade i alle Ender og Kanter. Der er kun en Ting, der er større hos Venstre og dets mange madfordærvende Kokke, nemlig Evneløsheden — den politiske Evneløshed.

Naa, til Gengæld skal det indrømmes, er de sande Virtuoser i politisk Perfidi, men det har nu heller intet med reel Politik at skaffe. De nuværende Venstre-Gutter vilde ogsaa — o, saa gerne — gaa i I. C. Christensens Fodspor som Taktiker. Han var en snu, udspekuleret Mester i den »ædle« Kunst at bage en politisk Rævekage. Men heller ikke det orker de afmægtige Lilleputter, der danner Rigsdagsvenstrefløjens flade Front.

Hovedparten af Venstres Vælgere skal søges blandt Landbrugets Mænd. Følgelig maa ogsaa den Politik, Partiet skal føre paa Rigsdagen, tage Sigte paa de Interesser, som disse Vælgere har og paa Grundlag af hvilke, de har skænket Venstre deres Stemmer. Blandt andet kan det i den Forbindelse nævnes, at Venstre i en Aarrække har bræget op om Landbrugets tyngende Gældsbyrder.

Og saa er man nu paa Rigsdagen Vidne til, at de modvirker netop disse Bestræbelser ved at modsætte sig den Rentesænkning, som det selv i Tide og Utide har hylet op om.

Det er en virkelig grotesk Situation, man har for Øje:

Krag og Hauch har forhandlet baade »hemmeligt« og aabenlyst med Regeringspartierne, og de to Herrer var med Indenrigsminister Dahlgaard blevet enige om et Forslag om Rentesænkning. Men Partiet Venstres »ledende« Mænd modsatte sig dette. De desavouerede de to Herrer, som, kun for at tækkes de Konservative, var gaaet med til Forliget af rene og skære politiske Studeprangergrunde uden Hensyn til, hvad der er Vælgermassens Krav og Interesser. Sluttelig stemmer de to Herrer i Landstinget imod de Tanker, de selv har været Talsmænd for. Kan Farceløjerne være mere grundkomiske? Og er den politiske Faarethed og Evneløshed ikke øjnefaldende?

Jo — det tør vist siges!

Og lad os saa føje en Pudsighed til, som til Punkt og Prikke viser Virvaret i Venstres Marskandiserbod. Mens alle de forskellige Krogvejeforhandlinger staar paa, tropper Repræsentanter for den forhen trofasteste Del af Venstrevælgerhæren, de vestjyske Bønder, maaske I. C.s Kernetropper, op hos .. den social-radikale Regering og tryg-ler om Rentesænkning!

Tableu!!

Ak — Venstre-Vælgere! — hvad har I gjort! ....

Forbundet har i Marts 1935 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Marts	For Februar & Restance	Afdelings-Materiale
Aarby	891,74		2.80
Allerslev	914,45		8,03
Alsted-Fjennesley	704,14	501,39	10,00
Amager		17,00	7,51
Asminderup	138,95		
Aversi-Thybjerg	274,53		4,05
Baarse	392,35		1,00
Beldringe	110,87	90,87	6,85
Benløse	1257.28		
Besser	643,05		10.00
Birkerød	58 65	46,92	25,75
Bjergby-Mørkøv	326,82	223,58	
Bjergsted-Bregninge			
Bogø	305,08		0,54
Borre (Møen)	440 75		3,90
Borup	678,07	389,95	36,76
Boslunde	940,32		4,17
Brorup-Valby	1137.08	1012,26	
Buerup	357,02		
Dalmose	160,08		0,90
Damsholte (Møen)	1159,04		
Egebjerg	540.28		
Egerslevmagle	314 54		3,65
Ejby-Dalby	560,62		
Enderslev-Vraaby	212 90		2,70
Everdrup	377 85	262,85	54,00
Fanefjord (Møen)	1405,92		
Farringløse-Gisegaard			
Faxe	817.01	340,00	
Ferslev-Vellerup	238,31		0,30
Finderup-Ørslev-Solbjerg	1141.26		26,35
Fodby	238 32		
Fredensborg	278 42	39,25	
Frøslev	582.92		4,00
Fuglebjerg	1088 52		5,40
Fuglede	425,88		5,25
Gadstrup-Syv	381,65		
Gandløse	80.20		1,75
Gimlinge	263,99		1,78
Glumsø	1334.67		7,50
Gunderslev	545,97		8.75
Gundsølille	900,24		1,00
Gundsømagle	718.25	521,45	18,80
Haarlev	451.90	324,00	22,82
Haarslev-Tingjellinge	263.03		
Hagested	316,15		
Halsnæs	196.95	62,50	
Hammer	615,60		
Haraldsted	1024,65		6,30
Haslev	507,89	313,97	
Hastrup-Særløse	263.89	110,30	
Hellested	193 60		
Helsinge-Drøsselbjerg	204,40	138,75	
Herfølge	767,68		
Herlufmagle	759,27		
Herslev-Gevninge	310,45	270,62	
Herstederne		250,00	10.05
Hjembæk	387.33		18,25
Hjertebjerg (Møen)	562,64		
Holmstrup	390.79		2,20
Holtug-Gjorslev	661 71		
Hvidovre-Valby	3698 79		100,81
Hyllinge	579 80	289,49	
Højby-Ellinge	1421,85	712,26	45,00
Jersie-Ølsemagle	447.20		3,00
Jordløse	189,01	53,05	4,00
Jungshoved	388 80	307,83	3,65
Jægerspris	736,37	496,32	
Karise	336,36		3,30
Karlslunde	543,05	362,65	9,45
Kr. Flinterup	94,75		
Kr. Hyllinge	337.62		
Kirkerup	355 68		6,50
Kr. Saaby	267,38	176 05	
Kjøng	440,50	339,42	
Klippinge-Magleby	384.27	51,66	2,75
Kolby	443 83		2,70
Kongsted	1109.15		
Kongstrup-Tølløse	626,66		
Kundby	1290.18		
Kværkeby	764,32		20,00
Lejre	861,71		
Lellinge	467,59	122,40	21,45

SJÆLLAND	For Marts	For Februar & Restance	Afdelings-Materiale
Lundby	282,89		5,25
Lynge-Broby	480,60		1,00
Løve	221,56	98,47	
Magleby (Møen)	642,12		
Melby		79,90	
Mern		331,74	
Munke-Bjergby	571,33		18,00
Nidløse	421,16		4,97
Nivaa	455.04		
Nordby (Samsø)	331,11		
Nordrup	116,21		
Nyraad	282,16		0,92
Næstelsø-Brandelev	330,17	585,60	21,34
Næstvedegnen	1508,51	101,25	14 50
Olstrup	375,14		20 90
Ondløse	708,25		4,75
Onsbjerg	504,18		
Ottestrup-Sorterup	637.90		
Ourø	223,00		7,05
Præstø	427.50		0,10
Raklev	1088,43	606.95	3,58
Regstrup	466,10	442,30	
Roholte	202,57	153 80	2 36
Roskilde	1051,34	335,50	3,50
Rude	472,89		2,75
Rye-Sonnerup	283,74	278,10	9,35
Rørby	279,33		0,30
Sejerø	62,50		
Sengeløse	406,50		0,85
Skamstrup	1041,44		19,10
Skibby	433,42		
Skørpinge-Faardrup	125,35		
Slagslille-Bjerrede	383.12		15,80
Slangerup	309,80		
Sludstrup	239,75		1,80
Smørum	560.12		
Sneslev	404.65		7,05
Spjellerup-Smerup	270,85		
Stege (Møen)	635 78		8,85
Stenmagle	776,80		5,10
Stensved	660,53		
Stigsnæs	433.10		2,60
Stillinge	148.34		44,56
Storehedinge	169,25		0,70
St. Merløse	874.26		
Strø	240.75		15.00
Svallerup	367,79		26,15
Sværdborg	572,38	204,75	15,06
Sæby-Gershøj	212,90		
Søllerød-Lyngby	569 83	312,50	6,00
Sdr. Dalby	585,63		21,99
Tersley	779 67	140,30	10,00
Thestrup	443,63		2,35
Thorslunde-Ishøj	344,07	211,43	3.00
Thureby	417,44		13 35
Tjæreby	500,27		29.60
Toksværd	830,79	112,81	18,75
Tornemark	531.66		21,82
Torped-Sigersted	283,37	82.84	
Tranebjerg	1144,86	104,50	5,00
Tune	565 69		
Uggerløse	257,63		
Ulsø	254,95	53,09	
Vejlø	505.91		13.06
V. Egede	424.29	264 59	1,75
Vetterslev-Hømb	165.40	94,26	17,51
Viemose	496 83		2,70
Vigersted	361,91		3,50
Viskinge	414.40		
Vrangstrup-Sandby	192 83		5,30
Øde-Førslev	215 98		9,32
Ølstykke	354.73		
Ørslev v. Ringsted	257,26		5 64
Ørslev v. Vordingborg	482.14		6,35
Ørsted	684,25		19,66
Ø. Egesborg	191,21	50,51	26,25

hvorfor herved kvitteres. 16. April 1935.

Lorents Petersen.

Selvfølgelig forsøgte Hauch som Ordfører i Landstinget at snakke sig fra Fadæsen. Det var ugørligt.

Vor Partifælle, Mads Jensen-Aale, gav Hauch rent paa. Han fremhævede, at Venstres og de Konservatives Forslag, saaledes som det er rodet sammen, kun vil føre til det Resultat, at Renteniveauet sættes op til største Skade for Landbruget og de øvrige Erhverv. Renten vil stige, og Arbejdsløsheden blive større. Han udtalte desuden:

— Som Formand for Landboforeningerne og som Præsident for Landbrugsraadet, kræver Hr. Hauch Renten sat ned — nu staar han som Ordfører for et Forslag, der betyder, at Renten vil gaa den modsatte Vej! Vi staar fast paa det Forslag, som Hr. Hauch selv har været med til at forme — vi vil senere faa at se, om Hr. Hauch virkelig vil stemme imod sit eget Forslag. Gør han det, betyder det, at man ikke her i Rigsdagen kan stole paa trufne Aftaler, og saa nærmer vi os den polske Rigsdag.

Statsminister Stauning satte Sagerne paa Plads og viste, hvor skrøbelige Venstres Nipsgenstande er.

— Det er helt urimeligt, udtalte han, at man behandler disse vigtige Spørgsmaal i Aarevis for derefter til syvende og sidst at putte dem i Papirkurven. Det er ikke Regeringen, der staar med Ansvaret for, at Konverteringen er strandet, men Flertallet i dette Ting, og det ved alle. Nu ligger det hele blændende klart: Det er to Principer, der staar over for hinanden. Det drejer sig ganske simpelt om, hvorvidt vi skal have Rentesænkning eller Renteforhøjelse. Venstre har i Aarevis talt om Rentesænkning, og nu er Partiet endt med at støtte et Forslag, hvis Gennemførelse vil betyde, at Renten bliver sat op.

Regeringens Ændringsforslag kom til Verden gennem Samtaler med Venstres to Førere, men de to Herrer har altsaa lidt Nederlag i deres eget Parti. Situationen er aabenbart den, at Venstre ikke i Aften maa stemme for en Moratorieordning, men hvis Regeringen i Morgen fremsætter et Moratorie-Forslag, vil Venstre gladelig stemme for det! Jeg tilstaar, at det gyser mig koldt ned ad Ryggen ved Tanken om, at det er paa den Maade, Venstre overholder politiske Aftaler.

Hvor er der ikke talt store Ord om Renteslaveriet, om den grufulde Rentebyrde, der hviler paa Landbrugets Skuldre — og det er Venstres egne Folk, der har brugt de stærkeste Ord! Nu kommer de og stiller Forslag om at give frit Løb for enhver Renteforhøjelse. At de Konservative med Kyshaand har modtaget Venstres Tilbud om at sætte Renten op, kan ikke undre nogen. **Det er nu ikke længere Landbrugets Interesser, der varetages, men Kapitalens. Titusinder af Husmænd og Gaardmænd vil føle sig svigtet af dem, de havde sat deres Forhaabninger til.**

Handelsminister Hauge: **Det er Kapitalens og Arbejdets Interesser, der brydes i denne Sag og Venstre har nu hjulpet Kapitalen til Sejr.** Men det vil komme til at gaa haardt ud over mange, ikke mindst de Unge.

Landbrugsminister Bording:

— Hvis Landbrugsflertallets Forslag vedtoges, vil den gældende Akkord- og Moratorie-Ordning ophøre fra i Morgen Aften. Kan det gaa an, naar man ved, at **mindst 100.000 danske Landmænd har mere Gæld paa deres Ejendomme end de kan forrente?** De to Partier vil ganske roligt overlade de nødstedte Landmænd til Kreditorernes Forgodtbefindende.

Ved Afstemningen gik Venstre imod Landbrugets og Vælgerhærens sande Interesser og stemte sammen med de Konservative mod Regeringens Forslag om Rentelovens Forlængelse til December Termin. Forslaget gaar nu tilbage til Folketinget.

Vi tror ikke, at Venstre kan opnaa andet, hvis det stunder mod Valg, end at faa Enden paa alvorlig Komedie. Men det under vi det ogsaa af et ærligt og godt Hjerte.

Men der er noget mistrøstende ved at vide, at dansk Forfatning slæber rundt med en saa paradoksal Uhyrlighed som hedder Tokammersystemet, og hvor en saa grinagtig Ting kan finde Sted, at Landets afgjort største Parti — Socialdemokratiet — med en Vælgerhær paa 660.000 i 1932, med parlamentarisk Flertal i Folketinget, i Kraft af hvilket det har dannet Regering, skal døje den Tort, at en fuldkommen oldnordisk Indretning som Landstinget skal kunne slaa Bom for, hvad et stort Vælgerflertal ønsker.

Venstre udrydder sig selv.

Lad os udrydde Landstinget.

Vidi.

Sølvbryllup.

Medlem i D. A. F., Toksværd Afdeling, Arbejdsmand H. P. Larsen og Hustru, Toksværd, kan Mandag den 6. Maj fejre Sølvbryllup. H. P. Larsen og Hustru ønskes af Afdelingen hjertelig til Lykke.

Villy Larsen.

— — —

Onsdag den 8. Maj kan Hans Jørgen Knudsen og Hustru, Oreby, fejre deres Sølvbryllup.

Hans Jørgen Knudsen har siden Afdelingens Stiftelse været Kasserer for denne og er tillige Medlem af Sogneraadet.

Afdelingen sender herigennem de bedste Ønsker i Dagens Anledning.

Oreby Afdeling.

— — —

Beklageligvis har Sætternissen været paa Spil i sidste Nr. af Bladet, hvor Datoen for Hans Raahauges og Hustrus Sølvbryllup er meddelt at være den 3. Maj i Stedet for, som rigtigt er, Søndag den 5. Maj.

Marius Overgaard,
Vindeby Afdl.

— — —

Søndag den 5. Maj kan Medlem af Vestenskov Afdeling, Sofus Nielsen og Hustru, fejre deres Sølvbryllup.

Sofus Nielsen har været Medlem af Landarbejderforbundet siden 1918. Sofus Nielsen og Hustru har opdraget en stor Børneflok og har den Glæde at se Børnene ogsaa blive Medlemmer af deres Forbund og Partiforening, saa snart som de naar Skelsaar og Alder. Mange Lykønskninger vil sikkert finde Vej til Hjemmet i »Vejlø Skov«.

Hjertelig til Lykke fra Vestenskov Afdeling.

Jens Kjeldsen.

— — —

Mandag den 6. Maj kan Medlem af Kværkeby Afdeling Lars Larsen og Hustru fejre deres Sølbryllup.

Sølvbrudeparret ønskes herved hjertelig til Lykke af

Kværkeby Afdeling.

Fredsbeskyttelse.

I det socialdemokratiske Blad Karlsbad, skriver »Muchi« et »Neuer Vorwärts«, der udgaar fra skarpt ironisk Digt, som vi her bringer i Oversættelse:

Kender I Kanoners Nytte,
Bombekaster, Mørser, Tank?
De kun Freden skal beskytte,
at den ej i Sumpen sank! —
Kæmpeløb i Pansertaarne,
skabt af Erts og Nikkelstaal.
Gas og Lufttorpedo baarne
af en Flyver mod sit Maal. —
(Det har kostet Kæmpesummer
for at lindre Fredens Kummer.)

Værnesport med Haandgranater
paa Kommando Dag for Dag.
Skærpet Skyts. Moderne Stater
kæmper med for Fredens Sag.
Seksogtredive Divisioner,
Værnepligt ved Terror, Tvang.
Uniform til Millioner,
Kæmpehæren gaar sin Gang.
(Folkets Haab til den skal knyttes.)
Verdensfreden skal beskyttes.)

Praleri og Krigersange,
Racekampe, Folkehad.
Militær, Fanfareklange,
Løgnen ens i Bog og Blad.
Tænderskæring, Mund i Fraade
kræver Ære, Blod med samt
Hævnerobring uden Naade,
forud planlagt i »Min Kamp«.
(Det kan Gud og Hvermand se,
derved kan der intet ske!)

Den store, faglige Fred.

Med det Resultat, Vedtagelsen af *Mæglingsforslaget* ogsaa for *Landbrugets Arbejdere* og *Arbejdsgivere*, er hele Foraarets Overenskomstsituation klaret, og hermed er ved Forligsinstitutionens Mellemkomst afsluttet Overenskomster for rundt regnet 160,000 Arbejdere.

Vi omtalte i Gaar Resultatet for Landbrugets Arbejdere, Lønforhøjelser paa indtil 10 pCt. m. v. Disse Overenskomster, der i Gaar blev afgjort, gjaldt direkte ca. 12,000 Arbejdere, nemlig 10,000, der beskæftiges ved Roearbejde rundt omkring i Landet, og 2000 ved øvrigt Landbrugsarbejde og Skovarbejde i Maribo Amt. Men Overenskomsterne faar, idet de danner Normen for øvrige Landarbejderaftaler, Virkning for ialt ca. 17,000 Landarbejdere.

Det voldte i Gaar Eftermiddags en Del Besvær for Forligsmanden, Hr. Direktør *Erik Dreyer*, og dennes Sekretær, Hr. *Svend Nielsen*, at faa Rede paa Afstemningerne fra Landbrugerne, medens Arbejdernes Ja var klart nok, idet Dansk Arbejdsmandsforbund ved en kompetent Forsamling enstemmigt havde vedtaget Forslaget.

Der maatte en Række Konferencer til for at faa Begreberne klaret, og efter en Timestid lykkedes det. Paa Generalforsamlingen i Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt var afgivet 18 Ja-Stemmer og 131 Nej-Stemmer. Antallet af stemmeberettigede var 945, saa Stemmedeltagelsen var altsaa kun 16 Procent.

De samvirkende Sukkerroedyrkerforeninger havde i en kompetent Forsamling — Overbestyrelsen — vedtaget Forslaget med 15 Stemmer mod 2.

I Følge Forligsinstitutionens officielle Meddelelse repræsenterede disse 17 Stemmer Foreningens ca. 8000 Medlemmer, men da Medlemstallet efter Bestemmelserne i Forligsmandslovens § 8, 2. Stk., under Hensyn til Stemmedeltagelsen paa Generalforsamlingen i Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt skulde reduceres med 50 Procent, var der inden for Roedyrkerforeningen saaledes afgivet 3539 Ja-Stemmer mod 471 Nej-Stemmer.

Forslaget var herefter fra Arbejdsgivernes Side vedtaget med 3547 Ja-Stemmer mod 602 Nej-Stemmer.

Herefter var det samlede Mæglingsforslag i sin Helhed gældende som Overenskomst mellem Parterne fra 1. Maj d. A. at regne.

For Landbrugets Arbejdsgivere var det, som man ser, i overvældende Grad Sukkerroedyrkernes Afstemning, der gjorde Udslaget.

Den borgerlige Presse er meget forsigtig i sine Kommentarer til Resultatet.

»Berlingske Tidende« skriver dog:

»Ved den store Mægling i Aar er der blevet smurt med Lønforhøjelser, ikke overalt, og ikke med store Forhøjelser, men dog i en saadan Udstrækning, at Forslagenes Vedtagelse betyder en Stigning, direkte og indirekte, af Lønniveauet her i Landet. I samme Retning har det Offentliges økonomiske Virksomhed og Lønregler for Tjenestemænd allerede i nogen Tid paavirket Lønniveauet. Denne Lønhævning i et Samfund, hvis Bestræbelser for at holde Kronen kæmper med følelige og voksende Vanskeligheder, kaster en Skygge over Glæden ved Arbejdsfreden«.

Selvfølgelig er »Berlingske« og andre ligesindede misfornøjet med de Lønhævninger, Forslaget byder. Hvorfor skal selv de lavestlønnede i nogen Grad have Dækning for de *skete* Prisstigninger?

Forligsinstitutionen saa anderledes paa Sagen, og en Kendsgerning er det i hvert Fald, at Arbejdsgiverforeningen ikke turde gaa imod Forligsmændenes Standpunkt.

Det er værd at bemærke, at *Privatslagterierne*, i Modsætning til Andelsslagterierne, stemte for Mæglingsforslaget, og endog gjorde det *enstemmigt*.

Formanden for Privatslagteriernes Arbejdsgiverforening, Direktør *Thorsen-Nørgaard*, motiverede denne enstemmige Vedtagelse, idet han udtaler:

»Jeg kan ikke se, at det vilde have baadet Samfundet, hvis vi var kommet ud i en Arbejdskonflikt. Man kan naturligvis sige, at Landbrugets økonomiske Stilling er en saadan, at den ikke beretter til Lønforhøjelse paa Slagterierne, men paa den anden Side maa man ogsaa erkende, at Mæglingsforslaget for Slagteriernes Vedkommende ikke stiller større Krav, end de burde kunne opfyldes, naar man vil undgaa at komme ud i en Konflikt«.

Det bør ogsaa fremhæves, at »Hovedorganisationen for Mesterforeningerne i Byggefagene i Danmark«, d. v. s. Landhaandværksmestrene, med stor Majoritet gik ind for Mæglingsforslaget. Det er disse Haandværksmestre, der i særlig Grad er udsat for den saakaldte ubillige Konkurrence fra uorganiserede Landhaandværksmestre.

*

Vi gentager, hvad vi skrev i Gaar: Forligsinstitutionen har under Udfoldelse af de største Anstrengelser, gjort sin Pligt og herigennem ydet et Bidrag, hvorved Landet skaanedes for den store Konflikt.

Det er derfor, mildt sagt, en utilstedelig Forvildelse af Hr. Julius Madsen at rette Bebrejdelser mod Forligsinstitutionens Medlemmer. Den rette Adresse for Bebrejdelser er Hr. Julius Madsen selv! Han har at takke sig selv og Arbejdsgiverforeningens øvrige Hovedledelse for de Hindringer, der rejstes, saa det var komplet umuligt at naa Resultater denne Gang som ofte før uden om Forligsinstitutionen. Arbejdsgiverforeningens ledende Mænd vilde jo *overhovedet ikke forhandle!*

Men nu synes Julius Madsen at være til at faa i Tale med Fremtiden for Øje, han har i det mindste givet Udtryk herfor.

Formanden for Dansk Arbejdsmandsforbund, Hr. *Aksel Olsen*, fastslog i sine Udtalelser til os forleden, hvad man ogsaa paa et andet uhyre vigtigt Omraade maa drage Lære af fra denne Situaiton, nemlig med Hensyn til Formen for Forberedelserne og Afgørelserne i Arbejdernes Organisationer.

Samling skal der til! I denne Sætning konkluderer Aksel Olsen sine Betragtninger over Afstemningsresultaterne, og det er soleklart, at der, netop som Aksel Olsen udtrykker sig, har været Mangel paa Samarbejde mellem Fagene baade uden og inden for De samvirkende Fagforbund og mellem De samvirkende Fagforbunds Underorganisationer indbyrdes.

Det vil være tvingende nødvendigt, at De samvirkende Fagforbund efter al Evne tilstræber *et ensartet Fodslag* i fremtidige Overenskomstsituationer, og Linien herfor maa søges tilrettelagt snarest muligt. —x—.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen*, Ramme.

Endvidere overfor følgende Kommu-

ner: *Vester-Øster Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Tølløse-Soderup, Blistrup, Hjørring Hirtshalsvejen, Tornby Hirtshalsvejen, Skanderborg Amt, Aaker Kommune-Plantage.*

Valg kan blive nødvendigt.

En Tale af Statsminister Stauning.

Arbejdernes Fællesorganisation i Kolding havde forleden indvarslet til et offentligt, politisk Møde paa »Aalhambra«. Mødet havde samlet saa stor Tilslutning, at begge »Aalhambra«s Sale var fyldt, og der var installeret Højttaleranlæg over hele Etablissementet.

Statsminister Stauning talte i halvanden Time om den Politik, Regeringen har ført i de Aar, den har siddet ved Magten, og sluttede med at mane de socialdemokratiske Vælgere til fortsat Sammenhold.

Stauning sluttede med at sige:

— Den Visnepolitik, som Venstre og Højre driver, kan vi ikke vedblivende tolerere, og det er derfor muligt, at et Valg bliver nødvendigt, før man aner det. Jeg vil bruge det gamle Udtryk, at det under disse Omstændigheder er klogt at »sove med Bukserne paa«. Valget kan komme, thi det kan blive nødvendigt at skaffe Klaring. Man ved aldrig, hvilke Dumheder Modstanderpartierne kan begaa. Husk da paa, naar Valgets Dag kommer, at det er Sammenholdet, der før gav os Sejren, og Sammenholdet, der atter skal give Sejren, naar Folketingsvalget næste Gang udskrives.

Stauning hyldedes ved Mødets Begyndelse hjerteligt, og en lille Pige overrakte ham en Buket Blomster. Statsministerens kraftfulde Tale modtoges med et minutlangt Bifald.

Kassererne

maa erindre, at der skal tilgaa Bladets Kontor Meddelelse med Oplysning om Navn og Adresse paa slettede eller udmeldte Medlemmer, da saadanne efter Udmeldelsen ikke skal have Bladet mere.

Ligeledes maa Kassereren gøre Medlemmer, der flytter fra Afdeling til Afdeling indenfor Forbundet, opmærksom paa at disse, for at faa Bladet leveret paa den nye Bopæl, blot skal opgive denne Adresse til Postbudet, saa besørges Bladets Overflytning gratis af Postvæsenet.

Fagforeningerne og Tiden.

Af **Josef Andersson.**

I den Kamp, der foregaar i Nutidens Samfund om Fordelingen af Livets Goder, er Fagbevægelsen ubestridt Arbejderklassens bedste Værn og Værge, hvilket yderligere er blevet understreget af den Voldsomhed, hvormed den sociale Reaktion alle Vegne i den senere Tid har bekæmpet Fagforeningerne. Thi det er jo ikke blot i Diktaturstaterne, at Fagforeningerne er slaaet ned og gjort betydningsløse, men ogsaa i de demokratisk styrede Lande har man været travlt beskæftiget med at faa indskrænket Fagforeningernes Bevægelses- og Handlefrihed. Her i Landet ved Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed, i Norge ved Boycot-Loven og i Sverige forberedes en Lovgivning om »Beskyttelse for tredje Mand« under Arbejdsstridigheder.

Alle disse Forsøg paa at komme Fagforeningerne til Livs maa ses paa Baggrund af den ændrede Tingenes Tilstand ude i Verden, hvor Landene økonomisk bekriger, og med Afspærrings- og Selvforsyningspolitik prøver paa at overflødiggøre hinandens Produkter, hvilket har medført en stærk Formindskelse i Vareomsætningen. Under disse Forhold bliver Fagforeningernes Stilling ganske naturligt anderledes end under fri Vareudveksling og fri Konkurrence, der indebar gode Chancer for Lønfremstød.

Den nuværende økonomiske Verdenssituation, hvor Arbejdsløsheden overalt staar som et truende »mene tekel« over Fremskridt og Kultur, har gjort Beskæftigelsesspørgsmaalet til vor Tids største Problem, der særlig berører Arbejderne, thi Arbejdsløsheden er som en snigende Sot, der underminerer og udhuler Arbejderklassens Eksistensvilkaar.

Der paahviler derfor Fagforeningerne nu et større Ansvar end nogensinde før. Enhver Situation maa nøje vurderes, og de Dispositioner, som skal træffes for at værne Arbejdernes Interesser bør særlig tage Sigte paa, at alle tilstedeværende Beskæftigelsesmuligheder kan blive fuldt udnyttede.

I det hele taget gælder det om for Fagforeningerne i vore Dage at manøvrere med Klogskab og Forsigtighed, hvis intet skal gaa tabt. Modstanderne ligger paa Lur for at udnytte ethvert Fejlgreb, som er egnet til at nedsætte Fagbevægelsens Anseelse i Offentlighedens Omdømme. Med Modstanderne tænker jeg ikke her paa de reelle Arbejdsgivere, men paa Organisationsfjenderne og de politiske Fribyttere i begge Lejre, der benytter enhver tænkelig Chance til at prøve paa at faa skabt Uro og Forvirring i Samfundslivet. De gentagne Skriverier i den borgerlige Presse om Fagforeningsherredømmet her i Landet har jo sikkert den bevidste Hensigt at faa skabt en Opinion blandt Borgerskabet for Lovgivningsforanstaltninger, der berøver Fagforeningerne den frie og uafhængige Stilling i Forhold til Staten og Lovgivningsmagten, som de hidtil har haft.

De danske Fagforeninger har imidlertid altid haft et klart Blik for, hvad Forholdene og Tiden krævede. Ved Enighed og Sammenhold og en klog Realitetspolitik, har de formaaet at hæve Arbejderne op fra aandelig og social Fornedrelse til menneskeværdige Levevilkaar med Indflydelse og Medbestemmelsesret over Arbejdsvilkaarene. Under de skiftende Konjunkturer, og ikke mindst i Efterkrigs- og Kriseaarene, da Kampen om Lønniveauet for Alvor satte ind, har Fagbevægelsen her i Landet vist sin Styrke og Manøvredygtighed. Ved en sejg og udholdende Modstand fra Fagforeningerne blev Angrebet paa Lønningerne slaaet tilbage, saaledes at den, gennem et Par Menneskealdre tilkæmpede Levestandard og sociale og kulturelle Højnelse af Arbejderklassen kunde opretholdes til Gavn for hele det danske Samfund.

Det bedste Bevis for, at den Linie, Fagforeningerne herhjemme har fulgt, er den rigtige, har vi i den Maade den faglige Virksomhed bedømmes paa baade fra reaktionær og saakaldt revolutionær Side. Medens man fra borgerligt Hold altid raaber op om Fagforeningernes Magtfuldkommenhed og Magtmisbrug, fraadser Kommunisterne i Skældsord mod Fagforeningslederne og betegner Fagforeningerne, under deres nuværende Ledelse, som borgerlige Institutioner, der gaar Arbejdsgivernes Ærinde og modarbejder Arbejdernes Interesser.

Begge disse Synspunkter er lige fejlagtige og Sandheden findes her — som i de fleste af Livets Forhold — midt imellem. Fagforeningerne er hverken magtfuldkomne eller magtesløse, men selv om Fagforeningernes Magt er stærkt begrænset, er Arbejderne gennem det faglige Samarbejde naaet et godt Stykke fremad paa Vejen mod Mennskerettighedernes Erobring. Saa længe den nuværende Produktions- og Fordelingsform bestaar, har Fagforeningerne den Opgave, at gennemføre de bedst mulige Løn- og Arbejdsforhold for Arbejderne, men den Taktik, som skal anvendes i det faglige Organisationsarbejde, maa naturligvis til-

passes efter de til enhver Tid raadende økonomiske, erhvervsmæssige og politiske Forhold.

Fagforeningernes Stilling og Virkemaade bliver ret forstaaeligt anderledes under et reaktionært og brutalt Overklasseregimente, end i et demokratisk styret Samfund, hvor Arbejderne har Indflydelse paa Regerings- og Lovgivningsmagten. I et Land, hvor der sidder en Arbejderregering ved Roret, der ved Statsmagtens Hjælp sætter alt ind paa, at Produktionen holdes i planmæssig Drift og fortsat Udvikling for Tilvejebringelse af de bedst mulige Eksistensvilkaar for dem, som er beskæftigede i Produktionen, kan Fagforeningernes Indstilling umuligt være den samme som under et reaktionært politisk Styre, der modarbejder Arbejdernes Interesser.

Vi gennemlever for Tiden en social og økonomisk Omdannelsesproces, hvis Forløb det gælder om for Fagforeningerne at øve den størst mulige Indflydelse paa, hvilket — efterhaanden som Socialiseringen skrider fremad, og Befolkningens Levevilkaar mere og mere bestemmes ved erhvervspolitiske Forhandlinger i Forbindelse med Regering og Rigsdag — kun kan ske ved et intimt fagligt og politisk Samarbejde.

Der er imidlertid ingen Tvivl om, at Fagforeningerne fremdeles som hidtil er i Stand til at følge med Tiden og ogsaa under de ændrede Forhold i Verden finde de Veje, som fører fremad mod Frihed, Fremskridt og lysere Kaar for alle.

Bremseklodsen.

I det moderate »Roskilde Dagblad« anstiller Red. I. A. Hansen nogle Betragtninger om Udfaldet af et Valg nu. Hr. Hansen mener — naturligvis — ikke, at Regeringen vil bevare sit Flertal, men der er »heller ingen Udsigt til, at et Valg vilde give Flertal for en regeringsdygtig Opposition«. Der skulde saaledes efter Hr. Hansens Beregninger ikke kunde dannes en parlamentarisk Regering, og ingen — skriver Hr. Hansen — er interesseret i den Udvej.

Men ud fra en saadan Betragtning vilde det jo netop være paakrævet, at Venstre ikke stillede sig i Vejen for den Regering, der har sit parlamentariske Flertal i Orden. Ved hele sin negative Holdning bidrager Venstre blot til at skade Parlamentarismen og fremkalde en Situation, hvor der eventuelt ikke er Mulighed for at danne en Flertalsregering.

Hr. Hansens Skepsis er jo begrundet i hans eget Partis hele haabløse Forvirring og Evneløshed til at enes om en positiv Indsats. Nu har Partiet i sin Nød kastet sig i Højres Arme!

Indtil Dato har Venstre paa Rigsdagen ikke været i Stand til at møde med et fælles Standpunkt. Hr. Hansen i Roskilde har en Fornemmelse af, hvor Skavanken er at finde, idet han bemærker:

— Det, Venstres Vælgere i Øjeblikket venter af deres Rigsdagsparti, er en fast og enig Optræden om Foranstaltninger, der virkelig batter.

Venstres Kapitulation overfor Højre er sket efter, at Hr. Hansen skrev dette. Men mon det var en saadan Udgang, han havde tænkt sig med Opfordringen til sine forvirrede Partifæller paa Christiansborg? Næppe. Thi ved Haandfæstningen med Højre opgiver Venstre jo nogle af de Krav, som i hvert Fald tidligere indenfor Venstrekredse blev betragtet som »Foranstaltninger, der virkelig batter«.

Og i Selskab med Højre kan Venstre jo intet positivt udrette. Den forenede Konservatisme kan blot forhindre Regeringen i at gennemføre Rentelempelser og den Slags for Landbruget gavnlige Foranstaltninger.

Mon ikke den menige moderate Vælger trods Venstrepressens Vildførelse vil forstaa, at det er skadeligt for Folkestyret at opretholde et Forfatningssystem, der forhindrer den af Folketingets Flertal udgaaede Regering i at udrette noget, saadan som vi navnlig har set det i den nu snart tilendebragte Rigsdagssamling.

Dette Misforhold bliver særlig grelt, naar det gaar saaledes, som Forholdet har været for Venstres Vedkommende, at det er ganske umuligt at forhandle med det største Oppositionsparti, fordi det ikke selv er i Stand til at finde sine egne Ben, men blot stiller sig paa tværs overfor alt, hvad Folketingets Flertal og Regeringen ønsker gennemført.

Under disse Forhold er det forstaaeligt, om man fra Regeringens Side omgaas med Planer om snarligt Valg. Det kunde dog hænde, at Vælgerne, saadan som det skete i 1932, paa eftertrykkelig Vis vil give Venstre en gavnlig Belæring om, at Flertallet af den danske Befolkning ønsker positivt Arbejde. Valgnederlaget i 1932 havde en gavnlig Indvirkning paa Venstres Arbejdslyst. Nu trænger Partiet aabenbart atter til en kraftig Lektion.

Tillidsmændene bedes erindre, at Landarbejderbladet ikke skal anmeldes til Medlemmer, som tiflytter fra en anden af Landarbejderforbundets Afdelinger. Saadanne Medlemmer faar nemlig Bladet leveret ved paa deres gamle Bopæl at meddele den nye Adresse til enten Landpostbudet eller paa Postkontoret.

Vaaben-Grøde.

Medens Naturen folder sig ud og fortæller om en Grøde, der snart bringer Sommer, gaar der en anden og frygtelig Grotid over Europa. Tyskland ruster, Italien halvvejs mobiliserer, Frankrig arbejder med febrilsk Kraft med Forstærkninger ved sine Grænser, og England udbygger Flaade og Flyvervæsen.

Der blev yderligere Fart i denne skæbnesvangre Udvikling ved Tysklands Indførelse af den alm. Værnepligt, og der er aabenbart langtfra opnaaet nogen Standsning ved den Vedtagelse, de europæiske Magter gennemførte mod Tyskland ved Mødet forleden i Geneve.

Tværtimod! Der er siden den Dag fremkommen yderligere Oplysninger om Tysklands Militarisering og Oprustning. Øen Sild, der ligger ud for den slesvigske Kyst og ret centralt for en Orientering i den sydligste Del af Nordsøen, skal være spækket med Cement og Kanoner, og Havneanlæg skal være udført, beregnet paa større Krigsskibe.

Og nu kommer Meddelelsen om, at Tysklands Luftstyrke er bragt op til hidtil ukendt Størrelse, og at der arbejdes med meget omfattende Flaadeplaner. Det forlyder, at de engelske Deltagere i Forhandlingerne i Berlin fornylig selv skal være pinligt overraskede, eftersom de fremkomne Oplysninger er meget mere vidtrækkende end dem, Hitler under Forhandlingerne gav Udtryk for.

Derfor arbejdes der i England med Planer om stærkt forøgede Forsvarsforanstaltninger, særlig paa Sø- og Luftflaadens Omraade.

Det tilføjes, at England i Løbet af kort Tid indleder verdenshistoriske Forhandlinger, som tilstræber en Organisation af Imperiets Forsvarsstyrker med det Formaal at samle Englands og Dominions militære Kræfter i en vældig Kamporganisation.

Beslutninger i de nævnte Retninger vil virke andet Steds. Der er Stater, som ikke under de nuværende Forhold kan se disse vældige militære Kraftforøgelser ske i England og dets Forbundslande, uden at de ogsaa maa øge Kræfterne.

Og Svikmøllen gaar derfor videre, indtil Staterne sluttelig staar rustet til Tænderne og med alt lagt til Rette med en Krig for Øje. Og skal der saare lidt til, før den store Eksplosion indtræffer. Ingen kan vide hvornaar. De fleste gætter paa, at det ikke bliver foreløbig. Det er ogsaa muligt, at forskellige Forhold vilde vanskeliggøre en Krig for Tiden. Men man tilrettelægger Situationen. Man plejer Vaaben-Grøden. Og dens Konsekvens er uvægerlig før eller senere Eksplosionen. En lille Klodsethed, en taabelig Begivenhed, fremkaldt af en Fusentast, eller en beregnende Kynikers Skaktræk er det hele, som skal til for at tænde Lunten.

Saa langt — og ikke længere er europæisk, ja, Verdens Kultur naaet efter en frygtelig Verdenskrig.

Paaske i en fjern Jødekoloni.

(Fortsat fra Nr. 16.)

Han holdt Ord. Nogle Dage efter modtog jeg Indbydelse til at bo hos den bemeldte Onkel i Paasken over.

Hele Kolonien var i feberagtig Travlhed med Paaskeforberedelser, da jeg kom derud.

Det første, jeg overværede, var Bagningen af det usyrede Brød. Det var et Par af Koloniens ældste Kvinder, der forestod denne Handling.

Udenfor min Værts Hus i Skyggen af nogle store Eucalyptus var stillet tre vældige Trug. Om Morgenen tidlig blev jeg vækket af munter Latter og Skæmt, og da jeg kom udenfor, var Pladsen under Eucalypterne fyldt med unge smilende, jødiske Skønheder, der fo'r frem og tilbage i travl Virksomhed, mens tre gamle Jødemadammer, een ved hvert sit Trug, dirigerede. Man var ved at lægge det usyrnede Brød.

Ovnen laa henne for Enden af Huset. Den var af Udseende som en mægtig, gammeldags Ovn, men opført af Jordælte over et Træ- og Staaltraadsskelet. Den til Ovnen hørende tykmavede Skorsten var af samme Materiale. Husets mandlige Medlemmer var Dagen igennem travlt beskæftiget med at fyre i Ovnen. Brændslet var almindeligt Favnebrænde stærkt iblandet tør Ko- og Faaregødning.

Hen paa Eftermiddagen var Ovnen tilstrækkelig varm. Alle Gløderne blev trukket ud, og Brødene sat ind. Saa blev Gløderne samlet i et Baal, store, knaldhaarde Klumper Faaregødning blev lagt paa, en hel Okseside blev stukket paa Spid og stillet tæt op ad Ilden, hvorefter alle Mændene satte sig i Kres omkring Baalet. Flygtigt set var det et typisk argentinsk Folkelivsbillede, man her havde for sig. Saaledes samler de argentinske Landmænd sig jo ved enhver festlig Lejlighed omkring Baalet med Asadoen (Kød paa Spid) og den nationale Drik, Mate. Men naar man satte sig ind i Kresen, opdagede man straks, at disse Ansigter ikke hørte hjemme i et argentinsk Folkelivsbillede. Storbeyns Ghetto-Stempel stod paa deres Pander. De fleste af dem var selv kommet fra Østeuropas Ghettoer. Resten var født af Ghettoens Børn. Men da saa de gamle hvidskæggede Patriarker i de side Kaftaner begyndte at fortælle ud fra det gamle Testamente, saa forsvandt baade Asado og Maté og Ghetto-Stempel, og man følte sig hensat blandt de enfoldige Hyrder paa Marken ved Bethlehem.

*

Den næste Paaskeforberedelse var Slagtningen. Til denne Handling var en Rabbiner hentet ud fra Synagogen i Byen. Et voksent Faar og en ung Ko maatte lade Livet.

Først blev Koen trukket frem. Den blev væltet om paa Ryggen, Benene blev snøret tæt sammen, og fem-seks Mand tog fat i den. Saa traadte Rabbineren frem. Han var iført en lang hvid Kittel og havde en hvid Kalot paa Hovedet. I Haanden bar han en uhyggelig, skarptblinkende, alenlang Kniv. Han nærmede sig forsigtigt, og med en pludselig Bevægelse skar han Halsen paa Dyret over og sprang tilbage med en Hastighed, man ikke skulde have tiltænkt hans Alder og Værdighed. Han maatte for alt i Verden ikke faa selv det allermindste Blodstænk paa sig.

Det samme gentog sig derefter med Faaret.

Dagen før selve Paaskefesten havde Kvinderne travlt indendørs. Paaskemaden, der skulde være simpel som det Maaltid, Jøderne i Hast indtog, inden de drog ud af Pharaos Ægypten, har dog gennem Tiderne opnaaet en mere kunstfærdig Sammensætning end den daglige Mad, selv om den kun er sammensat af bitre Urter, usyrnet Brød og Kød. Og da den ikke maa tilberedes i de Gryder og Kar, der bruges til daglig, fordi disse er forurenede med Syrer, bliver alle Køkkengrejer og Spiseredskaber i Paasken over erstattet med andre, som efter Paasken igen gemmes hen til næste Aar.

Efter den urgamle jødiske Skik blev Huset Aftenen før Festen renset for al syrnet Mad. Oprindelig var Meningen hermed, at al syrnet Mad, som Husfaderen traf paa, naar han om Aftenen gik sin Runde i Huset bevæbnet med en Fjer, skulde kastes paa Ilden og brændes. At den Runde, min Vært gik om Aftenen, kun har været pro forma, fremgik af, at jeg næste Morgen blev sat til et Frokostbord, hvor adskillige Ting absolut ikke kunde siges fri for at være syrnet. Men hele den Dag saa jeg alligevel ingen af Husets Beboere spise deraf.

*

Hen mod Aften samledes alle Slægtninge i min Værts Hus. Det var en talrig Familie. Der maa have været en tredive Stykker. De gamle af Familien, alle ærværdige graaskæggede, samledes i en Kreds for sig og underholdt hinanden med gamle jødiske Fortællinger, mens de unge Kvinder og Mænd stod i Klynger eller drev rundt. De var saa smukke, alle disse unge Jøder og Jødinder. Rene Titus'er og Rachel'er med det sorte Haar, den hvide Hud og de brændende Øjne.

Min Værts Hus var ikke nær stort nok til at rumme saa mange Mennesker, derfor blev der dækket et langt Bord til Festmaaltidet ude i det Frie under de store Eucalyptus. For Enden af Bordet, op mod en stor højrygget Stol med mange Puder. Det var Husfaderens Plads.

Da alt var parat, kom Husfaderen ud iført en lang hvid Kjortel. Han satte sig den højryggede Stol, mens de øvrige satte sig, de ældste nærmest ved, de yngre længere nede. Paa Bordet stod det usyrnede Brød og intet andet. Husfaderen bad en lang Bøn, derefter bad man en i Fællesskab. Saa indviede Husfaderen det usyrnede Brød, som man derefter spiste og skyllede ned med Vin, der efter god argentinsk Landskik serveredes i Læderbeholdere, og som man drak ved at holde Læderbeholderen i Højde med Munden og trykke til, hvorved en tynd Straale Vin sendtes ind i Munden.

Nu blev den egentlige Mad til Festmaaltidet baaret ud fra Køkkenet, og Læderbeholderen vandrede vel rigeligt rundt. De unge begyndte at rykke tættere sammen, de ældre blev mere talende.

Saa gjorde Husfaderen et Tegn, alle blev tavse og saa hen mod Huset, hvor en af Sønnerne lukkede alle Døre op. Saa sad disse Mennesker i lang Tid tavse og stirrede ned i Jorden. Der laa en barnagtig, naiv Forventning over alle disse bøjede Hoveder. Det var jo Budbringeren om Messias Komme, man ventede, det var for ham, alle Døre blev slaaet op.

Saa lukkedes Dørene igen, og man saa atter op. Husfaderen istemte Lovsangen, og de andre faldt i lidt efter lidt. Først som en Nynnen, saa stærkere og stærkere, løftede sig til Ekstase, blev vild og ubændig, bølgede ud over Sletterne og tabte sig i den mørke Nat, som intet Ekko gav tilbage.

Tage Nissen.

Ærefuldt.

Et Telegram fra Tyskland meddeler, at tysk Statsborgerret for Fremtiden er »en Ære«, som kun bliver den til Del, der viser Trofasthed og Hengivenhed overfor Føreren og overfor Folk og Stat. Alle uværdige, statsfjendtlige og ikke-ariske Personer skal fratages deres Statsborgerret.

I dette Telegram er egentlig ikke noget Nyt, blot en yderligere Udvikling af det umenneskelige Had, hvormed Nazismen forfølger anderledes tænkende. I ethvert andet Land har de i Landet fødte Personer Statsborgerret, men i Tyskland skal man altsaa være Nazist og være trofast mod Føreren for at opnaa denne naturlige Menneskeret.

Men at faa Statsborgerret i Tyskland under disse Forhold kan dog aldrig blive nogen Ære — set med Øjne udenfor Tyskland. Endnu for faa Dage siden myrdede de nazistiske Banditter Formanden for det internationale Minearbejdeforbund Husemann. Hundreder, ja Tusinder af Tysklands bedste Mænd og Kvinder er myrdet og pint ihjel, Tusinder af Tysklands største Navne i Politik, Kunst og Literatur er drevet i Landflygtighed, og Tusinder af de ædleste Mænd og Kvinder martres i Koncentrationslejrenes aandelige Ensretning.

At opnaa Statsborgerret i det Tyskland kan aldrig blive en Ære udenfor det tredie Rige. En Skam maa det være, Ære for dem, der aldrig opnaar det!

HJEMMET

Danmarks populæreste Ugeblad.

Gummivarer sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker.
Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN“
Statsanerkendt.
Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**
Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

Støt vore Annoncører!

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(Medlemsantal ca. 130.000. Forsikringssum ca. 1 Milliard Kr. Reserver ca. 1,3 Mill. Kr.)
I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30.000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40.000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50.000 Kr.
I Løsøreafdelingen optages: Løsøre, saavel i Købstæderne som paa Landet.
I Tyende- og Ungdomsafdelingen optages: Ejendele indtil 2500 Kr.s Forsikringssum, uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Nørrevoldgade 16, København K. Tlf. 383.

Voksne Mænd og Kvinder
tilsendes gratis og portofrit den nye Bog om Børnebegrænsningens Problemer. Den er rigt illustreret og giver fuld Besked om alle Sexuallivets Mysterier, Fødselskontrol, Fosterdrab og forebyggende Metoder. Priskurant over Hygiejnevarer medsendes gratis paa Forlangende. Ønskes lukket Kuvert maa 25 Øre medsendes i Frimærker.
Bogforlaget „Minerva“, København V.

Storehedinge Afdeling (L.).
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at der ikke kommer nogen Opkræver mere, og Medlemmerne maa derfor selv sørge for Indbetalingen til Kassereren. Husk Restancefristen er kun 4 Uger.
Svend Mathiesen.

Kirke Hyllinge Afdeling
gør hermed Medlemmerne opmærksom paa, at Kontorbestyreren herefter er Karl Petersen, Kyndeløse, og Kontroltiden er fra 10—11 Mandag, Tirsdag, Torsdag og Fredag; Onsdag og Lørdag fra 2—3 og Kontroltiden skal overholdes og husk, at intet Medlem kan faa Understøttelse i en Maaned uden at der er Mærke i Fagbogen.
Hans P. Sørensen.

Frøslev Afdeling.
Ved Generalforsamlingen den 20. April valgtes til Kontorbestyrer Rasmus Nielsen Lund. Kontroltiden er fra 10 til 11, Lørdag fra 3 til 4. **Johannes Christiansen.**

Haslev Afdeling (L.).
Halvaarlig Generalforsamling afholdtes den 20. April paa Carstensens Hotel. Til Formand genvalgtes Johannes Nielsen og Kontrolbestyrer Marius Nielsen. Medlemmerne bedes bemærke, at Kassereren fra 1. Maj er flyttet til Præstevænget Nr. 4. Kontortiden uforandret. **Johannes Nielsen.**

Rye-Sonnerup Afdeling
har afholdt Generalforsamling den 27. April. Til Formand valgtes Charles Horndrup, Jenslev, og til Kasserer genvalgtes Ejner Olsen, Ordrup, samt til Kontrolbestyrer genvalgtes Valdemar Berthelsen, Ordrup. Samtidig meddeles det Medlemmerne at Fagbøgerne skal afleveres til Kontrolbestyreren til Opgørelse senest den 7. Maj. Og fremtidigt er Kontroltiden mellem 9—10 og om Lørdagen fra 2—3. Efter denne Tid bliver ingen kontrolleret. **Charles Horndrup.**

Nyraad Afdeling
har afholdt Generalforsamling den 13. April. Kassereren genvalgtes og samtidig gøres de Medlemmer, der ikke betaler til Opkræveren, opmærksom paa, at komme og betale til Kassereren inden den 25. i hver Maaned. Restance udover 4 Uger betyder Slettelse. **Bestyrelsen.**

Ondløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at Kontroltiden er fra 2—3 om Lørdagen; de andre Dage som sædvanlig. De Medlemmer, som ikke afhenter deres Understøttelse i Kontroltiden om Lørdagen, kan hente den Lørdag Aften mellem 6½—7½.
Albert Olsen.

Everdrup Afdeling
afholder Generalforsamling i Forsamlingshuset Lørdag den 4. Maj Kl. 7½. Dagsordenen, som bekendtgøres paa Generalforsamlingen, omfatter mange vigtige Spørgsmaal, deriblandt om Anvisning af kommunalt Arbejde og Nyvalg af Formand. Vejudvalgsmedlem H. P. Jørgensen, Taageskov, er skriftlig anmodet om at komme til Stede. Samtlige Medlemmer maa møde og medbringe Fagbog. **Bestyrelsen.**

Stege og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 11. Maj Kl. 8 Aften paa Strandcafeen, Stege. Drøftelse af den nye Landbrugsoverenskomst. NB. Medlemmerne bedes møde talrigt op. Fagbog maa medbringes og forevises ved Indgangen. **Jens Anton Jensen.**

D. A. F., Ørsted (Sjæll.) Afdeling (L.).
Paa vor Generalforsamling blev Olaf Andersen genvalgt til Formand og Kontorbestyrer. **Bestyrelsen.**

Lynge-Broby Afdeling
afholdt Generalforsamling i Lynge Forsamlingshus Lørdag den 27. April. Kontroltiden blev sat til Kl. 10 til 11, Lørdag 11 til 12. Kontroltiden skal overholdes, da ellers ingen Afkontrollering finder Sted.
Viggo Olsen.

Herfølge Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Hotel Paaskebjerg Tirsdag den 14. Maj Kl. 7 prc. Dagsorden: 1. Beretning. 2. Regnskab. 3. Valg af 2 Medlemmer til Bestyrelsen. 4. Eventuelt. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Fr. Nielsen.**

Halsnæs Afdeling.
Paa Afdelingens Generalforsamling valgtes til Kasserer Laurits Nielsen, Torupmagle pr. Dyssekilde; træffes Onsdag og Lørdag efter 6. Husk at betale rettidig til Kassereren. Restance maa ikke overskride 4 Uger. **Jens Nikolaisen.**

Brorup-Valby Afdeling (L.)
afholder Medlemsmøde i »Folkets Hus« Mandag den 6. Maj Kl. 8, hvor der væsentlig vil blive Drøftelse angaaende Forhandlingen med Ærtedyrkerforeningen.
Magnus Heidelbach.

Brorup-Valby Afdeling.
Forinden Medlemmerne søger Arbejde paa Valbygaarden pr. Slagelse, skal de henvende sig paa Kontoret, Kalundborgvej 82. **Magnus Heidelbach.**

Hjembæk Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Hjembæk Forsamlingshus Mandag den 6. Maj Kl. 7½ med Dagsorden: Valg af Formand. Alle Medlemmerne bedes møde.
Bestyrelsen.

D. A. F., Ejby-Dalby Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at al Kontingent indbetales herefter hos Kassereren, Laurits Jensen, Holme Huse, da der ikke kommer Opkræver mere.
Hans Nielsen.

Jægerspris socialdemokratiske Forening
afholder sin ordinære Generalforsamling paa Jægerspris Hotel Lørdag den 4. Maj Kl. 7½. Dagsorden i Følge Lovene. Mødtalrigt op. **Bestyrelsen.**

Skørpinge-Fordrup Afdeling
har afholdt Generalforsamling Lørdag d. 13. April. Til Formand og Kasserer nyvalgtes Arbmd. Hans Madsen, Skørpinge Mark. Ved senere Bestyrelsesmøde blev Kontrolbestyrer Johannes Petersen, Skørpinge, genvalgt. **Bestyrelsen.**

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET SJÆLLAND

ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 19. Fredag den 10. Maj 1935. 21. Aargang.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Til vore Tillidsmænd
— særlig Kassererne og Kontorbestyrerne —.

Under Henvisning til, at vi nu i Arbejdsløshedskassen har

tre Kontingentklasser,

og Medlemmerne under visse Forudsætninger kan overflytte fra den ene Kontingentklasse til den anden, anmoder vi

Afdelingskassererne
om, naar saadan Overflytning finder Sted, sammen med Indsendelsen af Maanedsopgørelsen og Kontingentet at give Hovedkontoret Meddelelse om Nummer og Navn paa saadanne overflyttede Medlemmer samt Datoen for Overflytningen, og for Medlemmer, der ikke har Nummer i Arbejdsløshedskassen, bedes Navnet alene indsendt sammen med Datoen for Overflytningen.

Paa samme Maade maa vi anmode

Kontorbestyrerne og Kassererne
om at sende os Meddelelse om, naar Medlemmer, jfr. Vedtægtens § 16, Stk. 2, overgaar fra at være Ikke-Forsørger til at være Forsørger, eller omvendt, saaledes at vi til enhver Tid kan være klar over Størrelsen af den Understøttelse, der til enhver Tid tilkommer Medlemmet under Arbejdsløshed.

Vore Kontorbestyrere
bedes erindre, at de samtidig med, at de indsender Rejse- og Flyttehjælpskvitteringer, skal indsende Bevis for, at det paagældende arbejdsløse Medlem er sikret Arbejde paa den Plads, hvortil Rejse- eller Flyttehjælpen er udbetalt.

Afdelingerne og Medlemmerne undgaar Forsinkelse i Hjælpens Forsendelse ved straks at indsende Arbejdsbeviset til os.

Vi henstiller — særlig til

Kontorbestyrerne —
at være opmærksom paa, at Postforsendelser til os er tilstrækkeligt frankeret.

Vore Udgifter til Strafporto er, ved for lidt Frankering fra Afdelingernes Side, hver Uge ret betydelige, da vi som Modtager skal betale dobbelt Takst, og det er en ret meningsløs Udgift at afholde.

Der kan forsendes 4 Lister for 15 Øre, og er der over dette Antal Kontrollister, skal Forsendelsen frankeres med 25 Øre; saa kan der ogsaa fremsendes indtil 22 Kontrollister.

Er der over dette Antal, bør Forsendelsen ske i 2 Kuverter.

Vi gør opmærksom paa, at Medlemmer, der er i Arbejde, ikke kan møde til Kontrol, selv om de arbejder for en ganske ringe Betaling.

Et Medlem, der f. Eks. arbejder ved Landbruget, og maaske derved har en Fortjeneste, der er mindre end Understøttelsen, maa dog ikke møde til Kontrol.

Et Medlem, der arbejder for sig selv, kan heller ikke møde til Kontrol. F. Eks. et Medlem, der har et lille Jorbrug med under 3000 Kr. Jordskyld, kan ikke møde til Kontrol de Dage, han saar, høster eller paa anden Maade dyrker sin Jord.

Et Medlem kan heller ikke møde til Kontrol, hvis han f. Eks. er i Gang med at opføre et lille Hus til sig selv, eller paa Dage, hvor han skærer Tørv til sig selv og lign.

Vi maa henstille til

Kontorbestyrerne
at være opmærksom paa,

at Understøttelse aldrig kan udbetales noget Medlem, hvis Medlemsbog ikke er til Stede,

at Understøttelse under ingen Omstændigheder maa udbetales noget Medlem, der staar med over 4 Ugers Restance med Kontingentet,

at Understøttelsen altid skal indføres i Medlemsbogen samtidig med, at Udbetalingen finder Sted, og

at der som Udbetalingsdag skal anføres den Dato, Kontrolugen slutter, altsaa skal f. Eks. Understøttelsen, der udbetales for Ugen fra 18. April—24. April d. A., indføres i Medlemsbogen under den 24. April, selv om Udbetalingen først sker den 26. April eller 27. April.

Vi gør Afdelinger, der har Godkendelse for Filialkontrolsteder i Vinter, opmærksom paa, at Godkendelsen for disse Filialkontrolsteder ophører den 1. April.

Vi anmoder alle vore Tillidsmænd — altsaa vedrørende ovenstaaende særlig Kassererne og Kontorbestyrerne — om at tage disse vore Meddelelser og Hen-

stillinger til Efterretning og handle i Overensstemmelse hermed. I vil derved lette baade Eder selv og Hovedkontoret for meget Arbejde, ligesom vi kan undgaa megen Forsinkelse ved, at der skal rettes Forespørgsel og afventes Svar paa Forhold, der skulde være konstateret forud.

København, den 3. Maj 1935.

Johannes Nielsen.

Tænk - før du handler!

Jeg har haft en meget interessant Samtale med en organiseret Kammerat, som jeg synes kan have sin Interesse at bringe videre til andre organiserede Kammeraters Kundskab og Eftertanke.

Det var en Dag for en Maaned siden, jeg var rejst ind til Byen for at gøre forskellige Indkøb, at jeg paa Gaden kom i Samtale med en Kammerat fra en anden Egn, som jeg tidligere havde set ved Landarbejder-Kredsmøder. Samtalen drejede sig hurtigt hen paa Ting, som vi havde særlig Interesse af at drøfte sammen, hvorfor vi blev enige om at gaa ind paa Restauration, hvor vi kunde sidde sammen i Fred og Ro og tale videre om Tingene.

Samtalen gengives her, saa ordret som jeg husker den:

Jeg: Har du noget Arbejde?

Kammeraten: Nej, det har jeg ikke, jeg har ikke haft Arbejde siden i Efteraaret; jeg havde et Job ved Kartoffeloptagning, men det er da godt, at vi har vor Fagforening og vor Arbejdsløshedskasse.

J.: Ja, det har du ret i, men i en saa lang Tid, som du har været arbejdsløs, saa er det ikke let udelukkende at underholde Familien paa Arbejdsløshedsunderstøttelsen, naar der skal klares baade Kontingent til Fagforening, Sygekasse samt Husleje.

K.: Ja, men naar Arbejdsløsheden er saa langvarig, saa maa vi søge det sociale Udvalg om Hjælp til forskellige Ting, f. Eks. Kontingent til Arbejdsløshedskassen, Sygekassen — og somme Tider til en Maaneds Husleje.

J.: Du siger, I søger det sociale Udvalg, og jeg forstaar dig saadan, at I bliver ogsaa bevilget Hjælp til de forskellige Formaal, I andrager om, men det er dog ikke alle sociale Udvalg, der er lige hensynsfulde med at tilmaale den nødvendige Hjælp. I min Afdeling er der ogsaa en Del, som har været nødsaget til at søge den sociale Hjælp, men der er kun ganske faa af dem, der er bleven tildelt en Smule Hjælp.

K.: Har I saa nogen Repræsentant i Sogneraadet?

J.: Ja — Jo — vi har, for vi hjalp da Husmændene med at stemme en Mand ind, og saa skulde han da ogsaa repræsentere os.

K.: Ja, Tak, den kender jeg, saa behøver du forresten ikke at sige mig mere om Jert Sogneraad og Socialudvalg.

Nej, ser du, vi har to Repræsentanter i Sogneraadet, hvoraf den ene er Landarbejder, det er forresten vor Formand i Afdelingen og har været det i en Aarrække. Ved sidste Sogneraadsvalg lykkedes det os at vælge ham ind i Sogneraadet, og han har saavel som Formand som Sogneraadsmedlem taget sig af vor Sag og tolket den paa en værdig Maade, og jeg tillægger ham en stor Del af Æren for, at vi er blevet saa humant behandlet ved det sociale Udvalg, for han er den Mand, at hvis det staar til ham, saa vil Sol og Vind blive delt lige, han har søgt at tilegne sig alle de Kundskaber, som han baade paa den ene og den anden Maade kunde komme i Besiddelse af; han har deltaget i alle de Kursus, som Forbundet har ladet afholde for at dygtiggøre vore Tillidsmænd, og derved er han ogsaa naaet til at betyde det han er.

J.: Ja, det maa jeg sige, I har nok fat i den rigtige Ende, havde vi endda haft lige saa godt fat, men — jeg maa snart gaa, jeg skal hjem med Eftermiddagstoget, for vi skal have Generalforsamling i Aften, og vor Formand er paa Valg; vi maa se at faa ham til at modtage Genvalg, for det duer ikke at skifte Formand ret ofte; det er forøvrigt efter min Mening uheldigt at skifte Formand, naar vi har en, som gaar op i sit Arbejde for Organisationen, som han gør det.

K.: Naa, ja, vi har haft vor Generalforsamling for en Uge siden, men du siger, at det er uheldigt at skifte Formand. Det har nu vi gjort, og jeg kan da heller ikke indse, at der kan være noget galt i det; der er da ogsaa andre, der har godt af at prøve det, ellers bliver det ogsaa alt for ensformigt, naar der stadig skal være den samme Formand.

J.: Hør nu, min Ven, nu kommer jeg vist til at sætte mig igen, for du er alt for god en Kammerat til at være saa desorienteret. Prøv engang og tænk — nu har du lige fortalt mig, at I havde en dygtig Formand, og nu siger du, at I lige har vraget ham og valgt en ny Formand. Jeg kan meget godt tænke mig, at I har gjort, som man gør saa mange Steder i Fagforeningerne ude paa Landet, nemlig ladet ham slæbe det store Læs, det i mange Tilfælde er at være en dygtig Fagforeningsformand, uden maaske saa meget som at lønne ham med en simpel Tak derfor, og naar han saa er naaet til at skabe Respekt om sin Fagforening udadtil, saa vælger man en anden, som saa kan begynde at slæbe forfra eller sløje af paa det, der er begyndt.

Kan du ikke forstaa, at det er en daarlig Fagforeningspolitik, at skifte Formand, naar denne har ofret Tid og Arbejde, for ikke at tale om indirekte Pengetab (Tid er nemlig Penge) for at dygtiggøre sig til den ansvarsfulde Post, det er at være Fagforeningsformand. Han maa sætte sig ind i mange forskellige Love, for med alle Midler i Haand at føre en effektiv Kamp for sine faglige Kammerater, Det er da helt forkasteligt at sætte ham paa Pulterkammeret, for at lade en anden begynde forfra.

Kan du ikke indse, at det havde været bedre om I havde sagt til Eders gamle, øvede og indarbejdede Formand: Nu giver vi dig et Vederlag, som kan skabe Tilfredshed for begge Parter, og saa genvælger vi dig enstemmigt, saaledes at du til enhver Tid kan tage Kampen op for Retten og imod Uretten for os, da har du heri Bevis for, at du har en sluttet, kampdygtig Trop bag dig. Jeg vil tro, at naar du, som jeg sagde før, tænker dig om, at du vil kunne forstaa, at den Kammerat, som I der har vraget eller sat i Mistillid, han vil ikke være i Stand til fremdeles med den samme Kraft som hidtil at tolke Eders Sag, det være sig enten det gælder det kommunale Raad eller andet.

K.: Du har fudkommen Ret, det har jeg ikke tænkt over, og vi var endda saa mange til Generalforsamlingen, og ingen af os kunde samle os til at tænke saa meget i Dybden.

J.: Naa, men nu er det snart Togtid, saa jeg maa bryde op nu.

K.: Ja — — jeg er bare ked af, at jeg ikke traf dig, før vi holdt vor Generalforsamling.

J.: Ja, det er jeg forresten ogsaa, men vil du love mig at tænke nærmere over en lignende Sag en anden Gang og saa hilse dine Kammerater og minde dem om, at man altid skal tænke, før man handler.

En organiseret Landarb.

Internationale Meddelelser.

»Kraft gennem Bluff«.

(I. F. C.) Med de tyske Arbejdsgiveres henholdsvis »Industrierhvervets« Indlemmelse i den tyske Arbejdsfront og den dermed opnaaede Fuldendelse af den »i hele Verden enestaaende« Opbygning af »Folke- og Arbejdsfællesskabet« oplever Dr. Ley, Arbejdsfrontens Leder, ingen sand Skaberglæde. Den borgerlige Presse ligesom ogsaa Fagforeningspressen i Udlandet lader sig ikke blænde af et ligesaa utydeligt som svulstigt Navn paa en Organisation, der i Virkeligheden ikke gennem Bedriften fører til Bedriftlederens og fra denne til Erhvervslivet og Folkefællesskabet, men fra

Rigsbankpræsident Schacht til Rigsøkonomi-Diktator Schacht.

Da Arbejdsfronten fra den første Begyndelse kun var Bluff og overalt i Udlandet blev betragtet som Bluff, maa dens Udvidelse logisk betragtet kun være en Forøgelse af dette Bluff. Det er derfor ikke underligt, at ogsaa Udlandets Arbejdsgiverpresse og borgerlige Presse drager saadanne Slutninger. Saaledes skriver f. Eks. »Nationalzeitung« i Basel i en Betragtning over Arbejdsgivernes Indrullering i Arbejdsfronten bl. a.:

»Arbejdsfronten, oprindelig tænkt som Arbejderklassens Repræsentant og rundhaandet forsynet med de gamle Fagforbunds Formue, bliver gennem denne Reorganisation degraderet til et temmeligt kostbart Apparat for den gamle fagforeningsmæssige Understøttelsesvirksomhed, hvis Ydelser tilmed forlængst er blevet stærkt reduceret. Desuden tjener den til Foranstaltning af Foredrag og Sammenkomster og Foretagendet »Kraft gennem Glæde«. Dens egentlige Varetager af Arbejdernes Løninteresser er ganske faldet bort, idet denne Opgave nu varetages af de statlig udnævnte Arbejdsværger.

Selvfølgelig er denne sidste Akt af de tyske Arbejderes Udlevering til Arbejdsgiverne, som hvilken den saakaldte nationalsocialistiske Revolution har afsløret sig, blevet fejret med det sædvanlige Postyr. Dr. Ley henviste til den historiske Betydning af 3000 Arbejderes Rejse til Madeira, der var foranstaltet af »Kraft gennem Glæde«. »Jeg paastaar, intet andet Folk paa Jorden end det tyske kunde vove dette.« Man ved ikke rigtigt, hvorfor og hvorledes. Den der kender Sammensætningen af Deltagerne i Selskabsrejser af omhyggeligt udvalgte Tilhængere af det herskende Parti, er vidende om, at det aldeles ikke drejer sig om et stort Vovestykke. Selskabsrejser har altid fundet Sted, men ganske vist endnu ikke Rejser, der helt og holdent bestrides af de hjemmeværendes beslaglagde Penge. Den tyske Arbejdsfred, der blev fejret med saa mange højtravende Ord, bestaar ikke af andet end statlig Tvang, Frygt og Retsløshed.«

Sølvbryllup.

Søndag den 12. Maj kan Medlem Fridrich Heise og Hustru, Vibøge, fejre deres Sølvbryllup. Fr. Heise har været Medlem siden Afdelingens Start i 1927 og opdraget en stor Børneflok. Fr. Heise har ogsaa medvirket til, at de 17—18-aarige har indmeldt sig i vor Afdeling. Hjertelig til Lykke paa Højtidsdagen fra Tandslet Afdeling. Chr. Christiansen.

— — —

Den 17. Maj kan Jørgen Larsen og Hustru, Overby, afholde Sølvbryllup. Jørgen Larsen har altid været en dygtig Agitator for Organisationen og i mange Aar været Formand og Kasserer for Afdelingen her. Før vi kom under Vejle Kredsorganisation, var han Næstformand for Horsens Kredsorganisation og mangeaarig Formand for Forligskommissionen i As-Klakring Kommune. Vi ønsker dem hermed hjertelig til Lykke paa Højtidsdagen og takker dem for veludført Arbejde.

Medl. Nr. 302210 og 302212.

— — —

Medlem Klaus Vogensen og Hustru kan den 13. Mai fejre Sølvbryllup.

Medlem Christian Lund og Hustru kan den 24. Maj fejre Sølvbryllup.

Vilstrup Afdeling ønsker begge Sølvbrudeparrene hjertelig til Lykke.

Paa Afdelingens Vegne:
Nis Byriel.

— — —

Medlem af D. A. F., Døllefjelde-Musse Afdeling, Husejer P. Pedersen og Hustru, kan Torsdag den 16. Maj fejre Sølvbryllup. P. Pedersen og Hustru ønskes af Afdelingen hjertelig til Lykke.

Døllefjelde-Musse Afdeling.

En Tjenestedrengs Tragedie.

Søgt Døden for at blive fri for Husbondens Pinsler.

Med Saar paa Hænderne blev han tvunget til at saa ætsende Kunstgødning.

I Sønderborg Social-Demokrat finder vi følgende:

Falcks Redningskorps blev forleden Aften kaldt til en Ejendom i Kolding, hvor en ung Mand var fundet i livløs Tilstand af Forældrene, da disse kom hjem. Det viste sig at være et Selvmordsforsøg, der var Tale om, men bag denne tragiske Tildragelse gemte der sig noget andet, der først senere kom frem.

Den 16-aarige unge Mand havde haft Plads som Tjenestedreng hos Gaardejer Mads Jepsen i Spjarup pr. Egtved. Han var kommen i Pladsen den 1. Januar, og han befandt sig meget daarligt i denne Plads, saa daarligt, at han besluttede sig til, skønt kun 16 Aar, at berøve sig selv Livet.

Da han havde været i Pladsen i nogen Tid, fik han Frost i Hænderne, idet han altid havde meget udendørs Arbejde ogsaa i haardt Vejr. Skønt Frosten i Hænderne tiltog, saa begge Hænder svulmede stærkt op, blev han af Husbonden sat til at sprede Kunstgødning, og da der derefter var gaaet et Par Dage, blev Hænderne i en forfærdelig Forfatning. Der kom

forskellige Saardannelser

paa dem, og da Husbonden mente, at der var Tale om en Eksem, der kunde smitte, beordrede han Drengen til at søge Læge og til at tage hjem, til han blev rask. Han var bange for at blive smittet. Den haardt medtagne Dreng havde imidlertid ikke Eksem. Han havde ganske simpelt Betændelse i Hænderne fremkaldt ved, at Kunstgødningen var kommen i Berøring med de Saar, som Frosten havde fremkaldt, og da Husbonden erfarede dette, saa der altsaa ikke var nogen Fare for, at han selv skulde blive smittet, beordrede han Drengen tilbage i Pladsen. Det skete en Dag, da Drengen var ude hos ham for at tale med ham om Sygdommen, og ved denne Lejlighed sagde han til Drengen, at han, Husbonden, hvis han ikke kom, skulde sende

Politiet efter ham.

Et Par Dage efter dette tiltraadte Drengen da atter Pladsen, men skønt hans Hænder endnu ikke var helbredet, blev han atter sat til at sprede Kunstgødning med det Resultat, at Hænderne øjeblikkelig blev angrebet igen. Han havde nu ogsaa Frost i Ørene, og baade Hænder og Ansigt blev angrebet af Betændelsen.

I Søndags kom Drengen hjem til det lille Arbejderhjem i Kolding. Hans Forældre stod og skulde til en Begravelse, og Drengen fortalte ikke noget om, at der var noget, der trykkede ham. Han vilde i det hele taget nødigt ligge sine Forældre til Byrde, og dette havde han vist ved flere Lejligheder. I Løn skulde han saaledes have 175 Kr. for hele Tjenestetiden, og da han havde købt en ny Cykle, vilde hans Moder en Dag give ham 10 Kr. til Hjælp til Betaling for Afdrag. Det var Penge, hun havde tjent ved Rengøring, men Drengen sagde Nej Tak. »Jeg vil ikke,« sagde han, »have de Penge, du har slidt for.«

I Søndags sagde han altsaa heller intet, men da Forældrene kom hjem fra Begravelsen, fandt de ham liggende livløs. Han havde taget Arsenik, som han han selv havde købt.

Der er endnu Steder ude i Landet, hvor man ikke forstaar, at et Barn, der sendes ud mellem fremmede i 16 Aars Alderen, skal behandles menneskeligt, og her er et af de Tilfælde, hvor et blødt Sind er bukket under for alt det haarde, som Drengen mødte.

Den reaktionære Landstingspolitik.

Ved Arbejderpartiets Majfest i Esbjerg talte Statsminister Stauning. Statsministeren skildrede Tiden og Vilkaarene, da Arbejderklassen begyndte den økonomiske og politiske Rejsning. Han udtalte derefter:

Her er Bevægelser med samme Karakter og Bestræbelser som i Udlandet. De øver deres Indflydelse paa saakaldte borgerlige Partier, særligt er Venstre i en Opløsningstilstand, der aabner Vejen for L. S. og anden antisocialistisk Virksomhed.

Venstre er under Kapitalmagtens Indflydelse. Vi saa det under Venstres Kamp imod Valutacentralen. Det er dette Organ, der kontrollerer og regulerer Importhandelen i Overensstemmelse med Produktion og Økonomi. Det er denne Institution, som har befordret dansk Produktion ved at udelukke ufornødne Varer fra Udlandet. Venstre, Kommunister og en Repræsentant for Børsen stemte for de frie Kræfters Adgang til at ødelægge dansk Produktion ved at stemme imod Loven om Valutacentralen. Det er en Erindring, som man vil bevare, og Reaktionen fortsætter sin Gang.

I 5 Aar har der lydt Krav om Hjælpeforanstaltninger for Landbruget. Meget værdifulde Love er gennemført til Gavn for Landbruget og det Hensyn, Hensynet til Produktionen, som allerede er nævnt, Landbruget har faaet Tilskud, Skattelettelse, Kronesænkning, kunstigt forhøjede Priser paa dansk Afsætning, Svineregulering, Kødregulering og andet, men det er ikke nok.

Lndbrugets fortvivlede Gældsforhold er fortsat en Kilde til Vanskeligheder for en Del af Landmændene. I et Aar har man nu forhandlet om Planer, som de krævedes af Landmændene, Rentesænkning og dermed Formindskelse af Landbrugets Udgifter ved Gælden. Paa den letsindigste Maade har Venstre og Konservative, enten ved meningsløst opskruede Fordringer eller ved Modstand over for Forslag om Kapitalejernes Ydelser til Fordel for Landbruget, forhindret Konvertering af de høje Renter og anden foreslaaet Lettelse, og nu er Venstre havnet i et Forlig med de Konservative, hvorefter et godt Lovforslag laves om til noget temmelig betydningsløst, og samtidig forlader man den af Venstre krævede Rentesænkning og aabner Vejen for Rentens Forhøjelse.

Paa afgørende Maade svigter man Landbruget og andre producerende Erhverv. Ved at ophæve Loven om nedsat Rente i Banker og Sparekasser giver man paany Kapitalbesidderne Adgang til fri Udbytning, og i den kommende Tid vil alle faa Virkningerne at føle af det Stykke reaktionære Landspolitik. Paany har Landstingsflertallet vist Sindelaget, og det maa opfordre Folket til at hindre dette Flertal paa Valgdagen næste Aar, saaledes at Vejen til Landstingets Afskaffelse kan blive aabnet.

I de følgende Dage vil Venstres sidste Svingning til højre blive bekræftet, og saa er det nok Tid, at Rigsdagen faar Ferie. Naar Valget kalder, vil Ferien sikkert blive forlænget paa ubestemt Tid for adskillige af dem, der svigtede. Over for Rigsdagen og Folkestyret er Venstres og Konservatives Adfærd aldeles forkastelig.

Det, der er sket i Forholdet til Landbrugets Gældssanering, er ikke til Styrkelse af Rigsdagens Anseelse. Det er ganske forkert, naar man søger at lægge Ansvaret paa Regeringen eller et enkelt Medlem af denne. Vi har ærligt søgt at hidføre Hjælp for det gældtyngede Landbrug, men vi nægter at lade det arbejdende Folk betale Udgifterne. Vi har foreslaaet, at Kapitalbesiddere, der i disse Aar forøger deres Kapitaler, ogsaa i Ly af Beskyttelsen mod udenlandsk Import, maa være de første, der kommer i Betragtning, naar Omkostningerne skal udredes, men det er denne Kendsgerning, som har bidraget væsentligst til Modstanden, og det er Venstres og Højres økonomiske Principper, der har bragt hele Hjælpeaktionen til Stranding.

Iøvrigt bør det ogsaa nævnes, at de samme Partier benyttede deres Landstingsflertal til at hindre Gennemførelsen af Kriseloven for Arbejdsløse, saaledes at hele Byrden derved blev paatvunget Kommunerne, af hvilke mange er haardt ramt af Arbejdsløshed og andre Vanskeligheder.

I de foregaaende Aar er der ved Siden af andre Kriseforanstaltninger sat betydelige Midler ind baade for at afbøde Arbejdsløsheden og for at sætte Arbejde i Gang. Siden Vinteren 1931 er der bevilget 130 Millioner Kr. som ekstraordinær Krisehjælp for Arbejdsløse, og 500 Mill. Kr. er anvendt til offentlige Arbejder eller til Finansiering af Arbejde. Det er nødvendigt at fortsætte saadanne Bestræbelser. Der foreligger et Lovforslag om Arbejders Iværksættelse paa indskrænket Tid for de længst arbejdsløse. Der regnes med, at 30,000 skulde opnaa at komme i Arbejde og dermed en Tid komme ud af Uvirksomhed. Andre forelagte Lovforslag tilsigter at fremhjælpe Merbeskæftigelse, at forbyde Overarbejde og at nedsætte Arbejdstiden ved visse offentlige Arbejder. I lange Tider er disse Sager behandlet uden tilbørligt Hensyn til den Fare, som Arbejdsløsheden rummer baade for Personerne og for Samfundet.

Inden Rigsdagen om nogle Dage sluttes, maa vi faa Opklaring for Stillingen til disse Sager, ligesom det nok er nødvendigt at raade Bod paa den økonomiske Misere, hvori en stor Del af Kommunerne nu befinder sig.

Danmarks nationaløkonomiske Status.

Om dette Spørgsmaal skriver Knud Korst en lærerig Artikel i Tidsskriftet: »Arbejdets og Samfundets Organisation«, Jan.-Febr. 1935. Vi gengiver det vigtigste af Artiklens Indhold. Knud Korst vil besvare følgende Spørgsmaal: Hvilket Tab har den danske Nationalindtægt haft i Kriseaarene 1930—1932? Har man indvundet Erstatning for de senere Aars Tab? Hvilke Muligheder har vi for at forebygge fremtidige Tab i Nationalindtægten og dermed i Nationens Velstand?

Danmark har i udstrakt Grad opbygget sin Velstand paa Eksport og Tjenesteydelser (Skibsfart) til andre Nationer. Derfor blev Danmarks Indtægter ogsaa stærkt formindsket ved Verdenskrigen. Dette viser følgende Tal:

	Eksportværdi Landbrugs-varer	Eksportværdi Industri-varer	Indtægter ved Tjenesteydelser for Udlandet (Skibsfart).
1929	1280	335	205
1932	880	205	155
1933	935	230	180
1934	905	265	190

Landbrugets Eksportindtægter er altsaa i Tiden fra 1929 til 1932 gaaet stærkest tilbage. Deraf ramtes ikke alene de 200,000 selvstændige Landbrugere, men ogsaa de 100,000 medarbejdende Familiemedlemmer samt 200,000 Arbejdere (Karle, Piger, faste og løse Landarbejdere), som er beskæftiget som Lønarbejdere.

Industriens og Skibsfartens ringe Eksportindtægter fra 1929 til 1932 standsede en stor Del af Industrien. Arbejdsløsheden steg i en bestemt Periode til over ⅓ af alle organiserede Arbejdere. Krisen naaede i 1932 sit Lavpunkt.

I Kriseaarene mindskedes Eksportindtægterne. Ganske vist mindskedes tillige Importværdien, men ikke tilstrækkeligt til at bringe Balance. Den danske Landbruger maatte derfor indskrænke sit Forbrug af importeret Kunstgødning, Industrien sin Indførsel af Raavarer og Forbrugerne deres Forbrug af Færdigvarer fra Udlandet. Balance kunde kun opnaas ved en Formindskelse af Importen.

Siden 1932 er der indtraadt en vis Ændring i Eksportindtægten. Bedringen falder hovedsageligt paa Industri og Skibsfart (se Eksportværdi-Tallene), medens den samme Fremgang i Eksportindtægt ikke fortsattes for Landbrugets Vedkommende. Aarsagen til den forholdsvis ringere Eksportværdi for Landbruget ligger hovedsagelig i Prisfaldet for Landbrugsprodukter paa det engelske Marked (Bacon). Priserne var i 1934 lavere end i 1933. Alligevel, siger Knud Korst, er det danske Landbrugs økonomiske Stilling nu væsentlig bedre end i 1932. Selv om Stigningen i Eksportindtægten siden 1932 kun er ringe, maa man yderligere bemær-

ke, at Landbruget sparer betydelige Summer paa deres Indkøb af udenlandske Raaprodukter. Endvidere maa det bemærkes, at en større Indtægt er indtraadt ved en livligere Afsætning paa det indenlandske Marked. Staten har ved importbegrænsende Love støttet Forbruget af danske Varer i Hjemlandet. Landbruget, Gartneri- og Havebrug samt Skovbrug har opnaaet stor Fordel af den Støtte.

Ogsaa i Industrien gør Danmarks Selvforsyning stadig videre Fremskridt. Knud Korst undersøger alt dette talmæssigt og kommer til den Opfattelse, at det danske Folks almindelige Velstand ganske vist endnu ikke igen har naaet samme Højde som i Aaret 1929. Der er delvis ogsaa indtraadt en Ændring i Forbrugets Karakter, saaledes er f. Eks. Boligforholdene i Dag betydelig bedre end i 1929. I de senere Aar har der fundet et stærkt Opsving Sted i Byggeindustrien i Danmark, som stadig er overordentlig livlig. Til Slut opforder Knud Korst til at anspænde alle Kræfter for at hæve Nationens Gennemsnitsvelstand, i Særdeleshed i de Kredse, som kun har haft en ringe Andel i de senere Aars Fremgang.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind, Gaardene Ny og Gl. Viffertsholm (Solbjerg Østjylland Afd.).

Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen*, Ramme.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Vester-Øster Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Tølløse-Soderup, Blistrup, Hjørring Hirtshalsvejen, Tornby Hirtshalsvejen, Skanderborg Amt, Aaker Kommune-Plantage, Alling-Tulstrup* og *Tamdrup Kommuner.*

Skiftedagsagitationen.

Som bekendt har vort Forbund ogsaa ved den nu forløbne Skitedag iværksat Agitation ved de forskellige Fæste- og Anvisningskontorer omkring i Landet. Vi har paa nuværende Tidspunkt endnu ikke modtaget Indberetningerne fra alle de forskellige Fæstekontorer og kan derfor ikke meddele, hvordan Stillingen har været Landet over. Men efter de Meddelelser, vi allerede har modtaget, er Forholdet det, at Efterspørgslen har været større end tidligere Aar.

Fæstemand Christensen, Helmers Fæstekontor i København opgiver paa Forespørgsel ang. Lønningerne: For Karle paa over 20 Aar 450 til 500 Kroner for Sommerhalvaaret, idet han dog tilføjer, at det er Karle paa mindre Gaarde, som skal deltage i Malkning. For Fodermestre paa mindre Gaarde opgiver Hr. Christensen Lønnen til at ligge mellem 500 til 550 Kr. Det er iøvrigt karakteristisk for Situationen ved Majskiftedagen i Aar, at der endnu saa sent som 3. og 4. Maj var forholdsvis mange Folk paa Fæstekontorerne i København, hvilket tyder paa, at de ikke tager mod det første det bedste Tilbud.

Fra en af vore energiske Agitatorer ved de københavnske Fæstekontorer, Medlem af Hvidovre-Valby Afdeling, har vi modtaget følgende Indberetning, som vi her gengiver:

Fra Majdagen har jeg at meddele: Vi optog 14 nye Medlemmer. Grunden til det forholdsvis lille Antal var dog ikke Uvillie mod Organisationen, men Mangel paa Penge, de fleste havde kun de Penge, som skulde bruges til Fæstemanden. Angaaende Lønninger har jeg at fremføre, at det var meget vanskeligt at faa konstateret, hvor store disse var; idet jeg nu oplyser konkrete Tal, skal jeg meddele, at disse hovedsagelig er taget fra Fæstesedler, som vore Medlemmer havde modtaget, og hvis Rigtighed, jeg har konstateret.

Medhjælper til Kostalden	500 Kr.
+ Akkord i Roerne.	
Ca. 10 Karle til Maanedsløn	75 Kr.
1 Forkarl til Bondegaard	500 Kr.
2 Forkarle til Bondegaard	425 Kr.
+ Akkord i Roerne.	
1 yngre Karl	400 Kr.
+ Akkord i Roerne.	
1 Fodermester (12 Køer) Maanedsl.	85 Kr.
1 Fodermester (18 Køer) Maanedsl.	90 Kr.

1 Fodermester skulde passe 12 Køer og hjælpe til i Materialen. Arbejdstiden maatte dog ikke overstige 10 Timer daglig. Maanedlig Løn 90 Kr.

Højeste Sommerløn, jeg kender, har Arbejderne i Kostalden paa Friheden, nemlig 95 Kr. maanedlig + uhindret Adgang til Akkord i Roer og Ekstraarbejde, Høst og lignende 1 Kr. pr. Time.

For Karlenes Vedkommende var Lønningerne størst de første Dage, dette tror jeg dog ikke var Tilfældet med Medhjælpere til Kostaldene, snarere det modsatte.

Med kammeratlig Hilsen

Jens P. Jensen, Hvidovre.

Alt i alt er det Indrtyk, som det paa Grundlag af de i Øjeblikket foreliggende Oplysninger er muligt at danne sig, dette, at der ved denne Skiftedag har været en glædelig Fremgang at spore for Landbrugets Medhjælpere, hvilket utvivlsomt kun kan tilskrives den Virksomhed, vor Organisation har udfoldet.

Landbrug og Politik.

Blandt de Opgaver, som de ændrede økonomiske og handelspolitiske Forhold i Verden har stillet ogsaa vort Samfund over for, er Landbrugets Tillempning efter de nye Vilkaar utvivlsomt den største. Naturligvis er Arbejdsløsheden et endnu tungere Samfundsproblem; men Aarsagerne er her mere sammensatte.

Landbrugets Tillempning har dels en faglig-teknisk, dels en politisk Side. Men dette politiske Moment i Sagen har hidtil virket og vil vist fremdeles komme til at virke hemmende overfor den hele Tilpasningsopgave, fordi der navnlig fra visse Kredse indenfor det større Landbrug er en stærk Tilbøjelighed til at misbruge Sagen i Partipolitikens Tjeneste. Herpaa kunde der nævnes mange Eksempler.

Ved et Landbomøde i Svendborg for en Tid siden udtalte saaledes Hofjægermester I. Sehested, Broholm, bl. a. følgende: »Et Erhverv, der som Landbruget hjembringer den Valuta, Landet behøver, og som direkte og indirekte underholder en Million Mennesker af Landets Befolkning, kan ikke længere, end det selv ønsker, tyranniseres af en Majoritet paa Rigsdagen«. Og som Eksempel paa, hvor blodigt Landbruget efter Sehesteds Opfattelse »tyranniseres«, nævner han, »at den danske Landmand maa producere Smør med Tab af over 1 Kr. pr. kg. Den danske Smørproduktion — Landets største og mest betydende Forretning — foregaar med et aarligt Tab af ca. 200 Mill. Kr.« Og denne for Landbruget vanskelige Situation skyldes efter Sehesteds Opfattelse alene det Forhold, at »Landbruget er talmæssigt i en saadan Minoritet, at det aldrig under de nu gældende politiske Vilkaar ad Stemmesedlens Vej vil kunne opnaa sin Ret.« Man har her et typisk Eksempel paa Arten af den Agi-

tation, der i disse Tider føres blandt Landmændene, og det anførte Citat af Sehesteds Svendborgtale falder godt i Traad med den Agationsform, som Madsen-Mygdal benyttede sig af, inden han forlod aktiv Politik, naar han f. Eks. udtalte: »hvis Landbruget kendte sin Styrke, saa« osv. — saa behøvede Landmændene ikke at lade sig »udplyndre« eller, som Sehested udtrykker det, »tyrannisere.«

Det vilde være godt, saafremt det var muligt at anholde denne Agitation, hver Gang den dukker ofentligt frem. Det kunde ogsaa gøres i Landbrugets velforstaaede Interesse, thi der er her Tale om en saa løs, usaglig og derfor uansvarlig Agitation, at det aldrig kan føre til noget godt for Landbruget.

Dermed skal ingenlunde være sagt, at det ikke er rigtigt, at Smørproduktionen er forbundet med store aarlige Tab, navnlig vel i Vintertiden, naar der anvendes indkøbt Kraftfoder af større Betydning, hvilket jo fremdeles er ret almindeligt, selv om Oliekageforbruget nu ligger noget lavere end for nogle Aar tilbage. Men det er en stor Misforstaaelse, saafremt man tror, at det er et Forhold, der kun vedrører — eller gaar ud over — Landmændene. Sagen har naturligvis Adresse til hele vort Samfund, der begribeligvis maa ønske, at der hurtigst muligt fremskaffes et sundere Grundlag for Smørproduktionen og for Hjembringelsen af den udenlandske Valuta, som Smøreksporten betinger. Thi hvad vil det nationaløkonomisk sige, at Landbruget fortsat importerer Raastoffer (væsentligst Oliekager) for omkring ved 65—70 Mill. Kr. aarlig til en Produktion, der eksporteres med de af Sehested paastaaede mægtige Tab!

Beskyldningen for, at Regeringen og Regeringspartierne ønsker denne Tilstand opretholdt, er saa taabelig, at man skulde synes, at der maa kræves en ligefrem sygelig Mentalitet som Forudsætning saavel for Paastandens Fremsættelse som for dens Anerkendelse.

Hvorledes forholder det sig da med Regeringens Stilling til de paa Grund af de ændrede Afsætningsvilkaar opstaaede Landbrugsproblemer?

Der er her bl. a. Grund til at gøre opmærksom paa, at Regeringen ufortøvet, da Krisen ramte Landbruget, gennem den velledede Landbokommission af 1931 søgte at skaffe Klarhed over de forskellige Landbrugsproblemer, som den ændrede økonomiske Situation gjorde aktuelle — herunder ogsaa Muligheden for at erstatte Oliekage-Importen med hjemmeavlede Fodermidler til Støtte for Smørproduktionen og — om muligt — til Genoprettelse af dens Rentabilitet. Der foreligger nu to Beretninger fra Kommissionen, af hvilke den sidste, der er udkommet i Aar, bl. a. indeholder en fortrinlig Udredning af de Muligheder, der foreligger, for at erstatte Oliekager med Produkter, der kan frembringes herhjemme. Der er god Grund til at henvise Landbrugsorganisationerne og de enkelte Landmænd til de 2 nævnte Beretninger, som paa letlæselig Maade giver Vejledning i næsten alle de Spørgsmaal, som Tiden har rejst for Landbruget, og Landmændene vil her finde paapeget solidere Veje til Konsolidering af Landbrugsproduktionen end den Kronenedskæring, der navnlig i L. S.-Kredse er blevet Alfa og Omega, men som dog — hvilken Mening man end maatte have om denne Foranstaltnings Værdi — i alle Tilfælde er et tveægget Sværd.

Det kan naturligvis ikke fortsat være Formaalet at opretholde den størst mulige Smøreksport, med mindre det viser sig muligt at billiggøre Produktionen, saa den kan blive rentabel paa Basis af de i Udlandet opnaaelige Priser, da Hjemmemarkedet jo kun tager en Femtedel til en Sjettedel af Produktionen. Efter hvad der nu foreligger oplyst, kan der ikke være Tvivl om, at Oliekage-Importens Overflødiggørelse er et af Hovedmidlerne til Forbedring af Smørproduktionens Økonomi. Den ikke uvæsentlige Begrænsning af Malkekvægbesætningerne, der fra alle Sider er tilraadet, og som støttes ved den gennemførte Lov om Statstilskud til Tuberkulosens Udryddelse blandt Besætningerne, er et andet Hovedmiddel.

Skulde det fortsat — trods Gennemførelsen af mulige Reformer indenfor Produktionen — vise sig vanskeligt, paa Grund af Markedets stadige Overfyldning samt handelspolitiske Forhold, at opnaa en fuldt tilfredsstillende Rentabilitet, maa det naturligvis være Opgaven at faa denne Landbrugets Hovedproduktion til at glide saa smertefrit som muligt. Men paa saadanne Vilkaar bør Produktionen ikke være større end nødvendigt for bedst muligt at kunne faa udnyttet Afgrøderne fra den Del af det dyrkede Areal, der ikke kan finde mere fordelagtig Anvendelse paa anden Maade. En Formindskelse af Besætningerne vil ogsaa virke stimulerende paa Kødpriserne.

Med det svækkede Eksportmarked for Husdyrsprodukter maa de Muligheder, der maatte være for lønnende Dyrkning af Afgrøder til direkte Salg saavel paa Hjemmemarkedet som udadtil, søges udnyttet. Men ogsaa herom er der Oplysninger at hente i den forannævnte sidste Beretning fra Landbokommissionen. Man vil utvivlsomt her navnlig fæste Opmærksomheden ved Spørgsmaalet om vort Lands Selvforsyning med Korn. Kornimporten tog i 1934 ca. 90 Mill. Kr,, et unægtelig i disse Tider for Landbruget betragteligt Beløb. Det drejer sig om ca. 8 Mill. hkg Korn aarlig mod vor egen Kornhøst. der bevæger sig omkring ved 33 Mill. hkg. Ser man hen til den Fremgangslinie, som Høstudbyttet her i Landet udviser selv i Løbet af en beskeden Række af Aar, skulde man synes, at det ikke skulde være umuligt at indvinde de nævnte 8 Mill. hkg Korn, der nu importeres, eller deres Kornværdi. Og mange vil hævde, at blot Kornpriserne hæves til omkring 15 Kr. pr. Td., saa løses Spørgsmaalet hurtigt i Praksis. Men saa simpelt ligger Forholdet ikke. Ægeksporten, der er Landbrugets tredjestørste Eksportartikel, taaler ikke kunstigt forhøjede Kornpriser, og hvem kan vide, hvorledes Vilkaarene vil blive for Svineproduktionen, naar den nugældende Aftale med England udløber? De Landmænd, der er interesserede i højere Kornpriser, kan dog takke Venstre og de Konservative for, at Kornloven ikke blev forlænget, trods Husmandsforeningernes principielle Anerkendelse af det berettigede i at sikre en Minimumspris for dansk Korn. Var Loven blevet forlænget, kunde der maaske senere være fundet en Udvej for at forhøje den fastsatte Minimumspris noget. naar der blev taget de fornødne Hensyn til bl. a. Ægproduktionen. Men da vi nu staar paa bar Bund i denne Sag, er der Grund til nøje at overveje, hvorvidt væsentlig højere Kornpriser i det lange Løb vil være egnet til at støtte de Bestræbelser, der bør udfoldes for at give Landbruget den bedst mulige konkurrencedygtige Basis for Produktionen til Eksport, og for at det danske Samfund kan bevare den Favør, som det altid har haft, nemlig at kunne erholde de almindelige Fødemidler til forholdsvis beskedne Priser. Denne samfundsmæssige Opgave foreligger fremdeles for Landbruget, som bør indstilles paa ogsaa fremdeles at kunne løse Opgaven.

Af de ca. 8 Mill. hkg, som Kornimporten nu er begrænset til, skulde det ikke være forbundet med større praktiske Vanskeligheder forholdsvis hurtigt at erstatte de godt 4 Mill. hkg, der anvendes som Foderkorn. Saavel talrige Forsøg som solide praktiske Erfaringer har forlængst fastslaaet, at de nyere Former af Foder- og Fabrikationskartofler paa lette Jorder — af hvilke der jo dyrkes store Arealer i Jylland — kan yde op til 5 Gange saa stor Foderværdi pr. Arealenhed, som Korn under de samme Forhold kan yde. Medens Kornarealet her i Landet ifølge Arealtællingen 16. Juli i Fjor udgjorde 1,317,300 ha, dyrkedes der kun 76,400 ha med Kartofler. Paa dette Felt ligger der betydelige Chancer for Landbruget — ikke mindst for det lille Landbrug. For Avlen af Foderkartofler gælder det især, hvad en nu afdød, men i sin Tid meget fremragende og kendt jysk Landmand, der netop baserede sit store Svinehold paa en vidtdreven Kartoffelavl, benyttede som Motto: »Der er ingen Grænse for, hvad Jorden kan yde«. Og kan danske Landmænd end med Ære henvise til det gennem mindre end 2 Slægtled tredobbelte Høstudbytte her i Landet, maa det dog indrømmes, at Kartoffeldyrkningen — bortset fra visse Egne som f. Eks. Aalborg Amt og tilgrænsende Egne, hvor De danske Spritfabrikker bl. a. har udført et fortrinligt Pionerarbejde for en mere rationel Kartoffeldyrkning — i Almindelighed ikke har fulgt med i Fremskridtet, som vort Klima og Jordbundsforhold i store Dele af Landet ellers opfordrer til. Maaske har den gennemgaaende lette Adgang til billigt Foderkorn fra Udlandet i nogen Grad hemmet en heldig Udvikling paa dette Omraade, men naturligvis er det en

Vinding saavel for den enkelte Landmand som for Samfundet at lade Kartofler indgaa i Foderet i Stedet for det importerede Korn, selv om det kan købes billigt. Der kan overhovedet vel næppe fremskaffes billigere Foderenheder, end ske kan fra en veldyrket Kartoffelmark.

Kun gennem gode og velplejede Græsmarker er der Mulighed for at fremskaffe Fodermidler til lignende smaa Priser. Men det maa blive Landbrugets faglige Organisationers Sag at tage alle disse Driftsspørgsmaal op til indgaaende Drøftelse blandt Landmændene med det Formaal i saa vid Udstrækning som muligt at faa gennemført i Praksis alle de Driftsformer, hvorom der kan være Tale, og ved hvilket det maatte være muligt at forbedre eller genoprette de forskellige Produktioners Økonomi. Men i Stedet for at rejse Kritik mod Regeringen burde det anerkendes, at Regeringen straks, da Krisen ramte Landbruget, gennem Landbokommissionen foranledigede, at der hurtigst muligt, ogsaa paa de faglige Omraader, kunde blive vist Landbruget Vej.

Tidens politiske Gerning.

Man kan altsaa ingenlunde med Rette bebrejde Regeringen manglende Forstaaelse overfor de praktiske Reformer i Landbruget, som de ændrede Vilkaar udadtil har gjort paakrævet. De Undersøgelser, der har været ønskelige eller nødvendige, er der blevet ydet beredvillig Støtte til fra Regeringen Side — ikke mindst naar Talen er om Muligheden for at gøre Smørproduktionen billigere og dermed Rentabiliteten bedre. I det hele taget vil der næppe — naar man tager den hele Situation, som den har udviklet sig for Landbruget. ogsaa hvad Fremtidsmuligheder angaar — saa vil der næppe med Grund kunne rejses væsentlig Kritik mod Regeringen for den Linje, den har fulgt i Landbrugspolitiken, der unægtelig — det vil blive indrømmet fra alle Sider — ikke mindst under de forhaandenværende Forhold er et meget vigtigt politisk Omraade. Desuagtet lyder det stadig fra konservativ Side, »at enten skal Konservatismen gøre Tidens Gerning, eller ogsaa bliver den ikke gjort.« Men hvis dette var rigtigt, kunde man paa Forhaand sige ganske afgjort, at saa vilde Tidens politiske Gerning ikke blive gjort. Thi den af Interessemodsætninger delte Konservatisme har forlængst dokumenteret, at den — trods de betydelige Chancer, som Begivenhederne har givet netop denne politiske Fraktion — ikke har kendt sin Besøgelsestid og derfor heller ikke har kunnet vinde den Tillid i tilstrækkelig brede Befolkningskredse, som er en Forudsætning for en ledende Stilling i Landets Politik. Konservatismens politiske Metoder er ikke egnet til at skabe Tillid. Der bygges for meget paa Agitation imod Regeringen, der sagligt har placeret sig stærkt, og overfor hvilken en Nej-Politik derfor er farlig. Men naturligvis vilde det være glædeligt, saafremt Konservatismen efterhaanden maatte blive klog af Skade og komme til Erkendelse af, at en Politik, der skal have Mulighed for at befordre Tidens Gerning, ikke kan bygges paa Fraser eller Agitation, men paa Realiteter.

Hvad Landbrugspolitiken angaar, vil det næppe volde Vanskeligheder at opnaa Regeringen Tilslutning til et landbrugspolitisk Program med bl. a. følgende Hovedpunkter:

1. Der tilstræbes saadanne Vilkaar for Landbruget, at dets Udøvere kan opretholde en Levefod, som vort Hovederhvervs Betydning for den hele Samfundshusholdning berettiger til.

2. Landbruget bør kunne se sig i Stand til at betale sine Medhjælpere (Tyende saavel som den mere løse, lejlighedsvise eller sæsonmæssige Arbejdskraft) en Løn, der staar i rimeligt Forhold til den gennemgaaende gode Kvalitet af Arbejde, som danske Landbrugsarbejdere er i Stand til at yde, og som berettiger dem til en tilsvarende rimelig Levefod.

3. At der af Jorden svares den Skat, som det er nødvendig og rimeligt at paalægge Jordværdien til Hjælp til Bestridelse af de offentlige Udgifter.

Men skal der være Haab om at kunne skabe saadanne Vilkaar for Landbruget samtidig med, at Landbruget skal producere billigt — d. v. s. til Priser, der gør det muligt for de danske Landbrugsprodukter at krydse op mod den Modvind, som Selvforsyningspolitiken har skabt — eller med andre Ord: at Landbruget kan staa velrustet i Konkurrencen, saa maa Opmærksomheden rettes stærkt mod Ejendomspriserne og Landbrugets Gæld.

De ændrede Vilkaar for Landbruget kræver med Nødvendighedens Magt, at der, hvad Ejendomspriser og Gældsbehæftelsen i Landbruget angaar, skabes en anden Psyke end den hidtil herskende paa disse Omraader, hvis ikke Landmændene skal blive ved med at være »Renteslaver«. At faa dette slaaet eftertrykkelig fast i den almindelige Bevidsthed saavel i Landbokredse som i andre Kredse, det er meget vigtigt, hvis Landbrugets Konsolidering paa varig Maade skal kunne gennemføres.

Men det er jo netop paa dette Hovedpunkt, Regeringen har søgt at gøre en ganske særlig Indsats gennem de udfoldede Bestræbelser for Konvertering, Rentelettelse og Renteudligningsfond m. m. Her har Regeringen i høj Grad vist Forstaaelse for, hvad der var »Tidens Gerning«, medens det ikke har været muligt at opnaa en saadan Forstaaelse fra anden politisk Side.

Saafremt det havde været Alvor med Venstres og de Konservatives foregivne saa store Interesse for Landbrugets Ve og Vel, saa har Regeringen givet god Lejlighed til at vise i Gerning, at det virkelig var Alvor og ikke blot — en ganske vist forfejlet — partipolitisk Spekulation.

Enhver maa indrømme, at i de Tilfælde, hvor der kun hviler et beskedent Kreditforeningslaan eller tilsvarende Laan af offentlige Midler paa Ejendommen, dér er der intet i Vejen for, at de forannævnte Hovedkrav til Landbrugserhvervet kan ske Fyldest — forsvarlig tidssvarende Drift naturligvis forudsat. Men hvor ogsaa Kreditforeningslaanet er blevet for stort (og saadanne Tilfælde eksisterer jo) og navnlig der forekommer betydelige sekundære Prioriteter, hvilket jo er ret almindeligt, ja, saa er det jo, at Situationen er blevet saa vanskelig. Her har vi, hvordan vi end vender og drejer det, Landbrugets Grundskade. Og naturligvis maa det da være Opgaven at lempe denne Skade bort samt at forhindre, at den opstaar paany, hvorved det hele Saneringsarbejde jo vilde være spildt.

Saafremt Landmændene — ligesom Handelsstanden og Industrien i sin Tid maatte gøre det — selv havde taget Stødet ved at »skrive af« eller eventuelt, hvis det ikke kunde undgaas, lod Ejendommene gaa over paa andre Hænder til mindre Priser eller med andre Ord: ikke var gaaet til Staten om Hjælp overfor Gældsproblemet, saa vilde Sagen jo have ligget anderledes. Men fra alle Sider erkendes det jo, at den opstaaede Situation ikke har kunnet forudses, og at en Katastrofe, som en almindelig Fallit i Landbruget vilde være, ikke — navnlig under de nuværende ret komplicerede Driftsforhold — kan tages, uden at det faar beklagelige Følger for det hele Samfund. Det er ogsaa ud fra denne Opfattelse, at Arbejderbefolkningen her i Landet har udvist Forstaaelse for, at der blev ydet Landbruget Støtte, der ogsaa paalagde Arbejderbefolkningen Byrder (Kronesænkningen, Margarineafgiften m. m.), og det fortjener Anerkendelse, at Arbejderbefolkningen viste sig intelligent nok til at indtage en saadan forstaaende Stilling overfor Landbrugets Vanskeligheder. I denne Omstændighed ligger der et politisk Perspektiv af betydelig Værdi for vor Nation, og som forhaabentlig betyder en Garanti for, at Folkestyret ikke blot kan blive bevaret, men styrkes saaledes i Fremtiden ved samlet politisk Optræden fra saa store Kredse blandt Arbejdere, Landmænd og andre Befolkningskredse, saa den Regering, der fremgaar af dette politiske Sammenhold, til enhver Tid maa have Styrke til at øve Tidens politiske Gerning.

Regeringens Politik, som den er ført under hele Krisesituationen, viser i stigende Grad Karakteren af en Samfundspolitik paa bred Basis. Og fra Landbrugets Side kan der ikke med Rette bebrejdes Regeringen manglende Lydhørhed for berettigede Krav. Det er vist heller ikke fri for, at den af Regeringen førte Krisepolitik har vakt en for vor Nation gunstig Opmærksomhed i Udlandet. At undergrave denne Politik, det betyder saavist ikke bedre Muligheder for Tidens politiske Gerning. Tværtimod kan det kun — som de politiske Forhold nu engang er — føre vor Nation ud i politisk Kaos.

J. C. Pedersen.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som ske paa Arbejdspladsen.
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer udenfor Arbejdspladsen.
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gummivarer sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker.
Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Avertér i Landarbejderbladet!

Kongsted Afdeling
har som Kontrolbestyrer genvalgt Hans V. Petersen, Kongsted Mark, og som Underkontrolbestyrer Hjalmar Andersen, Hyllede. Kontroltiden er de fem første Dage i Ugen fastsat til Kl. 10—11 Formiddag, om Lørdagen til Kl. 2—3 Eftermiddag. Medlemmerne maa herefter overholde den fastsatte Tid. **Chr. Holgersen.**

Magleby (Møen) Afdeling
afholder Medlemsmøde i Forsamlingshuset Mandag den 13. Maj Kl. 7½.
Chr. Matthiesen.

Kastrup Afdeling. Landarbejdernes Klub.
Medlemmer, der har Tid og Lyst til at være Bestyrelsen behjælpelig med Opklæbning af Agitationsplakater paa Amager, bedes give Møde paa Store Magleby Kro Søndag den 12. Maj Kl. 10 Formiddag.
Medlemmer, der staar til Restance med deres Kontingent, bedes indbetale dette hurtigst muligt til Kassereren, F. A. Jørgensen, Capellas Allé 9, eller paa Store Magleby Kro Torsdag Aften fra Kl. 8—9 eller paa Forbundskontoret i Kastrup. Tilflyttere og nye Medlemmer kan optages ved Henvendelse paa Forbundskontoret, Saltværksvej 68, Kastrup hver Mandag og Fredag fra 4—7 samt paa Store Magleby Kro hver Torsdag Aften fra 8—9. Medlemmerne bedes møde saa talrigt som muligt, da vi saa hurtigere kan blive færdig med Opklæbningen og Uddelingen af Agitationsmaterialet. **Bestyrelsen.**

Søllerød-Lyngby Afdeling.
Paa Generalforsamlingen genvalgtes til Kasserer Chr. Christensen, Højbjergvej 8. Kontingent modtages hver Fredag Aften fra Kl. 7—8 for de Medlemmer, Opkræveren ikke har truffet hjemme. Endvidere erindres Medlemmerne om, at Restance ud over 4 Uger vil have Slettelse til Følge uden forudgaaende Varsel.
Chr. Christensen.

Hvidovre-Valby Afdeling.
Paa Generalforsamlingen den 27. April valgtes J. Chr. Jensen til Kasserer. Kassereren eller Stedfortræder træffes paa Afdelingens Kontor, Toftegaards Allé 10, 2., o. G., Fredag fra Kl. 19—21, ligesom Kontingent modtages i Kontortiden. Ligeledes erindres de arbejdsløse Medlemmer om, at Understøttelse, som ikke er afhentet om Lørdagen, kan afhentes Tirsdag Aften fra Kl. 19—20 paa Kontoret. Er Pengene ikke afhentet senest Onsdag Middag, vil de blive sendt tilbage til Arbejdsløshedskassen.
Laurits Rasmussen.

Haarlev Afdeling L.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at der ikke kommer Opkræver mere; Medlemmerne maa selv sørge for Indbetalingen til Kassereren.
Indbetalingen af Kontingent sker den første og sidste Søndag i hver Maaned fra Kl. 9—11 Formiddag. Husk at Restancefristen ikke er mere end 4 Uger.
Chr. Christensen.

Stigsnæs Afdeling
afholder Medlemsmøde i Magleby Forsamlinghus Lørdag den 11. ds. Kl. 8 Aften. Foredrag af Lærer Hammer, Sønderup, og Redaktør Sv. Hansen, Skelskør. Derefter fælles Kaffebord. Eventuelt en lille Svingom. Samtidig afholdes ekstraordinær Generalforsamling. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet, og Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Omegnens Fag- og Partifæller er velkomne. **Bestyrelsen.**

Højby-Ellinge Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Højby Hotel Søndag den 19. Maj 1935 Kl. 2 Eftermiddag.
Dagsorden: Forhøjelse af Kontingentet. Den øvrige Dagsorden vil blive bekendtgjort paa Generalforsamlingen.
Alle Medlemmerne bedes møde, da Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal.
Bestyrelsen.

Jersie-Ølsemagle Afdeling
afholder selskabelig Sammenkomst og Bal for Medlemmer og Hustruer Lørdag den 11. Maj Kl. 8 paa Søvilla.
NB. Husk Medlemsbogen.
Peder Christensen.

Lynge-Broby Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Lynge Forsamlinghus Lørdag den 11. Maj Kl. 20. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen.
Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer.
Viggo Olsen.

Ferslev-Villerup Afdeling.
Medlemmerne gøres herved opmærksom paa, at Kontroltiden om Lørdagen er fra Kl. 2—3. **Regner Thomsen.**

Fuglebjerg Afdeling.
Medlemmer, som vil betjene Bil- og Cykleparkeringen ved Skovfesten den 2. Juni, bedes henvende sig til Festkomiteen inden den 18. Maj. **Chr. Christensen.**

Terslev Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er fire Uger, og at der ikke maa udbetales Understøttelse, hvis der mangler Mærker i Bogen. Betales der ikke til Opkræveren, har Medlemmerne Pligt til selv at betale, enten til Kassereren eller Formanden.
Hans Rasmussen.

Voksne Mænd og Kvinder
tilsendes gratis og portofrit den nye Bog om Børnebegrænsningens Problemer. Den er rigt illustreret og giver fuld Besked om alle Sexuallivets Mysterier, Fødselskontrol, Fosterdrab og forebyggende Metoder. Priskurant over Hygiejnevarer medsendes gratis paa Forlangende. Ønskes lukket Kuvert maa 25 Øre medsendes i Frimærker.
Bogforlaget „Minerva", København V.

Barberblade 2½ Øre.
Et Parti ekstrafine, engelske Barberbl. realiseres for **Kr. 2.50** pr. 100 Stk. + Porto m. Efterkrav. Prøvesending 30 Stk. mod 1 Kr. i Frm. Tilfredshed ell. Pengene tilbage. **HANSA URLAGER Larsbjørnstræde 5. København K.**

Gadstrup-Syv Afdeling.
Det meddeles Medlemmerne, at Hans Morten Petersen, Gadstrup, er valgt til Kontrolbestyrer i Stedet for Henry Nielsen, Brandrup. Kontroltiden er som sædvanlig fra Kl. 10—11. **Ole Petersen.**

Storehedinge Afdeling (L.).
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at der ikke kommer nogen Opkræver mere, og Medlemmerne maa derfor selv sørge for Indbetalingen til Kassereren. Husk Restancefristen er kun 4 Uger.
Svend Mathiesen.

Kirke Hyllinge Afdeling
gør hermed Medlemmerne opmærksom paa, at Kontorbestyreren herefter er Karl Petersen, Kyndeløse, og Kontroltiden er fra 10—11 Mandag, Tirsdag, Torsdag og Fredag; Onsdag og Lørdag fra 2—3 og Kontroltiden skal overholdes og husk, at intet Medlem kan faa Understøttelse i en Maaned uden at der er Mærke i Fagbogen.
Hans P. Sørensen.

Ondløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at Kontroltiden er fra 2—3 om Lørdagen; de andre Dage som sædvanlig. De Medlemmer, som ikke afhenter deres Understøttelse i Kontroltiden om Lørdagen, kan hente den Lørdag Aften mellem 6½—7½.
Albert Olsen.

Stege og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 11. Maj Kl. 8 Aften paa Strandcafeen, Stege. Drøftelse af den nye Landbrugsoverenskomst. NB. Medlemmerne bedes møde talrigt op. Fagbog maa medbringes og forevises ved Indgangen. **Jens Anton Jensen.**

Herfølge Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Hotel Paaskebjerg Tirsdag den 14. Maj Kl. 7 prc. Dagsorden: 1. Beretning. 2. Regnskab. 3. Valg af 2 Medlemmer til Bestyrelsen. 4. Eventuelt. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Fr. Nielsen.**

CLICHEERNE FRA H. Mathsen HURTIGT - SMUKT - BILLIGT TELEFON 11900 — 7057

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 20. Fredag den 17. Maj 1935. 21. Aargang.

Landbruget mangler igen Arbejdskraft!

Nu er den gal igen! Landbruget mangler Arbejdskraft. Venstrepressen kundgør det i tospaltede Artikler med fede Overskrifter. Den er rigtig gnistrende gal! De sjællandske Landboforeninger vedtager at iværksætte en grundig Undersøgelse, ved Spørgeskema til de enkelte Landmænd, om hvor mange Landarbejdere de hver for sig mangler, hvor mange Gange de har averteret, hvor mange Tilbud de har faaet, og hvor stor den maanedlige Sommerløn er?

Naar Besvarelserne er indkomne, skal de bearbejdes og Resultatet forelægges Rigsdagen, antagelig en Gang i Løbet af den kommende Vinter, for derefter af Venstrepressen og Venstrepolitikerne at bruges i den politiske Agitation.

Saa stor og alvorlig er Sagen. Det er saa forbandet svært at faa Samfundet til at forstaa, at Landbruget mangler Arbejdskraft, samtidig med, at der gaar 6—7000 gifte Landarbejdere arbejdsløse i Landkommunerne, som man ikke vil give 5—6 Kr. for en 10 Timers Arbejdsdag paa egen Kost. Derfor maa disse ekstraordinære Midler bringes i Anvendelse. For den store Arbejdsløshed blandt de virkelige Landarbejdere, den elendige Løn de bydes, naar der i Ny og Næ er en Dags Arbejde og Landbrugets paastaaede Mangel paa Arbejdskraft, er Modsætninger, som ikke vil forenes.

For det ved da enhver, at mangler et Erhverv Arbejdskraft, saa forsvinder Arbejdsløsheden blandt dets Arbejdere og saa stiger dets Arbejdslønninger meget stærkt.

Derfor har Landbruget saa svært ved at faa den undrende Samtid til at begribe denne Mangel paa Arbejdskraft.

For man ser ingen af disse praktiske Udslag. Karlelønningerne laa paa Skiftedagen ikke væsentlig højere end i Fjor, og den Lønforhøjelse vi gennemførte ved Forligsmandens Forslag til Landbrugsoverenskomsterne i Maribo, er der saamænd himlet tilstrækkeligt højt op om fra Landbrugets Side, og helt enige om at tiltræde den var Arbejdsgiverne som bekendt ikke heller.

Mon Landboforeningerne ikke tjente Landbrugets samlede Interesser bedre ved at gribe denne Sag praktisk og reelt an, i Stedet for at lægge den op til et Nummer i Venstres politiske Agitation. Manglede Landbruget Arbejdskraft, maatte den rette Vej da være, at Landbrugets Organisationer og den Arbejdersøgende Landmand satte sig i Forbindelse med den faglige Organisation og Arbejdsløshedskasse, som repræsenterer de danske Landarbejdere, Landbruget maatte mangle, nemlig Dansk Arbejdsmands Forbund. Saa kunde disse Organisationer hjælpe Arbejdere og Arbejdsgivere til at finde hverandre, hvor dette ellers maatte være svært og i Samarbejde med den offentlige Arbejdsanvisning kunde enhver praktisk Vanskelighed fjernes, saaledes at der ikke var en Landmand, som skulde mangle en Arbejdsmand, saalænge en saadan fandtes ledig.

For det er jo Sandheden, vor Organisation og dens Medlemmer vilde med Glæde medvirke til en saadan Ordning, at de flest mulige af vore ledige fik Arbejde, men naturligvis maatte det jo ske paa Basis af vore for Landbruget gældende overenskomstmæssige Lønninger. Men denne Fremgangsmaade interesserer ikke Landboforeningerne, eller Landbruget i det hele taget. Det er at faa Sagen ind i et praktisk Leje, som man meget skal have sig frabedt. Det saa vi i Fjor ved denne Tid, da den samme Rummel om manglende Arbejdskraft var under Opsejling og vi averterede med 10,000 arbejdsløse Landarbejdere. Vi fik ikke Anmodning om hundrede Landarbejdere. For Landbruget kunde faa Arbejdskraft nok, det kunde bare ikke faa den billigt nok. Her ligger Hunden begravet.

Vilde de sjællandske Landboforeninger ved deres Spørgeskema til Landmændene have haft en virkelig saglig Belysning af Klagerne over manglende Arbejdskraft, saa havde de spurgt Landmændene, om det, de søgte, var gifte, faste Landarbejdere og om de ikke kunde skaffe sig disse blandt Egnens bosiddende Landarbejdere, eller om det var voksne Karle paa 20 Aars Alderen de manglede, eller om det var unge Mennesker paa 15—16 Aars Alderen de søgte. Besvarelserne paa disse Spørgsmaal vilde vise et interessant Billede af Landbrugets Efterspørgsel efter Arbejdskraft og de vilde give nyttige Oplysninger for dem, som ønskede at arbejde praktisk med Sagen.

Men disse Spørgsmaal har Landboforeningerne vel varet sig for at stille.

Og det er det uærlige i Landboforeningernes Optræden i denne Sag. De ved meget vel, at de Arbejdere Landbruget søger, er nykonfirmerede Drenge og »yngre Karle« paa 15—16—17 Aar, som ingen praktisk Berøring har med Arbejdsløshedskasserne eller med den sociale Forsorg. Men de forsøger desuagtet at bibringe Samfundet det Indtryk, at det er Fagforeningernes, Arbejdsløshedskassernes, Socialreformens, og de offentlige Arbejders Skyld, at Landbruget ikke kan faa flere store Drenge end dem, Præsten

lige har konfirmeret. Saadan er jo Sandheden.

Landmændenes Pladsannoncer slaar det fast med al ønskelig Tydelighed. Trekvart af Pladsannoncerne lyder paa: »En yngre Karl eller en stor Dreng« eller: »En stor Dreng eller yngre Karl« kan faa Plads osv.

En voksen Karl skal lede længe for at finde en Plads og en gift Landarbejder leder nærmest forgæves, dersom han i Annoncernes Vrimmel vil finde en Plads, som han forgæves kan indlægge Billet paa. Men altsaa Landbruget mangler Arbejdskraft, paastaar Landboforeningerne.

Hvorfor kan de nu ikke sige Tingene rent ud, som de er, nemlig at der er 6—7000 arbejdsløse, gifte Landarbejdere i Landkommunerne og at Landbruget i de sidste 4—5 Aar har drevet en Snes Tusind voksne Karle ind til Byerne ved Novemberskiftedag, af hvilke ogsaa de fleste er ledige, men ingen af disse 20—25,000 Landarbejdere har Landbruget Anvendelse for, fordi Landbruget i Fortsættelse af hele dette Aarhundredes Udvikling i stigende Udstrækning gaar over til ikke at beskæftige gifte Arbejdere, men derimod de gifte Arbejderes nykonfirmerede Børn.

Saa var vi ved Sagens Kærne og kunde gaa over til at faa klarlagt Grundene til, at Landbruget forstærker denne — saa urimelige — Udvikling, og hvorfor Landbruget ikke kan faa alle de »yngre Karle« og store Drenge, som det søger.

Det er en Urimelighed, at Tusinder af arbejdsdygtige og arbejdsvillige, i Landbrugets Gerning veltrænede Arbejdere, skal gaa ledige samtidig med, at Landbruget paastaar at mangle Arbejdskraft.

Men den Agitationskampagne Landboforeningerne nu tilrettelægger, afsvækker ikke denne Urimelighed, og den afskaffer heller ikke den paastaaede Mangel paa Arbejdskraft, thi hverken denne Kampagne eller den tilsigtede Henvendelse til Rigsdagen kan formenes umidelbart at forøge Antallet af den 15—16 Aars Ungdom, vi har i Landet.

Oscar Levinsen.

Sølvbryllup.

Torsdag den 23. ds. kan Arbejdsmand Michael Jensen og Hustru, Ruds Vedby, fejre deres Sølvbryllup. Michael Jensen har staaet i Forbundet siden 1917. Finderup-Ørslev-Solbjerg Afdeling ønsker herved Michael Jensen og Hustru hjertelig til Lykke i Dagens Anledning.

Johs. Hansen.

— — —

Onsdag den 22. ds. kan Arbejdsmand Karl Larsen og Hustru, Ruds Vedby, fejre deres Sølvbryllup. Finderup-Ørslev-Solbjerg Afdeling ønsker hver Karl Larsen og Hustru hjertelig til Lykke i Dagens Anledning.

Johs. Hansen.

— — —

Onsdag d. 22. Maj kan Medlem af Stenstrup Afdeling, Arbmd. Hans Peter Nielsen og Hustru, Skovlund, fejre deres Sølvbryllup. Afdelingen ønsker til Lykke i Anledningen.

Chr. Plougsbak.

De danske Nazilederes Dumhed fejrer en ny straalende Triumf.

For en Gangs Skyld har de danske Nazister ladet en Bombe sprænge. Der sker endelig noget, som løfter den danske Nazisme op over Ligegyldighedens Dødvande, og som for en Tid vil sikre dem udelt Opmærksomhed.

Denne Bombe bestaar i Meddelelsen om, at den tidligere tyske Dæksofficer, Seidelmann i Sønderborg og hans Tilhængere skal optages i det danske Naziparti. Det sensationelle ligger ikke i den talmæssige Tilgang, der her bliver Tale om, thi den bliver jo nok ret ringe; men i hele den Tendens og Indstilling, som denne nye Alliance er Udtryk for.

Frits Clausens Redegørelse.

«Et Arbejde paa Forsoningstankens Grund«.

I »National-Socialisten«, der er kommet os i Hænde, meddeler »der Führer«, at der for kort Tid siden er sket Henvendelse til ham fra tysksindede Nordslesvigere om at komme med i Arbejdet for et nationalsocialistisk Danmark paa det af Frits Clausen angivne Grundlag. Dette Grundlag har Frits Clausen optrukket saaledes: I eet Land kan der kun være Tale om eet Folkefællesskab, naar Folket som her er af fælles Blod. De tyske Ledere har imidlertid fortsat deres uforsonlige Politik.

De paagældende Formationer, der nu indordner sig under F. C.s Førerskab vil føre i deres Bannere de to slesvigske Løver i det rød-hvide Hagekors.

Manden for det hele er Seidelmann.

Der skal oprettes Standarter i hvert Amt, en nordslesvigsk Bataillon.

Det er Dæksofficer og Sandgraver Seidelmann fra Sønderborg, der har taget den bemærkelsesværdige Beslutning. Han holdt forleden Aften i Sønderborg et lukket Møde om Sagen, og desuden har han til de tyske Personligheder og Organisationer udsendt et Opraab om Sagen. Det hedder heri bl. a.:

Fra 1. Maj 1935 oprettes »Den nordslesvigske Bataillon«, som bestaar af 4 Standarter a 100 Mand for hvert Amt. For Optagelsen er Betingelserne Tilhørsforhold til det tyske Kultursamfund, Arier og dansk Borgerret. Kampgruppen fører D. N. S. A. P.s Fane og som Tilkendegivelse af Afvigelsen de to slesvigske Løver.

Vi underordner os Føreren for de danske Nationalsocialister Frits Clausen, som har givet mig Fuldmagt til at bestemme Organisationens Fane og Opbygning.

Paa Grund af de sidste Begivenheder indenfor Nordslesvigs samlede Tyskhed og ganske særlig af den nuværende Leder Jep Nissens Optræden er jeg kommet til den Overbevisning, at det ikke kan gaa saaledes videre, hvis vi vil undgaa en Katastrofe for Nordslesvigs Tyskhed (Brug af den store Fører Adolf Hitlers Navn uden Mandat, Grænserummel ved enhver Lejlighed og en Kampform, som slet ikke har noget med den tyske Natinalsocialisme at gøre).

Af den Grund har jeg efter lange Overvejelser besluttet til Varetagelse af tysk Ret og Kultur i Nordslesvig sammen med vore danske Landsmænd at danne en sluttet Linje mod alt liberalistisk.

Hitlers Vilje er Ro, Fred og Forstaaelse.

To Punkter skal her tages i Betragtning: 1) I Nationalsocialismen er Racespørgsmaalet det grundlæggende: samme Blod, samme Borgerret og fælles Modstander (fælles Liberalisme). 2) Føreren Adolf Hitlers Vilje er Ro, Fred og Forstaaelse med Naboerne, saaledes siger han i 1935: Jeg vil ikke erobre dem, som ikke elsker mig, med dem, der er mig kære og dyrebare.

„Med mine Kæmpere foran Fronten".

Jeg kan derfor anbefale, at alle øvrige Tyskere slutter sig sammen i et tysk Kulturforbund, i hvilket ogsaa de Tyskere, som endnu ikke har affundet sig med Nationalsocialismen, kan faa Plads. Som Bro mellem Danmark og Tyskland vil vi komme til at virke i denne Retning. Og samtidig, som Garant for den tyske Folkegruppes kulturelle Rettigheder, har jeg paa denne Maade sprængt den hidtidige Isolering og opholder mig nu med mine Kæmpere foran Fronten.

Jeg retter hermed til »N. S. A. N.« og til »Den tyske Front« den Henstilling, at de i Ro opløser deres S. K.-Formationer og langsomt leder dem over i den nye Formation. Idet jeg forudsætter en anstændig, rolig Forhandling, er eg gerne beredt til mundtlig Forhandling. I modsat Fald vil jeg begynde Kampen. Jeg vil bemærke, at De nu har at gøre med Landets Nationalsocialisme, og at en uoverlagt Tagen-Stilling meget let kan drage ubehagelige Følger efter sig.

„Hitler afgør Spørgsmaalet om Grænserevision".

Grænsen af 1920 trænger til Ro! Hvis Adolf Hitler ønsker en Revision af Grænsen, overlader vi det til

ham alene. Fra vor Side som danske Statsborgere vedblivende at kværulere kunde maaske drage en Anklage for Landsforræderi med sig.

Tre Nætter at sove paa —.

Som gammel Soldat giver jeg Dem det Raad efter Modtagelsen af denne Skrivelse at sove tre Nætter, inden De tager Stilling. Jeg beder derefter inden 5 Dage efter Skrivelsens Modtagelse om Svar. Skulde et saadant ikke indgaa, vil jeg ufortøvet overgive denne Henvendelse til Offentligheden. Skrivelsens Indhold og Deres Stilling til den beder jeg Dem ligeledes ufortøvet meddele Deres Medlemmer. Som Organisator hævder jeg, at Sagen gaar over alt!

Med tyske Hilsen!

E. Seidelmann,
Organisator.«

Snart frem for Offentligheden.

En Udtalelse af Hr. Seidelmann.

Vi traf forleden paa Gaden i Sønderborg Dagens Mand, Hr. Seidelmann, der nægtede at sige noget særligt om Sagen. Ordningen betyder Ro, sagde han. Paa den Maade, de tyske Ledere hidtil har arbejdet, er det umuligt at samle alle Tyskere under een Hat.

Seidelmann oplyser, at han i nær Fremtid afholder nogle Møder om Sagen og derved træder frem for Offentligheden. Han nægtede at svare paa vort Spørgsmaal om, hvorvidt det drejede sig om mange eller faa Tyskere, der fulgte ham.

Internationale Meddelelser.

Det østrigske Fælles-Fagforeningsforbund kapitulerer for den faglige Kampaand.

(I. F. C.) I Østrig er for nogen Tid siden Typograferne, der havde det bedst underbyggede Understøttelsesvæsen og derfor ikke mente at burde opgive deres gennem mange Aars Medlemsskab erhvervede Rettigheder, som det eneste Fag samlet gaaet over til det fascistiske Fagforeningsforbund.

De havde dog kort Tid herefter Lejlighed til indenfor dette Fællesforbund at forsvare deres andre Interesser som Arbejdere og Fagforeningsfolk. Fællesforbundet forsøgte nemlig udenom denne Arbejdergruppe at slutte Aftale med Arbejdsgiverne, hvorefter gennem Indførelse af Korttidsarbejde de grafiske Arbejderes Lønninger, som allerede er presset langt ned, yderligere skulde skæres ned.

Typograferne har — saaledes beretter »Arbeiter-Zeitung« — sat sig energisk til Modværge herimod: »Forgæves paaberaabte Fællesforbundets Ledere sig Førerprincipet. Forgæves blev de tapreste Modstandere af denne Aftale kastet paa Gaden. Typografernes Modstand var saa stærk, at Fælles-Fagforbundet var nødt til at kapitulere og lade Aftalen falde.«

Den tyske Revolutions Historie.

Af **Rich. Lippmann.**

Arthur Rosenberug, som tidligere var Professor i Historie ved Berlins Universitet og nu har en Stilling ved Universitetet i Liverpool, har i 1928 skrevet en meget paaskønnet Bog om den tyske Republiks Opstaaen (»Die Entstehung der deutschen Republik«), som han nu har suppleret med en Bog om den tyske Revolutions Historie (»Geschichte der deutschen Revolution«), Forlag »Graphia«, Karlsbad. Vi skred til Læsningen af denne Bog uden nogen Art af Forudindtagethed, og vi ventede af Rosenberg et vægtigt videnskabeligt Værk. Desværre har Bogen skuffet vore Forventninger. At Rosenberg øver megen Kritik, baade saglig og personlig, især overfor det tyske socialdemokratiske Parti og dets Førere, er han fuldkommen berettiget til. Enhver, der træder offentligt frem, maa kunne taale Kritik, hvis ikke han vil gøre sig latterlig. At afgive sin Dom om Begivenhederne er enhver Kritikers ubestridte R e t, men det er tillige hans P l i g t at give en korrekt Fremstilling af selve Begivenhederne. I denne Henseende lader Rosenbergs Bog noget tilbage at ønske. Vi skal nævne nogle Eksempler.

Det hedder i Bogen, at Folkekommissærernes Regering kun tilsyneladende var en rent socialistisk Regering. I Virkeligheden skulde det have været den gamle borgerlige Koalition, der regerede. Men samtidig hedder det: »I indenrigspolitisk Henseende indtog Regeringen af 10. November en uhyre stærk Stilling, thi den havde den faste Blok af de tyske Soldaters Millionhær bag sig.« Naar man har dette liggende foran sig sort paa hvidt, forstaar man, hvor forkert Datidens Forhold bedømmes af mange Mennesker. »Novemberrevolutionen var Hjemmefrontens og de tyske Marinesoldaters Værk« — det er rigtigt. Men det er forkert heraf at slutte, at Soldaterne som Helhed havde noget bestemt politisk Maal, og endnu mere forkert at tro, at de havde til Hensigt at stille sig bag Folkekommissærerne, hvilket vel i Praksis ogsaa havde været ensbetydende med, at de vilde kæmpe for Folkekommissærernes Regering. Hvad de tyske Tropper ønskede — ikke blot Hjemmetropperne, men ogsaa og navnlig Skyttegravstropperne — var F r e d. De vilde hjem, — hjem til Forældre, til Kone og Børn. Det Ønske havde de næret i Aarevis. De vilde bort fra Myrderiet og Nedslagtningerne, bort fra Elendigheden, bort fra Døden, der altid fulgte dem i Hælene, — bort fra Massemyrderiet, hjem til ordnede Forhold. Folkekommissærerne, eller — efter Rosenbergs Udsagn — »den i Virkeligheden regerende gamle Koalition«, mødte absolut ingen Modstand hos Soldaterne, naar den sluttede Fred udadtil og skabte Orden indadtil. Alle andre Slutninger er uden Rod i Virkeligheden. Da Folkekommissærerne en Dag paany var blevet generet i høj Grad af svært bevæbnede Spartakusfolk, som var trængt ind i Rigskancelliet og havde truet dem med Revolvere og Haandgranater, sagde Haase bagefter: »Hvis der ikke er anden Udvej, maa vi tilkalde Tropper ude fra Provinsen. Der staar 2000 paalidelige Matroser til Raadighed for mig i Wilhelmshafen«. »Saa tøv ikke med at lade dem komme,« blev der svaret. — de paalidelige Matroser kom aldrig.

»Da Folkekommissærerne den 19. November overtog deres Hverv, havde de Millioner af paalidelige Soldater til deres Disposition,« skriver Rosenberg. — Ganske vist kunde man tænke sig, at disse Soldater vilde løbe bort, fordi de vilde hjem. Af denne Grund burde Folkekommissærerne absolut have skabt et paalideligt demokratisk Politiværn. »Men der blev ikke gjort noget alvorligt,« siger Forfatteren. — Sandheden er, at der blev gjort alt, hvad der stod i menneskelig Magt, for at fremskaffe en bevæbnet Magt indenfor beskedne Rammer. Men alene disse Forsøg var tilstrækkelige til, at Rosenbergs daværende Venner kaldte Masserne op til Protest mod »Blodhundene« i Regeringen, som vilde nedskyde Arbejderne. Lad os antage, at Folkekommissærerne havde bestræbt sig endnu mere for at skabe en Politimagt. Hvad vilde Rosenbergs Venner da have sagt? Naar det i lang Tid ikke lykkedes Folkekommissærerne at stable nogen bevæbnet Styrke paa Benene, er Skylden ikke deres. Da Noske efter Ordre gjorde Forsøg paa at skabe en lille demokratisk Hær og søgte Frivillige til denne i de socialdemokratiske Blade, blev Annoncerne herom ikke optaget, fordi de radikale Partifæller, som dengang kontrollerede de socialdemokratiske Blade — »Presseudvalg« kaldtes disse Nævn — »ikke ønskede nogen ny Militarisme«. Resultatet af denne ubegribelige Optræden var, at det nu ikke blev unge Socialdemokrater, der indtraadte i Rigsværnet, men Sønner af reaktionære Bønder og Embedsmænd. En Dag var det lykkedes Folkekommissærerne at samle en lille

(Fortsættes Side 6.)

Afsluttede Overenskomster.

Der er i den sidste Tid afsluttet en Mængde Overenskomster, nedenfor gengiver vi enkelte af disse:

Børkop Afd. ctr. Bygmester Bortel Nielsen, Sellerup.

Ved en med ovennævnte Arbejdsgiver stedfunden Forhandling er den hidtil bestaaende Overenskomst vedrørende Have-, Land- og Skovbrug fornyet. Skovbrugsarbejdet skal herefter betales efter den gældende Frijsenborg Overenskomst. Have- og Landbrugsarbejde m. v. med Kr. 5,50 pr. Dag i 3½ Vintermaaned og 6 Kr. pr. Dag Resten af Aaret. Frøavl og Tærskearbejde med 8 Kr. pr. Dag. Opsigelsesfristen for Overenskomsten er 3 Maaneder til en 1. April.

Frijsenborg Skovarbejderes Fællesorganisation ctr. Frijsenborg Skovdistrikt.

Den under 9. Marts afsluttede Overenskomst er nu approberet af begge Parter. Ved Overenskomsten er Timelønnen for Mænd forhøjet fra 67 til 70 Øre og for Kvinder fra 43 til 45 Øre. Overarbejde tilsvarende forhøjet. Der er paa Akkordsatserne sket Forhøjelser for en Del Effekter, og er der indført Satser for en Række Arbejder, der ikke tidligere fandtes.

Gl. Ry Afd. ctr. Ry Sønderskov.

Ved en den 21. Marts stedfunden Forhandling med Skovejerske Fru I. Hansen er afsluttet Overenskomst, hvorefter Arbejdsgiveren følger Frijsenborg Overenskomsten, dog med den Ændring af § 7, at i Stedet for 5 Kr. pr. Dag i ugentligt Forskud udbetales »et passende Forskud i Henhold til det udførte Arbejde i Akkord«.

Gerrild Afd. ctr. Benzon Skovdistrikt.

Med ovennævnte Skovdistrikt er den 26. Marts oprettet Overenskomst. Skovdistriktet tiltræder den sjællandske Skovoverenskomst af 1928 med den Ændring, at Timelønnen for Mænd forhøjes til 70 Øre og for Kvinder til 50 Øre. Overenskomstens Opsigelsesfrist er 3 Maaneder til en 1. Maj.

Helsinge-Drøsselbjerg Afd. ctr. Godsejer E. Hansen, Bødstrup.

Den af Forbundet overfor Godsejer E. Hansen opsagte Overenskomst er ved en Forhandling den 1. April forlænget for et Aar til 1. Maj 1936 med den Tilføjelse, at ifald der sker Forandringer i Løn og Arbejdstid i Overenskomsten med Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt, skal samme Forandringer indføres i Overenskomsten for Bødstrup. Arbejdstiden fastsættes fra 1. Marts til 14. Marts til 8½ Time og fra 15. Marts til 31. Marts til 10 Timer pr. Dag.

Hjertebjerg Afd. ctr. Proprietær Henriques, Landsledgaard.

Efter at Overenskomsten med ovennævnte Arbejdsgiver var opsagt, har der været forsøgt en Forhandling, som imidlertid forblev resultatløs. Proprietær Henriques blev derfor indkaldt til Forhandlingerne i Forligsinstitutionen i Paaskedagene og her afsluttedes en Overenskomst, hvorefter Arbejdsgiveren tiltræder den til enhver Tid gældende Overenskomst for Maribo Amt.

Horne Afd. ctr. Grusgravejer H. Rasmussen v. Forpagter Simon Hansen, Faaborg.

Angaaende Grusgravsarbejde for ovennævnte Arbejdsgiver er afsluttet Overenskomst. Alle Akkordsatser er forhøjet med 30 til 33⅓ % og for Sten, der skal transporteres over 40 Meter, med ca. 45 %. Tidlønninger fastsættes i Overensstemmelse med Grusgrave og Skærvefabrikker.

Jordløse Fyn Afd. ctr. Damsbo Skovdistrikt.

Afdelingen meddeler, at man ved lokal Forhandling med Skovrider Bang har opnaaet Enighed om en Arbejdsaftale, hvorefter Akkordpriserne er forhøjede med 10 til 30 %. Der er ikke fastsat Timeløn, da saa godt som intet Arbejde bliver udført paa Tidlønsbetaling. Arbejdstiden er 8 Timer om Vinteren og 9 Timer om Sommeren. Aftalen gælder til den med 3 Maaneders Varsel opsiges til en 1. Maj.

Nørup Afd. ctr. Skovejer Th. Thomsen, Gøddinge.

Ved en den 28. Marts stedfunden Forhandling er oprettet Overenskomst med ovennævnte Arbejdsgiver. For Skovbrugsarbejdet indgaar Skovejeren paa at tiltræde Statsskovbrugets Overenskomst. De Skovarbejdere, der lejlighedsvis beskæftiges paa et Thomsen tilhørende lille Savværk, betales med 1 Kr. pr. Time. Virksomhedens Ejer indgaar paa ikke at antage nye Folk, uden at disse er organiserede. Overenskomstens Opsigelsesfrist er 3 Maaneder til en 1. Oktober.

Raklev Afd. ctr. Godsejer Poulsen, Lerchenfeldt.

Under de i Paaskedagene i Forligsinstitutionen stedfundne Forhandlinger var Godsejer Poulsen indkaldt, og Forhandlingerne med ham resulterede i Oprettelse af en Overenskomst, hvorefter Godsejeren tiltræder den til enhver Tid gældende Overenskomst i Maribo Amt. Fra Godsejerens Side toges det Forbehold, at Afslutningen af denne Overenskomst ikke maatte øve Indflydelse paa den verserende Retssag angaaende Overenskomsten af 2. August 1934.

Stovby Afd. ctr. Rosenvold Skovdistrikt.

Ved en stedfunden Forhandling om Overenskomstforholdet i ovennævnte Skovdistrikt blev der mellem Forhandlerne opnaaet Enighed, alt dog under Forbehold af Approbation af henholdsvis Skovejeren som Skovarbejderne. Disse sidste har senere forkastet Forslaget. — Ved en derefter følgende Lokalforhandling er opnaaet endelig Enighed om Overenskomstens Forlængelse for et Aar. Samtlige Akkordsatser forbliver uforandrede. Timelønnen hæves fra 60 til 75 Øre. Arbejdstiden sættes til 8 Timer hele Aaret, dog kan i Plantetiden forlanges 9 Timer, hvis Forholdene nødvendiggør det.

Tjærby Afd. ctr. A/S. »Basnæs« pr. Skelskør.

Med A/S. »Basnæs« er oprettet Overenskomst for Gaardene »Basnæs«, Transbygaard og Toftebjerggaard. Overenskomsten er en Tiltrædelse af Maribo-Overenskomsten for saa vidt angaar Landbrugsarbejde. For Skovbrugets Vedkommende er man enig om at følge den med den sjællandske Skovejerforening til enhver Tid gældende Overenskomst.

Nøttrup Afd. ctr. Godsejer Ovesen, Møgelkjær.

Den 29. Marts er med ovennævnte Arbejdsgiver afsluttet Overenskomst angaaende alt Arbejde paa Møgelkjær Hovedgaard. Arbejdsgiveren indgaar paa at følge de til enhver Tid bestaaende Overenskomster i Maribo Amt.

Strib-Vejlby Afd. ctr. Grusgravejer Stoffregen.

Med ovennævnte Arbejdsgiver er den 11. Marts afsluttet ny Overenskomst. Overenskomsten er sluttet sammen med Grusgravejer Byskov Ovesens. Overenskomsten slutter sig tæt til den med Foreningen af Grusgrave og Skærvefabrikker bestaaende. Denne Overenskomst kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. Maj.

Vordingborg Afd. ctr. Rosenfeldt Gods.

Ved en den 25. Marts stedfunden Forhandling er afsluttet ny Overenskomst, hvorefter Godset indgaar paa at følge den til enhver Tid gældende Overenskomst for Landbrug i Maribo Amt og for Skovbrug paa Sjælland.

Vordingborg Afd. ctr. Iselingen.

Godsejer Lind, Iselingen, har været anmodet om at give Møde i Forligsinstitutionen under de stedfindende Forhandlinger om Overenskomstsituationen. Godsejeren mødte ikke, men meddelte telefonisk sin Indforstaaelse med at respektere Overenskomsten for Maribo Amt. Han har senere bekræftet dette skriftlig til Forbundet.

Ørsted Sjll. Afd. ctr. Forpagter Udesen, Risbyholm.

Med ovennævnte Arbejdsgiver er afsluttet Overenskomst om Landbrugsarbejde gældende fra 1. Maj d. A. — Overenskomsten er en Tiltrædelse af den til enhver Tid bestaaende Maribo-Overenskomst.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Gaardene Ny og Gl. Viffertsholm (Solbjerg-Østjyll. Afd.).

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Grusgravforpagter Falle Otto, Vejstrup.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Pedersen*, Ramme.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Bygmester Karl Pedersen, Dorf. (Dorf-Ørsø Afd.).

Aaker Kommune Plantage.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Vester-Øster Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Tølløse-Soderup, Blistrup, Alling-Tulstrup* og *Tamdrup Kommuner, Hjørring-Hirtshalsvejen, Tornby - Hirtshalsvejen, Skanderborg Amt.*

Hvad Landstinget standsede.

I Listen over Rigsdagssamlingen forelagte og vedtagne Lovforslag er de vigtigste dem, der ikke blev gennemført.

»Social-Demokraten« opgjorde ved Rigsdagssamlingens Afslutning det talmæssige Resultat af Lovgivningsarbejdet: 113 Regeringsforslag og 19 private Lovforslag forelagt, 86 Regeringsforslag og 1 privat Forslag gennemført.

Antallet af nye Love er nærmest over Middelhøst, men en nærmere Gennemgang af Listen over forelagte og gennemførte Lovforslag viser, at det er en Række af de vigtigste, de mere principielle Lovforslag, der blev forelagt af Regeringen, men ikke vedtaget, fordi Landstinget standsede dem.

Dette gælder først og fremmest Grundlovsforslaget, der gik ud paa, at afskaffe Landstinget og derved indføre det effektive Folkestyre her i Landet. Samme Skæbne fik Lovforslaget om Danmarks Bank, der tilsigtede Seddelbankens Overgang til Samfundseje, Forslaget om Folkeskolens Reform bl. a. ved Indførelse af den praktiske Mellemskole, Forslaget om juridisk Ligestilling af Børn i og uden for Ægteskab, Forslaget om Retsplejelovens Revision ved offentlig Højesteretsvotering og endelig de store Regeringsforslag om Bekæmpelse af Arbejdsløsheden: Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse og Organisering af store Nødhjælpsarbejder til tarifmæssig Løn, men med nedsat Arbejdstid.

Et Par mindre Beskæftigelsesforslag, Tilskud til Merbeskæftigelse og Adgang til Arbejdstidsbegrænsning ved Arbejder, der iværksættes med offentlig Støtte til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, blev gennemført, men de Regeringsforslag, der havde Mulighed for at bevirke en virkelig omfattende og stor Forbedring af Beskæftigelsessituationen, blev standset af Landstingets Nej.

Paa samme Maade gik det med den planlagte Kriselovgivning for Landbruget. Det lykkedes at gennemføre nogle mindre Bestemmelser til midlertidig Mildnelse af Landbrugets Gældsbyrder, men Regeringens store Kompleks af Lovforslag, der ved Konvertering og Oprettelse af en Krisefond, kunde have betydet en varig Sanering af Gældsforholdene for de kriseramte Landbrugere og for Landbrugserhvervets fremtidige Udøvere, strandede paa Landstingets partipolitisk bestemte Uvilje, og det er ligeledes Landstingsflertallet, der har Ansvaret for, at der ved Rentelovens Bortfald 15. Juli gives fri Bane for Landbrugets og hele det øvrige Erhvervslivs yderligere Udbytning gennem Rentebyrder.

Mon Landstinget ikke ved denne Optræden har belastet sin allerede tidligere temmelig dubiøse Konto hos de danske Vælgere adskilligt stærkere, end den kan holde til?

Sig.

Paa Murbrækkerarbejde for den tyske Nation.

Den, Guderne vil ødelægge, slaar de med Blindhed! De danske Nazisters Fører er blevet stærblind. Vi indrømmer, at vi aldrig har vurderet Frits Clausens Intelligens højere end til en vis Minimumsgrænse, men vi troede dog ikke, denne Grænse laa saa langt nede, som den viser sig at gøre, skriver »Sønderborg Social-Dem.« Det er den nyeste Fidus med Optagelse af de tyske Nazister, vi tænker paa.

Der er indgaaet Kompagniskab mellem Frits Clausen og Seidelmann, mellem danske og tyske Nazister. Fanatiske Tyskere skal optages i den aah saa danske D. N. S. A. P. I sluttede Formationer rykker de ind, udgørende Standarter med egen Ordning, egne Bannere osv. De kommer som de Uroelementer, de er. De kommer som de Hitlertilhængere, de er. Det var Seidelmann, der organiserede Marinesturm i Afhængighed af Kræfterne sydfor Grænsen og med den voldsomste Brod mod Danmark. Han og hans har saa godt som nogen været med i Arbejdet paa det danske Styres Svækkelse og Undergravning. Det er ham og hans Følge, der nu marcherer ind i den danske Nazisme, der har kaldt sig den mest nationale af alle Bevægelser!

Frits Clausen har i sin naive Idealisme talt om eet Folkefællesskab indenfor et Land, naar der ellers er Tale om »fælles Jord og Blod«. Herregud, hvad hjælper Fællesskabet, naar Brødrene strides om Jorden og meget andet. De nye Kompagnoner vil ogsaa kun eet Folkefællesskab, men rigtignok under tysk Førerskab og hvad deraf følger. Den Folkeforsoning, Frits Clausen taler om, er en smuk Tanke, men dens Realisation under de nuværende Forhold, hvor Magt og Vold er Trumf i Tyskland og for alle tyske Nazister, er et fata morgana.

Med Seidelmann og hans Gruppe holder den nationale Svækkelse sit Indtog i den danske Nazisme. De bliver Medlemmer, de kan tale med om Tingene, de har Medindflydelse. I hvilken Retning de trækker, behøver ingen at tvivle om.

Det ligger et Aar tilbage i Tiden, da Frits Clausen i Virkeligheden stillede Sønderjyllands Tilhørsforhold under Debat. Han skrev i en Artikel i »National-Socialisten« om de fælles Opgaver for dansk og tysk Nazisme og tilføjede derpaa:

> »Om Sønderjylland saa til den Tid skal være tysk eller dansk, er noget, vi til den Tid kan tale om.«

Alle Forsøg paa senere at glatte ud og fæstne Indtrykket af en ubetinget dansk Indstilling i Grænsespørgsmaalet har ikke kunnet afsvække Indtrykket af, at Dr. Clausen har erklæret sig fortrolig med Tanken om en ny Grænseforhandling.

Nu kommer saa Seidelmanngruppen. Hvad siger den? Det klinger saa smukt,

at der skal være Ro om Grænsen. Men læg Mærke til Fortsættelsen.

»Hvis Adolf Hitler ønsker en Revision af Grænsen, overlader vi det til ham alene.«

Det kan ikke misforstaas. Den Dag, det skulde ske, staar Seidelmanngruppen paa Hitlers Side. Og dem er det, Frits Clausen nu trykker til sin Favn.

Han tror, det er en Gevinst. I sin Blindher ser han ikke, at denne »Nyerhvervning« vil koste ham Snese af Stemmer for hver en, han faar. Han ser ikke, han er paa Murbrækkerarbejde for de tyske Nazister og Grænseflyttere.

(Fortsat fra Side 3.)

Vagtstyrke af Matroser til deres Beskyttelse. Vagtstyrken fungerede omtrent en Uge udmærket, men saa overskar den alle Telefonledninger til Rigskancelliet og fængslede Regeringen, fordi den ikke vilde bevilge visse Krav. Rosenberg skildrer denne Episode i meget mild Form: »Husarresten for Folkekommissærerne blev ganske vist meget snart atter ophævet af Matroserne ....« Her ud over har Historikeren intet Ord at mæle om den revolutionære Regerings »Husarrest«.

Efter dette lille Eksempel, der taler sit overbevisende Sprog om Folkekommissærernes »militære Magt«, citerer vi nogle Linier af Rosenbergs Bog, for hvilke Forfatteren fortjener Anerkendelse, fordi de er korrekte. Han skildrer Uenigheden blandt de tyske Arbejdere i Efteraaret 1918. De Uafhængige Socialdemokrater (USP) var i 1917 udtraadt af det socialdemokratiske Parti (SPD) for at danne deres eget selvstændige Oppositionsparti. Ved Siden af SPD og USP bestod der yderligere et kommunistisk Parti i Form af »Spartakus-Bund«. Herom skriver R.: »Spartakus-Bund tilsluttede sig ganske vist formelt USP, men vedblev trods dette at staa som en Særgruppe, thi dets Poltik var ganske forskellig fra USP's Linje. Medens Spartakus-Folkene tilstræbte aaben Revolution, vilde Styrelsen for USP kun kæmpe med fredelige oppositionelle Midler .... De tre Partier SPD, USP og Spartakus-Bund kan slet ikke statistisk sammenlignes» Thi intet af disse Partier var paa dette Tidspunkt noget homogent Hele. De gennemrystedes alle tre af voldsomme indre Modsætninger, og ved de politiske Begivenheder opstod der stadig de mærkeligste Kombinationer mellem Partierne og Partigrupperne«. Derefter hedder det videre: »De tre Partier, der repræsenterede den tyske socialistiske Arbejderklasse, opløste sig i November og December 1918 egentlig i 6 forskellige Retninger«. At der i hver af disse 6 Retninger atter var repræsenteret 6 forskellige Temperamenter, kunde Rosenberg uden Betænkning have føjet til.

Af det socialdemokratiske Parti (SPD), som før Krigen virkelig havde været intakt, var der altsaa under Krigen blevet tre forskellige Partier med 6 forskellige Retninger. To af disse Partier, nemlig SPD og USP, overtog i Fællesskab Folkekommissærernes Regering. Men med sin fudkommen korrekte Skildring gør Rosenberg Kaal paa nogle af de vigtigste Sætninger, der fandtes i det revolutionære Opraab, som i Januar 1934 udsendtes officielt fra Prag. Deri hedder det nemlig, »at SPD som den eneste organiserede Magt, der var forblevet intakt, overtog Statsledelsen uden Modstand«.

Dette Opraab fra Prag viser — ligesom Rosenbergs Bog — klart og tydeligt, at historiske Kendsgerninger ikke kan fremstaa som Resultat af politiske Kompromis'er.

Blandt de ubegrundede Bebrejdelser, Rosenberg retter mod Regeringen, er ogsaa Paastanden om, at den ikke gjorde nok for Bvarelsen af Rigets Enhed. »Den demokratiske Minister Preuss, som udarbejdede Forfatningsforslaget, var Tilhænger af Rigets Enhed. (Det var Folkekommissærerne ogsaa!). Men fra alle Sider rejste der sig en latterlig Storm af Indignation derimod. Kurt Eisner, — den bayerske Ministerpræsident — havde faaet et saa stærkt Indtryk af Berliner-Regeringens Svaghed, »at han netop i Revolutionens Interesse mente at burde forsvare Bayerns Særstilling«. Det er mærkeligt at se, hvor mange Argumenter Rosenberg har til Raadighed, naar det gælder for ham om at forsvare sine Venner, og hvorledes han samtidig føler Trang til at brændemærke Folkekommissærernes Kortsynethed. Det staar fast uden Modsigelse, at det netop var Eisners og Rosenbergs revolutionære Venner, som ikke vilde vide noget af Republikkens Enhed. Ganske vist havde hver enkelt sin særlige Begrundelse derfor. Folkekommissærerne maatte opgive at beskæftige sig yderligere med Sagen, da der efter de radikale Erklæringer paa Rigskonferencen i Berlin ikke var de ringeste Udsigter for dens Løsning.

II.

Paa Grund af den begrænsede Plads kan vi ikke her komme yderligere ind paa dette og andre vigtige Spørgsmaal, men vil dog gerne tilføje nogle Bemærkninger om den »forsømte Socialisering«, da dette Spørgsmaal er blevet af ligefrem international Betydning og stadig ganske med Urette lægges SPD til Last. Med denne Anklage mod SPD antydes naturligvis stedse (hvad enten det siges eller ikke), at de andre Socialister desværre ikke har kunnet sætte noget igennem paa dette Omraade. Vi vil paa dette Sted gøre opmærksom paa det paafaldende i, at Rosenberg saa hyppigt anvender Udtryk som f. Eks. »hvis«, »men«, »der var Mulighed for«, »man kunde have tænkt sig« o. s. v., o. s. v. At man nu 17 Aar efter Revolutionen kan gøre sig alle mulige Tanker om Forhold, der i det væsentlige afgjordes af de fjendtlige Stater eller ved Borgerkrigen blandt de tyske Arbejdere, er selvsagt ubestrideligt. I 1918—19 kom det ikke saa meget an paa at overveje, hvad mere eller mindre velvillige Skribenter vilde skrive i 1935 — altsaa noget post festum. Dengang gjaldt det for Folkekommissærerne om at gennemføre, hvad der var muligt trods Arbejdernes Uenighed, — og ikke — staaende overfor de sværtbevæbnede Ententesoldater — at eksperimentere med det, der ganske aabenbart var umuligt.

Rosenbergs Udtalelser om den »forsømte Socialisering« fortjener at fastholdes. »I vide Kredse af Befolkningen, ogsaa blandt de Intellektuelle, var Overbevisningen om, at man burde skride til Socialisering, stærkt udbredt«. »Men hvad man i Enkeltheder skulde forstaa ved Socialisering, var der ganske vist stor Uenighed om. Dog — een Ting var man klar over (hvem havde klart Overblik blandt de Intellektuelle og blandt Masserne?), nemlig, at enhver Form for Planøkonomi og samfundsmæssig Produktion maatte mobilisere de producerende Masser til levende Medvirkning«. — Rosenberg vilde selv nu blive højst overrasket, hvis han vilde forsøge at fastslaa, hvor mange af hver 10,000 voksne Mennesker, der »klart« formaar at dømme om Socialiseringsspørgsmaalet. De Bebrejdelser, Rosenberg retter mod SPD, som siges at være mindre socialiseringsivrig end de andre socialistiske Partier, er ganske uholdbare. Han vil ikke kunne finde en eneste Kendsgerning til Støtte for sin Paastand. »Der var dengang meget delte Meninger om, hvilke Virksomheder der var modne til Socialisering eller ikke. Men næsten alle socialistiske Teoretikere skal have været enige om, at Minerne hørte til disse socialiseringsmodne Virksomheder.« Dette er rigtigt, men det er forkert, at SPD ikke vilde være med til Minernes Socialisering og derfor skulde have fremsat Paastand om, at Ententen ganske vist respekterede den private Ejendom, men at den vilde anse al offentlig Ejendom for Pant for Krigsgælden. Altsaa skulde der være Fare for, at de nationaliserede Miner vilde blive taget af Ententen. Den senere Udvikling har vist, »at denne Fare i Virkeligheden ikke eksisterede,« siger Rosenberg.

For det første er det urigtigt, at den-

ne Indvending er fremsat af SPD. Sandheden er, at den først fremsattes af den Kreds af Sagkyndige, som skulde beskæftige sig med det forventede Forslag til en Fredstraktat. Indvendingen havde dengang saa stor Sandsynlighed for sig, at den efterhaanden virkede overbevisende paa alle de Mænd, der beskæftigede sig med Spørgsmaalet. For det andet kan intet Menneske nu bagefter sige, hvad Ententen vilde have gjort, hvis »den gamle Koalition« (som Rosenberg kalder den) havde paabegyndt »Bolscheviseringen«. Rosenberg synes aldrig at have faaet at vide, at hans Ven Haase i Folkekommissærernes Regering stillede Forslag om at sende et Protesttelegram til Rusland i Anledning af de daglige Krav fra russisk Side om Tysklands Bolschevisering. Entente-Staterne advarede daglig mod bolschevikiske Eksperimenter, fastslog Haase, som paa Regeringens Vegne førte Kontrol med Udenrigsministeriet. Ophævelsen af Blokaden, altsaa Fremskaffelsen af Fødemidler til det hungrende Folk, afhang heraf. Ententen betragtede allerede dengang, — hvilket Haase ligeledes konstaterede — enhver yderligere Ændring i Kabinettet som et »bolschevikisk« Forehavende. Alle Forsøg paa at lægge nogen som helst Skyld paa SPD i denne Sag maa derfor strande, thi det er ligefrem evident, at det netop var de Teoretikere, der stod Historikeren Rosenberg nær og ofte nævnes med Hæder af ham, der dengang betegnede Socialiseringen som umulig. Rosenberg citerer Kurt Eisner; han burde ogsaa have nævnt Dr. Hilferding og Karl Kautsky, som begge var enige om dette Punkt. Kautsky har senere sagt, at hvis Tyskland var skredet til Socialisering dengang, var Landet blevet forvandlet til et Galehus.

Det er virkelig ikke nogen Fornøjelse for os at maatte konstatere saa mange Mangler ved Rosenbergs Skrift. Vi vil ogsaa blot anføre endnu et særlig drastisk Eksempel. Den 31. Januar 1920 skulde Rigsdagen færdigbehandle Bedriftsraadsloven, som bragte Arbejderne saa mange værdifulde Rettigheder. Det Uafhængige Parti, som Rosenberg dengang var Medlem af, havde opfordret til Massedemonstrationer foran Rigsdagen. Parolen var blevet efterkommet i voldsom Udstrækning. Af let forstaaelige Grunde vil vi her blot minde om eet enkelt Slagord: »Ned med Tugthusloven«. Rigsdagen var belejret af maaske Hundredtusind Mennesker, Mænd og Kvinder, hvis Lidenskaber var pisket voldsomt op, da de kun kendte Loven fra kommunistiske og uafhængige Flyveblade. Mod Medlemmerne af Rigsdagen udslyngedes Trusler af den frygteligste Art. Rigsdagsbygningens Beskyttelse var ganske utilstrækkelig. Menneskemasserne holdt alle Porte og Døre besat og forlangte Adgang af Politiet. De faa Politibetjente, der som sædvanlig skulde opretholde Ordenen ved Rigsdagen, blev afvæbnet af Mængden. Da Rigsdagens Hovedportal derefter blev gennemboret af et Geværprojektil og Faren for, at de ophidsede Masser i næste Minut vilde trænge ind i Rigsdagen og myrde misliebige Rigsdagsmænd, var paa det højeste, gav den kommanderende Officer, som havde været Genstand for flere personlige Angreb, Befaling til at skyde. 42 Mennesker blev dræbt. Arthur Rosenberg siger herom: »Det var en absolut fredelig Demonstration. — Til sidst kom Politiet til den Opfattelse, at der kunde befrygtes en Storm paa Rigsdagsbygningen. Den prøjsiske Indenrigsminister Wolfgang Heine havde det politiske Ansvar«. — Man kunde maaske have bebrejdet Heine, at han ikke havde sørget for tilstrækkelig Beskyttelse af Rigsdagen. Men for de Ofre, Arbejderne maatte bringe, var han absolut ikke ansvarlig.

Da den samme Bedriftsraadslov nogle Aar senere blev forringet af det borgerlige Rigsdagsflertal, opfordrede Oppositionspartierne, dennegang under Kommunisternes Ledelse, atter til Protestdemonstrationer. Men nu hed det: Op til Protest mod Forringelsen af en af Revolutionens værdifuldeste Frugter. Som vi lige har set, blev denne værdifulde Ting i Januar 1920 karakteriseret som »Tugthuslov«.

Naar Rosenberg udtaler i sit Forord, at han har stillet sig som Opgave at skrive »den tyske Republiks Historie« uden partipolitiske Hensyn eller Baand, maa vi svare, at hans Forehavende ikke er lykkedes. Han har ikke skrevet den tyske Republiks Historie, men blot en ny Variation af de historiske Værker om den tyske Revolution. Men at det har været hans Hensigt at være objektiv, tror vi gerne. Men ingen kan komme uden om sit subjektive Jeg, heller ikke Rosenberg, der stadig er den samme Rosenberg, som skildres af ham selv i Bogen: »Jeg var ansvarlig Tillidsmand i USP og det kommunistiske Parti, og fra 1924 til 1928 var jeg Medlem af Rigsdagen«. Han burde have tilføjet, at han var indvalgt i Rigsdagen af Kommunisterne. Senere har han indmeldt sig i det af ham selv saa strengt, men ingenlunde retfærdigt bedømte socialdemokratiske Parti. Men een Lære vil enhver Læser kunne drage ogsaa af Rosenbergs Værk: Arbejderklassens Enhed og Enighed er en Forudsætning for, at den kan virkeliggøre sit Maal.

Ved Læsningen af Rosenbergs Bog fæstnes det Indtryk yderligere, at ingen, der har været mere eller mindre aktiv Deltager i den revolutionære Bevægelse i Tyskland, er skikket til at skrive Revolutionens Historie, og mindst af alt den, der — som Rosenberg — har staaet i forskellige politiske Lejre. Selvfølgelig kan og bør de »gamle Førere« skildre deres personlige Oplevelser og derved bringe værdifuldt historisk Materiale frem. Men at skrive »den tyske Revolutions Historie« maa være forbeholdt dem, der virkelig og uden nogen Art af Fordomme griber Pennen for med Kritik at anvende det i rigeligt Maal foreliggende Materiale.

Rich. Lippmann.

Fra den internationale, faglige Central.

Den internationale faglige Centrals Bestyrelse mod den skammelige Dom over det østrigske Beskyttelsesforbunds Ledere.

Den østrigske Regering har fornylig gennem sin Justits ladet 24 Ledere af det tidligere Beskyttelsesforbund idømme langvarige Fængselsstraffe. Det drejer sig om Mænd, som blev arresteret allerede flere Dage forinden Februar-Opstanden 1934, altsaa forinden Proklameringen af Belejrings- eller Krigstilstanden. De kunde følgelig ikke med saadan Strenghed dømmes for en Forbrydelse, de ikke har begaaet: Opstanden. De er heller ikke blevet dømt for at være i Besiddelse af Vaaben eller for Organiseringen af den socialdemokratiske Milits, thi Regeringen har ikke blot i visse Tilfælde tolereret denne Milits og dens Bevæbning og benyttet sig af denne, men den har tilmed aabenlyst billiget Bevæbningen og den militære Organisering af andre politiske Partier i Østrig, der var Modstandere af Socialdemokratiet og — hvad der er endnu værre — Modstandere af Landets Forfatning. Regeringen har i Virkeligheden ikke nogen stikholdig Grund til at dømme Beskyttelsesforbundets Ledere, og den har ikke blot tøvet længe, forinden den besluttede sig til en Forfølgelse, men har endog paa et givet Tidspunkt tænkt paa helt at opgive denne. Dette var paa en Tid, hvor Regeringen troede, fuldstændigt at have undertrykt den østrigske Arbejderklasse, baade gennem den blodige Undertrykkelse i Februar Maaned og ved Hjælp af den tvangsmæssige Indlemmelse i det fælles Fagforeningsforbund.
denne Fremgangsmaade ikke har haft det

De senere Maaneder har dog vist, at tilsigtede Resultat. Arbejdernes Modstand var stærkere end forventet og truede end-Regering. Det er navnlig denne sidste For- og Schuschniggs svage og ubeslutsomme brydelse, Schuschnigg vil hævne gennem Dommen over de 24 Gidsler, som han med et Skin af lovlig Berettigelse kunde holde tilbage paa Naade og Unaade. De skammelig haarde Domme er udelukkende bestemt af Diktatorens Hævnfølelser og af den Om-

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(Medlemsantal ca. 130.000. Forsikringssum ca. 1 Milliard Kr. Reserver ca. 1,3 Mill. Kr.)
I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30.000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40.000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50.000 Kr.
I Løsøreafdelingen optages: Løsøre, saavel i Købstæderne som paa Landet.
I Tyende- og Ungdomsafdelingen optages: Ejendele indtil 2500 Kr.s Forsikringssum, uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Nørrevoldgade 16, København K. Tlf. 383.

Gummivarer sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker.
Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, København Brh.

Avertér i Landarbejderbladet!

stændighed, at han føler sin Stilling stadig mere truet.

En saadan Holdning har aldrig været til Fordel for dens Ophavsmænd. Den har aldrig befæstet deres Stilling, men altid fremskyndet deres Fald. Den offentlige Mening i hele Verden er forpligtet til energisk at protestere mod et saadant Retsbrud og kræve øjeblikkelig Ophævelse af Dommen. Idet den offentlige Mening i alle civiliserede Lande enstemmigt og kraftigt melder sig til Ordet, vil det lykkes at besejre en saadan Hævnens Politik og befri Ofrene for deres Bødler.

Bestyrelsen for
Den internationale faglige Central.

Præstø Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Torsdag den 23. Maj Kl. 8 Aften paa Hotel Præstø. Der vil blive foretaget skriftlig Afstemning angaaende Sammenslutning af de to stedlige Afdelinger. Mød nu op, saa vi kan faa et Resultat ud af det. Bestyrelsen har vedtaget, at Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Bestyrelsen.**

Hjembæk Afdeling.
Da Roesæsonen staar for, bedes Medlemmerne i egen Interesse gøre sig bekendt med den nye Overenskomst inden de paatager sig Roearbejde. Er nogen i Tvivl om, hvordan Overenskomsten skal forstaas, bedes de henvende sig til Formanden, der gerne giver Vejledning. **Lars Chr. Nielsen.**

Lynge-Broby Afdeling
afholdt ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 11. Maj grundet paa Opkræverens Fraflytning fra Afdelingen. Det blev vedtaget, at Medlemmerne selv skal indbetale Kontingentet til Kassereren. Kassereren træffes den 1. og 3. Søndag Formiddag i hver Maaned. **Viggo Olsen.**

Jægerspris Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 18. Maj Kl. 7½ paa Jægerspris Hotel. Medlemmerne bedes møde talrigt op. **Bestyrelsen.**

Kirke-Saaby Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Kirke-Saaby Forsamlingshus Søndag den 19. Maj Kl. 10. Alle Medlemmer bedes møde, da vigtige Ting skal forhandles. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Vilhelm Nilausen.**

Næstved Egnens Afdeling.
Ekstraordinær Generalforsamling afholdes Lørdag den 25. Maj Kl. 8 i »Folkets Hus«, Vinhusgade. — Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. **Ludvigsen.**

Terslev Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Terslev Kro Lørdag den 18. Maj Kl. 7½.. Da der nu er sluttet Overenskomst med Sogneraadet, bør alle Medlemmer møde. NB. Bestyrelsesmøde samme Aften Kl. 7 prc. **Hans Rasmussen.**

Herlufmagle Afdeling
afholder sammensluttende Generalforsamling Lørdag den 18. Maj Kl. 7½ prc. paa Kroen. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Alle Medlemmer bedes indtrængende om at møde. Mødet er beslutningsdygtigt uanset de mødtes Antal. **Albert Nielsen.**

D. A. F., Nivaa Afdeling.
Landarbejdere i Nivaa Afdeling sammenkaldes til Møde paa Niverød Kro Lørdag den 25. Maj Kl. 7½. Der er vigtige Ting til Drøftelse. Mød allesammen. **Karl Holm.**

Benløse-Bringstrup Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 25. Maj Kl. 8 prc. paa Hotel »Tokio« i Ringsted. Dagsorden: Valg af Formand og eventuelt Kasserer. **Bestyrelsen.**

Kongsted Afdeling
har som Kontrolbestyrer genvalgt Hans V. Petersen, Kongsted Mark, og som Underkontrolbestyrer Hjalmar Andersen, Hyllede. Kontroltiden er de fem første Dage i Ugen fastsat til Kl. 10—11 Formiddag, om Lørdagen til Kl. 2—3 Eftermiddag. Medlemmerne maa herefter overholde den fastsatte Tid. **Chr. Holgersen.**

Søllerød-Lyngby Afdeling.
Paa Generalforsamlingen genvalgtes til Kasserer Chr. Christensen, Højbjergvej 8. Kontingent modtages hver Fredag Aften fra Kl. 7—8 for de Medlemmer, Opkræveren ikke har truffet hjemme. Endvidere erindres Medlemmerne om, at Restance ud over 4 Uger vil have Slettelse til Følge uden forudgaaende Varsel. **Chr. Christensen.**

Hvidovre-Valby Afdeling.
Paa Generalforsamlingen den 27. April valgtes J. Chr. Jensen til Kasserer. Kassereren eller Stedfortræder træffes paa Afdelingens Kontor, Toftegaards Allé 10, 2., o. G., Fredag fra Kl. 19—21, ligesom Kontingent modtages i Kontortiden. **Laurits Rasmussen.**

Haarlev Afdeling L.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at der ikke kommer Opkræver mere; Medlemmerne maa selv sørge for Indbetalingen til Kassereren.
Indbetalingen af Kontingent sker den første og sidste Søndag i hver Maaned fra Kl. 9—11 Formiddag. Husk at Restancefristen ikke er mere end 4 Uger. **Chr. Christensen.**

Barberblade 2½ Øre.
Et Parti ekstrafine, engelske Barberbl. realiseres for **Kr. 2.50** pr. 100 Stk. + Porto m. Efterkrav. Prøvesending 30 Stk. mod 1 Kr. i Frm. Tilfredshed ell. Pengene tilbage. **HANSA URLAGER**
Larsbjørnstræde 5. København K.

Regstrup og Omegns Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at efter Sammenslutningen af de to Regstrup Afdelinger, er Argejdsmand Vilh. Rasmussen valgt som Kasserer og Kontorbestyrer. **C. Christensen.**

Fuglebjerg Afdeling.
Medlemmer, som vil betjene Bil- og Cykleparkeringen ved Skovfesten den 2. Juni, bedes henvende sig til Festkomiteen inden den 18. Maj. **Chr. Christensen.**

Terslev Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er fire Uger, og at der ikke maa udbetales Understøttelse, hvis der mangler Mærker i Bogen. Betales der ikke til Opkræveren, har Medlemmerne Pligt til selv at betale, enten til Kassereren eller Formanden. **Hans Rasmussen.**

Storehedinge Afdeling (L.).
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at der ikke kommer nogen Opkræver mere, og Medlemmerne maa derfor selv sørge for Indbetalingen til Kassereren. Husk Restancefristen er kun 4 Uger. **Svend Mathiesen.**

Kirke Hyllinge Afdeling
gør hermed Medlemmerne opmærksom paa, at Kontorbestyreren herefter er Karl Petersen, Kyndeløse, og Kontroltiden er fra 10—11 Mandag, Tirsdag, Torsdag og Fredag; Onsdag og Lørdag fra 2—3 og Kontroltiden skal overholdes og husk, at intet Medlem kan faa Understøttelse i en Maaned uden at der er Mærke i Fagbogen. **Hans P. Sørensen.**

Ondløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at Kontroltiden er fra 2—3 om Lørdagen; de andre Dage som sædvanlig. De Medlemmer, som ikke afhenter deres Understøttelse i Kontroltiden om Lørdagen, kan hente den Lørdag Aften mellem 6½—7½. **Albert Olsen.**

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 21. Fredag den 24. Maj 1935. 21. Aargang.

Velkomst til Internationale.

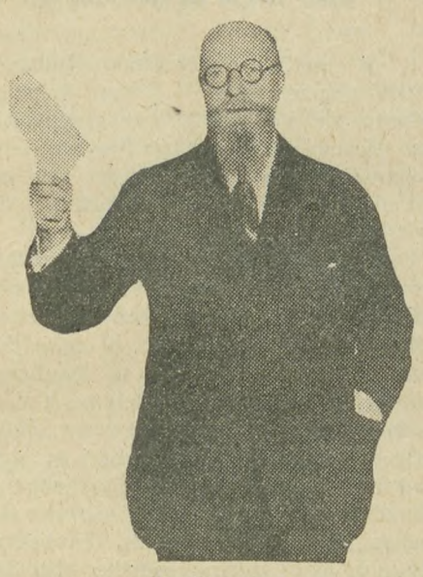
Ved den internationale Fagforeningskonference forleden holdt Statsminister Stauning denne Aabningstale, hvori han skildrede det danske Samfunds og det danske Socialdemokratis øjeblikkelige Stilling midt i Tidens Vanskeligheder.

Det er med stor Glæde, at jeg i Dag hilser Repræsentanter for den internationale Arbejderverden Velkommen til Danmark.

Som gammel Fagforenings-Arbejder følger jeg bestandig Livet i Fagforeningerne med største Interesse og har derfor ogsaa følt Sorgen og Smerten ved de Begivenheder, der i de sidste Aar har rystet Arbejderbevægelsen og har frembragt dybe Skaar i den internationale Fagforenings-Organisation.

Der er en alvorlig Lære at uddrage af disse Begivenheder, en Lære om Nødvendigheden af Enhed og Sammenhold i Arbejderklassen og dens Organisation.

Partifæller! De befinder Dem nu i et lille Land, hos et lille Folk og som Gæster hos en Arbejderorganisation, hvis Magt og Betydning er beskeden, men hvis Troskab og Sammenhold er forblevet urokket. Vore Organisationers, vort Partis og vor Presses Rødder gaar tilbage til Aaret 1871 og ingensinde er Enheden brudt, bestandig har Fagforening og Socialdemokrati arbejdet sammen og levet i gensidig Anerkendelse af hver Parts Udførelse af visse Pligter i Arbejderklassens Interesse. Vi havde fælles Maal, og vi udnyttede

Th. Stauning.

Kræfterne i Kampen mod vore Modstandere, ikke i indbyrdes Strid.

Det socialdemokratiske Parti, hvis Leder jeg har været i over 25 Aar, er stadig vokset i Organisation og i Stemmer, vi har fulgt Udviklingens Vej, har afvist alle Eksperimenter, der vilde føre bort fra denne Vej og har opnaaet betydningsfulde Resultater af et Arbejde paa Demokratiets Grund.

Vi har afpasset vor Politik efter hver Tids Muligheder og efter den Styrke, vi til enhver Tid raadede over, men vi har bestandig fulgt den Linje, der med smaa eller store Skridt fører til Magtens Erobring og dermed til Socialismen.

I de sidste 22 Aar har Socialdemokratiet været førende i den politiske Udvikling. Vort Parti er meget større end noget andet Parti. 42 pCt. af Stemmerne ved sidste Valg tilfaldt Socialdemokratiet, medens 58 pCt. deler sig paa syv andre Partier.

Vi har ikke selvstændigt Flertal, men vi har opnaaet at danne en Koalition med et udpræget frisindet, socialt og demokratisk Parti, der fik ca. 10 pCt. af Stemmerne, saaledes at vi, sammen med dette Parti, har Flertal saavel i Befolkningen som i den politisk afgørende Afdeling af Rigsdagen, det saakaldte Folketing, der er det anerkendte Grundlag for det raadende parlamentariske System.

Paa syvende Aar bærer denne Koalition det nuværende Ministerium under socialdemokratisk Ledelse, og i Forvejen har vi i 2—3 Aar haft en socialdemokratisk Regering.

Vi har udbygget og styrket Folkestyret, det nuværende Ministerium udskrev Valg i 1932 og vendte tilbage med en Forøgelse af 60,000 Stemmer, vi ser deri en Modning i Befolkningen og en Anerkendelse af det Arbejde, der er udført.

Det har været en overordentlig streng Tid — særlig for en socialdemokratisk Ledelse. Verdenskrise, Landbrugskrise, Arbejdsløshed, Fascisme, Nationalsoci-

alisme, Krigsfare og Rustningspolitik. — Og bag Ryggen Kommunisterne med Dolken parat.

En fuldstændig Ændring i Verdensøkonomien med Afspærring baade for Varer og Mennesker, med Kaos i Pengeforholdene og Statsindgreb overfor Handel og Produktion.

Vi har foretaget den nødvendige Tilpasning efter de nye Forhold. Vi har sikret Forøgelse af den hjemlige Produktion, har bidraget til Opretholdelse af Landbrugsproduktionen, har hindret vilkaarlige Lønreduktioner og ødelæggende Kampe for at gennemtvinge saadanne. Vi har formindsket Arbejdsløsheden, gennemført fornøden Kontrol med Udenrigshandel og Valutaforhold og vil om fornødent appellere til Vælgerne for at sikre Fortsættelse af en Politik, der positivt har forøget Beskæftigelsen og formindsket Vanskelighederne baade for Arbejderne og for Landbrugets Indehavere.

Vi har desuden dannet et demokratisk Værn baade imod kommunistiske og fascistiske Diktatur-Eksperimenter. Vi vil ikke ind i en Kaprustning, som synes Vejen for nogle Nationer. Vi véd, at Danmark er for lille til at spille Rolle som Militærmagt, men vi anerkender Pligten til at værne Landet mod Overgreb, saa langt Evnerne rækker, og vi fastholder dette Synspunkt, fordi Arbejderklassen ogsaa har meget at værne i dette Land.

Vi har sikret lige og almindelig Valgret, vi har Parlamentarismen anerkendt. Vi har Pressefrihed, Ytringsfrihed, Organisationsfrihed og Forsamlingsfrihed. Vi har faaet anerkendt ikke blot Arbejdernes Foreningsret, men ogsaa deres Medbestemmelsesret angaaende Arbejdsvilkaarene, og vi tror ikke, at danske Arbejdere vil give Afkald paa disse Goder til Fordel for usikre Eksperimenter og taagede, fantastiske Løfter.

Den overvejende Del af det danske Folk ønsker at bygge videre paa Folkestyret, og derfor er det fremdeles naturligt, at det socialdemokratiske Parti er førende i den politiske Udvikling.

Vi tilsidesætter ikke gældende Love eller Hensynet til Erhvervs-Interesser. Vi bøjer os for gældende Lov og Orden, men vinder ogsaa dermed Borgerret i Samfundet og Adgang til at arbejde for vore Anskuelser, saaledes som det hidtil er sket med godt Resultat.

Jeg har ønsket med disse Ord at give vore udenlandske Gæster et Indtryk af de politiske Forhold her i Landet. Vi lever ingenlunde, som nogle tror, uberørte af Tidens Kriser og Brydninger, og vi lever heller ikke, som nogle mener, en sorgløs Tilværelse, hvorunder Land og Folk føres frem til Afgrunden. Her er store Vanskeligheder og bitre politiske Kampe, men der er Udsigt til fortsat positivt Arbejde, naar Arbejderklassen og andre betydende Dele af Folket holder sammen om en demokratisk og social Politik, der ikke viger bort fra Folkestyrets Vej.

Vi hilser vore Gæster og ønsker Held og Udbytte af de Raadslagninger, som skal finde Sted her. Hvert Skridt, der tages til Fordel for Arbejderklassens Organisation og Solidaritet, betragter vi her med Glæde og Tilfredshed. Vi imødeser Tider, hvor Friheden genopstaar, hvor en international Sammenslutning faar blidere Kaar, end den nu har, og vi føler os overbevist om, at Vejen dertil gaar igennem national Organisation, igennem socialdemokratisk Politik paa hver Nations Grund og gennem Troskab mod den demokratiske Idé, som er Midlet, der fører frem, og Grundlaget, hvorpaa et nyt Samfund, med høj Kultur, skal bygges.

✦

Velkommen til Arbejdet for Arbejderklassens Frigørelse, Velkommen til Danmark.

Den norske Regerings Landbrugspolitik.

I en særlig Publikation offentliggør Landbrugsministeriet i Norge Retningslinierne for sin Politik. Landbrugspolitikkens Hovedvægt er lagt paa Forsknings- og Uddannelsesvæsenet, medens der kun lægges mindre Vægt paa Myndighedernes Regulering af Produktionen.

For saa vidt der finder en Overproduktion Sted, skal der sørges for, at den ubemidlede Del af Befolkningen kan aftage Produkterne. Regeringen vil til dette Formaal stille store Summer til Raadighed, navnlig for Forbruget af Mælk og Kød.

Man vil søge at fremme en bedre Udnyttelse af Landbrugsjorden, særlig i de ældre Bedrifter. Forholdet mellem Skovkultur og Udnyttelse af Græsgange til Foderbrug skal ordnes paa en bedre Maade. Tilvejebringelsen af nye Landbrugsbedrifter skal ikke forceres for stærkt, derimod skal der ske en bedre Udnyttelse af de forhaandenværende sammenhængende Arealer.

Arbejdet paa at forbedre Husdyrholdet fortsættes, navnlig med Henblik paa disses Kvalitet og sundhedsmæssige Tilstand. De smitsomme Dyresygdomme koster endnu Landbruget Millioner af Kroner aarligt.

Landbrugsministeriet anser det for nødvendigt, at Forædlingen af Landbrugsprodukter føres tilbage til Landet. I Øjeblikket er det saadan, at man paa Landet kun er Raastofproducenter, medens Forædlingen af Landbrugsprodukterne foregaar i Byerne.

For Produktionen og Afsætningen findes der efter Landbrugsministeriets Mening ikke nogen Universalform. Landbrugerens personlige Dygtighed er afgørende. En tvangsmæssig Ordning af Afsætningsspørgsmaalet behandles derfor med største Forsigtighed. Den enkelte Producent skal have Frihed til at behandle sin Bedrift efter de individuelle Forudsætninger.

Der gøres endvidere opmærksom paa den Stigning i Priserne paa Landbrugsprodukter, der navnlig er indtraadt i 1934. Prisbeskyttelsen for Korn viser sig særligt ved en Sammenligning af Priserne i Norge og Danmark. Ved Slutningen af 1934 var Priserne pr. 100 kg i Kroner:

	Norge	Danmark
Hvede	24,00	12,50
Rug	20,00	12,00
Byg (Malt-Byg) .	18,50	13,00
Havre	14,00	12,25

Ved at blande Smør i Margarinen er der indtraadt en Stigning i Smørprisen fra Kr. 1,90 til 2,50—2,60. Denne Pris ligger over Smørpriserne i Danmark og Sverige. Ogsaa Ægpriserne er steget i Forhold til 1933. Ved Iblanding af Smør i Margarinen er der i 1934 skabt en Afsætning paa 5,000 Tons Smør. Denne Iblanding af Smør var en væsentlig Regulator for Mælke- og Smøromsætningen. Ministeriet mener, at den til Trods for Vanskelighederne i de varme Sommermaaneder frembyder en hensigtsmæssig Form for Optagelse af Mælkeproduktionens Overskud.

Ministeriet er ikke særlig begejstret for den bestaaende Margarineafgift, fordi man mener, at den særlig rammer de ubemidlede Befolkningskredse. Det foreslaas at fordele de 6 Millioner, som Margarineafgiften indbringer, paa følgende Maade: 2 Millioner til Raadighed for Fiskerbefolkningen, 1 Million til Forøgelse af Mælkeforbruget, 250,000 Kr. til Forøgelse af Forbruget af

Svinekød, 1 Mill. Kr. til Regulering af Mælkeprisen, 1,5 Mill. Kr. til Regulering af Markeds- og Afsætningsforholdene for Mælke- og Mejeriprodukter.

Kødpriserne havde naaet deres laveste Punkt i de første Maaneder af 1934. Siden er der indtraadt en let Stigning. Ministeriet mener, at Afsætningen af billigt Svinekød til ubemidlede har medført en Stigning af Priserne paa det øvrige Kød. Der blev anvendt 200,000 Kr. til dette Formaal i 1934. Endvidere blev der givet Fragtlettelser for Kød, der blev tilført Markedet fra afsidesliggende Produktionssteder.

Medens den centrale Mælkeregulering ikke har stødt paa særlig Modstand hos Bønderne, maa det siges, at Reguleringen af Kødafsætningen møder megen Modstand blandt de private Handlende. Kødcentralen sælger nemlig ogsaa direkte til Forbrugere, medens dette ikke er Tilfældet for Mælkecentralens Vedkommende.

Meget udførligt omtaler Ministeriet den Rationering af Kraftfoderet, som har været indført siden Sommeren 1934. Ministeriet anser Rationeringen for uheldig og dens Ophævelse snarest muligt for ønskelig. I den senere Tid er der indtraadt en stærk Prisstigning paa Kraftfoderet.

De almindelige Driftforhold bedømmes ikke som gode. I Aarene med højt Prisniveau er der optaget Laan i Bedrifterne, hvis høje Renter og Amortisation med de senere lave Produktionspriser næppe kan fremskaffes.

Forrentningsprocenten for den i Landbruget anbragte Kapital varierede i 1934 i det østlige Norge mellem 0,74—2,13 %, i det vestlige Norge mellem 0,28—1,51 %.

Vi skal kun knytte nogle faa Bemærkninger til Landbrugsministeriets Beretning. Forsøget med Iblanding af Smør i Margarine er interessant og i mange Lande et meget omstridt Problem. Tillige er det et interessant Forsøg, der er gjort, for ved en Billiggørelse af bestemte Produkter at opnaa Afsætning til ubemidlede Befolkningskredse og samtidig dermed sikre en Prisstigning for Resten af Produktionen. Det drejer sig her om Forsøget paa en social Udligning. Produktionen skal aftages af alle Befolkningskredse. Denne Ordning er ganske afgjort mere fornuftig end Foranstaltninger af den Art, vi i tidligere Aar har lært at kende i Amerika. Vi erindrer kun om Opbrændingen af Hvede og Nedsænkning af Kaffe paa Havets Bund. I Almindelighed viser den norske Landbrugspolitik ikke nogen fuldstændig lige Vej i Retning af et bestemt økonomisk System. Det ligger i de særlige Forhold, under hvilke Landet regeres. Indtil Marts 1935 havde Norge en Højreregering, som var afhængig af Landbrugerne. Siden har Norge haft en Regering, der ledes af Arbejderpartiet, men ogsaa er afhængig af Bondepartiet. Paa lignende Maade ligger det i de øvrige skandinaviske Lande: Sverige og Danmark. Disse Lande maa derfor i deres økonomiske Politik forsøge at finde et Kompromis mellem Arbejdernes og Bøndernes Interesser. De skandinaviske Regeringer kan ved et økonomisk Samarbejde yde meget nyttigt Arbejde for de tre Landes Befolkninger og disses Interesser. Men de kan ikke helt frigøre sig fra Omverdenen. De maa ogsaa tage Hensyn til de økonomiske Interesser, der forbinder dem med den øvrige Verden udenfor Skandinavien.

Maribo - Overenskomsten udenfor Maribo Amt.

Som bekendt har en Række Landmænd udenfor Maribo Amt tiltraadt den til enhver Tid med den derværende Arbejdsgiverforening gældende Overenskomst. De Forandringer, der som Følge af Forligsmandsforslagets Vedtagelse fra 1. Maj indtraadte i sidstnævnte Overenskomst, kommer selvsagt ogsaa til at gælde for disse Arbejdspladser. Fra Forbundskontoret har vi tilskrevet alle disse enkeltstaaende Arbejdsgivere saaledes:

»Hoslagt fremsender vi Eksemplarer af den mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt samt Dansk Arbejdsmands Forbund fra 1. Maj d. A. ikrafttrædende Overenskomst for Landbrugsarbejde. For saa vidt De maatte have Brug for flere Eksemplarer af Overenskomsten, er saadanne gerne til Tjeneste.

Vi erindrer om, at de ændrede Lønninger traadte i Kraft 1. Maj. Hvis der endnu ikke hos Dem er sket Ændringer, forudsætter vi, at der ved første Lønudbetaling efterreguleres for det forløbne Tidsrum.«

Skulde der paa nogen Arbejdsplads, hvor man er indgaaet paa at følge Maribo Overenskomsten, ikke blive givet de fra 1. Maj ikrafttrædende Tillæg, maa Meddelelse herom snarest tilsendes Forbundskontoret.

Axel Olsen.
Vilh. Rasmussen.

Sølvbryllup.

Lørdag den 25. Maj holder Arbejdsmand Rasmus Skov og Hustru, Raunholt Skov, deres Sølvbryllup.

Rasmus Skov har i over 25 Aar arbejdet paa Testrup Teglværk, i de første Aar som Forkarl senere som Teglværksarbejder. I 1918, da Landarbejderforbundet havde sin store Fremgang, gjorde Rasmus et godt og forberedende Agitationsarbejde for at faa en Afdeling stiftet i Raunholt, at dette lykkedes skyldes i første Række den Indsats, der fra hans Side var gjort. Han var Afdelingens første Formand og har gennem Aarene beklædt de vigtigste Tillidshverv indenfor sin Afdeling. Endvidere i en Aarrække Formand for Partiforeningen og en Periode Medlem af Thesit Sogneraad, hvor han som den gode Partifælle han er, gjorde en godt Indsats. Vi ønsker samtidig paa denne Plads at fremhæve, at Rasmus gennem de svundne 25 Aar har haft en god Hjælp i sin Hustru Kristiane, der foruden at holde sit Hjem mønsterværdigt, aldrig har været bange for at tage fat for andre, ikke alene naar der kunde tjenes en Dagløn, men ofte naar der var Sygdom i en Standsfælles Hjem eller naar der ventedes en ny Medborgers Ankomst, saa var det som Regel Kristiane, der gik Bud til, og hendes gode Vilje og Næstekærlighed tillod hende aldrig at sige nej, derfor siger vi dig Tak Kristiane, ogsaa for den Gæstfrihed vi altid har mødt i jeres smukke Hjem. Tak for den gode Hjælp, du ved din Medvirken har ydet vor Organisation. Vi sender Sølvbrudeparret vore bedste Ønsker for Dagen og Fremtiden, siger dig herved Tak Rasmus for godt og ærligt Kammeratskab og haaber, at I endnu i mange Aar maa udfylde jeres Gerning her i Livet. Medlem Nr. 333001.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Gaardene Ny og Gl. Viffertsholm (Solbjerg-Østjyll. Afd.).

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Gaardene Brahetrolleborg og Brændegaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Ørbæk Skovgaard Skovdistrik, Ørum-Ramten Afd.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Entreprenør L. M. Kjær, Odense, i Kogsbølle og Taarup Kalklejer.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Petersen*, Ramme.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Bygmester Karl Pedersen, Dorf. (Dorf-Ørsø Afd.).

Aaker Kommune Plantage.

Skanderborg Amt.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Alsønderup, Helsinge-Drosselbjerg, Vester-Øster-Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Tølløse-Soderup, Blistrup, Alling-Tulstrup* og *Tamdrup Kommuner. Hjørring-Hirtshalsvejen* og *Tornby-Hirtshalsvejen.*

Giv Ungdommen Arbejde!

Vi gengiver her »Socialistisk Ungdoms Internationale«s Motivering for den forestaaende Henvendelse til den »Internationale Fagforeningskonference«s Møde i 1935. — Henvendelsen sker fra de Ungdommen tilsluttede Organisationer og i nogle Lande ved Underskriftsindsamling.

Arbejdsløsheden er et bittert og svært Aag for alle Mennesker, og særlig rammer det den unge Arbejdsløse. Der bestaar ingen Tvivl om, at Virkningerne er meget større paa den unge, end paa den voksne Arbejder.

Virkningerne giver sig Udslag i den sjælelige Tilstand i den opvoksende Ungdom. I en Alder, hvor Ungdommen venter at naa til Selvstændighed, og hele deres Væsen er rettet mod dette Maal, maa det virke nedslaaende ikke at være Herre over sin egen Livsskæbne.

Ved den lange Arbejdsløshed mister den unge Arbejdsløse al Tro paa sine Fremtidsmuligheder, tilmed da det for mange blev spildte Aar at lære et eller andet Fag.

Med den fremrykkende Livsalder vokser samtidig Angsten for ikke at faa Lejlighed til at være med i Produktionsprocessen.

Hvad alt dette betyder af sjælelige Sorger lader sig bedre udtrykke i Tanker end gennem det skrevne Ord.

Følgen af Ungdomsarbejdsløsheden

er for enhver, der vil se det, indlysende: Tab af Fagskoling, tiltagende Tal af ufaglærte, Nedslaaethed og Ligegyldighed, men ogsaa Forstærkelse af den asociale Følelse. Heraf følger politisk Vildfarelse som et af de typiske Udslag hos Ungdommen i vor Tid. I alle Lande, hvor Krisen har sat sit Stempel, er Ungdommen udsat for Vildfarelse.

Tallet af unge Arbejdsløse.

Hvor stort er Tallet paa de unge Arbejdsløse? Af det foreliggende Materiale fremgaar det af en Bedømmelse at være 6—7 Millioner unge Arbejdsløse. En Specificering af dette Tal lader sig ikke gøre, men et kan vi fastslaa, at Tallet ikke er sat for højt.

Fra Materialet, som Socialistisk Ungdoms Internationale har faaet tilsendt, fremgaar det, at Lande som Sverrig, Holland, Belgien, Schweitz og Danmark har et Procenttal svingende mellem 28—33 Procent unge af de Arbejdsløses samlede Antal.

Naar man lægger et Procenttal af 30 til Grund, vil vi ved et samlet Tal af 25 Mill. arbejdsløse naa op paa 7,5 Mill. unge arbejdsløse.

I talrige Lande, hvor vi af en eller anden Grund ingen eller ufuldstændige Oplysninger har, vil Tallene utvivlsomt naa meget højere op. I hvert Tilfælde maa det være en Nødvendighed, at de første Fordringer, der maa stilles, er disse, at der træffes Foranstaltninger til Bekæmpelse af Ungdomsarbejdsløsheden, samt at Omfanget af de unge arbejdsløse saa sandfærdigt som muligt bliver fastslaaet.

De nødvendige Hjælpeforanstaltninger.

I to Grupper deler vi de Foranstaltninger, som vor Henvendelse vil foreslaa bragt i Anvendelse til Afhjælpning af Ungdomsarbejdsløsheden.

1. Giv Ungdommen Arbejde.

I den første Gruppe forlanges: Arbejde, der gør det muligt for Krisens Ofre at sørge for sig selv og bevare den Fagkundskab, som engang er naaet. 7,5 Mill. unge forlanger Arbejde, en Plads i Produktionsprocessen. Kun med en Overvindelse af Krisen er det muligt at hjælpe. Vi er ogsaa klar over, at dette ikke sker fra i Dag til i Morgen. Vi tilføjer dog, at der i flere Lande er stillet Krav om Forhøjelse af Udsigterne for den unge til at faa Plads i Produktionsprocessen. Dette understreges gennem følgende Forslag:

1. Forkortelse af Arbejdstiden.
2. Forhøjelse af den skolepligtige Alder.
3. Gennemførelse af store offentlige Arbejder.

2. Hjælpe- og Understøttelsesforanstaltninger.

Den anden Gruppe af de forlangte Krav:

1. Hjælp og Understøttelse.
2. Lindring af den materielle og moralske Nød.
3. Faglig og elementær Undervisning.

Som en af de første Fordringer, der maa stilles, er finansiel Understøttelse af Ungdommen, naar de ikke gennem en af de nævnte Former kan komme i Arbejde. Udelukkelse fra Understøttelse fører Familierne ud i Tilstande, der spotter enhver Beskrivelse. Dette at være henvist til Forældrenes Forsorg fører til Fortvivlelse og Nedbrydning af Selvstændighedsfølelsen hos Ungdommen. Endelig er det ogsaa nødvendigt at fremme de unges Trang og Lyst til at benytte Arbejdsløsheden til Undervisning. Dette naaes altsammen kun gennem finansiel Understøttelse af den unge Arbejdsløse. Til Deltagelse i Undervisning paa Fag- og Højskoler er det nødvendigt, at Ungdommen har Skotøj og Klæder, men naar den unge Arbejdsløse ikke har dette og ikke understøttes, ja da melder Modløsheden og Ligegyldigheden af sig selv.

Alle efterfølgende Foranstaltninger maa ses under Synsvinklen, at man giver den Unge Lejlighed til at holde sin Arbejdsevne vedlige.

At nyttigt Arbejde i egnede Omgivelser er et Middel til at virke for dette, viste sig omtrent samtidigt overalt, da Krisen for Alvor satte ind.

Vi nævner her de tidligere Landbrugs-Skolebedrifter, der eksisterede før 1933 i Tyskland, de saakaldte Arbejdslejre. I Juli 1931 blev den frivillige Arbejdstjeneste indført, men efter 1933 blev dette forandret til tvungen Arbejdstjeneste, hvilket vi paa det kraftigste maa beklage.

England har siden 1918 (ved Krigens Slutning) indrettet en »Central for Fortsættelsesundervisning og praktisk Arbejde«. Disse Samlesteder blev med Krisen udvidet til frivillig Arbejdstjeneste; denne skulde befordre, at Overskudsbefolkningen fra de store Byer fik Muligheder for at overgaa til Landbruget.

Danmark gennemførte 20. Maj 1933 Loven om Ungdomsarbejdsløsheden; her kan Kommuner og Foreninger foranstalte frivillige Arbejdslejre. Dette gennemføres med Statstilskud fra Socialministeriet. Unge fra 18—22 Aar kan deltage for at holde Arbejdsevne og Arbejdslyst vedlige.

Det er en Forudsætning, at Beskæftigelsen bestaar af en passende Forbindelse af legemligt Arbejde, Sport og Undervisning, og at dette Arbejde ikke griber ind i det frie Erhvervsliv. Endvidere at denne Arbejdstjeneste helt og fuldt er af frivillig Art.

Sverrig. Den frivillige Arbejdstjeneste gennemførtes i 1933. Lejrene bliver foranstaltet af Stat og Kommuner for alle unge mellem 16 og 25 Aar. Deltagelse er frivillig. Deltagerne erholder fri Undervisning, Kost, Arbejdsklæder og fri Rejse. I Lommepenge 50 Øre om Dagen; endvidere kan opnaas 50 Øre ekstra om Dagen, saakaldt Flidspenge. Arbejdet og hele Foranstaltningen er omtrent paa samme Grundlag som Danmark.

Sluttelig skal nævnes Nederlandenes »Skolings- og Arbejdslejr«; gennemførtes 1932 af Arbejderungdomscentralen og senere af Fagforeningsbevægelsen. — Disse Lejre har til Opgave at indrette Lokaler og Sommerlejre etc. for Ungdomsorganisationer og drive almindelig Arbejderoplysning. Samtidig gennemførtes det saakaldte »Internatsarbejde«, hvor man gik ud fra, at Arbejde var det bedste og allerhelst betalt Arbejde. Dette Arbejde var egnet for Ungdommens Indstilling og det efter Arbejde søgende Menneske. — Internatslejren frembød Muligheder for en gennemgaaende Specialisering i Grupper (Tømrer-, Metal-, Gartner-, Murerarbejde o. s. v.).

Denne Sammenstilling giver et omtrentligt Billede af de Forholdsregler, der i de enkelte Lande er truffet til Bekæmpelse af Ungdomsarbejdsløsheden, gennemførte af Stat, Kommuner og Organisationer.

Vi ved, at denne Belysning har visse Mangler, og at det internationale Arbejdsbureau har Enkelthederne til Raadighed. Men Organisationerne, som staar bag denne Henvendelse, som ogsaa det internationale Arbejdsbureau, til hvem Henvendelsen sker, maa af foranstaaende Kendsgerninger forstaa, at det ikke her drejer sig om et interessant teoretisk Problem, men om et livs-

vigtigt Spørgsmaal for den unge Generation.

Et Spørgsmaal med hvilket alle Kredse af Mennesker og Organisationer, der er sig sit Ansvar bevidst overfor Folkets Fremtid, kæmper.

Vi ønsker, at denne Henvendelse overalt maatte finde Understøttelse og bidrage til at lindre den Nød mange Millioner unge Arbejdere lider under.

Den gamle Vise om Mangel paa Arbejdskraft til Landbruget.

Man læser i denne Tid, i den dertil indrettede Presse, daglig store Artikler om Mangel paa Arbejdskraft til Landbruget, og samtidig har Landboforeningerne udsendt Spørgeskemaer til sine Medlemmer, om hvem der har søgt og faaet Folk til 1. Maj. Disse Skemaer har ikke megen Værdi, de givne Besvarelser er absolut ikke nogen Maalestok for hvor mange, der har faaet nye Folk til Skiftedag, endvidere oplyser de intet om hvilken Løn, der er tilbudt paa de Steder, hvor de ingen Folk har faaet, eller om de senere har faaet Folk. Men det er selvfølgelig den gamle Skrøne om Mangel paa Arbejdskraft, der gaar igen fra Aar til Aar, skønt det mange Gange er bevist, at det absolut ikke har noget paa sig med denne Mangel, og at der stadig ved Anvisningskontorerne er mange arbejdssøgende til Landet, blot de kan faa nogenlunde menneskelig Løn og Arbejdsvilkaar i det hele taget, men der findes jo stadig Bønder, der tror, de kan byde en Mand en urimelig lille Løn for en Arbejdsdag paa 10—12 Timer, ja op til 14 Timer. Hvis Manglen paa Arbejdskraft virkelig var saa stor, samtidig med at der gaar mange Landarbejdere ledige, kunde jeg tænke mig at anbefale Landboforeningerne at afslutte Overenskomst med Fagforeningerne om Løn og Arbejdsvilkaar, saaledes at de til enhver Tid kunde faa anvist organiseret og kvalificeret Arbejdskraft til tarifmæssig Løn, og dersom disse nægter at tage dette, kan de jo fratages Understøttelsen, hvis Nægtelsen viser sig ubegrundet. Men det er vel heller ikke saa meget for at faa Folk, som for at faa Agitationsstof, disse Artikler fremkommer.

Naar samme Blade samtidig skriver, at en Mand paa Landet ingen Pige kunde faa, skønt han bød 90 Kr. om Maaneden, kan man vist roligt sige, at det er bevidst Usandhed. Jeg kunde nok lide at se den Landmand, der giver sin Pige 90 Kr. om Maaneden, han findes vist ikke her i Landet.

Emil Hansen,
Fmd. for Roskilde Afd.

Hjertets Dannelse.

Af K. K. Steincke.

Socialminister Steincke holdt forleden et Foredrag om Tidens Ungdom, som vi nedenfor gengiver første Afsnit af.

Jeg hører allerede nu i min Underbevidsthed Raabet stige op imod mig haanende og affejende: Hvad skal vi med Hjertets Dannelse? Er det Teologi og Moralprækener, Tiden og Tidens Unge trænger til? Vi tror Jer ikke, I, der hørte til den Generation, der sejlede Verden i Sænk, — det var nu forresten ikke mig —, vi tror overhovedet ikke paa noget! Ungdommen af i Dag skal efter Sigende være enten desillusionerede Kynikere og Materialister eller egocentriske Fagspecialister eller endelig ensrettede Militarister i Strækmarch bag den stærke Mand, maabende Klakører ved Diktatorens hæse Fraseflom.

Ja, saaledes ser det i stigende Grad ud, naar vi kaster Blikket ud over Landene og ser, at allerede over Halvdelen af Europas Befolkning under voldsomt Bifald af den røde, grønne, brune eller sorte Ungdom svinger Arme og strækker Ben som viljeløse Slavesjæle under Diktaturets Stormmarch tilbage mod Middelalderens Barbari. Alligevel! Intet af alt dette er værd at leve et Liv paa, et mennskeligt Liv, intet taler til Hjertet; alt er Uvidenhed eller Appel til Følelse og Lidenskab.

Og hvorlænge kan saa alt dette holde? Krampe er jo ikke nogen varig Livsform. Hvad sagde ikke Zarathustra: »Alting taler, alt tales itu. Og det, som endnu i Gaar var for haardt for Tiden og dens Tand, hænger i Dag flaaet og flænset ud af Munden paa den, der hører Dagen i Dag til«. — Umodent elsker den Unge, og umodent er hans Had til Mennesker og Jord. — Men i Manden er der mere Barn og mindre Tungsind end i Ynglingen; saaledes talte Zarathustra. Og Forstaaelsen af Livet og Døden, af Mennesket og Udviklingen erhverves ikke ved Revolutionsrabalder eller anden Udvendighed, ikke ved Ensretning, Terror eller Vold, men kun ved Menneskets Tænkning i Frihed og under Ansvar, gennem personlig Kultur, ved Hjertets Dannelse — i Lønkammeret, uden Uniform, Bliktegn og Armsving. Men lad os ikke præke Moral! Lad os i det hele taget undlade enhver Definition af Hjertets Dannelse, eller rettere definere Begrebet negativt og belyse det indirekte. Med andre Ord vil vi nu ad Omveje nærme os Emnet ved at ridse Hovedpunkterne op for den Udvikling, der har ført Samfundene ind i den Krampetilstand, hvori den revolutionære Ungdom for Tiden tumles rundt — ribbet, haabløs, desperat og maaske dog med hele Ungdommens latente Idealisme i Behold bag alt Skriget og Skraalet.

Teknikens Aarhundrede.

Hvor meget man end for Tiden forkætrer Karl Marx, vil det aldrig lykkes at tilsløre den Kendsgerning, at Fremskridt i Civilisation og Kultur er betinget af vedkommende Samfunds økonomiske Grundlag, nærmere betegnet Produktionskræfternes Ydeevne og Brydningen mellem disse og de samme Samfunds Ejendoms- og Besiddelsesforhold. Dette materielle Grundlag betinger i det hele Samfundets juridiske, politiske og kulturelle Overbygning. Og i saa Henseende har intet i Verdens Historie været mere revolutionerende end den privatkapitalistiske Tidsalder, som indlededes med Maskinernes Opfindelse og de store tekniske Fremskridt, der efterhaanden maatte kuldkaste hele det stillestaaende Lavssamfund.

Privatkapitalismen havde Brug for Friheden paa alle Omraader for at kunne udnytte alle Produktionsmuligheder — gennem Frikonkurrence, Frihandel og Frigørelse for alle snærende Baand, baade materielt, juridisk og kulturelt. Og Tidens Ideologi svarede til og forsvarede det økonomiske Samfunds Krav. Adam Smith og andre af Liberalismens Profeter forkyndte den Guldalder, der vilde komme gennem Menneskenes Beherskelse af Naturkræfterne ved Opfindelsernes Hjælp ved Maskinteknikens Produktionskraft, der lovede det størst mulige Velvære for de flest mulige Mennesker, naar blot Friheden blev eneraadende, og overfor mulige etiske Betænkeligheder fandt man den afgørende Støtte baade hos Samtidens Nationaløkonomer og Naturvidenskab.

Malthus paaviste eller mente at have paavist, at Sociallovgivning, offentlig Forsorg eller endog Barmhjertighedsgerninger overfor de Fattige kun vilde gøre Ondet værre; thi i Kraft af de gældende Naturlove for alt Liv, altsaa ogsaa for Befolkningsformerelsen, vilde denne altid have en Tendens til at sprænge Næringsmiddelrammerne med det Resultat, at de, der var overflødige ved Livets Bord, vilde blive ryddet til Side ved Krig, Pest eller anden Elendighed, Forhold som Samfundsreformer overhovedet stod magtesløse overfor.

Disse Teorier stod fortrinligt til Udviklingslærens Fortrængelse af en personlig Guddom som Verdensaltets Skaber og Styrer, specielt til Darwinis-

mens Lære om den raa Kamp for Tilværelsen og dennes Resultat: Den naturlige Udvælgelse af det bedst egnede, medens de underlegne maatte gaa til Grunde.

Alle disse for det moderne Samfund grundlæggende Teorier er ganske vist senere modbevist, men det var dem, Tiden havde Brug for, og derfor kom de til at præge hele det privatkapitalistiske Samfunds Aandsliv og Politik: indadtil gennem Begunstigelse af den private Ejendomsret, af Udbytningen i alle dennes Former og gennem Slagordet om Statens Ikkeindblanding i Udviklingen gennem sociale Reformer; og udadtil gennem Konkurrencen paa Verdensmarkedet, Koloniraseriet og den hermed følgende Militarisme. Og allerfarligst for Samfundsmentaliteten var Dyrkelsen af Darwinismen som Religion! Efter Chesterton er det nittende Aarhundredes største Katastrofe paa Aandslivets Omraade denne, at Menneskene begyndte at bruge Ordet aandelig i samme Betydning som god. — — Udviklingslæren lærte Menneskene at indbilde sig, at naar de blot fjernede sig fra Aberne, var de paa Vej til Englene. Men man kan fjerne sig fra Aberne og være paa Vej til Satan.

Efter min Mening er det dog snarest den største Katastrofe, at det netop var de demokratiske og radikale Tænkere og Partier, der optraadte som Darwinismens svorne Tilhængere, en ejendommelig, men dog forklarlig Selvmodsigelse: forklarlig, fordi man betragtede denne Lære som Religionernes Dødsstød, men ejendommelig, fordi den i sine Konsekvenser er i den argeste Modstrid med hele den humane og sociale Politik, som netop de samme Personer og Partier kæmpede for vendt mod Privatkapitalisme og Liberalisme. Thi derved blev de Partier, som skulde tjene Befolkningens og Fremskridtets Interesser, aandeligt lænket til, ja, endda Førere for den snævre Intellektualisme, der netop var Udtryk for dens argeste Modstanderes Interesser og Politik.

Det er i Virkeligheden den omvendte Verden, eller skarpere udtrykt en verdenshistorisk Tragedie, at de Tænkere og Førere, der skulde samle den almindelige Befolkning imod den materialistiske og mekaniske Livsopfattelse, som bar den privatkapitalistiske Udvikling frem, og føre denne Befolkning opad mod nye Idealer og en ny Kultur, praktisk taget — bortset fra Solidaritetens Idé — ikke bragte Kulturen noget væsentligt nyt, men tværtimod blev Bannerførere for Modstandernes, for et egoistisk og pengegridsk Bourgeoisis kulturfjendske Materialisme.

Hvad denne Efterplapren af Bourgeoisiet, denne skæbnesvangre Selvmodsigelse fra et sundt og opadstræbende Befolkningslags Side har medført af Ulykker, viser netop den sidste Mennskealders Udvikling. Thi vel lykkedes det at faa taget Livet af adskillige af Liberalismens Grundideer, ja, at faa spaltet Borgerskabet saaledes, at den mere radikale og humant indstillede Del af dette under Trykket af den privatkapitalistiske Udbytnings uhyrlige sociale Virkninger allerede i Midten af forrige Aarhundrede blev Tilhængere af en modificeret Frihedspolitik, en socialt betonet Liberalisme, der finder sit Udtryk i Hobhouses Begrundelse af Liberalismen: De Samfundsværdier, der beror paa Følelsens Samstemning, Forstaaelsens Tilegnelse, Viljens Godkendelse, maa hver og en komme ad Frihedens Vej. Her ligger Frihedens Omraade og Opgave i den sociale Harmoni. — Men, — tilføjer han — hvor har vi da Tvangens Omraade, og hvori bestaar dens Værdi?

»Tvangens Opgave er at sikre de gunstige ydre Vilkaar for indre Vækst og Lykke, hvor disse er afhængige af fælles Optræden og Overholdelse af bestemte Regler«, — altsaa overalt, hvor det drejer sig om Ordningen af de ydre Samlivsforhold mellem Mennesker, hvor Ensartethed er nødvendig til Opnaaelsen af det Formaal, Almenviljen har for Øje. Dette er det radikale Demokratis Grundsynspunkter, som har haft stor Betydning for Udviklingen og Underklassens økonomiske Fremmarch.

Og vel lykkedes det — foruden gennem denne Ændring af Mentaliteten indenfor Dele af Borgerskabet — endvidere at modvirke den tekniske Udviklings ødelæggende Indflydelse paa Befolkningen ved at organisere omtrent hele Arbejderklassen baade fagligt og politisk til solidarisk Kamp for Underklassens økonomiske Højnelse, et Kæmpearbejde, vel den største Indsats i Menneskehedens Historie. Men, der er altsaa et »men«! Den stolte Skude sejlede med Lig i Lasten: Tilslutningen til den snævre Intellektualisme og den aandløse Materialisme, Mekaniseringen ogsaa af Aandslivet.

Faren herved har jeg fremhævet i Pjecer allerede for 20—25 Aar siden; og den følgende Udvikling synes at give mig Ret. Hvad er der nemlig sket i den forløbne Tid, i Privatkapitalismens Opløsningsperiode, særlig efter Verdenskrigen. Paa det økonomiske Omraade kort sagt dette: Verdenskrigen med Verdenshandelens Sammenbrud, Koloniernes Konkurrence, Militarismens Vækst i Forbindelse med Selvforsyningstanken, men samtidig yderlig forcerede tekniske Fremskridt af enhver Art. Og dette har socialt set betydet en stadig øget Rationalisering, Specialisering og Standardisering af Tempoet, med kronisk Arbejdsløshed og skærpet Klassekamp som Resultat, en Udvikling, der endda er i sin Begyndelse, for saavidt som der ingen Grænser synes at være for Fremskridt i Teknik. Mennesket viger for Maskinen, og Menneskeheden bliver fattig paa Grund af Overflod. Tekniken, der skulde og kunde være til Velsignelse, kører Samfundet i Sænk.

Ved Siden af Maskintekniken og Finanstekniken udvikledes tillige den sociale Kampteknik mellem Klasserne, hvor man handler under det, Professor Geismar kalder Indsigten i Inhumanitetens logiske Nødvendighed. — — I Lyset af det teknisk nødvendige synes religiøse og moralske Betragtninger at være latterlige Anakronismer. Alt bliver efterhaanden Teknik og Mekanik: Presse, Grammofon, Radio, Film, Undervisning, Mennesket selv, Samfundet.

Kommunismen som Kulturfornægter.

Og hvem er det, der er i Spidsen for denne aandsfornægtende Udvikling? Den Del af Arbejderklassen, som skarer sig om de mest yderliggaaende Marxister og Materialister, nemlig Kommunisterne, Sovjettilbederne, der dyrker Tekniken som en Gud og kun har Haan tilovers for alle gamle Moralbegreber. Den proletariske Militærdiktaturstat maa overtage al Teknik og alle saakaldte aandelige Funktioner, først og fremmest Børneopdragelsen for gennem denne at bekæmpe den tidligere Aandskultur og tildanne Ungdommen som Hjul i det nye diktatoriske Militærmaskineri.

Bolschevikerne har ganske vist aldrig selv præsteret en Tanke, som er deres egen. De er Teoretikere og Praktikere, Slaver af Bøger. »Overfor den Verden, som omgiver ham, staar Bolscheviken som Fornægteren«, siger Werner Sombart. Han forkaster alt, hvad Menneskeaanden hidtil har frembragt, han er slet og ret Modstanderen: »Anti-Mennesket«.

Han blev dette ved Anvendelse af Løgn, Vold og Terror som Vaaben, der umuliggør ethvert Kultursamfund. Han brugte hensynsløst som aldrig før Statens samlede Magtmidler til at knuse al Modstand, nedkæmpe al Aandsfrihed, fornægte enhver nedarvet Moralregel, ophæve al Retsbeskyttelse. Man mindes Nietzsche: Stat kaldes det koldeste af alle Uhyrer. Koldt lyver det; og dette er den Løgn, der kryber ud af dets Mund: »Jeg, Staten, er Folket«! At Kommunisterne saavel som Nazisterne, efterhaanden som de skal anvende deres Magt, slaar af og gaar paa Akkord i Praksis som alle Yderpartier, der faar Ansvar, har intet at betyde overfor det Faktum, at de kun er kommet til Magten gennem Fornægtelse af Grundlaget for enhver Aandskultur, gennem en Forherligelse af kulturfjendtlige Metoder. I Virkeligheden knuste Kommunisterne gennem Diktaturet med dettes Fornægtelse af Aandslivets bærende Ideer hele den

gennem et Aarhundrede møjsommeligt oparbejdede demokratiske Kultur og blev derved indirekte Aarsag til dels Splittelsen og Desorganisationen i Arbejderbevægelsen, dels Fascismens og Nazismens Triumfer; thi disse vilde have været umulige, hvis ikke Middelstandens Deklassering havde været ledsaget af Frygten for den kommunistiske Revolution og af Mistanken overfor det Socialdemokrati, der alt for længe — i hvert Fald i Teorien — koketterede med de kommunistiske Terrorister og Revolutionsmagere af Frygt for ikke at blive anset for lige saa vaskeægte Marxister som hine.

Men Socialdemokratiet er ikke og har aldrig været Tilhænger af eller har nogensinde ført sin Politik ud fra det kommunistiske Manifest af 1848, der i mangt og meget var forældet og opgivet allerede før Marx og Engels afled — endsige Tilhænger af en bolschevikisk Moral eller Antimoral. Hvad vil f. Eks. det gamle Ord, at »Proletariatet kun har sine Lænker at miste« sige, møntet paa den vest- og nordeuropæiske Arbejderklasse i Nutiden. Vel er denne Arbejderklasse revolutionær i den Forstand, at den ser hen til en grundig Ændring i Samfundets Økonomi og Organisation, men i Praksis frygter de næsten alle som een Krig, Borgerkrig, Terror og Diktator og skal meget have sig disse Behageligheder frabedt til Afløsning af de forskellige grundlovsmæssigt beskyttede demokratiske Friheder, Foreningsfrihed, Sociallovgivning, Retsbeskyttelse m. v. Man kan nemlig hverken sove eller skyde, kun arbejde sig ind i Socialismen, som Ole Colbjørnsens siger.

Revolutionsmageriet.

Men hvordan i al Verden har da et Socialdemokrati haft Raad til at koketterе med kommunistisk Revolutionsrabalder eller at dyrke den aandsforladte Materialisme. Er det Ungdommen, man er bange for at miste? Det er vel rigtigt, at Ungdommen i alle Lande tæller de mest begejstrede for den allernyeste Sport: Revolutionssporten, og Revolutioner udbydes jo nu som en Vare. Europa og Amerika vrimler — som Professor Ferrero siger — ligefrem med Statsmænd, der bryster sig for at have lavet eller som lover at lave en Revolution — Mussolini har endda opdaget den permanente Revolution — og i Tyskland synes man at følge Nietzsche, naar denne skriver: »Men det værste af alt er smaa Tanker. Bedre er det forvist at handle ondt end at tænke smaat —«. Man glemmer blot, at Nietzsche samtidig hadede og foragtede Fordummelsen, drevet med Statskraft, mere end noget andet paa denne foragtelige Jord.

Og dog, det mest slaaende Træk i vor Tid, den der snakker mere om Revolution end om noget andet, er dens fuldstændige Afmagt i Retning af at ændre noget som helst væsentligt til Bedring af Befolkningens økonomiske Kaar, der netop er daarligst i alle Diktaturlandene, hvad enhver tænkende Ung godt ved, selv om han ikke har studeret Statistik eller læst Knickerbocker. — Derfor Fanden i Vold med al det Voldsvæsen! Ingen Tvangsskole dimitterer til Evigheden! (Søren Kierkegaard).

Nej, det er saamænd ikke Revolution i og for sig, Ungdommen har Brug for, men Ideer, Begejstring og Tro. Den er desorienteret og desillusioneret. Og hvilken Begejstring skal man hente i Naturalismen eller Materialismen, der i Virkeligheden reducerer Livet til elementære Driftsytringer og Mennesket til en højerestaaende Abe, og som tilmed er Løgn — begge Dele. Thi »har Træet udviklet sig af Frøet og Menneskeslægten af Aberne, saa vil dette jo netop sige, at de ikke længer er henholdsvis Frø og Aber. Har Ideerne udviklet sig af Sansefornemmelser, Kærlighed til Fædrelandet af udvidet Egoisme, Elskovsfølelsen af en simpel Drift — ja, saa betyder det jo netop, at de ikke længer er dette«, — hvormeget man saa end har Rede paa Darwin, Marx eller Freud, Hormon- eller Hypofyseteorier o. s. v., eller er Tilhænger af Surrealisme eller af den nye Sexualmoral, som Overjeget Poul Henningsen er saa begejstret for. Min Underbevidsthed siger mig iøvrigt, at den nye Sexualmoral ligner den gamle paa en Prik, i hvert Fald i Praksis.

Forøvrigt er det jo en eviggyldig Anklage mod den materialistiske Filosofi, at den, hvad enten den er rigtig eller forkert, gradvis ødelægger deres Menneskelighed, som holder sig til den: den fører praktisk taget altid til fuldstændig Fatalisme, og det er, som Chesterton skriver, »absurd at sige, at man gaar ganske særlig frem i Frihed, naar man bruger den fri Tanke til at ødelægge den fri Vilje med«.

Eller hvilken Begejstring skal man hente ved den snævre Intellektualisme, Forstandsdyrkelsen og Fornufttilbedelsen, som hos Kommunisterne er en direkte Kopiering af den franske Revolution. Har Bergson da ikke Ret, naar han bestemmer Forstanden som en Evne, der kun tjener den ydre Livsførelse, det rent praktiske, men som omvendt er aandelig ufrugtbar, uden sjæleligt Vækst. Intellektmennesket er principielt karakterløst, uden Religion som han er uden Idealer.

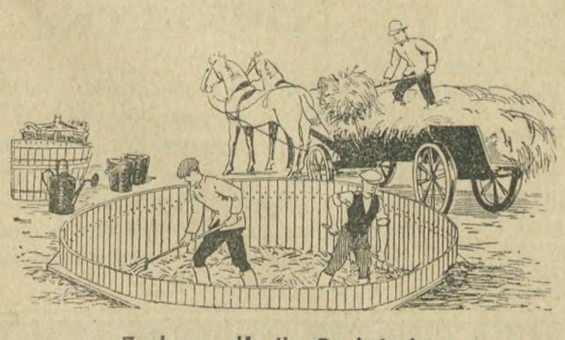
Og Fornuften, Som Professor Jørgen Jørgensen engang fremhævede, viser Menneskets Egenskab som Fornuftsvæsen sig ikke saa meget deri, at det formaar at give en fornuftsmæssig Begrundelse for sine ufornuftige Handlinger, hvilket ikke mindst gælder, naar Mennesket optræder i Bander eller Partier.

En Salut.

I det lokale L. S. Blad, der trykkes af »Bhs. Avis«, findes en kraftig Salut til Højre og Venstre for deres Stilling til Rentelovgivningen. Paa meget drastisk Vis skildres det, hvilke skæbnesvangre Følger Bortfaldet af Renteloven 15. Juli vil faa for Landbruget. Det hedder bl. a.:

»Nu brast den sidste Illusion, det sidste svage Haab, om at finde Støtte eller blot en Smule Forstaaelse af Tidens Alvor, fra de Politikere, Landmændene i store Tal har ofret deres Stemmer paa. Nu viste Venstre og Kons. deres rette Ansigt, deres rette Sindelag mod Landbruget ....

Et Slag lige i Ansigtet, et Slag, der i sin Hensynsløshed og Raahed maatte tænde en Brand af Harme i Tusinder og atter Tusinder af forpinte Landboers Sind.

Forlang udførlig Beskrivelse.

A. I. V.-Vædske

til Konservering af Grønfoder efter A. I. V.-Metoden

kan nu bestilles direkte eller gennem vore Forhandlere.

Det danske Gødnings-Kompagni

København, Aalborg, Struer, Aarhus, Esbjerg, Sønderborg, Odense og Nykøbing F.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som ske paa Arbejdspladsen.
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer udenfor Arbejdspladsen.
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gummivarer sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker.
Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Avertér i Landarbejderbladet!

Benløse-Bringstrup Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 25. Maj Kl. 8 prc. paa Hotel »Tokio« i Ringsted. Dagsorden: Valg af Formand og eventuelt Kasserer.
Bestyrelsen.

Næstelsø Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at Kontroltiden er fra 10—11 om Formiddagen og husk saa paa, at Restancefristen kun er fire Uger. **Emil Hansen.**

Allerslev Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden fra den 15. Maj til den 15. November er fastsat til mellem Kl. 8—9, paa Lørdage mellem 15—16. Udenfor nævnte Tider kan ingen blive kontrolleret.
Bestyrelsen.

Lellinge-Højelse Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Lellinge Gymnastikhus Mandag den 27. Maj. Dagsorden: Valg af ny Formand.
Bestyrelsen.

Rakløv Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Restancefristen kun er 4 Uger og nøje maa overholdes, da det ellers har Slettelse til Følge. Husk, at Opkræveren kun kommer en Gang om Maaneden, og at man selv maa indbetale sit Kontingent til Kassereren, hvis man ikke er hjemme. De arbejdsløse Medlemmer maa nøje overholde Kontroltiden, som er fra 9½ til 10½. Ingen bliver afkontrolleret uden for disse Tider. **Bestyrelsen.**

D. A. F., Haraldsted Afdeling,
og Socialdemokratisk Forening afholder Fest i Vrangeskov Søndag den 2. Juni Kl. 3½. Der vil komme 2 Talere til Stede. Amerikansk Lotteri med flere værdifulde Gevinster. Kl. 8: Bal. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes. Talernes Navne vil blive bekendtgjort i næste Nummer.
Bestyrelserne.

Stege og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 25. Maj, Kl. 8½ Aften paa Strandkafeen, Stege. Dagsorden: Fastsættelse af Tærskeprisen for den kommende Sæson og Eventuelt. NB. Medlemmerne bedes møde talrigt. **Jens Anton Jensen.**

Ondløse Afdeling
afholder, sammen med Socialdemokratisk Forening, stort Gevinst-Keglespil paa Ondløse Kro Søndag den 26. Maj Kl. 2. Fra Kl. 8: Bal for Foreningernes Medlemmer.
Albert Olsen.

Fuglebjerg Afdeling
samt Førslev og Fuglebjerg socialdemokratiske Foreninger afholder stor, offentlig Folkefest i Palmevænge Søndag den 2. Juni. Som Taler kan foreløbig nævnes Folketingsmand Sigurd Munk, som er en rask og slagfærdig Taler. Der er i Aar en Masse Spilleforretninger og Forevisninger. Nærmere Program i næste Nr. Man tillader sig at indbyde omliggende Fag- og Partiforeninger, samt bedes de medbringe deres Fane, som en Pryd og et Symbol, ved Talerstolen. **Festkomitéen.**

Farringløse-Giesegaard Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Kontroltiden er forandret om Lørdagen til fra Kl. 3 til 4.
Hans Andreas Nielsen.

Sengeløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden i Sommermaanederne er fra Kl. 9 til Kl. 10. **Hans Nielsen.**

Everdrup Afdeling
afholder førstkommende Lørdag den 25. Maj Kl. 7½ Møde i Forsamlingshuset. Forbundets Svarskrivelse angaaende Sogneraadets Stilling til Lønforhandling etc. kommer til Behandling, hvorfor samtlige Medlemmer, som er beskæftiget ved kommunalt Arbeide, skal møde. **Bestyrelsen.**

Hjembæk Afdeling.
Da Roesæsonen staar for, bedes Medlemmerne i egen Interesse gøre sig bekendt med den nye Overenskomst inden de paatager sig Roearbejde. Er nogen i Tvivl om, hvordan Overenskomsten skal forstaas, bedes de henvende sig til Formanden, der gerne giver Vejledning.
Lars Chr. Nielsen.

Næstved Egnens Afdeling.
Ekstraordinær Generalforsamling afholdes Lørdag den 25. Maj Kl. 8 i »Folkets Hus«, Vinhusgade. — Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet.
Ludvigsen.

D. A. F., Nivaa Afdeling.
Landarbejdere i Nivaa Afdeling sammenkaldes til Møde paa Niverød Kro Lørdag den 25. Maj Kl. 7½. Der er vigtige Ting til Drøftelse. Mød allesammen. **Karl Holm.**

Kongsted Afdeling
har som Kontrolbestyrer genvalgt Hans V. Petersen, Kongsted Mark, og som Underkontrolbestyrer Hjalmar Andersen, Hyllede. Kontroltiden er de fem første Dage i Ugen fastsat til Kl. 10—11 Formiddag, om Lørdagen til Kl. 2—3 Eftermiddag. Medlemmerne maa herefter overholde den fastsatte Tid. **Chr. Holgersen.**

Regstrup og Omegns Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at efter Sammenslutningen af de to Regstrup Afdelinger, er Arbejdsmand Vilh. Rasmussen valgt som Kasserer og Kontorbestyrer. **C. Christensen.**

Søllerød-Lyngby Afdeling.
Paa Generalforsamlingen genvalgtes til Kasserer Chr. Christensen, Højbjergvej 8. Kontingent modtages hver Fredag Aften fra Kl. 7—8 for de Medlemmer, Opkræveren ikke har truffet hjemme. Endvidere erindres Medlemmerne om, at Restance ud over 4 Uger vil have Slettelse til Følge uden forudgaaende Varsel.
Chr. Christensen.

Haarlev Afdeling L.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at der ikke kommer Opkræver mere; Medlemmerne maa selv sørge for Indbetalingen til Kassereren.
Indbetalingen af Kontingent sker den første og sidste Søndag i hver Maaned fra Kl. 9—11 Formiddag. Husk at Restancefristen ikke er mere end 4 Uger.
Chr. Christensen.

Terslev Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Restancefristen kun er fire Uger, og at der ikke maa udbetales Understøttelse, hvis der mangler Mærker i Bogen. Betales der ikke til Opkræveren, har Medlemmerne Pligt til selv at betale, enten til Kassereren eller Formanden.
Hans Rasmussen.

Storehedinge Afdeling (L.).
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at der ikke kommer nogen Opkræver mere, og Medlemmerne maa derfor selv sørge for Indbetalingen til Kassereren. Husk Restancefristen er kun 4 Uger.
Svend Mathiesen.

Kirke Hyllinge Afdeling
gør hermed Medlemmerne opmærksom paa, at Kontorbestyreren herefter er Karl Petersen, Kyndeløse, og Kontroltiden er fra 10—11 Mandag, Tirsdag, Torsdag og Fredag; Onsdag og Lørdag fra 2—3 og Kontroltiden skal overholdes og husk, at intet Medlem kan faa Understøttelse i en Maaned uden at der er Mærke i Fagbogen.
Hans P. Sørensen.

Ondløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at Kontroltiden er fra 2—3 om Lørdagen; de andre Dage som sædvanlig. De Medlemmer, som ikke afhenter deres Understøttelse i Kontroltiden om Lørdagen, kan hente den Lørdag Aften mellem 6½—7½.
Albert Olsen.

Bemærk.

Tillidsmændene bedes erindre, at Landarbejderbladet ikke skal anmeldes til Medlemmer, som tilflytter fra en anden af Landarbejderforbundets Afdelinger. Saadanne Medlemmer faar nemlig Bladet leveret ved paa deres gamle Bopæl at meddele den nye Adresse til enten Landpostbudet eller paa Postkontoret.

CLICHEERNE FRA H. Mathiesen HURTIGT - SMUKT - BILLIGT TELEFON 11900 — 7027

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 22. Fredag den 31. Maj 1935. 21. Aargang.

De samvirkende Fagforbunds store Raadslagning.

Tirsdag den 28. Maj afholdt De samv. Fagforbund Repræsentantskabsmøde i Folkets Hus paa Enghavevej.

Den fungerende Formand Chr. Jensen aabnede Mødet og overbragte en Hilsen fra Formanden, Vilh. Nygaard, der ved Indlæggelsen paa Rigshospitalet havde været meget syg, men nu er i Bedring.

Til Dirigenter valgtes Johs. Kjærbøl og Axel Olsen. Til Hjælpesekretær under Møderne valgtes Josef Andersson. Johs. Kjærbøl overtog først Dirigenthvervet, og man gik straks over til Dagsordenens første Punkt: Beretningen.

Den fungerende Formand, Chr. Jensen, fik nu Ordet for at aflægge Beretning.

Vi bringer nedenfor et kort Uddrag af hans Tale.

Chr. Jensen indledede med en Redegørelse for de økonomiske Forhold her i Landet.

Danmarks Produktion og Omsætning er i høj Grad blevet forrykket, udtalte Chr. Jensen, det er ikke længere saadan, at Danmark kan afsætte de Varer, der kan produceres i Landbruget. Kontingentering o gForbud mod Indførsel af fremmede Varer har en Række Lande været Hindringer, Danmarks Eksport ikke har kunnet overvinde, og paa den anden Side har disse Forhold fremtvunget, at man her i Landet har været tvunget til at indføre en Regulering af Anvendelsen af de udenlandske Valutaer, der indgik i Landet som Betaling for de Varer, der fra vort Land blev afsat paa det udenlandske Marked.

Denne Valutaregulering, parret, som den har været, med en Række Lovbestemmelser om Bevilling af Midler til Iværksættelse af Arbejder udført dels af Kommuner, dels af Private især ved Boligbyggeri, har i en Række Erhvervsgrene givet forøgede Beskæftigelsesmuligheder; herigennem er Arbejdsløsheden i vort Land blevet mindre, end den ellers vilde have været. Mange Erhverv har faaet forøget Beskæftigelse, der er endda Fag, som for at kunne klare Efterspørgslen har maattet indkalde fremmede Arbejdere, selv om dette kun er gældende, indtil nye Arbejdere har opnaaet Uddannelse; men jeg ønsker ingenlunde mine Udtalelser opfattet saadan, at jeg mener, at Krisen er overvundet, tværtimod mener jeg, at der forestaar uhyre mange Vanskeligheder for at skabe Ekistensmuligheder for de endnu 80 a 100,000 Arbejdere, der maa lide under Arbejdsløshedens fryglige Svøbe.

Kampen for kortere Arbejdstid.

Chr. Jensen omtalte meget udførligt det Arbejde, der i Genéve er gjort for at faa en kortere Arbejdstid indført, et Arbejde, der ikke var mødt med særlig Velvilje af Arbejdsgiver- og Regeringsrepræsentanter. Efter at have udtalt Haabet om, at Bestræbelserne for 40 Timers Ugens Indførelse i Aar vilde bringe Resultater for de fem Industrier, Talen er om, omtaltes Arbejdet her i Landet for Forkortelse af Arbejdstiden. Chr. Jensen udtalte bl. a.:

For vort Lands Vedkommende har Socialministeren forelagt flere Lovforslag om Begrænsning af Arbejdstiden for saadanne Tilfælde, hvor det Offentlige iværksætter Arbejder til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. I denne Lov er der mellemkommunal Refusion. — Hvorvidt den faar nogen omfattende Betydning er vanskeligt at sige. Endvidere er der et Lovforslag om Forbud mod Overarbejde. Ministeren har haft nedsat en Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet, denne har ogsaa udarbejdet en Betænkning, og Ministeren har paa Grundlag heraf stillet et Forslag, om hvilket der har været ført Forhandling med Forretningsudvalget; ved disse Forhandlinger blev der ikke opnaaet Enighed.

Nyt Forslag under Udarbejdelse.

Paa Grundlag af de mellem Ministeren og Forretningsudvalget førte Forhandlinger har Ministeren udarbejdet et nyt Lovforslag, om dette Forslag er der paabegyndt Forhandlinger; men disse er ikke afsluttet, og da der senere paa Dagsordenen foreslaas nedsat et Udvalg, der senere paa Aaret skal afgive Betænkning, er Hensigten at søge opnaaet en Afslutning paa Forhandlingerne med Ministeren om Arbejdstiden, saaledes at dette Spørgsmaal kan forelægges det ekstraordinære Repræsentantskabsmøde.

Intet hørt fra Arbejdsgiverforeningen.

Taleren gennemgik nu meget udførligt Foraarets Overenskomstsituation og udtalte bl. a.:

Der er selvsagt givet, at man ikke har været tilfreds med de Forbedringer, der er opnaaet, men Forholdet er alligevel saadan, at de tre foregaaende Forsøg paa fra Arbejdsgiverside at fremtvinge Reduktion blev tilbageslaaet, og at der ved indeværende Aars Forligsforslag er opnaaet Forbedringer paa 1 a 2 Kr. pr. Uge for 47 Fag eller Brancher, endvidere at der opnaaedes Forbedringer i Ferien for 28 Fag eller Brancher.

Hertil kommer saa de smaa Forbedringer, der opnaaedes i en Række Fag ved Forhandlinger om Ændringer i Akkordsatser, og vi er jo ligeledes vidende om, at f. Eks. kvindeligt Arbejderforbund ved en Række lokale Forhandlinger har opnaaet betydelige Forbedringer i Løn- og Ferieforhold.

Efter det store Forligsforslag af 10. April blev der i Paaskedagene forhandlet hos Forligsmanden om Arbejdsmænd, beskæftiget ved Landbrugsarbejde, Skov- og Roearbejde, og her opnaaedes der Forbedringer, der ligger mellem 5 og 10 pCt.

Endelig har Landmejeristerne i de sidste Dage afsluttet Overenskomst med deres Arbejdsgivere.

En særlig udførlig Omtale viede Chr.

Jensen Hr. Jul. Madsens Udtalelser efter Forligsmandsforslagets Vedtagelse, Udtalelser, der bebudede en Ændring i Forhandlingsforholdene, men sagde Chr. Jensen: **Indtil dette Øjeblik har vi ikke fra Arbejdsgiverforeningens Side modtaget nogen Henvendelse om Forhandling, og vi kan for saa vidt undlade at udtale os om Udtalelserne; men jeg føler alligevel allerede nu Anledning til at sige, at De samvirkende Fagforbunds tilsluttede Forbund meget gerne ser, at de Forhold, der i de senere Aar har været praktiseret af Arbejdsgiverforeningen, ophæves, nemlig at Fagene hindres i at optage reelle Forhandlinger om de enkelte Fags særlige Forhold.**

Vedrørende Spørgsmaalet om Afgørelse ved Voldgift i Interesseforhold maa vi vedblivende tage Afstand, saalænge Arbejdsgiverne selv fastsætter Prisen paa de Varer, de producerer; saalænge de Handlende og Husværterne selv fastsætter Prisen paa det, de sælger, vil vi modsætte os Voldgift til Afgørelse af vore Lønforhold.

Vølund-Sagen.

Vølund-Sagens mange Faser og Vandringer af dens Akter fra Retslokalerne blev nøje gennemgaaet. Efter den sidste afgørende Højesteretsdom, udtalte Chr. Jensen, har De samvirkende Fagforbund paany rettet Henvendelse til Arbejdsgiverforeningen om Optagelse af Forhandlinger for Kontormedhjælpere beskæftiget hos Vølund. Arbejdsgiverforeningen har heroverfor henskudt Afgørelsen til deres Hovedbestyrelsesmøde og Generalforsamling, og ved disse Forhandlinger har man udtalt, at man vedblivende fra Arbejdsgivernes Side ikke ønsker oprettet kollektive Overenskomster for Handels- og Kontormedhjælpere, og man bebudede, at man eventuelt ved Konflikt vilde søge sit Standpunkt gennemført.

Imidlertid har Arbejdsgiverforeningen i Skrivelse af 24. Maj 1935 meddelt De samvirkende Fagforbund, at de ikke vilde modsætte sig, at der afholdes et Møde i Arbejdsgiverforeningen. Saaledes er altsaa Stillingen i dette Øjeblik.

Repræsentantskabet maa imidlertid som sin Opfattelse udtale, at for saa vidt der ved de bebudede Forhandlinger ikke skulde kunne opnaas Enighed, erklærer Repræsentantskabet, at det godkender de Foranstaltninger, Forretningsudvalget med Bistand af de Forbund, hvis Medlemmer er beskæftiget hos A/S Vølund, og som har tiltraadt Sympatiaktion, maatte træffe.

De mange Forbundssager.

Af de mange Forbundssager, der i Aarets Løb har været af Interesse for Fagbevægelsen, omtalte Chr. Jensen bl. a. Tillidsmandssagen fra B & W. og Guld-, Sølv- og Elektropletkonflikten, to Sager, der havde beskæftiget ikke blot Fagbevægelsen, men hele Offentligheden, og oplyste, at Knud V. Jensen nærmere vilde omtale Voldgiftssagerne.

Stor Medlemsfremgang.

Chr. Jensen sluttede sin Beretning med en Række statistiske Oplysninger. Det fremgik heraf, at Medlemstallet i D. s. F. er vokset i Aarets Løb, idet 3 Forbund har tilsluttet sig Landsorganisationen, nemlig: Dansk Mejeristforbund, med 2282 Medlemmer, Dansk Postforbund med 4824 Medlemmer, og Landarbejderforbundet har tilsluttet sig Dansk Arbejdsmands Forbund.

De samvirkende Fagforbunds Medlemstal er ved Udgangen af 1934 steget til 354,736, en Fremgang paa 52,930 Medlemmer.

Retsafgørelsen i 161 Sager.

Sekretær Knud V. Jensen redegjorde i store Træk for den Del af Fagforbundenes Virksomhed, der er knyttet til Voldgiftsretten.

Der har været 161 Sager for Retten i Beretningsperioden. Udgifterne til Forligssager havde været ca. 12,000 Kr. til hver Part — altsaa Arbejdsgivere og Arbejdere. Erstatningerne giver i Aar, takket være Silkeborg- og Sømandskonflikten — et andet Indtryk, end Tilfældet har været andre Aar. Arbejdsgiverne er idømt 4000 Kr. i Bod. Arbejderne 130,000 Kr. Heraf Papirarbejderne 10,000, Tekstilarbejderne 30,000, Sømænd og Fyrbødere 40,000 Kr.

(De 15,000 Kr. i Bod og Erstatning til B. &W. hører til næste Aars Oversigt. Red.).

Knud V. Jensen omtalte Bystrejken i Esbjerg, hvor Arbejdsgiverne ved Retten havde krævet en Bod paa mindst sekscifret Tal, altsaa over 100,000 Kr. De havde faaet 6000 Kr.

Af andre Sager omtaltes »Akts. Georg Jensen«-Sagen, der indeholdt flere principielle Spørgsmaal, og Kendelserne angaaende Tillidsmandsafskedigelserne hos B. & W. Om denne sidste Sag trak Knud V. Jensens dens principielle Linjer op.

Den vigtigste Linje i denne Sag er Rettens Kendelse om, at en uberettiget afskediget Tillidsmand kan genindsættes i sit Arbejde. Dette er fastslaaet af Voldgiftsretten og er den store Værdi i B. & W.-Sagen.

Diskussionen.

Første Taler i Diskussionen var Formanden for Handels- og Kontormedhjælperne i København, Gustav Pedersen, der gav en Række supplerende Oplysninger om Vølund-Sagen og Forholdene for H. og K.s Medlemmer. Han takkede Forretningsudvalget for den forelagte Udtalelse og understregede stærkt, at overenskomstmæssige Løn- og Arbejdsforhold var af Værdi for alle danske Arbejdere.

Dirk Nak, Tobaksarbejderne, omtalte Arbejdet for Bevarelsen af Fagbevægelsens Enhed. Han understregede meget stærkt den socialdemokratiske Presses Betydning.

Th. Clausen, Sadelmagerne, efterlyste en Omtale af Feriespørgsmaalet. Det er ganske vist løst for flere store Fag, men vi er nogle smaa Fag, der maa have en Ferieordning.

Hellberg, Typografernе, gjorde opmærksom paa en Række Forhold i Forbindelse med H. og K.s Organisationsbestræbelser.

Jul. Hansen, Handels- og Kontormedhjælperne, redegjorde for Organisationsbestræbelserne i H. og K. gennem Aarene og Betydningen for hele Arbejderbevægelsen af disse Bestræbelser.

Vi har været ude for det ene ondsindede Angreb efter det andet fra borgerlige Blade og Organisationer.

Man frygter H. og K.s Organisation, fordi man fra borgerligt Hold spækulerer i dette Befolkningslag, derfor maa vor Kamp blive hele Arbejderklassens Kamp.

P. Knudsen, Skotøjsarbejderne, omtalte Klubbernes Arbejde i Fagbevægelsen, et Arbejde, der var nødvendigt, saa længe Kommunisterne drev deres Cellearbejde. Knudsen ønskede, saa længe Klubber var nødvendige, at alle, der stod paa socialdemokratisk Opfattelse, bar Navnet socialdemokratiske Klubber. Knudsen kritiserede, at Fagenes Repræsentanter ved Opsamlingsmødet i Arbejdsgiverforeningen den 1. Marts var blevet altfor daarligt underrettet om Forhandlingernes Gang.

Chr. Jensen replicerede nu udførligt til de forskellige Talere, hvorefter der holdtes Middagspause.

Beretningen godkendes.

Efter Pausen overtog Axel Olsen Dirigenthvervet, og følgende havde Ordet: Hellberg og Schrøder, Typograferne, Gross-Nielsen, Kuskene, Jul. Hansen, H. og K., Andr. Hansen, Snedkerne, H. M. Christensen, Soignerings-, Toilet- og Sanitetsarbejderforbundet, Vald. Jensen, Elektrikerne, Knud V. Jensen og Chr. Jensen afsluttede Debatten.

Beretningen godkendtes enstemmigt.

Fællesafstemningernes Konsekvenser.

Man foretog nu Behandling af Dagsordenens Punkt: Organisationernes Afstemningsregler under Overenskomstsituationer.

Chr. Jensen indledede over Emnet. Han gennemgik udførligt de sidste Aars Overenskomstsituationer, Forligsmandslovens Bestemmelser, Arbejdsgivernes Taktik, Fællesafstemningerne under Sammenkædninger og de Erfaringer, Fagene nu har faaet.

Erfaringer, sagde Hr. Jensen, der byder os at undersøge Mulighederne for større Samarbejde under Overenskomstsituationerne. Vi har i Aar hørt voldsom Kritik af et Forbund, der stemte ved kompetent Forsamling (Arbejdsmændene). Vi har ingen Kritik hørt af andre Forbund, der brugte samme Afstemning (Tømrerne m. fl.).

Men der er her Problemer af stor Betydning. Vi har i Forretningsudvalget drøftet disse Forhold og herunder naturligvis ikke mindst Forholdet til de Fag, der staar udenfor D. s. F.

Paa Forretningsudvalgets Vegne forelagde Chr. Jensen derefter følgende Forslag:

En Opfordring til de udenforstaaende Fag til at være med i Drøftelserne.

Repræsentantskabet vedtager at nedsætte et Udvalg paa 12 Medlemmer, hvoraf Re-

præsentantskabet vælger 7 og Forretningsudvalget 5.

Udvalgets Opgave skal være at overveje Spørgsmaalet vedrørende Afstemning om Forligsforslag, der kæder de enkelte Organisationer sammen, eventuelt fremkomme med Forslag desangaaende.

Udvalgets Arbejde skal være tilendebragt, saaledes at det kan forelægges et ekstraordinært Repræsentantskabsmøde i Oktober Maaned.

I disse Forhandlinger søges inddraget de udenfor De samvirkende Fagforbund staaende Organisationer.

Vald. Jensen, Elektrikerne, ønskede helt at komme bort fra Sammenkædningerne.

Elling, Papirarbejderne: Vi staar for at forlade D. s. F., og Grunden er bl. a. Utilfredshed hos vore Medlemmer over, at vi ikke tilstrækkeligt kan varetage vort Forbunds Interesser under Fællesafgørelserne. Jeg takker for Forslaget, der viser, at Forretningsudvalget vil søge dette Spørgsmaal grundigt undersøgt.

Clausen, Sadelmagerne, var glad ved Forslaget, henstillede, at man ogsaa gav Centralorganisationen Magt og Myndighed. Jeg betragter det som uden Værdi at tale om helt at komme bort fra Fællesafgørelser. Det kan vi ikke under de nuværende Forhold. Vi skal saa i hvert Fald opgive vor Regering og føre en Politik paa helt andet Grundlag end nu. Men vi bør indadtil tage Tidens Konsekvenser.

Axel Olsen, D. A. F., udtalte bl. a.: De samv. Fagforbunds Rolle i Fremtiden vil blive en helt anden end den hidtidige.

Fagene kan ikke gaa frem eller undlade at gaa frem under Hensyn til alle andre.

Vi maa have ensartet Optræden under hele Overenskomstsituationen. Lad mig give et Eksempel. Tømrerne havde i Aar rejst Krav om 40 Timers Ugen og flere andre Krav. Da Forligsforslaget ikke imødekom disse Krav, maatte Tømrernes Ledelse, der havde rejst Kravene og publiceret dem, gaa imod Forligsforslaget, der ikke imødekom Kravet.

Jeg mener derfor, at D. s. F.s Rolle bliver en ganske anden end hidtil som Formidler af Fagenes indbyrdes Forhold, Krav og Manøvrer. Saa er der Afstemningsreglerne.

Uden i Dag at gaa i Detailler, fortsatte Axel Olsen, vil jeg dog sige, at der bør være Ensartethed i Afstemningsreglerne. At nogle Fag har kompetent Forsamling, andre Generalforsamlingsafgørelse, atter andre Urafstemning er galt. Der bør være ens Regler, hvilken Form vi saa end vælger.

Laur. Hansen, Kedel- og Maskinpasserne, mente, at kun hvis man vil give Centralorganisationen den Myndighed, Tiden kræver, er der Vej frem enten under Forligsmandsloven eller under andre Regler, vi — eventuelt som Nordmændene — selv skabte.

Fungerende Formand Chr. Jensen mente ikke, Nordmændenes Vej var farbar for os.

Vilde ikke paa nuværende Tidspunkt tage hele Spørgsmaalet op, da Udvalgets Indstilling vil foreligge i Oktober, og da skal vi gennemdrøfte hele Udvalgets Arbejde og tage Stilling til Spørgsmaalet.

Udvalget.

Forretningsudvalgets Forslag vedtoges enstemmigt, og til Medlemmer af Udvalget valgte Repræsentantskabet følgende: P. Andersen, Smedene, Robert Nielsen, Arbejdsmændene, Vald. Jensen, Elektrikerne, Hermann Hansen, Formerne, Laur. Hansen, Kedel- og Maskinpasserne, Clausen, Sadelmagerne, og Edm. Olsen, Tobaksarbejderne.

Forretningsudvalgets fem Medlemmer vil senere blive udpeget.

Fagenes Støtte til Oplysningsarbejdet.

Der forelaa en Henstilling fra Arbejdernes Oplysningsforbund om en Forhøjelse af Forbundenes Bidrag til Oplysningsarbejdet.

Henstillingen vedtoges enstemmigt.

Derefter afbrødes Mødet, der fortsattes Onsdag den 29.

Hvad venter du efter?

Det er maaske et noget nærgaaende Spørgsmaal at rette til sine Klassefæller, men til Gengæld er det jo strengt nødvendigt, thi Arbejderne i By, og ikke mindst paa Landet, kan ikke ligegyldigt se Tiden løbe hen og stadig nøjes med, at med Tiden skal det nok blive bedre. Vi maa sætte noget ind paa at faa den Ungdom, som i Dag staar for at overtage de Poster, som de ældre forlader klart, at de maa være i Besiddelse af Solidaritetsfølelse overfor Kammeraterne ud over det ganske Land, og at vi maa løfte i Flok, dersom vi ikke skal blive misbrugt paa de forskellige Arbejdspladser. Jeg tænker stadig paa de unge, som gaar udenom Organisationen, der staar jo en stor Stab, som enten er saa svære, at de kan gøres forstaaelige i Organisationens Betydning, eller — som man dog næppe skulde tro — føler sig for fine til at staa i den Sammenslutning, som er en Nødvendighed for i det hele taget at opnaa en nogenlunde anstændig Betaling for det Arbejde, de maa udføre.

Man skulde dog ellers tro, at Sammenholdets Betydning er nogenlunde overskuelig. Hvilke Resultater kan der opvises? Ja, vi kan jo dog efter den Forstaaelse Tjenestekarlene har lagt for Dagen se, at ved at holde sammen kan der godt opnaas Forbedringer i saavel Løn som andre Forhold, som trænger sig paa. Jeg tænker ikke her paa den Forhøjelse de organiserede Tjenestekarle opnaaede ved Forligsforslaget, men ogsaa paa den Frihed de staar med overfor deres Arbejdsgiver, naar andre Spørgsmaal trænger sig paa, naar de har deres Organisation i Ryggen. Der kunde jo nævnes mange Ting.

Hvorfor holder da Ungdommen sig mere tilbage. Ja, det kan man nogenlunde forstaa, thi naar den noget ældre Arbejder selvsagt staar i sit Forbund og Arbejdsløshedskasse, saa er det fordi han har set hvilken Betydning Organisationen har, og man maa jo heller ikke glemme, at der staar en Arbejdsløshedsforsikring tilknyttet, men det har den unge Arbejder ikke endnu forstaaet, og maa da i mange Tilfælde sælge sin eneste Handelsvare til Spotpris, og naar Fæstemaalet er udløbet mange Gange søge de forskellige Institutioner for at bjerge Føden for Vinteren, dersom han ikke har Familie at henvende sig til.

Nu er det vel ikke altid den unge, der er upaavirkelig, men i mange Tilfælde maaske ogsaa noget Sløseri fra de ældres Side, thi den ældre tænker ikke altid paa, hvilken Skade det kan være for ham selv.

Lad os tænke os, at en ældre Arbejder har en Søn, som gaar hjemme og intet har at bestille, derimod har Faderen lidt, men kun saa det knap kan give Udkommet. Den unge staar udenfor Organisationen, men der tilbyder sig en Plads til en lille Løn, og det nytter jo ikke at gøre sig bedre end man er, den unge Mand har ikke noget at betale Kost med for ikke at tale om Logi, Renlighed og Klæder, og det ligger da meget nær at paavirke den unge Mand til at skaffe sig noget Arbejde, da det dog altid vil lette lidt paa Budgettet, og den unge Mand har selv godt af at faa sig nogen Beskæftigelse. Det hele kan da godt ende med, at den unge Mand maa tage den Plads, der tilbydes til den lille Løn, men efter en Tids Forløb kan det ogsaa i mange Tilfælde bevirke, at den ældre taber en Bunke Arbejdsdage til en noget højere Løn. Det er altsaa Resultatet af sin gode Vilje.

Derfor kan den ældre lige saa lidt som den unge være ligegyldig overfor det Spørgsmaal, om de unge By- og Landarbejdere staar i Organisationen, og vi maa naturligvis saa godt vi kan, overbevise de unge om den Betydning Organisationen har for os alle.

Alfred Carlsen.

I Fremtiden er vort Forbunds Adresse Nyropsgade 25, hvortil alle Meddelelser til Landarbejderbladet ogsaa fremtidig skal adresseres.

„Vi mangler Arbejdskraft"

skraaler Storbønderne; men Virkeligheden ser helt anderledes ud.

Skraalet om manglende Arbejdskraft lyder i denne Tid fra Storbondepressens Spalter, som saa ofte før. Ikke desto mindre gaar der i Hundredvis af ledige Landarbejdere, som baade kan og vil arbejde, men som, trods ihærdig Søgen, intet Arbejde kan faa.

Her i Hvidovre-Valby Afdeling forsøgte vi for nogen Tid siden at sætte en Annonce i et lokalt Annonceorgan, hvori vi gjorde opmærksom paa, at vi kunde anvise kvalificeret Arbejdskraft til saavel Landbrugsarbejde som Havearbejde og andet Arbejdsmands- og Landarbejde. Vi havde Annoncen optaget i Bladet tre Gange og det kostede Afdelingen 13 Kr. 80 Øre. Og hvad blev saa Resultatet? Jo, vi fik 5 Timers Havearbejde a Kr. 1,25 til et af vore Medlemmer og saa modtog vi to Henvendelser fra Arbejdsløse, der ikke stod i vor Afdeling, men som havde læst vor Annonce. De spurgte, om de ikke kunde faa noget Arbejde gennem vor Anvisning!

Jo, vi havde skam Resultater af vor Annoncering!

I samme Forbindelse kunde det være interessant at offentliggøre følgende Annonce fra »Berlingske Tidende« den 24. Maj 1935:

ARBEJDE LEDIGT.

Københavns:

161 Ene-, Kokke-, Stue- og Barnepiger,
75 Køkkenpiger til Restaurationer,
7 Smørrebrødsjomfruer,
2 Kaffejomfruer,
9 Hotelstuepiger,
2 Gangpiger,
28 **Fabriksarbejdersker under 18 Aar,**
17 Ekspeditricer til Levnedsmiddelforretninger,
5 **Kontorister, 18—20 Aar,**
10 kvl. Kontorelever.

Charlottenlund:

41 Ene-, Kokke-, Stue- og Barnepiger.

Hillerød:

4 Tjenestekarle (Malkning),
4 Ene- og Kokkepiger.

Næstved:

24 **yngre Tjenestekarle.**

Odense:

3 Tjenestekarle,
1 ældre Fodermester,
2 Tjenestepiger (Malkning),
7 Tjenestepiger (indv. Gerning),
2 Husbestyrerinder (Landejendom),
1 Smørrebrødsjomfru.

Haderslev:

9 Husassistenter,
11 **yngre Tjenstekarle,**
2 gifte Fodermestre.

Sønderborg:

6 **yngre Tjenestekarle,**
2 ugifte Fodermestre,
1 ugift Fodermestermedhjælper,
1 faglært Garderobestrygerske.

Henvendelse til
Centralarbejdsanvisningskontoret,
Holmens Kanal 5, Kl. 8—5,
eller nærmeste offentlige Arbejdsanvisningskontor.

Ovenstaaende Annonce er meget lærerig, idet den viser, at der baade i Industrien, ved Kontorarbejde og ikke mindst i Landbruget er en stadig stigende Tendens til at foretrække den unge, billige Arbejdskraft.

Saa forstaar vi bedre, hvorfor vi her i Afdelingen, hvor vi trods Foraaret endnu har op imod 100 Arbejdsløse, ikke har et eneste ledigt Medlem under 20 Aar og kun et Par enkelte under 25 Aar.

Man kan roligt fastslaa, at hvis der er Landmænd, der mangler Arbejdskraft, saa er det helt og holdent deres egen Skyld. Der er ledige Landarbejdere nok, som baade kan og vil arbejde; men selvfølgeligt vil vi have den tarifmæssige Betaling for vort Arbejde!

Hvem siger »Nej Tak?«

I forskellige Venstreblade, bl. a. »Frederiksborg Amts Avis« og »Roskilde Dagblad« findes følgende »Solstraalefortælling«:

Saa sagde de Nej Tak.

Det sønderjydske Venstreblad »Modersmaalet« giver denne lille Beretning, der i et Glimt blotter Forholdene herhjemme:

»Engang i Foraaret ankom pludselig en halv Snes unge Mænd fra København til Haderslev. De var sendt herover paa det offentliges Regning, da der fra det sønderjydske Landbrug som fra det øvrige Land lød Klager over, at det var saare vanskeligt at opdrive den nødvendige Arbejdskraft. Der var da heller ikke noget i Vejen for, at de kunde faa Arbejde herovre, men da de hørte, at Lønnen var ca. 60 Kr. maanedlig plus fri Station, sagde de Nej Tak. Saa skulde de ikke nyde noget, men vilde tilbage til København. Kun to af dem blev her, men kun for godt en Maaneds Tid, saa returnerede ogsaa de.«

Da det drejer sig om fjorten Medlemmer af Hvidovre-Valby Afdeling, finder jeg Trang til her i Bladet at fremkomme med nogle supplerende Bemærkninger.

Omkring Slutningen af Marts Maaned fik vi fra Centralarbejdsanvisningskontoret Besked paa at sende en halv Snes Mand til Arbejdsanvisningen i Haderslev, hvor der efter Sigende var Mangel paa Tjenestekarle og Daglejerkarle. Der var imidlertid ikke mindre end fjorten Medlemmer, der vilde derned, og vi fik Lov til at sende dem alle. De blev imidlertid modtaget meget køligt dernede, og Bestyreren paa Anvisningskontoret lod forstaa, at han ikke havde haft Bud efter dem.

Imidlertid var der nok en Del Pladser, men da Lønningerne var temmelig smaa og det var muligt at skaffe sig Arbejde til højere Lønninger uden om Anvisningen, er der jo ikke noget at sige til, at de fleste fortrak dette. Kun fire af vore Medlemmer fik Arbejde gennem Anvisningen, ikke til 60 men 65 Kr. for April Maaned. At disse fire Medlemmer rejste den første Maj er der ikke noget at sige til, naar de andre Steder kunde opnaa en højere Fortjeneste, end man vilde byde dem i Sønderjylland.

Ja, saaledes ser denne lille Historie ud i al sin Enkelthed og vi giver Storbondepressen Ret, den »blotter i et Glimt Forholdene herhjemme«, den afslører hvorledes Landbrugets Arbejdsgivere, der selv bliver understøttet af det Offentlige efter alle Kunstens Regler, i sin Iver for at fremskaffe billig Arbejdskraft, tillader sig at sige »Nej Tak«, naar der tilbydes dem virkelig kvalificeret Arbejdskraft til tarifmæssig Betaling. Og det er jo ellers ikke for at man kan kalde vore Tariffer for ublu. Tværtimod.

Laurits Rasmussen,
Fmd. for Hvidovre-Valby Afd.

Roearbejdet.

Hvad er »jævnt godt Arbejde«.

»Fyns Social-Demokrat« bragte forleden Roepriserne saaledes som de nu i H. t. Forligsmandsforslaget er; disse Priser skal ikke gentages. Meget rigtigt understregedes det, at man for Roer, der er befængt med Ukrudt, skal have et saa stort Tillæg, at man for snavsede Roer kan tjene l i g e s a a m e g e t som i rene og vel radrensede Roer.

Angaaende Plantetallet i Sukkerroemarkerne tilføjede Bladet, hvad der er korrekt, at nogen bestemt Afstand mellem Planterne er ikke omtalt i Forligsmandsforslaget, men at der ved

Udtyndingen skal udføres »jævnt godt Arbejde«.

Jeg er imidlertid vidende om, at Parterne ikke altid kan enes om, hvad »jævnt godt Arbejde« er, naar der i Sukkerroemarkerne er Tale om Planteantal pr. Td. Land. Der er Steder, hvor Forvaltere løber rundt med en Tommestok og bruger Mund, nogle er endog saa paagaaende, at der kun maa være 8 Tommer mellem hver Plante. Men dette er fuldkommen hen i Vejret, idet dette vilde give nær 56,000 Planter pr. Tønde Land, og et saadant Antal kender man kun paa Maanen. Naar der endelig skal være Tale om Plantetal, kan man godt komme til et Resultat ved at læse den gældende Overenskomst. I Prgf. 41, Stk. 8 staar: Priserne er beregnede efter en Plantebestand paa 38,000 pr. 6200 lb. Favne. — Dette Tal maa altsaa være Normen, man tilstræber. Men 38,000 Planter er jo noget andet end Forvalter-Idealet: 56,000 Planter pr. 6200 lb. Favne. Tænker vi os nu 12 Tommer mellem hver Plante eller 6 pr. Favn, saa vil dette give 37,200 Planter pr. 6200 lb. Favne, men dette er jo lovlig lidt; afsætter man derimod i Gennemsnit 7 Planter pr. Favn, saa vil dette give 43,400 Planter. Dette er mere end der kan kræves, og dette viser altsaa, at Afstanden skal ligge mellem 11 og 12 Tommer pr. Plante til den gældende Pris.

Skulde der saa være enkelte emsige Dyrkere eller Forvaltere, der fortsat kværulerer, træder vore Folk i Hælene og gør dem nervøse med alt deres Snak om 56,000 Planter pr. Tønde Land, eller 8 Tommer mellem hver Plante — ja, saa maa de betale for sligt Ekstraarbejde, f. Eks. en Trediedel mere for saavel 1., 2. som 3. Gang, hvilket vil sige: 50, 29 og 15 Ører som Forskud for rene Roer. —

— Saaledes forklarer jeg, hvad »jævnt godt Arbejde« er og hvorledes man skal forsvare sig mod Urimeligheder.

Det vilde iøvrigt være interessant at høre, hvorledes nogle Sukkerroedyrkere ser paa denne Sag.

Carl Westergaard.

Fra Arbejdsløshedskassen.

I sidste Uge er fra Arbejdsløshedskassen udsendt Administrationstilskud for Januar Kvartal til Landarbejdergruppens Afdelinger.

Beløbene er udsendt gennem Postkonto Nr. 1624 efter Formændenes Adresser.

Sofus Westergaard.

Hjertets Dannelse.

Af K. K. Steincke.

II.

Kulturfjendtligheden og det animale Menneske.

Paa dette Trin af Udviklingen bør jeg følgerigtigt trætte mine Læsere yderligt med at undersøge, hvem der har Ret: Arne Sørensen eller Tom Kristensen i Diskussionen om Kulturfjendtligheden, det hektiske Ønske om at lade Instinkterne, »Blodet«, Urgrunden, Naturen i Mennesket »brænde Tilværelsen ren«, der fører den kulturtrætte Type mod Jorden, mod Instinkternes Herredømme, mod »Primitiviteten«, efter at de faste Former i Religion, Moral, Kunst er gaaet under og Skepsis og Kritik overfor det bestaaende har bredt sig, jfr. Nazismens Tale om Blodets Religion, der skal afløse den kristne, som jo desværre er af Aand. Efter Nietzsche er Kristendommen Gift for unge, friske Barbarer. Det er aabenbart derfor, at baade Kommunister og Nazister hader og bekæmper den — og saa fordi vi forveksler Religion med Kirke, religiøse Værdier med Dogmer.

»Nogle af disse animale Mennesker kalder sig moderne, revolutionære, andre lader sig anvende nationalt-reaktionært. Men fælles for dem alle er det altsaa, at de benægter den gamle Sandhed, som har skabt hele den vesterlandske Kultur: »Aand er ikke Kultur, men maa kæmpe med Naturen og besejre den«. Efter Arne Sørensens Opfattelse i en Anmeldelse af Hans Ruins Bog, naar han heldigvis til det Resultat, at det nye, som maa komme, hverken fremskyndes ved, at den menneskelige Fornuft begaar Selvmord, eller ved at man skaber en Religion, der ligger lavere i sin Menneskeopfattelse end Kristendommen«.

Tom Kristensen holder derimod paa det animale Menneske, som ingen ny Kultur kan negligere, »for er der en anden Moral, naar alle moralske Værdier viser sig at være Røg, end at leve paa den Maade, som Kroppen holder længst til,« spørger Tom Kristensen. Hvad er det for Resten for en Maade, Kroppen holder længst til? — haa!

Maa jeg iøvrigt hertil sige, at jeg kender intet til, at alle moralske Værdier har vist sig at være Røg; Moralen ændres ganske vist, men de grundlæggende Normer for Hjertets Dannelse er ens gennem Tiderne. Hele denne moderne Tale om det animale Menneske som Kulturbefordrer er i mine Øjne en selvmodsigende Frase. — »Ingen ny Kultur kan negligere det animale Menneske«, udraaber Tom Kristensen.

Men hvad betyder dette Slagord? Betyder det, at Dyret i Mennesket skal slippe løs, saa er det forbi med al Kultur, i hvert Fald al Aandskultur, og et ensrettet Militærdiktatur vil vaage over, at den ikke faar Hovedet over Vandskorpen igen. Thi lige saa lidt som Mennesket kan aande uden at trække Vejret frit, lige saa lidt kan Kultur bestaa uden Aandsfrihed.

Og betyder det kun, at Mennesket ikke maa glemme, at det tillige er et Dyr med primitive Drifter, Sanser og Tilbøjeligheder, saa er der efter min Formening ingen særlig Grund til at udstøde noget varslende profetisk Raab om ikke at negligere disse; thi jeg kender i hvert Fald intet Samfund, knap nok noget Menneske, som nærer nogen større Uvilje mod Udfoldelsen af sine dyriske Tilbøjeligheder, saaledes at det ikke ligefrem skulde være nødvendigt at ruske ham op for at faa ham til at huske, at han ikke er nogen Engel. Det gaar livligt nok endda, hvad det animale anbelanger. »Var I blot fuldkomne som Dyr, siger Nietzsche, men til Dyret hører Uskyld«. Og hvor i Herrens Navn vil Tom Kristensen eller andre skaffe det animale Menneske dette lille Appendiks fra?!

Nej, lad os bede os fritaget for løsgaaende Hunde, endsige for det lumskeste og brutaleste af alle Rovdyr, det animale Menneske, der foruden at mangle Uskyld yderligere adskiller sig fra de normale Rovdyr ved en udtalt Tilbøjelighed til først og fremmest at æde eller martre sine nærmeste. Løven brøler, naar den er sulten, og Ulvene æder Ulve, naar de er sultne, men Mennesket lader kun være at æde Mennesker, naar det er overmæt. Og Mennesket slaar endda ihjel efter indviklede Regler og kollektivt, selv om der er Forskel paa Dødsmaaden. Naar man skyder Folk ihjel, kalder man det Krig, naar man sulter det ihjel, Fred!

Fascismen og Dumheden.

Jeg har ikke nogen Respekt for de nymodens Slagord, det vrimler med fra de forenede Importører af Mindreværdskomplekser. En Filosofi, der er meget nymodens, bliver meget snart gammeldags, siger Poul Henningsen, og dette vil i særlig Grad komme til at gælde Efterkrigstidens forvirrede Analytikere og Moralslagtere. Vel kan jeg udfra det før anførte meget vel forstaa de seneste nye Bevægelser som en Reaktion mod den tidligere overdrevne Dyrkelse af Intellektet, Forstanden eller Fornuften. De sætter Fø-

lelsen i Højsædet og nærer Frygt for Forstanden; det forstaar jeg, men jeg er dog til syvende og sidst mere bange for Dumheden end for Forstanden, baade kvalitativt og kvantitativt. Man taler i disse Dage saa meget om Fjernsynet, hvis ledende Aand ved en Skæbnens Ironi hedder Dr. Ohnesorge, men socialt set behøver man ikke Fjernsyn for at kunne se, at den overdrevne Reaktion mod Intellektualismen og Materialismen, som Dyrkelsen af Primitiviteten eller den overbetonede Følelsesindstilling betyder, rummer endnu større Farer for Aandskulturen end den tidligere Udvikling.

Herpaa har de fascistiske Diktaturstater jo allerede afgivet de uhyggeligste Eksempler, hvortil kommer, at Diktaturet, der altid kommer til Magten ved at kokettere med socialistiske Idéer, hurtigt bliver økonomisk afhængig af Bourgeosiet, Junkerne eller Finansen, og derfor kun kan fortsætte ved at likvidere Folkeligheden og de socialistisk betonede Reformer. Resultatet af Fascismen er derfor overalt, at den almindelige Befolkning først mister sine demokratiske Borgerrettigheder og derpaa bliver endnu daarligere økonomisk stillet, og dette har ogsaa været Tilfældet i Italien, der dog ellers altid fremholdes som et Mønster for en Stat med Orden i Tingene — om end paa Baggrund af et uhyrligt administrativt Apparat.

Ganske vist bestaar ethvert Samfund, som en Filosof en Gang har sagt, at 2 store Klasser Mennesker: de, der har mere Middagsmad end Appetit, og de, der har mere Appetit end Middagsmad, men der er dog den væsentlige Forskel paa Demokratierne og Diktaturerne, at i de sidste er det totalt forbudt dem, der mangler Middagsmad, at tale om deres Appetit, end sige at kæmpe for at faa den tilfredsstillet.

Hjertets Dannelse.

Hvis mine ærede Læsere har forstaaet mig, vil de se, at Meningen med det foregaaende har været at vise, at enhver Samfundsform som enhver Teori af sine Tilhængere eller Eftersnakkere drives saaledes paa Spidsen, at Reaktionen, naar den kommer, gaar til den modsatte Yderlighed. Det stivnede Lavssamfund fremkaldte den mest løsslupne kapitalistiske Friheds Udskejelser. Reaktionen mod denne atter den Aandskulturens Grundprincipper fornægtende Kommunisme, som igen fremkalder den kulturelt set endnu farligere Nazisme. Og Teorierne danser afsted paa samme Vis fra den taabeligste Overvurdering af Mennesket til den taabeligste Overvurdering af Statsmagt og Voldsdiktatur som Kulturfaktorer. Ja, saa stor er Fanatismen, saa smittende Forrykthedeu, at endog de grundlæggende religiøse Værdier opgives af deres egne Tilhængere. Betragter man de moderne religiøse Brydninger: Barthianerne, de tyske Kristne, Oxfordbevægelsen, de amerikanske Retninger osv., ser man en tydelig Sondring mellem to Bevægelser, een, der vil opgive Kristendommen i denne Verden, der ligger i det onde, og henvise den til at ordne Problemerne efter Døden, og en anden, som tværtimod vil gennemføre Kristendommen i det praktiske Liv, begge ud fra den rigtige Forudsætning, at den ortodokse Kirke, der altid er gaaet paa Akkord med Magthaverne, har tabt Magten over Sindene.

I Parentes bemærket er det forøvrigt forunderligt, at Oxfordbevægelsen ikke faar langt større Tilslutning; den kræver jo dog kun absolut Renhed, absolut Ærlighed, absolut Uselviskhed og absolut Kærlighed, samt at man skal bekende sin Tilslutning til disse lige saa elskelige som almindelige menneskelige Egenskaber. Hvorfor viger da tilbage?

Men hvad er da det rigtige? Hvor er Vejen ud af Øjeblikkets Kaos? Ja, hvad der er det rigtige, kan ingen vide! Men det negative ved man, at de hidtil uprøvede Udveje vil kvæle Aandskulturen. Man kan have 100 forskellige Meninger om et Samfunds Indretning, om Politik, Literatur, Kunst osv.; men er man i Besiddelse af Hjertets Dannelse, véd man, at al Kulturs endelige Maal nødvendigvis maa være den størst mulige aandelige Udvikling af det enkelte Individ, ganske uanset, om man nu mener, at dette bedst naas paa et liberalistisk, et socialistisk eller et andet Samfundsgrundlag.

For den, der er i Besiddelse af Hjertets Dannelse, staar det nemlig for det første klart, at enhver Samfundsmagt bør have sin Begrænsning. Dens Formaal er at ordne de ydre Samlivsforhold mellem Menneskene, den ydre Ordning, der ganske vist skal garantere Ro og Orden i Samfundet, men som paa ingen Maade tør gribe ind — end sige foretage en vilkaarlig Indgriben — i de enkelte Borgeres Ansvar eller blot i deres grundlovsmæssigt beskyttede Rettigheder som Medlemmer af det fælles Samfund; thi han ved, at ethvert Indgreb i Aandsfriheden fra en eller anden Magtgruppes Side uvægerligt vil føre til Magtmisbrug og Vilkaarlighed med senere Nedgang i Aandskulturen som Følge.

Men desuden staar det ham klart, at en hvilken som helst politisk eller social Teori har sin naturlige Begrænsning, en Begrænsning, som overskrides i samme Øjeblik, som den — eller altsaa, hvis den trænger igennem som Statens Magthavere — vil forsøge en aandelig Ensretning af Borgernes Opfattelse af Religion, Moral, Literatur, Kunst osv., Omraader, hvor det enkelte Menneske saa lidt som Kulturen overhovedet har nogen Mulighed for at gaa fremad uden i Frihed, og hvor enhver Form for Tvang kun fremmer Øjentjeneri, Fejghed eller Hykleri.

Endelig kommer hertil, at Menneskene er saa forskellige, at det enkelte Menneske hverken kan naa fremad og opad i personlig Kultur eller i Hjertets Dannelse ved slavisk at følge ude fra kommende Ordrer, men kun gennem sin egen individuelle Kamp, sine egne ofte dyrt indhøstede Erfaringer.

Hvad hjælper en Uniformering af Opdragelsen, en eller anden dikteret Ensretning, eller et eller andet tillavet System, selv om det har Kultur i Enden, som f. Eks. Arbejderkultur, hvad hjælper alle disse Metoder den enkelte ved Uddannelsen at hans særlige Personlighed, hvilket Værn giver de ham i de utallige Tilfælde, hvor han i Livet staar alene, bitterlig alene, og skal træffe sit Valg, det være sig i Gerning, i sit Forhold overfor det andet Køn eller i Sygdom, hvor alt synes at styrte sammen om ham osv., osv. Her hjælper kun hans egen tilkæmpede Opfattelse af, hvad han som fri, ansvarlig Personlighed har at gøre eller mene; her kan ingen politisk eller social Teori erstatte den Hjertets Dannelse, der fører ham til det rette.

Og lige saa lidt som det er muligt at naa til en høj personlig Kultur uden at være besjælet af den indre Higen mod Menneskeaandens store Maal for Godhed, Kærlighed, Retfærdighed, Uselviskhed osv., hvilken Kamp altid kræver Frihed under Ansvar, lige saa lidt vil man nogen Sinde eller noget Steds kunne fremme Aandskulturen i et Samfund ved at undertrykke Trosfriheden eller Videnskabets Frihed, ved at knægte Forenings-, Forsamlings- eller Pressefriheden, ved at nægte Borgerne Retsbeskyttelse og Lighed for Loven uanset Race, Tro eller Parti.

For den, der er i Besiddelse af Hjertets Dannelse, staar det altsaa som utænkeligt, som aandsfornægtende Barbari, at ville medvirke til Anvendelse af nogen Form for Tvangen, end sige Vold eller Terror, hvor det ikke drejer sig om Ordningen af de rent ydre Samlivsforhold i Samfundet, men om Aandslivet, Omraader, hvor netop kun Friheden, Mangfoldigheden og Uensartetheden altid har været de nødvendige Forudsætninger for en kulturel Udvikling.

Kultur er jo ikke noget aktuelt, men evigt. Det er, som Vilh. Andersen siger, Kontakten mellem det, der var, og det, som bliver, altsaa det, som varer under Civilisationens Omskiftelser. Og hvad skulde være den unge Akademikers Opgave, naar det ikke skulde være denne at hejse Aandskulturens Fane i en barbarisk Tid. Er der nogen, der bedre end han i Kraft af hans Evner, Uddannelse, Opdragelse og fremtidige Livsstilling kan være egnet til, er der nogen, som har større Pligt end

han, til at staa Vagt over de eviggyldige Kulturværdier i et frit Samfund.

Er det ikke netop ham, der af Menneskehedens Historie har lært, at ethvert Samfund, der svigter de grundlæggende moralske Værdier, gaar til Grunde i indre Opløsning, er det ikke ham, der ved, at Egoisme, Militarisme og Materialisme altid har modarbejdet Aandskulturens Udbredelse og det befrugtende Samarbejde mellem Folk og Klasser.

Mener han ikke, at denne Kamp mod Barbari, Vold, Terror og Aandsfornægtelse er Begejstring værd? Ved han ikke, at det onde vi gør, ikke skaber nær saa megen Forfølgelse og Had imod os som vore gode Egenskaber? Er han saa naiv eller forrykt, at han tror, at han blot medvirker til, at det hele gaar ad Helvede til, saa kommer det ny, straalende Samfund, saa kommer det nye Menneske af sig selv. Nej, saa maa man tværtimod begynde forfra, saavist som det er 10 Gange lettere at rive et Hus ned end at bygge det op fra Grunden paany, og saavist som det er en taabelig materialistisk Vranglære, at det onde kun skyldes Samfundsorganisationen og ikke Menneskene selv.

»Ingen Idé, intet System, ingen hellig Sag er saa stor, at den ikke kan overbydes og modificeres af de personlige Interesse«, siger Max Stirner. Den unge skal være Idealist, men han skal tillige være i Besiddelse af Hjertets Dannelse, der siger ham, at Kampen for hans snævre personlige Interesser aldrig vil bringe ham den varige og dybe Glæde, som Kampen for de moralske Idéer, der trods alle Tilbageslag, har baaret Aandskulturen frem gennem Aartusinder, hvælvende sig »som en Regnbue over Taaredryp«.

Og spørger han mig til Slut: Kan Du ikke med eet Ord sige mig, hvad Du forstaar ved Hjertets Dannelse, saa vil jeg svare: Jo, men Du vil ikke finde dette Ord hos Marx eller Lenin saa lidt som hos Mussolini eller Hitler. Du maa længere tilbage. Du vil finde det hos alle Tiders store Religionsstiftere.

Dsi Gung spurgte: Gives der eet Ord, efter hvilket man kan handle hele Livet giennem, og Mesteren Kung-Fu-Tse svarede for 2500 Aar siden: Hvad Du selv ikke ønsker, gør ikke det mod andre! — — So long!

Østrig.

Bag Kulisserne har der i flere Maaneder raset en Kamp om, i hvilken Organisationsform Erhvervsstanden »Land- og Skovbrug« skal opstaa. De kristelig-sociale Bondeførere med Forbundsminister for Land- og Skovbrug og »Rigs-Bondefører« Reither i Spidsen nærer den Opfattelse, at de bestaaende Landbrugskamre skal danne Grundlaget for Opbygningen af Erhvervsstanden. Med dette Formaal for Øje har man allerede for nogen Tid siden indrømmet Land- og Skovarbejderne og Herregaardsmedhjælperne nogle Pladser i Landbrugskamrene. Efter de kristelig-sociale Bondeførerens Ønsker skal foruden Landbrugskamrene, som skulde varetage Erhvervsstandens økonomiske Interesser, tillige »Bondeforbundene« (Bauernbünde) opretholdes. Disse skal, idet man vil have dem til ogsaa at omfatte Land- og Skovarbejderne og Herregaardsmedhjælperne, gøres til Land- og Skovbrugets politiske Organisation. Ved denne Ordning vilde de nuværende kristelig-sociale Bonderepræsentanter stadig vedblive at være de enevældige Førere for Erhvervsstanden Land- og Skovbrug. Et af Landbrugskamrene og Bondeorganisationerne udarbejdet Lovforslag om en saadan Ordning, hvorved de ovennævnte af Bondeførerne nærede Ønsker skulde legaliseres, blev allerede i Oktober 1934 afleveret til Socialministeren, under hvem det forberende Arbejde med Hensyn til Erhvervsstændernes Opbygning sorterer. Indtil nu er Forslaget ikke blevet færdigbehandlet fra Ministeriets Side.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Gaardene Ny og Gl. Viffertsholm (Solbjerg-Østjyll. Afd.).

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Gaardene Brahetrolleborg og Brændegaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Entreprenør L. M. Kjær, Odense, i Kogsbølle og Taarup Kalklejer.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Petersen*, Ramme.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Bygmester Karl Pedersen, Dorf. (Dorf-Ørsø Afd.).

Aaker Kommune Plantage.

Skanderborg Amt.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Alsønderup, Helsinge-Drøsselbjerg, Vester-Øster-Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Tølløse-Soderup, Blistrup, Alling-Tulstrup* og *Tamdrup Kommuner. Hjørring-Hirtshalsvejen* og *Tornby-Hirtshalsvejen.*

Den internat. Fagbevægelse.

(I. F. C.) »Industrial News«, den britiske Landsorganisations Ugeblad, kommenterer den af den britiske og udenlandske Presse sensationelt udstyrede Melding om, at Arbejdsløsheden i Storbritannien er aftaget med 109,000, som følger:

»Det er en stor Nedgang i Arbejdsløsheden. Dens Betydning kan dog let overvurderes, naar man f. Eks. glemmer, at Arbejdsløsheden steg meget stærkt i Januar Maaned og at Tilbagegangen fra Februar til Marts ikke havde bevirket, at Beskæftielsesantallet steg til samme Højde som i December 1934. Det samlede Antal tilmeldte arbejdsløse udgjorde den 28. Januar 2.235.373 (239.558 flere end i den foregaaende Maaned). I Februar meldtes om en Nedgang paa 39.910, i Marts paa 109.000. Dette betyder, at mindre end to Tredjedel af Tabet fra December til Januar er genoprettet i Tiden fra Januar til Marts. Den store Stigning i Januar angives officielt at skyldes Sæsonindflydelse, ugunstigt Vejr og Registreringen af de unge Mennesker, der var udskrevet fra Skolen og søgte Arbejde ved Udgangen af December Maaned. Det er heller ikke muligt at danne sig et Skøn over, hvilken Andel Arbejdet i Forbindelse med Festlighederne i Anledning af Kongens Jubilæum har haft i den store Nedgang i Arbejdsløshedstallet i Februar og Marts. Sandsynligvis drejer det sig her om et temmeligt stort Antal arbejdsløse.

Arbejdsministeriet meddeler officielt, at den 15. April 10,3 Millioner arbejdsløshedsforsikrede Personer stod i Arbejde. Dette er et Rekordtal henholdsvis det gunstigste Tal i de sidste 14 Aar. Ogsaa dette Tal kan imidlertid bedømmes forkert, saafremt man ikke tager i Betragtning, at Arbejdsministeriet udregner Antallet beskæftigede Arbejdere paa den Maade, at det fra det samlede Antal forsikrede Arbejdere fradrager Tallet paa de tilmendte arbejdsløse og forhøjer det med 3½ pCt. for de Personer, der grundet paa Sygdom eller andre Former for ikke registreret Arbejdsløshed ikke er medtaget i Statistiken.

Efter disse Fradrag betragtes Resten som værende i Beskæftigelse. I Virkeligheden er det kun Tallet paa de Arbejdere, om hvilke man ikke ved, at de er arbejdsløse. Paa dette Beregningsgrundlag steg Gennemsnitstallet paa forsikrede arbejdende Personer fra 9,5 Millioner i 1924 til 10,2 Millioner i 1929. Det sank indtil 1932 til 9,3 Millioner, for derpaa i 1933 at stige til 9,6 og i 1934 til 10,1 Millioner. Det pr. 15. April angivne Tal af 10,3 Millioner overstiger altsaa Rekordtallet for 1929. Det bør dog ikke glemmes, at det her drejer sig om Tallet for April Maaned. En virkelig paalidelig Sammenligning kan først drages ved Aarets Udgang, naar Gennemsnitstallet for Aarets 12 Maaneder foreligger.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(Medlemsantal ca. 130.000. Forsikringssum ca. 1 Milliard Kr. Reserver ca. 1,3 Mill. Kr.)
I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30.000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40.000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50.000 Kr.
I Løsøreafdelingen optages: Løsøre, saavel i Købstæderne som paa Landet.
I Tyende- og Ungdomsafdelingen optages: Ejendele indtil 2500 Kr.s Forsikringssum, uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Nørrevoldgade 16, København K. Tlf. 383.

Gummivarer sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker.
Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Avertér i Landarbejderbladet!

Næstelsø Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at Kontroltiden er fra 10—11 om Formiddagen og husk saa paa, at Restancefristen kun er fire Uger. **Emil Hansen.**

Allerslev Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden fra den 15. Maj til den 15. November er fastsat til mellem Kl. 8—9, paa Lørdage mellem 15—16. Udenfor nævnte Tider kan ingen blive kontrolleret.
Bestyrelsen.

Rakløv Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Restancefristen kun er 4 Uger og nøje maa overholdes, da det ellers har Slettelse til Følge. Husk, at Opkræveren kun kommer en Gang om Maaneden, og at man selv maa indbetale sit Kontingent til Kassereren, hvis man ikke er hjemme. De arbejdsløse Medlemmer maa nøje overholde Kontroltiden, som er fra 9½ til 10½. Ingen bliver afkontrolleret uden for disse Tider. **Bestyrelsen.**

Sengeløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden i Sommermaanederne er fra Kl. 9 til Kl. 10. **Hans Nielsen.**

Raklev Afdeling.
Medlemmer, som har bidraget ved Indsamlingen i Anledning af vor lille Drengs Død, modtag herigennem vor hjerteligste Tak. Særlig Tak til Formand og Kasserer.
Otto Henriksen og Hustru.

Finderup-Ørslev-Solbjerg Afdeling.
Medlemmer med over 4 Ugers Restance bør i egen Interesse se at faa betalt deres Restance, da der maaske ikke kommer nogen Opkræver, da der er Distrikter hvor der ingen Opkræver er, paa Grund af Bortrejse, og alt, hvad der er over 4 Uger, er ulovlig Restance.
Johs. Hansen.

Stenmagle Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at over 4 Ugers Restance har Slettelse til Følge uden videre Varsel. Sørg for, Kammerater, at faa betalt Restancerne, da det er godt at have sin Bog i Orden, naar man bliver arbejdsløs.
Bestyrelsen.

Næstelsø-Mogenstrup Afdeling.
Arbejderpartiet afholder stor Fest og Jubilæum samt offentlig Bal paa Mogenstrup Kro 2. Pinsedag. Som Taler kommer Sofus Westergaard og en politisk Taler. Festen begynder Kl. 4. Alle faglige og politiske Foreninger indbydes med Faner.
E. Holmgren.

Benløse-Bringstrup Afdeling
har afholdt Generalforsamling den 25. Maj. Formanden blev genvalgt. Som Kasserer blev nyvalgt Peter Chr. Petersen, Fælledvej, Benløse. Samtidig blev det vedtaget, at Afdelingen skal beholde Telefonen. Medlemmerne bedes betale Kontingentet til Kassereren efter ovennævnte Adresse eller til Kontorbestyreren, som ogsaa modtager Kontingent i Kontroltiden.
Bestyrelsen.

D. A. F., Haraldsted Afdeling, og Socialdemokratisk Forening
afholder Fest i Vrangeskov Søndag den 2. Juni. Som Talere kommer Landstingsmand C. F. Sørensen, København, og Forretningsfører Sofus Westergaard. Musik paa Pladsen af D. U. I. fra Ringsted. Amerikansk Lotteri med gode Gevinster. Om Aftenen Bal for Medlemmer fra Kl. 8—1. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes.
Bestyrelsen.

Arbejdernes Begravelseskasse, Samsø,
afholder halvaarlig Generalforsamling Søndag den 2. Juni Kl. 3 paa Flinchs Hotel, Tranebjerg. Dagsorden ifølge Lovene. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Otto Drejer.**

Vetterslev-Hømb Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at der ikke kommer nogen Opkræver og paa Grund af Sygdom indbetales Kontingent til Formanden hver Fredag Aften mellem 7—9. **Ludvig Svendsen.**

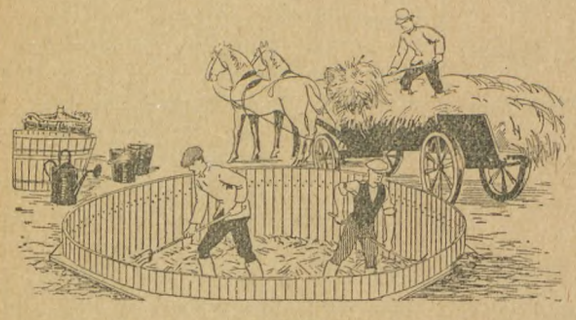
Borre Afdeling, Møen.
Verner Petersen, Albæk, er valgt til Kontorbestyrer fra den 1. Juni. Kontroltiden er fra 10—11, om Lørdagen fra 9—10. Medlemmer, som ikke betaler til Opkræverne, maa selv betale til Kassereren, og husk Restancefristen er kun 4 Uger.
Fr. Nordkvist.

D. A. F., Følleslev-Særslev Afdeling,
har paa en ekstra Generalforsamling valgt Niels Hansen, Særslev, til Kasserer og Vilfred Kristiansen, Faurbo, som Kontrolbestyrer. Der er altsaa Kontrolsted i Faurbo og ikke som tidligere i Følleslev. Al Restance bedes indbetalt til Kassereren inden den 5. Juni. **Richard Pedersen.**

Fuglebjerg Afdeling
samt Førslev og Fuglebjerg socialdemokratiske Foreninger afholder stor offentlig Folkefest i Palmevænge Søndag den 2. Juni. Festen aabnes Kl. 3,30 med Hornmusik af D. s. U., Slagelse. 15 Mands Orkester. Kl. 4 Taler af Folketingsmand Sigv. Munk og Folketingsmand Ole Bjørn Kraft. Paa Festpladsen forefindes en stor flot Restauration foruden Is og Chokolade samt Skydebane, Karussel, Abeteater, Lykkehjul, Lykkebod, Ringkast m. v. Festpladsen oplyses ved Projektørbelysning. Kl. 7 offentlig Bal. Stort Orkester. Omliggende Fag- og Partiforeninger indbydes samt bedes de medbringe deres Faner som en Pryd og et Symbol ved Talerstolen.
Festkomiteen.

D. A. F., Haraldsted Afdeling,
og Socialdemokratisk Forening afholder Fest i Vrangeskov Søndag den 2. Juni Kl. 3½. Der vil komme 2 Talere til Stede. Amerikansk Lotteri med flere værdifulde Gevinster. Kl. 8: Bal. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes. Talernes Navne vil blive bekendtgjort i næste Nummer.
Bestyrelserne.

Kongsted Afdeling
har som Kontrolbestyrer genvalgt Hans V. Petersen, Kongsted Mark, og som Underkontrolbestyrer Hjalmar Andersen, Hyllede. Kontroltiden er de fem første Dage i Ugen fastsat til Kl. 10—11 Formiddag, om Lørdagen til Kl. 2—3 Eftermiddag. Medlemmerne maa herefter overholde den fastsatte Tid. **Chr. Holgersen.**

A. I. V.-Vædske
til Konservering af Grønfoder efter A. I. V.-Metoden
kan nu bestilles direkte eller gennem vore Forhandlere.
Det danske Gødnings-Kompagni
København, Aalborg, Struer, Aarhus, Esbjerg, Sønderborg, Odense og Nykøbing F.
Forlang udførlig Beskrivelse.

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 23. Fredag den 7. Juni 1935. 21. Aargang.

Arbejderne og Folkestyret.

En gammel Landarbejderagitators Betragtninger ved Grundlovsdagen.

I.

Mellem de Dage, der i Almanakken figurerer som Højtidsdage, indtager Grundlovsdagen en Særstilling; den rangerer ikke med de kirkelige Højtidsdage som Jul, Paaske- og Pinsedag, den kommer ikke engang paa Rang med Store Bededag, den er i det hele taget ikke officielt anerkendt som nogen egentlig Helligdag, hvad den jo forsaavidt heller ikke er. Men den er og har allerede i en Aarrække været fejret som en Festdag af den store, brede Del af Befolkningen.

I de senere Aar er det navnlig Arbejderne og deres Parti, Socialdemokratiet, som har præget Grundlovsdagen; dette var da ogsaa Tilfældet i Aar. I Onsdags samledes Arbejderne Landet over i Titusindvis til de af vort Parti indvarslede Grundlovsfester. I Massevis fylkedes de omkring Talerstolene for at manifestere deres Tilslutning til Folkestyret. —

Er der nu nogen Aarsag for Arbejderne til at gøre det, har Arbejderne nogen Aarsag, nogen Anledning til at feste for Folkestyret? Er der i det hele taget noget at raabe Hurra for i denne Forbindelse? — Svaret paa dette Spørgsmaal maa blive et fuldttonende **Ja!**

Hvad betyder Folkestyret for Arbejderne?

Det betyder med faa Ord sagt, at Arbejderne paa lige Fod med Landets øvrige Borgere kan være med at bestemme, hvorledes Landet skal styres. — Folkestyre paa fuldt demokratisk Grundlag betyder for Arbejderne, at de kan ikke blot præge Lovgivningen i Overensstemmelse med Arbejderklassens Interesser, at de kan omdanne Samfundet lige fra Grunden af og gennemføre en Samfundsorden, hvor al Udbytning, økonomisk Undertrykkelse, og det vil sige Fattigdommen, er afskaffet. —

Der er Folk, som anser Tanken om Fattigdommens Afskaffelse for en Utopi; det er det aldeles ikke. Det moderne Samfund raader over saadanne Produktionskræfter i Form af Maskiner og Teknik paa alle Omraader, at det meget vel lader sig gøre at fremstille mere end tilstrækkeligt af Livsgode til Dækning af ethvert Behov, som Nutidens Mennesker kan tænkes at have.

Det, der plager vor Tids Mennesker, er ikke, at vi ikke formaar at fremskaffe nok til alle, tværtimod. Klagerne, f. Eks. fra Landbruget, gaar jo netop ud paa, at der er Overproduktion, og der er jo i de senere Aar ofte set Eksempler paa, at man har tilintetgjort Levnedsmidler i Tonsvis. Det er kun naturligt og selvfølgeligt, at de organiserede Arbejdere fra første Færd tog Kravet op om at gennemføre Folkestyre i de forskellige Landes Forfatning, og Folkestyrets Princip var godt paa Vej til at trænge igennem.

Men saa kom den store Katastrofe, Verdenskrigen; den satte hele Menneskeheden tilbage til Barbariets Tidsalder paa praktisk talt alle Omraader, med Undtagelse af det rent tekniske; den var som en Syndflod, der skyllede en stor Del af den Kultur væk, som Menneskeheden igennem Aarhundreder møjsommeligt — gennem Kamp og Strid — var naaet frem til, her imellem ogsaa det Folkestyre, der var ved at bryde endeligt igennem overalt i den civiliserede Verden.

Det er betegnende, at Krigens Udbrud skyldtes netop de Lande, som Folkestyret enten endnu slet ikke var naaet til eller hvor det endnu kun delvis var anerkendt. — Det var Stormagter, som Tyskland, Østrig-Ungarn og Rusland, som slap Krigen løs.

Landbrugets Arbejdskraft

Paastanden om, at Landbruget mangler Arbejdskraft er ofte nok tilbagevist. — Det er med Tal, hentet fra den officielle Statistik, og med konkrete Eksempler, hentet fra det praktiske Liv, bevist, at de intet har paa sig. Men det har ikke forhindret, at de stadig dukker frem paany, og i den sidste Tid er det blevet værre end nogensinde før. Der er aldrig blevet skreget saa højt eller jamret saa ynkeligt som i Øjeblikket.

Man har i denne Tid i Dagspressen kunnet læse Referater fra Generalforsamlinger og Møder, holdt indenfor det Utal af Landbrugsorganisationer, som findes i dette Land, hvor man ikke fortsat kværulerer om Mangel paa Arbejdskraft.

Nedenfor bringer vi en Artikel, som vor gamle Kammerat og Agitator Jakob Ragne, der nu er Redaktør af »Hjørrings Social Demokrat«, har skrevet:

Fra Bestyrelsen for Hjørring Amts landøkonomiske Selskab har vi i Dag modtaget nedenstaaende ejendommelige Dokument, der belyser den Mentalitet, som hersker i visse Landbrugskredse:

Hjørring Amts landøkonomiske Selskab havde Mandag den 29. Maj indbudt Landbrugernes Sammenslutning for Hjørring Amt, alle Amtets Husmandskredse og Landboforeninger samt Amtets Sogneraadsforening til et Møde bl. a. om det Forhold, at der meldes om stor Arbejdsløshed, medens Landbruget i stigende Grad mangler Arbejdskraft.

Sogneraadsforeningens Formand, C. Ugilt, indledede om Spørgsmaalet, hvorefter der udspandt sig en livlig Drøftelse.

Det fremgik af denne, at der er meget stor Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget, og at mange Jordbrugere forgæves har averteret om Karle og Piger Uger igennem uden at faa et eneste Tilbud.

Som Aarsag hertil anførtes bl. a., at de unge ser, hvor daarlige Forholdene er i Landbruget og derfor søger over i andet Erhverv — at Lovgivningen er saadan, at de unge kan faa en saa stor Understøttelse, at Lønnen for daglige Pligter synes dem for ringe, — at de, naar de er med i Organisationen og har betalt dertil, vil have deres Penge igen som arbejdsledige om Vinteren, medens de saa frister Livet ved løst Arbejde om Sommeren.

Endelig blev det stærkt fremhævet, at en væsentlig Aarsag til Manglen paa Arbejdskraft i Landbruget er den, at Landbruget under de nuværende Kaar ikke kan betale de Lønninger, der kan konkurrere med Understøttelsen eller med, hvad der bydes af det offentlige for Arbejde, der er sat igang for at modvirke Arbejdsløsheden — og slet ikke med, hvad der bydes i andre Erhverv.

Mødet var enig i, at der maa ske en Ændring i Forholdene, saadan at det bliver muligt for Landbruget at faa den fornødne Hjælp til Pasning af Bedriften.

Man tænker her navnlig paa at faa Ændringer, der giver Ungdommen tilbage til Landbrugsarbejdet, idet man finder det meningsløst, at unge arbejdsdygtige Mænd og Kvinder uden Forsørgerpligt kan opnaa Understøttelse, naar der er Pladser nok, der giver en ikke ubetydelig fast kontant Løn foruden Kost og Logi.

Mødet var ogsaa enig i, at Forholdene snarest gørligt maa ændres saadan, at Landbruget bliver i Stand til at give forholdsvis lige saa stor en Løn for Arbejdsydelser, som andre Erhverv, idet man er klar over, at dette er den eneste holdbare Vej til at bevare en god og villig Arbejdskraft for Landbruget.

Det vedtoges sluttelig at nedsætte et Udvalg paa tre Mand til at søge en Oversigt fremskaffet over, hvor stor den utilfredsstillende Efterspørgsel efter Arbejdskraft er paa Landet, samt til at søge Oplysning spredt om, hvordan det ledige Arbejde og den ledige Arbejdskraft bedst finder hinanden.

Det var et højst underligt Møde. Og det er vist betegnende for hele Drøftelsen, at man ogsaa har taget Fejl af Dato. Mandag den 29. Maj eksisterer nemlig ikke.

Det er heller ikke meget i de anførte Paastande, der kan holde. At man forgæves har averteret i »Vendsyssel Tidende« eller et andet Blad efter en Karl eller en Pige, er dog ikke et Udtryk for, at man ingen kan faa; men naturligvis maa man betale de unge Mennesker Løn. Det er de fleste Landmænd da vist ogsaa indforstaaet med, og det er dog vist at overdrive Landmændenes Karrighed overfor deres unge Arbejdere, naar det i Skrivelsen anføres, at man ikke kan give saa meget i Løn, som de unge Mennesker kan faa ved at gaa ledig og hæve Understøttelse.

Socialinspektør Beedholm oplyser paa vor Forespørgsel, at Hjørring Kommune udbetaler arbejdsløse Ikke-Forsørgere 1,50 og 1,25 Kr. daglig, henholdsvis til forsikrede og ikke-forsikrede. Gifte faar henholdsvis 2,00 og 1,75 Kr. Men hvis det kan dokumenteres, at de paagældende har vægret sig ved at tage Arbejde paa Landet »til den paa Egnen gængse Betaling«, saa inddrages Understøttelse. Men en Paastand i al Almindelighed nytter intet, der skal Beviser til. Og her har jeg forgæves Gang paa Gang henvist Landmænd, der klager over ikke at kunne faa Folk, til at henvende sig til Arbejdsanvisningskontoret, hvor de ledige er indtegnet.

Saavidt Socialinspektøren, hvis Oplysninger giver et nøgternt Billede af Situationen i Modsætning til Landboorganisationernes mærkelige Forsøg paa Ophidselse.

Underligt, at man holder et saadant Møde udenom Arbejderorganisationerne. Men det er vel ogsaa for ikke at blive stillet for nær overfor Kendsgerninger, som kan ødelægge Rumleriet.

Blokader.

Da det har været nødvendigt at etablere Strejke overfor Murermester List, Sommersted, maa ingen organiseret Arbejder søge eller tage Arbejde hos den paagældende Murermester.

Søren Knudsen.

— — —

Da Brøndborer P. Christensen, Try, nægter at forhandle om en Overenskomst, er der fra den 24. ds. etableret Blokade og det er en Selvfølge, at ingen af D. A. F.s Medlemmer kan tage Arbejde hos paagældende Mester før andet foreligger. Ligeledes vil det være i enhver ærekær Arbejders Interesse at afholde sig fra at tage Arbejde dér, saa længe Konflikten varer.

D. A. F.s Try Afdeling.
Chr. Sørensen, Formand.

Sølvbryllup.

Søndag den 16. Juni fejrer Medlem af St. Sjørup Afdeling, *S. Chr. Sørensen* og Hustru deres Sølvbryllup. Søren Chr. og Anna er et meget afholdt Ægtepar, og de vil sikkert paa Højtidsdagen blive vist megen Opmærksomhed.

Søren Kristian er en af dem, der har været med siden Fagbevægelsen begyndte, og har flere Gange været Bestyrelsesmedlem. St. Sjørup Afdeling sender hermed sin Lykønskning med Tak for godt Samarbejde, og Held og Lykke i Fremtiden. *N. R.*

En Chance for Europa

Hitler-Tyskland i Knibe.

(Finansiel Ruin, Milliardunderskud paa Statsbudgettet, overspændte Rustninger, Statskonjunkturernes Sammenbrud.)

(I. F. C.) Hitler-Tyskland har nu i over 2 Aar ført en økonomisk Politik, som for enhver Pris vil forene en med Hensyn til Tempo og Omfang uforlignelig Oprustning med den statspolitiske Opgave, under alle Omstændigheder at opnaa de absolut nødvendige Resultater paa Arbejdsmarkedet. Saafremt man vil bedømme Resultatet af denne Politik udelukkende paa Grundlag af det officielle Tysklands Statistikker og Publikationer, kan der noteres »Sejr over hele Linien«. Det er lykkedes at presse Arbejdsløshedens Milliontal betydeligt ned og opnaa langt højere Produktionstal, men samtidig er ogsaa Priserne steget og den samlede Lønsum forbleven næsten uforandret, blot med den Forskel, at den nu skal fordeles paa et langt større Antal Arbejdere. Trods dette kan man ikke benægte, at Tyskland i Øjeblikket oplever en økonomisk Opgangsperiode. Paa Hjemmemarkedet er det i Løbet af de sidste 2 Aar lykkedes at hidføre et Konjunkturopsving.

Hvad der dog ikke eller kun højst uklart fremgaar af Statistikken er den Pris, som Folket har maattet betale for den nationalsocialistiske Regerings vældige politiske Eksperiment. Besvarelsen af dette Spørgsmaal afhænger dog af den videre Udformning af det tyske Eksperiment. Dette er for Tiden det mest brændende Spørgsmaal i Tyskland. Thi Gennemførelsen af Nazisternes Konjunkturprogram har kun været muligt paa Grundlag af en Finanspolitik, der ikke i aarevis kan fortsættes paa samme har stik imod alle økonomiske Love og Maade, som det hidtil var Tilfældet. Hitler ganske hensynsløst tilført Erhvervslivet Milliardbeløb, og har lige saa lidt bekymret sig om disses Kilder som om det Spørgsmaal, hvorledes der skal skaffes Dækning for disse Beløb, om de kan forrente sig eller om de for Aar frem i Tiden vil betyde en trykkende Byrde for det tyske Erhvervsliv. Da Karakteren af de nationalistiske »Statskonjunkturer« — saaledes som de med et rigtigt Udtryk betegnes ogsaa i Tyskland — paa afgørende Maade var bestemt af Oprustningen, altsaa ved at binde kæmpemæssige Beløb i »død Kapital«, som kun i en Krig vil kunne finde sin blodige Forretning og sørgelige Rentabilitet, da Hitler endvidere har indemuret Hundrede af Millioner i ligesaa urentable Automobilveje, da Hitler desuden har fremtvungen disse »Skinkonjunkturer« (saaledes som disse i Virkeligheden maa betegnes) med Lønreduktioner og en vældig Sænkning af de tyske Arbejderes Levestandard, staar for Tiden i Tyskland det Spørgsmaal paa Dagsordenen: hvad skal der nu ske, efter at der ikke mere kan fremskaffes Milliardbeløb til tilfældige og mere eller mindre vanvittige Formaal?

Det er bekendt, at Nazisterne i deres Program allerede har strøget den Pasus, der omhandlede »Fremskaffelse af Arbejde«. Hitler har bragt for rundt 5 Milliarder »Arbejdsfremskaffelses-Veksler« i Omløb, som Rigsbanken har maattet diskontere. Der er paatvungen Sparekasserne et 500 Millioner Laan med 28 Aars Løbetid, overfor Forsikringsselskaberne paatænker man at gaa frem paa samme Maade, og Socialforsikringsinstitutionerne maa ogsaa anvende deres Overskud til Køb af Statspapirer. Jævnsides med denne Udtømning af alle den tyske Økonomis Reserver er der foregaaet en fra Maaned til Maaned forværret Valutabalance: overfor det uhyre Importbehov af Raastoffer til Rustningsindustrien stod en stadig aftagende Eksport, som tvang Rigsbanken til en nødtørftig Sikring af det vigtigste Raastofbehov gennem drakoniske Foranstaltninger paa Bekostning af Folkets Levestandard.

Hitler staar i Dag, efter et Budgetunderskud paaa mindst 3—4 Milliarder Mark alene i 1934 og med den uden fuldstændig Valutasammenbrud indtil Mulighedernes Grænse med Arbejdsfremskaffelses-Veksler fuldporoppet Rigsbank, overfor det Spørgsmaal: Fortsættelse eller Sløjfning af denne Politik? Sløjfning af Arbejdsfremskaffelses-Politiken betyder imidlertid stigende Arbejdsløshed, selv om man i Mellemtiden indfører den almindelige Værnepligt, som tilnærmelsesvis vil fjerne 1 Million unge Mennesker fra Arbejdsmarkedet. Sløjfning af denne Politik betyder Prisgivelse af alt, hvad der hidtil er betegnet som Nationalsocialismens Gerninger og Resultater.

Tiltrods herfor synes Opgivelsen af denne Politik allerede at være en Kendsgerning. Rigsbank og Industri er enige om, at det ikke er muligt at fortsætte ad denne Vej, saafremt ikke Tyskland og det tyske Erhvervsliv skal styrte i den Afgrund, foran hvilken man allerede befinder sig.

Dette er Grunden til, at Rigsbankens Vicepræsident, Dreyse, i et Foredrag, holdt for Rigsbankens Tjenestemænd — uden at blive arresteret eller anklaget for Forræderi mod Nationalsocialismen — kunde erklære, at »Rigsbank og ligeledes Rigsregeringen var bege vidende om, at saadanne Rustninger ikke var til nogen Nytte, hvis Fremstilling ikke mere gav deres Bærere den fornødne Styrke til uden Fare for et finansielt Sammenbrud at føre og bevare de tilvejebragte Vaaben«. Tydeligere har vist nok ingen førende Mand i den tyske Finansverden kunnet give Udtryk for, at Tysklands finansielle Sammenbrud staar for Døren. Tydeligere kan man heller ikke lade skinne igennem, at Tysklands Rustninger er Skyld i en eventuel kommende økonomisk Katastrofe. Tydeligere kan man heller ikke sige til Hitler, at hans hidtidige Politik ikke var »opbyggende Gerning«, men ødelæggende Vanvid. Det vil være til liden Trøst for de Mennesker i Tyskland, som i hvert Fald endnu har bevaret et objektivt Blik for den truende Fare, at den økonomiske Medarbejder ved Hitlers »Völkischer Beobachter« i en Polemik med »Frankfurter Zeitung« (som henvist til Fararne, for ikke at sige Udsigtsløsheden af »Skinkonjunkturerne«, som hidtil kun »rent teknisk« ikke havde mødt alvorlige Vanskeligheder) skriver: »Hvad vi ser, er ikke Statskonjunkturer .... Vi ser tværtimod Begyndelsen til det nationalsocialistiske Genrejsningsværk, hvis Fuldendelse vil lade dem, for hvem Kapitalismen er forbleven Idealet, gaa fra Sans og Samling«.

Men dette er netop det springende Punkt: De Mennesker, hvem den samme Naziredaktørs Frase: »Hvad der staar i de gamle nationaløkonomiske Lærebøger er os ikke helligt. Helligt er os kun Nationalsocialismen og den tyske Socialisme«, samt den hidtidige Anvendelse af denne Blanding af Evneløshed og Indbildskhed allerede har ladet gaa fra Sans og Samling, værger sig imod, at den økonomiske Dilettantisme drives til Sammenbrud.

Ganske vist bør man ikke glemme, at Modstandskræfterne mod den hidtidige økonomiske Kurs trods de indflydelsesrige Kredse, der staar bag, alligevel er svage indenfor Rammen af det nationalsocialistiske Styre og at der, trods vaagnende Fornuft og maaske netop grundet paa den økonomiske Katastrofes Nærhed, bestaar Fare for, at man som sidste Redningsforsøg søger at aabne for Krigens Ventil.

Rettidigt Forsvar er dog endnu muligt. Den ubestrideligt vanskeligeSituation for Hitler-Tyskland paalægger de andre Stater den Forpligtelse, ikke at vise sig medgørlige gennem Ydelse af Laan eller Kredit. Hitler-Tysklands finansielle og økonomiske Vanskeligheder indeholder netop Muligheden for engang for alle at uskadeliggøre Krigsfarens centrale Arnested.

Hævet Blokade.

Da Forholdene i L. M. Kiærs Kalkgrave i Kogsbølle og Taarup er bragt i Orden, er Blokaden mod ham hævet.

Viggo Heegaard, Kredsfmd.

Bemærk!

Meddelelser om Afholdelse af Generalforsamlinger og Møder, der ønskes optaget i Landarbejderbladet, og Bestillinger paa Landarbejderbladet eller Klager over Bladets Omdeling, sendes i *Landarbejderbladets Konvolutter* til Landarbejderbladets Kontor, Azaleavej 22, København, Valby.

Statsminister Staunings Grundlovstale:

En Plet, som maa fjernes fra Selvstyrets Grundlov.

Næste Aar kan Vælgerne flytte Flertallet i Landstinget. — Reaktionen lægger ud til Fordel for de frie Kræfter og Børsspillet til Skade for ærligt dansk Arbejde

I sin Tale ved Grundlovsfesten i Onsdags i Søndermarken udtalte Statsminister Stauning bl. a.:

Det vigtigste Grundlag for Landets økonomiske Liv under den af Udlandet hidførte Afspærrings- og Selvforsyningspolitik er Valutacentralen den, som kan øve fornøden Kontrol, regulere Handelen, sikre Landbrugets Afsætning og skaffe Raastoffer til dansk Industri og dermed dansk Beskæftigelse.

Højre, Venstre og andre Reaktionære førte en ondsindet, falsk Agitation igennem lang Tid. Det konservative Parti faldt fra og stemte for Loven. Venstre, Kommunister og nogle Børsstøtter, Talsmænd for de frie Kræfter, stemte imod. Og nu genoptages Agitationen. Med Aarets Udgang ophører Loven, og nu lægges der ud til Fordel for de frie Kræfter, for Spekulation og Børsspil til Skade for ærlig Produktion, ærligt dansk Arbejde. Loven har indtil nu været den vigtigste Kriselov, ganske afgørende vigtig for Landbruget og for Arbejdernes Beskæftigelse. — Og den stemmer Venstre og Kommunister imod — Reaktionen marcherer op; det er da tydeligt nok.

Af Frygt for at lade Kapitalbesiddere, Aktieejere med store Aktieudbytter og de store Formuebesiddere betale Omkostningerne ved Rentesænkning og anden Gældssanering, er Landbruget blevet snydt af det Parti, som kalder sig et Landboparti — Venstre. Dette Parti har Ansvaret for vigtige Landboloves Begravelse efter Forlig med det Konservative Parti, men i Strid med Bønders og Husmænds sande Interesser.

Arbejderne skulde betale Gildet.

Nu jamrer man over, at det kriseramte Landbrug er blevet svigtet. Rentesænkningen, som man ventede, forandrede Venstre og Landstingsflertallet til Renteforhøjelse og Tilbud om Smørordning og Kornlov har Venstre — afvist, fordi man ønsker, at Arbejderne skal betale Gildet ved en urimelig Beskatning af Margarinen. Naar Venstre ikke kan faa sin Vilje, saa svigtes Landbruget trods alle Talemaader. Og saaledes vil det gaa, saalænge det nuværende Landstingsflertal bestaar, og saalænge der er Bønder og Husmænd, som ikke forstaar, at det er Kapitalmagten, der udbytter dem, medens det er Socialdemokratiet, der vil frigøre Arbejdet for Brandskatningen og lægge Byrden paa dem, der tager Udbytte af andres Arbejde.

Husmænd og Bønder er blevet snydt af deres politiske Repræsentanter, og Arbejderne er som saa ofte før behandlet med den Ligegyldighed, som Venstre og Konservative kan tillade sig. For første Gang, siden Krisen tog Overhaand, har man nægtet Statsstøtte til kriseramte, langvarigt Arbejdsløse. Forslaget forkastedes af Landstingsflertallet. Det store Forslag om Arbejde til 30,000 Arbejdsløse — paa indskrænket Arbejdstid — har Venstre og Konservative modsat sig — fordi vi ikke vilde tillade, at disse Folk skulde have lavere Løn end Priskuranten byder. De skulde bruges som Løntrykkere til Gengæld for at faa nogle Maaneders Arbejde.

Ogsaa andre Love af lignende Art er trampet ned af den samlede Opposition, der er Reaktionens Haandlangere.

Der er Højremænd, som har Dristighed nok til at tale om evneløs Regering og evneløst Folketing, endskønt alle ved, at det er Venstres og Højres Landstingsflertal, som paa ganske usømmelig Maade standser det Arbejde, der stemmer med Vælgerflertallets Ønske og Vilje.

De overmodige Mindretalsførere for Vælgernes Domstol.

Man har koldblodigt forkastet et Forslag om Landstingets Afskaffelse. Det er den Reform af dansk Forfatningsliv, som er mest paakrævet, men selvfølgelig klamrede Mindretallet sig til det kunstige Landstingsflertal, som ikke har noget Flertal blandt Vælgerne.

Dette Flertal er imidlertid ikke længere megen Tale værd. Thi næste Aar kan Vælgerne forandre det nuværende Flertal, hvis de forstaar den Skade, som dette Flertal har forvoldt. Det er nedværdigende for det frie, danske Folk at lade vigtige politiske Anliggender være henvist til Afgørelse af et Mindretal i Folket. Denne Plet paa Selvstyrets Grundlov maa fjernes. Det nuværende Landsting er sammensat paa kunstig Maade. Det indeholder konservative Garantier, og disse var Betalingen, som vi maatte yde for at faa vedtaget den lige og almindelige Valgret. Denne Valgret gælder ogsaa til Landstinget, og nu er der gaaet saa lang Tid, saa de kunstige, konservative Medikamenter ikke virker mere, og derfor er det nu kun et Spørgsmaal om kort Tid, da Folket bestemmer, hvem der skal have Flertal i Landstinget og lade Dødsklokken lyde. De overmodige Mindretalsførere skal snart faa Folkets Dom, og det bliver ikke alene paa Landstingets Slagmark.

Harmen maa omsættes paa rette Maade.

Med de mærkeligste Begrundelser har Christmas Møller en Gang imellem fortalt, at vi skulde have Folketingsvalg, ligesom han et Par Gange om Aaret slaar fast, at Regeringen har mistet Flertallet og ikke vil kunne overleve den forestaaende Grundlovsdag. Det er dog ikke gaaet os helt galt endnu, heller ikke ved Amtsraadsvalgene, som viste en betydelig Fremgang for Socialdemokratiet ude paa Landet. Men naturligvis skal vi have Valg, naar Folkene maatte kræve det, og saa skal Folkets demokratiske Sindelag staa sin Prøve. Saa gælder det at omsætte Harme, Bitterhed og stærke Ord paa eneste rette Maade. Det sker ved at manifestere Arbejderklassens Troskab og Sammenhold, det sker ved at forøge Socialdemokratiets 660,000 Stemmer med mange Tusinde nye, og det sker ved trofast at holde sammen om det Folkestyre, der er det danske Folks velerhvervede Ret. Det er onde Tider, hvori Reaktionens hensynsløse Tale lyder, hvor Bøddeløksen opretholder en Slags Ret ude i Verden, og hvor Arbejderklassen knægtes i vidt Omfang.

Fredsløfterne svigtet.

Fredsløfterne, der blev givet efter Krigens Afslutning i 1918, er svigtet,

og nu lyder Krigstruslerne igen. Nu oprustes der for Milliarder, og nu forberedes den modbydelige Luftkrig, som er en særlig ondartet Trusel mod Folkene, selv mod de Smaa i Vuggen.

Danmark skal ikke ud i Krigseventyr og skal derfor heller ikke med i en Oprustning, der vil være uden fornuftigt Formaal. Danmark har ikke Størrelse og Evner til Deltagelse i militære og krigsmæssige Opgør. Hele det danske Folk ønsker, at vi fremdeles holder Neutralitetspolitikens Linje, og derfor gaar Vejen ikke til den Rustningsbevægelse, som desværre tyder paa Krig som i Tiden før 1914.

Vi haaber, at andre Nationer som før vil forstaa de smaa Nationers Stilling og anerkende disses Ret til at holde sig udenfor krigerske Forviklinger.

Men selv om vi ikke vil Krig, anerkender vi som før, at vi har Neutralitetsforpligtelser, at vi har Pligt til at bevogte vor Grænse og vore Farvande paa effektiv Maade og kan dermed byde Befolkningen den Sikkerhed, som vore Forhold overhovedet tillader.

Vort Ønske om Afrustning finder ikke Gehør ude i Verden i den nuværende Situation. Der synes spærret for den Afrustning, som højtideligt lovedes Verden ved Folkeforbundspagten, men vi maa ikke tabe Modet eller miste Haabet. Vi maa virke videre paa nationalt og internationalt Omraade og efterhaanden som Demokrati og Arbejderklasse ude i Verden erobrer den politiske Magt, vil Fredsarbejdet kunne forstærkes.

Paa det økonomiske Omraade foregaar stærke Brydninger, og Verden er i Færd med at antage nye Former, nye økonomiske Systemer og Metoder. Der er meget at give Agt paa for det lille Lands Befolkning, thi Begivenheder i de store Lande giver Dønninger i de smaa. Under Hensyn dertil var en forstandigere Samling i Folket end den, vi oplever, mere naturlig fremfor den Splittelse, som Separatister og formaalsløse Partidannelser fremkalder. Der var god Mening i at samarbejde paa Produktionslivets Sikring, at samarbejde for at sikre Landbruget den Overgang til ændrede Vilkaar, som maa blive den nærmestliggende Opgave, og der var Grund til at samarbejde imod Arbejdsløsheden, for Beskæftigelse af alle danske Hænder.

Saa langt i Forstaaelse og Samfundsfølelse er imidlertid hverken Venstre eller Konservative naaet, og derfor maa vi saa meget stærkere søge at fastholde Enigheden i Arbejderklassen og Samhørigheden med de mange Smaabrugere paa Landet og de mange Erhvervsdrivende i Byerne, som forlængst har indset, at det er i Samarbejde med Arbejderklassen, at en sund Samfundsudvikling maa sikres.

Slaa da Kreds, alle Smaafolk i By og paa Land. Slaa Kreds om Socialdemokrati og Folkestyre, dan Vagt og Værn imod Enevælde og Reaktion!

Leve det arbejdende Danmark, leve dansk Folkestyre, sikret i Danmarks Grundlov!

Steincke skaber Driverter —!

I Ringsted har der været holdt Møde af de sjællandske Landboforeninger. Det var en Forsamling, der efter Referatet i »Berlingske« at dømme talte særdeles mange fine Folk: Grever, Baroner og Kammerherrer marcherede frem paa Rad. Bag dem kom Proprietærer og Forpagtere, som — knapt saa fine i Titler — søgte at hævde sig ved en saa meget grovere Mund.

Grovest af dem alle var den berygtede Forpagter Branth, Juellinge. Som ved tidligere Lejligheder rettede han ubeherskede Angreb paa Socialreformen. Han fortalte, at han forgæves havde søgt at faa 10 Mand til at luge sin Roemark. Naar Forpagteren ikke havde faaet fat i disse 10 Mand, saa var det efter hans uforgribelige Mening Socialminister Steinckes Skyld, hvorefter Steincke fik følgende Omgang:

»Han skaber den ene Drivert efter den anden i dette Land! Han ødelægger baade Ungdommen og de Ældre med! Han er Skyld i, at mange Roemarker ikke bliver gjort i Stand i Sommer! Han hviler som en ond Mare over Landbruget!«

Det er ikke saa længe siden, at der fandt en offentlig Diskussion Sted mellem Forpagteren og Socialministeren. Hr. Branth havde dengang, som det er Overklassens Vane ved festlige Lejligheder, rettet en Række Beskyldninger mod Arbejderne for ikke at ville arbejde. Vor Partifælle tog Sagen op til Undersøgelse, og det viste sig at være tom Snak, taabelig Sladder, Forpagteren var kørt i Byen med.

Efter dette maa man have Lov til i saadanne Spørgsmaal at betragte denne storkæftede Forpagters Paastande som mindre troværdige, indtil der foreligger Beviser for, hvordan det forholder sig. Hvis der er overtraadt nogen Lovbestemmelse i Forbindelse med Historien om de 10 Mand til Forpagterens Roemark, ved alle, at Lovens Aand og Bogstav vil blive hævdet.

✦

Uden Hensyn til, hvor lidt eller hvor meget Sandhed der er i det enkelte fremførte Tilfælde, skal det dog med al mulig Kraft siges, at det Angreb, som derefter rettedes paa Socialreformen som Helhed og Socialministeren personlig, ligger under Lavmaalet af offentlig Debat. Selv Proprietær Tvedegaard, som var Mødets Dirigent, forstod dette og paatalte Forpagterens grove Mund.

Socialminister Steincke har gennem et Livs Indsats i offentlig Virksomhed ydet et saadant Arbejde og virket saa meget for Arbejde til andre, at den smudsige Flom fra Forpagteren fra Juellinge end ikke vil kunne tilsmudse hans Støvler. Personlig er Hr. Branth derfor uden Interesse.

Men Spørgsmaalet, om Socialreformen er Skyld i Landbrugets Arbejdsforhold, er vel værd at vie Opmærksomhed.

Det er naturligvis rigtigt, at der gennem Socialreformen er sket udvidet Adgang til Hjælp til uforskyldt arbejdsløse. Det er ogsaa rigtigt, at der ydes Hjælp til Folk, som vægrer sig ved at tage vitterlig underbetalt Arbejde. Usandhed er det derimod, at Socialreformen giver en Hjælp, der er saa stor, at den frister til ikke tage Arbejde, selv om dette ligger paa de laveste Satsers Betaling. Grov Usandhed er alle Beskyldningerne mod Socialreformen for at ville give Arbejdsløse, endsige Driverter, Mulighed for et Herreliv.

Vi kender vor Partifælle Steincke saa godt, at vi ved, at Beskyldninger af den Art i al deres Usandhed og Urimelighed dog volder ham mindre Pine end Bevidstheden om, at han ikke har kunnet skaffe al den Hjælp, som mange haardt ramte sagesløse Familier kunde have Brug for. Politiske Magtforhold og Krisens Tryk har hindret meget af, hvad der burde være gjort for mere Hjælp under Arbejdsløsheden.

✦

Naar Landbruget i denne Forbindelse anfører, at dets Lønninger er saa lave, at de ikke kan faa Arbejdere, ja, saa er det værd at notere, at netop paa Mødet i Ringsted udtalte Godsejer Lawaetz fra Kalundborg, at Landarbejderne i Danmark var lønnet saa lavt, at de var en Pariakaste. Med Rette fastslog Hr. Lawaetz, at det ikke bliver godt, før Landbruget kan betale sine Arbejdere bedre.

Men Landbrugets Vanskeligheder er hverken Hr. Steincke eller Socialreformen Skyld i. Det er Verdenskrisen, der rammer dansk som andet Landbrug. Venstre og Højre har yderligere ved

Sabotage paa Rigsdagen lagt Sten i Vejen for Hjælp til Landbruget.

Lad det imidlertid ogsaa blive sagt til Landbruget, at Befolkningen meget vel husker, at selv naar det var gode Tider for Proprietærer og Grever, saa lønnede de deres Landarbejdere usselt. Kun under haardt Pres var det muligt at opnaa Forbedringer for Muldens Mænd.

Hvis Ejerne af Landbrugets Bedrifter virkelig ønsker at finde Vej frem til Forbedring af Forholdene, da naas dette ikke ved Forsøg paa at afskaffe Socialreform og at sulte de Arbejdsløse. Vejen gaar gennem Samarbejde mellem Bønder og Arbejdere i dette Bondens og Arbejderens Land. Paa Rigsdagen var der i dens sidste Time en enkelt Venstremand, Hr. Duborg, som talte et fornuftigt Ord i denne Retning. Indtil nu har han været en enlig Svale. Men det er dog den Svale, der kan betyde Vaar, medens de grovmundede Forpagtere, Grever og Baroner blot gennem Skærpelse af de sociale Modsætninger vil gøre Arbejdet for Folkets Vel vanskeligere.

Internationales Møde i København.

Som tidligere meddelt afholdt Den internationale faglige Central i Aar sit ordinære Repræsentantskabsmøde i København. Ved Mødet var Landsorganisationerne i følgende Lande repræsenteret: Belgien, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Storbritannien, Luxemburg, Holland, Sverige, Svejts og Czekoslovakiet. Desuden deltog 2 Repræsentanter for den norske Landsorganisation.

Repræsentanterne for Landsorganisationerne i Britisk-Indien, Grækenland, Irland, Meksiko, Spanien og De forenede Stater havde sendt Afbud. Af de internationale Fagsekretariater var følgende repræsenteret: Bygnings- og Træarbejdere, Tjenestemænd, Beklædningsarbejdere, Frisører, Hattemagere, Keramikarbejdere, Næringsmiddelarbejdere, Læderarbejdere, Lærere, Malere, Kedel- og Maskinpassere, offentlige Virksomheder, Handels- og Kontormedhjælpere, Tobaksarbejdere Tekstilarbejdere og Transportarbejdere. Som Gæster deltog fra Arbejdsbureauet i Geneve dettes Direktør Butler og A. Staal. Desuden overværedes Møderne af Medlemmer af den danske Landsorganisations Forretningsudvalg samt af den danske Statsminister Stauning.

Jouhaux, Frankrig, aabnede Mødet med en kort Tale, hvori han foruden en Tak til de danske Kammerater og en Hilsen til de fremmødte Gæster, henviste til, at det var en stor Glæde for I. F. C.'s Repræsentantskab at komme til et socialistisk regeret Land, som kunde se tilbage paa en hundredaarig demokratisk Tradition.

Derefter bød Statsminister Stauning og De samvirkende Fagforbunds fungerende Formand, Chr. Jensen, de udenlandske Delegerede og Gæster velkommen til Danmark og gav et et kort Rids af den politiske og faglige Bevægelse i Danmark, hvor der er skabt et solidt Bolværk mod Kommunismens og Fascismens Fremtrængen.

De egentlige Forhandlinger blev indledet med Generalsekretærens mundtlige Redegørelse for den paa Tryk foreliggende Beretning om Sekretariatets Virksomhed samt Regnskabet og Budgetforslaget for det kommende Aar. Schevenels henviste særlig til, at der, tiltrods for, at Medlemstallet i en Række af Lande er gaaet noget tilbage, grundet paa den frygtelige Krise og langvarige Arbejdsløshed, findes en Del andre Lande, der trods Krisen kan notere en bemærkelsesværdig Fremgang. Endvidere pegede han paa, at der i en Række andre Lande er indtraadt ændrede Forhold, der muliggør en betydelig Udvidelse af I. F. C.s Virksomhedsomraade. I denne Sammenhæng omtalte han Genindmeldelsen af den faglige Landscentral i Danzig. I den følgende Diskussion deltog Kupers, Holland, Fimmen, I. T. F., Lindley, I. T. F. og Mertens, Belgien. Efter Besvarelse af en Række Spørgsmaal blev Beretningen, Regnskabet og Budgetforslaget enstemmigt vedtaget.

I Stedet for den fratrædende Revisor Kupers valgtes enstemmigt De la Bella, Holland.

Næste Punkt paa Dagsordenen var Undersekretær Stoltzs Foredrag om »Arbejderoplysning«. Forslaget om Oprettelse af en særlig Afdeling indenfor I. F. C.s Sekretariat til Fremme og Koordinering af Oplysningsvirksomheden blev enstemmigt vedtaget.

Den anden Mødedag var udelukkende helliget Behandlingen af de faglige Aktioner i de fascistiske Lande, der fandt Sted i et lukket Møde. Indleder til dette Punkt var Generalsekretær Schevenels, der aflagde Beretning om Arbejdet indenfor I. F. C.s og Fagsekretariaternes fælles Aktionsudvalg og især om Aktionen i Østrig. Beretningen affødte en levende Diskussion, hvori deltog Schorsch, Østrig, Schifferstein, Næringsmiddelarbejder, Van der Heeg, Beklædningsarbejder, Kupers, Holland, Meister, Svejts, Spiekman, Medhjælper, Fimmen, I. T. F., og Jouhaux. Efter en udførlig Drøftelse og Vedtagelse af en af Kupers stillet fortrolig Resolution vedtoges en Række organisatoriske og interne Foranstaltninger, der skal sikre Fortsættelsen af de indledte Aktioner.

Paa den tredje Mødedag overtoges Dirigenthvervet af Formanden Citrine, der nu var ankommet fra England. Ogsaa denne Dags Forhandlinger fandt overvejende Sted for lukkede Døre. Til Behandling forelaa et af de vigtigste Punkter paa Dagsordenen: »Kampen mod Fascismen«. I Stedet for Citrine holdt Hicks, England, det indledende Foredrag til dette Punkt, hvorti der endvidere forelaa en skriftlig Beretning fra Sekretariatet. Hicks redegjorde for den fascistiske Bevægelse og dennes psykologisk Momenter, samt omtalte Boykotbevægelsen mod Hitler-Tyskland, som han foreslog udvidet og skærpet. Diskussionen, som berørte og klarlagde en Række tekniske og praktiske Spørgsmaal, varede til langt hen paa Eftermiddagen. Diskussionstalere var Fimmen — I. T. F., Lindley — I. T. F., Citrine — England, Schifferstein, — Næringsmiddelarbejder, Alsing Andersen, — S. A. I., Hayday — England, og Bergman — Sverige. Diskussionen afsluttedes med Vedtagelse af en Resolution, der protesterer mod Mordet paa Fagforeningsføreren Huseman og bl. a. kræver Nedsættelse af en international Kommission til Undersøgelse af Hitler-Grusomhederne. Den af Sekretariatet forelagte Beretning om Kampen mod Fascismen blev enstemmigt vedtaget. Det paalagdes I. F. C.s Bestyrelse, foruden med S. A. I. at søge Kontakt og Samarbejde med alle Organisationer og Institutioner i det Øjemed at fremme Boykotningen mod Hitler-Tyskland.

— — —

Om Eftermiddagen havde Repræsentantskabet Direktøren for Arbejdsbureauet i Geneve, H. Butler, til Gæst. Denne holdt en Hilsningstale og fremkom med overordentlig interessante Udtalelser angaaende det internationale Arbejdsbureaus almindelige Politik og særlig vedrørende Spørgsmaalet om 40 Timers Ugen. I Tilknytning hertil holdt Mertens — Belgien, saa sit Foredrag om den kommende internationale Arbejdskonference, der bl. a. skal behandle Forslag til en Konvention om 40 Timers Ugen, Foranstaltninger til Beskyttelse for unge arbejdsløse samt Spørgsmaalet om Ferie med Løn. I den paafølgende Diskussion, som navnlig drejede sig om den af I. F. C.s Repræsentanter i Arbejdergruppen i Geneve førte Taktik, deltog Hayday — England, Tayerle-Czekoslovakiet, Kupers — Holland, Hallsworth — Medhjælper, Jouhaux — Frankrig, Citrine — England samt Mertens — Belgien.

I Slutningsmødet den 4. Dag behandledes Spørgsmaalet om Kampen mod Krigen og for Afrustning. Dette Punkt indlededes af Jouhaux, Frankrig, der i sit udførlige Foredrag slog fast, at Fagbevægelsens Bestræbelser nu som før burde tage Sigte paa at opnaa en kollektiv Fredssikring indenfor Folkeforbundets Ramme og paa Basis af Afrustning. Jouhaux erindrede om den af I. F. C. og S. A. I. i aarevis førte Aktion

for Opnaaelse af dette Maal og udtalte, at I. F. C. maatte fortsætte sine Bestræbelser for Organisering af en almindelig Afrustningskonference. Nægter Hitler-Tyskland at deltage heri, maatte det være denne Konferences Opgave at mobilisere hele Verden mod Hitler-Tyskland. Jouhaux betonede, at den mellem Rusland og Frankrig afsluttede Pagt, ligesom enhver anden Pagt, kun kunde anerkendes af den internationale Arbejderbevægelse som Afrustnigspagt. I Diskussionen udtalte Fimmen sig for en mere intensiv Antikrigspropaganda og for Udgivelse af tydelige Paroler. Endvidere talte Schorsch — Østrig, Michaud — offentlige Virksomheder, Kupers — Holland og Citrine — England, der fremkom særdeles vigtige Oplysninger om den engelske Arbejderbevægelses seneste Forhandlinger og Beslutninger vedrørende denne Sag. Paa den socialistiske Arbejder-Internationales Vegne talte Sekretær Adler.

Det vedtoges enstemmigt at bemyndige Bestyrelsen til, i Samarbejde med S. A. I. at gennemføre alle fornødne Forholdsregler for at gøre den internationale Arbejderbevægelse til Gartn for en kollektiv Sikring af Freden.

I Eftermiddagsmødet indledede Jouhaux Diskussionen om Spørgsmaalet vedrørende international faglig Samling og fremsatte en Resolution, der dannede Grundlag for den paafølgende Diskussion. Olaf Hindahl, der som Gæst repræsenterede den norske Landsorganisation paa Repræsentantskabets Møde, redegjorde kort for den norske Fagbevægelses Stilling til dette Spørgsmaal. I den højst levende Diskussion, der strakte sig over hele Eftermiddagsmødet, deltog Van der Heeg — Beklædningsarbejder, Citrine — England, Schifferstein — Næringsmiddelarbejder, Fimmen — I. T. F., Tayerle — Czekoslovakiet, Mertens — Belgien og Kupers — Holland. Behandlingen af dette Punkt afsluttedes med Vedtagelsen af en Resolution, der godkender Bestyrelsens Holdning i denne Sag og endnu engang betoner, at I. F. C. allerede gennem Beslutningen paa Repræsentantskabsmødet i Weymouth i 1934 ölart og tydeligt har givet Udtryk for sit Standpunkt.

Efter en ganske kort Diskussion om Sekretariatets Beretning om Samarbejdet med Fagsekretariaterne vedtoges et af den engelske Delegation stillet Forslag om at afholde næste Aars Repræsentantskabsmøde i Forbindelse med Fagforeningskongressen 1936 i London. Derefter sluttedes Mødet med en kort Tale af Formanden og Afsyngelse af »Internationale«.

Resolution angaaende Hitlerterroren.

»I de seneste Tider er Forfølgelser og Massearrestationer i Hitlers Tyskland tiltaget i skærpet Omfang, ganske bortset fra, at mange Tusinde Fagforeningsfolk og andre frisindede Mennesker, der har bevaret deres Overbevisning, gennem lange Tider har siddet arresteret og været udsat for de brutaleste Mishandlinger. Terrorismen er ikke blevet mildnet i Tyskland, men er yderligere skærpet. Den brutale Diktatormetode i Hitlers Tyskland fejer fra Dag til Dag mere og mere alle Love om Menneskelighed til Side.

»Den internationale faglige Centrals Repræsentantskab har afholdt Møde i København i Dagene fra den 21. til den 23. Maj, gør Offenligheden i allle Lande opmærksom paa disse Kendsgerninger. Den koldblodige, hemmelige Myrden af Fagforeningsføreren Husemann maa give hele den civiliserede Verden Anledning til at protestere imod Hitlerdiktaturet og dets Regerfingsmetoder, der har gjort Snigmord til et politisk Middel. Repræsentantskabet opfordrer alle frisindede og demokratiske Mennesker til at slutte sig til Kravet om i skærpet Form at bandlyse Hitler-Diktaturet, at forstærke Boykotningen og sætte alle Kræfter ind paa Befrielse af Fascismens Ofre.

»Den internationale faglige Centrals Repræsentantskab kræver i dette Øjemed Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af Hitlers Grusomheder. Den forsikrer tillige de tapre Mænd og Kvinder og unge Mennesker om sin varmeste Sympati i deres i deres heroiske Kamp mod Hitler-Diktaturet, appellerer til alle kraftigt at opmuntre denne Kamp og opfordrer tillige alle Tilhængeer af Civilisationen og alle demokratiske Regeringer og Institutioner til at slutte sig til I. F. C.'s Krav og under Presset af den offentlige Mening i alle Lande at bidrage til Gennemførelse af Kravene.

Resolution vedrørende Spørgsmaalet om den faglige Samling.

»I. F. C.'s Repræsentantskabsmøde i København 21.—24. Maj 1935 bekræfter den i Weymouth vedtagne Beslutning, der har følgende Ordlyd:

»Det internationale Fagforbunds Repræsentantskabsmøde 27.—29. August 1934 i Weymouth (Storbritannien) har efter en indledende Beretning af Jouhaux behandlet Spørgsmaalet om Enhedsfront og fastslaar, at Kommunisterne og den røde Fagforenings-Internationales Tilbud om Enhedsfront og Enheds-Aktion er en Manøvre og uden ærlig Vilje. Det internationale Fagforbund understreger paany, at den røde Fag-Internationale i Moskva bærer Ansvaret for Spaltningen og Svækkelsen af Fagbevægelsen gennem sin for Aar tilbage udgivne Parole om Kamp mod de frie Fagforbund.

»Det internationale Fagforbund, der siden 1919 uophørligt har kæmpet for Fagbevægelsens Enhed og i Dag anser denne Enhed for vigtigere og nødvendigere end nogensinde, ser i Det internationale Fagforbund den eneste Basis, hvorpaa Alverdens Arbejdere kan forenes. — Det opfordrer alle Arbejdere til at slutte sig til Forbundene under I. F. C. og venter — i Overensstemmelse med Enheds-Parolerne fra Moskva — at de kommunistiske Fagforbund og deres Medlemmer vender tilbage til I. F. C.-Forbundene.«

Repræsentantskabet godkender det Svar, som I. F. C. d. 2. April afgav paa de kommunistiske Forslag af 7. Marts, og erklærer:

I. F. C. er fremdeles rede til enhver Forhandling, som er gavnlig for Virkeliggørelsen af den faglige Enhed, paa Betingelse af:

a t Oprigtighed og Loyalitet er en Selvfølge ved disse Forhandlinger;

a t I. F. C., der altid er gaaet ind for Verdensproletariatets Enhed, anerkendes som Basis for Genoprettelsen af Fagbevægelsens Enhed;

a t Genoprettelsen af Fagbevægelsens Enhed som logisk Følge gør Slut paa Arbejdernes Splittelse i hvert Land.

Disse Forslag er de afgørende Betingelser for, at de Forhandlinger, der skal paabegyndes med Henblik paa Virkeliggørelsen af Arbejdernes Enhed, som er vort fornemste Maal, tillader Opnaaelsen af nyttige og varige Resultater.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Gaardene Ny og Gl. Viffertsholm (Solbjerg-Østjyll. Afd.).

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Gaardene Brahetrolleborg og Brændegaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Petersen*, Ramme.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Bygmester Karl Pedersen, Dorf. (Dorf-Ørsø Afd.).

Aaker Kommune Plantage.

Skanderborg Amt.

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Alsønderup, Helsinge-Drosselbjerg, Vester-Øster-Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Tølløse-Soderup, Blistrup, Alling-Tulstrup* og *Tamdrup Kommuner. Hjørring-Hirtshalsvejen* og *Tornby-Hirtshalsvejen.*

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som ske paa Arbejdspladsen.
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer udenfor Arbejdspladsen.
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gummivarer sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker.
Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Avertér i Landarbejderbladet!

Korte Regler
ang. Boligforhold paa Landet.

Ordinær Flyttedag for Lejeboliger paa Landet er 1. Maj.

✦

Arbejdsbetingelser kan ikke gyldig indføres i en Lejekontrakt. Enhver af Parterne kan bryde saadanne Arbejdsbetingelser uden at Lejekontrakten derved omstødes.

✦

Vederlagsfrie Tjenesteboliger, der er overladte faste Arbejdere (med Arbejde hver Dag i den aftalte Tjenestetid) skal fraviges ved Tjenestetidens ordinære Udløb.

✦

Huslejen skal altid aftales i rede Penge, i Korn eller andre Varer — ikke i Arbejdspræstationer.

✦

Lejekontrakter ang. Boliger til Husmænd og Inderster paa Landet er kun gyldige, naar de fastsætter en Opsigelsesfrist fra Ejerens Side af 6 Maaneder til en 1. Maj.

✦

En husvild Familie skal anvises Bolig af Sogneraadet i den Kommune, hvori den er blevet husvild, naar Familien er i Stand til at betale almindelig Husleje.

✦

Kontrakt om Tjenesteboligen skal altid oprettes. Er der ingen Kontrakt, kan Fraflytning tidligst forlanges efter 6 Maaneders Varsel til en 1. Maj, selv om det faste Arbejdsforhold er ophørt.

✦

Ved Arbejdsfratrædelse i Utide skal gives Arbejderen en Frist af 4 Uger, før Boligen kan forlanges fraflyttet.

HUSK
ved Flytning at meddele ny Adresse til Landpostbudet eller paa Postkontoret, derved undgaar du uregelmæssig Levering af Landarbejderbladet.

Næstelsø Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at Kontroltiden er fra 10—11 om Formiddagen og husk saa paa, at Restancefristen kun er fire Uger. **Emil Hansen.**

Rakløv Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Restancefristen kun er 4 Uger og nøje maa overholdes, da det ellers har Slettelse til Følge. Husk, at Opkræveren kun kommer en Gang om Maaneden, og at man selv maa indbetale sit Kontingent til Kassereren, hvis man ikke er hjemme. De arbejdsløse Medlemmer maa nøje overholde Kontroltiden, som er fra 9½ til 10½. Ingen bliver afkontrolleret uden for disse Tider. **Bestyrelsen.**

Sengeløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden i Sommermaanederne er fra Kl. 9 til Kl. 10. **Hans Nielsen.**

D. A. F., Roskilde Afdeling (L.).
Den nye Priskurant er nu udkommen og kan afhentes hos Formanden. NB. Husk, Restancefristen er kun 4 Uger.
Emil Hansen.

Hammer Afdeling.
Der afholdes Medlemsmøde Lørdag den 8. ds. Kl. 7½ i Hammer Forsamlingshus. Der er flere vigtige Ting at drøfte, hvorfor I alle bedes møde op. Husk Sangbogen.
J. J. Jørgensen.

Allerslev Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden fra den 15. Maj til den 15. November er fastsat til mellem Kl. 8—9, paa Lørdage mellem 15—16. Udenfor nævnte Tider kan ingen blive kontrolleret.
Bestyrelsen.

Finderup-Ørslev-Solbjerg Afdeling.
Medlemmer med over 4 Ugers Restance bør i egen Interesse se at faa betalt deres Restance, da der maaske ikke kommer nogen Opkræver, da der er Distrikter hvor der ingen Opkræver er, paa Grund af Bortrejse, og alt, hvad der er over 4 Uger, er ulovlig Restance.
Johs. Hansen.

Benløse-Bringstrup Afdeling
har afholdt Generalforsamling den 25. Maj. Formanden blev genvalgt. Som Kasserer blev nyvalgt Peter Chr. Petersen, Fælledvej, Benløse. Samtidig blev det vedtaget, at Afdelingen skal beholde Telefonen. Medlemmerne bedes betale Kontingentet til Kassereren efter ovennævnte Adresse eller til Kontorbestyreren, som ogsaa modtager Kontingent i Kontroltiden.
Bestyrelsen.

Stenmagle Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at over 4 Ugers Restance har Slettelse til Følge uden videre Varsel. Sørg for, Kammerater, at faa betalt Restancerne, da det er godt at have sin Bog i Orden, naar man bliver arbejdsløs.
Bestyrelsen.

Næstelsø-Mogenstrup Afdeling.
Arbejderpartiet afholder stor Fest og Jubilæum samt offentlig Baj paa Mogenstrup Kro 2. Pinsedag. Som Taler kommer Sofus Westergaard og en politisk Taler. Festen begynder Kl. 4. Alle faglige og politiske Foreninger indbydes med Faner.
E. Holmgren.

Vetterslev-Hømb Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at der ikke kommer nogen Opkræver og paa Grund af Sygdom indbetales Kontingent til Formanden hver Fredag Aften mellem 7—9. **Ludvig Svendsen.**

Borre Afdeling, Møen.
Verner Petersen, Albæk, er valgt til Kontorbestyrer fra den 1. Juni. Kontroltiden er fra 10—11, om Lørdagen fra 9—10. Medlemmer, som ikke betaler til Opkræverne, maa selv betale til Kassereren, og husk Restancefristen er kun 4 Uger.
Fr. Nordkvist.

Bemærk.

Tillidsmændene bedes erindre, at Landarbejderbladet ikke skal anmeldes til Medlemmer, som tilflytter fra en anden af Landarbejderforbundets Afdelinger. Saadanne Medlemmer faar nemlig Bladet leveret ved paa deres gamle Bopæl at meddele den nye Adresse til enten Landpostbudet eller paa Postkontoret.

I Fremtiden er vort Forbunds Adresse Nyropsgade 25, hvortil alle Meddelelser til Landarbejderbladet ogsaa fremtidig skal adresseres.

CLICHEERNE FRA H. Mathiesen HURTIGT - SMUKT - BILLIGT TELEFON 11900 — 7057

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 24. Fredag den 14. Juni 1935. 21. Aargang.

Vort Forbunds nye Hus indvies.

Som det forud er vore Medlemmer bekendt har vort Forbunds Hovedkontor holdt Flyttedag. Efter den mægtige Udvikling, som har fundet Sted, var Kontoret i H. C. Andersensgade blevet for trangt, det kunde ikke mere rumme den Virksomhed, som Situationen kræver.

Forbundet har derfor set sig nødsaget til at lade opføre en ny Ejendom. Indvielsen af dette vort nye Hus fandt Sted i Onsdags ved en Festlighed, hvortil var indbudt ca. 170 Repræsentanter for Arbejdsmandsforbundet, for den øvrige Fagbevægelse, for Socialdemokratisk Forbund, for Københavns Kommune og for Leverandørerne, der for det overvejende Flertals Vedkommende er kooperative Arbejderforetagender.

Alene Dansk Arbejdsmandsforbunds Hovedbestyrelse og Forbundets og Arbejdsløshedskassens Personale udgjorde hen imod 100 Deltagere og Leverandørernes Repræsentanter 28. København Kommune var repræsenteret af Borgerrepræsentationens Formand, Direktør Em. Svendsen og Borgmester Hedebol, De samvirkende Fagforbund af Næstformanden Chr. Jensen, af Thomsen og Petoletti, den københavnske Fællesorganisation af Johs. Hansen, Socialdemokratisk Forbund og Rigsdagsgruppen af Statsminister Stauning, Folketingsmændene Fr. Andersen og Alsing Andersen og af Ho-

Axel Olsen.

vedkasserer Klüwer, Oplysningsforbundet af Oluf Bertoldt og D. s. U. af H. C. Hansen.

Særligt indbudte Gæster var Enkefru Lyngsie, Dansk Arbejdsmandsforbunds eneste Æresmedlem, dets tidligere fungerende Formand Jens Larsen, Forbundets tidligere Førstesekretær, Kommunalrevisor Chr. Sørensen, og Bureauchef Oldenbroek som Repræsentant for det internationale Transportarbejderforbund, ligesom der var Repræsentanter tilstede for det norske Broderforbund. De svenske Kolleger havde meldt Forfald. Blandt andre, der havde maattet sende Afbud, var Fru Alvilda Andersen fra Kvindeligt Arbejderforbund.

Efter at Gæsterne var blevet vist rundt i Bygningen og havde beundret de mange smukke og stilfulde, lyse Lokaler, samledes de Kl. 13,30 i Tagetagen i Foredragssalen, hvor Axel Olsen bød dem alle Velkommen.

En Mærkepæl i Forbundets Historie.

Axel Olsens Tale ved Indvielsesfesten.

Denne Dag — udtalte Axel Olsen — betegner en Mærkepæl i vort Forbunds Administrationshistorie.

For 38 Aar siden begyndte Forbundet sin Virksomhed i den daværende Forbundsformands private Hjem. Der var dengang godt og vel et halvt Hundrede Afdelinger og 14,000 Medlemmer.

Da Forbundets Vækst gjorde det nødvendigt, flyttede vi til et større Kontor i Gothersgade og senere til H. C. Andersensgade Nr. 14 i Stuen. Saa kom den vanskelige Boligsituation kort efter Krigen, hvor der blev jobbet med Ejendommene, og da vi øn-

skede vort Kontor udvidet i H. C. Andersensgade, betydede Værten os, at det allersikreste vilde være, om vi købte hele Ejendommen, og dette saa vi os nødsaget til at gøre for at faa tilstrækkelig Kontorplads. Men efterhaanden som Forbundet voksede — baade hvad angaar Medlemstal og Opgaver — viste Lokalerne i Ejendommen sig mere og mere uegnede til vort specielle Brug, og Tanken om at bygge eget Hus opstod derfor ganske naturligt.

Anerkendelse af Arkitekt Keldes Løsning af Opgaven.

Det var en usædvanlig og vanskelig Opgave, der her forelaa, og det drejede sig først og fremmest om at faa en dygtig og samvittighedsfuld Arkitekt, der forstod, hvad det drejede sig om.

Vi maatte stille store Krav til Arkitekten, baade hvad angaar Husets praktiske Indretning og dets Udseende, idet det baade gjaldt om at faa Husets Indre til at svare nøjagtigt til Virksomhedens Tarv — og at faa dets Udseende til at harmonere med den alvorlige Gerning, der omfattes af denne Virksomhed — en Gerning, der jo som bekendt altid staar i Stridens Tegn. Som de Damer og Herrer vil kunne se, har Arkitekten, Hr. M. J. Kelde, løst sin Opgave paa en ganske overordentlig smuk og praktisk Maade.

Axel Olsen mindedes i varme Ord Arbejdsmændenes afdøde Fører M. C. Lyngsie, og rettede en Tak til den tilstedeværende Enkefru Lyngsie for hendes Andel i den Udvikling, der bl. a. er udtrykt ved, at Forbundet siden 1897 er vokset fra 97 Afdelinger med 14,000 Medlemmer til 1200 Afdelinger med 150,000 Medlemmer, en Udvikling, hvis Fortsættelse Forbundet har forberedt sig paa gennem Opførelsen af det nye Hus.

Vi ønsker Fremgangen fortsat, ikke alene for Arbejdsmændenes egen Skyld, men for den samlede Arbejderklasses og for hele Samfundets Skyld. Det vil efterhaanden gaa op for Arbejderne og for alle andre, at skal der gennemføres et Samfund med bedre Tilstande og Levevilkaar, kommer man ikke uden om Arbejdernes Organisationer.

— — —

Axel Olsens Tale hilstes af de Tilstedeværende med stærkt Bifald, og efter Formandens Indbydelse begav man sig derpaa til Bygningens første Sal, hvor der i det store Mødelokale var serveret Vin og Kage.

Her udtalte Axel Olsen paany sin Glæde over, at saa stor en Kreds havde efterkommet Indbydelsen til at overvære Indvielsen af Arbejdsmændenes nye Hus, og han adresserede sin Hilsen først og fremmest til Statsminister Stauning som Repræsentant for det politiske Socialdemokrati, idet han takkede Stauning for det fortrinlige Samarbejde, der altid havde været mellem denne og Arbejdsmændenes Organisation.

Staunings Tale.

Statsminister Stauning tog derefter Ordet og udtalte:

Jeg lykønsker Dansk Arbejdsmands Forbund til det nye Hus, der er et nyt Skridt frem i Forbundets betydningsfulde Arbejde.

I gamle Dage talte man om en »fjerde Stand«, de »ufaglærte« Arbejdere i Skibe, Havne og Fabriker, de, der skulde »komme efter« den øvrige Arbejderbevægelses Rejsning. I Dag er ingen i Tvivl om, at de danske Arbejdsmænd hører til den danske Arbejderstand og udgør et værdifuldt Led af den. Haandværkerne og Arbejdsmændene er som to Arme paa samme Legeme, og Arbejdsmændenes Forbund er en fast Bestanddel af Arbejderbevægelsen.

Jeg retter en Tak til Dansk Arbejdsmands Forbund — fortsatte Stauning — for dets faglige og politiske Indsats og for dets Forstaaelse af Oplysningsarbejdets Værdi, en Forstaaelse, der har fundet Udtryk i, at store Dele af det nye Hus er helliget Oplysningsarbejdet i de kommende Tider.

Jeg siger Forbundet Tak for mange Aars Samvirke. Det nye Hus opfylder ikke blot sin Bestemmelse med Hensyn til at skabe gode Kontorforhold, men bliver ogsaa en Hjemstavn for Arbejderoplysning og et Billede af det faste, sikre Led, som Arbejdsmændenes Organisation udgør i Arbejderbevægelsen. Gennem den kommende Tid vil Dansk Arbejdsmands Forbunds Opgaver utvivlsomt blive endnu mere omfattende, og i dette Hus vil Forbundet udføre et Arbejde, som jeg ønsker Lykke til i Fremtiden, til Held for danske Arbejdere.

Forsamlingen sluttede sig til Statsministerens gode Ønsker ved stærke Bifaldstilkendegivelser.

En Hilsen fra norske Kammerater.

Inden det festlige Samvær sluttede ved 14,30-Tiden, havde Formanden for den norske kemiske Industris Arbejdsmænd, Nic. Næss, Ordet for paa sit Forbunds og de øvrige norske Arbejdsmandsorganisationers Vegne at ønske til Lykke med det nye Hus, et smukt og stolt Værk af de danske Arbejdsmænds Hænder.

Den norske Kammerats Tale hilstes med stærkt Bifald.

I Aftes havde Dansk Arbejdsmands Forbund indbudt sine Gæster til Middag i Haandværkerforeningens Selskabslokaler i Dronningens Tværgade.

En ny norsk Digter.

Af **Bertel Budtz Müller.**

Paa Grundlag af en Omtale af det nye nationale Storværk i den norske Litteratur: Hans-Henrik Holms »Jonsoknat« drager Bertel Budtz Müller nogle af de mange Lighedspunkter frem, der i den mytiske folkloristiske og literære Overlevering er mellem Brødrefolkene. Det er saaledes ikke blot fælles Sprog, fælles Historie og Folkeskæbne, der knytter Norge og Danmark saa intimt sammen, men selve Blodet og Sindet og Folkesjælen i alle dens Udtryk, der er ét nordisk, enten man kalder det norsk eller dansk, enten man kalder den langbenede Spaa-Ederkop for Loye langben eller Mads Wæjjerloer.

Der gik et Sus af Glæde gennem det Norge, der er nationalt eller literært interesseret, og dette vil sige hele det norske Folk, hele den norske Offentlighed. En ny vældig Digter var opstaaet iblandt dem — Tonen var netop i denne pompøse Stil. Bladene udkom om ikke med Ekstraudgaver, saa dog med hele Sider om Bogen. Det var Hans-Henrik Holms Folkeepos Jonsoknat (St. Hansnat). Sammenligninger blev draget — den norske Grundtvig, en ny Skjald af Kraft og episk Vilje og digterisk Begavelse som de gamle Sagaers Mestre, og endelig var den Mand kommet, der i sit Geni identificerede det nye Norge med det ældgamle Norge, der bekræftede den selvfølende norske Nutid med Urfjældet i det norske Folkelynne — den norske Folkesjæl. Han led Norge hjem til sig selv.

Han samlede hele den norske Sagnverden, hele Folke-Overtroen, den naturmytiske og religiøse Folklore i et mægtigt Epos, som næppe har noget Sidestykke i den nordiske Literatur. — For Alvor gjaldede Luren mellem Fjældene ved denne Digters Fødsel.

Alene den Form, hvori Digtets første Bind, endnu mangler nogle Bind, blev udsendt af norsk Gyldendal, viser den Magt, man i Norge tillægger Værket. Dette første Bind er en statelig Bog, Haandbogsformat, fornemste Papir, tre hundrede store Sider og med det skønnest mulige typografiske Udstyr, der fuldt er værdig til at indramme baade den storslaaede Digtning og de magtfulde Illustrationer og Vignetter og Initialer, der overdaadigt smykker det. Disse er skabt af Digterens Hustru, den unge talentfulde Frøydis Haavardsholm, og er i Pagt med det mest ægte, reneste og oprindeligste i norsk Kunst. Ja — saa nøje ligger de til Teksten, at det er vanskeligt at se, om de er skabt over Digtene, eller disse er skabt over Illustrationerne.

Dette intime Samarbejde kan ikke alene forklares derved, at Hans-Henrik Holm og Frøydis Haavardsholm, altsaa er gift med hinanden — der maa være en sjælden Samstemthed i dette Kunstnerægteskab.

Norge har altsaa paa enhver Maade understreget, at der her er skabt et skelsættende Værk, en Bauta, der skal staa gennem lange Tider.

Og her i Danmark har man til Dato ikke interesseret sig for denne literære Foreteelse i vort Broderland. Det er forkert, og dobbelt forkert, fordi Værket ikke blot som en Berigelse af den nordiske Kultur og Literatur burde interessere os, men i ganske særlig Grad ogsaa, fordi det paakalder vore nationale Følelser, Ordet national brugt i dets politisk set ubesmudsede Betydning.

Det er forsaavidt et utaknemmeligt Hverv at paatage sig at introducere Jonsoknat for den danske Kulturverden. Det er maaske Grunden til, at end ikke dansk literær Kritik har fundet Bogen endnu. Den er nemlig skrevet paa det gevaldigste Norske og er som saadan uden Konkurrence den ulæseligste af alle nynorske ulæselige Bøger. Et forbandet Slid om end særdeles lønsomt selv for os, der uden fjantet national Surhed med Interesse følger Udviklingen i den nye norske Digtning.

Denne er jo spaltet i »Boulevardisterne« fra Oslo, som de rigsnorske Skribenter, dem, der staar den danske Læseverden nærmest, ikke saa lidt uartigt og hovent kaldes af de »ægtnorske« Digtere og Maalmændene. Og det hvad enten disse Digtere nu er norsk-norske, gammelnorske, nynorske, bygdenorske, rotnorske — ja — det er særdeles besværligt for en skikkelig dansk Broder at hitte rede i.

Og her kommer saa yderligere Hans-Henrik Holm med sit Norske, et Urnorsk, vredent som Fyrestammer, haardt som Gnejsen, strømmende og spillende som Elvefaldet. En tung Kølle, hamret og skaaret ud af Sagaøen og Havamaal og alle de stærke gamle nordiske Maal, men han bruger denne tunge Kølle som en Mester.

Det er en naturlig Udvikling, nøje knyttet til det nationale Liv, der som en gennem Aarhundreder opdæmmet, men nu frigjort Strøm hektisk flommer gennem norsk Væsen og norsk Digtning, og som ved sin selviske Voldsomhed kan virke chokerende paa Danskere, der har den Lykke at arbejde med, skrive og tænke paa et gammelt Kultursprog med saa faste Former, som den naturlige Sprogudvikling gennem digteriske Fornyere (som Jensen) og Talesproget nu tillader det at have.

I denne Sprogudvikling spiller ogsaa herhjemme endnu de gamle Bygdemaal, for at tale Norsk, som Jysk, men først og fremmest de moderne af den tekniske Udvikling prægede Bydialekter en stor Rolle. Ja, herfra kommer særligt og uden Angst for at sætte noget »dypt rodnationalt« til, den danske Sprogfornyelse. Ejendommelige og enlige Skikkelser i dansk Sprog som den vise Ernst Møller med sin sprogvilde Stil (i Inderstyre og Laotse-Oversættelsen) og den krampagtigt sprogrensende Sagamand Gravlund har ingen Betydning haft og vil aldrig faa det.

Hans-Henrik Holm skal selv have udtalt sig med, at hans Bog ikke bliver det, man kalder almindelig Folkelæsning, hvor uomgængelig den end bliver i norsk Kultur og Literatur. Den er ud fra denne Uomgængelighed da ogsaa trykt paa Papir, der kan vare i 1000 Aar — Optryk behøves altsaa ikke: »Ur-Holm« foreligger og bestaar! Hvornaar mon vi her i Danmark faar en Digter og et Forlag med et saadant Mod og et saadant Perspektiv?

Arbejdet er gjort. Milepælen rejst. Men Hans-Henrik Holm har, trods denne nøgterne Vurdering af sit Arbejdes manglende Evner for vid Popularitet, alligevel aabnet en Sprogkilde, hvorfra det norske Sprog gennem Ordfundene og hele Stilen vil blive overrislet og beriget. Det vil blive fæstnet til Norges Fortid og Almue, saa det kommende norske Kultursprog, enten dette nu bygger paa Maalet, det Holm'ske eller Rigsnorsk fra denne solide Grund kan udvikle sig paa Linje med de andre nordiske Kultursprog: Det flade danske, det syngende svenske eller det urnorske islandske — for atter at snakke Norsk.

Det er en Beroligelse for den Læseverden i det øvrige Norden, som sikkert længes efter at blive gjort bekendt med en Digter, hvis Fremkomst har vakt et Bjergskred af Begejstring hjemme i hans eget Land, at Hans-Henrik Holm i sin næste Bog skriver paa Rigsnorsk. Hvordan han vil klare den med »Maalmennene« Lars Eskeland, Niels Lid og vor Ven Hoprekstad bliver særdeles spændende. Thi at der med Jonsoknat ved Siden af det sproglige ogsaa rent digterisk er skabt en alvorlig Berigelse af norsk og nordisk Literatur er uomtvisteligt for enhver, ogsaa Dansker, der med Møje gennem flere Nætter, men med større og større Glæde, har arbejdet sig gennem de sproglige Røgskyer fra dette vældige St. Hansblus helt ind til de klare varme, rige og lysende Flammer.

(Fortsættes.)

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Gaardene Ny og Gl. Viffertsholm (Solbjerg-Østjyll. Afd.).

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Gaardene Brahetrolleborg og Brændegaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Petersen*, Ramme.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Bygmester Karl Pedersen, Dorf. (Dorf-Ørsø Afd.).

Aaker Kommune Plantage.

Skanderborg Amt.

Godsejer *Phillip*, Fodbygaard (Herlufsholm Afd.).

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Alsønderup, Helsinge-Drøsselbjerg, Vester-Øster-Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Tølløse-Soderup, Blistrup, Alling-Tulstrup* og *Tamdrup Kommuner. Hjørring-Hirtshalsvejen* og *Tornby-Hirtshalsvejen. Ulbølle Kommune* (Ulbølle Afdeling). *Ørsted Kommune* (et Arbejde i Henhold til Refusionsloven. Ødsted Afdeling). *Herne-Asdal Kommune* (Skærveslagning). Horne-Asdal Afdeling. *Slangerup By's Kommune* (Frederikssund Afd.). *Brenderup Kommune* (Brenderup Afdl.). *Grædstrup Kommune* (Grædstrup Afdeling).

Landboforeningerne og Landarbejderne.

Landboforeningerne har som bekendt paany beskæftiget sig med den paastaaede Mangel paa Arbejdskraft ved Landbruget. Paa de sjællandske Landboforeningers Møde i Ringsted fornylig var det paa Dagsordenen, og Drøftelsen af Spørgsmaalet optog en stor Del af Mødets Tid. Efter de Referater, Dagspressen har bragt af denne Drøftelse, har de Folk, der gav Tonen an, ikke sparet paa Sværten, naar det gjaldt om at udmale, hvor fortvivlet Situationen er for Landbruget med Hensyn til Arbejdskraft, selv den mest vaskeægte Hottentot kan ikke være sortere end de Skildringer, som her blev givet; det var i aller egentligste Forstand mørk Tale, der førtes.

Vi har i forrige Nummer af »Landarbejderbladet« givet en lille Mundsmag paa, hvad det var for Slags Kost, Deltagerne i dette Møde fik serveret.

At Forpagter Branth, Juellinge, ikke indskrænkede sig til at beklage sig selv og hans »nødstedte« Kolleger, men maatte have Luft for sin Harme og vælte en Bunke Skældsord ud over baade Arbejderne, Socialreformen og Steincke vil ikke overraske nogen, som har haft Lejlighed til at iagttage denne Mands offentlige Fremtræden. Hr. Forpagter Branth er en Arbejdsgiver af den Type, som ser den Dag for spildt, hvor han ikke har haft Lejlighed til at give en eller flere af sine Medmennesker og da især sine Arbejdere en Kinkevals, og det maa erkendes, at han har Talent for at skælde ud, men det maa samtidig ogsaa erindres, at han har mange Aars Øvelse bag sig i saa Henseende.

Om det nævnte Møde i Ringsted gælder det iøvrigt, at de Taler, der her blev holdt, baade fra Formens og Indholdets Side, kun var lutter Gentagelser, det var Opkog af Taler, som har været holdt utallige Gange før, gamle Travere, som gennem mange Aar har været præsenteret for Publikum, det var de sædvanlige Paastande, de samme Angreb paa Fagforeningstariffer og Arbejdsløshedsunderstøttelse, som vi er saa kendt med og vant til, at det næppe kan antages, de gør noget stærkere Indtryk paa Mennesker udenfor den Kreds, der dyrker dem som Specialitet.

Det synes som om Spidserne indenfor Landboforeningerne ogsaa selv har Følelsen heraf og derfor har besluttet sig til visse ekstraordinære Forholdsregler for at holde Gryden i Kog.

Som tidligere omtalt meddelte Formanden, Proprietær Jacob Tvedegaard, paa Mødet, at man indenfor de sjællandske Landboforeninger havde udsendt et Spørgeskema til Medlemmerne, for at faa konstateret, hvor galt det var fat; han oplyste, at der var udsendt 250 saadanne Skemaer til Folk, som havde averteret efter Arbejdskraft. Resultatet af denne saakaldte Undersøgelse siges at være meget nedslaaende for Landbruget. Siden det omtalte Møde i Ringsted er den ene Storagrar større end den anden staaet frem overfor Offentligheden og aflagt deres Vidnesbyrd, der naturligvis alle gaar ud paa, at Situationen ganske simpelt er katastrofal, disse Udtalelser ledsaget af redaktionelle Kommentarer er løbet og løber stadig gennem Højre- og Venstrepressen Landet rundt, disse Publikationer ligner næsten allesammen hinanden deri, at de er holdt i en vis svævende Almindelighed, de er ikke tynget af egentlig Bevisførelse; dette er maaske en Fordel, forsaavidt som det muligvis kan siges at lette Tilegnelsen af det, der fremføres, og det letter i hvert Fald ganske afgjort selve Fremførelsen, men særlig overbevisende kan det næppe paastaas, at det virker. Naar det f. Eks. oplyses, at blandt 81 Landmænd, der havde averteret efter Forkarle, fik de 20 intet Tilbud, medens de resterende 61 fik ialt 139 Tilbud, kan dette dog ikke tages som gyldigt Bevis for, at der er den Mangel paa Arbejdskraft, som man fra den Side ynder at paastaa, disse Tal viser jo dog, at der har været flere Tilbud af Forkarle end der har været Brug for. Men det svarer jo godt til, hvad vi er vant til fra den Side, og man maa være forberedt paa, at der vil blive fortsat i Fremtiden i samme Skure. Der er ingen Grund til at tvivle paa, at Landboforeningernes Spidser og deres Presse vil vedblive med at kværulere om Spørgsmaalet.

HUSK

ved Flytning at meddele ny Adresse til Landpostbudet eller paa Postkontoret, derved undgaar du uregelmæssig Levering af Landarbejderbladet.

Kommunisterne og Fagbevægelsen.

Af **Elef Mortensen.**

Vore Fagforeninger er kneblet, vor Frihed og Selvbestemmelsesret er os frastjaalet. Fagforeningernes Medlemmer er gjort til anden Rangs Borgere i det »demokratiske« Danmark —.

Arbejderne trænges gradvis tilbage af en Arbejdskøberklasse, der véd, at den fortsat kan forvente Forbundsreformisternes mest virksomme Støtte til Arbejds- og Udbytningsroens Bevarelse.

(Citat fra et af »Oktoberbevægelsen«s Opraab.)

Det raabes paa enhver Generalforsamling, hvor Kommunister er tilstede — paa Arbejdspladser — Kontrolsteder — i Diskussionerne paa Gadehjørnet hvisles det: »Reformisterne har forraadt os, de har fraskrevet os Retten til at handle selvstændig — kun gennem »Oktoberbevægelsen« og R. F. O. gaar Vejen til Redning.« —

Saa systematisk drives denne Undermineringskampagne, at selv flere af vore Folk har ladet sig lokke til at drive Agitation for den kommunistiske »Oktoberbevægelse«. Paa Møder, arrangeret af Kommunisterne, har lokale Fagforeningsledere og Medlemmer, som er Medlemmer af socialdemokratiske Partiforeninger, direkte opfordret til Tilslutning til Oktoberbevægelsen, stillet sig bag dens Krav og dermed ogsaa, omend maaske uden at tænke nærmere over det, dens Angreb paa Fagbevægelsens Arbejde. Og hvad er saa denne Bevægelse andet end et af de sædvanlige maskerede kommunistiske Forsøg paa at føre selvstændig Kamp uden om de lovligt af Medlemmerne selv valgte Ledelser, et lurvet Forsøg paa Spekulation i den almindelige Usikkerhedsfølelse, og hos den Mand, der, grundet paa Arbejdsløsheden, enten trues med at komme eller er kommet ud i økonomisk Uføre, kan en systematisk Agitationskampagne overfyldt med Løfter om al Himmerigs Herlighed finde Jordbund.

Det er naturligt, at man i en Nødsituation gør, hvad der er muligt, for at finde Vej ud af Uføret; men det er bydende nødvendigt, ja, livsvigtigt, at man nøgternt gennemtænker alle forhaandenværende Muligheder, inden man vælger den Vej, man vil følge. At man i et Øjebliks Desperation gør et Forsøg paa gennem Medlemsskab i saakaldte revolutionære Bevægelser at slaa til, kan komme til at koste Fagbevægelsen mere, end man aner, og i en Tid som denne har vi ikke Raad til

Nederlag. Og før man ved Tilslutning til »Oktoberbevægelsen« skriver under paa de uvederhæftige Angreb paa Fagforeningernes Arbejde og dets Resultater, maa man undersøge, om der findes noget som helst Grundlag for en saadan Kritik, og man vil se, at et saadant Grundlag overhovedet ikke eksisterer. Det hele er et Forsøg paa at fremkalde en Gæring, en Splittelse indenfor Arbejderbevægelsen, thi derved faar Kommunisterne først og fremmest Vind i Sejlene.

— »Vi er underkastet Statens Forgodtbefindende! Reformisterne har solgt os!« raaber Kommunisterne ved enhver Lejlighed. — Dette er en gemen Løgn, og de véd det. Naar Forholdene har gjort det saaledes, at uforstyrret Produktion er livsvigtig for Staten i Øjeblikket, saa maa det givetvis blive fordelagtigst for Fagbevægelsen at yde en Indsats for Bevarelse af Arbejdsfreden — uden at den derfor »sælger sig til Statens Forgodtbefindende«. Ved at styrke Arbejdsfreden er vi med til at opretholde Eksporten og dermed Beskæftigelsen, og hvis vi derfor begyndte en Guerillakrig med »direkte Aktion« — altsaa »de smaa raske Strejker«, som Kommunisterne tilsigter, vilde vi ikke alene skade Staten som saadan, men først og sidst os selv, og ingen saver vel godvilligt den Gren over, han selv sidder paa. —

Facit: Oktoberbevægelsens fornemste Opgave er at spekulere i Usikkerheden blandt en Del af Arbejderne — at ødelægge den Organisationsbygning, hvis Rejsning har taget over en Menneskealder — og vil, hvis det lykkes, lægge os blot for ethvert Angreb. Dette kommunistiske Foretagende bør ødelægges. Gennem vore faglige Organisationer maa vi fremføre vore Krav og Ønsker, og dér udnytte de bestaaende Muligheder for at gennemføre dem. Vi vil ikke fortsat taale, at en bestemt Klike indenfor Fagbevægelsen bestandig skal skabe Uro ved Hjælp af grundløse Paastande. Det er nødvendigt, at hvert Fagforeningsmedlem gør sit til at skabe Ro i vore Organisationer og derved bane Vejen for Fremgang, og dette sker først og fremmest ved at fjerne den Kræftsvulst, der hedder komunistisk Fagopposition.

(Efter »Socialisten«.)

Sølvbryllup.

Torsdag den 20. ds. kan Medlem af Oreby Afdeling, Michael Kollik og Hustru, Rosnæs, fejre Sølvbryllup.

Oreby Afdeling sender gennem disse Linjer Sølvbrudeparret de bedste Lykønskninger i Dagens Anledning.

Arbejdsmændenes nye Hus.

I Anledning af Indvielsen af vort Forbunds nye Hus skriver «Social-Demokraten«:

Dansk Arbejdsmands Forbund indviede i Gaar sit nye Hus. Beliggende midt i Byens Centrum, i det nye opvoksende Kvarter paa det gamle Banegaardsterræn, vil det alene i Kraft af sit markante monumentale Ydre staa som et stærkt Udtryk for Arbejderbevægelsens Kraft, i det Øjeblik Huset rejses.

For Arbejdsmændene var Dagen i Gaar en stolt Dag. Man kunde have ønsket, at deres gamle Fører, *M. C. Lyngsie,* havde levet og overværet Indvielsen. Thi egentlig er Arbejdsmændenes Organisationshistorie i Danmark et Eventyr.

I alle Lande har det voldt de største Vanskeligheder for Arbejderbevægelsen at organisere de ufaglærte Masser. Det gik forholdsvis let at samle Fagene, Tobaksarbejdere, Snedkere, Skomagere, Typografer, men alle de mange Arbejdsmænd i mange forskellige Brancher, hvorledes faa dem samlet til en Magt? Intet andet Land har til Bunds løst dette Spørgsmaal. Kun Danmark har gjort det, takket være Lyngsies enestaaende Indsats og Energi.

Han samlede Arbejdsmændene, han gav dem den Styrke, som en stærk Selvfølelse altid giver. Her er vi, Femtestanden, sagde han, og han førte sine Arbejdsmænd frem til straalende Resultater, han gjorde i Virkeligheden den Klasse, som i andre Lande mere eller mindre er en Paria under Haandværkerne, til Haandværkernes Lige, økonomisk og kulturelt.

Det har været af uvurderlig Betydning for dansk Arbejderbevægelse, at det underste Lag saaledes fra Begyndelsen har været med. Den ufaglærte Arbejder blev ikke en uorganiseret Fattigper, der stod parat til Skruebrækkertjeneste, naar Fagene gik ud i Kamp for højere Løn. Han var med, han var organiseret, og Solidariteten var hans første Bud. Den danske Arbejderbevægelse blev stærkere derved, mere homogen, ensartet, og alle Modstanderes, Arbejdsgivernes eller Syndikalisternes Forsøg paa at splitte Arbejderne var forgæves.

Maaske ligger en Del af dansk Arbejderbevægelses Styrke netop deri, at der ikke blev »nogen tilbage«, at der ikke dannedes et Pjalteproletariat, som Kapitalisme og Reaktion kunde operere med.

Danske Arbejdsmænd har i alle Aarene staaet solidarisk med den øvrige Arbejderklasse og er nu med deres 150,000 Medlemmer den største Organisation indenfor De samvirkende Fagforbund. Der er ingen Fare for, at de underste Lag, Arbejdsmændene, skal blive overset eller domineret af de Faglærte.

Snarere kunde man maaske frygte, at Arbejdsmændene med deres mægtige Medlemstal vilde øve en overvældende Indflydelse indenfor Samvirksomheden. Dog, der er ingen Fare i den Henseende, derfor er Arbejdsmændenes kloge Ledelse med Axel Olsen i Spidsen en Garanti. Om nogen forstaar Nødvendigheden af et Helhedens Synspunkt, gør Arbejdsmændene det.

Det var en stolt Dag for Arbejdsmændene i Gaar. I 1897 samledes de faa Arbejdsmandsorganisationer i hele Landet til Stiftelse af Forbundet. Da var man ialt 14,000 Medlemmer. I Dag har man mere end det tidobbelte under Fanerne, og i Gaar indviede man Landets smukkeste Fagforeningshus.

Vi ønsker Arbejdsmændene til Lykke med det nye Hus, som det staar. Roligt, monumentalt, stilfuldt, Funkis i dette Ords bedste Betydning, og vi ønsker, at Arbejdsmændenes prægtige Organisation maa trives og styrkes til Glæde for dansk Arbejderbebvægelse.

Blokader.

Der er erklæret Blokade overfor Entreprenør Jørgen Petersen, Øksendrup, i de af ham i Refsvinding drevne Grusgrave. Ingen organiserede Arbejdere kan tage Arbejde dér før anden Meddelelse foreligger.

Viggo Østergaard,
Kredsformand.

Bemærk.

Tillidsmændene bedes erindre, at Landarbejderbladet ikke skal anmeldes til Medlemmer, som tilflytter fra en anden af Landarbejderforbundets Afdelinger. Saadanne Medlemmer faar nemlig Bladet leveret ved paa deres gamle Bopæl at meddele den nye Adresse til enten Landpostbudet eller paa Postkontoret.

Kapitalrente eller Arbejdsløn i Landbruget.

I en Kronik i »Soc. Dem.« for Tirsdag den 11. Juni omtaler Redaktør I. C. Petersen de aktuelle Landbugsproblemer, Mulighederne for at gøre Landbruget rentabelt. Han nævner, at en af Vejene er at indføre færre Raastoffer til Landbruget, men saa maa Landbruget ogsaa betale en ordentlig Løn til sine Arbejdere i Stedet for at lade Kapitalen faa det hele.

Under Forhandlingen om Tillægsbevillingsloven i Folketinget forinden Rigsdagens Hjemsendelse indtog de Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Landbrugets vanskelige Stilling en fremskudt Plads, og der er ingen Tvivl om, at dette fremdeles vil blive Tilfældet i den politiske Debat saavel i som udenfor Rigsdagen.

Dr. Krag udtalte ved denne Lejlighed paa Venstres Vegne bl. a. følgende:

»De forskellige Pristal for Forbrugsvarerne, de forskellige Pristal for Import- og Eksportvarerne i dette Land former sig alle i Disfavør af Hovederhvervet, og her er det den Hovedopgave ligger at nærme disse Pristal til hinanden paa afgørende Vis, den Opgave, som hidtil er forsømt.«

Et andet Sted i den samme Tale siger Hr. Krag:

»Hvorledes vil den høje Regering tilvejebringe en naturlig Udvikling af det danske Erhvervsliv til Udligning af de forfærdelige Modsætninger mellem Indtjeningsevnen i de forskellige Erhverv, saaledes at det normale Beskæftigelsesproblem kan løses. Det er nemlig ud af denne Ulighed Beskæftigelsesproblemet vokser.«

Den konservative Ordfører, Christmas Møller, udtaler ved samme Lejlighed om det samme Problem bl. a.

»Vi siger til Regeringen, at over for den Udvikling, der findes i Landet, det Misforhold, som er mellem Indtjeningsevne i den ene og den anden Del af Landet — er det urimeligt og meningsløst, at den (Regeringen) ikke gennemfører en Række Foranstaltninger, som først og fremmest vilde betyde, at Arbejdere blev efterspurgt direkte af Landbruget og dernæst gennem Indkøb hos Handlende, gennem Bestillinger af Arbejde hos Haandværkere indirekte vilde skabe en betydningsfuld Aflastning af Arbejdsløsheden.«

Saaledes faldt ifølge »Rigsdagstidende« de to Ordføreres Udtalelser om dette vigtige Problem; og ingen vil bestride, at Problemet foreligger og i høj Grad er af Interesse for hele Samfundet og ikke mindst for Arbejderbefolkningen saavel paa Landet som i Byerne. Men man kan med Rette spørge: Hvilket Bidrag har de to Partier, som d'Hrr. Krag og Christmas Møller repræsenterer, da ydet til Løsningen af det paapegede Problem, som Regeringen jo ikke ser sig i Stand til at løse uden Venstres eller de Konservatives Medvirken?

Thi en Kornlov, hvis Betydning de Konservative stadig fremhæver, men glemte at holde fast ved, da vi havde den, og som det maaske nok vil blive nødvendigt at gennemføre paany, løser jo ingenlunde Spørgsmaalet, ja, heller ikke i Forbindelse med en Skattelettelse for Landbruget, som de Konservative og andre nok kan benytte i Agitationen, men som i bedste Fald kun kan blive et beskedent Bidrag til Problemets Løsning. Og Afskaffelsen af Valutacentralen, som Venstre har gjort til det centrale i sin Politik, vilde naturligvis, hvis denne Politik sejrede, kun gøre ondt værre, ja, ganske undergrave Mulighederne for vor Landbrugseksport, som det stadig har været og fremdeles er en Hovedopgave for Valutacentralen at værne.

Men bortset fra det utilfredsstillende eller helt forkerte og ganske ansvarsløse i Oppositionspartiernes Stilling og Agitation, og bortset fra, at disse Partier ved deres Magt i Landstinget simpelt hen har forhindret Gennemførelsen af vigtige Lovforslag, som Regeringen har forelagt og Folketinget vedtaget med det Formaal virkningsfuldt at lette Vilkaarene for Landbruget — ja, bortset fra denne Oppositionens mærkværdige Stilling, saa vil det næppe blive bestridt fra nogen Side, at de to citerede Udtalelser rører ved Kernen i det store og stadig saa aktuelle Landbrugsproblem. Der skulde blot have været noget bedre Overensstemmelse mellem d'Hrr.s Problemstilling og deres politiske Handlinger. Men naturligvis: Problemet foreligger og er aktuelt, og det kan ikke fremhæves for ofte eller understreges for stærkt, at dets Løsning vil være ikke blot i Landbrugets, men i hele Samfundets Interesse og ikke mindst i Arbejderbefolkningens saavel paa Landet som i Byerne. Thi det er naturligvis rigtigt, at en væsentlig Forbedring af Landbrugets økonomiske Stilling vil betyde bedre Lønvilkaar baade for Landmanden selv, hans Familie og Landbrugets Medhjælpere af enhver Art og dermed noget mindre Tilstrømning af Folk fra Landet til Byerne, der jo er en væsentlig Aarsag — ja, vel endda Hovedaarsagen — til Arbejdsløsheden, hvortil kommer, at større Indtjeningsmuligheder for den Million af Landets Befolkning, der er beskæftiget ved Landbruget, vil betyde større Købeevne hos denne Befolkningsdel overfor Bybefolkningens Frembringelser med deraf flydende forøgede Muligheder for Industri, Haandværk, Handel og naturligvis dermed ogsaa for Byarbejderne.

Byarbejderne kan derfor ikke være uden Interesse i, at Landbefolkningens Indtjeningsmuligheder eller Lønvilkaar forbedres, eftersom Forholdene nu engang har udviklet sig i de senere Aar.

Men Arbejderbefolkningen i Byerne har heller ingenlunde hidtil vist manglende Forstaaelse overfor de for Landbruget opstaaede Vanskeligheder, hvilket den har vist ved at give Tilslutning til Lovforanstaltninger til Støtte for Landbruget, der betød Byrder for Arbejderbefolkningen. Og der vil næppe vise sig Vanskeligheder ved at vinde Tilslutning hos Arbejderbefolkningen i Byerne til en Politik, der tilstræber at udjævne den bestaaende Ulighed i Indtjeningsmulighederne for Erhvervene, og hvor Opgaven stort set altsaa er den at stille Landbruget gunstigere. Men denne Tilslutning kan ganske afgjort kun ventes under en Forudsætning, som man skulde synes, det maatte være en Selvfølge, at Landmændene, navnlig Smaajordbrugerne og de mange, der er tynget af for stor Gæld, ogsaa maa ønske opfyldt, den Forudsætning nemlig, at Forholdene i Landbruget tilrettelægges saaledes, at de forøgede Indtjeningsmuligheder, der ved Lovforanstaltninger maatte blive givet Landbruget f. Eks. ved en bedre Stilling for dets Produkter paa Hjemmemarkedet og eventuelt ved nogen Lettelse af Ejendomsbeskatningen, virkelig kommer Landmændene og deres Familier samt Medhjælpere (Tyende og Arbejdere af alle Arter) tilgode og ikke sluges af Kapitalen i Form af Kapitalrente. Thi i sidste Fald vil de tilsigtede forannævnte Goder for hele Samfundet, som de eventuelle Foranstaltninger skulde bringe, naturligvis ikke kunnne opnaas, og den samfundsmæssige Interesse i en Landbrugspolitik af den her antydede Art vil da ikke være til Stede.

Med andre Ord: Saa længe de endnu almindeligt gældende Landejendomspriser, der jo endda viser stigende Tendens, opretholdes, og den paa Flertallet af Ejendommene for høje Gæld — Gæld, der er stiftet under andre Indtjeningsmuligheder for Landbruget end de nuværende og i Fremtiden sandsynlige — stadig almindeligvis staar ved Magt, ja, saa længe denne Tilstand opretholdes vil det ikke være muligt at skabe den fra alle Sider ønskede bedre Ligestilling mellem Landbrugernes og de øvrige Erhvervsudøveres personlige Indtjeningsmuligheder.

Landejendomspriserne og den for høje Gæld maa bringes ned — med det onde eller med det gode.

Og naar der tales om, at »de forskellige Pristal for Import- og Eksportvarerne i dette Land former sig alle i Disfavør af Hovederhvervet,« saa gaar det naturligvis ikke an at overse de Vilkaar eller Be-

tingelser, under hvilke vi nu maa sende vor fremdeles forholdsvis meget store Landbrugseksport ud i Verden — de Vilkaar, som jo er disse, at vi ikke kan sælge Landbrugsprodukter af nogen Art til noget Land uden efter Aftale med vedkommende Land, og uden at vi maa tage andre Varer i Stedet, samt at disse Varer ofte maa betales med en højere Pris, end de paagældende Varer kunde købes for, hvis vi ikke forlangte Landbrugsprodukter afsat. Naar Eksporten af vore Landbrugsvarer kun kan ske paa saadanne Vilkaar, vil det forstaas, at der maa komme et skævt Forhold mellem Pristallet for Eksport- og Importvarerne; og den Omstændighed, at disse sidste (Kul, Jern m. m.) ofte maa tages til forhøjede Priser for at bane Vej for de ellers usælgelige Eksportvarer fra Landbruget, vil jo komme til at øve Indflydelse paa Pristallet for de Forbrugsvarer, der fremstilles af de prisfordyrede Raavarer m. m.

Men det er altsaa den Modvind, der møder vore Landbrugsprodukter ude, der er Aarsagen til dette beklagelige Forhold.

Under disse Omstændigheder er det ved at blive en betænkelig Sag ikke blot for Landbruget, men for hele vort Samfund fortsat at importere Raastoffer (f. Eks. Oliekager m. m. for 65—70 Mill. Kr. aarlig) til en Landbrugsproduktion, der, som Tilfældet er for Smørproduktionen, maa eksporteres til Priser, der giver Landbruget mægtige Tab, og som desforuden bevirker forhøjede Priser paa nødvendige Importvarer for overhovedet at kunne afsættes.

Der foreligger her et rent praktisk Produktionsspørgsmaal, som Landbruget naturligvis selv maa løse, og som ingenlunde er uden Indflydelse paa det Økonomi.

Der er andre lignende Produktionsproblemer, som de ændrede Afsætningsvilkaar for Landbrugsprodukterne har skabt — men som maa løses, hvis det skal blive muligt for Landbruget at komme op paa det Indtjenings-Niveau, som maa ønskes for vort Hovederhverv.

Og saa bør Landmændene naturligvis ophøre med at lytte til falske Profeter, der desorienterer og forplumrer.

Det er dog klart, naar man fæster Blikket paa de Vilkaar, under hvilke Landbrugseksporten nu maa trykkes ud i Verden, at en Eksportpræmie for Landbrugsprodukterne, f. Eks. for Smørret, og frem skaffet som foreslaaet af L. S., ved en Afgift paa Valuta-Attesterne til store Millionbeløb, som det jo maa være hvis det skal hjælpe noget — vil komme til at virke imod sin Hensigt, idet den yderligere vil fordyre Importvarerne og dermed ogsaa de paa Basis af de fordyrede Raastoffer m. m. fremstillede hjemlige Forbrugsvarer, for hvilke Pristallene ligesom for Importvarerne vil stige, medens Eksportpræmien vil opmuntre Produktionen, der i Forvejen er for stor, og derved fremkalde yderligere Pristryk for Eksportvarerne, hvis Pristal derfor vil falde. Ad den Vej vil man altsaa opnaa yderligere at fjerne fra hinanden de Pristal, som man netop ønskede at faa til at falde nærmere sammen.

Det danske Landbrug maa drage Konsekvenserne af den ændrede Situation for sin Eksport. Dette bør ske baade for Produktionens, Ejendomsprisernes og Gældens Vedkommende.

Naar dette er sket, saa vil det næppe volde større Vanskeligheder, ifald det skulde blive nødvendigt for at bringe Landboernes Indtjeningsmuligheder paa nogenlunde lige Fod med Mulighederne i de øvrige Erhverv, at opnaa Arbejderbefolkningens Tilslutning til en Politik med dette Formaal. Men Forudsætningen er altsaa den, at Tilstanden i Landbruget er blevet en saadan, at den gunstigere Stilling for Landbruget, som man tilstræber, kommer til at give sig Udslag i bedre Løn for Arbejdet i Landbruget for alle Parter og ikke paa Grund af for høj Gæld blot kommer Kapitalen tilgode i Form af Kapitalrente.

Korte Regler

ang. Boligforhold paa Landet.

Ordinær Flyttedag for Lejeboliger paa Landet er 1. Maj.

✦

Arbejdsbetingelser kan ikke gyldig indføres i en Lejekontrakt. Enhver af Parterne kan bryde saadanne Arbejdsbetingelser uden at Lejekontrakten derved omstødes.

✦

Vederlagsfrie Tjenesteboliger, der er overladte faste Arbejdere (med Arbejde hver Dag i den aftalte Tjenestetid) skal fraviges ved Tjenestetidens ordinære Udløb.

✦

Huslejen skal altid aftales i rede Penge, i Korn eller andre Varer — ikke i Arbejdspræstationer.

✦

Lejekontrakter ang. Boliger til Husmænd og Inderster paa Landet er kun gyldige, naar de fastsætter en Opsigelsesfrist fra Ejerens Side af 6 Maaneder til en 1. Maj.

✦

En husvild Familie skal anvises Bolig af Sogneraadet i den Kommune, hvori den er blevet husvild, naar Familien er i Stand til at betale almindelig Husleje.

✦

Kontrakt om Tjenesteboligen skal altid oprettes. Er der ingen Kontrakt, kan Fraflytning tidligst forlanges efter 6 Maaneders Varsel til en 1. Maj, selv om det faste Arbejdsforhold er ophørt.

✦

Ved Arbejdsfratrædelse i Utide skal gives Arbejderen en Frist af 4 Uger, før Boligen kan forlanges fraflyttet.

Roerne skal have Kvælstof!

Efter første Hakning bør Roerne have en Portion Kvælstof.

Kaalroer og **Turnips** skal have **Kalksalpeter** eller **Sv. Ammoniak**
Runkel- og **Sukkerroer** „ „ **16 % Natronsalp.** eller **Chilesalp.** } 2 à 4 Sække pr. Hektar.

Til GRÆS, hvor Kløverbestanden er ringe, eller hvor Marken i det hele taget trænger til en Opstrammer, bør gives 2 à 4 Sække Sv. Ammoniak eller Salpeter pr. Hektar.

Det danske Gødnings-

Kompagni

HJEMMET

Danmarks populæreste Ugeblad.

Gummivarer sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker.
Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Avertér i Landarbejderbladet!

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(Medlemsantal ca. 130.000. Forsikringssum ca. 1 Milliard Kr. Reserver ca. 1,3 Mill. Kr.)
I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30.000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40.000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50.000 Kr.
I Løsøreafdelingen optages: Løsøre, saavel i Købstæderne som paa Landet.
I Tyende- og Ungdomsafdelingen optages: Ejendele indtil 2500 Kr.s Forsikringssum, uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Nørrevoldgade 16, København K. Tlf. 383.

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN"
Statsanerkendt.
Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**
Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

FRA AFDELINGERNE

Glumsø Afdeling (L.)
afholder Møde sammen med D. A. F., Glumsø Afd., paa Glumsø Hotel Onsdag d. 19. Juni Kl. 7½ til Drøftelse af en Sammenslutning af de to Foreninger. Kredsformanden vil komme til Stede. Alle Medlemmerne bedes give Møde. **Bestyrelsen.**

Everdrup Afdeling
har genvalgt Husejer Hjalmar Hansen, Everdrup, til Kontrolbestyrer. Kontroltiden er for Ugens fem første Dage fastsat til Kl. 10—11 og om Lødagen til Kl. 11—12. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden strengt overholdes, og erindres samtidig om, at Restancefristen kun er fire Uger, og at der ikke bliver udbetalt Understøttelse, ifald der mangler Mærker i Bogen. Medlemmer, som Opkræverne ikke træffer hjemme, erindres endvidere om, at de har Pligt til selv at indbetale Kontingentet til Kassereren, Vært Hans Hansen i Forsamlingshuset. Angaaende Sommerudflugten bedes man henvende sig til Bestyrelsen senest Søndag den 16. Juni.
Kr. Jensen.

Skamstrup Afdeling.
Medlemsmøde afholdes paa Mørkøv Hotel Lørdag den 15. Juni Kl. 7½, hvor alle Medlemmerne bedes møde. Samtidig gøres der opmærksom paa, at længste Restance er 4 Uger, da det ellers har Slettelse til Følge uden videre Varsel. **Aksel Jensen.**

D. A. F., Roskilde Afdeling (L.).
Den nye Priskurant er nu udkommen og kan afhentes hos Formanden. NB. Husk, Restancefristen er kun 4 Uger.
Emil Hansen.

St. Taastrup Sogns socialdemokratiske Forening
afholder ordinær Generalforsamling paa Merløse Kro Lørdag den 22. Juni Kl. 7½ Aften. Dagsorden ifølge Lovene.
Anton Wintcentsen.

D. A. F., Roskilde Afdeling (L.).
Medlemsmøde afholdes paa »Fjordvilla« Torsdag den 27. Juni Kl. 8 pr. Alle Medlemmer bedes møde. Husk Fagbogen.
Emil Hansen.

Hagested Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at over 4 Ugers Restance har Slettelse til Følge uden videre Varsel. Kontingentet indbetales hos Hans Mogensen, Hagested Huse, da der ikke kommer Opkræver mere. **Bestyrelsen.**

Næstelsø Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at Kontroltiden er fra 10—11 om Formiddagen og husk saa paa, at Restancefristen kun er fire Uger. **Emil Hansen.**

Rakløv Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Restancefristen kun er 4 Uger og nøje maa overholdes, da det ellers har Slettelse til Følge. Husk, at Opkræveren kun kommer en Gang om Maaneden, og at man selv maa indbetale sit Kontingent til Kassereren, hvis man ikke er hjemme. De arbejdsløse Medlemmer maa nøje overholde Kontroltiden, som er fra 9½ til 10½. Ingen bliver afkontrolleret uden for disse Tider. **Bestyrelsen.**

Sengeløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden i Sommermaanederne er fra Kl. 9 til Kl. 10. **Hans Nielsen.**

Allerslev Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden fra den 15. Maj til den 15. November er fastsat til mellem Kl. 8—9, paa Lørdage mellem 15—16. Udenfor nævnte Tider kan ingen blive kontrolleret.
Bestyrelsen.

Finderup-Ørslev-Solbjerg Afdeling.
Medlemmer med over 4 Ugers Restance bør i egen Interesse se at faa betalt deres Restance, da der maaske ikke kommer nogen Opkræver, da der er Distrikter hvor der ingen Opkræver er, paa Grund af Bortrejse, og alt, hvad der er over 4 Uger, er ulovlig Restance.
Johs. Hansen.

D. A. F., Egerslevmagle Afdeling.
De Medlemmer, der har Understøttelse tilgode for Ugen, bedes hente den senest Lørdag Aften. Husk at betale, naar Opkræveren kommer. Restancefristen er jo kun 4 Uger. **Frederik Jensen.**

Vetterslev-Hømb Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at der ikke kommer nogen Opkræver og paa Grund af Sygdom indbetales Kontingent til Formanden hver Fredag Aften mellem 7—9. **Ludvig Svendsen.**

Stjerne Øl
LAGER
PILSNER
&
MINERALVANDE

Billige Skjorter
svære, slidstærke, alle Størr.
Kr. 1.98
Vi garanterer Tilfredshed eller Tilbagebetaling.
Katalog sendes paa Forlangende.
Sækkelagerets Varehus,
Sct. Annæplads 10, København K.

I Fremtiden er vort Forbunds Adresse Nyropsgade 25, hvortil alle Meddelelser til Landarbejderbladet ogsaa fremtidig skal adresseres.

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET SJÆLLAND

ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 25. Fredag den 21. Juni 1935. 21. Aargang.

Arbejderne og Folkestyret

II.

(Fortsat fra Nummer 23.)

I en Række af Europas Lande er det som bekendt lykkedes Overklassen foreløbig at tilintetgøre Folkestyret. Det maa desværre erkendes, at visse Kredse indenfor Underklassen har været behjælpelig hermed. Overklassen kunde umuligt selv have besørget dette Stykke Arbejde. Selv om de store Jorddrotter allierer sig med Industriens og Handelens Matadorer, saa udgør de dog kun en Brøkdel af Befolkningen og vil aldrig imod hele den øvrige Del kunde gennemføre Kup af den Art, som har fundet Sted f. Eks. i Italien, Tyskland og Østrig. Det havde ikke været muligt for Overklassen i disse Lande at styrte Folkestyret i Grus og tage Magten saa helt og ubetinget for sig selv, som det er sket, dersom den ikke havde søgt og fundet Støtte fra andre Lejre indenfor Befolkningen. Reaktionært indstillede Kredse af Byernes Middelstand og ikke mindst af Landbostanden, indifferente Dele af Arbejderklassen har bistaaet Reaktionen i dens Ødelæggelsesværk overfor Demokratiet. I denne Forbindelse maa man ogsaa erindre, at Arbejderklassens Modstandskraft var svækket ved det kommunistiske Splittelsesarbejde. Den reaktionære Bølge, der i de senere Aar er gaaet over Europa maa i det Hele taget ses paa Baggrund af den økonomiske Krisetilstand, Verden har været ude i gennem mere end 10 Aar. Den abnormt store Arbejdsløshed, med al den deraf følgende Nød og Elendighed, ja hele den økonomiske Krisetilstand, Samfundet befandt sig i,afgav en gunstig Jordbund for den kommunistiske Splittelsesaktion, og Komunisterne betænkte sig ikke paa at udnytte Situationen. Erhvervskrisen og Arbejdsløsheden, den hele økonomiske Nødstilstand som Samfundet befandt sig i, gav man uden at blinke Socialdemokratiet Skylden for.

Socialdemokratiet havde skammeligt forraadt Arbejderklassens Interesser.

I Stedet for at rette et tilintetgørende Slag mod det kapitalistiske Samfundssystem, lod det Arbejdermasserne spænde for Kapitalismens Vogn og holdt derved Arbejderklassen nede i fortsat Trældom. Saaledes lød Tonerne fra kommunistisk Side, og mange Arbejdere lod sig forvirre af disse falske Toner og sluttede op bag de kommunistiske Partier i aaben Kamp mod Socialdemokratiet.

Det er efter den kommunistiske Teori ikke de kapitalistiske Partier men Socialdemokratiet, der er Fjenden og derfor skal bekæmpes. Ifølge denne Teori skal f. Eks. de danske Arbejdere ikke i deres Kamp for at opnaa bedre Vilkaar og retfærdigere Samfundsforhold vende sig imod Højre, Venstre og de øvrige reaktionære Partier, nej, de skal rette Kampen imod det danske Socialdemokrati.

Man skulde jo paa Forhaand tro, at enhver fornuftig Arbejder og iøvrigt ethvert fornuftigt Menneske kunde indse, at det er Galmandssnak, Udslag af en forkvaklet og forrykt Tankegang. Naar det alligevel lykkedes at faa saa mange af Arbejderne til bogstavelig talt at hoppe paa Limpinden, saa skyldes det vel nok i første Række de særlige Forhold, som Fredstraktaterne skabte i de besejrede Lande, Befolkningen i disse Lande blev af de sejrende paalagt saa svære Byrder, at den maatte segne under dem, saafremt de stillede Betingelser skulde opfyldes efter Bogstavet, hertil kom, at de nye Grænser, som blev fastsat ved Fredsslutningen, ogsaa i mange Tilfælde var vilkaarlige og uretfærdige. Hitler havde ikke faaet saa let Spil, dersom Versaillesfreden havde været anderledes.

Nu ligger Folkestyret i Kvas foreløbig i flere af Europas betydende Lande. Herhjemme har vi heldigvis formaaet at holde Reaktionen Stangen; naar vi har været i Stand til at gøre det, saa er det fordi Arbejderklassen har formaaet at bevare Sammenholdet, Kommunisterne har ikke kunnet rokke dette Sammenhold, deres Forsøg, og saadanne har det jo ikke manglet paa, er stadig tilbagevist, de Resultater, de hidtil har haft at notere, bestaar i, at de har kunnet lave noget Mudder indenfor enenkelte Fagforeninger, og at sætte to Repræsentanter ind i Folketinget og en i Københavns Borgerrepræsentation; alt til Glæde, ikke for Arbejderne, men for Arbejdsgiverne og den politiske Reaktion her i Landet. Det ubrydelige Sammenhold blandt de danske Arbejdere, fagligt som politisk, er og bliver ogsaa Bolværket mod den nazistiske Flodbølge, som vi nylig har set skylle ind over store Dele af Syd- og Mellemeuropa, uden dette Bolværk vilde Folkestyret ogsaa hos os være i den største Fare, ogsaa her i Landet har vi en Reaktion at slaas med, for hvem Tanken om at slaa Folkestyret ned slet ikke er fremmed, men som gerne saa Demokratiet sat paa Porten.

Vi er ogsaa velsignet med Organisationer og Partier af ren nazistisk Støbning, ja, vi har saagar flere, hvormange er det svært at finde Rede i, da de hver for sig gør Fordring paa at være det eneste vaskeægte, men ingen af dem lægger Skjul paa, hvad der er Hensigten, en af disse Partiers Fører, den bekendet Dr. Fritz Clausen, Borup, talte forleden ved et Nazistævne paa Fredericia Vold, efter Referaterne udtalte han, idet han truende løftede Haanden:

De, der haaner os nu, sagde han, vil

faa Brug for deres Mod den Dag, da *vi* overtager Magten her i Landet. Vi skal da vise dem, at vi ogsaa har Mod lit at *hævne* os!

Det er jo rene Ord for Pengene, den Dag, Hr. Clausens Tilhængere bliver stærke nok (det ske sent), kan alle, som har vovet at bekæmpe dem, belave sig paa en Tur i Koncentrationslejr eller det, som er værre.

Nu er der næppe Grund til at tage Dr. Clausen alt for højtidelig, han betyder heldigvis saa lidt, men der lyder ogsaa fra andre Sider Toner, med en Klangfarve, som i Realitet slet ikke afviger saa stærkt fra Dr. Clausens.

I »Jyllandsposten« for 17. Juni finder vi et Referat fra et saakaldt nationalt konservativt Stævne, som skulde være afholdt i Ræbild Bakker, men som paa Grund af Vejret maatte forlægges til Skørping Hotel; blandt Talerne ved dette Møde var Godsejer Lüttichau, Tjele, og Folketingsmanden med det stærke Navn Ole Bjørn Kraft, den første beskæftigede sig særligt med Landbrugskrisen, han udtale i dene Forbindelse bl. a.:

Landbruget er begyndt at tvivle om, at Rigsdagen er i Stand til at løse Problemet, og Taleren henstillede indtrængende, at man gik ind i et sagligt Arbejde for at genskabe Rentabiliteten. Landbruget er drevet til det yderste, og der er opstaaet Bevægelser og Tanker, man ikke hidtil har kendt. Det er den sidste Time, hvori der kan handles, ellers tvinger man Landbruget til at tage Sagen i sin egen Haand.

Som det ses en utilsløret Trusel om at gaa til Anvendelse af uparlamentariske Midler.

Ole Bjørn Kraft fandt Lejlighed til at optræde som Profet, han bebudede Socialdemokratiets snarlige Sammenbrud, og med synligt Velbehag fordybede han sig i Betragtninger over, hvad der vilde ske efter Socialdemokratiets Nederlag ved et Valg, og kom herefter ind paa Muligheden af en Samlingsregering, og tænk: han vilde ikke paa Forhaand afvise Tanken om de konservatives Deltagelse i en saadan Regering, men, tilføjede Hr. Kraft, man maa stille som Betingelse, at en saadan Regering har et Maal udenfor det rent parlamentariske. Den skal ikke dannes for blot at tilvejebringe et Flertal og redde en degenereret Parlamentarisme.

De her gengivne Udtalelser af Mænd, som begge staar tilsluttet det konservative Folkeparti, viser med tilstrækkelig Tydelighed, hvordan de Følelser er, der besjæler dette Parti i Forholdet overfor Folkestyret, der er ikke noget at tage fejl af; man ønsker det der hen, hvor Peberet gror — for at bruge et populært Udtryk —, de samme Følelser møder man endnu mere umaskeret i L. S.s Beslutning om det bebudede Bondetog til København, og de Udtalelser der i den Anledning er fremkommet i Pressen fra nogle af Bevægelsens ledende Mænd, det er ikke Regeringen eller Rigsdagen, man agter at henvende sig til, derimod er det antydet, at man vil gaa til Kongen; »Udenom den valge Folkerepræsentation«, det er Parolen. De Godtfolk, som lefler for de nazistiske Teorier, maa imidlertid vide, at den organiserede Arbejderklasse vil sætte hele sin Kraft ind paa at vogte og værne Folkestyret. Arbejderne lader sig ikke godvilligt berøve de Midler, som Folkestyret har givet os til at forbedre vore Levevilkaar og gennemføre retfærdige Samfundstilstande.

International Landarbejder-Federations 7. Kongres.

Den 2. og 3. Juli 1935 afholdes International Landarbejder-Føderations 7. Kongres i London. I. L. F. er den internationale Sammenslutning af alle frie (socialistisk orienterede) faglige Arbejderorganisationer indenfor Land- og Skovbrug og Gartneri. Den blev stiftet i August 1920 i Amsterdam. I. F. L. støtter de tilsluttede Organisationer i disses Arbejde. Endvidere søger I. L. F. at yde sin Medvirkning til Oprettelse af Landarbejderorganisationer, hvor saadanne endnu ikke findes.

Særlig Opgave tilfalder I. F. L. som Repræsentant for alle Landarbejderinteresser ved det internationale Arbejdsbureau i Geneve. Arbejdsgiverne i Landbruget søgte oprindeligt at faa Landarbejderspørgsmaal udelukket fra det Internationale Arbejdsbureaus Virkeomraade. I. L. F. protesterede herimod. Endelig blev det ved den Permanente Internationale Domstol i Haag d. 12. August 1922 udtrykkeligt fastslaaet, at Landarbejderspørgsmaal ogsaa henhører under det Internationale Arbejdsbureaus Kompetanceomraade. I. L. F. har i den derpaa følgende Tid og indtil nu Gang paa Gang benyttet Lejligheden til at bringe Landarbejderspørgsmaal frem til Behandling i det internationale Arbejdsbureau. Om det Internationale Arbejdsbureau maa siges, at det aldrig har undslaaet at yde sin Støtte. Men vi maa stedse holde os klart for Øje, at Resultaterne ved det Internationale Arbejdsbureau er afhængige Landarbejderorganisationernes Styrke i de enkelte Lande.

Det internationale Arbejdsbureau er ifølge Versailles-Fredstraktatens Afsnit XIII en Organisation, hvis enkelte Medlemmer er Staterne. Staterne træder hvert Aar sammen til Arbejdskonference .Konferencen bestaar af 2 Regeringsrepræsentanter, 1 Arbejdsgiverrepræsentant og 1 Abejderrepræsentant fra hvert Land. Konferencens Sammensætning afhænger altsaa af Arbejderbevægelsens Indflydelse (politisk og fagligt) i de enkelte Lande. Arbejdskonferencens Beslutninger bestaar i Konventioner og Henstillinger. Gennemførelsen af disse Beslutninger er atter afhængige af Arbejderbevægelsens Styrke i hvert enkelt Land.

Der er altsaa en lang Vej at tilbagelægge, inden Maalet — en Forbedring af Landarbejdernes Forhold — er naaet. Men Maalet naas kun, hvis Landarbejdernes Organisationer i de enkelte Lande er stærke, og hvis den internationale Landarbejderorganisation, I. L. F., besidder Livs- og Virkekraft.

I. L. F. har siden sin sidste Kongres i 1931 (i Stockholm) mistet nogle af sine stærkeste Medlemsorganisationer. Efter Italien har Fascismen ogsaa sejret i Tyskland og Østrig og knust Arbejdernes faglige Organisationer der. Ogsaa den spanske Landarbejderorganisation er hindret i Udøvelse af legal Virksomhed. I. L. F. vil til Trods herfor med al den Kraft, den raader over, fortsætte med at arbejde for Landarbejdernes Interesser. En stor Støtte for I. L. F. vilde det betyde, hvis de to store Fagorganisationer i England, der ogsaa arbejder for Landarbejdernes Organisering, vilde tilslutte sig I. L. F. I Øjeblikket bestaar I. L. F. af Organisationer fra følgende Lande:

Danmark:	
Landarbejdergruppen under Dansk Arbejdsmandsforbund	33.150
Dansk Gartnerforbund	2.000
Estland:	
Estnisk Landarbejderforbund	510
Holland:	
Hollandsk Landarbejderforbund	32,235
Norge:	
Norsk Skog- og Landarbeiderforbund	1.100[1])

[1]) Forbundet tæller 13.000 Medlemmer, deraf ca. 12.000 Skovarbejdere, som er tilsluttet Træarbejdernes Internationale.

Palæstina:
Jødisk Landarbejderforbund . 20.000[2])

Polen:
Polsk Landarbejderforbund .. 36.152

Skotland:
Skotsk Landarbejderforbund . 3.510

Sverige:
Svensk Landarbejderforbund . 16.553[3])

Svejts:
Gartneriarbejderne organiseret i V. H. T. L. 683

Spanien:
Spansk Landarbejderforbund . ?[4])

Ungarn:
Ungarsk Landarbejderforbund 235

Tjekkoslovakiet:
Tjekkisk Landarbejderforbund 6.000
Land- og Skovarbejderforbund (tysktalende Omraade) 3.000

I. F. L. ledes af Eksekutivkomiteen, bestaar af følgende: Medlemmer: Joseph Duncan, Skotland, Formand; P. Hiemsra, Holland, Sekretær; O. Levinsen, Danmark, og J. Kwapinski, Polen. Den tidligere Sekretær Schmidt, Tyskland, maate efter den bekendte Udvikling af Forholdene i Tyskland udtræde. Der tilkommer Kammeraterne i Holland og i Særdeleshed deres Formand Himstra Tak, fordi de i den derefter følgende Tid har gjort det muligt at fortsætte Sekretariatets Virksomhed. Det var i den første Tid ikke let, idet Arkivet og alt Materialet i Tyskland var gaaet tabt. Ogsaa Pengemidler manglede i den første Tid efter Sekretariatets Overtagelse.

Foruden de almindelige Organisationsanliggegnder vil I. L. F.'s 7. Kongres komme til at beskæftige sig med 2 særlige Spørgsmaal. Om »Landarbejderne og Landbrugskrisen« vil J. Duncan, Skotland, og om »Kollekive Overenskomser (specielt Minimallønninger fastsat ved Lov)« vil O. Levinsen, Danmark, indlede.

De i de frie, faglige Forbund organiserede Arbejdere i Skov- og Landbrug samt Gartneri ønsker, at Forhandlingerne i London fører til et godt Resultat..

[2]) 3.500 er Hustruer af de tilsluttede Medlemmer og betaler intet Kontingent.

[3]) I Sverige findes desuden et Skovarbejderforbund, hvis Medlemmer er tilsluttet Træarbejdernes Internationale.

[4]) Ifølge Meddelelser fra Spanien findes der endnu en organisatorisk Sammenslutning omfattende 40—50.000 Medlemmer.

Socialdemokratiets Kongres i Aalborg

Stort Program for Folkefesten paa Søndag, naar Kongressen aabnes.

Førstkommende Søndag aabnes Socialdemokratiets Kongres i Aalborg, og i Forbindelse dermed afholdes en Arbejder- og Folkefest, der tegner til at faa et ualmindeligt stort Omfang. Ikke alene vil Partifæller strømme til fra det egentlige Nordjylland, der bliver ogsaa Tale om stor Tilslutning fra hele Nørrejylland, og endnu længere borte fra arangeres Ekstratog til Aalborg.

Festen vil ogsaa blive enestaaende flot og storstilet. Processionen, som uden Tvivl bliver den største, der nogensinde er set i Nordjylland, tager Kl. 14 Opstilling paa Banegaarspladsen, og efter en kort March gennem Byens nye, brede Gader sluttes der op i Kildeanlægget. Denne smukke Bypark, der saa ofte har vakt Fremmedes Beundring vil denne Gang blive Rammen om Partiets Folkefest. Den kan rumme de første 50.000 Menesker, da der bliver indlagt saa kraftige Højttalere, at intet Ord vil gaa tabt for Tilhørerne, ligegyldig hvor de opholder sig i Anlægget. Der tales fra Terrassen ved Pavillonen, men Talerne vil kunne høres fuldkommen tydeligt i alle de yderste Kroge, idet Højttalerne bliver spredt rundt i Anlægget.

Foruden Statsminister Stauning vil der blive talt af en Hollænder, en Belgier, en Svensker samt Folketingsmedlem, Fru Helga Larsen.

En Udflugt til den nordjyske Reviera.

For at Kongresdeltagerne ogsaa kan faa noget af den ejendommelige nordjydske Natur at se, har »Nordjyllands Socialdemokrat« Tirsdag den 25. inviteret Kongressen paa en Køretur til Vesterhavet. Turen foregaar i Omnibiler, og der køres direke til Blokhus og derfra langs Stranden til Løkken. Denne to Mil lange Strandtur er saa ejendommelig, at dens Mage ikke findes i hele Europa, og Deltagerne fra det hele Land vil formentlig herfra tage en god Erindring med hjem. Ved Ankomsten til Løkken Strand vil andre af Arbejdernes Virksomheder traktere med forskellige Forfriskninger.

D. s. U.s Landsstævne i Aalborg.

Danmarks socialdemokratiske Ungdom har i Aar planlagt to Landsdelsstævner. Det ene afholdes i Roskilde den 29.—30. Juni. Det andet Landsdelsstævne, der arrangeres for de jydske Afdelinger, finder Sted i Aalborg den 22.—23. Juni og falder saaledes sammen med Festlighederne ved Aabningen af Socialdemokratiets Kongres i Aalborg.

Der synes at være stor Interesse for Deltagelse i denne Foranstaltning i mange jydske D. S. U.-Afdelinger, og der er næppe Tvivl om, at der vil blive en smuk og beydningsfuld Ungdomsgruppe i den samlede Partidemonstration Søndag Eftermiddag.

De unge Socialdemokrater indkvarteres i Telte. Søndag Formiddag benyttes til Besøg i forskellige større Virksomheder i Aalborg, og Eftermiddagen og Aftenen anvendes til Deltagelse i den store Demonstration og Folkemødet, som finder Sted i »Kilden«. Søndag Aften arrangerer Ungdommen et Fakkeltog, der afsluttes i »Kilden« som en Hyldest til Socialdemokratiet. Ved Fakkeltogets Afslutning taler D. S. U.s Forbundsformand, H. C. Hansen, og Undervisningsminister Borgbjerg.

Bemærk.

Tillidsmændene bedes erindre, at Landarbejderbladet ikke skal anmeldes til Medlemmer, som tilflytter fra en anden af Landarbejderforbundets Afdelinger. Saadanne Medlemmer faar nemlig Bladet leveret ved paa deres gamle Bopæl at meddele den nye Adresse til enten Landpostbudet eller paa Postkontoret.

I Fremtiden er vort Forbunds Adresse Nyropsgade 25, hvortil alle Meddelelser til Landarbejderbladet ogsaa fremtidig skal adresseres.

Mulighederne for 40 Timers-Ugen.

Hovedkasserer Hans Jacobsen, De samv. Fagforbund, skriver i det følgende om det i hele Verdens Arbejderklasse aktuelle Problem.

Spørgsmaalet om en radikal Forkortelse af Arbejdstiden er affødt af den økonomiske Verdenskrise i alle Lande med den katastrofale Arbejdsløshed i Følge for at bringe de Arbejdsløse tilbage til Produktionen. Sagen er først rejst paa international Basis af Den internationale faglige Central paa en Kongres i Stockholm 1930 og gentaget ved senere Møder.

I den internationale Arbejdsorganisation i Genéve forelaa der i Fjor et Forslag til Konvention om 40 Timers Ugens Gennemførelse i Almindelighed, der dog ikke blev vedtaget. Paa Konferencen i Aar ligger igen Forslag til Behandling, denne Gang dog begrænset til offentlige Arbejder, Jern-, Staal- og Kulindustrien, og Flaskeproduktionen i Glasindustrien.

Danmarks Krav.

For Danmarks Vedkommende er Kravet officielt rejst paa De samvirkende Fagforbunds Repræsentantskabsmøde den 20. Maj 1932. I den vedtagne Beslutning nævnes foruden ovenstaaende ogsaa Krav om Overarbejdsbegrænsning, Forbud mod Dobbeltbeskæftigelse for enkelte Personer, Forlængelse af Skoletiden samt Igangsættelse af offentlige Arbejder i videst mulig Udstrækning.

Om Lønkompensation siges det, at Arbejdernes Realløn saa vidt muligt maa bevares, og at ved Gennemførelsen af 40 Timers Ugen, der jo som nævnt for 8 Timers Dagens Vedkommende ogsaa vil øve gunstig Indflydelse paa hele Samfundet, maa alle Samfundslag bringe de nødvendige Ofre, f. Eks. ved Rente-, Avance- og Huslejenedsættelse.

Det er nu snart 3 Aar siden, denne Beslutning blev vedtaget, og det maa erkendes, at det ikke er meget, der er gennemført heraf.

Den største Del af de opstillede Krav maa gennemføres ad Lovgivningens Vej, og herpaa er der jo ogsaa gjort adskillige Forsøg af de Ministerier, de paagældende Spørgsmaal sorterer under, men da vi savner den fornødne politiske Magt, idet der jo i Landstinget skal 3 politiske Partier til for at gennemføre noget, er det meget lidt, der er kommet ud af de forskellige forelagte Lovforslag til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Paa ét Omraade, nemlig Igangsættelse af offentlige Arbejder, er der dog sket noget betydende, idet der er bevilget over 500 Millioner Kr. til Grundforbedrings- og Vejarbejde m. m., men herudover er egentlig kun nævneværdig Loven om Ungdomsarbejdsløsheden, i Følge hvilken der efter Arbejdsdirektoratets Meddelelser af 20. April er beskæftiget 589 Personer. Her skal altsaa fremskaffes forøget politisk Indflydelse.

Arbejdsgivernes Modstand.

Saafremt der var nogen Forstaaelse for Spørgsmaalets Løsning tilstede hos Arbejdsgiverne, var der Mulighed for at komme et langt Stykke Vej frem; men denne Forstaaelse savnes fuldstændig. Ved de Forhandlinger, der har været ført mellem de to Hovedorganisationer, har Arbejdsgiverne erklæret sig som absolute Modstandere af enhver Arbejdstidsnedsættelse, selv om en saadan vilde kunne ske uden nogen som helst Lønkompensation. Selv en Begrænsning af Overarbejde, f. Eks. ved den saakaldte Afspadsering, modsætter man sig i Almindelighed. I Bryggeriindustrien er der dog opnaaet en faglig Overenskomst om Fritid for Overarbejde, som har haft meget heldige Virkninger.

De faglige Organisationer har indtil nu ikke villet tage nogen Kamp paa Arbejdstidsnedsættelsesspørgsmaalet, men har ment at tjene Arbejdernes Sag bedst ved at koncentrere sig om at afslaa Arbejdsgivernes Angreb paa Lønningerne, som det jo ikke har manglet paa, siden den økonomiske Krise for Alvor satte ind.

Nedsættelse af den ugentlige Arbejdstid til 40 Timer viser sig, naar man kommer Spørgsmaalet paa nærmere Hold, at være af en meget kompliceret Natur, det frembyder en Række Vanskeligheder, hvoraf jeg vil nævne nogle af de vigtigste. En generel Løsning af Spørgsmaalet paa én Gang lader sig af forskellige Aarsager vanskeligt gennemføre.

Det fremgaar saaledes af Arbejdsløshedsstatistiken for den 20. April i Aar, at der den Dag fandtes 79.514 Arbejdsløse i 70 Arbejdsløshedskasser, hvilket er 20,2 pCt. af samtlige Forsikrede. Procenten ligger dog højst forskellig. I 40 af Arbejdsløshedskasserne er der under 15 pCt., og af disse under 10 pCt. i 26, og af disse igen 9 med under 5 pCt., hvoraf den laveste er helt nede paa 0,3 pCt. Til den anden Side findes Arbejdsløshedsprocenten paa over 34, og det tiltrænges formentlig ingen nærmere Forklaring, at Betingelserne og Begrundelsen for en Arbejdstidsnedsættelse af Hensyn til Arbejdsløsheden ligger højst forskellig.

2-Holds-Drift vil have Betydning.

Af andre Forhold, der spiller ind her, er jo ogsaa de større eller mindre Vanskeligheder, der er ved at overflytte Arbejdskraft fra et Fag eller Branche til andre Fag eller Brancher. Det kan ogsaa faa stor Betydning for Gennemførelsen, om der er Mulighed for Etablering af 2-Holds-Drift, eller om det for at opretholde eller udvide Produktionen er nødvendigt at fremskaffe større Lokaler, flere Maskiner o. s. v.

Det sidstnævnte Spørgsmaal om Muligheden for Etablering af 2-Holds-Drift spiller ogsaa en Rolle, naar man tænker paa Kompensationsydelsen for Løntabet, og herunder kommer ogsaa dette, at Arbejdslønnen jo spiller en højst forskellig Rolle som Andel i det færdige Produkt. For visse Varer andrager Arbejdslønnen kun nogle faa Procent, medens den for andre andrager over Halvdelen af det færdige Produkts Fremstillingspris. Ogsaa de forskellige Industriers uensartede økonomiske Bæreevne vil spille en Rolle. Det er saaledes klart, at Mulighederne for en fuldt tilfredsstillende Ordning af Kompensationsproblemet ligger højst forskellig. Her maa findes Veje frem til en Løsning, der forhindrer væsentlige Fordyrelser af Varerne, naar de udbydes til Salg, da det ellers maa befrygtes, at Forbruget gaar ned, og Formaalet med det hele: Arbejdsløshedens Bekæmpelse, ikke bliver opnaaet.

Men Sagen paatrænger sig stærkt. Den nuværende Tilstand med fra en Femtedel til en Trediedel af Arbejderne uden Arbejde kan ikke opretholdes som varig Tilstand, selv om det skulde blive muligt at fremskaffe forbedrede Understøttelsesforhold for de Arbejdsløse.

Varig eller midlertidig Foranstaltning?

Der er forøvrigt endnu et Spørgsmaal, nemlig: »Skal det, vi foretager os, være beregnet paa en varig Tilstand eller som midlertidige Foranstaltninger?« Her er det min Anskuelse, at den tekniske Udvikling sammen med andre Ting har haft til Følge, at det ikke vil være muligt at komme op paa normal Beskæftigelse med den hidtidige Arbejdstid.

Til Slut vil jeg nu pege paa, at der jo kan gaas mange Veje til Arbejdstidsnedsættelse foruden de allerede nævnte, og der kan nævnes mange Variationer: Færre Antal Timer hver Dag, eller maaske en Dag mindre om

Ugen, f. Eks. to sammenhængende Fridage i Forbindelse med Søndagen, Weekend, Indførelse af flere Fridage og længere Ferier. Men ogsaa hvad Formerne angaar, vil man blive nødt til at tilpasse sig efter Forholdene i de enkelte Fag.

Underholdningen af en Arbejdsløs koster Samfundet direkte ca. 800 Kr. aarligt. Disse Midler maa kunne anvendes paa en bedre Maade, nemlig til Forebyggelse og Ophævelse af Arbejdsløsheden.

Det af Socialministeren nedsatte Arbejdsløshedsraad har i en Betænkning af 14. Marts 1934 givet en detailleret Fremstilling af hele Spørgsmaalet, der konkluderer i en stykkevis Løsning uden fuld Lønkompensation som det eneste for Tiden opnaaelige.

De her fremdragne Vanskeligheder for en generel Løsning maa ikke bidrage til at svække Interessen for Sagen, og egentlig synes jeg ogsaa, at Paapegningen af, at der findes saa forskelligartede Midler og Former, maa virke stimulerende for Gennemførelsen af Arbejdsløshedens Bekæmpelse og Afskaffelse.

Men det er nødvendigt at skabe Forstaaelse for, at Sagens Løsning, navnlig hvis der ikke sker noget paa samme Omraade i andre Lande, er vanskelig at bringe til en tilfredsstillende Løsning.

Nye Ansigter i Folkethinget.

Ved et kommende Folketingsvalg vil en Række nye Ansigter rykke ind i Folketinget som vort Partis Repræsentanter, idet en Række ældre Partifæller ikke har ønsket at blive opstillet mere, og der er desuden sket et Par Dødsfald i indeværende Periode. Saa vidt det kan ses paa nuværende Tidspunkt, vil der i de Kredse, der anses for sikre for vort Parti ske følgende Ændringer:

I Københavns 15. Kreds rykker Partisekretær Hedtoft--Hansen ind i Stedet for Forretningsfører Fr. Andersen; i Næstved Kredsen vil Journalist Viggo Nielsen afløse Folketingsmand N. Andreasen; i Nakskov Kredsen træder Sekretær i De samvirkende Fagforbund Knud V. Jensen ind i Stedet for Folketingsmand Bresemann; i Frederikshavns Kredsen afløser Forretningsfører Chr. Christiansen, A. O. F., Folketingsmand Chr. Ludvigsen, og i Aalborg vestre Kreds vil Redaktør Bollerup-Madsen blive valgt som afdøde Folketingsmand Gerh. Nielsens Efterfølger. Endvidere vil Folketingsmand Gustav Pedersen, som allerede er indtraadt i Tinget som Suppleant, blive afdøde Folketingsmand J. P. Olufsons Efterfølger i Mariager Kredsen; Journalist Holger Eriksen vil afløse Folketingsmand P. Kammersgaard i Aarhus' søndre Kreds, og Redaktør Rich. H. Jørgensen bliver Folketingsmand L. Rasmussens Efterfølger i Fredericia Kredsen.

Den østrigske Arbejderbevægelse er ikke knust.

Der udfoldes baade fagligt og politisk et stærkt og virkningsfuldt Arbejde.

Da Reaktionen i Østrig ved Hjælp af Kanoner og Maskingeværer havde besejret Arbejderne i den Borgerkrig, som ikke Arbejderklassen, men Overklassen havde iværksat, troede man fra den Side aabenbart, at nu var Arbejderbevægelsen knust for bestandig. Nu var Godsejerne og Storborgerskabet igen blevet Landets eneraadende Herskere, de troede at de nu var færdige med Socialdemokratiet og Fagforeningerne og for Fremtiden kunde ride den høje Hest og holde de østrigske Arbejdere nede. Men der er allerede nu Tegn, som tyder paa, at de har taget grundigt Fejl, der fremkommer jævnlig i Pressen herhjemme Meddelelser om, at den østrigske Arbejderbevægelse, selv om den er henvist til at føre en Slags underjordisk Tilværelse, ikke destomindre stadig lever videre og fører en meget intensiv Virksomhed.

»Social-Demokraten« i København bragte saaledes følgende Interview med en ung, østrigsk Partifælle.

— — —

København har i disse Dage Besøg af en 23-aarig østrigsk Partifælle, der deltager i den socialdemokratiske Agitation, som, trods al Forfølgelse, foregaar i Østrig. Det er et Arbejde »under Jorden«, et vanskeligt og farefuldt Arbejde, men det vil af vor unge Partifælles Udtalelser ses, at der trods alt arbejdes energisk.

Af forstaaelige Grunde kan vi ikke nævne vor unge Partifælles Navn.

— Ikke mindst i det sidste halve Aarstid har der været arbejdet meget energisk i Østrig af Socialdemokratiet — fortæller han —, og naar det kan lade sig gøre, skyldes det ikke mindst, at Befolkningen er imod den siddende Regering, ja, er det i saa stor en Maa-

Som det vil være kendt fra Dagspressen har i en stor tysk Ammunitionsfabrik fundet en frygtelig Eksplosionskatastrofe Sted, hvorved mange Hundrede Mennesker blev dræbt. Fabrikken, som var beliggende i en Forstad til Wittenberg, og en Mængde andre Bygninger blev lagt i Ruiner. Det er denne Begivenhed, der har inspireret Oskar Hansen til nedenstaaende, gribende Digt.

I Wittenberg i Sachsenland, der er en Grav at skue.

I Wittenberg i Sachsenland
der er en Grav at skue —
et Helvedsbrøl og Baal og Brand,
saa brast Fabrikens Bue,
og der steg Smertensraab og Skrig.
Saa bærer man de knuste Lig
ud i den lyse Sommerdag —
men atter toner Stemplers Slag,
Fabriken stilner ikke.

I Wittenberg i Sachsenland
der vokser nye Grave,
der ligger knuste Mand ved Mand
i Dødens stille Have.
Men feberhed Fabriken gaar
for nye Suk og nye Saar,
for nye vilde Smertensskrig,
for nye blodig-knuste Lig.
Fabriken stilner ikke.

I Wittenberg i Sachsenland
der drøner Hjul og Remme,
og lytter Du — Du høre kan
jo Krigens hæse Stemme.
Et Brag fløj i et kort Sekund
den hele vide Verden rundt,
et Varselsraab i Somrens Vind,
ak, naaed' det til Hjertet ind,
saa stilned' Døds-Fabriken.

Oscar Hansen.

lestok, at jeg, hvis der blev Valg i Dag, ikke tror, at Regeringen vilde faa mere end ca. 15 pCt. af Stemmerne.

— Det er farligt at arbejde mod den siddende Regering?

— Ja, man har skabt et System af meget strenge Straffe. Blot det at uddele en socialdemokratisk Løbeseddel eller Avis takseres til 5 Aars Tugthus.

— Og I har alligevel Aviser?

En Masse Aviser.

— Ja, og det endda ikke saa faa, og nogle af dem med store Oplag. Den gamle socialdemokratiske Avis »Arbeiter-Zeitung« udkommer stadig. Den er dog nu kun Ugeblad, men trods det, at den fordeles hemmeligt, er dens Oplag det største, noget Blad har i Østrig, heri altsaa indbefattet de Diktatur-Aviser, der har Lov til at udkomme. Foruden denne Avis har de gamle Fagforeninger hver sit Tidsskrift, de socialdemokratiske Studenter har et eget Blad, de unge Socialdemokrater ogsaa, der udgives et Blad for Funktionærer, Schutzbund har sit eget Blad, og forresten har Partiet foruden Ugebladet »Arbeiter-Zeitung« ogsaa et Maanedsblad, og alle disse Blade fordeles altsaa ved et Organisationsapparat, der er bygget hemmeligt op. Og set i Forhold til, hvad der arbejdes, er det egentlig faa Folk af vore, Politiet har faaet snuset op. Saa stærkt er Sammenholdet og saa god Organisationen.

— Hvorledes arbejdes der ellers udover Udgivelsen af Blade?

— Det kunde man faa et lille Billede af, hvis man havde set, hvad der blev gjort 1. Maj. Paa denne Dag blev der Østrig over uddelt ca. 1 Million Løbesedler og Tusinder af ganske smaa Sedler. Parolerne paa disse var bl. a.: »Vi kommer igen« og »Den 1. Maj forbliver rød«. Ogsaa ved Ophængning af store Transparenter blev der arbejdet. F. Eks. da et Regiment Soldater fra en af de store Kaserner skulde marchere ud i Gaderne, saa de paa et Hus lige overfor Kasernen et stort Transparent »Leve den røde 1. Maj«. Der blev ogsaa arrangeret en Masse, i Wien over 100, saakaldte »Lynmøder«. Disse Møder foregaar paa den Maade, at en Del Mennesker pludselig kaldes sammen, der holdes en Tale paa et Par Minutter, maaske synges der en Sang, og saa opløses Forsamlingen igen lige saa hurtigt, som den er samlet.

— Arbejdes der sammen med Kommunisterne?

— En Overgang havde de unge Socialdemokrater en Samarbejdskomité, og ogsaa Schutzbund havde et vist Samarbejde, men det er ophævet nu.

— Og Nazisterne?

— Der er ikke Tvivl om, at de har taget en Del af de Bønder, der før stod om Regeringen. Jeg vil bedømme Stillingen saaledes, at Socialdemokratiet stadig har ca. 40 pCt. af Befolkningen, Nazisterne 25—30 pCt.

Vor unge Partifælle slutter med at fortælle, at Arbejderne ikke vil ind i de fascistiske Fagforeninger og kun gaar derind, hvis de trues til det. Et andet Træk giver han fra Wien i Dag: Naar Socialdemokratiets tidligere Borgmester, Seitz, gaar Tur gennem Byen, hilses han ofte med: Der er Seitz, vor Borgmester.

—en.

Løbende Konflikter og Blokader.

Godsejer Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup.

Proprietær Hasling, Frederikseg, Herlufmagle.

Forpagter Abel, Gl. Lellinge pr. Køge.

Proprietær Nielsen, Ellegaard, Kolind.

Skarnæs, Kolind.

Gaardene Ny og Gl. Viffertsholm (Solbjerg-Østjyll. Afd.).

Godsejer A. Rejmann, Stensbygaard.

Gaardene Brahetrolleborg og Brændegaard.

Oudrup Andelsplantage, Vesthimmerland.

Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, for Dræningsarbejde i Roskilde Amt.

Murer Morten Jordansen, Vrejlev.

Murermester Engelund, Vraa.

Murermestrene E. Fjordside, Bonnet og *M. Petersen*, Ramme.

Bygmester Anton Nielsen, Brønderslev.

Bygmester Karl Pedersen, Dorf. (Dorf-Ørsø Afd.).

Aaker Kommune Plantage.

Skanderborg Amt.

Godsejer *Pille*, Fodbygaard (Herlufsholm Afd.).

Hastrup Vejmaterialefabrik (Fabrikant Ejner Jensen, Hastrup pr. Præstø).

Vognmand og Entreprenør *Lars Chr. Larsen*, Romdrup Kær (Klarup Romdrup Afd.).

Endvidere overfor følgende Kommuner: *Alsønderup, Helsinge-Drøsselbjerg, Vester-Øster-Hassing, Hvirring-Hornborg, Ravnkilde, Tølløse-Soderup, Blistrup, Alling-Tulstrup* og *Tamdrup Kommuner. Hjørring-Hirtshalsvejen* og *Tornby-Hirtshalsvejen. Ulbølle Kommune* (Ulbølle Afdeling). *Ørsted Kommune* (et Arbejde i Henhold til Refusionsloven. Ødsted Afdeling). *Herne-Asdal Kommune* (Skærveslagning). Horne-Asdal Afdeling. *Slangerup By's Kommune* (Frederikssund Afd.). *Brenderup Kommune* (Brenderup Afdl.). *Grædstrup Kommune* (Grædstrup Afdeling).

En ny norsk Digter.

Af **Bertel Budtz Müller.**

(Fortsat fra sidste Nummer.)

»I den norske Folkedigtning føler vi som særligt fremtrædende Drag: Folkelynnets sunde Sans, kjølige Objektivitet, »mandige likevegt«, men ogsaa dets Motsætnings Rigdom, med de braae Kast, med Kæmpetag i Rykk, og lange Loner imellem, en massiv og spænstig Kraft, med tunge Fotsteg, med udpræget Dragning mod det stærke, brede, storlinjede, glimtvis ogsaa, som en Undertone, Kvindens og Sommervindens milde Ynde, en Indbildningskraftens Vælde, som tilskærer Fantasiens Vidundere med illuderende Virkelighedssans — til en Slags overnaturlig Naturlighed, et Væld af Fynd af uforfærdet Humor, af træfsikker Ironi, en stærk typedannende Evne, kraftige, enkle, stundom urolige Linjer, en dugfrisk, altid enkel, af og til massiv Stil, og sidst, men ikke mindst, en episodisk springende Fremstilling, impressionistisk, med kraftig episk dramatisk Præg, bent paa, Handlingens Højdepunkter Side om Side, som en blaanende Rad af Fjeldtoppe — alt andet i Dis og Skodde — overladt til den udfyldende Fantasi .... Den Dag Folkevisen er gaaet ind i vort Aandsliv, som Eventyrerne er det, den Dag vil ikke alene øge den nationale Fond i vor Kultur, den vil gyde nyt Liv i »store Følelser«, oprindelige Instinkter, som har været med til at bygge Folkekarakteren op.«

Ja — naar man som stilfærdig Dansker et Øjeblik beundrende har trukket Vejret efter denne »massive Stil«, saa ægte præget af drabelig norsk Appetit, konstaterer man, at Hans-Henrik Holm nu tredive Aar efter har gjort dette Arbejde. Han har netop indbygget hele den norske, og maaske man allerede tør sige, den fællesnordiske Folkevise i norsk Literatur gennem sit vældige Digterværk. Og man forstaar langt bedre de kolossale helsidede Avisoverskrifter, hvormed Norge hilser sin »nye Storskjald« velkommen.

Han slæber frem i Dagslyset hele det skjulte Liv, der yrer og myldrer paa Bunden af det norske Almueliv, som dette ytrer sig gennem Sagn, Folkevise, Overtro. Han gaar under det, opløser Symbolerne i alt dette Troldtøj, Huldrevæsen og grusom Middelalderromantik med Galge, Kirke, Bøddel og Præst fra Skov, Mose, Udmark, Hede, Flod, Vandfald, hele den rige og vældige norske Naturs Indslag paa det indeklemte Almuesind i de afstængte Dale og Bygder.

Jeg tør næsten ikke hviske Ordet Freud i disse »Storskove i norsk Literatur«, for ikke at faa Troldene over

mig, men Holm psykoanalyserer netop disse gamle Sagn og Symboler af seksuel Værdi, og han gør herved hele dette, man skulde tro, for vor Tid revnende ligegyldige Middelalder- og Almuestof til moderne Digtning.

Det er en knivskarp Hjerne af 1934, drevet af et sundt og tyrestærkt Hjerte med Folkets aartusindergamle, men evigt unge Blod pulserende gennem sig, der her har sat sig for at skrabe Mugget i den folkelige Overlevering af Digtning, Vise, Eventyr og det øvrige Middelalderstof ved at klarlægge de seksuelle og Livsrædslens Symboler og derigennem bekræfte vor stærke Tid til Fortiden, til vor Urtid, Urstoffet i det folkelige. Vi er tværs over Aarhundrederne et Blod — de og os — lærer denne Digter os, men vi véd en Del mere, derfor skræmmer det ikke længere. Det er denne Modernitet, der hæver dette Digterværk himmelhøjt over hele det øvrige Læs af Gen- og Efterdigtning af den folkelige literære Fortid og Overlevering i Norge som i det øvrige Norden, og som bekræfter det digteriske Geni, der her saa skønt og storslaaet manifesterer sig.

Handlingen i Jonsoknat er lige saa enkel, som den er genialt ligetil: to unge Mennesker Bjug og Gjyvi fra en af Dalbygderne gaar en Aften ind gennem Skoven og over Moser og Myr til Stævne ved St. Hansblusset, og om dem og enkelte Skikkelser ved Blusset og det voldsomme Liv om dette ud over Natten grupperer sig saa gennem Sagn, Vise og Tale hele Fortidens myldrende Liv med Trolde, Huldrer og hvad nu alle disse Symboler kaldes, enten de er Udtryk for Seksuallivet, Rædslen for Naturen eller det grumme farlige Liv i det hele taget.

Holms Indlevelsesevne er lige saa stor som hans Viden, hvad enten det gælder det sproglige, det folkloristiske, arkæologiske, botaniske — ja — en imponeret norsk Anmelder mener, der er Grundlag for 7 — syv — Doktordisputatser i lige saa mange Disciplíner. Men det der giver den umiddelbare Glæde af ganske uspidsfindig Art, er de klingende og klare Vers, hvorpaa Værket er skrevet, det Talent, hvormed han ruller sine Billeder op omkring de enkelte Grupper. Her hæver sig over de andre Digtene om Sveinung Vreim, der blev Troldkvinden Gusi Grytedals Elsker. Men en raa og blodrig Kraft, mildnet af skønne Vers, der bringer Frødings dejlige En morgondrøm i Erindring, men langt voldsommere og med en erotisk detailterel Appetit, der faar Læseren til at snappe efter Vejret, og som da ogsaa har rystet gamle Lars Eskedal, skildrer han Elskovsmødet mellem disse to. Her rejser Kønnene sig nøgne mod hinanden blottet for Symboler og lyrisk Overbrodering, men i stramme Vers, der køligt, men en Kulde, der svider, gør rede for dem begge — hver for sig og i Sammødet og i Opløsningen og Udviklingen af deres Forhold.

Bissekræmmeren og Elgjægeren Sveinung Vreim ligger i hede, unge Drømme og synger den gamle »Sæje«, som det hedder paa Jysk, om »Loye — Loye langben« — eller, som Verset hedder paa Jysk, og det siges, mens man tager den langbenede Edderkop »Mads Wæjjerloer« (Opilio Phalangium for at sige ham paa Latin: Spaa-Edderkoppen) ved det ene Ben:

Mads — Mads Wæjjerloer
sig mæ, hwor mi kjærrest bor
ellers taer a dit høwwer loer.

Og saa vinker »Mads« med ét af de lange Ben i den Retning, hvor Kæresten bor. Og »Loye — Loye langben« viser saa blandt de mange Drømmebrude Sveinung hen til Gusi, der bliver hans Skæbne, som han bliver hendes. Hun forløses ved ham, som Kristenmand: ho fylgde sin fyrre belar mot saleheims syskinsal — under kristen klokkeklang og præstetale.

Skrevet paa opgravede gamle jyske Dialekter og Gloser vil en dansk Wulborgawten af et digterisk Geni af Holms Karat blive en fuldkommen Parallel til Jonsoknat. Urstoffet: Visen, Overtroen, Symbolerne er de samme — saa vist som den jyske »Aamand« er en sand Broder til Nøkken i de rivende norske og svenske Floder.

Og denne Aabenbaring af »det skjulte Norge« som identisk med et forglemt Danmark af kun videnskabelig Betydning paa det folkloristiske og literære Museum, der aander ud af Hans-Henrik Holms store Folkedigtning fra hver Side af Bogen, den Bekræftelse af samme Nød og Fryd i Livet, udtrykt gennem de samme Symboler i dansk og norsk Almue gennem Vise, Sagn og Overtro har altsaa for dansk Tænksomhed virket ganske imod den norsk-norske nationale Selvhævdelses Hensigt mod yderligere Isolering fra det øvrige Norden.

I Stedet for at staa adskilt i et til Tider fra den ene Side lidt krampagtigt venskabeligt og broderligt norsk-norsk og dansk-dansk Folk, viser Jonsoknat os som en Enhed i Væsen og Sind, som et dansk-norsk Folk, der nærmer sig mere og mere hinanden, jo længere vi graver ned i Sindet og i Fortiden.

Skagerak har ikke skilt det nordiske Folk stærkere end Bælterne. Der er derfor al god Grund, selv om det næppe endnu kan ske uden Protest, dette »skjulte Norge« har været alt for interessant et Objekt for Skrivefærdigheden og den nationale Selviskhed paa begge Kyster af Skagerak til at paabegynde Likvideringen af hele Problemet. Hans-Henrik Holms Digtning er sikkert Afslutningen — Højden er naaet — Bunden er skrabet.

Paa Grundlag af Fortiden og Almuesindet, kan ikke skabes Adskillelse end ikke Afstandtagen mellem dansk og norsk. Dette kan kun en Fremtid skabe ved bevidst Arbejde. Men et saadant Fremtidsperspektiv er lige saa ønskværdigt, som det uden Spor af Tvivl er usandsynligt og umuligt.

Roerne skal have Kvælstof!

Efter første Hakning bør Roerne have en Portion Kvælstof.

Kaalroer og **Turnips** skal have **Kalksalpeter** eller **Sv. Ammoniak** | 2 à 4 Sække
Runkel- og **Sukkerroer** „ „ **16 % Natronsalp.** eller **Chilesalp.** | pr. Hektar.

Til GRÆS, hvor Kløverbestanden er ringe, eller hvor Marken i det hele taget trænger til en Opstrammer, bør gives 2 à 4 Sække Sv. Ammoniak eller Salpeter pr. Hektar.

Det danske Gødnings-Kompagni

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som ske paa Arbejdspladsen.
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer udenfor Arbejdspladsen.
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gummivarer sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker.
Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Avertér i Landarbejderbladet!

Brorup-Valby Afdeling (L.).
Medlemmer, som kunde ønske at komme med paa Udflugt engang midt i Juli Maaned, bedes henvende sig paa Kontoret, Kalundborgvej 82. **Magnus Heidelback.**

Ørsted (Sjæll.) Afdeling (L.)
afholder ekstraordinær Generalforsamling Fredag den 28. Juni Kl. 7½ paa Havdrup Hotel (lille Sal). Dagsorden: Behandling af faglig Kritik. Kun gyldig Medlemsbog giver Adgang til Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. NB. Medlemmerne bedes huske, at Restancefristen kun er 4 Uger og herefter vil de blive slettet med mindst 8 Dages Varsel. **Bestyrelsen.**

Hvidovre-Valby Afdeling
afholder Medlemsmøde i Malermester Hansens Lokaler, Brøndbyvester, Onsdag den 26. Juni Kl. 20. Til dette Møde indkaldes specielt de i Afdelingens vestlige Omraade beskæftigede Medlemmer. Dagsordenen er: Priskuranten og Agitationen. Medlemmer af Herstedvester og Glostrup Afdelinger, som er beskæftiget ved Landbrugsarbejde indenfor samme Omraade, indbydes. NB. Der er sendt Indbydelse til de paagældende Afdelingsformænd. Fagbogen forevises ved Indgangen. **Bestyrelsen.**

Hastrup-Særløse Afdeling.
Medlemmerne gøres herved opmærksom paa, at Indbetalingen af Kontingent er hver Fredag Aften fra 7—8 hos Kontorbestyreren og Kassereren. **Bestyrelsen.**

Benløse-Bringstrup Afdeling.
Ekstraordinær Generalforsamling afholdes paa Hotel »Tokio« i Ringsted Søndag den 30. Juni Kl. 10 Form. Dagsorden: Valg af Formand og Eventuelt. **Bestyrelsen.**

Magleby (Møen) Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Tirsdag den 25. Juni Kl. 7½ i Høje Møns Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Mød nu alle, da der er vigtige Ting for, og Jens Hansen kommer til Stede. **Chr. Malthesen.**

Næstelsø Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at Kontroltiden er fra 10—11 om Formiddagen og husk saa paa, at Restancefristen kun er fire Uger. **Emil Hansen.**

D. A. F., Roskilde Afdeling (L.).
Den nye Priskurant er nu udkommen og kan afhentes hos Formanden. NB. Husk, Restancefristen er kun 4 Uger.
Emil Hansen.

Bjergsted-Bregninge Afdeling
afholder Udflugt til Høve Strand Søndag den 7. Juli a 2 Kr. pr. Deltager. Medlemmer, som ønsker at deltage, maa henvende sig til Bestyrelsen inden den 27. Juni.
Bestyrelsen.

Hvidovre-Valby Afdeling.
Medlemmerne erindres om den 4 Ugers Restancefrist og da vi jo nu staar foran et Kvartalskifte, maa al skyldigt Kontingent være Kassereren i Hænde senest den 1. Juli for at undgaa Slettelse. Husk, Kontoret er aabent hver Fredag fra Kl. 19—21.
Bestyrelsen.

St. Taastrup Sogns socialdemokratiske Forening
afholder ordinær Generalforsamling paa Merløse Kro Lørdag den 22. Juni Kl. 7½ Aften. Dagsorden ifølge Lovene.
Anton Wintcentsen.

Hagested Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at over 4 Ugers Restance har Slettelse til Følge uden videre Varsel. Kontingentet indbetales hos Hans Mogensen, Hagested Huse, da der ikke kommer Opkræver mere. **Bestyrelsen.**

Sengeløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden i Sommermaanederne er fra Kl. 9 til Kl. 10. **Hans Nielsen.**

Allerslev Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden fra den 15. Maj til den 15. November er fastsat til mellem Kl. 8—9, paa Lørdage mellem 15—16. Udenfor nævnte Tider kan ingen blive kontrolleret.
Bestyrelsen.

Finderup-Ørslev-Solbjerg Afdeling.
Medlemmer med over 4 Ugers Restance bør i egen Interesse se at faa betalt deres Restance, da der maaske ikke kommer nogen Opkræver, da der er Distrikter hvor der ingen Opkræver er, paa Grund af Bortrejse, og alt, hvad der er over 4 Uger, er ulovlig Restance.
Johs. Hansen.

Rakløv Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Restancefristen kun er 4 Uger og til Formanden hver Fredag Aften mellem 7—9. **Ludvig Svendsen.**

HUSK

ved Flytning at meddele ny Adresse til Landpostbudet eller paa Postkontoret, derved undgaar du uregelmæssig Levering af Landarbejderbladet.

Billige Skjorter
svære, slidstærke, alle Størr.
Kr. 1.98
Vi garanterer Tilfredshed eller Tilbagebetaling.
Katalog sendes paa Forlangende.
Sækkelagerets Varehus,
Sct. Annæplads 10, København K.

Korte Regler
ang. Boligforhold paa Landet.

Ordinær Flyttedag for Lejeboliger paa Landet er 1. Maj.

✦

Arbejdsbetingelser kan ikke gyldig indføres i en Lejekontrakt. Enhver af Parterne kan bryde saadanne Arbejdsbetingelser uden at Lejekontrakten derved omstødes.

✦

Vederlagsfrie Tjenesteboliger, der er overladte faste Arbejdere (med Arbejde hver Dag i den aftalte Tjenestetid) skal fraviges ved Tjenestetidens ordinære Udløb.

✦

Huslejen skal altid aftales i rede Penge, i Korn eller andre Varer — ikke i Arbejdspræstationer.

✦

Lejekontrakter ang. Boliger til Husmænd og Inderster paa Landet er kun gyldige, naar de fastsætter en Opsigelsesfrist fra Ejerens Side af 6 Maaneder til en 1. Maj.

✦

En husvild Familie skal anvises Bolig af Sogneraadet i den Kommune, hvori den er blevet husvild, naar Familien er i Stand til at betale almindelig Husleje.

✦

Kontrakt om Tjenesteboligen skal altid oprettes. Er der ingen Kontrakt, kan Fraflytning tidligst forlanges efter 6 Maaneders Varsel til en 1. Maj, selv om det faste Arbejdsforhold er ophørt.

✦

Ved Arbejdsfratrædelse i Utide skal gives Arbejderen en Frist af 4 Uger, før Boligen kan forlanges fraflyttet.

CLICHEERNE FRA H. H. Mathesen HURTIGT - SMUKT - BILLIGT TELEFON 11900 — 7057

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.

LANDARBEIDERBLADET SJÆLLAND

ORGAN FOR DE ORGANISEREDE LANDARBEJDERE

Nr. 26. Fredag den 28. Juni 1935. 21. Aargang.

Farvel — og god Dag igen!

Med dette Kvartalskifte staar vi overfor en Nyordning af vort Medlemsblad, en Ordning, som er nødvendiggjort af den Sammenslutning, der fandt Sted ved vor sidst afholdte Kongres.

Fra 1. Juli er altsaa den Enhed med Dansk Arbejdsmands Forbund, som var Sammenslutningens Hensigt og Forudsætning, ogsaa fuldbyrdet for de respektive Medlemsblades Vedkommende, idet Landarbejderbladet fremtidig indgaar som en Del af Arbejdsmændenes Fagblad.

Et Afsnit i den Del af Agitationen for Organiseringen af de mange, mange Tusinde Arbejdere omkring i Landkommunerne, der udførtes gennem Landarbejderbladet, er afsluttet og et nyt indledes.

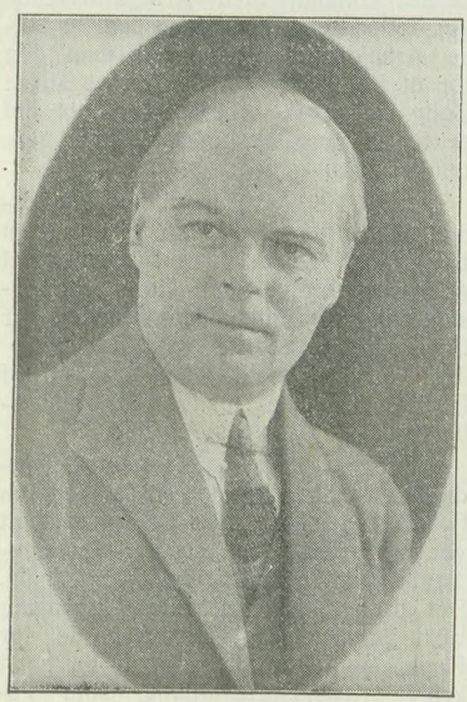
Tiden, som svandt.

Den 2. Juli 1915 udkom første Nummer af Landarbejderbladet, det har altsaa netop i disse Dage været Talerør for Landarbejderbevægelsen i 20 Aar, saaledes som denne i 1915 fandt sit Udtryk i det nystiftede Landarbejderforbund.

Paa den stiftende Kongres i Foraaret 1915 vedtog man, at Forbundet skulde have et officielt Organ, det skulde være et Ugeblad, og det skulde tilstilles samtlige Medlemmer gratis. Det var forsaavidt en temmelig flot og, man kan sige, dristig Beslutning, eftersom Forbundet ikke raadede over Midler af nogen Art, og da mindst af alt Pengemidler. — Forbundet var egentlig kun en lille Kreds af væsentlig unge Mennesker, der var besluttede paa at vilde gaa ind i et Arbejde for at bringe Organisationen ud paa Landet og dermed rejse Landarbejderne af den Fornedrelsestilstand de befandt sig i, saavel økonomisk som i alle andre Henseender.

Nogle Betragtninger ved „Skiftedagen".

Af Redaktør Marius Olsen.

Landarbejderforbundets mangeaarige Formand, Oscar Levinsen.

Naar der alligevel kunde træffes en saadan Beslutning, og naar det blev muligt at realisere den, saa kan vi takke det danske Socialdemokrati herfor, og herigen i første Række Statsminister Stauning, som personlig deltog i Kongressen, det var i høj Grad den Forstaaelse af Sagen, som satte os i Stand til at tage Arbejdet op, og gennemføre det.

Socialdemokratiet bekostede baade Forbundets og Landarbejderbladets Start. Der blev i Løbet af Sommeren 1915 iværksat en omfattende Agitation, som Partiet betalte, som resulterede i Oprettelse af en Mængde Afdelinger, navnlig paa Øerne, men Jylland fulgte hurtigt efter, og inden Aarets Slutning var der tilvejebragt en Organisation. Landarbejderbladet blev hermed efterhaanden en stadig Gæst i flere og flere fattige Hjem Landet over, dets Oplag voksede Aar for Aar, ja, man kan godt sige Uge for Uge, og naaede inden dets Inddragelse op paa over 30,000 Eksemplarer.

Tiden, der kommer.

De 20 Aar, hvor Landarbejderbladet har været vort Forbunds Organ, udgør et særdeles frugtbart og udviklingsret Afsnit i Landarbejderbevægelsens Historie; vi har i disse 20 Aar oplevet at se Landarbejdernes Organisation blive en Kendsgerning, det har kostet

(Fortsættes Side 4.)

Væk med Kontraktsystemet!

Landarbejdernes Muligheder for at udnytte deres Organisations Slagkraft ved Iværksættelse af Arbejdsstandsning, naar Forhandlingens Vej ikke længere viser sig farbar, hæmmes, for ikke at sige umuliggøres, meget ofte af den Omstændighed, at saa at sige enhver Landejendoms Arbejderstab for en større eller mindre Dels Vedkommende bestaar af Folk, der personlig har bundet sig til Fæstemaal, der skal opsiges med 3 Maaneders Varsel, som Regel enten til 1. Maj eller 1. November. Det siger sig selv, at en Strejke, der kun kan iværksættes med et Varsel af 3 Maaneder og til 2 bestemte Terminer i Aaret, paa Forhaand maa miste sin Slagkraft. Arbejdsgiveren har i Mellemtiden været i Stand til at gardere sig paa en saadan Maade, at han, den Dag Strejken skulde blive effektiv, med Sindsro kan se de gamle Arbejdere forlade Pladserne. Nye Folk staar parat til at indtage disse.

Hver Gang vi i Organisationen staar overfor Spørgsmaalet om at etablere en Strejke paa en Landbrugsbedrift, mødes vi af Kontraspørgsmaalet: Hvilke Folk kan vi nu egentlig strejke med? At Løsarbejderne og Daglejerkarlene kan nedlægge Arbejdet, er paa Forhaand givet, men Tjenestekarlene er alle bundne af deres Fæstemaal og af Medhjælperlovens Bestemmelser. Det samme gælder en Del af de gifte Arbejdere, Kreaturpassere og faste Materialarbejdere, der i Reglen har saakaldt Fribolig i de Gaarden tilhørende Tjenestehuse, og har personlige Kontrakter med forholdsvis lang Løbetid.

Hvis nu disse faste Folk af umiddelbar og følelsesmæssigt rigtig Solidaritet gør fælles Sag med de strejkende Løsarbejdere, er vi med det samme ude i en Situation, der gør Strejken illusorisk og værdiløs. Den personlige Risiko for en Arbejder eller Tjenestekarl for at blive tiltalt for Kontraktbrud er som oftest meget ringe, idet kun faa er saa »velhavende«, at en eventuel Erstatningsdom kan genere dem; men Sagen er, at det bliver Organisationen som saadan, der gøres ansvarlig for de begaaede Kontraktbrud og vel at mærke møder Krav fra Arbejdsgiverside om, at ikke alene Kontraktbruddet skal vederlægges i Henhold til Lovens Bestemmelser, men ogsaa den af Kontraktbruddet paa Ejendommens Bedrift forvoldte Skade. Heri faar man næsten altid Domstolenes Medhold. Det er endda ikke det værste, men samtidig erklæres den Overenskomst, man i Kraft af Strejken maatte have sluttet med Arbejdsgiveren, for at være ugyldig og uforbindende for denne. Med andre Ord, man staar efter en saadan Dom fuldkommen, hvor man begyndte, kun blanket af for adskillige Tusinde Kroner, tilvejebragt ved fattige Kammeraters Bidrag til Organisationen. Dette er Grunden til, at vi ved Etablering af Konflikter overfor Landbrug ofte maa anvende al Organisationens Autoritet og Indflydelse paa at bevæge de eventuelt kontraktbundne Kammerater til under Strejken at fortsætte deres Arbejde, saa ubehagelig og lidet tiltalende det end maatte forekomme disse.

En af den kommende Tids store Opgaver.

!

Naar Landbrugets Arbejdere føler sig tvungne til at indgaa paa personlige Arbejdsaftaler, der i stor Udstrækning fratager dem de Rettigheder, alle andre Arbejdere i dette Land har, skyldes det ikke mindst den Omstændighed, at ved Landbruget er Arbejds- og Boligforhold nøje knyttet sammen. Den store Boligmangel i Landkommunerne sammen med Arbejdsløsheden gør det fristende at indgaa paa saadanne Arbejdsaftaler, hvorved man dog for et halvt Aar ad Gangen er sikret Bolig og ogsaa Arbejde, selv om det er til de mest beskedne Vilkaar som tænkes kan.

I dette Forhold har vi vor Akillessæl. Dette, at man for at sikre sig en Bolig maa indgaa paa et kontraktligt Arbejdsforhold, er den store Anstødssten for den rigtige Udnyttelse af vor Organisations Styrke og at faa forandret dette Forhold maa blive en af Fremtidens store Opgaver for Landarbejderorganisationens Arbejde.

Allerede i Midten af forrige Aarhundrede, i Frihedsaaret 1848, udkom en Forordning, hvis Hensigt utvivlsomt var at forhindre en saadan Sammenblanding af Arbejds- og Boligforhold. Det bliver i den nævnte Forordning klart og utvetydigt fastsat, at det for Fremtiden skulde være forbudt at kræve Arbejdspræstationer som Vederlag for Husleje paa Landet. Disse Bestemmelser er i Tidens Løb omgaaet derved, at man ikke i egentlig Forstand udlejer sine Huse, men opretter Arbejdsforhold, hvorved en Del af Lønnen bestaar i fri Bolig, og dette Forhold blev knæsat ved Loven af 1902 om Brug af Tjenestehuse.

En Tilbagevenden til de frisindede Ideer, der var Grundlaget for Forordningen af 1848, maa og skal til.

For de ugifte Arbejdere i Landbruget, Tjenestekarlene, gælder det, at efter aarhundredgammel Praksis udgør Kost og Logi en Bestanddel af Lønnen. I det store og hele vil det være umuligt at faa Arbejde for unge Mennesker i Landbruget, hvis de som Betingelse stiller, at hele det aftalte Vederlag udbetales kontant og de selv holder sig med Kost og Logi; men selv om Arbejdsgiveren indgik paa en saadan Fordring, vilde det som oftest være Tjenestekarlene umuligt at skaffe sig passende Logi og Pensionat. Disse Vanskeligheder er dog ikke ensbetydende med, at man for Tid og Evighed maa betragte det nugældende System med Halvaars- eller Maanedsfæste for Tjenestekarlene for uforanderligt.

Begrebet: Daglejerkarle, det vil sige Tjenestekarle, der er antagne som saadanne, kun med den Forskel fra almindelige Tjenestekarles Fæstemaal, at de kan opsiges med Dags Varsel og naturligvis ogsaa selv opsige paa samme Maade, er mange Steder ikke velset af vore Afdelinger og Kredsorganisationer. Man har en Fornemmelse af, at Daglejerkarlene i stort Omfang optræder som Underbudskonkurrenter overfor de gifte Løsarbejdere. Denne Fornemmelse er vel nok heller ikke helt ved Siden af det rigtige. Skylden for, at noget saadant sker, maa vi imidlertid i høj Grad søge hos os selv. Vi maa søge det i den Omstændighed, at Daglejerkarlene er for daarligt organiseret, at vi har ofret for lidt Energi og Arbejde paa at faa netop denne betydelige Arbejderkategori med i vore Rækker. Den Dag Daglejerkarlene er organiseret i samme Omfang som de gifte Løsarbejdere, eksisterer heller ingen Frygt for, at de optræder overfor disse som Underbudskonkurrenter. Skal vi for Alvor faa noget ud af vore Organisationsbestræbelser, maa vi utvivlsomt arbejde hen til, at baade gifte og ugifte Arbejdere ved Landbruget bliver saadan stillet, at de kan udnytte deres grundlovsmæssige Organisationsret fuldtud, og ikke er bundne af personlige Arbejdsaftaler, der forhindrer dem heri.

Vilh. Rasmussen.

Minderne vil leve!

Viggo Nielsen.

Netop i disse Dage er det 20 Aar siden, at jeg som 14-aarig Tjenestedreng sluttede mig til Landarbejderbevægelsen. Det skete ved et Møde i et østsjællandsk Forsamlingshus, hvor Sofus Westergaard i en flammende Tale paa 1½ Time skildrede Landarbejdernes Kaar og fremhævede Nødvendigheden af, at Landarbejderne sluttede sig til deres Organisation. Saa særlig mange var der ikke mødt frem, men den lille Kreds, der var kommet, blev varmet op af den Ild, der flammede fra Sofus Westergaard, hvis Evne som Agitator fik Ordene til at trænge ind, hvor de sad fast.

Forud for Mødet havde Sofus Westergaard været rundt paa Egnen for at dele Agitationsmateriale ud og for at tale med Tjenestekarle og Husmænd. Jeg gik netop midt i Roelugningen, da den lille tætte Mand pludselig traadte hen foran mig og spurgte, om jeg ikke kunde tænke mig at komme til Møde om Aftenen. Mit Ja faldt omgaaende, selv om jeg var klar over, at Bonden vilde blive harmfnysende, naar han erfarede, at jeg havde meldt mig ind i en Fagforening. Min Anelse blev snart bekræftet, nemlig da Landarbejderbladets første Nr. ankom. Det blev en Middagsstund kylet ind ad mit aabentstaaende Karlekammervindue, men jeg sad paa min Trækuffert og læste Social-Demokraten, som jeg om Aftenen havde faaet Lov at laane hos min Far, der den Gang var Sognets røde Skræk. Nogle nedsættende Udtalelser ledsagede Bladet, da Bonden slap det ud af sin Haand, men disse Ord kuede mig ikke — og det har andre lignende Udtalelser heller ikke gjort siden.

Madsen-Mygdal, gennem mange Aar Storbøndernes Talsmand og i denne Egenskab en af de mest omtalte i Landarbejderbladet.

Efter hin Aften i Forsamlingshuset har jeg direkte og indirekte været med i Landarbejderbevægelsens stolte Rejsning, der for mig staar som et af de skønneste og mest beundringsværdige Afsnit i dansk Arbejderbevægelse — skønt, fordi den drog de mest undertrykte i vort Folk frem til mere Lys og Velvære — beundringsværdigt, fordi det paa saa forholdsvis kort Tid lykkedes at samle Landarbejdets Tusinder til fælles March med og uvurderlig Gavn for den samlede Arbejderbevægelse.

Vi, der kendte Forholdene paa Landet, og som i Barneaarene blev haanet af de andre Klassers Børn, fordi vor Far var Socialist, forstaar at værdsætte den Indsats, som Landarbejderforbundet har øvet derude. De sløve blev vækket til Daad. Der blev skredet ind, hvor blodig Uret knugede Tanker og Sind. Lyset trængte ind i Hytternes lave Stuer. Spindelvævet blev fejet ned i skumle Karlekamre. Det lille Barns Graad hørtes. Taaren blev visket bort fra mangen Moders Kind. Menneskeligt betød Landarbejderforbundets Indsats det samme som Sol efter Mørke og Kulde. Jeg skrev en Gang i et Vers:

> Vi drømte om Lyset til alle,
> der led under Urettens Braad,
> til Barnet, der tjente derude
> og tit græd en stille Graad ..

Og det er kun 20 Aar siden, at der for Alvor begyndtes!

Gennem disse 20 Aar var Landarbejderbladet Bevægelsens uforfærdede Talerør. I mangt et Hjem har dets djærve Røst givet nyt Mod og øget Styrken i Troen paa vor Sags Retfærdighed. Thi det førte en Tale, som Landarbejderen forstod, skrevet som det var af Folk, der selv var født i det lille Hus ude ved den brede Ager, og som fra Barnsben havde mødt Livets Bitterhed under Tjenesten hos Bonde og Herremand.

Lad være, at Røsten somme Tider var lidt skarp og haard — ægte var den i sin Klang, og det var en Tone, som trængte ind til den fattige Sliders Tanke og Sind. Men Bladet var ikke alene de Fortryktes varme Talsmand i Dagens Kamp mod den sociale Uret. Mange andre Opgaver tog det op, og det røgtede dem alle med lige stor Trofasthed og uden at gøre Svinkeærinder.

Uden at gaa andre for nær kan det siges, at Bladet sammen med Forbundet som faglig Talsmand blev en Banebryder for Fagbevægelsens store Fremstød paa Landet, thi Landarbejderbevægelsen ryddede Urskoven til Side og banede Vej, hvor andre Økser ikke formaaede at trænge igennem. I dette Arbejde var Bladet altid at finde paa den faglige Centralorganisations Side.

Men Bladets Ledelse var fuldt klar over, at Fagbevægelsen ikke var nok. Derfor blev Bladet ogsaa gjort til et politisk Talerør, der saa sin fornemste Opgave i at støtte Socialdemokratiet ved Valg til Stat, Amt og Kommune. Og midt i Valgkampens Larm kom Landarbejderbladets Valgnummer, kaldende alle sine Læsere frem til Valgurnen.

Og da Oplysningsforbundets stærke Stemme skød frem, var Bladet ogsaa parat med Støtte og Opmuntring.

Det er mit bestemte Indtryk, at Landarbejderforbundet og Landarbejderbladet i de 20 Aar derude paa Landet har øvet en Gerning, som har haft afgørende Betydning for den faglige, kommunalpolitiske og rigsdagspolitiske Stilling, som Arbejderbevægelsen i Dag indtager.

Tak for dette Bidrag!

Men ogsaa Tak for den trofaste og ægte Tone, som altid klang fra Bladets Spalter. Og ikke mindst Tak for det ypperlige Kammeratskab, som vi altid mødte hos Jer, der ledede Forbund og Blad.

Jeg ved, at Bladet vil blive savnet i mangt et Hjem.

Men vi lever paa de stolte Minder!

Næstved, den 19. Juni 1935.

Viggo Nielsen.

(Fortsat fra Side 1.)

Besvær og i mange Maader betydelige Ofre, saavel af de Folk, som i sin Tid tog Opgaven op, gik i Spidsen og banede Vejen, som af de Tusinder Enkeltmedlemmer rundt om i Afdelingerne. Men det kan med fuld Ret siges, at Resultatet, der er naaet, er Ofrene værd.

Naar vi er naaet dertil, hvor vi staar i Dag, at Organiseringen af Landarbejderne ikke mere er et fjernt Maal, men en oplevet og fuldbyrdet Kendsgerning, saa maa det være tilladt ved denne Lejlighed, at tillægge Landarbejderbladet en betydelig Andel heri.

Vort gamle Blad har i de 20 Aar det er udkommet, haft en betydelig Mission at udføre, det har været Tolk for den Samfundsklasse, der indtil Dato har været den daarligst stillede i dette Land.

Med dette Nummer gaar som nævnt Landarbejderbladet ind, men det er kun for at opstaa i ny og forbedret Skikkelse, for Fremtiden vil Arbejdsmændenes Fagblad ogsaa blive Landarbejdernes Medlemsblad, de fleste af Landarbejderforbundets Medlemmer kender i Forvejen dette Blad og vil vide, at det er baade større og betydeligt mere anseligt end Landarbejderbladet.

Denne Artikel er kun forsaavidt en Afskedshilsen. Vi siger Farvel, men samtidig Goddag igen. — Den Stab af Medarbejdere, som har været knyttet til Landarbejderbladet, vil man i Fremtiden genfinde som Bidragydere i vort nye, store Fagblad, men ikke destomindre vil jeg hermed bringe en Tak til dem alle.

I Fremtiden er vort Forbunds Adresse Nyropsgade 25, hvortil alle Meddelelser til Landarbejderbladet ogsaa fremtidig skal adresseres.

Menneske-Export i Veflinge.

Naar et Sogneraad vil befri sig for sociale Byrder.

Man husker endnu, hvorledes man »i gamle Dage« i Landkommunerne søgte at frigøre sig for sociale Byrder. Naar en Arbejder havde været i en Kommune i 4½ Aar, kunde han pludselig intet Arbejde faa mere, og ingen vilde leje ham Hus eller Lejlighed. Han skulde ud af Sognet, inden han fik Forsørgelsesret, og var der endelig en »fremmed« Familie, man ikke ad den Vej kunde blive af med, prøvede man at lokke ham til at modtage lidt Fattighjælp eller senere Hjælpekassehjælp, thi saa naaede han ikke at blive forsørgelsesberettiget, og modtog han Fattigunderstøttelse, kunde man lade Forsørgelseskommunen betale det meste (efter Loven tre Fjerdedele), men i Praksis ofte det hele, idet man ansatte Værdien af hans Bolig i Kommunens Hus og visse Naturalier saa højt, at man faktisk ingen Udgift havde ved at have en »fremmed« fattigunderstøttet boende. Men man kunde ogsaa gaa den Vej, at man lod Familien hjemsende, og var det en ugift (Mand eller Kvinde), kunde man anbringe den paa Tvangen eller i Pleje paa en fjern Fattiggaard, hvis det var en af Kommunens egne.

Siden Socialreformens Gennemførelse er disse Forhold jo bleven lidt mere civiliserede, men endnu søger en Del Sogneraad paa mange Maader at blive af med de overflødige for at spare paa de sociale Udgifter, ligesom Tvangens »Forsørgelsesafdeling« og forskellige Fattiganstalter stadig bestaar. Dem, man vil af med, nægter man Arbejde eller Understøttelse, og klager man til Amtet, faar man undertiden, naar et halvt Aar er gaaet, den Besked, at Arbejde hos Kommunen kan man ikke kræve, og hvad angaar Understøttelse, da er det Sogneraadet, der »skønner«. Paa den Maade bliver man af med den, man har et godt Øje til.

Den 10. Maj blev der truffen en foreløbig Afgørelse i en Sag, hvor Klagen havde Dato: 15. December 1934. Naar den endelige Afgørelse kommer, kan Sagen sikkert nok holde et Aars Jubilæum! Mere »heldig« var en Arbejder, der »allerede« fik sin Sag helt afgjort forleden Dag; den var »kun« fra Jan. 1935, og nu fik han at vide, at nu havde hans Klage ingen Betydning, thi nu var han bleven Fodermester — et andet Sted. Færdig med ham! Hans fortvivlede Forhold hele Vinteren igennem blev der intet Hensyn taget til.

Typisk for den Maade, man eksporterer de Fattige bort paa for at spare de sociale Byrder, er en Sag fra Veflinge, der bl. a. forklarer, hvorfor Tilstrømningen til de store Byer er saa stor. Det er en gift Arbejder, der var sultet bort fra Rugaard, og i Vinter har han maattet leve af Sogneraadets Smuler. — 1. Maj stod han uden Lejlighed, og i Henhold til Loven krævede han hos Sogneraadet at blive anvist en Bolig, men da det var en Person, man ikke var særlig varm paa, sagde man nej, Sogneraadet havde ingen Bolig; det skal tilføjes, at han ved sin Fagforenings Hjælp havde tilføjet et af Sogneraadets mest almægtige Medlemmer et alvorligt Nederlag, og Resten kan man saa tænke sig til!

Veflinge Sogneraad blev efter Nægtelsen af med ham ved at eksportere ham et andet Sted hen, saa havde de en mindre at trækkes med. Sogneraadet »forærede« ham 60 Kr., saa han kunde tage et andet Sted hen: 25 Kr. til Bolig, 10 Kr. til Flyttebil og 25 Kr. til at leve for, mens han søgte Socialunderstøttelse i den ny Kommune.

Ganske vist er det i Socialreformen forbudt at eksportere Mennesker, men hvad bryder de sig i Veflinge om Socialminister Steincke og hans Reform. Veflinge Pengekasse er Nummer 1. Og 60 Kr. er billigere end at have en Daglejerfamilie at trækkes med paa Livstid.

I Forsorgslovens Prgf. 289, Stk. 2, staar: »Der kan ikke ydes Støtte til Bortrejse fra Kommunen«. Men hvad sker der, naar et Sogneraad uberettiget yder Støtte til Udrejse? Ja, herom kan der læses i Prgf. 298, Stk. 1—4: »Ydes der Rejsehjælp .... er den Kommune, hvorfra Hjælpen er ydet, forpligtet til fuldt ud at refundere og selv bære Udgifterne ved den Kommunehjælp, som derefter maa ydes Vedkommende i andre Kommuner.«

Hvad der ellers kan ske med Veflinge Sogneraad, kan d'Hrr. selv læse i Forsorgslovens Prgf. 49 og i Straffeloven.

Nu faar man se, hvad der sker i Sagen. Maaske sker der intet, og maaske kan Amtet klare Sagen for d'Hrr. — paa mindre end et halvt Aar!

Carl Westergaard.

HUSK

ved Flytning at meddele ny Adresse til Landpostbudet eller paa Postkontoret, derved undgaar du uregelmæssig Levering af Landarbejderbladet.

20 Aar i Kamp for Landarbejderklassens Sag.

Omend 20 Aar ikke er nogen lang Tid, er det dog saa langt et Tidsrum, saa der gives Plads for et banebrydende og opbyggende Arbejde, der ogsaa vil sætte sine Spor under nye Tiders nye Organisationsformer, og saa langt et Tidsrum, at der kan gøres Krav paa nogle Sider i Historiens Bøger.

Landarbejderforbundet og Landarbejderbladet har i den Periode, hvor der gaves Lejlighed og stilledes Krav til saavel Forbundet som Bladet, vist at være i Besiddelse af Evnen til at udnytte de givne Lejligheder og tilfredsstille de stillede Krav.

Som Landarbejderklassens Værn mod en gridsk Arbejdsgiverklasse, som det beskyttende Bolværk, der værnede mod Angreb paa vundne Goder, har Landarbejderforbundet virket gennem Aarene, hvori det har eksisteret, og som et uforfærdet Talerør, som en skarpsleben Klinge har Landarbejderbladet gennem Aarene været det Vaaben, der var Landarbejdernes bedste i Kampen mod Uret, Undertrykkelse og Overgreb.

I den Periode Forbundet og Bladet har virket, har det altid været med Glæde og Stolthed, at vi, der var knyttet til Bladet og Forbundet, og hver paa sin Plads fik stillet de mangeartede Opgaver, som Arbejderklassens Organisationer stiller, ydede vor bedste Indsats for at gennemføre de stillede Opgaver.

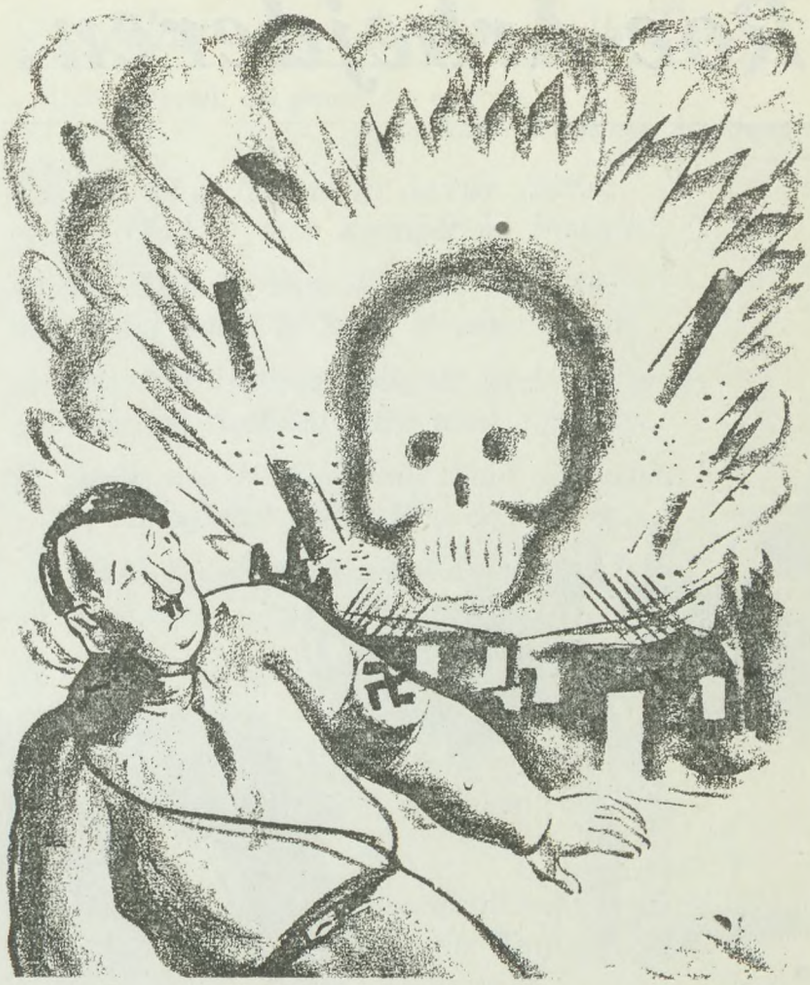
En stor og minderig Tid har det været, med uforfærdet Kamp til Gavn for vort Lands daarligststillede Del af den arbejdende Klasse.

Det er dog alligevel med Fortrøstning og fornyet Haab, at vi siger Farvel til saavel Forbundet som Bladet, og i Bevidstheden om at alle Mand var paa sin Plads og vogtede sine Opgaver, og saa drager vi ind til den nye Tid og stiller til Tjenste og fortsat Arbejde for Klassens store og retfærdige Sag, under Dansk Arbejdsmands Forbunds Førerskab og vil her som altid tidligere være parat til at tage Kampens Vilkaar.

Axel Sørensen.

Tillidsmændene bedes erindre, at Landarbejderbladet ikke skal anmeldes til Medlemmer, som tilflytter fra en anden af Landarbejderforbundets Afdelinger. Saadanne Medlemmer faar nemlig Bladet leveret ved paa deres gamle Bopæl at meddele den nye Adresse til enten Landpostbudet eller paa Postkontoret.

EUROPA AF IDAG

Roe-Arbejderen.

Den brænder forbistret, den dejlige Sol,
og yndig er Lærkernes Trille,
men trætter dog lidt fra Hanerne gol,
til Solen synker saa silde.

Fra Syd til Nord og fra Øst til Vest
han paa Arealet har trasket
og tyndet det ud i Solskin og Blæst,
og naar Tordenbyger har vasket.

Hver Dag, fra han slaar sine Øjne op,
— og husk, han er tidligt oppe —,
han ser paa den samme grønne Top
og hundrede Tusinde Toppe.

Storbonden siger vel knap nok Tak,
i hvert Fald lidt vranten den lyder,
for Manden her er ingen Polak,
men vil lønnes for, hvad han yder.

Aage Hermann.

Fra Reventlow til Danielsen.

Nogle Oplysninger om Strejken paa Fyns fineste Gods: Brahetrolleborg.

Gennem de 20 interessante Aar, »Landarbejderbladet« har bragt Budskab til danske Landarbejdere, er der ofte fremkommen Skildringer fra Herregaardene, saaledes at man har lært Herregaardsarbejdernes Kaar at kende. De Historikere, der vil lære disse Arbejderes Kaar at kende i Tiden fra Verdenskrigen til vore Dage, vil ikke have et bedre Kildeskrift end »Landarbejderbladet«. Og saaledes vil vi nu fortsætte i vort fremtidige fælles Fagblad for alle ufaglærte Arbejdere i By og paa Land. I dette nye Fællesorgan vil Herregaardsarbejderne ikke blive glemt! De Herremænd, Godsejere, Forpagtere, Inspektører og Forvaltere, der i de kommende Dage og Aar behandler deres Folk — Kvinder og Mænd, Unge og Gamle — daarligt eller nægter at forhandle om rimelige Løn- og Arbejdsvilkaar, vil som hidtil i vort nye Fællesorgan faa Sandheden at høre. Det skal alle vi, der hidtil har talt Herregaardsfolkenes Sag, nok føre Bevis for — uden Hensyn til Tugthuslove og andre Former for Overklassebeskyttelse!

Det, der som hidtil har kendetegnet Skildringerne fra Herregaardene, har i Reglen været Beretninger om, hvor daarlige Forholdene for Arbejderne var før, men hvorledes det er lykkedes gennem vor Organisation at skabe bedre Kaar her og der og skabe Respekt for Arbejderne og deres Medbestemmelsesret. Fra Mørke til Lys, kan vi sige.

Anderledes vil en Skildring fra Fyns fineste Gods, de humane Reventlowers Herresæde, »Brahetrolleborg«, komme til at lyde. Her kan man passende som Overskrift sætte: Fra Lys til Mørke — fra Frimandskaar til Trældom!

Saavel Børn som Voksne ved, hvorledes »Brahetrolleborg« under Johan Ludvig Reventlow for 150 Aar siden var Arnested for Humanitet, Frihed og Retfærdighed — og i hans Aand blev Godset ført videre indtil den sidste Reventlow og hans unge Søn for faa Aar siden døde. De, saavel som Grevinden, satte en Ære i, at der for alle Godsets Arbejdere var Fred og gode Kaar.

Men saa skete der det, at Godset som Dødsbo kom under Ledelse af en tidligere Kontorist, der har »arbejdet sig op«, og under hans Ledelse er der slaaet en Streg over baade Friheden, Freden og de gode Kaar. Da Arbejderne første Gang kom til ham, udtalte han, at nu var det ikke længere Grevens Aand, der var raadende! Og dette var saa sandt, saa sandt.

Nu er det Danielsens Aand, man møder overalt, og hvad dette vil sige, kender samtlige Godsets Arbejdere og Egnens Befolkning. Som et Eksempel kan nævnes, at da det i 1932 ved Lov blev forbudt at nedsætte de danske, organiserede Arbejderes Løn, opsagde Hr. Danielsen ganske rolig samtlige faste Arbejdere, og da de stod overfor at miste deres Bolig og drives ud i Arbejdsløsheden, fremtvang han en Lønnedsættelse. Det er lykkedes den paagaaende Godsleder at faa Lønnen ned paa 3 Kr. 75 Øre pr. Dag paa egen Kost i 3 Vintermaaneder og 4 Kr. i 9 Sommermaaneder samt en Klat Brænde. Det mest uhyggelige ved Sagen er dog, at de løse Arbejdere, der selv skal holde sig med Bolig, ikke faar mere. Naar Bolig og Medlemsbidrag er betalt, har disse Arbejdere højst 2 Kr. 50 Øre at leve af, og da de ikke kan dette, maa Kommunen træde til i visse Tilfælde — altsaa til Fordel for det rige Gods, der ved Skovbrug (3000 Tdr. Land) og et stort Savværk samt et godt Landbrug, tjener store Penge!

Det har generet Godslederen saa meget, at jeg i Bladene har fremdraget disse Forhold, at han nu har krævet mig tiltalt efter Tugthusloven, hvad han dog sikkert ikke vil faa meget ud af, da vi jo her i Danmark har Pressefrihed.

Naturligvis vil de organiserede Arbejdere paa Trolleborg ikke længere finde sig i slige sørgelige Kaar, hvorfor samtlige Løsarbejdere og en Del faste Folk har erklæret Strejke. Og samtidig er Skovoverenskomsten opsagt; den skal være lige saa daarlig som de øvrige Arbejdsforhold.

5—6 faste Arbejdere, der først havde opsagt deres Arbejdsforhold, men som senere lod sig forlede til at skrive under paa den samme, usle Aarskontrakt, kunde Forbundet ikke tage med ud i Strejken, da man som bekendt ikke maa bryde, men kun opsige sin Kontrakt. Først saa er Strejken lovlig. Disse nævnte Arbejdere demonstrerede ved i 3—4 Dage at blive fra Arbejde, men Hr. Danielsen turde dog ikke jage dem væk af den Grund!

— Med denne lille Beretning fra Dagliglivets Kampfront tager jeg herved Afsked med »Landarbejderbladet«s mange Læsere og siger samtidig Bladet og dets Redaktion Tak for 20 Aars godt Samarbejde. Og skal vi saa til Slut ønske hinanden velkommen under de nye Forhold ved vort meget større nye Fællesblad. Her mødes vi alle — Læsere, Ledere og Medarbejdere, og dette, vi ikke naaede i de forløbne 20 Aar, skal naas i Aarene, der kommer, thi nu har vi tilkæmpet os tre gode Ting: Enhed, Samling og Styrke. Og dette skal blive til Landarbejderes Gavn.

Carl Westergaard.

Et lille Blad - men det blev stolte Toner...

Til Landarbejderbladet, det gamle, der gaar —
og en Hilsen til det nye, der kommer.

Et lille Blad fløj ud til danske Hytter,
et lille Blad — men Kæmper og Beskytter.

Et lille Blad — men ikke lav i Røsten,
nej, straks parat til kækt at vove Dysten.

En Dyst for Hyttens Folk, de smaa og svage,
et Raab om Kampen frem mod nye Dage.

Et Skrig mod Uret og mod Vold og Lænker
— og Hyttefolket fatter Mod og tænker.

Og tunge Rygge retter sig i Vejret,
og sløve Øjne fanger Solskins-Skæret.

Et lille Blad — og ingen store Navne,
men dog en Fakkel og en Brand og Bavne.

Et lille Blad — spredt ud af jævne Næver,
men dog saa styrkefuldt at Stormænd bæver.

— — —

Aar kom og gik, og langs de danske Banker
det lille Blad fløj ud med nye Tanker.

Og ind det stormed i de lave Hytter
— og Smaamandsfolket læser, længes, lytter.

De stærke, jævne Ord gik ind til Sjæle,
og Muldens Slider selv fik Mund og Mæle.

Et lille Blad — men det blev stolte Toner,
som Stormens Sang i gamle Træers Kroner.

Et lille Blad — men det blev stærke Klange,
der rusked over Danmark mange Gange.

Et lille Blad i Linjer og i Spalter,
men Folkets Talsmand og et Retfærds-Alter.

— — —

Og skifter Tiden nu med Ord og Navne,
det blir det samme Baal, den samme Bavne.

Det samme Raab til Muldens stærke Slider,
det samme Kampraab frem mod nye Tider.

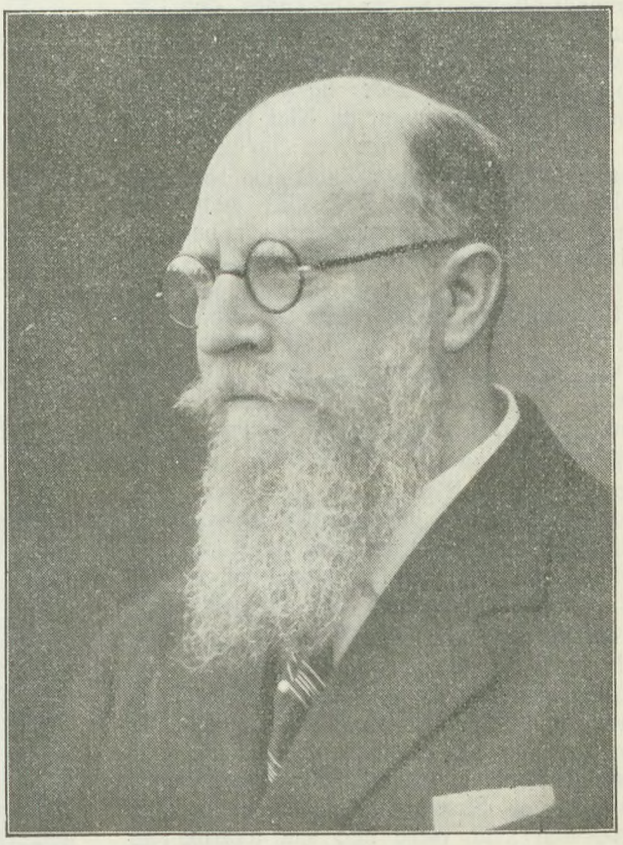
Det gamle Blad — ved det blev Sejre vundet,
ved det blev Mørkemænd til Skampæl bundet.

Det nye Blad — ny Tid og nye Baner,
men Marchen vandres bag de gamle Faner.

Oskar Hansen.

Til det danske Folk!

Det historiske Manifest, der blev vedtaget paa Socialdemokratiets Kongres i Aalborg.

Det socialdemokratiske Partis 22. Kongres har beskæftiget sig med den alvorlige Verdenssituation, som maaske er særlig farefuld for de smaa Nationer. Det socialdemokratiske Parti vil ikke vige tilbage for, saaledes som det nu er sket i over 6 Aar, at paatage sig det Ansvar, som det politiske Førerskab medfører, men Kongressen maa stærkt opfordre Befolkningen til at forøge Partiets Styrke, saaledes at dette med Kraft kan gennemføre de store økonomiske, sociale, politiske og nationale Foranstaltninger, som Tiden kræver for at sikre en fortsat rolig Udvikling i Samfundet paa Lovens og Rettens Grund.

Som det saa ofte er fremhævet, maa den nuværende Verdenstilstand, med sine kriseagtige Symptoner, betragtes som Brydningstiden imellem en gammel og en ny Tid, og fra denne føres vi over i en ny Epoke i Verdensøkonomien. Vi befinder os ikke, som nogle synes at mene, i en forbigaaende Krise, men i en Tilstand, der med visse Forandringer indtil videre bliver den varige, hvilket kræver, at Samfundets Produktion, Handelspolitik, Kapitaldannelse, Økonomi og Lovgivning tilpasses efter.

Man kan beklage, at den tilsyneladende internationale Indstilling, som fulgte med den liberale Politik, er brudt sammen, men der er aabenbart ikke nogen synlig Vej tilbage.

For de enkelte Folk er ikke anden Udvej aaben end Forsøg paa at gøre sig gældende i national Selvhævdelse, saa langt og saa stærkt, som Produktionskraft og Evner berettiger til det. At de Lande, der har bragt Ofre for at blive selvforsynende, vil fortsætte Bestræbelserne herfor, maa anses for selvfølgeligt, og derfor maa andre Lande regne dermed og indrette sig derefter.

Danmark er, maaske endnu mere end forskellige andre mindre Lande, afhængigt af Handelen med andre Nationer og maa derfor under de forhaandenværende Forhold optræde som en Enhed i Forhold til Udlandet. Produktion og Handel maa afpasses efter de fælles nationale Interesser, og det bliver nødvendigt, at de bestaaende Organisationer med faglige og økonomiske Formaal søger at tilpasse deres Virksomhed saaledes, som det passer til Befolkningens Interesser under de Former for international Handel og Samarbejde, som nu er indført.

Erkendelsen af de saaledes antydede Ændringer i Verdensudviklingen berettiger naturligvis til at underkaste Teorier og politiske Programmer en Prøvelse, thi hvad der før syntes fast og uforanderligt, er forlængst undergivet Forvandlingens Lov.

Om Forvandlingen imidlertid er helt fuldbyrdet, er endnu usikkert, og det er derfor ogsaa betimeligt, at man venter med Udformningen af Principer og Programmer, indtil Samfundet har antaget Former, som viser mere Fasthed.

Kongressen bifalder derfor, at den i 1931 besluttede Program-Revision foreløbig udskydes, og Kongressen tiltræder Hovedbestyrelsens Program-Udtalelse af 23. Maj 1934, der tager Sigte paa de forhaandenværende praktiske Opgaver, affødt af den nye Tids forandrede Vilkaar.

De Grundbetragtninger, som blev fremsat i denne Udtalelse, ønsker Kongressen at fremhæve. Det var nemlig den gamle socialistiske Anskuelse, *at Produktion, Afsætning og Beskæftigelse afhænger af hinanden og er det afgørende Grundlag for Samfundets Liv.*

Naar dette imidlertid er Tilfældet, maa en national Samling om Produktionslivet være naturlig, og deraf følger, at man maa bevare en levende Interesse for de bestaaende Produktionsgrene, der alle er afhængige af hverandre.

Program-Udtalelsen af 1934 tager klart og skarpt Standpunkt til de økonomiske Problemer og fremhæver med Rette Landbrugets betydningsfulde Stilling.

Kongressen ønsker hertil at føje, at Landbrugets Stilling i Samfundet er meget nær af samme Karakter som Arbejdernes Stilling, hvorfor et Samarbejde af intimere Karakter end hidtil vilde være naturligt mellem de to Parters store Flertal, imellem Arbejderne, Husmændene og Titusinder af danske Bønder, der nu er Kapitalismens Gidsler.

Den store Masse af Landbrugets Udøvere er Deltagere i Produktionen. De leverer ligesom Arbejderne deres Andel til den Eksport, som er en vigtig Betingelse for *hele* Nationens Liv, og de er underkastet kapitalistiske Vilkaar, ligesom Arbejderne er det. Det Modsætningsforhold, der har udviklet sig mellem Jordbrugere og Arbejdere, er ikke naturligt; det maa overvindes, thi det medfører en Forfalskning af de politiske Linier.

Den nye Tid vil utvivlsomt kræve betydelige Ændringer i Landbrugserhvervets Forhold, og det vil være det sundeste, om Erhvervets Udøvere — ikke mindst de smaa, der er stærkest trykket af Kapitalmagten — vil deltage i det nødvendige Arbejde med Omlægningen, saaledes at dette ogsaa kan blive et Arbejde, der fører Produktionen videre frem paa Andelsbevægelsens og Kooperationens Vej.

Ud fra disse Betragtninger er det en Selvfølge, at Socialdemokratiet fremdeles vil bidrage til Gennemførelse af saadanne Foranstaltninger, som kan bidrage til Lettelse for Landbrugserhvervet uden at være en Byrde, der ensidigt kan lægges paa de mindst Bemidlede i Samfundet.

Det maa stærkt beklages og fordømmes, at Landbrugets Udøvere blev svigtet af dem, som de ansaa for deres politiske Repræsentanter, da de store Gældssanerings-, Konverterings- og Rentelettelsesplaner forelaa. Socialdemokratiets Repræsentanter i Regering og Rigsdag har vist Vilje til at gennemføre Opgøret med Kapialmagten i Landmændenes Interesse, men Kapitalmagtens Indflydelse paa Venstre og Konservative var stærk nok til at hindre, at Kapitalen skulde tage Part i Byrden for at lette den af Gæld og Krise tyngede Del af Landbruget.

Venstre og Konservative hindrede, at det rette Tidspunkt udnyttedes til Rentesænkning, og derefter benyttede de samme Partier Flertalsmagten i Landstinget til Aabning af Vejen, der fører til Rentens Forhøjelse. En forkastelig Adfærd, der for stedse maa berøve disse Partier Tillid i Landbokredse.

Socialdemokratiet vil som hidtil medvirke til Gennemførelse af saadanne Foranstaltninger, der kan hjælpe Landbruget, uden at Byrden lægges paa Smaafolk i Landet, men der kan ikke næres meget Haab om Resultater, hvis de nuværende Oppositionspartier skal føre Ordet paa Landbrugets Vegne.

Kongressen fremhæver den førnævnte Program-Udtalelses rigtige Anvisninger med Hensyn til Industrialiseringens Fortsættelse. Finansiering af nye Foretagender, Socialisering af visse Virksomheder og skærpet Kontrol med Bankerne, med Udbytteudbetaling fra økonomiske Selskaber samt med de Prisdannelser, der under den forhaandenværende Beskyttelse i visse Tilfælde synes nærgaaende overfor Forbrugerne.

Det afgørende Formaal for Samfundets Støtte til Udvikling og Stabilisering af al Produktion maa være Arbejdsløshedens Ophævelse. En betydelig permanent Arbejdsløshed er en stor Fare for de Arbejdsløse selv, for Arbejderklassen som for hele Samfundet, og dens Bekæmpelse bør kunne paakalde alle Kræfter.

En fortsat Afvisning fra Arbejdsgivernes Side og fra politiske Partier af de Hjælpeforanstaltninger, som er anvendelige, kan Samfundet ikke finde sig i, og Kongressen opfordrer derfor Regeringen til fremdeles at undersøge, hvad der kan iværksættes for at komme videre frem til forøget Beskæftigelse.

Under de forhaandenværende Forhold er Valutacentralen med Adgang til Importregulering og med Nødvendigheden af en videregaaende Selvforsyning med danske Produkter en afgørende Faktor i Kampen mod Arbejdsløsheden. Der kræves aabenbart en bedre udviklet Forstaaelse af den Tilpasning, som Nutidens økonomiske Forhold kræver, end den, der er udvist af de politiske Partier udenfor Regeringen. Det er saare betegnende, at Kommunister, Børsrepræsentanter og de saakaldte Landborepræsentanter — Venstre — ved sidste Afstemning gik imod Valutacentralen.

Denne Lovgivnings Fortsættelse er imidlertid en absolut Betingelse for Sikring af Produktionen, Beskæftigelsen og Samfundets Økonomi, og derfor maa denne Lovgivning have en anderledes fast Karakter, end Tilfældet hidtil har været.

Program-Udtalelsens Krav til Uddannelse og Oplysning var særdeles betimelige, navnlig da Danmark paa dette Omraade er trængt noget tilbage. Kongressen anerkender det Initiativ, der er udfoldet med Hensyn til en Skolelovgivning, der aabner Vejen for Skolevæsenets Udbygning og godkender fuldt ud det forelagte Skoleforslags Fortolkning af Partiprogrammets Bestemmelser angaaende Skoleundervisningen.

Som Socialdemokratiets Bedømmelse af den økonomiske Udvikling har været rigtig, har Hovedbestyrelsens Udtalelse af Maj 1934 ligeledes givet en sørgeligt rigtig Forudsigelse angaaende andre Sider af den verdenspolitiske Udvikling.

En Række Stater synes nu at styre imod den næste Krig, foreløbig ved en Kaprustning af lignende Karakter som den, der fandt Sted indtil 1914, men endnu mere omfattende.

Det maa i høj Grad beklages, at de ved Versailles-Freden og Folkeforbundspagten givne Tilsagn om Afrustning og Fred ikke er blevet til Virkelighed, og det maa desværre svække Tilliden, naar en Række Stater nu indleder en Oprustning, der i sig selv er en Trusel om ny Krig.

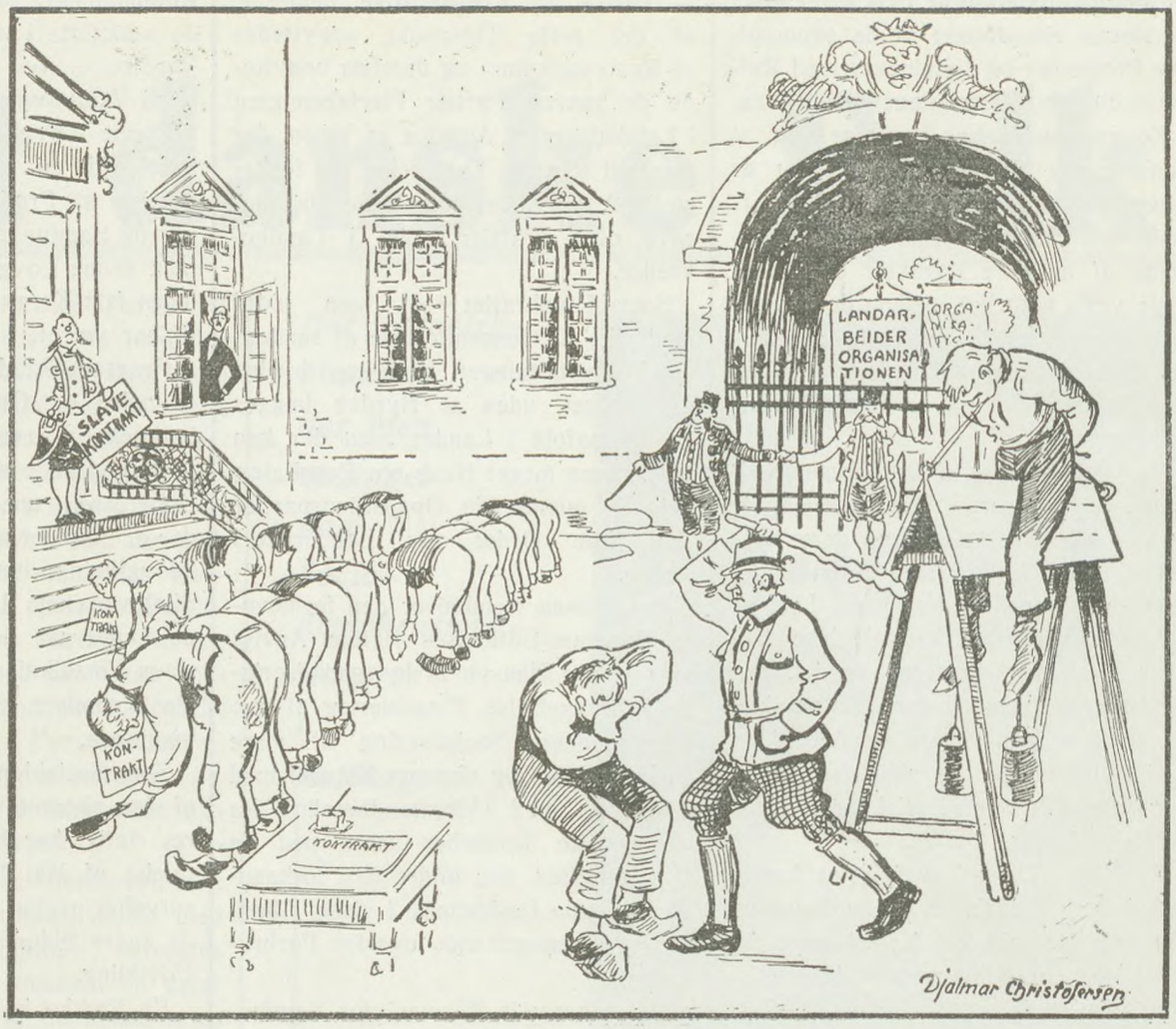
Det danske Socialdemokrati vil fremdeles yde sin Indsats i det internationale Arbejde for Afrustning og Fred og afviser alle Planer om at deltage i Oprustningen.

Dansk Politik maa i Forhold til Udlandet ligesom hidtil følge Neutralitetspolitikens Linje. Man maa afvise Talen om Danmarks Evne til at paatage sig store militære Opgaver og Deltagelse i krigsmæssige Opgør. Landets geografiske og befolkningsmæssige Forhold anviser os Pladsen udenfor de Krigsførendes Rækker og uden Indblanding i andre Nationers Forhold, i Forventning om at denne korrekte

(Fortsættes Side 13.)

Af den **gamle** *Billed-* **BOG**

Der var Tusind Krav at løfte.

LANDARBEJDER-BLADET har i de 20 Aar, der er forløbet siden dets Start, ganske selvfølgeligt haft adskillige Affærer, der har været afført af Forbundets Kamp for at skabe bedre Livsvilkaar for Landarbejderne. Det var Bladets Opgave at tage sig af de fattigste Kammeraters Sag. Og det blev gjort, og det blev gjort med Saglighedens Vægt, for de Folk, der startede Landarbejderbladet, og de Folk, der rejste Landarbejderforbundet, var Folk, der selv vidste, hvor Skoen trykkede. Det var Folk, der kom fra

Kaarene dér, og vidste i hvor høj Grad der trængtes til at blive luget ud.

Det er Hundreder s t o r e Sager, der har været rejst i Aarenes Løb. At omtale hver enkelt vilde være umuligt her. Hver eneste af disse Sager er som Blade i vort Forbunds Billedbog. Det er ikke Bladet, der lyser af Skønhed og friske Farver som Børnenes Billedbøger. Det er mørke og dystre og tunge Blade. De fortæller om Nød og Sult og Elendighed, og om haard Kamp bare for den ringeste Forbedring, bare for et Hanefjeds Fremgang. Men selv det mindste Fremskridt var en Sejr, fordi det trods alt blev en Broche i Muren. Og blev det saadan, at vi i k k e sejrede, saa blev det blot som en flammende Appel om at tage haardere fat, stævne Organisationens og Bladets Kræfter til nye og haardere Tag.

Billederne paa disse Sider fortæller: Side 10 øverst Fra Strejken paa Tranekær paa Langeland. - Nederst: Udsættelsen af Fodermesteren paa Maaløvgaard.

Paa denne Side: Forskellige Daglejerboliger, tilhørende Gaarde, hvor vort Forbund har haft Konflikter

Det nye Blad bliver som et Bindeled mellem Arbejderne i By og paa Land, mellem Muldens Mænd og Maskinernes Mænd.

Det er Haandtrykket mellem disse om, at de vil staa sammen i den videre Kamp fremad.

Det danske Socialdemokrati spænder fra By til Land, fra den drønende Storstad til den stille Landsby.

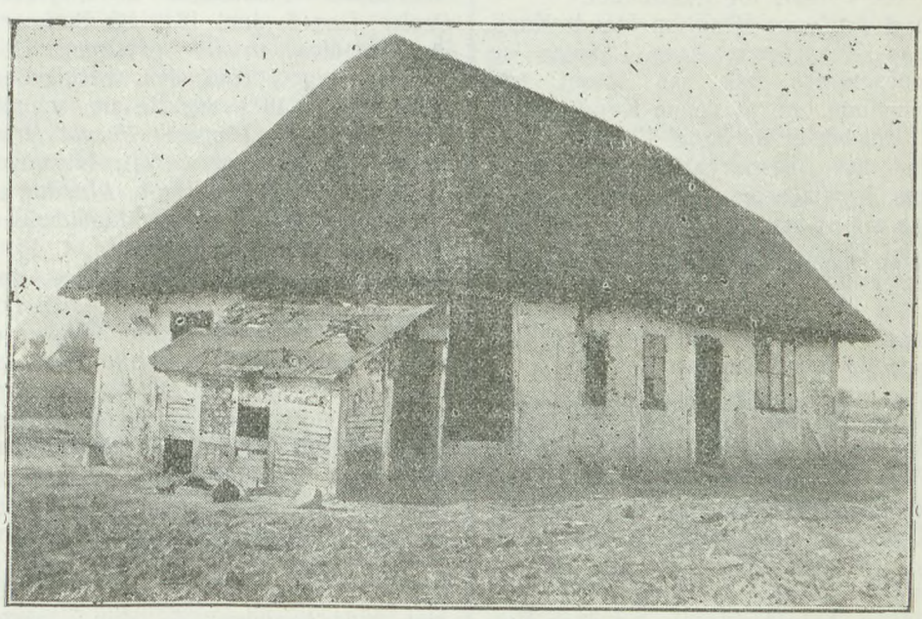
Det samme kommer det nye Blad til.

Vor Organisations Billedbog vil faa nye Blade — nye Blade, der skal fortælle om utrættelige Kampe for Arbejdernes Sag.

Som Organisationen voksede — saaledes voksede ogsaa Landarbejderbladet, og naaede ud hele Landet over.

Smaafolk paa Landet lærte at forstaa, at det var deres Sag, der kæmpedes for. Netop de mange Affærer, der rejstes, blev de, der aabnede Hytternes Døre for Landarbejderbladet, og gjorde, at vort Blad læstes — og læstes ikke blot af de, der fik Bladet sendende, fordi de stod som Medlem i Landarbejderforbundet — men Bladet gik fra Haand til Haand. Vort Blad fik paa denne Maade Hundredtusinder af Læsere Landet over.

Og den samme Trofasthed, der blev vist mod det gamle Blad, vil blive vist mod det nye — for Kampen, der kæmpes, er den samme.

FRIHEDEN,
DET KOSTELIGE KLENODIE

Et Rids af den danske Arbejderklasses Kamp, fra de første Dage med Louis Pio som Leder, til Dagen i Dag med Stauning som det danske Folks Fører.

Som det selvfølgelig er alle Socialdemokrater bekendt, afholdes der i disse Dage Parti-Kongres i Aalborg en Kongres, som sikkert vil blive af overordentlig Vigtighed for Fremtidens politiske Arbejde her i Landet. Ja, for saa vidt ogsaa for det efterhaanden uundgaaelige Samarbejde mellem de skandinaviske Lande indbyrdes. Vi her i Norden har en Mængde fælles Interesser, som det vilde være taabeligt ikke i Tide at have for Øje, og som derfor kræver Planlæggelse af Agitation og Oplysning og Realisering af de flest mulige Programpunkter i videst mulig Udstrækning. Maalet er selvfølgeligt at øge de skandinaviske og internationale Arbejderklassers Magt og indbyrdes Forstaaelse og Sammenhold.

Enhver, der har Øjne og Øren aabne, vil i de senere Aar have lagt Mærke til mange og store livsvigtige nye Strømninger i alle aandelige, sociale og politiske Bevægelser.

Enhver, der ikke er blind, eller som ikke er forstokket konservativ, har og maa have været klar over, at det, man først og fremmest maa danne Skansevagt om, det er *Friheden.*

Intet betinger i den Grad et Folks — specielt en Arbejderklasses — Trivsel og Lykke, som Friheden. Det er saa ofte sagt, at *Friheden er et kosteligt Klenodie.*

Det kan ikke kraftigt nok understreges: det *er* det *kosteligste* Klenodie for Arbejderklassen, ja, mere endnu: for Folket, for Samfundet.

Lad den sure Reaktion blandt Kapitalens Tilhængere, dens Lakajer og Pennesmørere nok saa tosset tale vrængende om, at denne Karakteristik af Friheden er en banal Floskel — lur dem, disse konservative og reaktionære Kapitalister: de haaner kun i Haab om at faa *Arbejderne* til at indse, *at* det er en Floskel og en Frase. Men inderst inde *ved* disse med raa Magtbrynde og Egoisme udstyrede Demagoger, at det er den sorteste Løgn, de da docerer — men omsonst.

Saa meget mere Grund er der for Arbejderklassen og dens fremmeste Mænd til at hævde Begrebet Frihed og realisere den fulde politiske Frihed, hvor en saadan endnu maatte mangle.

Dette er det principale Syn, men naar vi saa ogsaa ser, at adskillige Lande i Europa for længe siden har voldført Arbejderklassen og dens Forkæmpere, myrdet eller tvangsindsat dem i skidne Koncentrationslejre, hvor de lider Tantaluskvaler og langsomt undergraves og dør, saa ved vi, hvad der staar — eller kan staa paa Spil.

Det er Friheden, der er knægtet — det er at tyvstjæle Folkets Livskraft

Derfor — vær paa Post, lyt til de mange nye Toner, der gaar som en Fanfare over Arbejderbevægelsen hjemme som ude. Programmerne ændres herunder, men Tiden og Masserne kræver det.

Som Digteren siger: nye Tider, nye Tanker, ikke tie, ikke tøve, vi maa Kraften øve.

*

Naar vi her paa Kongressen i Aalborg som Udtryk for, hvad vi til i Dag har præsteret af politisk og organisatorisk Oplysningsarbejde, vil kaste et kort og hastigt Blik tilbage, saa undres vi alligevel saare.

Tænk paa *hvor* kort Tid — historisk set — der egentlig er forløbet, siden Frisindet stak sit forjættede Ansigt frem i Dannevang til voldsom Forargelse for de da — privilegerede, højhattede, ordensbehængte, vi-alene-vide Samfundsstøtter!

Der er forløbet godt et Par Menneskealdre!

I 1848 blussede Kravet om en fri Forfatning kraftigt op. Samme Aar iværksattes for første Gang i vort enevældsregerede Land en offentlig, socialistisk Diskussion af *Frederik Dreier.* Den 5. Juni 1849 fik Danmark sin Grundlov, en fri Forfatning. Den »revideredes« i 1866, dvs. forringedes. Men først i 1871 tog de tre socialistisk indstillede Pionerer *Harald Brix, Louis Pio* og *Poul Geleff,* Initiativet til Dannelsen af den første Afdeling af »Internationale« med 700 Medlemmer, som paa 14 Dage voksede til 1800. Samme Aar udkom »Socialisten«, den dannede Grundlaget for »Social-Demokraten« og senere alle dens Aflæggere. Som Illustration til Tilstanden kan anføres, at i 1870 var Befolkningstallet ca. 200 000, hvoraf ca. 10 000 Arbejdere var udelukket som Vælgere paa Grund af Fattigdom. Vælgerforeninger og Fagforeninger dannedes. I 1884 valgtes de første Socialdemokrater ind i Folketinget. De fik et haardt Job og førte en rasende Kamp mod Provisoriet, hvis haandgangne Mand *Estrup* var. 1901 kom det politiske Systemskifte: det første Venstreministerium blev dannet. Socialdemokratiet hvervede i 1884 ved Folketingsvalget 6806 Stemmer. Systemskifte-Valget gav os 42.972 Stemmer. 1918 — under Krigen — blev *Stauning* Kontrolminister for i 1924 at danne det første danske socialdemokratiske Ministerium og i 1929 medvirkende til Dannelsen af en Regering i Koalition med de Radikale. I 1932 mønstrede vi ved Folketingsvalget 660.839 Stemmer. Altsaa i Løbet af 60 Aar fra 700 Medlemmer og ingen Folketingsmand til ca. 661.000 Stemmer med 62 Mandater i Folketinget og 27 i Landstinget.

Dette er Udviklingen i en hastig Streg. Den taler for sig selv og Gennemførelsen af utallige Love, vigtige for Arbejderklassen, og det danske Samfund, er et fuldgyldigt Bevis for, at vort Arbejde ikke alene var paakrævet, men var og blev en tvingende Nødvendighed, om ikke Arbejderklassen skulde leve i nedværdigende og usle Trællekaar.

*

Med alt dette in mente tør det siges at være et særdeles straalende og imponerende Resultat, dansk Arbejderbevægelse har at opvise.

Og man forstaar derfor, at *Stauning* paa Aalborg-Kongressen er berettiget til at ytre en ovenud Glæde over de opnaaede Resultater. Saa meget glædeligere for ham er det at se, at hans og hans Kampfællers Arbejde — om end det kostede Slid og Strabadser — har givet et saa fint og positivt Resultat.

Hans store Tale var et mesterligt Overblik med tilbageskuende og fremtidspræget Syn paa Arbejdet. Vi skal ikke referere. Det vilde være fristende, men vi vil gaa ud fra, at den er læs med voldsom Interesse af enhver Partifælle Landet over i de lokale »Social-Demokrat«er.

Men Talen, hvoraf vi citerer lidt i sammentrængt Form, er en Redegørelse for en ny Tids Krav og Vilkaar, en Redegørelse for Krisens Aarsager. Den konkluderede i, at vi kun faar Bugt med Krisen ved at overmande Kapitalismen. Arbejderklassen maatte erobre den politiske Magt. Ved Hjælp af Valutacentralen maa vi i den kommende Tid bestemme og regulere Produktionen. Tiden har medført megen Forvirring, men de der bedst har modstaaet Forvirringen er Arbejderne. Fra *Cornelius Petersen* i Sønderjylland igennem *Knud Bach* til Grev *Holstein, Fritz Clausen* og *Danner* har vi Vidnesbyrdene om samfundsskadelig, ondsindet og ansvarsløs Propaganda.

Om Bondetoget til Kongen udtalte Stauning disse kloge Ord: »Jeg tror ikke. at det planlagte *Bondetog* er nogen økonomisk god Foranstaltning,

men det maa Festkomiteen jo skønne over. Hvis Bondetoget har politisk Maal, saa er det næppe til Amalienborg, det skal vandre. Jeg har set, at man vil kræve Ministeriet afsat, men saa maa man gaa til Folketinget, Der kan ikke ventes politiske Resultater paa Amalienborg, *der* handler man under Ministeriets Ansvar, og vi har ikke Aarsag til at vente noget Overgreb, selv om Bondetoget maatte nære højstemte Forventninger. Bondetoget bliver nok forøvrigt mere et *Herremandstog,* saa vidt jeg har erfaret. Det, man vil, er Diktaturets nye Tid, enten helt eller fuldt som i Nabolandet eller dog delvis, saaledes som det udøves af 1100 Godsejere i Kraft af den gamle Landstingsforfatning. Men dertil er det danske Folk ikke villigt.

Vi vil afværge Kaos og holde sammen om Demokrati og Folkestyre. I Danmark er der ingen, som tror paa Lykken ved en Krig. Vor Vej er Neutralitetspolitikken *imod Krigen, for Afrustningen.*

Til en vis Grad maa al Produktions interesse være hele Nationens. At sikre Produktion og Beskæftigelse, det er det første nationale Krav, som nu stilles.

Arbejderklassen har en betydelig Andel i Nutidens Samfund, i vort fælles Land. Arbejderklassen vil ikke se et velordnet Land udleveret til hensynsløs Behandling. Den Følelse for Nationen, som man forgæves paakaldte hos Fortidens Trællefolk, paakaldes nu ikke forgæves; thi nu føler vi, at denne Nation baade har Plads til det arbejdende Folk og Rettigheder for dette.

Vor Gerning skal fortsættes. Den nye Tid vil kræve en kæmpemæssig Indsats fra Arbejdernes Repræsentanter, hvis det demokratiske Danmark skal bevares, men det er muligt at forme Forholdene i den nye Tids Danmark, saa der bliver Plads, Arbejde og Brød for alle. Det gælder først og fremmest om, at *Viljen* er til Stede.«

*

Se, denne Tale set i Sammenhæng med de opnaaede Resultater, som vilde fylde Side op og Side ned i vort Blad, hvis vi vilde remse dem op, er et levende Vidnesbyrd om klogt og genialt Arbejde til uvurderlig Gavn for Arbejderklassen og Samfundet.

Fremtiden vil forhaabentlig skaffe os af med det idiotiske og komplet overflødige Landsting, som er en politisk Skamplet paa Forfatningen og en infam Bom for et sundt og retfærdigt politisk Arbejde. Er dette reaktionære privilegerede Ting med dets forbenede og stokreaktionære Gubber først afskaffet, da er Vejen fri for nye, store Resultater.

Vidi.

Fremad paany.

Det er med en vis Vemod, at vi nu tager Afsked med »Landarbejderbladet« under sin tidligere Form, og vel nok særlig for os, der snart gennem en Menneskealder har forstaaet, hvilken uvurderlig Betydning, dette Blad har haft i Agitationen blandt Landarbejderne. Saavidt jeg husker ret, er det 28 Aar siden vi begyndte Udsendelsen af »Tyendebladet«, som var vort første Agitations- og Organisationsblad for Landarbejderne.

Men nu gaar Bladet altsaa ind. Ikke fordi der ikke er Brug for det. Tværtimod! Ligesom Bladet gennem Aarene har haft sin Mission og har udfyldt den til Fuldkommenhed ved hver Uge at komme med »de smaa røde Draaber«, der var nødvendige for at vække Landarbejderne til Erkendelse af deres eget Værd, saa er det ligesaa sikkert, at den politiske Fremgang, Socialdemokratiet havde ved de to sidste Valg i høj Grad kan tilskrives dette lille Blads Agitation.

Men Forholdene og Udviklingen fører jo saa meget med sig, og saaledes ogsaa, at »Landarbejderbladet« maa forsvinde som specielt Landarbejderblad.

Vi siger dig Tak for godt Kammeratskab i svundne Dage, og glæder os til at møde dig i din nye Skikkelse, som en Del af »Arbejdsmændenes Fagblad«, og vi haaber, at dette Blad i Fremtiden maa være i Stand til, paa meget bredere Basis, at føre sin Agitation saa godt og saa kraftigt, at vi stadigt kommer vort store Maal nærmere, nemlig: Alle ufaglærte Arbejdere paa Land som i By inden for »Dansk Arbejdsmands Forbund« og inden for Socialdemokratiet, thi derved — og kun derved — skabes Mulighed for at naa vort virkelige store Maal: Arbejdets fulde Udbytte til den, der udfører Arbejdet!

Derfor skal vi ikke i Dag hengive os til sørgelige Betragtninger, fordi Bladet ikke mere kommer under den kendte Form, men udtale et:

Paa Gensyn under nye Former, til nye Kampe og til nye Sejre!

Med kammeratlig Hilsen

Martinus Wammen.

Afdelingsmeddelelser i Fremtiden.

Efter den ny Ordning kommer Medlemsbladet som bekendt ikke hver Uge, men to Gange om Maaneden.

Vi beder Afdelingsledelserne bemærke dette, af Hensyn til Indsendelse af Afdelingsmeddelelser.

(Fortsat fra Side 9).

Holdning, ogsaa berettiger til at vente en korrekt og hensynsfuld Holdning overfor Danmark.

Socialdemokratiet anerkender Nationens Pligt til effektiv Bevogtning af Grænser og Farvande og dermed til Ydelse af den Beskyttelse, der derved er mulig. Den Bevogtning, der er paakrævet, maa under de nuværende Forhold udføres af den bestaaende Hær og Flaade, af Politi og Grænsegendarmer, alt paa den Maade som det bliver bestemt af den ansvarlige Regering.

Da Tiden formentlig paa disse som paa andre Omraader kræver visse Ændringer, vil det være naturligt, om Regeringen lader foretage visse Undersøgelser af den bestaaende Hær- og Flaadeorganisation, særlig med Henblik paa Tilpasning til saadanne Opgaver, som ligger nærmest i Henhold til de foran angivne Retningslinjer.

Socialdemokratiets Kongres, der føler det som sin naturlige Opgave at pege paa den stedfindende Udvikling og at anvise Vejen frem igennem positivt Arbejde til Fremme af Produktion og Beskæftigelse, beklager, at der i det nøgterne, danske Folk dog findes Fantaster og reaktionære Elementer, som er rede til at svigte Landets Fællesinteresser for at kopiere Personer og Metoder, der er trængt frem visse Steder i Udlandet. Socialdemokratiet vil en Politik med Loven, paa Rettens Grund og derfor i m o d Lovløshed og Diktatur.

Vi bekæmper lige kraftigt de forskellige Diktatur-Tendenser, thi fælles for alle uden Hensyn til Navnene er, at de berøver Dele af Folket en Medbestemmelsesret, som hele Folket har Krav paa.

At den samme Tendens viser sig hos de Mindretal her i Landet, der raader over det tilfældige Flertal i Landstinget, gør det blot naturligt, at denne overflødige Del af Rigsdagen snarest fjernes.

Vi ønsker en arbejdsdygtig Rigsdag og dermed en handlekraftig Regering.

Vi ønsker at bygge paa det lovlige, parlamentariske Grundlag og at bevare Demokrati og Folkestyre til Sikring af Arbejdets og Arbejderklassens Ret, til Sikring af den danske Nations, det danske Folks frie Udvikling og Bestaaen.

Landarbejderbladet som Organ for Landbrugets Arbejdere gennem de sidste 20 Aar, som svandt.

Naar Landarbejderbladet med dette Nummer gaar ind som selvstændigt Blad for Landarbejderbevægelsen i Danmark; idet der, som andet Steds nævnt, er truffet en ny Ordning paa Bladspørgsmaalet fra 1. Juli, kan et lille Tilbageblik jo altid være interessant.

Jeg skal derfor i det efterfølgende forsøge at drage en Del Affærer frem af Landarbejderbladets Analer; Affærer, som tilfulde belyser det mægtige Fremskridt og den deraf følgende Betydning, som Oprettelsen af Landarbejderforbundet og Forbundets Overtagelse af Landarbejderbladet som Agitationsblad — har haft gennem den svundne Tid.

Fra Landarbejderforbundets Oprettelse op gennem hele Gullaschperioden var der saa godt som ikke en Uge, hvori der ikke nævntes en eller anden Affære; nogle smaa og andre store.

Den ene Uge efter den anden var der Bønder, der havde pryglet deres Karl eller Tjenestedreng, det sidste var dog det mest almindelige, idet disse jo ikke kunde gøre Modstand og mange af de Herrer Gaardmænd følte sig i denne Periode som Verdens Herrer og troede derfor fuldt og fast, at de kunde gøre, hvad de lystede, uden at nogen menneskelig Magt kunde hindre dem deri.

Men efterhaanden som Forbundets Medlemstal voksede, voksede Landarbejderbladets Udbredelse i samme Grad og hver eneste Gang, der fremkom en af de nævnte Affærer, tog Landarbejderbladet og Forbundet straks Sagen i sin Haand og Resultatet udeblev derfor sjældent; og adskillige Gaardmænd og Proprietærer rundt om i vort Land, har maattet betale store Erstatninger og mange Bøder, fordi de har været brutale over for deres Folk.

Jeg skal kun nævne nogle enkelte, som er typiske for dem alle. Godsejer Nymann, »Allingskovgaard«, der, efter at have pryglet en 16-aarig Tjenestedreng, overfaldt Drengens Mor, da hun kom for at beklage sig over den Behandling, som hendes Dreng havde været udsat for.

Der blev gjort Politianmeldelse og Godsejeren blev klapset af.

En anden typisk Affære var den i sin Tid meget omtalte Aagaard-Affære, hvor Godsejer Olsen maatte betale 5000 Kr. til den unge Pige, som han overfaldt og pryglede, efter at han havde afskediget hende.

Den Slags Affærer var i den første Tid meget almindelige og først da Arbejderne ude omkring havde faaet et Værn gennem Sammenslutningen i et Forbund, begyndte disse Voldshandlinger at ebbe noget ud og i de senere Aar er de heldigvis bleven saa sjældne, at de alene af denne Grund virker afskrækkende paa de enkelte, brutale Landmænd, som endnu har Kløe i Fingrene efter at banke deres Tjenestefolk.

Det gik imidlertid her, som i andre Organisationer i Vækst; der kom et Tidspunkt, hvor Raseriet blandt Proprietærer og Godsejere vendte sig fra den enkelte til selve Organisationen og hvor man i Desperation forsøgte at undergrave Organisationen, men disse Anslag blev kraftigst muligt slaaet tilbage, dels gennem Kampen foran Domstolene og ikke mindst gennem Landarbejderbladets Spalter.

En af de første opsigtvækkende Affærer i denne Henseende var Maaløvgaardaffæren, hvor Fodermesteren og en anden fast Daglejer 3. Juledag 1919 blev sat ud af deres Boliger sammen med hele Familien, ved Hjælp af Kongens Foged.

Ved Retten dømtes Ejeren af Maaløvgaard, Grosserer Møller, til at betale 1000 Kr. i Erstatning plus 300 Kr. i Sagsomkostninger og yderligere maatte han efter ca. ½ Aars Strejke gaa ind paa Overenskomst med Forbundet.

Disse mindre Tilløb kulminerede endelig i den store Kolindsundaffære, som det jo ikke er nødvendigt at komme med nærmere Redegørelse over.

Som Kampen har været ført for mere humane Forhold paa Arbejdspladserne og for økonomiske Forbedringer, har man ligeledes søgt, gennem Undersøgelser, at paavise de elendige Boligforhold paa Landet for herigennem at vække Myndighedernes Opmærksomhed for disse Forhold. Men endnu findes mange af nedenfor viste Landarbejderboliger eller Rønner ude omkring i vort Land.

Alle de her nævnte Opgaver, som endnu ikke er løst, overgaar nu fra 1. Juli til D. A. F.s Medlemsblad og det er mit Haab, at Opgaverne skal blive behandlede og løst paa en saadan Maade, at Sammenslutningen med D. A. F.s Organisation ogsaa paa dette Omraade vil vise sig at blive til Gavn og Glæde for Landbrugets Arbejdere i Kampen for forbedrede Arbejds- og Levevilkaar.

N. P.

Et gammelt Billede fra Udsættelsen paa Maaløvgaard.

Ude fra den danske Sommer.

Ved Milepælen.

Derude ved Kongevejen stod i sin Tid en stor Sten paa en lille Høj. Paa de 3 Sider omgivet af en tæt Tjørnehæk. Kun paa den Side, der vendte imod Landevejen var der aabent, saa den mødige Rejsende kunde læse Indskriften: 20 Mil. Vi har jo lignende Sten i vor Tid.

Den tænksomme Vandrer fristes til at reflektere over Afstande og Tid, naar han paa sin Vej stilles over for slig en Milepæl. Oldingen, der er udslidt og træt af Dage, vil maaske betragte disse Sten som Symbolet paa en afsluttet Livsbane, hvorimod Manden, der endnu venter sig noget af Livet, næppe nok lægger Mærke til Stenene, men fortsætter sin Vej frem mod det Maal, han vil naa.

— Landarbejderbladets Aaremaal har nu naaet Stenen med de 20 Mil. Det stopper nu op her, ikke fordi det er blevet træt, men fordi det nu føler at have naaet sit Maal. — I over 20 Aar har Bladet været Budbringer mellem Landarbejderne. I det lange Spand af Aar har det søgt at løse den Opgave, som Jeppe Aakjær gav Tyendebladet ved dets Start, da han skrev: »Du være de Fattiges Værner, Du være de Riges Ris. Da faar Du ej Ordner og Stjerner, men bævende Læbers Pris«.

Ja, Guderne skal vide at vort lille Blad har været de Riges Ris, ogsaa et rigtig Tugtens Ris til Tider, hvad enten det gjaldt en storsnudet Proprietær eller et fedtet Sogneraad. Desuden var Bladet altid i allerforreste Række som Agitator op mod Valgene. Endelig har vi ogsaa gennem dets Spalter modtaget saa vægtige Oplysninger om mangt og meget, saa vor Horisont er blevet udvidet, og vi nu er naaet dertil, at vi kan holde Fodslag med den øvrige Arbejderklasse.

— Hvad vi herude i Udmarken og Hytterne skylder Bladet, kan ikke opgøres i Kroner og Ører. Som for alt Pionerarbejde skal der gaa Tid før Resultaterne foreligger. — Naar vi nu med dette Nummer siger Farvel til vort lille Blad som selvstændigt Organ for Landarbejderne, saa retter vi tillige en varm Tak til de Kammerater, som Uge efter Uge i de mange Aar har ydet deres Bidrag til at styrke os i vort Arbejde og udvide vor Synskreds. Lad os give disse Kammerater Haandslag paa, at vi vil fortsætte Vandringen fremad, selv om en eller anden Milepæl faar os til for et Øjeblik at se tilbage paa den Strækning, der allerede er tilbagelagt.

Endnu er der et Stykke Vej frem inden vi har alle med os. Endnu er vi ikke den kompakte Masse, som er i Stand til at fremskaffe ideelle Arbejdsforhold for Landarbejderne, men tager vi fat hver enkelt af os, saa vi faar Bunden skrabet, og arbejder vi i Enighed og god Forstaaelse, saa vi stadig har Maalet foran i Sigte, uden at lade os blænde af mystiske Lygtemænd, da skal det vise sig, at vort lille Blads Mission ikke har været forgæves.

Aug. B. Andersen.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(Medlemsantal ca. 130.000. Forsikringssum ca. 1 Milliard Kr. Reserver ca. 1,3 Mill. Kr.)
I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30.000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40.000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50.000 Kr.
I Løsøreafdelingen optages: Løsøre, saavel i Købstæderne som paa Landet.
I Tyende- og Ungdomsafdelingen optages: Ejendele indtil 2500 Kr.s Forsikringssum, uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Nørrevoldgade 16, København K. Tlf. 383.

Gummivarer sendes diskret pr. Efterkrav eller mod Frimærker.
Billigst i Danmark. Varer med 4 Mdr.s Garanti: 3 Dus. 5 Kr., 1 Dus. 2 Kr.
Grosserer Magnus Hansen, Kjøbenhavn Brh.

Avertér i Landarbejderbladet!

Fællesorganisationen af Afdelinger under Gisselfeldt-Holmegaards Skovdistrikt
afholder Generalforsamling den 2. Juli Kl. 7½ i Klostergaarden. Repræsentationen er: 1 Repræsentant for hver 10 Skovarbejdere, samt Formanden. **Bestyrelsen.**

Terslev Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Terslev Kro Lørdag den 6. Juli Kl. 8. Dagsorden: Drøftelse af Afdelingens indre Forhold, eventuelt Valg af Formand og Eventuelt. Mød godt op. **Hans Rasmussen.**

Toksværd Afdeling
afholder Medlemsmøde i Samlingshuset Fredag den 5. Juli Kl. 7½, hvor alle Medlemmerne bedes møde. Tidligere Kredsformand R. Nielsen, Sageby, kommer til Stede og vil give Oplysninger angaaende Grundforbedringsarbejdet. Samtidig gøres opmærksom paa, at længste Restance er 4 Uger. Dagsorden bekendtgøres paa Mødet. **Bestyrelsen.**

Roskilde Afdeling (L.).
Søndag den 7. Juli Kl. 3 aflægges Besøg paa Opskæringsfabrikken paa Københavnsvej. Deltagerne samles ved Fabrikken et Kvarter før 3. **Emil Hansen.**

D. A. F., Alsted-Fjenneslev Afdeling.
Medlemmerne bedes huske, at Restancer paa over 4 Uger fører Slettelse med sig. Har du Raad til at blive slettet? Hvis ikke, saa sørg for at faa bragt Restancen ned hurtigst muligt. Der kan ikke vedblivende ses igennem Fingre med de lange Restancer. Husk det nu, Kammerater, for jeres egen Skyld. **P. Hansen.**

Vettersløv-Hømb Afdeling.
Det bekendtgøres herved for Medlemmerne, at Kassereren, Hjalmar Petersen, atter er til Stede hver Fredag Aften og at alle Restancer maa være indbetalt senest Fredag den 5. Juli. **Ludvig Svendsen.**

Brorup-Valby Afdeling (L.).
Medlemmer, som kunde ønske at komme med paa Udflugt engang midt i Juli Maaned, bedes henvende sig paa Kontoret, Kalundborgvej 82. **Magnus Heidelback.**

Hastrup-Særløse Afdeling.
Medlemmerne gøres herved opmærksom paa, at Indbetalingen af Kontingent er hver Fredag Aften fra 7—8 hos Kontorbestyreren og Kassereren. **Bestyrelsen.**

Hvidovre-Valby Afdeling.
Medlemmerne erindres om den 4 Ugers Restancefrist og da vi jo nu staar foran et Kvartalskifte, maa al skyldigt Kontingent være Kassereren i Hænde senest den 1. Juli for at undgaa Slettelse. Husk, Kontoret er aabent hver Fredag fra Kl. 19—21.

Hagested Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at over 4 Ugers Restance har Slettelse til Følge uden videre Varsel. Kontingentet indbetales hos Hans Mogensen, Hagested Huse, da der ikke kommer Opkræver mere. **Bestyrelsen.**

Sengeløse Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden i Sommermaanederne er fra Kl. 9 til Kl. 10. **Hans Nielsen.**

Valutakontoret og Udenrigshandelen.

Den samlede Indførsel havde i April Maaned en Værdi af knapt 98 Mill. Kr., medens Udførslen var paa godt 96 Mill. Kr., saaledes at Indførselsoverskudet, der var paa ca. 1½ Mill. Kr., var ret ubetydeligt og mindre end i samme Maaned forrige Aar, hvor man havde et Indførselsoverskud paa ca. 3 Mill. Kr. I Forbindelse med den nye Tildeling af Valutabevillinger og i Anledning af, at der for disse Bevillinger, der udstedes i danske Kroner, er blevet fastsat nye og højere Omregningskurser paa udenlandsk Valuta, hvad der faktisk betyder, at det Indkøb i Udlandet, en Valutabevilling paa et vist Kronebeløb giver Adgang til, er blevet nedsat, har der fra Importørernes Side været rejst en ny og heftig Diskussion om Valutacentralen og dens Berettigelse. I Betragtning af, at man i de forløbne fire Maaneder af indeværende Aar har haft en Indførsel, der ligger ca. 32 Mill. Kr. over den, vi havde i den tilsvarende Periode 1934, er der dog næppe større Grund til Klage i Aar, end der har været i de foregaaende Aar. Sandsynligvis har Valutakontoret maattet stramme Tildelingerne noget under Hensyn til, at vort Indførselsoverskud i den forløbne Del af Aaret allerede er paa 36 Mill. Kr., medens den tilsvarende Merindførsel i Fjor kun var paa 25 Mill. Det er da ogsaa betegnende for Situationen, at omend Importørerne kan naa til Enighed om at kritisere det praktiske System for Regulering af Udenrigshandelen, er de raadvilde, naar det drejer sig om at anvise andre og bedre Metoder til at sikre den Balance i vor Udenrigsomsætning, der under den for Øjeblikket herskende Handelspolitik er ubetinget nødvendig. Hvor meget man end fra Handelens Side kan beklage, at Handelsomsætningen mellem Landene i stigende Omfang er blevet et direkte Varebytte, kan man paa den anden Side ikke være blind for, at Vareudvekslingsaftalerne mellem Landene ikke kan gennemføres, uden at Staterne i stort Omfang maa gribe ind i Udenrigshandelen. Det er ogsaa naturligt, at de Krav, der stilles — ikke blot fra Arbejderkredse, der er fortrolige med en socialistisk Tankegang, men praktisk taget fra alle Befolkningslag — om at Statsmagten skal sikre stabile Erhvervsforhold, maa medføre en Indgriben fra Statens Side ogsaa paa Importhandelens Omraade. Man er utvivlsomt ikke fra Regeringens Side blind for, at der ved Valutacentralens Form for Importregulering klæber alvorlige Ulemper, men lige saa utvivlsomt er det, at man ikke ved at paavise Manglerne ved det nunuværende System har ført Bevis for, at vi vilde være bedre hjulpne med Valutacentralens Ophævelse. Landenes indre og ydre Økonomi har i de sidste Aar paa afgørende Maade skiftet Karakter. Statsregulering trænger frem paa alle Omraader. Derfor synes det naturligere ogsaa for Udenrigshandelens Vedkommende at søge en Løsning, der gaar i samme Retning. Man maa som Følge deraf tilstræbe en Rationalisering af det bestaaende System gennem en sukcessiv Afvikling af den private Importhandel, der ikke kan magte de Opgaver, Nutiden stiller, og hvis Opretholdelse i dens nuværende Form paa mange Maader er med til at forøge Vanskelighederne ved Importreguleringen.

Billige Skjorter
svære, slidstærke, alle Størr.
Kr. 1.98
Vi garanterer Tilfredshed eller Tilbagebetaling.
Katalog sendes paa Forlangende.
Sækkelagerets Varehus,
Sct. Annæplads 10, København K.

Redaktør: Marius Olsen. — A/S P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 8, Kbhvn. V.